

Casa	
Gab.	02
Est.	
Tab.	37
N.º	17

R
37
17

Epitoma Joānis

de motu regioꝝ in

almageſtū ptolo

mei

Epitoma Joãnis
De mōte regio In
almageſtū ptolo

✱ mel ✱

Amos pmo v
in honore domini de
alotq in honore
m

Cl. Ptolemei alexandrini Astronomoz principia
 Ἰσμιεγαλιν δεινταξι id est in **Magnum Con-**
structionē: Georgij purbachij: eiusq; di-
scipuli Johannis de Regio monte
Astronomicon Epitoma.

Reuerendissimo in christo patri ac dño dño Bessarioni: episcopo Tusca-
 lano: sancte Romane ecclesie Cardinali: patriarche Constantinopolitano
 Johannes germanus de Regio monte se offert deuotissimum.

Admiranti mihi sepenumero: vel po-
 tius grauiiter & inique ferēti: tam ra-
 ros esse etate nostra optimarū disci-
 plinarū non modo preceptores: verū
 etiam studiosos: satis compertum vi-
 detur deprauata potius hominū na-
 tura id fieri: q; ad vitia pliuēs: vir-
 tutē ac bonas artes p̄ nibilo habeāt
 q̄ q; rerum ipsarum difficultas eos
 absterreat. Siquidem maiores nostri
 vel ab his que iam inuenta erant tra-
 dendis: vel ab inueniēdis nouis nul-
 la vnquā sunt difficultate perterriti:
 quia scz magno semp studio elabora-

uere: vt posteritatē nō tam auro atq; opibus q̄ virtute & bonis artibus red-
 derent locupletē. Nondū eni ambitio & cetera cupiditates hominū ingenia
 inficere ac labefactare ceperāt. Sola virtus in precio erat: Sua cuiq; satis
 placebant: Nullus extrinsecus bonoz querebat. Vbi v̄o paulatim cupido
 habendi mortaliū animis irrepfit: defluere bonas artes atq; absistere virtu-
 tes necesse fuit. Hinc nihil preter aurum suauē creditū est: discipline probro
 habite sunt. Eoq; postremo deuentū est miserie: vt nō modo promēdis no-
 uis artibus operā nō nauemus: sed potius quo impunius errare liceat: inue-
 tas olim ac traditas per secordiā atq; ignauā vel somnolenti pretereamus.
 Nec igit causa est: cur pauci etate nostra docti sint: cur pauci studiosi: cur ia-
 ceant studia bonarū artiu: & quasi sepulte emergere ac suscitari non possint.
 Fieri tum interim potest: vt difficultate rei discende homines perterreant:
 nec tamen deesse debet venie locus. Sunt eni nonnullarū disciplinarū adī-
 tus supra modū difficiles atq; ardui: qualis est eius discipline que astro:um
 peritiā pollicet: tum propter magnitudinē atq; excellentiā rerū in quib^o
 versat: tum propter scabrositatē libroz: qui ex peregrinis linguis in latinū
 quersit: incredibile dictu est: quantā prese difficultatē ferant: nā & latini editi
 pauci admodū extant. Habet profecto prestans hec atq; insignis disciplina
 excellentē quandam materiā ac scitu perdifficilē: celeste videlicet corpus: in
 quod si tanq̄ in speculū direxeris aciem: imensam quandā & vere admiran-
 dam creatoris virtutē intuebere. Tales spectare iussit astro:ū choros dum
 mortalibus ora daret sublimia rerum cōdito: dignum profecto arbitratus
 quomodo vniuersis prefecerat creaturis mediū inter eas considerare: vt pede
 quidē calcate: terrenis imperare viderent: fronte v̄o sublimi atq; erecta dī

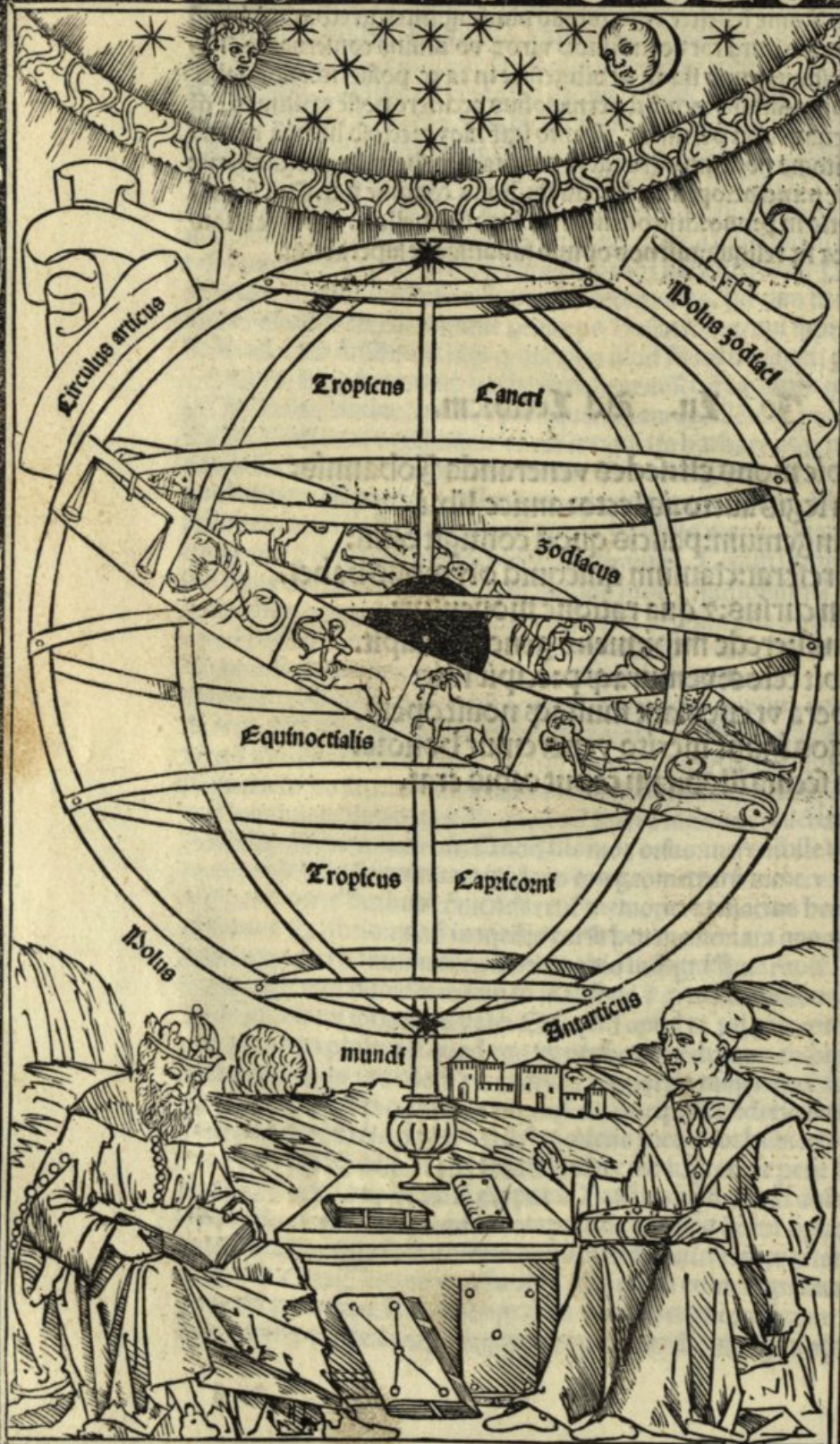
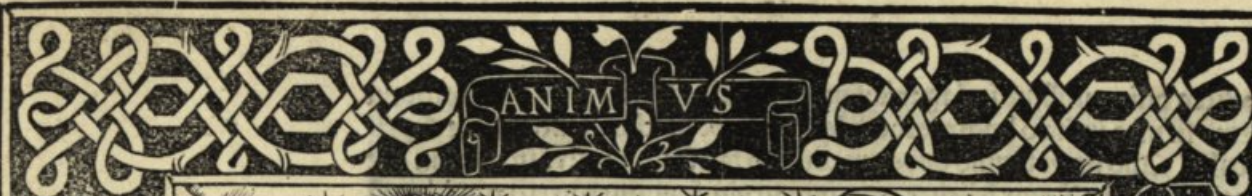
uinis fruerent delicijs. Quid enim iocundius: quid amenius: quid denique sua/
uius afficere oculos potest: quam illa tot et tantorum lumina venustissima atque ordi/
natissima series. Eo quippe si rapiaris animo: experieris nihil te unquam sen/
sisse in omni vita delectabilius. Hinc maior huius discipline pendet difficul/
tas: quam nec illa quidem parua est quam nobis peregrinorum codicum interpretes
pepererunt. Difficile est sane atque arduum: ut que in aliena lingua bene dicta
sunt: eundem decorem eandemque facilitatem in translatione conseruet: etiam si a di/
sertis viris summo studio ac diligentia translata fuerint. Quod si parum vel diser/
tus vel curiosus fuerit interpret: scabra pro:sus et turbulenta redundat oratio.
Quod mihi plane euenisse vides in preclarissimo illo Ptolemei libro: quem
magnam compositionem vocant: quod apud grecos mira facilitate facundiaque
resplendet: ita apud latinos durum ineptumque habetur: ut ne Ptolemeus qui/
dem ipse si reuiuiscat ipsum sit pro suo recepturus. Id cum tu tecum aliquandiu
mente voluisses excellentissime princeps Bessarion: graui supra modum mo/
lestia affectus fuisti: non tam quod aureum illud flumen ingenij gentilis tui in/
terpretum vitio in tantam barbariem deuenisset: quam quod latini nostri: quos sin/
gulari amore beniuolentiaque prosequeris tam excellentem ac preclaro opere ca/
rerent. Satis enim videbamur eo carere: qui ita barbare atque ineptum transla/
tum habebamus. Decreuisti sane tunc vir vtriusque lingue peritissime: nec mi/
nus latinam quam patriam callens: vna et patrie tue et nostre consulere. illi quidem
restituendo splendorem pristinum: nobis vero illius veram effigiem donando:
cuius antea desolatio simulachrum habebamus. Lepisti igitur preclarum il/
lud opus iterum latinum facere: ut latinos tuos et studiosissimam hanc patriam
maioribus quotidie beneficijs demereres. Verum onus delegatum tibi tunc
apud piissimum imperatorem provincie a proposito reuocauit: nec publica chri/
stiane religionis negocia: quibus incumbere necesse erat: vacare te litteris
permisere. Quocirca per alium aggressus quod per te ipsum non poteris pre/
stare: suastisti Georgio astronomo cesaris: qui tunc Viene erat preceptorum meo
viro et moribus et integritate vite ita omni studiorum generi primario: in ma/
thematicis vero supra omnes nostre etatis homines erudito: ut Ptolemei: de
quo loquimur: libri: quem ille quasi ad litteram memorie tenebat: breuiorem lu/
cidiorumque facere conaretur. Quod ille mox orsus: incredibile dictu est: quam cla/
riores reddidit sententias: diuidens eas geometrarum more: ut et apertius in/
telligerentur: et facilius commendarentur memorie: et tenacius haberentur. Sed vig/
absolutis sex libris: quasi in medio cursu heu memoriam quoque eius rei lugu/
brem atque acerbam: imatura morte nobis indignissime rapit. Verum pau/
loante quam e vita discederet: cum in manibus et gremio moribundum tenerem
Vale inquit mi iohannes vale: Et si quid apud te pijs preceptorum memoris
poterit: opus ptolemei quod ego imperfectum relinquo absolue: hoc tibi ex
testamento lego: ut etiam vita defunctus: partis tamen mei meliore supstite
Bessarionis nostri optimi ac dignissimi principis desiderio satisfacia. Hinc de
perfecto opus: et meis impar viribus moriens preceptorum humeris nostris impo/
suit: et quod subire temerarij foret: recusare vero ingrati ac pene sacrilegi. Sed
fluctuanti mihi tu prestantissime pater Bessarion confirmasti animum: et ut tantum
opus prosequeretur: tuo numine compulisti. Absolui igitur opus a preceptore
inceptum: atque tuo sacratissimo nomini dedicavi: ut inter ceteros bibliote/
ce tue libros colles atque custodias. Ad quem enim digniorem vel princi/
pem vel patronum bonarum artium monumenta confugiant quam ad te: qui
es doctrina et omni virtutum genere prestantissimus? Ita optimos quosque

codices diligentissime indagaris: summo studio comparas atq; custodis: vt nemo sit meo iudicio hodie te locupletior: in hoc preclarissimo genere supellectilis. Quo fit: vt diuino quodam consilio factū censeam: vt in cōmuni grece prouincie tu Rome feliciter vixeris: quo naufragantes grecorum librorū reliquias ⁊ mox peritura tot doctissimoz viroz volumina conseruares. Notum omnibus est: quantum studij ac diligentie in ea re posueris: quos labores: quos sumptus sustuleris: nihil perniciosius accidere posse existimās: q̄ si cum patria etiam libri perijissent. Tanto igit̄ tāq; precioso librorū aceruo hoc quoq; Epitoma nostrum adiungere pro tua mansuetudine dignaberis: vt te auctore: te p̄ncipe: optimarū artū studiosis cōmune fiat. Qui si quid forte difficultatis in primordijs offenderint: legant libellos: quos de triangulis edemus: ⁊ sic reliqua: nisi nos opinio fallat: facile superabunt.

Jo. Iu. Ad Lectorem.

Regius hic mons est: sedes veneranda Iohannis:
Quem legis auctoris lector amice libri.
Indicat ingenium: paucis quod contigit olim:
Nam referat: clausum quicquid olympus habet.
Astrozum cursus: ⁊ qua ratione mouentur:
Non nisi: crede mihi: mens generosa capit.
Nāq; subit celos: venturaq; precipit illic:
Prospera vt eueniant multaq; nouit opem.
Astrologos igitur merito veneremur honore:
Roma secuta illos: iam caput orbis erat.

ANIMVS

SVBIMAGINE MUNDI

PIOLE MEVS IOHANNES DE MONTER

Liber Primus

Liber Primus Vniuersalis ambitus totius Terre ad totum Cælum considerationes que necessario presupponende erant premitit. Theoremata quoq; que ad sphericas demōstratio- nes premitunt enarrat. Chordarū atq; z arcuū tradit doctri- nam. Ascensiones demū recte sphere inuestigat.

Prefatio.

Ecce profecto meo iudicio no- biliores philosophi scire distin- rerunt inter Theoricam phi- losophie z Practicam partem.

Nam etsi ipsi practice accidat prius theoricam esse: nihilominus multum inter eas interest: nō solum quoniam aliquas moralium virtutum videmus posse inesse aliquibus etiam absq; disciplina: speculationē vō vniuersi im- possibile esse absq; disciplina adipisci Sed eo maxime: q; ibi quidē tota uti- litas ex frequenti circa ipsas res ope-

ratione: hic autē ex speculatione aduenit. Quare nos etiam putauimus dice- re operationes quidē nostras dirigere sū considerationes eorum que appa- rent: vt neq; nimis deuiemus ab optima z ordinata vniuersi dispositione: maiorem vō ocij partem circa speculationes: que multe venuste q; sunt adhi- bere. Etenim ipsam speculationē Aristoteles decenter certe in tria prima ge- nera diuidit: naturale. s. mathematicū z theologicum. Cum enī omnia entia ex materia z forma z motu cōsistant. quorū vnūquodq; videri quidē seorsum non potest: sed solum intelligi absq; ceteris: Primam quidē motus vniuersi causam deum ipsum inuisibile atq; immobile recte quis putabit: eiusq; inue- stigationem scientiam theologicam merito nominabit: cuius operationem sursum circa sublimiora mundi esse ponet omnino semotam a substantia sen- sibilium. Quod vō materialem z semper motam qualitatem inuestigat: cir- caq; album z calidum dulce z molle z huiusmodi versat: naturale vtq; ap- pellabit: quod inter corruptibilia vt plurimū et sub orbe lunari inuenitur. Id autē quod species motusq; locales qualitatis manifestat: figurā ac quan- titatem tum discretam tum continuam: itē locum z tempus z similia querit: mathematicum iuste appellabit. Quod vō inter duo predicta locum habet nō solū qm z p sensum z absq; sensu percipi potest: sed etiam quoniā omnib; simpliciter entibus accidit tum mortalibus tum immortalibus. Nam illis que semper mutantur cōmunicatur sū motum localem: eternis vō sū imo- bilitatem atq; imutabilitatē forme sue. Quo fit vt alia duo speculationis ge- nera pieturā potius q; scientiā aliq; nominabit: Theologiā quidē propter eius nimiam obscuritatem z incomprehensibilitatē: Naturale quidē propter continuū z incertum materie fluxū. propter quod neq; speculari quis possit philosophos de ea cōcordes esse futuros. Solam autē mathematicam signis attentis accedendo ad eam: certam z indelebile scientiā studiosis suis gene- rare confitebit. Si quidem eius probationes per certissimā arithmetice geo-

metrieque scientia fiant. Ob quas res nos etiam compulsi sumus quoad fieri possit omnem quidem speculationem: sed eam precipue que circa diuina celestiaque versat exercere: tanquam illa sola sit que circa ea que semper et eodem modo se habeant consideret: et ideo possibilis sit primo quidem in suis ipsius comprehensione: cum nihil obscurum: nihil inordinatum ibi sit: semperque et eodem modo se habeat: quod proprium est scientie: deinde etiam ad aliarum intelligentiam non minus quam ipsimet cooperet. Nam et ad theologiam scientiam hec maxime nos ducit: cum sola possit recte considerare immobilem et inseparabilem substantiam ab earum vicinitate: que sensibilibus quidem mouentibusque ac motis: eternis vero et impassibilibus substantiis accidant: tum circa rationes: tum circa ordinem motuum. Necnon etiam ad naturalem non modicum profert. Sere enim tota materialis substantie proprietates a proprietate localis celestium motus manifestat. Corruptibile namque et incorruptibile a recto et circulari motu: graue vero et leue: aut passiuum et actiuum: a motu ad medium et a medio causat. Atque ad motuum actionumque decorum hec pre ceteris alijs nos sollicitos efficit: cum a similitudine circa diuina ordinis commensuratione et modestia que in eis reperit amatores huius decoris efficiat eos qui eam sequuntur: et consuetudine quadam quasi natura animu eorum ad similitudinem dispositionum impellat. Hunc igitur amoris ea seque speculantes: que semper et similiter se habent continue: nos quoque augere conamur: tum ea discunt que a nostris maioribus scite optimeque inuenta sunt: tum etiam ipsi innitentes tantum illis addere: quantum temporis inter eos et nos interuallum manifestare potuit: et ea que putamus impresentiarum nobis manifestiora fuisse: conabimur quam paucioribus fieri potest: et ita ut illi qui qualitercumque hanc scientiam degustarunt sequi possint: litteris mandare. Et ut perituitate perfectus sit: omnia quidem que ad celestium speculationem utilia sunt: per ordinem exponem. Ut autem sermo noster non fiat onerosior: ea quidem que a maioribus nostris complete dicta sunt: breuiter discurrem. que autem vel nullo modo deprehensa fuerint: vel non sufficienter exposita: ea logiori exequemur sermone.

Hanc igitur nostram propositam compositionem precedit quedam vniuersalis ambitus totius terre ad totum celum consideratio.

eorum vero que particularia et posteriora sunt: primum quidem crit reddere rationem circuli obliqui: et locorum nostre habitationis: et de eorum que ad inuicem secundum vnuquemque horum horizontem propter inclinationem sit differentia. Eorum enim speculatio precedens: considerationem aliorum faciliorem reddit. Secundum vero de motibus solis et lune: et de accidentibus eis tractare. Absque enim eorum scientia non erit nobis via ad speculandum ea que circa ceteras stellas accidunt. Cum autem vltimum sit ad hunc tractatum de stellis disputare: merito etiam hic precedit consideratio spherice non errantium: sequenter earum que errantes vocantur. Vnuquodque autem horum conabimur probare tanquam principijs et fundamentis in inquisitione vtentes eis que manifeste apparent: et certis tum antiquorum: tum eorum qui temporibus nostris fuerunt observationibus: et eis consequenter addentes lineares probationes. Quod autem vniuersaliter dicendum est: tale erit quidem: quod videlicet sphericum sit celum: et quod circulariter ferat: quodque terre figura quidem et ipsa spherica est quo ad sensum: accepta secundum vniuersales suas partes. Situ autem media totius celi tanquam verum centrum. Magnitudine et distantia puncti rationem habet quo ad spheram non errantium: nullumque ipsa motum localem habeat. De eorum autem quolibet breuiter commemorationis gratia aliquid dicemus.

Primus.

Conclusio

Prima.

Celi figurā eē sphericā: et motū eī circularē.

Triplī ad hoc p̄fitēdū inducimur syllogismo: expe-
rimentali videlicet: consuetudine: et rationabili. **E**xpe-
rimur equidem stellas oriri: equidē paulatimq; eleuari
donec tanq; fastigium itineris sui attingant: deinde vo-
pedetentim descendere ad superficiem horizontis: que
vbi p̄tingūt: mox disparere incipiūt: et aliquādiu latere
sub terra: denuoq; oriri et cursum p̄istinū repetere. Magnitudines autē stel-
larū hoc pacto motarū diuersis in locis non reperiunt varie. Vnde nimirū
stellas ipsas a terra: cui vicinus est oculus considerātis: eāles in motib⁹ suis
p̄seruare distantias: et ideo circulariter moueri nemo dubitabit. **Q** si obiece-
ris: stellas apud horizontē maiores videri q̄ in medio celi: p̄fitebor: equidē.
sed in ea re sensum decipi p̄spectiuus p̄clamatū est. Huiusmodi autē motus cir-
cularis manifestiorē se p̄buit in stellis semp̄ apparentib⁹. Vise sunt enī iste
stelle p̄fectos describere circulos inuicē equidistantes: ineq̄ales tamē: quoꝝ
centrum cōmune nondum nomen poli sortitū erat: imobile coniecerūt. Stel-
las autē quanto plus a dicto centro distantes: tanto in maioribus reuolui cir-
culis. Stellas autē occidere solitas id proprietatis sortiri didicerūt: vt quo ea-
rum quelibet a suo memorato centro minus distaret: eo breuiorem sub terra
moram pateretur. Cūq; mirarentur tam amicam q̄ inuariatam stellarum
circuitionem: coniecerunt eas in vno corpore grandi colligatas haberi: et ad
motū ipsius circūferri: nullo adhuc: vt assolet: initio nascētis discipline erra-
ticiis et fixis stellis interiecto discrimine. Demum corpori tam nobili dignissi-
mam: et motui circulari accommodatissimā attribuebant figuram sphericam.
Leterū cum experiamur stellas oriri: supra terram versari: occidere: et sub
terra morari: tandēq; repetere viam p̄istinā: nemini licebit opinari motum
celi rectū esse in infinitū. **O**porteret deniq; stellarū hoc pacto motarū: pau-
latim augeri ab oculo distantias: easq; iccirco p̄tinue minores videri: donec
p̄orsus disparerēt: quod nequaquā accidit. Stelle enī vbi supra terrā delatē
sunt: tendentes ad disparitionē suā: non modo nō minores vident: verū etiā
maiores erroneo quidē sensus iudicio reputant. **N**otū itaq; celi et stellarū
esse circularē nemo inficiabit: et figurā celū sphericā habere nimirū quispiā
dubitabit. **N**on enī spherę motus debet circularis: verū omni corpori quod
a superficie plana circa axem in motum circūducta describit: vt est columna
rotūda: pyramis rotūda: corpus spheroidale: et siliā. **S**i itaq; corpus celeste
stellas circūducēs cylindricū estimaret aliquis: nō tollet motus stellarū cir-
cularis. **V**erū cū spherę celestes sint multe: sibi circūquaq; inuolute: et circa
diuersas axes moueant: vt infra aperiet. **S**i quis aliam q̄ sphericā celo p̄-
mo figurā deputauerit: aut speris inferiorib⁹ motū p̄p̄riū abnegare coges:
aut corpora celestia scissionē pati fatebit. **Q**ue cū sint inconueniētia: nemini
recte sapiēti admittēda sunt. **A**d idem deniq; inconueniens redigemus ad-
uersariū: si quā figurā angularē celo ascripserit. **P**ostremo rationib⁹ dire-
ctis p̄positū confirmabimus. **N**ature enī peccatū fugienti vniuersis in re-
bus cōmoditas placet q̄ maxima. **C**elo igit cuncta reliqua comprehensuro
figuram impressit sphericā omnium capacissimā. **A**d velocitatē quoq; motus
que in hoc corpore reperitur maxima et regularissima: decuit eligere figurā
sphericā. **S**phera enī ad quālibet positionis differētiā circa centrū suū mota

nihil penit^o habet resistētie: silitudine partiū supficiē spherice id efficiētis. Nā vnaqueqz earū locū sibi vicine partis subintrat: nullo extrinseco corpore aut cedente aut resistēte. qđ pfecto nullis alteri^o figure corporib^o accidere cōstat. Satis igit ostēdisse videmur celū eē sphericū: et motū eius circularē.

Conclusio

Secunda.

Terram esse rotundam.

Quod sensui videt sphericū: vocare solemus rotundū. In omni superficie licet p̄siderare geminā diuisionē: longitudinis videlicet et latitudinis. Longitudinē itaqz in superficie terre intelligim^o ab occidente ad orientē: latitudinē autē p̄ trāsuersum. Terrā autē esse rotundā s̄m longitudinē ex eo conuincit: qđ stelle non in eodē tempore oriuntur nec occidunt neqz ad meridianos perueniūt orientib^o et occidentib^o: sed illis quidē ante: istis autē posterius. Quod eclyp̄sate lune dep̄rehēdit iudicio. Conserēdo nāqz tempus vnius eclyp̄sis computatū s̄m orientales ad tempus eiusdē eclyp̄sis s̄m occidentales numeratū: reperit tempus orientaliū maius tempore occidentaliū: in computo quidē: nō autē in re ipsa. nam in vno et eodē tempore toti mundo est eclyp̄sis. Vnde oportet solem distinctione temporis plus recessisse orientaliū q̄ a meridiano occidentaliū. Similiter accidit: si temporis computatio ad horizontē referat: quod nequaquā eueniret: nisi terra rotunda foret. Qui deinceps alludat: qđ notatis quotlibet computationibus ad vnam et eandem eclyp̄sim differētie computoz̄ proportionales habeant distantijs locoz̄: in quibus eclyp̄ses iste considerate sunt. necesse igit est hanc terre dimensionē esse gibbosam. Si enī caua esset: ante viderentur stelle occidentalibus q̄ orientalibus. Si recta: simul apparerēt. Que res experimēto nō p̄sonat. Dimensionē autē trāsuerusalem gibbosam facilius constabit. Procedenti enī ab austro ad boream: stelle polaris altitudo crescere videt. Cetero quoqz stelle apud eam altitudines medinocturnas habēt. Maiorē vō nōnulle etiam que ante has oriebant et occidebant: nunc neqz oriuntur neqz occidunt. Contrariū autē horū accidit si a borea versus austrū p̄fecti fuerimus. Cūqz metiemur interualla stationū nostrarū: reperiemus eas proportionales differētijs altitudinū predictarū. Nihil autē horū videt: si hec dimētio aut recta esset aut caua. Illud autē accidens generale est: vnde cūqz iter inchoauerimus in terra. Quod p̄fecto sufficiens existit indicium rotunditatis: tametsi eclyp̄sū p̄sideratiōes neglexerim^o. Nō aliter imo facilius declarabim^o aquā esse rotundā: si corpora celestia quemadmodū in terra suspiciemus. Manifesto p̄terea signo id p̄firmabit̄. Existētib^o enī in mari: p̄ter celū et aquā nihil circūspicit. vbi vō littoza perimus: montes: scopuli: arces: et huiusmodi paulatim surgere cernunt: ac si ex aqua emergerent. Quod non accideret: si aut plana aut caua haberet aqua.

Conclusio

Tertia.

Terram in medio mundi sitam esse.

Nisi enī in medio mūdi cōstitueret: oporteret terrā aut esse in axe motus celi: inēqliter tñ distante a duob^o polis. aut extra axem: eqliter ab vtroqz poloz̄ elongatā. aut item extra axem: inēqliter tñ a polis remotā. Qđ si prim^o horū situū terre cedat: nullus horizon celū in duo equa partiret: p̄ter qđ rectus et obliquus: ille quidē in cui^o superficie est linea recta a cētro mūdi exiens: et terrā cō-

Primus

tingēs. Nemini igitur horizontē aliū habēri semp apparebūt sex signa supra horizontē: cuius pratriū experiri liquet. Præterea horizon alius equinoctialē nō secabit p̄ equas partes. vnde nō erit equinoctiū sole in medio duoz tropi corū p̄stituto: imo prorsus non erit equinoctiū in horizonte obliquo: aut ipm̄ erit sole inequāliter a duob⁹ tropicis distante. Horizon enī huiusmodi nullū circulo: quos motu diurno solē describere aiunt: in equa scindet. aut si forsitan quæpiā bipartiet: nō erit ille medius inter duos tropicos. Quo demū eueniet: vt augmētā, & decremētā dierū: sicut nō in tempo: ib⁹ eque lib⁹ accidit: ita neq; alterno respectu inuenient. Volo dicere: si duo p̄cta equaliter ab equinoctij puncto remota signauerim⁹: nō erit hic augmentū diei ad diē equinoctialē tantū: quantū illic decrementū. Nihil aut horū accidentiū cōperim⁹ terre: igitur ei quē introduxim⁹ sitū nemo nisi insanus deputabit. ¶ Itē fines vmb: arū: q̄s notam⁹ in superficie horizonti equidistantib⁹ vident describere lineas rectas: sole eque liter a duob⁹ tropicis distāte. Quod haud accideret: nisi terra sub equinoctiali circulo iaceret. ¶ Si deinceps secūdo loco terrā p̄stituas fiat vt nullo horizonte celū in eque diuidat partes: nisi eo cui axis mūdi p̄p̄diculariter incidet: aut in cui⁹ superficie est centrū mūdi. Quare & hūc sitū p̄dicta inconueniētia comitabunt: hoc quidem insup̄ adiecto: q̄ stellarū magnitudines iudicio quidē sensus variari oporteat. multifariā enī ab oculo distantia affert diuersus stellarū supra horizontē situs. ¶ Quod si tertio situ locatā opineris terrā: cōmemorata oīa p̄miscue accident. sed & eclipses lunares nō semp p̄tingēt in oppositione luminariū: neq; necessario venient lunares eclipses sole & luna fm̄ diametrū mūdi oppositis. Cū itaq; nihil horū appareat: nullus triū adductoz situū terrā continebit. Reliquū igitur vt in medio mūdi resideat. ¶ Possum⁹ præterea idem directa argumētatione p̄firmare. Videmus enī grauiā libere fm̄ mūdi semidiametrū descendentiā: superficiē terre ad angulos eque les incidere vbicūq; fuerim⁹. Linea aut superficiē spherice fm̄ angulos eque les occurrens per centrū eius continuata transibit. oēs igitur quas mūdus habet diametros intra terrā se secare patulū est. Punctus aut huiusmodi sectionis diametroz: centrū mundi necessario habet. quare centrū mundi intra terram reperiri: ideoq; terram in medio mundi sitam liquebit.

Conclusio

Quarta.

Terram respectu firmamenti puncti vicem habere. Vbicūq; enī existētib⁹ nobis in superficie terre & p̄sideratib⁹ stellas in diuersis locis: nō vident magnitudines neq; earum inter se distātie variari. vnde & eas equaliter a terra remotas haberi cōprobat: sensu id estimante. Terra igitur est centrū spheræ: & ideo puncti sortiet officii. ¶ Idem accidet terre ad spheram solis comparate: quod & alijs comperit indicijs. Nā corpora in centrīs instrumentoz circulariū posita vmb:as projiciunt eas longe motas: quæ & sol ipse radians motu primo circūferit. Ex regularitate itaq; motus vmb:æ: quæ sensu deprehendimus: elicitur solem circa cētrū instrumentoz regulariter moueri: ideoq; centra huiusmodi instrumentoz centri mūdi: circa quod motus primus regulatur vicem obtinere. Cum itaq; terre crassitudo nihil in his rebus imittat varietatis: verū proposuisse videmur. ¶ Præterea horizon oculo in se existēti dimidiū celū occultat: dimidiūq; videri sinit. Quod profecto nulli superficiē plane: nisi per centrū spheræ transeunti propriū est. Aliter aut eueniret: si terra respectu firmamenti haberet magnitudinem.

Quod terra localem motum non habeat declarare.
 Ex superioribus constat: terre non accidere motum rectum. sic enim medium mundi relinquere cogeret: quod antehac prohibuimus. Quod posteret denique terram velocissime moueri mole sua id agere. Unde reliqua corpora minus grauiora terre adiacentia in aere relinquere: si omnia grauiora ad unum niterentur terminum: quod nusquam apparet. Terra demum circulari non habet motum. Si enim circa axem mundi moueret ab occidente ad orientem: omnia que in aere mouerentur: semper versus occidentem moueri viderentur. non enim possent consequi motum terre. Cuius contrarium in nubibus motis atque aëribus sepe numero experimur. Idem quoque accideret: si aerem vna cum terra hoc pacto moueri putaueris. Terra postremo circa alium quam per axem non mouetur. Sic enim altitudo poli nobis in terra quiescentibus variaria haberet. Quod cum nemini appareat: terram hac lege moueri non posse constat.

Motus celestes in duplici differentia reperiri.
 Est enim motus quidam cunctis celestibus corporibus: ab oriente ad occidentem: quem in prima huius circulari et regularissimum ostendimus super duobus polis mundi. Quem quidem motum sequitur: ut omnia puncta extra axem suum signata: circulos inter se equidistantes: et ad axem ipsum erectos describat. Horum circulorum maximus describitur a puncto equaliter a polis mundi remoto: quem equinoctialem vocant: quod sole ipsum occupante: dies nocti habeat equalis. Alius est motus predicto contrarius: ab occidente videlicet ad orientem: non super polis mundi: sed alijs. Secundum hunc motum non describuntur circuli equidistantes equinoctiali: quod profecto accideret: si uterque motus eisdem sortiret polos. Quo autem pacto motus ille secundus innotuerit: sic intelliges. Primi admiratores corporum celestium et eorum motum considerauerunt sole oriri et paulatim eleuari: donec meridianum attingeret. quo denique meridiano relicto: tendere ad occasum. et inde morari sub terra: rursusque oriri ut pridem. Id ipsum in reliquis astris deprehenderunt. Cumque notassent loca ortus et occasus in terra: viderunt post dies multos solem in eisdem non oriri et occidere: sed aut ad meridiem: aut ad septentrionem accessisse. Itaque solem in meridiano circulo constitutum: nunc quidem ad vertices capitum vergere: nunc autem ab eis longius remoueri. Unde coniecerunt in alio quodam orbe moueri: non quidem super polis mundi: cum in motu suo non seruaret equales ab ipsis polis distantias. Amplius autem idem apparuit in ceteris plurimis circa stellas fixas notatis. Viderunt enim quod stelle fixe suas inter se seruaret distantias: locaque ortuum et occasuum non variari. putabant igitur stellas fixas non nisi secundum motum primum moueri. Planetas autem alio in motu deferri concluserunt: quod ipsi apud stellas fixas notati: post tempus aliquantum ab eis versus orientem recessisse viderentur. Cumque in hoc motu non seruarent easdem a polis mundi distantias: sed nunc quidem ad austrum: nunc vero ad septentrionem declinarent: oportuit motum huiusmodi circa polos alios accidere. Verum declinationem solis et ceterorum planetarum declinationes eisdem ferme claudi limitibus vidicerunt. unde ratum asseriebant: eos non super polos mundi: sed alios in circulo quodam obliquo ad equinoctialem circumferri. Has sex conclusiones: tamen si nullam pre se ferat difficultatem: in capite operis nostri conscribere decreuimus.

Primus

Prefationē autē ptolemei ad litterā exprimere libuit: tum propter crebras in ea sententiās scitu dignissimas: tum propter auctoritatē Ptolemei: quo etiam imitatio nra fidelior redderet. Nūc ad sciētā chordarū feliciter descēdam⁹

Propositio Prima.

Data circuli diametro: latera decagoni: hexagoni: pentagoni: tetragoni: atq; trianguli isopleuroꝝ eidem circulo inscriptorum reperire.

¶ Si semicirculus a. b. g. supra diametrum a. d. g. ⁊ centrum. d. erectus. Per trochā. d. b. perpendicularē super. a. g. per. u. primi euclidis. lineam q; d. g. diuidam per duo equalia super puncto. e. ⁊ ducam lineā. e. b. huic equalē faciam. e. z. productaq; b. z. dico. z. d. esse equalē

lateri decagoni: ⁊ b. z. equalē lateri pentagoni. Quod sic ostendam: Quia g. d. diuiditur in duo equa super. e. ⁊ addita est ei in longum. d. z. ergo per secūtam secūdi quadrangulum quod fit ex. g. z. in. d. z. cum quadrato. d. e. equū est quadrato linee. e. z. sed. e. z. est equalis. e. b. ⁊ per penultimā primi quadratum. e. b. equū est duobus quadratis. b. d. ⁊ d. e. quod igitur fit ex. g. z. in. z. d. cum quadrato. d. e. equalē erit duobus quadratis. b. d. ⁊ d. e. ablato cōmuni quadrato. d. e. erit quod fit ex. g. z. in. z. d. equalē quadrato. b. d. ideo etiā equalē quadrato. d. g. ergo per secundā partē. 16. sexti. g. z. ad. d. g. proportio fiet sicut. d. g. ad. z. d. proportio. ideo per principium sexti lineā. z. g. est diuisa in puncto. d. s. m. proportionē habentem medium ⁊ duo extrema. sed maior: ei⁹ portio scz. d. g. est latus hexagoni per correlariū. 16. quarti. ideo per uersam nonē tredecimi minor: eius portio scz. d. z. est latus decagoni: quod est primū

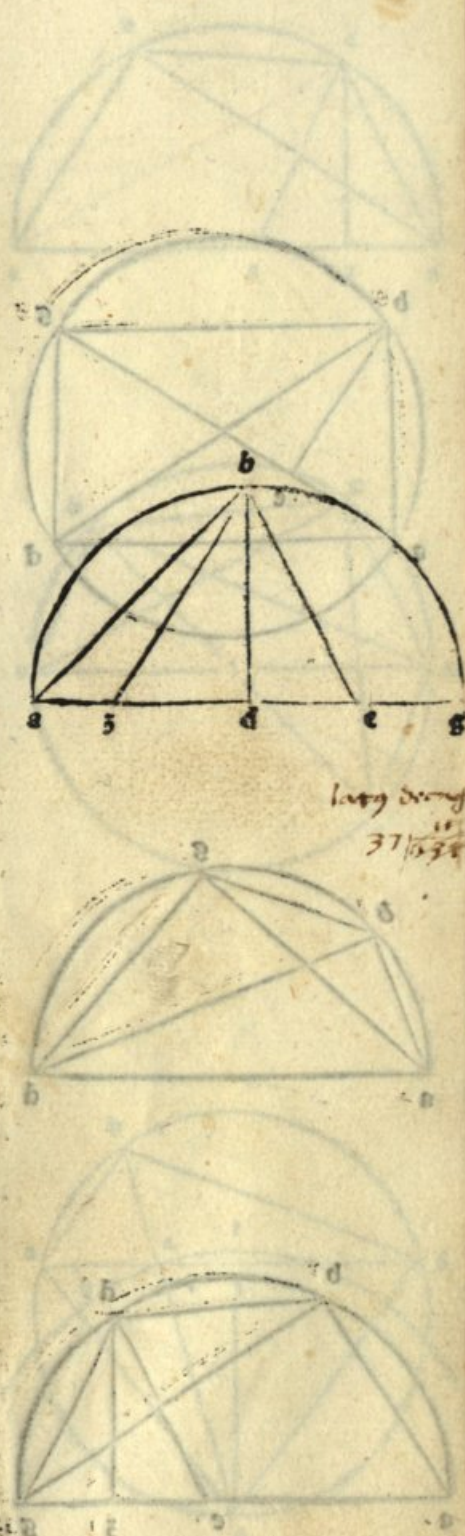
¶ Et quoniā per penultimā primi quadratū. b. z. est equalē duobus quadratis. b. d. ⁊ d. z. b. d. est latus hexagoni: ⁊ d. z. latus decagoni. ideo per conuersam decime tredecimi. b. z. erit latus pentagoni: quod est secūdū. ¶ Quod si duxeris lineam. a. b. constabit ipsam ex sexta quarti esse latus quadrati circulo inscribibile. sed ⁊ per octauā tredecimi manifestū est latus trigoni potentialiter triplum esse lateri hexagoni seu semidiametro. Qualicumq; igit diuisione diameter diuisa fuerit: in eadem constabit eius medietas scz latus hexagoni: cuius quadratum ⁊ medietatis quadratum sunt quadratū linee z. e. ideo. z. e. nota. a qua ablata. d. e. remanebit. z. d. nota: chorda decime partis circuli. Sed ⁊ huius quadratū cum quadrato lateris hexagoni sunt quadratū lateris pentagoni. ideo chorda quinte partis circuli nota fiet. Quadratum uero lateris tetragoni duplum est quadrato lateris hexagoni: ⁊ quadratū lateris trigoni triplū eidem quadrato lateris hexagoni: ideo utrūq; eorum notum fiet.

Propositio ij.

Data alicuius arcus chorda: nota fiet chorda arcus residui de semicirculo.

¶ Daret ex. 30. tertij angulum quem continent tales chordae rectum esse. ideo per penultimā primi quadratū diametri circuli equū erit quadratis duobus ipsarum chordarum: igit ⁊ c. Sic ex latere decagoni inuenies chordam arcus. 144. gradū

longi d. g. 37/1538

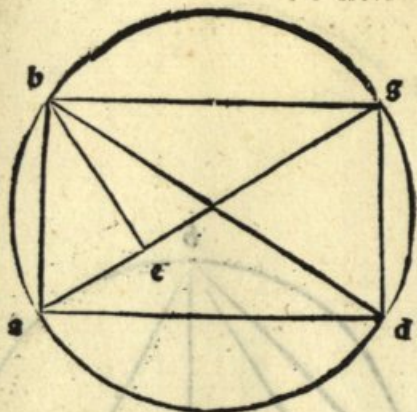
ex latere pentagoni inuenies chorda arcus. 108. graduū. 7 sic filr de alijs.

Propositio iij.

Si quadrilaterū inscriptū circulo fuerit rectangulū quod sub duabus eius rectangulis diametris cōtinetur: est equale duob⁹ que sub lateribus eius oppositis continentur rectangulis pariter acceptis.

¶ Sit circulo. a. b. g. d. inscriptū quadrilaterū. a. b. g. d. cuius diametri. a. g. 7 b. d. Dico quod fit ex. b. d. in. a. g. esse equale duob⁹ que fiunt ex. a. d. in. b. g. 7 ex. a. b. in. d. g. rectangulis. ¶ Donā enī per. 23. pmi angulū a. b. e. equalē angulo. d. b. g. addito cuilibet horū angulo. e. b. d. fiet angulus a. b. d. equalis angulo. e. b. g. Angulus aut. b. d. a. p. 20. tertij eqlis est angulo. b. g. e. ideo per. 32. pmi tertius angulus scz. b. a. d. eqlis erit tertio. b. c. g. Sunt igitur trianguli. a. b. d. 7 e. b. g. similes siue equianguli. ergo per. 6. sexti proportio. a. d. ad. e. g. est sicut proportio. b. d. ad. b. g. quare p. 17. sexti quod fit ex. a. d. in. b. g. equalē est ei quod fit ex. b. d. in. e. g. Itē angulus. a. b. e. ex hypotefi equalis est angulo. d. b. g. 7 ex. 20. tertij angulus. b. a. e. equalis angulo. b. d. g. ergo per. 32. pmi tertius tertio equalis. Sunt igitur trianguli a. b. e. 7 d. b. g. equianguli. ideo per. 4. sexti. a. b. ad. b. d. sicut. a. e. ad. d. g. qre p. 17. sexti quod fit ex. a. b. in. d. g. eqlē est ei quod fit ex. b. d. in. a. e. Jam aut ostensum fuit quod fit ex. a. d. in. b. g. equalē esse ei quod fit ex. b. d. in. e. g. sed per primā secundi quod fit ex. b. d. in. e. g. 7 ex. b. d. in. a. e. equalē est ei quod fit ex. b. d. in. a. g. ergo quod fit ex. b. d. in. a. g. equalē est bis que fiunt ex. a. d. in. b. g. 7 ex. a. b. in. d. g. quod erat ostendendum.

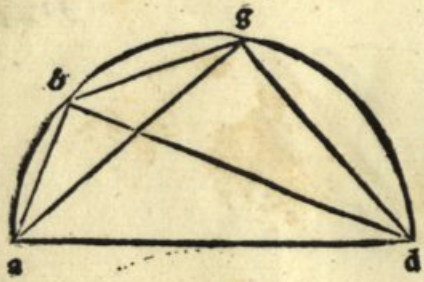

Propositio iiii.

Notis chordis inequalium arcuum in semicirculo: arcus quo maior minorē superat chorda nota fiet.

¶ Ut in semicirculo. a. b. d. sup: a diametrū. a. d. note sint chorde. a. b. a. g. Dico notam fieri chordam. b. g. nam per correlarium prime huius note etiam fiet chorda. d. e. 7 g. d. ¶ Sint in quadrilatero. a. b. g. d. diametri. a. g. 7 b. d. note. sunt 7 late a. a. b. 7 g. d. opposita nota. igitur per premissam quod fit ex. a. d. in. b. g. notū fiet. Sed a. d. est nota: quia diameter circuli. ideo. b. g. nota fiet: q̄ querebas. Per hāc plurimoz arcū chordas cognosces. Repies enī chordā arcus quōnta pars circūferentie sextā supat. s. chordā arcus. 12. graduū: 7 sic de alijs.

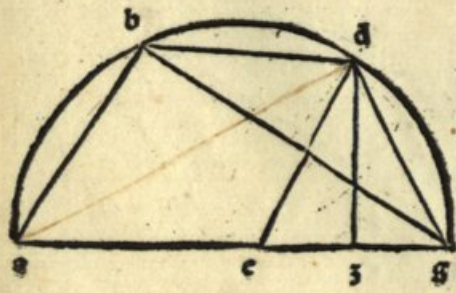

Propositio v.

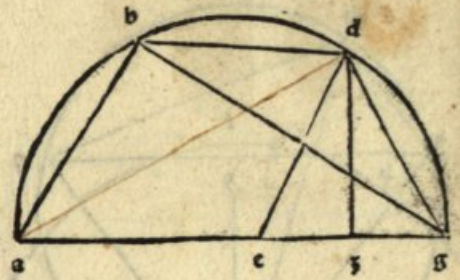
Ciuscunqz arcus in semicirculo chorda data fuerit: chordam medietatis talis arcus notam fieri.

¶ Sit in semicirculo. a. b. g. sup: diametro. a. g. collocatus arcus. b. g. 7 sua chorda data. 7 punctus. d. per. 29. tertij secet arcum. b. g. p equalia. Dico chordam. b. d. aut. d. g. fieri datam. ¶ Ductis enī chordis. a. b. b. d. 7 d. g. 7 per. 12. pmi a puncto d. eat. d. 3. perpendicularis super. a. g. ostendendum primo est. 3. g. esse medietatem excessus linee. a. g. super. a. b. sic: Sit per tertiā pmi. a. e. equalis. a. b. ductaqz. d. e. duo latera. d. a. 7 a. b. trianguli. d. a. b. sunt equalia duobus lateribus. d. a. 7 a. e. per vltimā sexti. vel per. 26. tertij. eo q̄ arcus dictos angulos suscipiētes sunt equalis. ergo p quartā pmi basis. b. d. equalis basi. d. e.

Primus

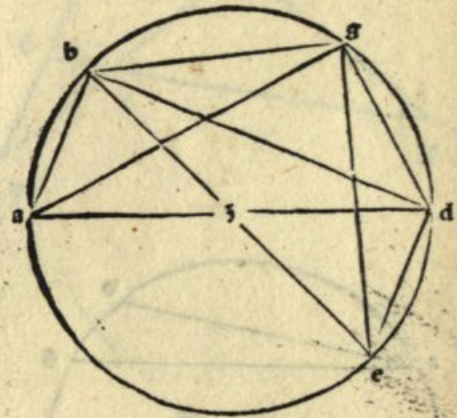
Sed. b. d. est equalis. d. g. per. 28. tertij : ergo triangulus. e. d. g. fiet duorum equalis lateru. qre per. 4. primi angulus. d. e. g. eqlis est angulo. d. g. e. Sed vterqz anguloz a. d. 3. est rectus : q. d. 3. sit perpendicularis. ideo triangulus e. d. 3. est equiangulus triangulo. g. d. 3. hinc p. 4. primi. e. 3. fiet equalis. 3. g. Sed. e. g. est excessus. a. g. sup. a. b. ergo. 3. g. est medietas illius excessus. Per correlarium aut prime huius ex data chorda. b. g. nota fiet chorda. a. b. ideo e. g. notus fiet excessus : qre z eius medietas : scz. 3. g. data fiet. Quoniam aut in triangulo. a. d. g. rectangulo per. 30. tertij a recto angulo descendit perp/ dicularis. d. 3. ad basim. igitur per octauam sexti. d. g. est media proportio nalis inter. a. g. et. g. 3. Quare per sextamdecimam sexti quod fit ex. a. g. in. g. 3. equale est quadrato. d. g. Sed. a. g. et. g. 3. sunt date : ideoqz. d. g. data fiet : que querebatur. Hac itaqz doctrina plurimorum arcuum chordas reperies : vt ex superiori nota est chorda arcus duodecim graduum : iam nota fiet chorda arcus sex graduum : hinc chorda arcus trium graduum : hinc chorda arcus gra/ dus vnus z semis : hinc chorda arcus semis z quarte : z sic de alijs.

Propositio vi.

Datis chordis duorum arcuum in semicirculo : cognosceatur z chorda arcus ex his compositi.

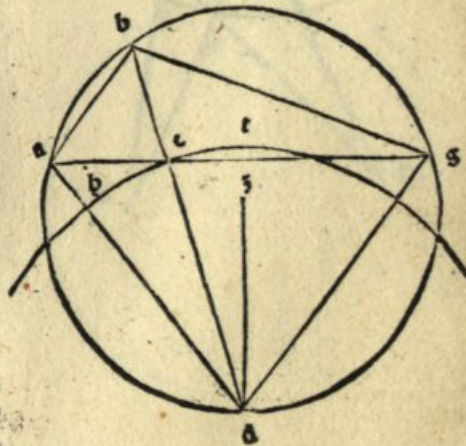
Sint in circulo. a. b. d. cuius centru. 3. z diameter. a. 3. d. duorum arcuum. a. b. et. b. g. notorum chorde due. a. b. et. b. g. date. Dico arcus totius. a. g. chordam notam fieri. Ductis enim lineis. a. g. b. d. g. d. item diametro. b. 3. c. et. g. e. et. d. e. per correlarium prime huius ex. a. b. scietur. b. d. z ex. b. g. scief. g. e. Quadrilateri igitur. b. g. d. e. diametri. b. d. et. g. e. date sunt : z duo latera. b. g. et. a. b. equalia d. e. Et latus etiam. b. e. cognitum : quia diameter circuli. igitur per primam huius quadratum latus scz. d. g. notum fiet. hinc ex correlario prime huius a. g. cognosceatur : quod est propositum. Ex his itaqz premissis patefacte sunt chorde arcuum omnium in semicirculo per vnum gradum z semis crescentium.

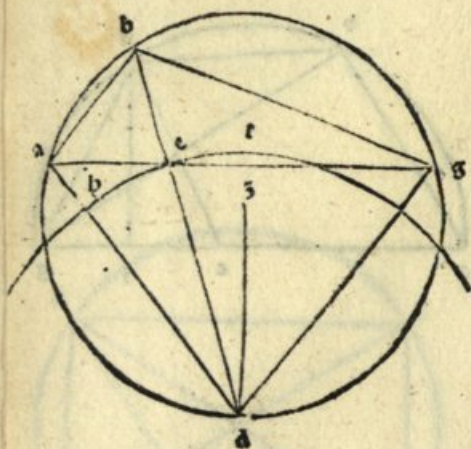

Propositio vii.

Arcuum inequalium in semicirculo : maioris ad minorem est proportio maior qz chorde maioris ad chordam minoris.

Sit in semicirculo arcus. b. g. maior arcu. a. b. chorda maioris sit. b. g. minoris sit. a. b. Dico proportionem arcus. b. g. ad arcum. a. b. esse maiorem proportioe chorde. b. g. ad chordam a. b. Diuidam eni angulum. a. b. g. per equalia linea. b. d. per nonam primi. et protraham. a. g. secantem. b. d. in. e. Item. a. d. et. d. g. per vicefimam octauam z vicefimam quintam tertij fiet. a. d. equalis. d. g. Quoniam aut per tertiam sexti proportio. b. g. chorde ad. a. b. chordam est sicut. g. e. ad. e. a. et. g. b. est maior. a. b. ergo. g. e. est maior. e. a. Punctus itaqz. 3. diuidens. a. g. per equalia erit in. e. g. et ducta. d. 3. erit per octauam primi vterqz angulus. a. d. 3. re/ ctus. z ideo in triangulo. e. 3. d. per decimam octauam z tricesimam secundam primi latus. d. e. est maius latere. d. 3. z p eadē in triangulo. a. e. d. latus. d. a. longius est latere. d. e. quare si statuamus. d. centrum circuli : cuius circūferētia vadat per. e. necesse est vt ea periferia abscondat. d. a. transiens infra. a. et non attingat. d. 3. transiens supra. 3. Abscondat itaqz. d. a. in. b. et. d. 3. conti/ nuata occurrat periferie in. t. Quia ergo secto. e. d. t. est maior triangulo. e. d. 3.

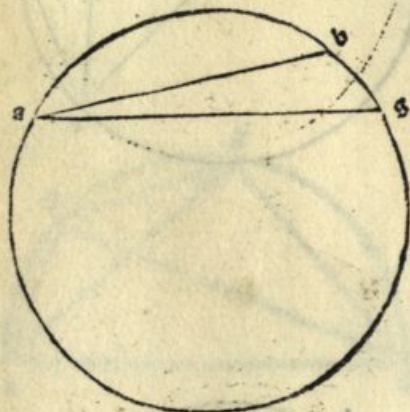
3. erit per octauam quinti sectoris. e. d. t. ad sectorem. e. d. b. proportio maior
 proportione trianguli. e. d. 3. ad sectorem. e. d. b. Sed et per eandem triangulu.
 e. d. 3. ad sectorem. e. d. b. proportio est maior: proportione trianguli. e. d. 3.
 ad triangulum. e. d. a. Igitur a fortiori proportio sectoris. e. d. t. ad sectorem
 e. d. b. est maior: proportione trianguli. e. 3. d. ad triangulum. e. d. a. Sed pro-
 portio sectoris ad sectorem in eodem circulo per demonstrata Archimedis
 de area circuli: est sicut arcus unius ad arcum alterius. Arcus autem ad arcum
 per ultimam sexti sicut angulus unius: qui est super centro: ad angulum al-
 terius. Item proportio trianguli. e. d. 3. ad triangulum. e. d. a. per primam sexti
 est vt. 3. e. ad. e. a. ergo coniunctim per tertiam additarum coniuncti anguli
 3. a. d. ad angulum. e. d. a. proportio maior: est proportione. g. e. ad. e. a. Per
 ultimam autem sexti anguli. g. d. b. ad angulum. b. d. a. proportio est vt arcus
 b. g. ad arcum. a. b. et per tertiam sexti. g. e. ad. e. a. est vt chorda. b. g. ad chordam
 a. b. Ideo arcus. b. g. ad arcum. a. b. proportio maior: est proportione chorda
 b. g. ad chordam. a. b. quod fuit propositum.

Propositio vij.

Arcus unius gradus chordam absque sensibili erro-
 re patefacere.

Sit arcus. a. b. medius gradus et quarta unius. Chorda ei⁹
 a. b. erit per premissa iuxta Ptolemei inuentionem. 47. minu.
 8. secun. Item si sit arcus. a. g. gradus unius: eius chorda que-
 ritur. Per precedentem apertum est: qd maior: est proportio ar-
 cus. a. g. ad arcum. a. b. qm proportio chorda. a. g. ad chordam. a. b. Sed arcus
 a. g. continet arcum. a. b. et eius tertiam: igitur chorda. a. g. continet chordam
 a. b. et minus eius tertiam. Tertia autem chorda. a. b. est decem et septem minu-
 ta: quadraginta duo secunda: et duo tertia unius secundi. que addita ad qua-
 draginta septem minuta: octo secunda faciunt unum gradum: minuta quattuor
 et quinquaginta secunda: et duas tertias unius secundi. Id igitur necessario
 maius est chorda unius gradus. Item sit arcus. a. b. unius gradus: et arcus
 a. g. gradus et semis: ex prioribus Ptolemeus inuenit chordam. a. g. esse unum
 gradum. 34. minu. et 15. secunda. querit ex hac chorda. a. b. per premissam ma-
 ior: est proportio arcus. a. g. ad arcum. a. b. qm proportio chorda. a. g. ad chor-
 dam. a. b. Sed arcus. a. g. continet iam arcum. a. b. et eius medietatem: igitur
 chorda. a. g. continet iam chordam. a. b. et minus medietate sua. Si itaqz ter-
 tiam arcus. a. g. scilicet. b. g. dempsero ab arcu. a. g. remanet. a. b. Ideo si etiam ter-
 tiam chorda arcus. a. g. scilicet. 31. minu. et 25. secunda dempsero a tota. a. g. que est
 unius gradus. 34. minu. 15. secun. remanet vnus gradus. 2. minu. 50. secun.
 quod necessario oportet minus esse chorda arcus unius gradus. Erit itaqz
 chorda arcus unius gradus plus vno gradu: duobus minutis: quinquagin-
 ta secundis: et minus vno gradu: duobus minutis: quinquaginta secundis: et
 duabus tertijs unius secundi. Conueniens igitur fuit: vt chorda arcus unius
 gradus poneretur vnus partis: duorum minorum: quinquaginta secun-
 dorum. et nullus ex hoc in calculationibus astronomicis sensibilis error: sequer-
 retur propter paruam et insensibilem differentiam quantitatum: inter quas
 eam iam constare conclusum fuit. Ex chorda arcus unius gradus iuxta doctri-
 nam quarte huius constabit chorda arcus dimidij gradus. Hinc iuxta pre-
 missarum doctrinas perficies chordas omnium arcuum augmentatorum per
 gradum dimidium.

Primus

Propositio. ix.

Si a terminis duarum linearum ab angulo aliquo descendentiue due linee sese secantes: super descendentes mutuo reflexe fuerint: erit linee descendentes ad partem suam superiorem proportio ex duabus proportionibus: quarum una est a termino huius descendentes reflexe ad partem eius supra sectionem: alia est partis infra sectionem reflexe ad totam eandem reflexam composita.

Ut ab angulo. a. descendant due linee. a. b. a. g. a terminis earum. b. z. g. reflectantur due mutuo super descendentes: que sint. b. e. g. d. secantes se in. z. Dico quod proportio. g. a. ad. a. e. est composita ex duabus: scilicet proportione. g. d. ad. d. z. et proportione. z. b. ad. b. e. Ducatur eni per. z. primi. e. b. equidistans. g. d. fietque p. 29. primi angulus. d. g. a. equalis angulo. b. e. a. z. angulus. g. d. a. equalis angulo. e. b. a. z. angulus. a. est communis utriusque triangulo. ideo per quartam sexti proportio. g. a. ad. a. e. erit sicut. g. d. ad. e. b. Inter. g. d. z. e. b. ponam. d. z. mediam: fietque. g. d. ad. e. b. composita ex duabus: scilicet. g. d. ad. d. z. z. d. z. ad. e. b. sed per. 29. primi z. quartam sexti. d. z. ad. b. e. est sicut. z. b. ad. b. e. igitur g. d. ad. e. b. composita est ex duabus: scilicet. g. d. ad. d. z. z. b. ad. b. e. que z. g. a. ad. a. e. proportio composita est ex duabus: scilicet. g. d. ad. d. z. z. b. ad. b. e. quod fuit intentum.

Propositio. x.

Item proportio partium linee descendentes inferioris ad superiorem componetur ex duabus: quarum una est proportio partium a termino huius descendentes reflexe inferioris ad superiorem: alia est proportio partis inferioris alterius descendentes ad totam eandem descendentes.

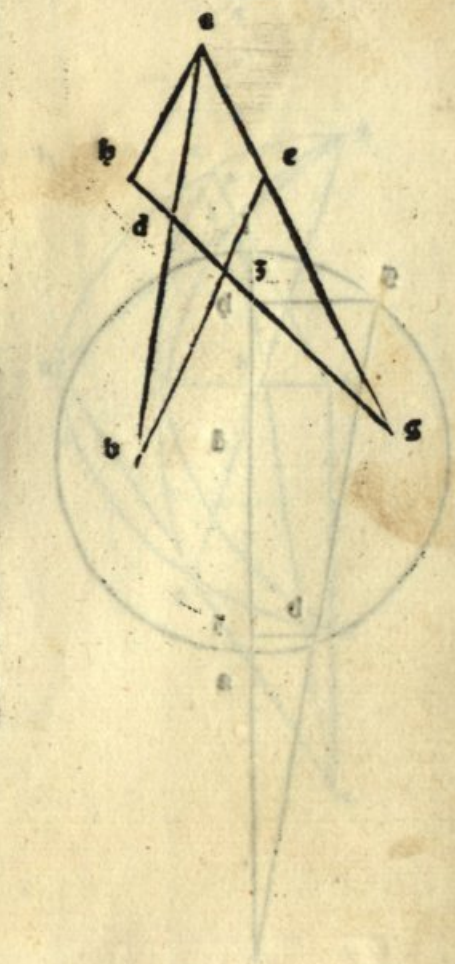
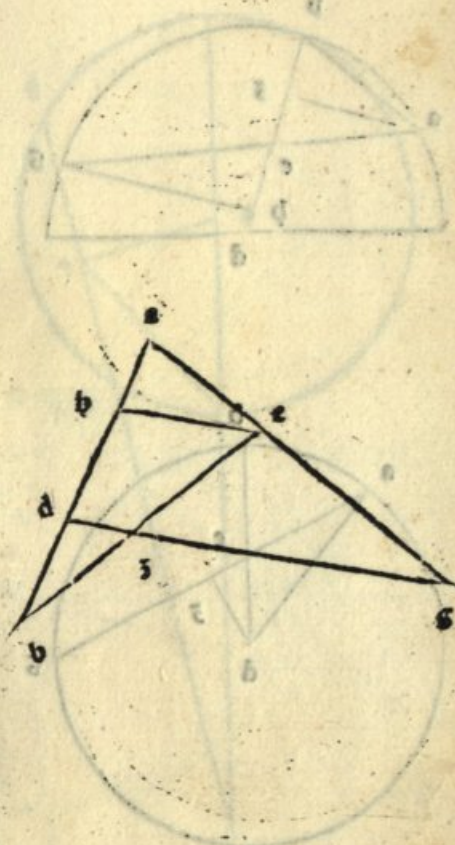
Ut sint descendentes sicut antea: z. reflexe. Dico quod proportio. g. e. ad. e. a. est composita ex duabus: scilicet proportione. g. z. ad. z. d. z. proportione. d. b. ad. b. a. Ducatur eni per. z. primi. a. b. equidistans. e. b. cui. g. d. continuata occurrat in. b. fient ut prius trianguli. a. b. d. z. b. z. d. equianguli. trianguli autem g. a. b. duo latera secat. e. z. tertio equidistans. ergo per secundam sexti. e. g. ad. e. a. est ut. g. z. ad. z. b. Sed inter. g. z. z. b. ponamus. d. z. mediam. fiet igitur proportio. g. z. ad. z. b. composita ex duabus: scilicet. g. z. ad. d. z. z. d. ad. z. b. z. d. autem ad. z. b. per quartam sexti coniunctam z. conuersam proportionalitates est ut d. b. ad. b. a. quare proportio. g. z. ad. z. b. composita est ex duabus: scilicet. g. z. ad. z. d. z. d. b. ad. b. a. Liqueat igitur proportio. g. e. ad. e. a. componi ex duabus scilicet. g. z. ad. z. d. z. d. b. ad. b. a. quod est intentum.

Propositio. xi.

Dobus arcibus continuis in semicirculo sumptis semidiameter ad terminum communem eorum ducta: chordam arcus compositi ex eis sine proportionem chorde arcus dupli unius ad chordam arcus dupli alterius secabit.

In semicirculo sint duo arcus. a. b. z. b. g. quorum aggregati

Primus.

nam sexti. g. h. est medietas chorde dupli arcus. a. g. et. b. 3. medietas chorde dupli arcus. a. b. quare per. 17. quinti proportio. g. e. ad. e. b. est sicut proportio chorde dupli arcus. a. g. ad chordam dupli arcus. a. b. quod est propositum.

Propositio xiiij.

Alta parte vna arcus: lineis eductis: vt iam dictum est diuisi: notaq; proportione chorde dupli arcus totius ad chordam dupli partis eius: qua lineae educte includunt: cognoscat et arcus lineis inclusus.

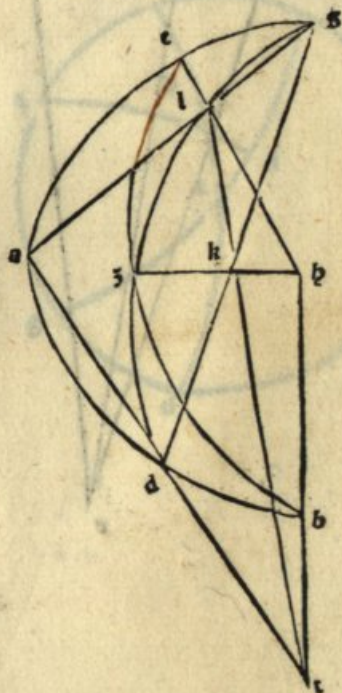
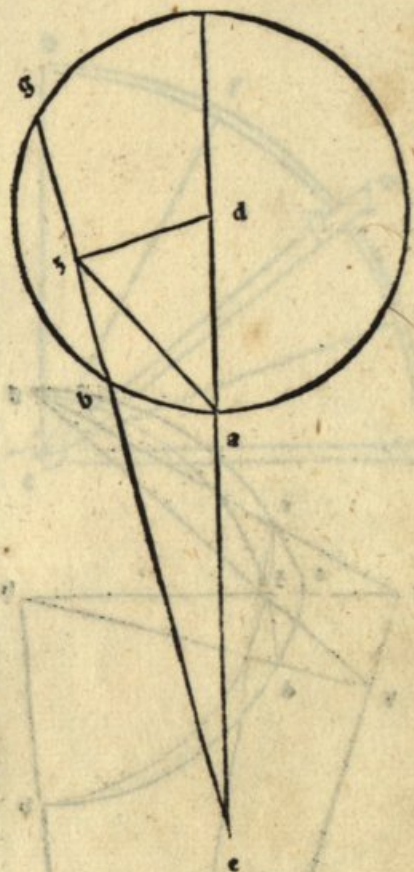
Sit. b. g. proportio vna arcus. a. g. nota. et proportio chorde dupli. a. g. ad chordam dupli. a. b. data. Dico arcum. a. b. notum fieri. Ducatur enim a centro. d. perpendicularis ad. b. g. que sit. d. 3. equalis. 3. g. Ideo cum tota chorda b. g. sit data: et eius arcus sit notus: erit. b. 3. nota. et per vltimam sexti angulus. b. d. 3. suscipit medietatem arcus. b. g. ergo notus. Sed. b. d. nota: quia semidiameter. ergo per penultimam primi. d. 3. nota fiet. Item quia proportio chorde dupli. a. g. ad chordam dupli. a. b. data est. sed per precedentem. e. a. est sicut. g. e. ad. e. b. et cum. g. b. sit nota per disiunctam proportionem: et. 15. sexti nota erit. e. b. ergo tota. e. 3. nota. Ex. e. 3. aut. et. d. 3. notis per penultimam primi cognosceatur. e. d. Trianguli itaq; e. d. 3. orthogonij notorum laterum via: que in ante premissa dicta est: noti fient omnes anguli. Sic angulus. a. d. 3. notus est. a quo dempto angulo. b. d. 3. iam noto: relinquetur angulus. a. d. b. cuius quantitas est arcus. a. b. qui querebatur.

Propositio xv.

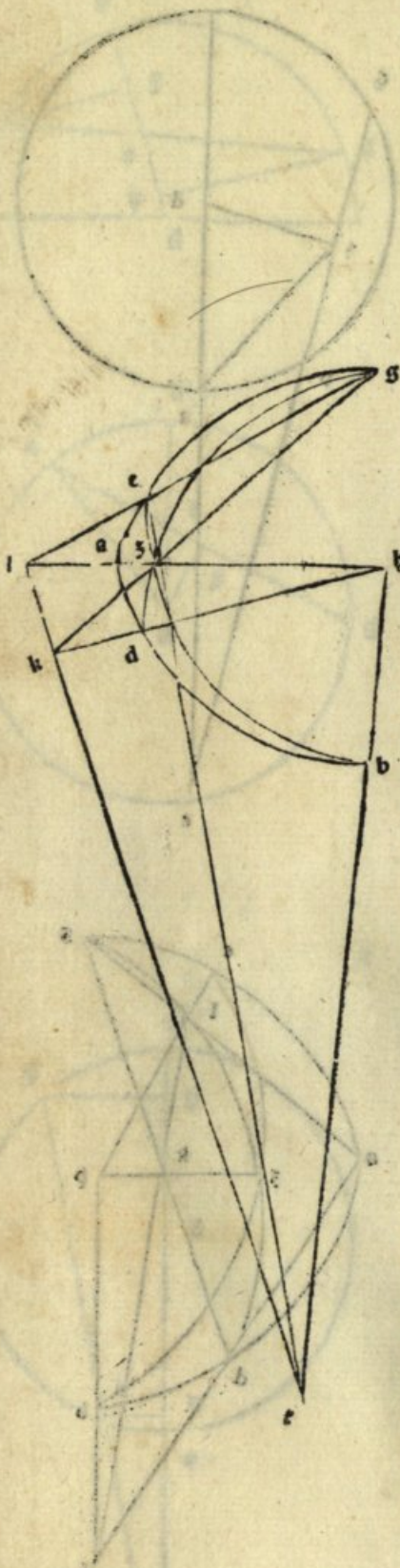

In superficie sphere fuerint quattuor arcus circulo riu maior: quorum neuter sit semicirculo maior: duo quidem ab angulo vno descendentes: duo vero reliqui a terminis priorum alternatim reflexi sese secantes: proportio chorde dupli partis inferioris vni descendenti ad chordam dupli partis eius superioris fiet composita ex duabus: quarum vna est proportio chorde dupli partis inferioris reflexe a termino illius descendens ad chordam dupli partis eius superioris. altera est proportio chorde dupli partis inferioris alterius descendens ad chordam dupli totius huius descendens.

Sint in superficie sphere quattuor arcus circulo: vni magno: et quilibet eorum sit semicirculo minore: duo quidem descendentes ab angulo. a. sint. a. b. et. a. g. duo vero a terminis illorum reflexi super se sint. b. e. et. g. d. sese secantes in. 3. Dico q; proportio chorde dupli arcus. g. e. ad chordam dupli arcus. e. a. est composita ex duabus proportionibus: quarum vna est chorde dupli arcus. g. 3. ad chordam dupli arcus. 3. d. altera est proportio chorde dupli arcus. d. b. ad chordam dupli arcus. b. a. Ponamus enim centrum sphere. h. a quo ad puncta. b. 3. e. ducantur semidiametri. h. b. 3. h. e. et chorda. a. d. continuata quantum libet: occurrat semidiametro. b. continue similiter in puncto. t. Ite chorde. g. a. et. g. d. secantur semidiametros. h. e. et. h. 3. in punctis. l. et. k. necesse est tria puncta. l. k. t. esse in vna linea recta: nam sunt in superficie circuli. b. 3. e. sunt

etiam in superficie trianguli. a. d. g. Igitur necessarium est: vt sint in sectione harum superficierum comuni: quam per tertiam vndecimi constat esse lineam rectam. A terminis itaq; duarum linearum. a. t. et. a. g. reflectuntur alie due t. l. et. g. d. secantes se super. k. ergo per quintamdecimam huius proportio. g. l. ad. l. a. componit ex duabus: scz proportione. g. k. ad. k. d. et proportione. d. t. ad. t. a. Proportio aut. g. l. ad. l. a. per decimam huius est sicut proportio chorde dupli. g. e. ad chordam dupli. e. a. Et. g. k. ad. k. d. proportio per eandem est sicut chorde dupli. g. 3. ad chordam dupli. 3. d. Item per duodecimam huius et conuersam proportionalitatem proportio. d. t. ad. t. a. est sicut chorde dupli. d. b. ad chordam dupli. b. a. quare oportet vt proportio chorde dupli. g. e. ad chordam dupli. e. a. sit composita ex duabus: scz proportione chorde dupli. g. 3. ad chordam dupli. 3. d. item proportione chorde dupli. d. b. ad chordam dupli b. a. quod fuit probandum.

Propositio xvi.

Item proportio chorde dupli vnus arcuum descendium ad chordam dupli partis eius superioris componet ex duabus: quarum vna est proportio chorde dupli arcus reflexi coterminalis huius descendens ad chordam dupli partis eius superioris. altera est proportio chorde dupli partis inferioris alterius reflexi ad chordam dupli totius huius reflexi.

Sint arcus vt in figura precedentis. Dico q; proportio chorde dupli arcus g. a. ad chordam dupli. a. e. est composita ex duabus: scz proportione chorde dupli arcus. g. d. ad chordam dupli. d. 3. z proportione chorde dupli. 3. b. ad chordam dupli. b. e. Sit enim. b. centrum spheræ. a quo ducte semidiametri b. a. b. d. b. b. conueniant cum chordis continuatis. g. e. g. 3. e. 3. in punctis. l. k. t. constabit hec tria in vna linea recta fore: q; sint in duabus superficiebus planis: scz circuli. b. d. a. et trianguli. 3. e. g. quare constat per tertiam vndecimi sese secare in linea recta. Habes itaq; q; a terminis duarum linearum. l. t. et. l. g. reflectant due alie. t. e. et. g. k. secantes se in. 3. Igitur per octauam huius g. l. ad. l. e. proportio componit ex duabus: scz. g. k. ad. k. 3. et. 3. t. ad. t. e. Sed p duodecimam huius patet has pportiones esse sicut proportio chorde dupli. g. a. ad chordam dupli. a. e. Item chorde dupli. g. d. ad chordam dupli. d. 3. z chorde dupli. 3. b. ad chordam dupli. b. e. Constat igitur propositum.

Propositio xvij.

Istantiam duorum tropicorum instrumenti artificio deprehendere.

Dispones quartam circuli partem super lineam meridiem z superficiem planam horizontis orthogonalem: que sit. a. b. sit per centro. c. ita vt. c. a sit in superficie horizontis atq; circuli meridiani. b. c. vo sit pars axis transeuntis per zenith nostrum et nadir eius. Hinc aptabis regulam. c. d. que voluat super. c. centro habentem duas pinnulas cu foraminibus equaliter a linea recta. c. d. remotis: obserua bisq; circa solstitium hiemale in meridiem: radio solis ambo foramina pin-

Primus.

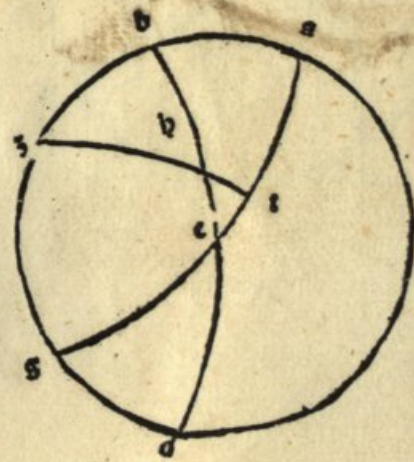
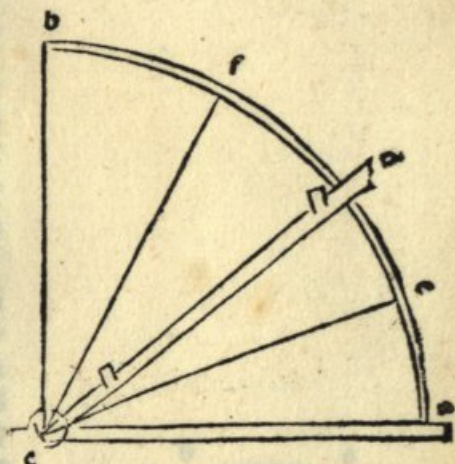
nularum penetrante: quam minimam altitudinem meridianam solis eo tem-
 pore inueneris in .90. partibus arcus. a. b. sitq; illa arcus. a. e. que erit altitu-
 do tropici hiemalis. Similiter facies circa solstitium estiuale: vt maximam
 tunc altitudinem solis meridianam cognoscas: et sit arcus. a. f. que erit altitu-
 do tropici estiualis. Arcus itaq; e. f. fiet distantia duorum tropicorum que si-
 ta. Hanc Ptolemeus reperit. 47. graduū. 42. minuto:um. 40. secundo:um.
 Inuenit enī proportionem eius ad totum circulum sicut. 11. ad. 85. postea vo
 minorem inuenerunt. Nos autē inuenimus arcum. a. f. 65. graduū. 6. minu-
 to:um: et arcum. a. e. 18. graduū. 10. minuto:um. Ideoq; nunc distantia tropi-
 corum est. 46. graduū. 56. minuto:um. ergo declinatio solis maxima nostro
 tempore est. 23. graduū. 28. minuto:um.

Propositio xvij.

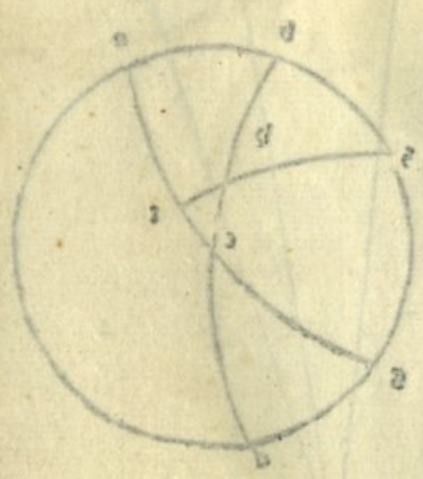
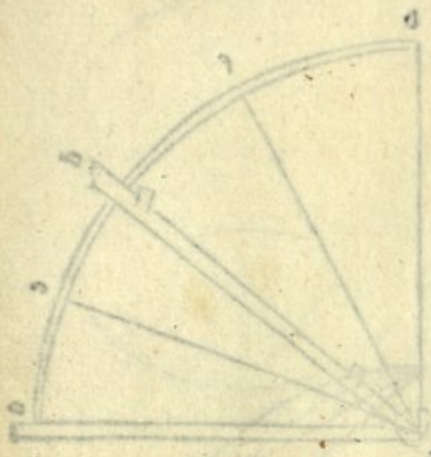
Cuiuslibet puncti ecliptice cuius distantia a sectio-
 ne ecliptice et equatoris data sit: declinationem pa-
 tesfacere. Ex hoc constat: qd proportio sinus totius
 ad sinum maxime declinationis ecliptice sit sicut
 proportio sinus distantie puncti a sectione dicta ad
 sinum declinationis eiusdem puncti.

Sit circulus meridianus transiens per puncta tropica. a. b. 3. g. d. Item
 medietas equatoris. a. e. g. medietas ecliptice. b. e. d. duo puncta tropica. b.
 et. d. sectio equatoris et ecliptice. e. punctus in ecliptica sit. h. cuius distantia
 a sectione scz. e. h. sit data. Per polū mundi qui sit. 3. et punctum. b. vadat ar-
 cus circuli magni: qui sit. 3. b. t. querimus arcum. b. t. qui est declinatio pun-
 cti. h. Quoniam ab angulo. a. descendunt duo arcus. a. e. et. a. 3. a quorum ter-
 minis. e. et. 3. reflectuntur duo alij. e. b. et. 3. t. se secantes in. h. et sunt arcus oēs
 circuloꝝ magnorū: minores semicirculis. ideo per. 15. huius: proportio chorde
 dupli. 3. a. ad chordā dupli. a. b. cōposita est ex duabus p̄portionib⁹: scz chorde
 dupli. 3. t. ad chordā dupli. t. h. et chordam dupli. h. e. ad chordam dupli. e. b.
 sed p̄ma proportio cognita est: qd arcus. 3. a. sit quarta circuli: et arcus. a. b. sit
 maxima declinatio. tertia quoq; cognita est: quia. e. h. est arcus datus: et. e. b.
 est quarta circuli. igitur ablata tertia a p̄ma: remanebit p̄portio secunda
 cognita. Sed. e. a. ad. a. t. proportio est sicut chorde arcus dupli. 3. t. ad chorde
 arcus dupli. t. h. 3. t. aut cognitus est: quia quarta circuli. ideo per. 15. sexti
 et tabulam chordearū. t. h. cognitus erit: qui querebatur. Quando vō vna
 proportio fuerit ab alia subtrahenda: vt si velimus p̄portionē. c. ad. d. sub-
 trahere a p̄portione. a. ad. b. ducimus terminū secundum auferende in p̄-
 mū terminū alterius: et productum statuimus terminū primū residue. et ter-
 minū primū auferende in secundum alterius: et productum facimus termi-
 nū secundū residue. Vt. d. in. a. ductus faciat. e. et. c. ductus in. b. producat. f.
 Dico qd proportio. e. ad. f. est que remanet post subtractionem p̄portionis
 c. ad. d. a p̄portione. a. ad. b. Quod sic patet. Ex. c. in. a. fiat. b. quia itaq; ex
 c. in. a. sit. b. et ex. c. in. b. sit. f. ergo p. 17. quinti euclidis. b. ad. f. sicut. a. ad. b.
 Item ex. a. in. c. sit. h. et ex. a. in. d. sit. e. ergo p eandem. h. ad. e. sicut. c. ad. d.
 Sed. h. ad. f. est composita ex duabus: scz. h. ad. e. et. e. ad. f. quare. a. ad. b. est cō-
 posita ex eisdem duabus. Et cum. h. ad. e. sit vt. c. ad. d. erit. a. ad. b. composita
 ex duabus: scz. c. ad. d. et. e. ad. f. quare ablata p̄portione. c. ad. d. a p̄por-

b

tione. a. ad. b. manebit proportio. e. ad. f. quod fuit ostendendum. ¶ Quā autē
 vna fuerit alteri addenda: ducimus terminū primū vnius in terminū pri-
 mum alterius: productūq; statuimus terminū primū compositę. Item ter-
 minum secundum vnius in terminum secundum alterius: et productum sta-
 tuimus terminū secundū compositę ex eis. Ut si proportio. a. ad. b. iungenda
 sit proportioni. c. ad. d. ducō. a. in. c. et fiat. e. itē. b. in. d. et fiat. g. Dico. e. ad. g.
 esse proportionem compositam ex duabus: scz. proportione. a. ad. b. et propo-
 rtione. c. ad. d. Quod sic patebit. Ex. a. in. d. fiat. f. quod pono mediū inter. e.
 et. g. Quia itaq; ex. a. in. c. et. d. fiūt. e. et. f. igitur p. 15. qnti euclidis. e. ad. f. sicut. c.
 ad. d. Item ex. d. in. a. et. b. fiunt. f. et. g. igitur p. eandem. f. ad. g. sicut. a. ad. b.
 Sed. e. ad. g. proportio est composita ex duabus: scz. e. ad. f. et. f. ad. g. igitur est
 etiā composita ex duabus illis equalibus: scz. a. ad. b. et. c. ad. d. quod erat de-
 monstrandū. ¶ Nec quidem de additione et subtractione vnius proportio-
 nis ad aliā aut ab alia dicta sunt: q; in demonstratione huius propositionis
 metio facta est de subtractione proportionū. Nūc vo veniam ad correlariū.
 ¶ Sinū alicui arcus voco dimidiū chordę dupli talis arcus. Quicquid igitur
 Ptolemeus in figuris suis: quas greci sectiones vocant: de proportionibus
 chordarum arcuum duplo: um ostenderit: id etiam per. 15. quinti patet verū
 esse de proportionibus sinuū talium arcuū. Ideo in figura huius propo-
 sitionis proportio sinus arcus. 3. a. ad sinum arcus. a. b. est aggregata ex duabus
 proportionibus: scz. sinus arcus. 3. t. ad sinū arcus. t. b. et sinus arcus. b. e. ad
 sinum arcus. e. b. Sed tres arcus. 3. a. 3. t. e. b. sunt equales: quia quilibet est
 quarta circuli magni: et cuiuslibet eorū sinus est semidiameter circuli: quam
 vocamus sinū totum. Erit igitur proportio sinus totius ad sinū arcus. a. b.
 qui est sinus maxime declinationis composita ex duabus: scz. proportione sinus
 totius ad sinum. t. b. et proportione sinus. b. e. ad sinum totum. Vtram harū
 postremarum primam feceris: nihil interest. Sed due proportionēs: scz. pro-
 portio sinus. b. e. ad sinū totum: et proportio sinus totius ad sinum. t. b. simul
 efficiunt proportionem sinus. b. e. ad sinum. t. b. q; sinus totus medius inter
 hos sit. ergo proportio sinus totius ad sinum maxime declinationis est sicut
 proportio sinus arcus. b. e. ad sinum arcus. t. b. Tribus itaq; primis notis:
 per. 15. sexti notus fiet sinus arcus. t. b. hinc per tabulam sinuū arcus. t. b. va-
 bitur. Et ita patet veritas et vsus correlarij. ¶ Ex dictis constat: cum fuerint
 sex quantitates: et proportio prime ad secundam sit composita ex proportio-
 nibus tertie ad quartam: et quinte ad sextam. si quinq; harum quantitatum
 cognite: fiet et sexta cognita. Ut sit proportio. a. ad. b. composita ex duabus:
 scz. c. ad. d. et. e. ad. f. Sit autē vnū ex his ignotum: reliq; sint nota. Dico ipsum
 etiam notum fieri. Nam necesse est in talibus sex quantitibus: vt multipli-
 catio prime in qrtā ductā in sextam sit equalis multiplicationi secunde in ter-
 tiam ductā in quintam. Ex. a. enim in. d. fiat. g. et ex. c. in. b. fiat. h. per regulā
 dictam de subtractione proportionum constat: q; g. ad. b. sit sicut. e. ad. f. ergo
 per. 15. sexti ex. g. in. f. fit tantum quantum ex. b. in. e. Si itaq; f. fuerit igno-
 tum: cū. g. ad. b. sit vt. e. ad. f. cū. g. b. et. e. sint nota: fiet. f. notū. Si. e. esset igno-
 tum: cum. g. ad. b. sit vt. f. ad. e. tria vo eorum prima data: dabitur et quartū.
 Si autē aliqua ex. c. et. d. esset ignota: ponerem loco illarum. e. tertiam. f. quar-
 tam: et agerem via iam dicta: et ignotum nosceretur. Si vo aliqua ex. a. et. b.
 esset ignota: ex. c. in. e. fiat. k. ex. d. in. f. fiat. l. per regulam additionis propo-
 rtionum. k. ad. l. erit vt. a. ad. b. Et cum. k. et. l. et altera ex. a. et. b. sint note: fiet et
 reliqua nota. Sic patet propositum.

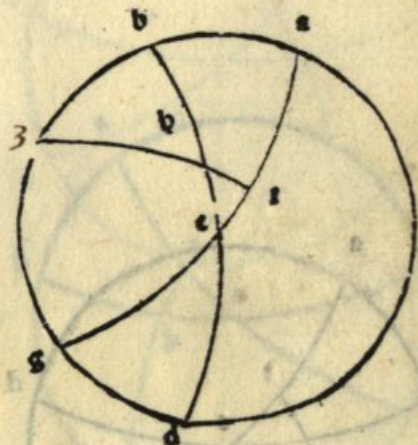
Primus.

Propositio xix.

Cuiuslibet arcus ecliptice a sectione equatoris et ecliptice inchoati ascensionem in sphaera recta ostendere. Hinc manifestum est: quod proportio sinus totius ad sinum complementi ascensionis recte sit sicut proportio sinus complementi declinationis punctiarum ecliptice terminantis ad sinum complementi talis arcus ecliptice: arcus inquam qui tali ascensioni recte correspondet.

Ascensio recta alicuius arcus ecliptice vocatur arcus equinoctialis: qui cum tali arcu ecliptice incipit et definit oriri in sphaera recta. Sit igitur figura superioris propositionis. in ea arcui ecliptice. e. h. correspondet ascensio recta que est arcus. e. t. hec queritur. Quia duo arcus descendunt ab angulo. a. scilicet a. e. et a. z. a quibus reflectuntur duo alij. e. b. et z. t. se secantes in. h. Igitur per 14. huius: et 15. quinti proportio sinus arcus. z. b. ad sinum arcus. b. a. componitur ex duabus: scilicet proportione sinus. z. b. ad sinum. h. t. et sinus. t. e. ad sinum e. a. Sed quinque arcus sunt noti: scilicet. z. b. b. a. z. h. b. t. et e. a. nam. z. b. est complementum declinationis maxime. b. a. vero est maxima declinatio. z. b. est complementum declinationis puncti. b. h. t. est declinatio. b. puncti. e. a. est quarta circuli. igitur et horum quinque arcuum chorda aut sinus noti fient per tabulas. quare per regulam sex quantitatum sinus. e. t. notus fiet: ergo et sinus arcus: qui querebatur. Verum hac via correlarium non sequitur: sed ita procedet: quia per. 15. huius proportio sinus. e. a. ad sinum. a. t. componitur ex duabus: scilicet proportione sinus. e. b. ad sinum. b. h. et proportione sinus. b. z. ad sinum z. t. Quinque vero sunt nota: quia arcus. e. a. e. b. z. t. sunt quarte circuli: um. b. h. vero complementum arcus. e. h. dati. h. z. vero complementum declinationis puncti b. dati. ergo per regulam sex quantitatum. a. t. notus fiet. ergo residuum de quarta cognitum: quod querebatur. Ex hac patet correlarium: quia proportio sinus totius ad sinum. a. t. composita est ex duabus: scilicet proportione sinus totius ad sinum. b. h. et sinus. b. z. ad sinum totum. non refert utram harum postremarum proportionum alteri preposueris. Sequitur enim ut proportio sinus. b. z. ad sinum. b. h. sit equalis proportioni sinus totius ad sinum. a. t. sed harum quantitatum tres sunt cognite: igitur et quarta patefiet. Patet igitur veritas correlarij atque usus eius.

**Explicit Liber Primus Epitomatis
Sequitur Secundus.**

Liber Secundus Regionū varietatem ortus : Prolixitatem diei : Altitudinem poli : Umbraſ ſolis : Aſcenſiones oblique ſphere angulorum ex concuſſu circuloꝝ ꝑꝛouenientium varias habitudines perſcrutando exactiſſime explicat.

Propoſitio

Prima.

In horizonte obliquo latitudinē ortus dati puncti ecliptice per arcū ſemidiurnū talis puncti demonſtrare. Unde palā eſt : ꝛ ꝑꝛoportio ſinus totius ad ſinū arcus ſemidiurni alicuiꝝ puncti ecliptice ſit ſicut ꝑꝛoportio ſinus cōplemēti declinationis eiꝝ ſemē puncti ad ſinum cōplemēti latitudinis ortus eiꝝ.

¶ Horizon obliquus ſeu declinans dicitur ſupra quem alter poloꝝ mundi eleuat. Latitudo ortus alicuiꝝ puncti ecliptice vocatur arcus horizonſis inter ortū talis puncti ꝛ equinoctialem interceptus. Arcus ſemidiurnus alicuiꝝ puncti ecliptice eſt medietas arcus paralleli talis puncti exiſtentis ſupra horizonſem. ¶ Sit in figura circulus meridiei. a. b. g. d. medietas equatoris. a. e. g. medietas horizonſis obliqui. b. e. d. ſecans equatorem ſuper. e. polus mundi ſub horizonſe vel ſupra ſit. ꝛ punctꝝ ecliptice datus oriaſ ſupra. h. fiet latitudo eiꝝ ortus. e. h. tráſeat arcus circuli magni a polo. ꝛ. p. h. qui ſit. ꝛ. b. t. a terminis itaqꝛ duoꝝ arcuꝝ magnorum deſcendentium. a. ꝛ. a. e. reflectuntur duo. ꝛ. t. ꝛ. e. b. ſe ſecantes ſup h. igit ꝑꝛ. ꝛ. ꝑꝛimi huiꝝ ꝑꝛoportio ſinus. e. a. ad ſinum. a. t. componitur ex duabus. ꝛ. ꝑꝛoportione ſinus. e. b. ad ſinum. b. h. ꝛ ꝑꝛoportione ſinus. b. ꝛ. ad ſinum. ꝛ. t. Quinqꝛ autē arcus ex his dati ſunt. nam. e. a. e. b. ꝛ. ꝛ. t. ſunt quarte circuloꝝ. a. t. ꝛ. ꝛ. arcus ſemidiurnus. ſed. b. ꝛ. cōplemētū declinationis puncti ecliptice : cuiꝝ ortus eſt in. h. igit ꝑꝛ regulam ſex quantitātū notus fiet arcus. b. h. cuiꝝ cōplemētum eſt. h. e. reſidū de quarta circuli quod querebatur. Correlarium ꝛ. ex his trahitur. Nam in his ſex quantitibus ꝑꝛima tertia ꝛ. ſexta ſunt inter ſe equales. Ergo eodē argumēto quo ſupiora correlaria oſtenſa ſunt ꝑꝛoportio ꝑꝛime ad ſecūda fiet ſicut ꝑꝛoportio q̄nta ad q̄rtā. ꝑꝛima autē eſt ſinꝝ totus. ſecūda ſinꝝ arcus diurni. q̄nta ſinꝝ cōplemēti declinationis puncti. q̄rtā ꝛ. ꝛ. ſinꝝ cōplemēti latitudinis ortus. igit ꝛ. c.

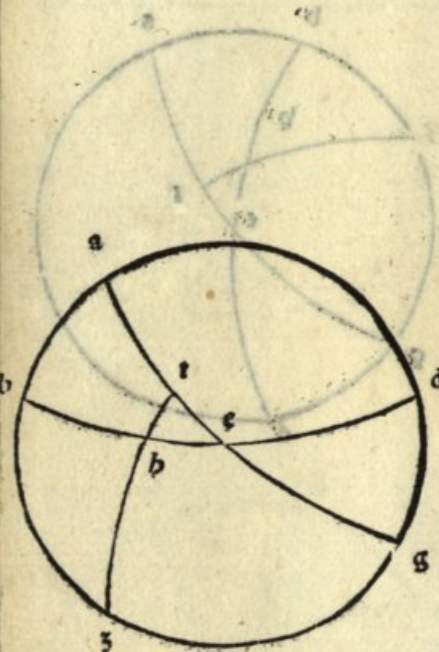
Propoſitio

.ij.

Idem ꝑꝛ altitudinem poli cognoscere. Maniſtum eſt igit ꝛ ꝑꝛoportio ſinus altitudinis equatoris ad ſinum totum ſit ſicut ꝑꝛoportio ſinus declinationis puncti ecliptice ad ſinū latitudinis ortus eiꝝ ſemē puncti.

¶ Sit figura ꝑꝛior : quia ꝑꝛoportio ſinus. ꝛ. a. ad ſinū. a. b. cōponitur ex duabus. ꝛ. ꝛ. ꝑꝛoportione ſinus. ꝛ. t. ad ſinū. t. h. ꝛ ꝑꝛoportione ſinus. h. e. ad ſinū. e. b. ꝛ. ꝛ. ꝑꝛimi huiꝝ. Sed quinqꝛ arcus ſunt noti : nam. ꝛ. a. ꝛ. t. ꝛ. e. b. ſunt q̄rte.

Secundus

a. b. aut est complementum altitudinis poli. t. b. vero declinatio puncti dati. ideo sextus scz. b. c. notus fiet. Correlarium patet eo modo quo priora correlaria patere: et per conuersam proportionalitatem.

Propositio iij.

F nota quantitate arcus semidiurni alicuius puncti ecliptice: et latitudine ortus eius altitudinem poli deprehendere. Constat itaqz qd proportio sinus complementi arcus semidiurni ad sinum talis arcus sit composita ex duabus: scz proportione sinus latitudinis ortus puncti ecliptice ad sinum complementi huius latitudinis: et proportione sinus altitudinis poli ad sinum totum.

Sit iterum prior figuratio. Patet qd proportio sinus. e. t. ad sinum. t. a. est composita ex duabus: scz proportione sinus. e. b. ad sinum. b. b. et proportione sinus. b. z. ad sinum. z. a. Sed quinque arcus sunt noti: scz. e. t. complementum arcus semidiurni. t. a. arcus semidiurnus. e. b. latitudo ortus. b. b. complementum huius latitudinis. et sexta scz. z. a. quarta circuli. Per regulam igitur sex quantitatum: quinta scz sinus. b. z. cognita fiet.

Propositio iij.

Dem aliter patefacere. Palam est ergo qd proportio sinus totius ad sinum complementi altitudinis poli sit sicut proportio sinus latitudinis ortus ad sinum declinationis puncti ecliptice.

Correlarium primo manifestum est ex correlario secunde huius et conuersa proportionalitate. Cum itaqz latitudo ortus et declinatio puncti ecliptice note sint: fiet et per regulam quattuor: numeroz nota altitudo poli: quae querebas.

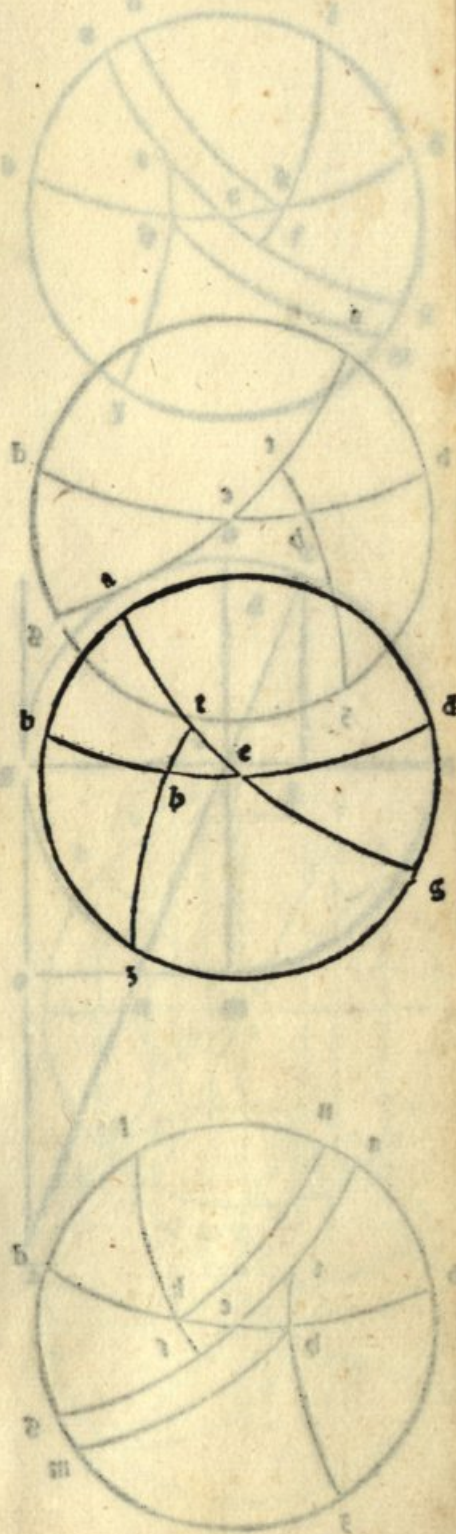
Propositio .v.

Cuiuscunqz puncti ecliptice arcum semidiurnum per altitudinem poli notificare. Unde proportio sinus altitudinis poli ad sinum complementi eiusdem componitur ex duabus: scz proportione sinus complementi declinationis puncti ecliptice ad sinum declinationis eius: et sinus differentie arcus semidiurni et quarte ad sinum totum.

In priori figura proportio sinus. z. g. ad sinum. b. a. componitur ex duabus: scz proportione sinus. z. b. ad sinum. b. t. et proportione sinus. t. e. ad sinum. e. a. Sed quinque arcus dati sunt. nam. z. b. est altitudo poli. b. a. complementum eius. z. b. complementum declinationis puncti ecliptice dati. b. t. declinatio eiusdem. et e. a. quarta. Ex quibus per regulam sex quantitatum notus fiet arcus. t. e. qui est differentia arcus semidiurni et quarte circuli. quo noto noscetur et arcus semidiurnus.

Propositio .vi.

Dem aliter habebis per latitudinem ortus. **E**x prima huius proportio sinus. b. z. ad sinum. b. b. est sicut proportio sinus totius ad sinum. a. t. igitur etc.

Propositio vij.

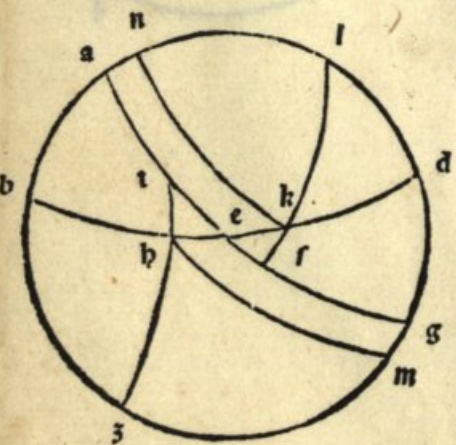
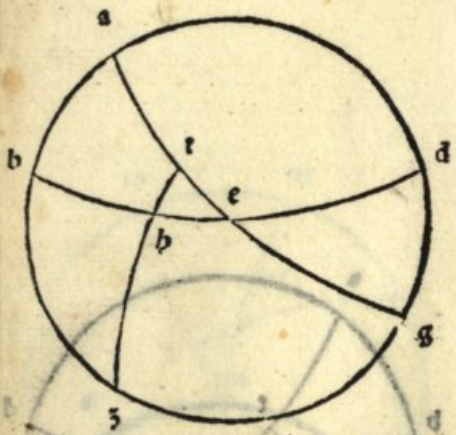
Inventionem differentie semidiurni equalis et breuissimi in omni regione ad quatuor quantitates proportionales redigere.

Figuratio quinte huius habuit proportionem sinus. 3. b. ad sinum. b. a. componi ex duabus: scilicet proportionem sinus. 3. b. ad sinum. b. t. et sinus. t. e. ad sinum. e. a. Sed dum. b. fuerit punctus ortus tropici capricorni: sequitur ut. 3. b. et. b. t. et. e. a. maneant eadem quantitates in omni regione. Est enim. 3. b. complementum maxime declinationis. b. t. maxima declinatio. e. a. quarta circuli. Multiplicatio igitur sinus. b. t. in sinum. e. a. faciat. l. l. autem diuisum per sinum. 3. b. producat. n. Dico quod proportio. n. ad sinum. t. e. sit sicut proportio sinus. b. a. ad sinum. 3. b. Multiplicatio enim sinus. 3. b. in sinum. t. e. faciat. m. ex regula additionis proportionum constat. q. l. ad. m. proportio sit sicut proportio sinus. 3. b. ad sinum. b. a. Sed. m. ad. l. per. 15. quinti est ut sinus. t. e. ad. n. ergo proportio sinus. t. e. ad. n. est sicut proportio sinus. 3. b. ad sinum. b. a. Ideoque conuersim proportio sinus. b. a. ad sinum. 3. b. est sicut proportio. n. ad sinum. t. e. Idem manebit idem in omni regione propter quantitates. 3. b. b. t. et. e. a. easdem manentes. ex quibus productum fuit. n. Ideo sinum altitudinis poli in regione qua uolueris duc in. n. et productum diuide per sinum complementi eiusdem altitudinis poli: et erit sinus differentie semidiurni equalis et breuissimi in eadem regione. Sietque hoc ingenio tabule diei longissimi in omni regione compositio facilis.

Propositio viij.

Ulibet duo paralleli per puncta ecliptice equalis distantie a duobus punctis tropicis euntes: secant de horizonte obliquo ab utraque parte equinoctialis arcus equalis: et fit alternatim arcus diei unius equalis arcui noctis alterius. Idem quoque fit de parallelis euntibus per puncta ecliptice a duobus punctis equinoctiorum equalis distantie.

Sint talia duo puncta ecliptice unum ad partem septentrionis ab equatore: alterum ad partem meridiei. Meridionale oriatur in horizonte obliquo in. b. septentrionale in. k. Portiones parallelorum per ea euntium sint. n. k. et. m. b. quartae circulo: um magnorum a polis uententium sint. 3. b. t. z. l. k. f. Dico arcum. b. e. equalis esse arcui. e. k. et alternatim arcum unius diei arcui noctis alterius. Nam cum puncta data sunt equalis distantie a punctis tropicorum aut equinoctiorum: oportet per ea que de declinatione habentur: ipsa equalis esse declinationis. Sic arcus. b. t. equalis erit arcui. k. f. ergo ambo paralleli equalis erunt magnitudinis: quod sinus. b. 3. sit equalis arcui sinui. l. k. qui sunt semidiametri parallelorum. ergo per. 6. primi Theodosij horizon circulus magnus refecat ex eis alternatim arcus equalis. que arcus. m. b. fiet equalis arcui. n. k. sed. n. k. est arcus semidiei puncti orientis in. k. m. b. aut arcus seminoctis puncti in. b. orientis. Item his similes sunt arcus. a. f. et. t. g. igitur equalis. a quibus demptis. a. t. et. f. g. equalibus: remanent. t. e. et. e. f. equalis. igitur et residui. a. t. et. f. g. sunt equalis: et arcus semidiei puncti orientis in. b. arcui seminoctis puncti orientis in. k. equalis. quod est secundum. Cetera cum duo arcus. e. t.

Secundus

t. b. sint equales duobus arcibus. e. f. k. et anguli. t. et f. recti: et anguli. a. d. e. compositi equales: sequitur per modum probationis iuxta primum euclidis arcum e. b. equari arcui. e. k. quod erat primum. Vel posses hoc primum probare per ea que demonstrata sunt in secunda huius: quod proportio sinus. b. a. ad sinum totum est sicut proportio sinus. b. t. ad sinum. b. e. Item proportio sinus. d. g. ad totum est sicut proportio sinus. k. f. ad. f. e. sed. a. b. est equalis. d. g. et. b. t. equalis. k. f. ergo sinus. t. b. ad. b. e. sinum sicut. t. b. ad. e. k. quare per nonam quinti. b. e. equalis erit. e. k. Simili via secundum probabis per ea que dicta sunt in probatione premissa: quod proportio. n. ad sinum. t. e. fit sicut. n. ad sinum. e. igitur etc.

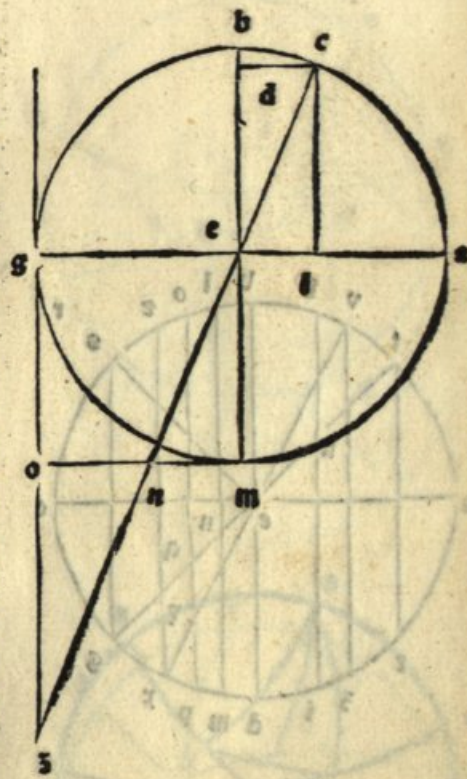
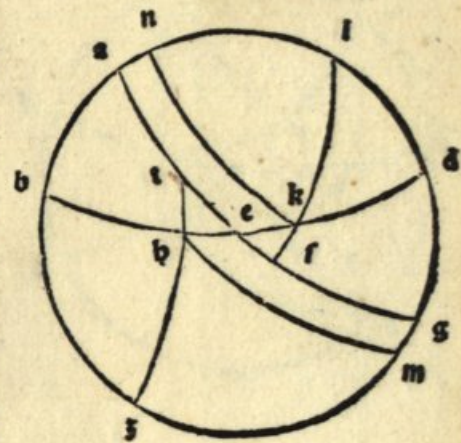
Propositio ix.

Data solis altitudine: umbram rectam seu versam perscrutari. Unde necesse est: ut proportio sinus altitudinis date ad sinum complementi eius sit sicut proportio longitudinis umbrati ad umbram sue recte longitudinem.

Umbram rectam dicimus umbram quam res orthogonaliter super superficiem horizontis erecta efficit in ipsa horizontis superficie. Sed umbram versam vocamus umbram quam res horizontis superficiei equidistant efficit in superficie orthogonaliter super horizontem: velut est umbra stili in chylindro pendente. Sit itaque circulus altitudinis. a. b. g. cuius centrum. e. et propter insensibilem quantitatem semidiametri terre respectu semidiametri orbis solis ponimus ut centrum huius circuli sit caput umbrati facietis umbram. sitque tale umbratum. e. g. orthogonaliter superficiei horizontis: in qua sit linea. g. z. infixum. semidiameter. e. b. equidistet superficiei horizontis. sit etiam nunc dicta solis altitudo arcus. b. c. ducta linea. e. e. representans radium solaris obuiet horizonti in. z. Umbrato itaque. g. e. respondet umbra recta. g. z. dum altitudo solis fuerit. b. c. arcus. cadat. c. d. super. b. e. perpendicularis: et. c. l. super e. a. etiam perpendicularis. fiet per. 28. et. 34. primi. c. d. equalis. l. e. et. c. l. equalis. d. e. l. d. autem est sinus altitudinis. b. c. et. c. l. sinus complementi eiusdem altitudinis. Sed per quartam sexti. c. d. ad. d. e. proportio: sicut. e. g. ad. g. z. sed prima tria data sunt: igitur quartum notum fiet. Hinc etiam correlarium probatum est. Sed de umbra versa fit. m. o. orthogonaliter super horizontem cui infixum sit umbratum equidistant horizonti: quod sit. m. e. cuius extremitatem. e. sicut aptea reputabimus tanquam centrum circuli altitudinis propter paruitatem semidiametri terre respectu semidiametri orbis solis. Altitudine itaque solis existente arcu. b. c. umbrati. d. m. umbra versa est. m. n. que queritur. nota autem fiet ex quarta sexti: q. e. d. ad. d. c. proportio sit sicut. e. m. ad. m. n. Sed tria prima sunt data: igitur quartum. m. n. notum fiet. Infertur ex hoc correlarium illud.

Propositio .x.

Proportio sinus complementi altitudinis date ad sinum altitudinis est sicut proportio longitudinis umbrati ad suam umbram versam ex umbra solis seu recta seu versa altitudinem solis conicere. Sit primo. g. z. umbra recta data umbrati. g. e. quadratoque longitudinem. producti radix erit linea. z. e. sed. z. e. ad. e. g. proportio sicut. e. c. sinus totius ad. c. d. sinum altitudinis que queritur. Sed tria prima sunt data:

igitur quartum cognitū fiet. Item sit. n. m. vmbra versa data: ex qua z. e. m. nota fiet. e. n. Sed. e. n. ad. n. m. sicut. e. c. ad. c. d. ergo sicut antea.

Propositio xj.

Ab equatore omnes dies sunt equales noctibus: et omnes stelle ortum habent z occasum: z vmbre quandoq; versus meridiem: quandoq; versus septentrionem: quandoq; nusquam declinant.

Horizon enī habitatiū sub eq̄tore secat ipm̄ eq̄tore z oēs paralellos in portiones semicirculos. Et quia trāsīt p̄ polos mūdi: sup̄ quib; fit stellarū reuolutio: oportet vt oēs oriant̄ omnesq; occidant. Et cū sol in hora meridiei nūc sit meridian; a zenith: nunc septentrionalis: nūc vō in ipso zenith: quod est polus horizontis: Verum constat quod de vmbreis dicitur.

Propositio xij.

Ab omni paralelo vsus septentrionē ab equatore bis tm̄ fit dies equal' nocti in anno: z dies estiuū hibernis lōgiores: noctes breuiores. Et quāto ab eq̄ noctijs distātiores: tāto estiuū p̄ductiones: hiberni correptiones. Et quedā stelle apparētes sp̄: q̄dā occulte sp̄. Et distātia zenith ab eq̄noctiali eq̄lis altitudini poli.

Sit meridianus. a. b. c. d. axis mundi in co. a. e. c. duo poli. a. z. c. equinoctialis. b. d. paralellus meridianus. h. i. vnus. f. t. alter. Septentrionales vō l. m. o. p. f. g. erit itaq; a. e. c. loco horizontis in sphaera recta. Et quia in obliq; alter polorum eleuatur: sit ille. c. z. linea horizontē obliquū designans. f. e. g. Palam est autē q; horizon. f. e. g. equatorem. b. d. tm̄ per equa secat. Reliquos vō paralellos inequaliter secare necesse est. z. o. q. maiorem esse. l. n. Itē. l. n. maiorem. b. e. z. b. e. maiorem. h. k. Item stelle inter paralellum. g. f. semp erūt sup; a horizontē: z inter paralellū. f. t. semper sub horizonte. Itē zenith capitū sit. r. fietq; arcus. b. r. eq̄lis arcui. c. g. q. b. c. sit quarta: z. r. g. q̄rta.

Propositio xij.

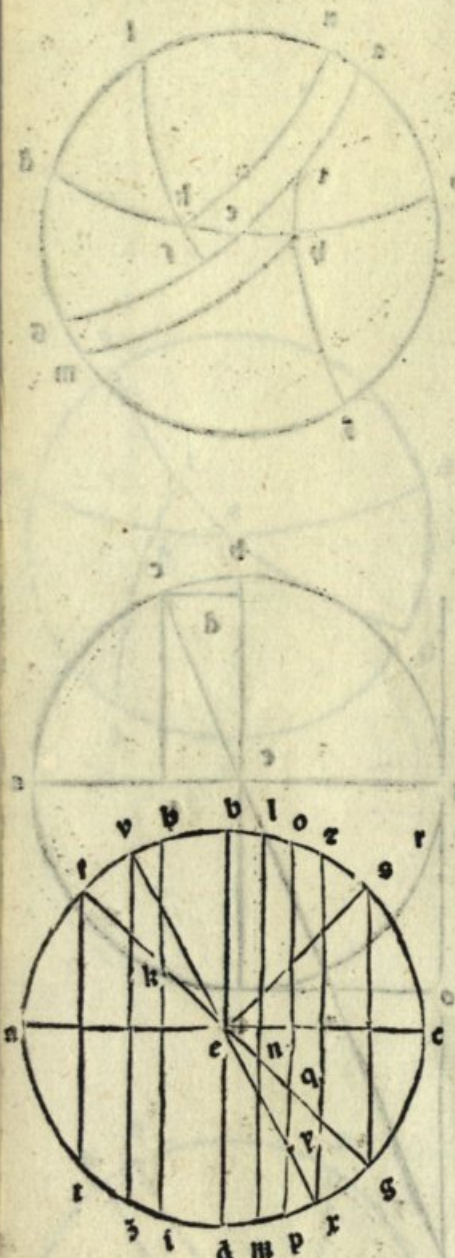
Ab remotiori paralelo ab equatore maior est dierum z noctium inequalitas: maiorq; pars stellarū semper apparentiū: maior etiam semp occultantiū.

Vt si in figura superiori obliquū horizontē magis inclines et designaueris eum per lineam. v. e. x. in paralelo. o. p. tūc arcus semidiurnus signabit per. o. y. nocturnus per. y. p. In horizonte autē minus obliquo punctus. q. bec separabat. Sed maior est inequalitas. o. y. z. y. p. q. o. q. z. q. p. Item pars stellarū semper apparentiū iam distinguetur paralelo. z. x. et nō apparentiū. v. z. sed. h. i. paralelli plura includunt q̄ paralelli. f. g. igitur zc.

Propositio xiiij.

Ab omni paralelo inter equinoctialem z tropicū cancri: vmbre meridiei quandoq; versus septentrionem: quandoq; versus meridiem spectantur: z bis in anno nusquam.

Secundus

Quādo enī est in gradu paralleli per zenith euntis: nusquā flectit vmbra meridiana sed in gradu meridiano ab hoc declinat vmbra vsus septentrionem: in septentrionali versus meridiem.

Propositio xv.

Ab tropico cācri semel in anno nulla fit vmbra meridiana. nunquā autē ad meridiem fiet inflexio.

Reslexu quidem caret sole in principio cancri existente. In reliquis vo locis egyptice per flexum versus septentrionē necesse est esse.

Propositio xvi.

Inter tropicum cancri et circulum arcticū habitantibus vmbra meridiana nunquā flexu caret: sed oēs versus septentrionem inflectuntur.

Datet quia sol zenith eorum nunquā attingit.

Propositio xvii.

Ab circulo arctico semel in anno dies. xxiii. horarum sine nocte constituitur: et vmbra in eo ad omnē partem horizontis circuit: semelque nox. xxiii. horarum sine die producitur.

Illic enim tropicus cancri horizontem contingēdo nunquā mergitur: sicut tropicus capricorni nunquā emergitur.

Propositio xviii.

Ab polo mundi medietas sphaere apparet semper et reliqua occulta est semper. Annoque dimidio lux continua: et reliquo nox vna.

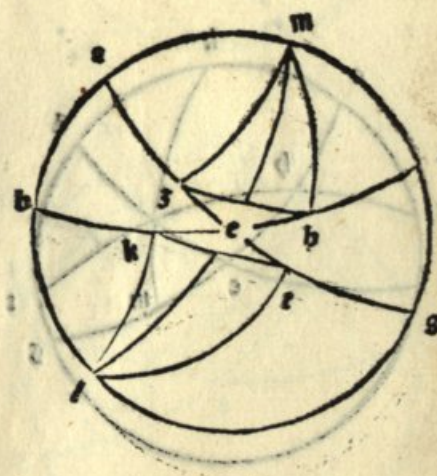
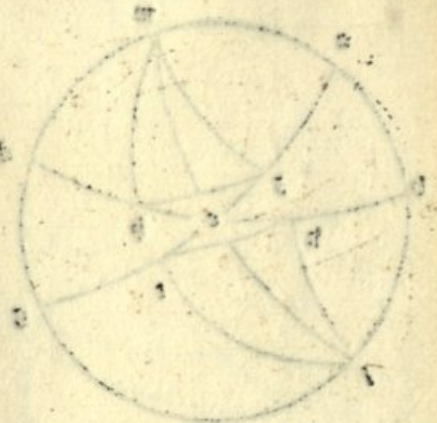
Equinoctialis enim illic in superficie horizontis est: ideo patet propositum.

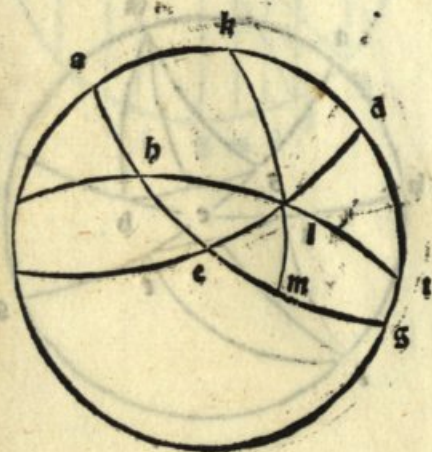
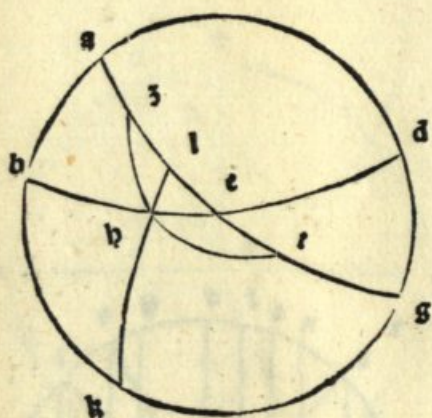
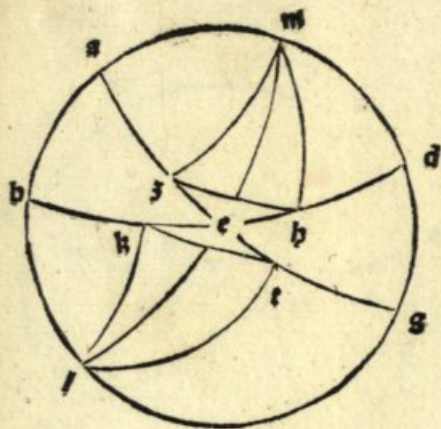
Propositio xix.

In horizonte obliquo quilibet duo egyptice arcus aequalēs: a punctis equinoctiorum inchoati: aequalēs habent ascensiones. Et si constat quoslibet duos arcus egyptice aequalēs: et equaliter a punctis equinoctiorum distantes: aequalēs habere ascensiones.

Sit meridianus. a. b. g. d. medietas equatoris. a. e. g. medietas horizontis obliqui. b. e. d. duo arcus egyptice aequalēs. z. h. t. k. ita quod quisque punctorum. z. t. sit punctus equinoctij. Palam est quod cum arcu. z. h. oritur arcus equatoris. z. e. et cum arcu. t. k. oritur arcus equatoris. t. e. Dico duos arcus. z. e. et t. e. aequalēs esse. Sint poli mundi. l. z. m. ducantur arcus circulo: um magno: um. l. e. m. l. k. l. t. m. h. z. m. z. quia. h. z. k. sunt puncta equalis distantie a sectione equatoris et egyptice: igitur per ea que habentur de declinatione: declinationes eorum et complementa declinationū suarum sunt equalia. Ita arcus. l. k. equalis arcui. m. h. sed. l. t. equalis. m. z. quod uterque sit quarta. z. t. k. equalis sit. z. h. exposito. igitur per scientiam triangulorum sphaeralium angulus. z. m. h. equalis est angulo. t. l. k. Item per octavam huius. e. k. equalis est. e. h. z. duo. h. l.

z.l.e. equales duobus. b.m.z.m.e. igitur per eandem scientiā angulus. k.l.e. equalis angulo. h.m.e. ergo residuus. e.l.t. equalis residuo. e.m.z. Sed duo latera. z.m.m.e. sunt equalia duobus. e.l.l.t. quia omnes sunt quarte: igitur basis. z.e. equalis basi. e.t. quod fuit ostendendum. Hinc patet correlarium: et ex cōceptione Si ab equalibus equalia demas: remanētia fient eq̄lia.

Propositio xx.

Quilibet duo arcus ecliptice equales: z equaliter ab alterutro puncto tropico distantes: habent ascē siones in horizonte obliquo iunctas equales ascē sionibus rectis eorundem pariter coniunctis.

Sit ut antea meridianus. a.b.g.d. medietas eq̄toris. a.e.g. medietas horizontis obliqui. b.e.d. duo arcus zodiaci equales z equaliū di stantiarum a puncto tropico hiemali sint. z.b.t.b. ita ut. t. sit principiū equi noctij vernalis. z. equinoctij autumnalis: quos necesse est in. b. terminari p octauam huius: etiam per equalitatem complementoz suarum declinatio nū. Palam autē est q̄. z.b. eleuatur in horizonte obliquo cum. z.e.z.t.b. eleua tur cum. t.e. eo q̄ cum punctus. t. peruenerit ad horizontem: tam. t.b. q̄. t.e. sunt perorti. Igitur totus arcus. t.e.z. equatur ascensionibus obliquis duoz arcuum. z.b.z.t.b. Preterea sit polus meridianus. k.a quo per. h. veniat quarta circuli magni. k.h.l. per dicta superius de ascensionib⁹ rectis palam est q̄ in sphaera recta. z.b. eleuatur cum. z.l.z.t.b. eleuatur cum. t.l. Sed duo arcus. t.l.z.l.z. sunt equales duobus arcibus t.e.z.z.e. ergo patet propositū. Ex his infertur hoc correlarium.

Notis ascensionibus obliquis in vna quarta ecliptice: note quo q̄ fient in quartis reliquis.

Notis eni ascensionibus in quarta ab ariete ad cancrum: per premissam noscent z ascensiones in quarta a capricorno ad arietem. Inde per hanc re liquarū quartarū ascensiones patefient. Habes etiam q̄ differentie ascen sionū in sphaera recta z obliqua arcū ecliptice equaliū z equaliter a pūcto tropico distantium sunt eedem: z q̄ per medietatem ecliptice septentriona lem ascensio recta sit obliqua maior: per reliquā vō minor.

Propositio xxi.

Quilibet arcus ecliptice a puncto equinoctij ve r nalis inchoati ascensionē in horizonte obliquo de monstrare.

Sit meridianus. a.b.g.d. medietas horizontis obliqui. b.e. d. medietas equatoris. a.e.g. medietas ecliptice. z.b.t. pūctus equinoctij vernalis. h. arcus ecliptice. b.l. datus. Palā est q̄ eius ascē sio in hoc horizonte est arcus. b.e. q̄ querif. Sit polus septentrio nalis. k.a quo veniat quarta circuli magni per. l. que sit. k.l.m. Palam est q̄ arcus. h.l. ascensio recta est. h.m. que ex superioribus nota est. eius autē z ascē sionis oblique differētia est. e.m. que sic nota fiet. Quia duo arcus. k.m.z.e. d. a terminis duoz: um. g.k.z.g.e. ducti secant se super. l. ergo proportio sinus arcus. k.d. ad sinum arcus. d.g. composita est ex duabus: scz proportiōe sin⁹ arcus. k.l. ad sinum arcus. l.m. z proportiōe sinus arcus. m.e. ad sinū arcus e.g. Sed quinqz arcus noti sunt. nam. k.d. est eleuatio poli super horizontē

Secundus

propositum. d. g. complementū eius. k. l. complementum declinationis puncti. l. z. l. m. sua declinatio. z. e. g. q̄rta circuli. igit̄ p regulā sex quātitatū. m. e. cognitus erit. ideoq̄ z. b. c. residuus de. b. m. datus erit: qui querebatur.

Propositio. xxij.

N quocūq; horizonte obliquo dato inuentionem iam dictā ad quattuor quantitates redigere. Hinc manifestum est: si sinus altitudinis poli in horizonte tuo ductus fuerit per sinū totum: z quod exit diuisum per sinū complementi eiusdē altitudinis poli: erit eius quod ex hac diuisione prouenit ad sinum differētie ascensionū recte z oblique que queritur proportio veluti sinus cōplemētī declinationis ad sinū eiusdē declinatiōis pportio.

C habes enim ex premissa: q̄ proportio sinus. k. d. ad sinum. g. d. composita est ex duabus: videlicet proportione sinus. k. l. ad sinū. l. m. z proportione sinus. m. e. ad sinum. e. g. Vtram harum preposueris postremā: nihil defert. Duc sinū. k. d. in sinum. e. g. z creat. q. diuide. q. per sinū. d. g. pueniat. r. Diuo q. r. ad sinum. m. e. proportio sit sicut sinus. k. l. ad sinum. l. m. proportio. Nam. k. d. sinus in. e. g. sinum facit. q. Item sinus. d. g. in. r. facit etiam. q. ergo per. i. s. s. xti proportio. k. d. sinus ad sinū. d. g. est sicut proportio. r. ad sinū e. g. quare proportio. r. ad sinum. e. g. componetur qnoq; ex duabus ex quib⁹ sinus. k. d. ad sinū. d. g. est composita. Necessē est igitur vt. r. ad sinum. m. e. proportio sit sicut sinus. k. l. ad sinum. l. m. quod est propositum: z correlarij intērio. R. itaq; in vnaquaq; regione proposita semper idem manebit: propterea q̄ in ea. k. d. d. g. z. e. g. arcus ijdē p̄tinue maneant: ex quib⁹. r. pducif.

Propositio xxiiij.

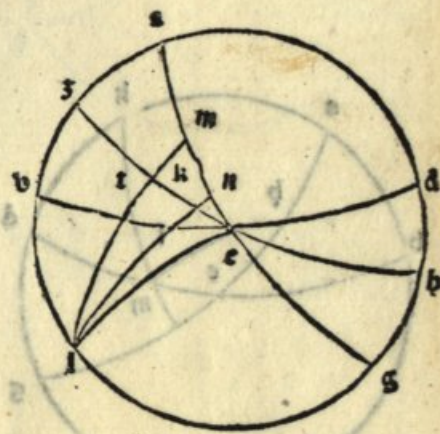
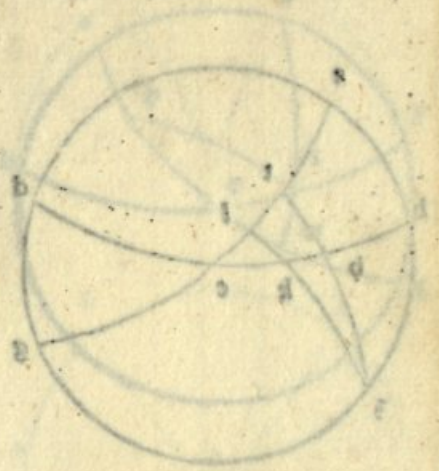
Ciuslibet arcus eclipctice ascensionum recte z oblique differentiam per arcum circuli magni a polo mundi venientem determinare.

Sit circulus meridiani. a. b. g. d. mediētas horizontis. b. e. d. mediētas equinoctialis. a. e. g. z eclipctice. z. e. b. ita vt. e. sectio equinoctialis eclipctice z horizontis sit pūctū vernale. Sit autē de eclipctica arcus. e. t. datus: portio paralleli trāscūtis p. t. sit. t. k. a polo meridionali. l. pcedāt arcus quartarū circuloꝝ. l. t. m. l. k. n. l. e. Palam est arcū zodiaci. e. t. in sphaera recta oriri cū arcu. m. e. z in obliq̄ cū arcu. m. n. eq̄toris. O: if enī in obliqua cū arcu paralleli. t. k. cui filis est arcus. m. n. Cū eadē autē pportioe oriunt filis arcus parallelōꝝ in omni loco z tpe. Est igit. e. n. differētia ascensionū recte z oblique arcus ipsius. e. t. determinata p arcū circuli magni. l. k. n. a polo venientis: quod est intentū. Quare talis ascensionū differētia semp determinabit p arcū circuli magni venientis a polo p punctum sectionis paralleli z horizontis.

Propositio xxiiij.

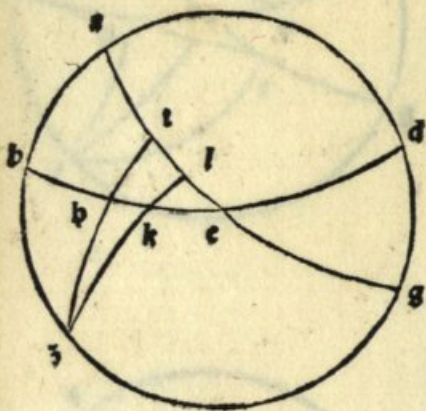

Ascensionum rectarum et obliquarum differētias via compēdiosiori deprehendere. Patet ex hoc q̄ proportio sinus totius ad sinum ascensionū rectarum alicuius arcus eclipctice ab ariete inchoati sit

sicut proportio sinus differentie semidiurni minimi et equalis ad sinu differentie ascensionu recte et oblique talis arcus.

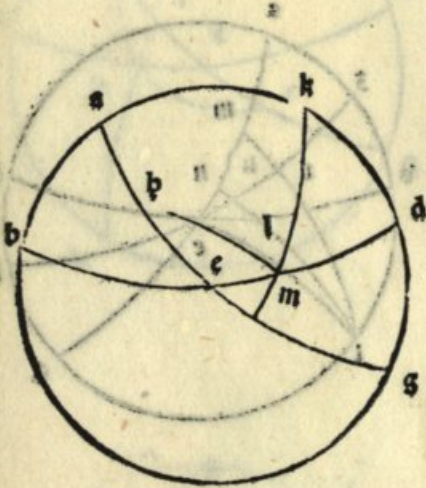
Maueant horizon meridianus et equator: vt in figura superiori. et punctu b. sit sectio horizon obliqui et paralleli tropici hiemalis: et sectio horizon/ tis et paralleli traueuntis per finem arcus ecliptice incepti ab. e. pñcto ver/ nali: cuius ascensio obliqua queritur sit. k. quarte magnoru circulo: a polo 3. venientium. sint. 3. b. t. 3. k. l. Dalam est ex antedictis. l. e. esse differentiam ascensionum que queritur. et. t. e. esse differentiam semidiurni minimi et equa lis. Cum aut a terminis duorum arcu. t. 3. t. e. reflectantur duo alij. 3. l. e. b. secantes se in. k. fiet proportio sinus. 3. b. ad sinum. b. t. composita ex duabus scz proportione sinus. 3. k. ad sinum. k. l. et sinus. l. e. ad sinum. e. t. Sed ex vlti ma primi huius patet: q sinus. 3. b. ad sinum. b. t. proportio componitur ex duabus: scz proportione sinus. 3. k. ad sinum. k. l. et proportione sinus eleua tionis recte talis arcus ecliptice: cuius terminus oritur in. k. aut cuius para lllus habet delinationem. k. l. ad sinum totum. Necessè est igitur vt propo tio sinus arcus. t. e. ad sinu arcus. e. l. sit sicut proportio sinus totius ad sinu eleuationis recte talis arcus ecliptice. Patet itaqz propositum.

Propositio xxv.

N regione cui polus mundi eleuatur. xlv. gradib⁹ proportio sinus complemēti declinationis alicui⁹ arcus ecliptice ad sinum declinationis eiusdem est sicut proportio sinus totius ad sinu differentie recte et oblique ascensionum talis arcus.

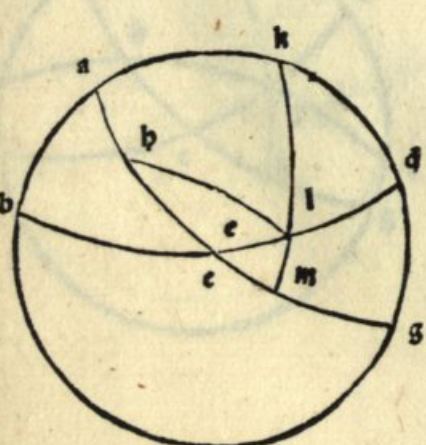

Sit talis regionis horizon. b. e. d. medietas equatoris. a. e. g. et meridian⁹ a. b. g. d. polus mundi. k. punctum vernale sit. h. arcus ecliptice sit. b. l. q̄rta circuli magni a polo venientis sit. k. l. m. erit itaqz arcus equinoctialis. b. m. ascensio recta. arcus ecliptice. b. l. et eius ascensio obliqua erit. b. e. differentia aut harum ascensionum est. e. m. Dico q proportio sinus. k. l. ad sinum. l. m. est sicut proportio. g. e. sinus ad sinum. e. m. Proportio eni sinus. k. d. ad sinu d. g. componitur ex duabus: scz proportione sinus. k. l. ad sinum. l. m. et pro portione sinus. m. e. ad sinu. e. g. Sed in hac regione. k. d. est equalis. d. g. q̄re proportio equalitatis constituitur ex duabus iam dictis. Igitur per regulā de additione proportionum quod fit ex ductu. k. l. in sinum. m. e. est equale ei quod fit ex ductu sinus. l. m. in sinu totum. Ideo per. 15. sexti proportio sinus k. l. ad sinu. l. m. est sicut proportio sin⁹ totius ad sinu. m. e. quod est intentu.

Propositio xxvj.

In omni alia regione obliqua proportio sinus com/ plementi altitudinis poli ad sinum altitudinis po li est sicut proportio sinus differentie ascensionum recte et oblique alicui⁹ arcus ecliptice in regione cui polus eleuat. xlv. gradib⁹ ad sinu differentie ascen sionu recte et oblique eiusde arcusecliptice in tali alia regione.

Repetat proxima: nisi q. k. d. et. d. g. iam sint inaequales. b. l. tamen et. k. l. et. l. m. maneant eiusdem quantitatatis vt in proxima. et sit gratia exempli. k. d. iam. 40. gradus. Dico q in regione cui polus eleuatur. 40. gradus: propo:

Secundus

tio sinus. d. g. ad sinum. k. d. est sicut proportio sinus. m. e. in regione cui polus eleuatur. 45. g. ad sinum. m. e. in regione cui polus eleuatur. 40. g. Na in regione eleuationis poli. 40. g. proportio sinus. k. d. ad sinum. d. g. composita est ex duab⁹: scz proportione sinus. k. l. ad sinum. l. m. et proportione sinus. m. e. in illa regione ad sinum. e. g. Sed proportio sinus. k. l. ad sinum. l. m. p^remissam est sicut proportio sinus totius ad sinum. m. e. regionis eleuationis poli. 45. graduu. ergo proportio sinus. k. d. ad sinum. d. g. in regione. 40. est composita ex duabus scz proportione sinus totius ad sinum. m. e. in regione. 45. et proportione sinus. m. e. in regione. 40. ad sinum totum. vtram haru vltimarum preposueris: nihil interest. Faciunt enim simul proportionem sinus. m. e. in regione. 40. ad sinum. m. e. in regione. 45. igitur conuersim proportio sinus. d. g. ad sinum. k. d. in regione. 40. est sicut proportio sinus. m. e. in regione. 45. ad sinum. m. e. in regione. 40. quod est propositum. Reducta itaqz proportione sinus. d. g. ad sinum. k. d. in tua regione ad terminos quoru primus sit articulus: in figuris significatiuis tm vnitatem habes. et habitis sinibus differentiaru ascensionum reclarum et obliquarum in regione. 45. g. facillimu erit componere tabulam ascensionum obliquarum.

Propositio xxvij.

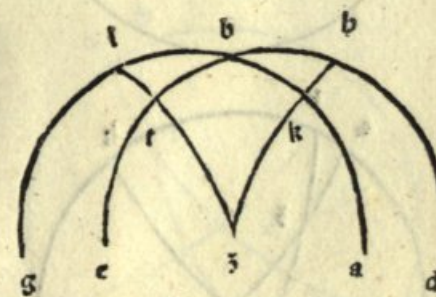
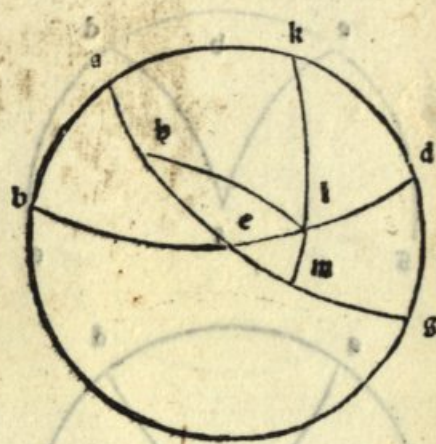
Eciam dicta ex vigesima secunda huius decerpere. Ibidem conclusum est: proportionem sinus. k. d. ad sinum d. g. ex duabus componi: scz proportione sinus. k. l. ad sinum. l. m. et proportione sinus. m. e. in horizonte obliquo dato ad totum. Ex sinu. l. m. in totum fiat. q. q. diuisum per sinum. k. l. faciat. r. Siat igit per. 15. sexti proportio sinus. k. l. ad sinum. l. m. sicut proportio sinus totius ad. r. Sed per. 25. huius talis etia est proportio sinus totius ad sinum. m. e. in regione. 45. quare per nona quinti. r. erit equalis sinui m. e. in regione. 45. ex sinu. k. l. in sinum. m. e. alterius regionis fiat. s. erit ex additioe proportionu. q. ad. s. proportio sicut sinus. d. g. ad sinum. k. d. Sed per. 15. quinti sic est etiam proportio. r. ad sinum. m. e. alterius regionis: quare patet propositum.

Propositio. xxvij.

Super duo puncta ecliptice equaliter a puncto vernali aut autumnali remota: duo arcus circuloz magnoz a polo mundi veniant: causabunt duos angulos ex eadem parte ecliptice extrinsecu equalem intrinseco sibi opposito.

Sit medietas equinoctialis. a. b. g. medietas ecliptice. d. h. e. punctus equinoctij. b. duo puncta ecliptice sunt. b. z. t. equaliter a puncto. b. remota. duo arcus circuloz magnoz a polo. z. veniant super illa puncta: qui sunt. z. k. h. z. t. l. Dico angulum. z. t. e. equalem esse angulo. z. b. b. Est enim. k. h. equalis l. t. propter declinationes equales. z. b. l. equalis. b. k. propter equales ascensiones rectas. ideo trianguli. b. h. k. z. b. t. l. sunt equilateri: igit et equianguli per ea que ex Theodosio et Nileo trabuntur. Ergo angulus. b. h. k. equalis est angulo. b. t. l. Sed. b. t. l. est equalis contrapposito. z. t. e. igit propositu zc.

Propositio xxix.

Iles autem duos angulos pariter duobus rectis equos esse: dum puncta eclyptice talia equaliter a puncto tropico distiterint.

In arcu eclyptice. a. b. g. punctum tropicum sit. b. duo puncta equaliter ab eo remota sint. e. z. d. super que a polo. z. arcus magni veniant. z. e. z. d. Dico angulū. z. e. g. cum angulo. z. d. b. pariter duobus rectis equos esse: quia. b. e. eqlis est. b. d. erit propter declinatōes pares. z. e. eqlis. z. d. ergo anguli sup basim. e. d. sunt eqls. Sed vnus eoz cum angulo extrinseco alterius simul sunt equales duobus rectis: ergo patet propositum.

Propositio xxx.

Angulus ex concursu meridiani z eclyptice in puncto tropico rectus est.

Sit meridianus. a. b. g. d. medietas eclyptice. a. e. g. in qua. a. sit punctum tropicum. Erunt enim tunc poli eclyptice in meridianis scz. d. et. b. vñ. a. d. erit quarta circuli. Sic z. d. g. describamus circuli magni medietatem euntem per polos. d. et. b. huiusqz poli sint. a. et. g. hic secet. a. e. g. in. e. constabit. a. e. quartam esse sicut e. et. g. Quia itaqz a polo. d. circuli. a. e. g. descendunt arcus circulozum magnozum super circulū. a. e. g. scz. d. a. d. e. d. g. necesse est vt quisqz sit quarta: ergo. d. e. est quarta. sed ipse subtenditur angulo. a. igitur angulus. d. a. e. est rectus: quod est intentum.

Propositio xxxi.

Angulos tales in punctis equinoctiozū prouenientes patefacere.

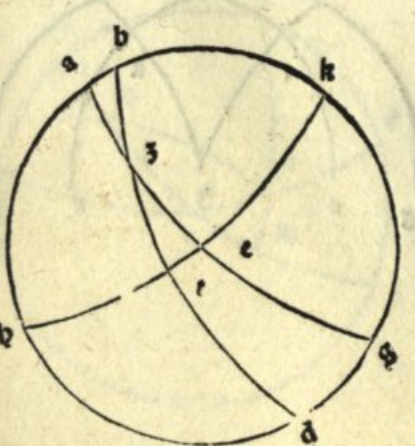
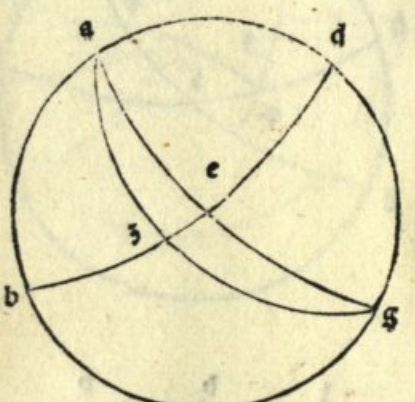
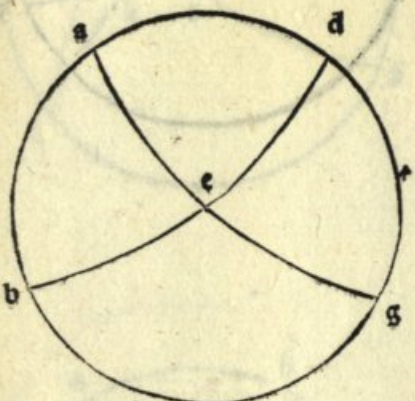
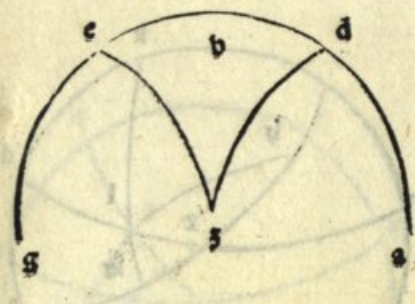
Meridianus. a. b. g. d. polos mundi teneat. b. et. d. medietas equatoris sit. a. e. g. z eclyptice. a. z. g. ita vt. a. sit punctū autumnale per polos mundi z puncta tropica circuli magni procedentis medietas sit. d. b. qui erit colurus solstitiozum. ideo. z punctū hiemale: z maxima. e. z. declinatio. z. e. d. quarta circuli. ergo anguli d. a. z. quātitas est arcus. d. e. z. cognitus. z per ante premissam residuum de duobus rectis est quantitas huius anguli in puncto vernali prouenientis.

Propositio xxxii.

Angulū talem in quolibet alio puncto eclyptice prouenientem inquirere.

Si hos angulos scierimus per quartam eclyptice que est a puncto estiuo in punctum autumnale: tūc ex doctrina. 28. atqz 29. huius sciemus eos etiā in reliquis tribus quartis. **S**it igitur meridiani circulus. a. k. g. d. equatoris medietas. a. e. g. eclyptice medietas. b. z. d. ita vt. z. sit punctū autumnale: z. b. vnus de punctis eclyptice in quarta que est a puncto estiuo in punctum autumnale: Inuenire volumus angulum. k. b. z. Fiat medietas circuli magni. k. e. t. b. cuius poli sint b. et. d. vñ. b. t. erit quarta: sicut z. b. b. g. a polo circuli. k. t. b. veniant super eum in circulum. Item quia ambozum circulozum. a. e. g. et. b. e. k. poli sunt in circulo. a. b. g. d. oportet vt. e. sit polus circuli. a. b. g. d. ergo et. e. b. quarta. Sed proportio sinus. b. a. ad sinum. a. b. componitur ex duabus: scz. proportione

Secundus

sinus. b. 3. ad sinum. 3. t. 7. proportione sinus. t. e. ad sinū. e. b. B. a. aut est de-
clinatio puncti. b. dati. a. b. complementum eius. b. 3. est arcus zodiaci notus
3. t. complementum eius. et. e. b. est quarta circuli. ideo per regulam sex quan-
titatū. t. e. notus fiet. Sed. e. k. est q̄rta: ideoq̄ totus. k. t. arcus: q̄ est quātitas
anguli. t. b. k. datus erit. Conemur id modo in q̄ttuo: quantitates redigere.

Propositio xxxiiij.

D Proportio sinus complemēti declinationis puncti
ecliptice dati ad sinum complementi maxime de-
clinatiōis est sicut proportio sinus arcus talis ecly-
ptice a sectione equalitatis ad punctum datum ad
sinum sue ascensionis recte.

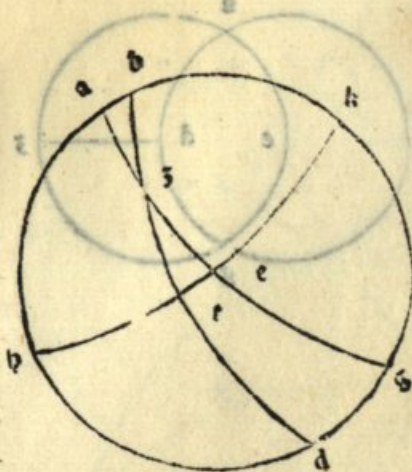
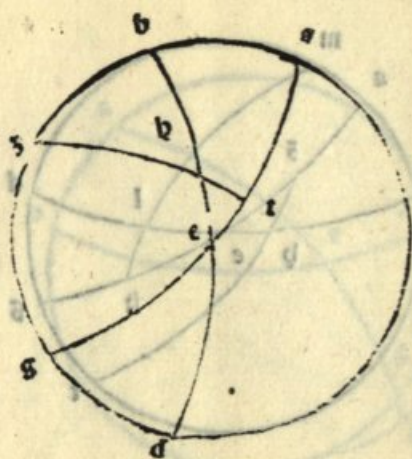
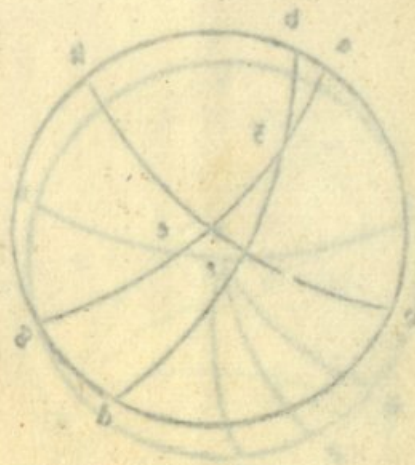
Repetatur figura vltima primi huius: in qua meridian^o vicē coluri solsti-
tio: um habens est. a. b. g. d. equatoris medietas. a. e. g. ecliptice. b. e. d. est se-
ctio equalitatis arcus. e. b. datus. Polus mūdi sit. 3. a quo veniat quarta cir-
culi magni. 3. b. t. erunt ex prioribus. t. h. declinatio puncti. h. b. 3. complemē-
tum eius: 7. ascensio recta arcus. e. b. erit. e. t. Dico proportionem sinus. 3. b.
ad sinū. 3. b. arcus: qui est complementū maxime declinationis: esse sicut pro-
portionem sinus. e. b. ad sinū. e. t. Quod sic patet: Quia proportio sinus. 3. b.
ad sinum. b. a. componitur ex duabus: scz proportione sinus. 3. b. ad sinū. b. t.
7. proportione sinus. t. e. ad sinum totum: scz arcus. e. a. pono inter sinū. 3. b.
et sinum. 3. b. medio loco sinum. b. a. tūc constabit: q̄ proportio sinus. 3. b. ad
sinum. 3. b. componit̄ ex duab^o: scz proportione sinus. 3. b. ad sinū. b. a. 7. pro-
portione sinus. b. a. ad sinū. 3. b. ergo proportio sinus. 3. b. ad sinum. 3. b. p̄sta-
bit ex trib^o: scz proportione sinus. b. a. ad sinū. 3. b. 7. sinus. 3. b. ad sinū. b. t.
et sinus. t. e. ad sinū totū. Sed prime due faciūt proportionē sin^o. b. a. ad sinū
b. t. ergo proportio sinus. 3. b. ad sinum. 3. b. componit̄ ex duabus: scz propo-
tione sinus. b. a. ad sinū. b. t. 7. proportione sinus. t. e. ad sinū totū. Proportio
aut̄ sinus. b. a. ad sinū. b. t. p̄ correlariū penultime primi hui^o: 7. p̄ mutatā pro-
portionalitatē est vt proportio sinus totius ad sinū. e. b. q̄re p̄portio sin^o. 3. b.
ad sinū. 3. b. cōponit̄ ex duab^o: scz proportione sinus totius ad sinū. e. b. 7. pro-
portione sinus. t. e. ad sinum totum. vtram harum p̄posueris: nihil variat.
Sed cōponūt p̄portionē sin^o. t. e. ad sinū. e. b. q̄re p̄portio sinus. 3. b. ad sinū
3. b. est sicut proportio sinus. t. e. ad sinū. e. b. ideoq̄ cōuersim patet p̄positū.
Ex hac iterum habes inuentionem ascensionū rectarū ad quattuor: quan-
titates redactam.

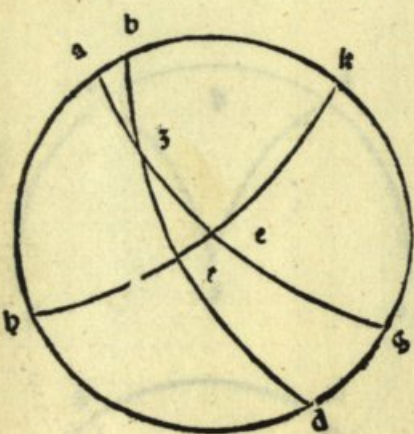
Propositio xxxiiij.

D Proportione sinus complemēti declinationis pun-
cti ecliptice dati ad sinū complementi maxime de-
clinationis esse vt proportionem totius sinus ad si-
num anguli ex sectione ecliptice 7. meridiani super
dato puncto prouenientis.

Repetatur figura ante premissis: in qua. b. a. fuit declinatio puncti. b. dati.
et. a. b. complementum eius. Dico q̄ proportio sinus. a. b. ad sinum comple-
menti maxime declinationis est sicut proportio sinus totius ad sinum. t. k.
arcus: qui est quantitas anguli. t. b. k. Nam proportio sinus. t. k. ad sinū to-
tum scz arcus. k. e. est composita ex duabus: scz proportione sinus totius: qui

est arcus. t. b. ad sinum arcus. b. z. et proportio sinus. z. a. ad sinum. z. e. qui est totus. vtram harum postremarum ante posueris: non mutatur. Ipse enim faciunt proportionem sinus. z. a. ad sinum. z. b. quare proportio sinus. t. k. ad sinum totum est vt proportio sinus. z. a. ad sinum. z. b. z. a. aut est ascensio recta arcus ecliptice. z. b. Ideoq3 cum per premissam sinus. z. a. ad sinum. z. b. proportio sit sicut proportio sinus complementi maxime declinationis ad sinum b. a. erit proportio sinus. t. k. ad sinum totum velut proportio sinus complementi maxime declinationis ad sinum. b. a. ergo conuersim patet propositio. Habemus igitur hoc opus reductum ad quattuor quantitates: in quibus due semper eedem manent: quod non parue facilitatis erit.

Propositio xxxv.

Quones duo anguli ex concursu ecliptice et horizon-
tis obliqui in punctis ecliptice equaliter a punctis
equinoctij remotis prouenientes ex eadem parte
extrinsecus videlicet intrinseco opposito sibi sunt
equales.

Sit meridianus. a. b. g. d. horizonis obliqui medietas. b. e. d. equatoris me-
dietas. a. e. g. duo arcus equales ecliptice. z. h. et. k. l. ita vt ta. z. q. k. sit pun-
ctum autumnale. Dico angulum. e. b. t. equalem esse angulo. d. l. k. Sunt enim
trianguli. z. b. e. et. k. l. e. equo:um laterum. Nam. z. b. equale. k. l. b. e. equale
l. e. vt ex secunda huius ostendi potest. et basis. e. z. equalis basi. e. k. propter
ascensiones rectas equales: vt ex. 33. huius trahitur. igitur anguli equis late-
ribus contenti equales erunt. sic angulus. e. b. z. equalis est angulo. e. l. k. que
residuus. e. k. t. equalis residuo. d. l. k. quod est intentum.

Propositio xxxvi.

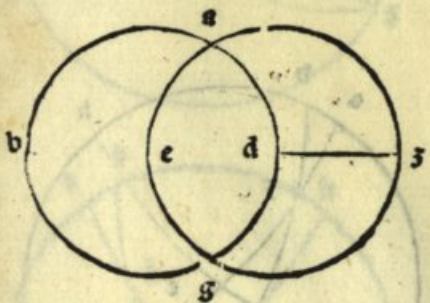
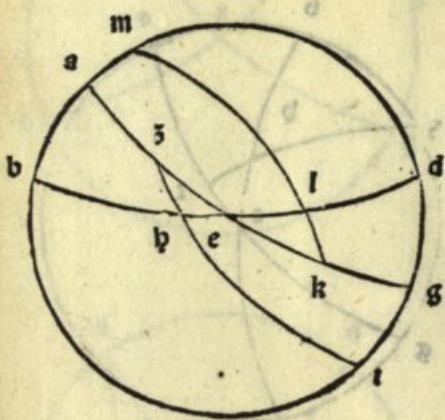

Tales duos angulos: quorum vnus sit in oriente: al-
ter in occidente: vnus quidem extrinsecus: alter in-
trinsecus ex eadem parte ecliptice oppositus: simul
equales duobus rectis esse.

Sint horizonis circulus. a. b. g. d. et circulus ecliptice. a. e.
g. z. se in punctis. a. et. g. secantes. Dico duos angulos. d. g. z. et. d. a. e. simul
duobus rectis equales esse. Na duo anguli. z. a. d. equales angulo. z. g. d. ex eo
quia arcus maxime declinationis horum circuloz velut arcus. d. z. trahens
p puncta maxime declinationis eoz est vnus. que duo anguli. d. g. z. et. d. a. e.
simul sunt eales duobus rectis: quod est propositum. Ex hoc manifestum est

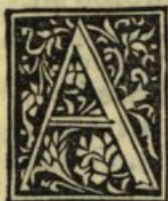
Duos angulos tales qui fiunt in punctis ecliptice a puncto tro-
pico equaliter remotos: orientalem quidem vnum: alium occi-
dentalem simul duobus rectis equales esse.

Quonia enim in punctis ecliptice equaliter a punctis equinoctij remotis
duo anguli orientales ambo sunt eales: vt in premissa angulus. m. b. equalis
angulo. m. l. ideoq3 et anguli occidentales duorum puncto:um punctis. b. et. l.
opposito:um vnus alteri est equalis. Sed angulus orientalis puncti. b. cum
angulo occidentali puncti oppositi. l. sunt puncto:um equaliter a puncto solsti-
tij remoto:um. sed ipsi simul sunt equales duobus rectis: igitur. Notis itaq3
angulis orientalibus ab ariete in libra: noti fient anguli orientales alterius
medietatis: vt ex his patefient anguli occidentales vtriusq3 medietatis.

Secundus

Propositio xxxvij.

Angulos dictos in punctis egnocionꝝ patefacere. ¶ Sit meridian^o. a. b. g. d. horizon obliquus. a. e. d. q̄rta eq̄noctial. z. e. z. p̄ctū vernale q̄rte ecliptice. e. g. Itē et. e. p̄ctū autumnale q̄rte ecliptice. e. b. g. punct^o solstitij estival. b. hiemal. Dico angulos. d. e. g. et. d. e. b. notos fieri: ex rōne sphere p̄z. z. b. et. z. g. eē maximas declinatōes ecliptice. et. d. cōplementū altitudinis poli. cui si abstuleris. z. g. aut addideris. z. b. pueniēt arcus. d. g. et. d. b. noti: sc̄z q̄ntitates anguloꝝ. d. e. g. Sz. d. e. b. est oriētal: q̄ fit in p̄cto vernali. Residuū vo de duob^o rectis est occidētal: q̄ fit in eodē p̄cto. d. e. b. aut est orientalis: qui fit in p̄cto autumnali. residuū de duob^o rectis est occidentalis: qui fit in eodem p̄cto.

Propositio xxxviij.

Angulū oriētalē q̄ fit ex sectiōe ecliptice z horizon tis obliq̄ apud quodcūq̄ punctū ecliptice p̄ motū celi mediū z eius declinatōē inuestigare.

¶ Sit meridian^o. a. b. g. d. medietas ecliptice. a. e. g. cui^o duo puncta. a. et. e. sint data. medietas horizon tis obliq̄ sit. e. d. Sit autē exēpli gr̄a. e. p̄ct^o prim^o thauri. Ideoq̄z p̄ ascēssiones not^o erit p̄ct^o. a. in medio celi: z ei opposit^o. g. hinc arcus. e. g. datus erit. sed ipse in regionib^o septētrionalib^o minor est q̄rta circuli. Sit itaq̄z q̄rta. e. g. b. per b. eat circulus magn^o: cui^o polus sit. e. secās horizon tē in. t. z meridianū in. z. Quia itaq̄z anguli ad. d. et. t. sunt recti: necesse erit vt. z. sit polus horizon tis. ideoq̄z. z. d. et. z. t. sunt q̄rte. Itē p̄ declinatōē gradus mediij celi: z latitudinē regionis nota fiet altitudo meridianā grad^o mediij celi: sc̄z arcus. a. b. cui est eq̄lis arcus. d. g. Sed p̄portio sinus. z. t. ad sinū. t. b. cōponit ex duab^o: sc̄z p̄portioē sin^o. z. d. ad sinū. d. g. z p̄portioē sin^o. e. g. ad sinū. e. b. Sz quinq̄z ex his arcub^o sunt noti. nā. z. t. z. d. et. e. b. sunt q̄rte. d. g. altitudo meridianā p̄cti mediij celi. g. e. distantia gradus ascēdentis a gradu medie noctis. igit ar cus. t. b. notus fiet: qui est quantitas anguli. d. e. g. qui querebatur. ¶ Ex his trahitur illud corollarium.

Proportio sin^o totius ad sinū anguli q̄ querit̄ est sicut p̄portio sinus arcus ecliptice inter puncta ascendētis z mediij celi ad sinū altitudinis puncti ecliptice in medio celi.

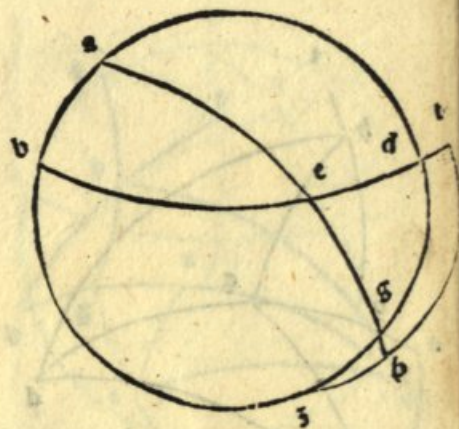
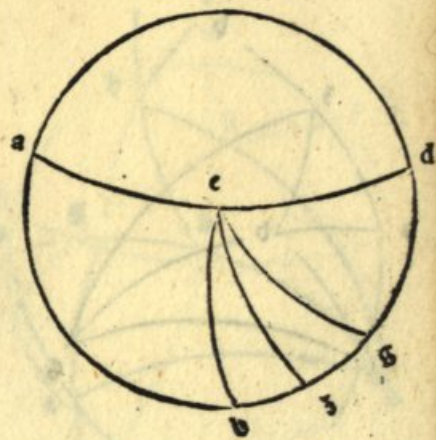
¶ Patet: nā p̄portioēs due q̄ cōponunt primā faciūt p̄portioē sin^o. g. e. ad sinū. g. d. Sin^o autē. g. e. est idem cū sinu. a. e. g. a. e. g. sit semicirculus: igit zc.

Propositio xxxix.

Quilibet duo p̄cta ecliptice ab alterutro p̄cto tropico equaliter remota: dum a meridiano ad vtrāq̄ partē p̄ equos paralellī arcus sui distiterint: equalēs habēt a circul^o altitudinū a zenith distācias. Anguliq̄z duo q̄ fiūt ex concursib^o circuloꝝ altitudinū z ecliptice in illis punctis extrinsec^o cū intrinsec^o sibi ex eadem parte opposito simul sunt duobus rectis equalēs.

¶ Sit portio meridiani. a. b. g. i q̄. b. polus horizon tis. g. pol^o mūdi. arc^o ecliptice.

ptice vn^o. a. 3. b. vsus occidētē: alter. a. d. c. vsus orientē. in quib^o sint duo pū/cta. 3. et. d. e. q̄liter ab alterutro pūcto tropico remota. distentq̄ p equos arc^o paralleli sui a meridiano ductis arcub^o circuloꝝ altitudinū. b. 3. b. d. g. 3. et g. d. Dico duos arcus. b. 3. 7. b. d. e. q̄les eē. 7. angulos. b. 3. a. 7. b. d. e. sil equos eē duob^o rectis. Nā ppter e. q̄les pūctoꝝ. 3. et. d. a meridiano distātia fiet an- gul^o. b. g. 3. e. q̄lis angulo. b. g. d. 7. ppter pares declinatōes. g. 3. crit e. q̄l. g. d. Ninc cū. b. g. lat^o cōe sit vtriq̄ triangulo. b. g. 3. b. g. d. 7. cludes. b. 3. e. q̄l. b. d. quod est primū. Et angulū. b. 3. g. equalem angulo. b. d. g. Sed ex. 29. huius angulus. g. 3. a. cum angulo. g. d. e. simul sunt equales duob^o rectis. dempto itaq̄. b. 3. g. ex vno: 7. alteri addito. b. d. g. fient duo anguli. b. 3. a. et. b. d. e. si- mul equales duobus rectis: quod est secundum.

Propositio xl.

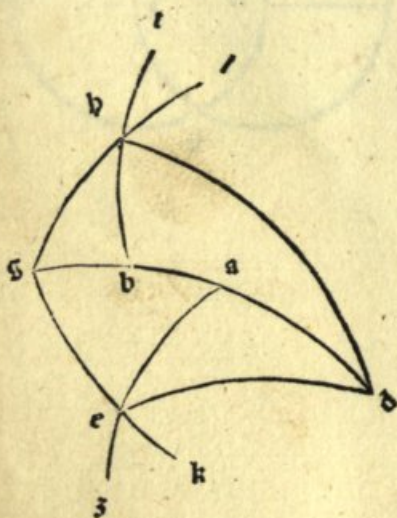
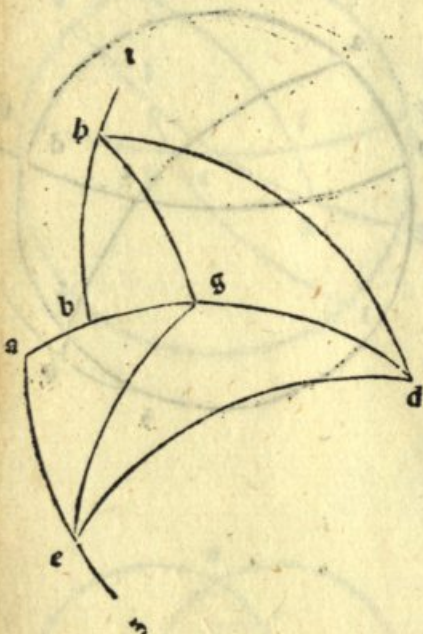
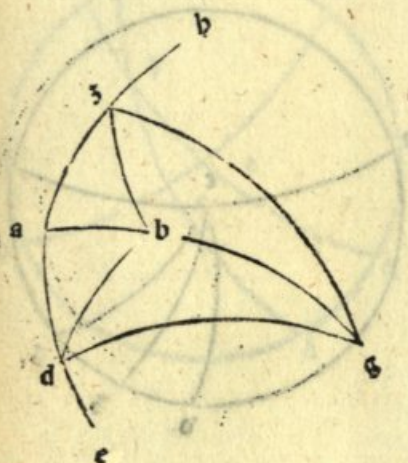
Em fuerit idē pūct^o eclyptice ad vtrāq̄ partē a me- ridiano per arcus paralleli sui equaliter remotus: equal erit a polo horizontis distantia. Anguliq̄ ex sectionib^o circuloꝝ altitudinū cum eclyptica in eo pūcto extrinsec^o cū intrinsec^o sibi ex eadē parte op- posito sil sūt equales duplo anguli q̄ sit ex meridiano 7. eclypti- ca sup eodē puncto eclyptice: siue pūcta eclyptice tūc celū me- diantia sint meridiana a polo horizontis: siue septentrionalia.

¶ Sit portio meridiani. a. b. d. in q̄ sit polus horizontis. g. pol^o arctic^o. d. due portioes eclyptice. a. e. 3. b. h. t. in quib^o. b. et. e. idē pūctū eclyptice repñtant: cū e. q̄liter a meridiano hinc atq̄ inde distiterint p arc^o paralleli sui. e. quidē oriētale. b. occidentale. 7. pūcta eclyptice varia tūc celū mediātia sint. a. et. b. distētq̄ pmo a polo horizontis. g. ad ptē meridiē ductis arcub^o circuloꝝ ma- gnoꝝ. g. e. g. b. d. e. et. d. b. Dico arcū. g. h. e. q̄l eē arcui. g. e. 7. duos angulos g. h. b. et. g. c. 3. sil eē e. q̄les duplo anguli. d. h. b. seu. d. e. 3. Sicut eni in pmissa ppter arcus paralleli quib^o pūctū a meridiano distat e. q̄les: oportet angulū g. d. b. e. q̄l eē angulo. g. d. e. 7. ppter eandē declinatōē oportet. d. b. e. q̄l eē arcui. d. e. hinc faciēdo lat^o. g. d. cōe vtriq̄ triangulo. g. d. h. g. d. e. fiet basis g. b. e. q̄l basi. g. e. qd ē p mū. 7. angul^o. g. d. h. e. q̄l angulo. g. d. e. S3. d. h. b. e. q̄l est. d. e. 3. cū. h. et. e. idē pūctū repñtent. 7. duo anguli. g. h. b. et. g. h. d. 7. sūt angulū. d. h. b. seu e. q̄l. d. e. 3. ergo duo anguli. g. h. b. et. g. e. d. 7. sūt angu- lū e. q̄l angulo. d. h. b. seu. d. e. 3. ergo tres anguli. g. h. b. g. e. d. d. e. 3. sunt du- plū angulo. d. e. 3. q̄re duo āguli. g. h. b. et. g. e. 3. sūt e. q̄les duplo anguli. d. e. 3. qd ē secūdū. Sūt pterea pūcta. a. et. b. a polo horizontis. g. septētrionalia. arc^o g. h. sit p̄tinuat^o in. l. et. g. e. in. k. Dico angulos. l. b. b. et. k. e. 3. sil e. q̄les eē du- plo anguli. d. e. 3. ostēdit eni. g. h. e. q̄lis. g. e. v. p̄ntea. 7. angulus. d. b. g. e. q̄lis angulo. d. e. g. Igit̄ residuus. d. h. l. e. q̄lis residuo. d. e. k. Sed quia. d. h. b. est e. q̄lis angulo. d. e. 3. cū. h. idē repñtet pūctū. ergo totalis. l. b. b. e. q̄lis duobus d. e. 3. et. d. e. k. addito vtrobiq̄. k. e. 3. crūt duo. l. b. b. et. k. e. 3. simul equales duplo anguli. d. e. 3. quod est propositum.

Propositio xli.

¶ In vno punctoꝝ tunc celum mediantium a polo horizontis esset meridionale: alterum septen- trionale: anguli peruenientes ex concursu eclypti- ce 7. circuloꝝ altitudinis ambo simul differunt a

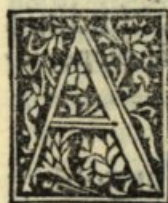
Secundus

duplo anguli qui fit ex concursu meridiani & ecliptice sup eodem puncto duorum rectorum quantitate ipso quidem maiores dum punctum portionis orientalis meridionale fuerit: minores aut dum septentrionale.

¶ Sit primo. a. meridionale. b. septentrionale a polo horizontis. g. & sint arcus ducti ut antea. Dico duos angulos. g. e. 3. et. l. b. b. simul maiores esse duplo anguli. d. e. 3. seu. d. b. b. quantitate duorum rectorum. Est eni. d. b. g. equalis angulo. d. e. g. Sed duo anguli. d. b. g. d. b. l. equantur duobus rectis: ergo duo anguli. d. e. g. et. d. b. l. eque sunt duobus rectis. Sed angulus. d. e. 3. equalis est angulo. d. b. b. ergo duo anguli. g. e. 3. et. l. b. b. sunt equales duobus rectis & duplo anguli. d. e. 3. Ideoq; duo anguli. g. e. 3. et. l. b. b. maiores sunt duplo anguli. d. e. 3. quantitate duorum rectorum: quod est propositum. ¶ Sit preterea. a. septentrionale. b. meridionale. cetera sint ut prius. Dico duos angulos. k. e. 3. g. b. b. si minores esse duplo anguli. d. e. 3. quantitate duorum rectorum. Ipsi eni si minores sunt duobus angulis. d. e. 3. et. d. b. b. quantitate duorum angulorum. d. e. k. et. d. b. g. Seu hi duo. d. e. k. d. b. g. sunt duobus rectis eque: eo q. d. b. g. sit eque. d. e. g. ergo duo anguli. k. e. 3. g. b. b. si minores sunt duobus angulis. d. e. 3. d. b. b. quantitate duorum rectorum. Sed. d. e. 3. est equalis. d. b. b. g. e. et b. idem punctum ecliptice representent. igitur patet propositum. ¶ Ex his palam est Si noti fuerint anguli antemeridiani ad unumquodque punctum zodiaci ab initio cancri ad capricornum: noti etiam erunt anguli eorundem postmeridiani: Relique quoque medietates zodiaci utriusque anguli cogniti fient.

¶ Patet ex duabus premis & presenti.

Propositio xliij.

A pud punctum ecliptice celum medians: aut in horizonte existens: angulum ex coincidentia circuli altitudinis & ecliptice: atq; arcum inter polum horizontis & punctum notum esse.

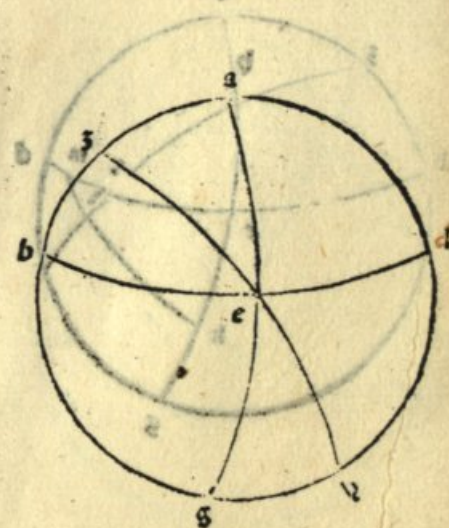
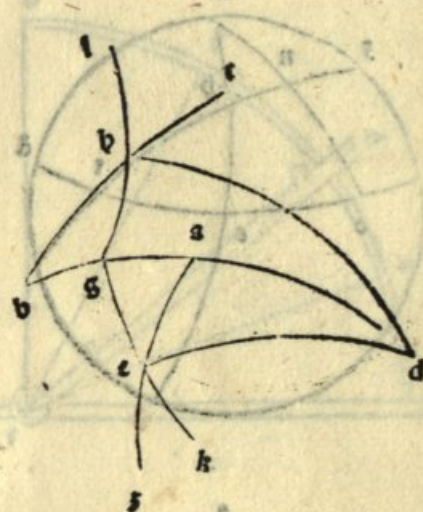
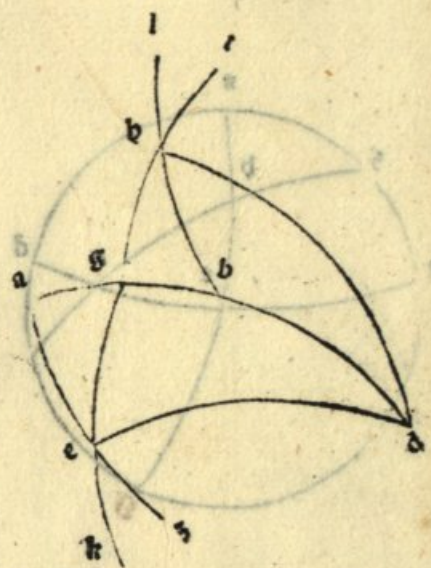
¶ Sit meridianus. a. b. g. d. medietas horizontis. b. e. d. medietas ecliptice. 3. e. b. poli horizontis. a. et. g. apud punctum. 3. datum. ex. 32. aut. 34. huius noscetur angulus. a. 3. e. qui queritur. Nunc ex declinatione puncti. 3. & nota regionis latitudine noscet & arcus. a. 3. scilicet apud punctum. e. in oriente quia. a. e. d. est rectus: & ex. 38. huius per punctum. e. noscet angulus. d. e. b. quare totus. a. e. b. qui querebatur notus fiet. Arcus vero. a. e. est quarta circuli.

Propositio xliij.

Roportio nem circuli altitudinis a polo horizontis usq; ad punctum ecliptice datum ex notitia punctorum ascendens & medij celi deprehendere.

¶ Sit meridianus. a. b. g. d. medietas horizontis. b. e. d. portio ecliptice. 3. b. t. 3. quidem punctus medij celi: & t. oriens puncti dati. Item in hac portione sit. b. punctus: per quem & polos horizontis eat circulus magnus: cuius medietas sit. a. b. e. g. secans horizontem in. e. querimus quantitate arcus. a. b. quia proportio sinus. a. b. ad sinu. b. 3.

ex duab⁹ componit: scz pportio sine a. e. ad sinu. e. b. z sinus. b. t. ad sinu. t. z. Sed. a. b. et. a. e. quarte. b. z. altitudo est meridiana puncti medij celi: q̄ nota est ex declinatione z latitudine regionis. b. t. distantia puncti. b. a p̄cto ascē dentis dato. t. z. distātia medij celi a p̄cto ascēdentis. quare z. e. b. notū erit. hinc eius complementū scz. a. b. qui querebatur. Corollarium.

Proportio sinus arcus ecliptice inter puncta orientis z medij celi ad sinu altitudinis meridiane p̄cti medij celi est sicut pro portio sinus arcus ecliptice inter orientem punctum z p̄ctū ecliptice datum ad sinum altitudinis eiusdem puncti.

¶ Na ex sinu toto in sinu. e. b. fiat. m. Itē ex sinu toto in sinu. b. z. fiat. n. ex regula subtractionis p̄stat. m. ad. n. esse pportione sine. b. t. ad sinu. t. z. Sed m. ad. n. p. 15. q̄nti est vt proportio sinus. e. b. ad sinu. b. z. q̄re pportio sin⁹. b. t. ad sinu. t. z. est vt sinus. e. b. ad sinu. b. z. pmutatim igit̄ cōclude corollarium.

Propositio xliij.

Liter idem perquirere.

¶ Cōstituo. t. poli circuli magni trāseuntis p̄ maximā declina tionē ecliptice ab horizonte: cui⁹ q̄rta sit. a. n. o. eritqz. t. n. q̄rta sit. t. o. q̄rta. z propter angulos. n. et. o. rectos necesse est eū ire p̄ polos horizontis z ecliptice. Quātitas anguli. b. t. e. nota est ex. 38. hui⁹. z ipsa est arcus. n. o. z quia pportio sin⁹. a. o. ad sinu o. n. componit ex duab⁹: scz pportio sine a. e. ad sinu. e. b. z pportio sine b. t. ad sinu. t. n. Sed. a. o. a. e. et. t. n. sunt quarte circuloz. ideo cum etiam. n. o. et b. t. noti sint: notus erit. b. e. Hinc eius complementū. a. b. quod querebatur.

¶ Palam igitur ex hoc q̄ proportio sin⁹ totius ad sinu altitudinis p̄cti ecliptice p̄ quartā ab ascēdente est sicut pportio sin⁹ distātie p̄cti ecliptice dati ab ascēdēte ad sinu sue altitudinis

¶ Due enim postreme ex quibus prima componitur: componūt proportio nem sinus. b. t. ad sinum. e. b.

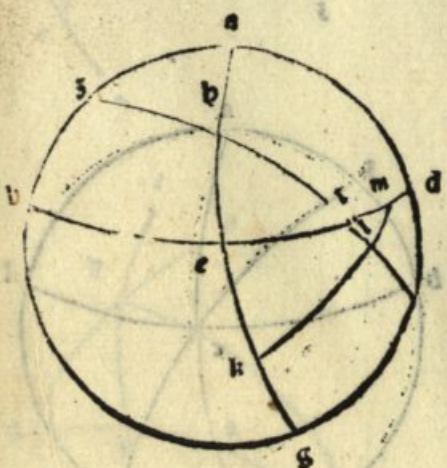
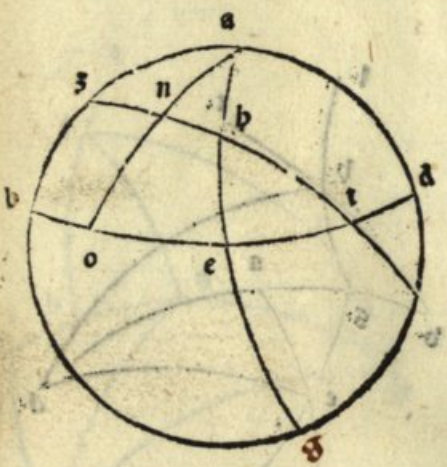
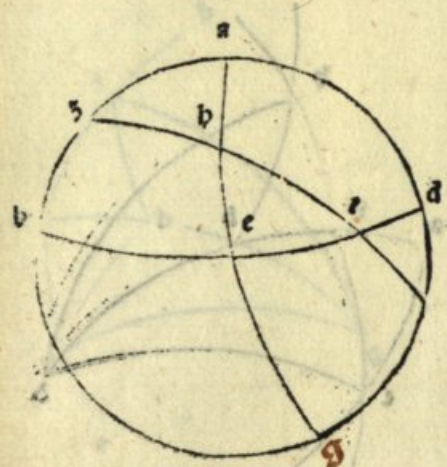
Propositio. xlv.

¶ Quid quodlibet aliud punctū ecliptice angulū ex conicidētia circuli altitudis z ecliptice inestigare.

¶ Resumat figura antepremisse querim⁹ angulū. a. b. t. p̄stitu to. b. poli circuli magni: cuius portio sit. k. l. m. duoz circulozū magnozū. b. e. d. k. l. m. poli sunt in circulo. a. e. g. ideo. e. k. erit eoz maxima declinatio. q̄re. e. z. b. distāt p̄ q̄rtas a sectione. m. eruntqz. b. k. et. b. l. q̄rte. Quia vō pportio sinus. b. e. ad sinu. e. k. componit ex duab⁹: scz pportio sine b. t. ad sinu. t. l. z pportio sine l. m. ad sinu. m. k. Ar cus aut̄. b. e. e. k. b. t. t. l. et. m. k. noti sunt. Na. b. e. est altitudo p̄cti dati nota p̄ alterā p̄emissarum. e. k. est eius complementū. b. t. distātia puncti dati ab ascēdente. t. l. eius complementū. m. k. quarta circuli. igitur. l. m. notus fiet. quare residuū de quarta scz arcus. l. k. notus erit: qui est quantitas anguli. k. b. Ergo residuus de duob⁹ rectis: scz angulus. a. b. t. notus fiet: q̄ querebas.

Explicit Liber Secundus. Epitomatis
Sequitur Tertius.

Tertius.

Liber Tertius Solstitiorum et Equinoctiorum tempus: Anni quantitatem: Solis in eadem puncta ingressione: eiusque Medium motum: Luminariorum et Planetarum Motus Equalis et Apparentis diuersitatem: Radicis motus alicuius constitutionem: Diei Naturalis Equalis siue Astronomici: Diuersi quoque siue Apparentis discrepantiam: Horum et Causas et Modos indicando serie edocet.

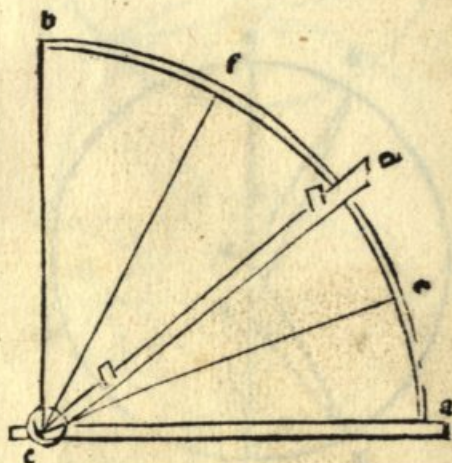
Propositio

Prima.

Ingressum solis in punctum equinoctij instrumenti adiutorio colligere.

Disponatur quadrans. a. b. c. in superficie meridiana: sicut in. 16. primi huius ostensum est: et cum eo prope equinoctij tempus: quod facile ex meridianis altitudinibus conijcies: obserua. Note namque prius tibi sunt per obseruationes tuas regionis tue altitudo: maxima solis declinatio: etiam ad singula puncta ecliptice declinationes ipse. Ideo si aliquo die altitudo meridiana fuerit precise complementum altitudinis poli in tua regione: scito eo die in meridie equinoctium esse. Per altitudines autem meridianas proximo maiores: et minores complementum altitudinis poli: si nulla altitudo meridiana precise equalis sit complemento altitudinis poli: reperies horam ingressus solis in punctum equinoctij sic: Si fuerit iuxta vernale: pro quolibet minuto differentie minoris altitudinis meridiane et complementi altitudinis poli unam horam accipe: horisque a meridie precedentis equinoctium numeratis fit talis ingressus. Si autem iuxta autumnale fuerit: tot horis a meridie precedere equinoctium computatis: quot sunt minuta differentie maioris altitudinis meridiane et complementi altitudinis poli: fiet ingressus in equinoctium. Tale tamen obseruationi autumnali magis conuenit: quia tunc aer purior fit. Ingressus vero in puncta tropica difficilioris sunt obseruationis: propterea quod tunc declinatio solis parum et insensibiliter varietur. propter quod fere ad quattuor dies eadem altitudo solis meridiana maneat. Sed ingressus in equinoctij puncta magis huic rei comodi sunt: quod tunc declinatio solis multum varietur: sic ut altitudo meridiana in die. 24. minutis unius gradus vel augeat vel minuat.

Propositio

ij.

Anni quantitatem per obseruationem elicere.

Diuersi diuersas circa anni quantitatem considerationes habuere. Vetusissimi enim egyptiorum annum solarem reditionem solis ad aliquam stellarum fixarum esse dicebant. Inueneruntque id fieri in. 365. diebus: quarta diei: et. 130. parte diei. Verum hec anni assignatio non conuenit: propterea quod stelle fixe motum separatum habeant a motu totius: pari que ratione reuersio solis ad iouem vel saturnum annus dici deberet. Ideo Hyparchus et Ptolemeus dixerunt annum

esse reditum solis in aliquod punctum equinoctij aut solstitij. Quantū itaq3 temporis est ab ingressu solis in punctum equinoctij autumnalis vsq3 proximum eius ingressum in idem punctum: tantam quantitatem annus habere dicitur. Verum propter instrumentorum: quibus tales ingressus deprehenduntur: fallaciam: vix potest vera anni quantitas inueniri: nisi per multorum annorum spacium. Quātoq3 inter duas obseruationes maius temporis intercidat: tanto veracius hanc anni quantitatem reperire poterimus. Hinc Hyparchus reperit annū. 365. dierū: et quarte vnius. Ptolemeus vō. 365. dierū et quarte vnius minus. 300. parte diei. Hac via pcedens sumit obseruationē Hyparchi: qua subtiliter: vt dicit: equinoctiū autumnale p̄siderauit in anno tricesimosecundo reuolutionis tertie. Fuitq3 a morte Alexandri anno. 178. egyptio: et dicit eā fuisse die tertia ex q̄ntitate: sup̄addita hora noctis media i alexandria: cuius crastinū fuit dies quarta superadditarum. Sumit deinde cōsiderationē suam: qua anno. 463. egyptio a morte Alexandri equinoctiū autumnale considerauit. Dicitq3 eam fuisse nona die mensis Athyr: qui est tertius egyptiorum: post ortum solis fere per vnam horam. Interuallū autē inter ambas obseruationes fuit. 285. anni egyptij. 70. dies: et quarta: et vicefima diei. Quia itaq3 in hoc interuallo fuerūt. 285. reuersiones solis: etsi annus constitisset ex. 365. diebus: et quarta vnius: oportuisset ipsum interuallū fuisse. 285. anni egyptij. 71. dies: et quarta vnius. Sed non fuit interuallum nisi. 285. anni. 70. dies. 7. hore: et quinta vnius. ergo minor quātitas anni est 365. dieb⁹: et sex hore. Differentia vō inter hec interualla est. 24. hore: et q̄ntuor quinte vnius: q̄ sunt. 19. vicesime vni⁹ diei. Proportio autē. 19. ad. 20. est velut 285. annorū ad. 300. annos. quare concludit Ptolemeus: q̄ in. 300. annis solaribus deficiat vnus dies a numero dierum quem facerent. 300. anni: si annus ex. 365. diebus et quarta vnius constaret. Ideoq3 veram anni quantitatem constare dicebat ex. 365. diebus: et quarta vnius: minus. 300. parte diei. Hanc eandē quātitatē reperit via simili per obseruationes plures. Deinde Albategni anno a morte Alexandri. 1206. sc3 post Ptolemcum annis. 743. obseruās considerationem suam cum Ptolemei considerationibus comparādo reperit in. 106. annis vnum diem deficere a numero dierum quem. 106. anni constituūt: dum quilibet ex. 365. diebus: et q̄rta vnius: minus. 106. parte diei: q̄ est. 13. minuta hore: et tres quinte vni⁹ minuti. Nā consideratio Albategni fuit post predictā autumnalē annis. 743. egyptijs. 178. dieb⁹ cū medietate et q̄rta diei: minus duab⁹ quintis vnius hore. Ptolemeus enī in alexandria considerauit: Albategni vō in Aracta: que est orientalis: in gradibus 10. Et eq̄litas Albategni fuit ante solis ortum hore. 4. et tribus q̄rtis vnius fere respectu sui meridiani: Ptolemei vō respectu meridiani Albategni fuit post ortū hora vna et duab⁹ tertijs vni⁹. Sic vltra dies integros in interuallō fient hore. 15. et tres q̄nte vni⁹ fere. Anni autē solares. 743. vnoquoq3 anno ex. 365. diebus et quarta constāte. Sunt. 743. anni egyptij. 185. dies. 18. hore que excedunt ipsum interuallū in. 7. diebus: et 25. minutis hore. que si diuisa fuerint p. 743. annos solares: fiet vt vni anno proueniant. 13. minuta hore: et tres quinte vnius minuti. Posuit igit annū solarem. 365. dies. 5. hore. 46. minuta: et duas q̄ntas vni⁹. Propter huiusmodi diuersitatē in q̄ntitate anni a varijs reperta: similib⁹ tamen instrumentis et vijs quesita Thebit causam huius diuersitatis inquirens per motus fuit: vt motum octaue spere: que trepidationis dicimus: super duobus circulis paruis: in quibus caput arietis et libe circumferunt ponat. Qua positione tam variationes declinationū

Tertius

ecliptice: q̄s anni varias quantitates saluare nititur: vt patet huius motus qualitatem contemplanti. Dixitq; anni quantitatē non esse tempus ab equi noctio ad simile equinoctiū: nec a solstitio ad simile solstinū: sed reditū solis ab aliquo p̄cto ecliptice mobilis in idem: siue reuersionē solis ab aliq̄ stel la fixa ad eādē. q̄d dixit fieri in. 365. dieb⁹. 6. horis. 9. minutis. 7. 12. sc̄cūdis.

Propositio ij.

Medium motum solis tabulare.

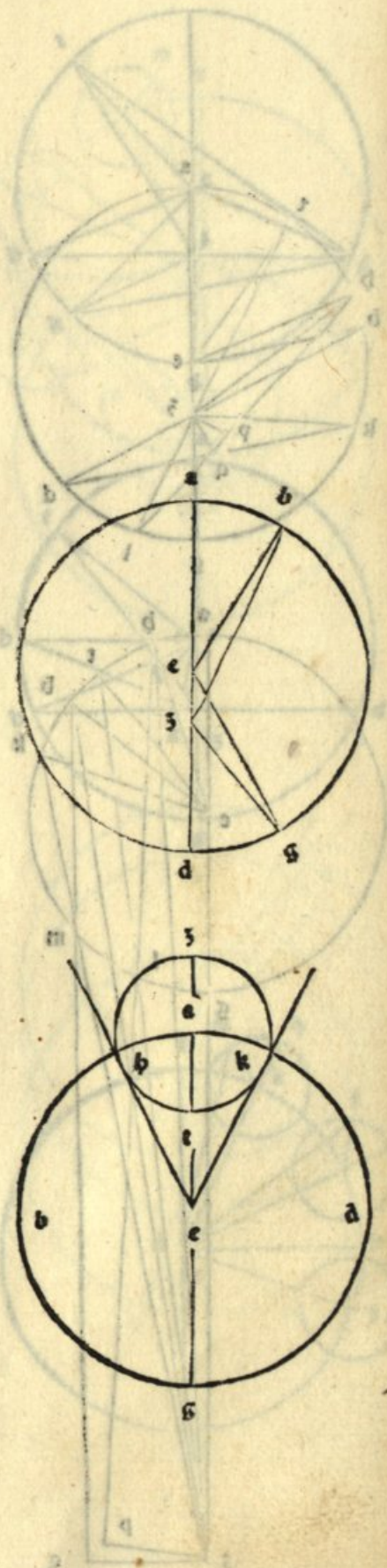
MEx premissa cognoscit: quāto tempore sol medio motu suo circulum id est. 360. gradus perficit. Per tot igitur dies 7 fra ctiones suas si. 360. gradus diuiseris: habebis medium motū solis in vna die. hunc Ptol. posuit. 59. minuta. 8. sc̄cūda. 17. ter tia. 13. q̄rta. 12. q̄nta: 7. 31. sexta. Ex hoc facile tabulas cōpones.

Propositio iiii.

Vos esse modos: quib⁹ motus planete equalis in orbe suo diuersus appareat in orbe signorum.

DUnus est sm orbem ecentricum tm̄: alius sm orbem concen tricū cum epicyclo. Sit enī orbis ecentricus. a. b. g. d. cuius cen trum. e. sit extra centrum mūdi. 3. diameter eius transiens per longitudinem longiorem. a. 7. propiorem. d. 7. p̄ ambo centra sit. a. e. 3. d. Dico si planeta moueatur equaliter in orbe. a. b. g. d. tunc motus eius apparebit diuersus sup̄ centro mūdi. 3. Sunt enī. a. b. c. t. g. d. arcus equa les: ductis lineis. e. b. e. g. 3. b. et. 3. g. cōstabit per vltimā sexti angulos. a. e. b. et. d. e. g. esse equales. sed per. 21. p̄mi. a. e. b. est maior: angulo. a. 3. b. et. g. e. d. est mino: angulo. g. 3. d. igit̄ angulus. g. 3. d. maior: est angulo. a. 3. b. Tenet: quia quicqd̄ est maius maiore: est maius minore. Sed in tempore equali se cat hos angulos: eo q̄ arcus. a. b. equalis est arcui. g. d. igitur motus equalis respectu. e. centri. fiet diuersus respectu. 3. centri. Item sit concētricus plane te. a. b. g. d. super centro mundi. e. 7. in circūferentia huius concentrici sit cen trum orbis epicycli. a. 7. circūferentia epicycli. 3. b. t. k. 7. diameter trāsiens p̄ centrum mūdi: centrum epicycli: 7. longitudinem longiorem epicycli. 3. et pro p̄iorem. t. sit. 3. a. t. e. g. Dico si centrum epicycli. a. moueatur equaliter in con centrico. a. b. g. d. 7. planeta moueatur equaliter in circūferentia. 3. b. t. k. mo tus eius equalis in his apparebit diuersus super centro. e. Nā ductis lineis e. b. e. k. si planeta motus sit per arcum epicycli. 3. b. motus eius in epicyclo addet super motū centri epicycli in concentrico arcum anguli. a. e. b. 7. si mo tus sit per arcum. t. k. motus eius in epicyclo minuet de motu centri epicy cli in concentrico arcum anguli. a. e. k. addet itaq; super motum equalem per vnam medietatem epicycli sez. 3. b. t. 7. per alteram sez. t. k. 3. minuet ab eodē. Sic in vna medietate epicycli appāret maior: est medio: in altera vō minor: Hinc palam est q̄ sm viam ecentricā maior: est motus apparens in longitu dine propiori q̄s in longiori. Sc̄dm viam aut̄ pcentricā cū epicyclo potest tam in longitudine longiori q̄s in propiori motus maior: accidere. In figu ra enī ecentrici angulus. g. 3. d. maior: est angulo. a. 3. b. In figura aut̄ epicy cli ab. a. versus. b. moueatur. si motus planete sit. a. 3. versus. b. maior: est mo tus in lōgitudine longiori. Sed si tunc motus planete esset a. 3. versus. k. mi nor: esset motus in longitudine longiori: 7. maior: in propiori.

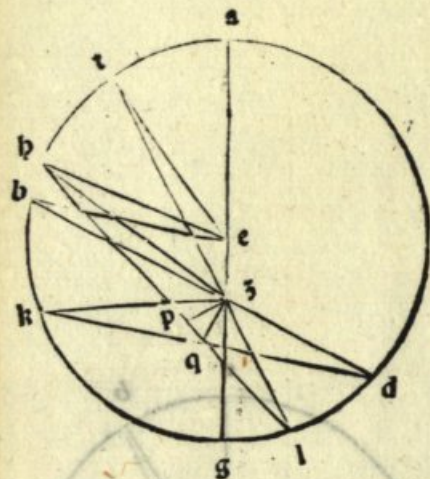

Propositio v.

Sumptis duobus arcibus in medietate cœtrici cœqualibus: qui longitudini propiori fuerit vicinior: maiorem in centro terre subterdit angulum. Ex hoc constat: quod quanto planeta longitudini propiori vicinior fuerit: tanto motus eius apparet maior erit.

In eccentrico. a. b. g. d. cuius centrum. e. diameter per longitudinem longiorē et propiorem trāfrens sit. a. e. z. g. in qua centrum terre. z. duo arcus. t. b. b. k. sint equales. unde angulus. b. e. t. equalis erit angulo. k. e. b. Dico angulum k. z. b. maiorem esse angulo. b. z. t. propterea quod arcus. k. b. longitudo propiori sit vicinior. t. z. et. b. z. continue occurrant periferie eccentrici in. l. et. d. duobusq; lineis. b. l. et. k. d. perpendicularibus super eas. z. p. et. z. q. quia angulus. b. l. t. est equalis angulo. k. d. b. per. 25. tertij. et angulus. z. p. l. equalis angulo. z. q. d. igitur per quartā sexti proportio. z. d. ad. z. l. sicut. z. k. ad. z. p. Sed z. d. maior est. z. l. per septimā tertij. ergo. z. q. maior est. z. p. Linea aut. b. z. maior est linea. k. z. per eandem septimā tertij. ergo per octavā quinti proportio. b. z. ad. z. k. maior est q̄z proportio. k. z. ad. z. q. et per eandē. b. z. ad. z. p. maior est q̄z. b. z. ad. z. q. igitur proportio. b. z. ad. z. p. maior est proportione. k. z. ad. z. k. quare ex ratione sinuū seu chordarum angulus. z. k. q. maior est angulo. z. b. p. Ideoq; duo anguli. z. k. q. et. z. d. q. simul maiores sunt duobus. z. b. p. et. z. l. p. Igitur per. 32. primi angulus. k. z. b. maior est angulo. b. z. t. quod fuit ostendendum. Corollarium manifestum est.

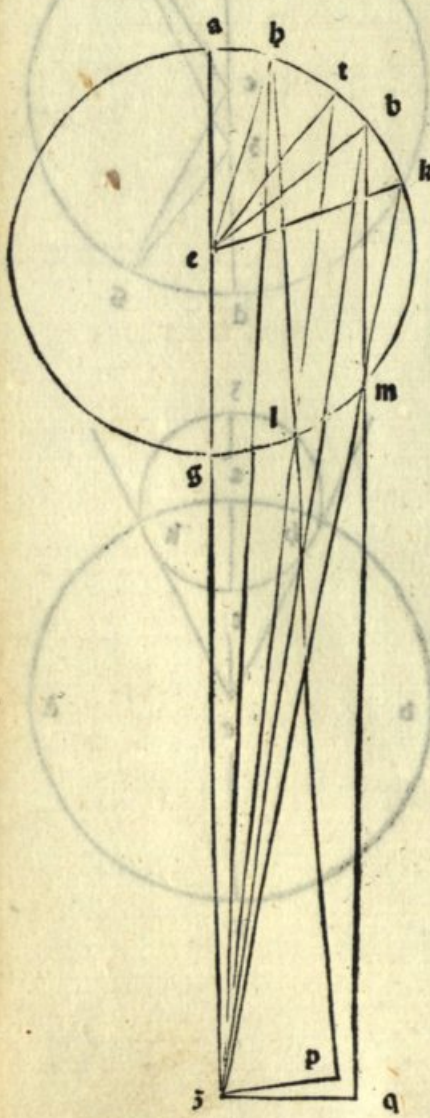

Propositio. vj.

Sumptis duobus arcibus in medietate epicycli superioris equalibus: qui longitudini longiori vicinior fuerit: maiorem in centro terre subterdit angulum.

Sit epicyclus. a. b. g. sup centro. e. diametro. a. e. g. transeunte per longitudinem longiorē. a. propiorem. g. et centrum terre. z. Sumpti sint in parte superiori duo arcus. b. t. et. b. k. equales. b. t. quidē vicinior ad longitudinem longiorē. Dico angulum. b. z. t. maiorem esse angulo b. z. k. Secent enim. t. z. et. k. z. epicyclum inferius in. l. z. m. et super continuatas. b. l. et. b. m. cadāt perpendicularares. z. p. et. z. q. Sunt itaq; b. l. t. et. b. m. k. anguli equales per. 25. tertij: ideo quod eorum contrapositi. z. l. p. et. z. m. q. sunt equales. p. aut. z. q. sunt recti: ergo per quartā sexti. m. z. ad. l. z. proportio est sicut. z. q. ad. z. p. Sed. m. z. est maior. l. z. per octavā tertij. igitur. z. q. est maior. z. p. Sed. z. b. est maior. z. b. per eandem octavā tertij. quare per octavā quinti. b. z. ad. z. q. proportio maior est q̄z. b. z. ad. z. q. 11. z. aut. ad. z. p. maior est q̄z. b. z. ad. z. q. per eandem igitur. b. z. ad. z. p. maior est q̄z. b. z. ad. z. q. igitur ex ratione sinuū angulus. z. b. q. maior est angulo. z. b. p. Sed extrinseci eorū b. m. k. et. b. l. t. sunt equales: igitur residui duo intrinseci sunt inequales: scilicet angulus. b. z. t. maior angulo. b. z. k. quod est intentum. Ex his manifestū est tam per modū eccentrici q̄z epicycli stellam in temporibus equalibus in orbe signorum inequales arcus describere.

Propositio. vij.

Tertius

Secundum modum ecētrici maxima differentia in-
ter motum equalem et apparentē continget in pun-
cto transitus medij: quem determinat linea motus
apparentis super diametro per ambo centra eunte
stans perpendiculariter.

¶ Sit eccentricus. a. b. g. d. per cuius centrum. e. et per centrū mundi. z. et lon-
gitudinem longiorē. a. et propiorē. g. transeat diameter. a. g. Linea motus
apparentis stans super. a. g. orthogonaliter sit. z. b. ductaqz. b. e. angulus di-
uersitatis inter motū equalem et apparentē est. e. b. z. Motus eni equalis tūc
est angulus. a. e. b. Sed apparēs est angulus. a. z. b. Siāt etiā duo alij anguli
diuersitatum apud duo puncta. t. et. k. qui sint. e. e. z. et. e. k. z. Dico angulum
b. maximū horum esse. Continetur enim. b. z. in. d. et ducantur. t. d. e. d. et. k. d.
quia per septimam tertij. t. z. est longior. z. d. igitur per. 19. primi erit angulus
t. z. d. maior angulo. t. d. z. Sed. e. d. t. equalis est angulo. e. t. d. per definitio-
nem circuli: et quinta primi. igitur residuus. z. d. e. maior est residuo. e. t. z. sed
e. d. z. equalis est angulo. e. b. z. igitur angulus. e. b. z. maior est angulo. e. t. z.
Similiter probabit. e. b. z. maior esse. e. k. z. ¶ Vel sic ostende. Sint. h. t. pū-
cta in arcu. a. b. ductis. e. k. z. e. l. perpendicularibus super. b. z. et. t. z. per pe-
nultimam primi patet. e. z. longiorē esse. e. k. et. e. k. longiorē. e. l. Sed. e. b.
e. h. et. e. t. sunt equales: ergo per octauam quinti proportio. e. t. ad. e. l. maior
est proportione. h. e. ad. e. k. et. h. e. ad. e. k. proportio maior proportione. b. e.
ad. e. z. Ideoqz ex ratioe sinus angulus. b. est maior angulo. h. et angulus. h.
maior angulo. t. igitur et c.

Ex hoc infertur: quanto linea motus apparentis puncto trās-
itus medij vicinior fuerit: tanto differentia inter motum appa-
rentem et equalem maior est.

¶ Idem ostendere poteris de punctis inter. b. et. g.

Hinc etiam constat arcū a longitudine longiori: id est puncto
motus minoris ad punctum trāsitus medij esse maiorem arcu
a puncto transitus medij ad longitudinem propiorē in pun-
ctum motus maioris in duplo maxime diuersitatis.

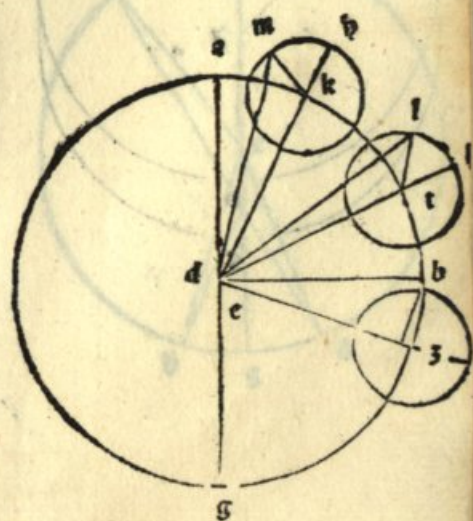
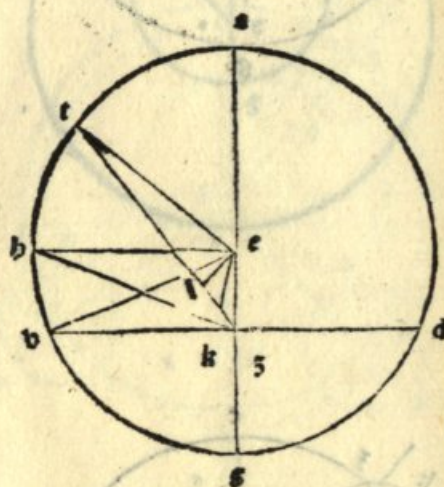
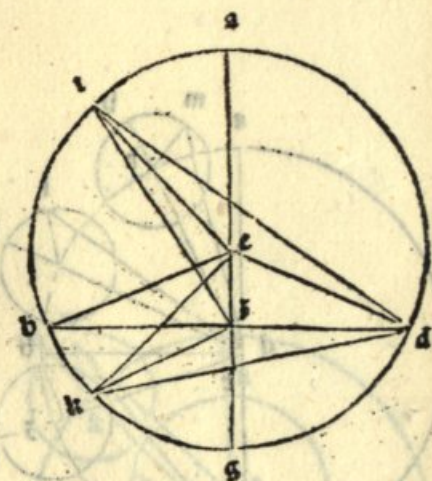
¶ Nam quanto angulus. a. e. b. est maior angulo. a. z. b. tanto etiā angulus
g. z. b. maior est angulo. g. e. b. Ideo angulus. a. e. b. maior est angulo. g. e. b.
in duplo anguli. e. b. z. quod est intentum.

Propositio vij.

Secundum modum epicycli dum centrum epicy-
cli in concētrico: planetaqz in epicyclo eque cito cir-
cueat: fueritqz motus minor in longitudine longio-
ri: maxima differentia inter motum equalem et ap-
parentem continget dum linea motus apparentis
a puncto longitudinis longioris quarta circuli distiterit.

¶ Sit concentricus. a. b. g. d. super centro. e. sitqz. a. locus centri epicycli dū
planeta fuerit in longitudine longiori epicycli. z. vo sit punctus centri epicy-
cli dum linea. e. n. motus apparentis distiterit ab. a. per quartam circuli seu

angulum rectum. a. e. n. Dico angulum. z. e. n. qui est diuersitas inter motum
 equalem z apparentem esse omnium maximū. b. sit longitudo longior: epicy-
 cli. propter motus proportionales oportet angulū. b. z. n. equalem esse angu-
 lo. z. e. a. ergo per. 28. primi. z. n. equidistat. a. e. ideoqz per. 29. anguli coalter
 ni. a. e. n. et. z. n. e. sunt equales. igitur. z. n. e. quoqz rectus erit. quare per cor-
 lariū. 15. tertij linea. e. n. est contingēs epicyclū. ideo fiet angulus. z. e. n. maxi-
 mus. Item sit centrum epicycli in duobus alijs punctis: puta. t. et. k. oportet
 bit similiter angulum. b. t. l. equalem esse angulo. t. e. a. et. b. k. m. equalē an-
 gulo. k. e. a. propter positionem motuū equalium. Sic angulus. b. t. l. maior
 fiet angulo. b. k. m. ideoqz p octauā tertij. e. m. longior fiet. e. l. q arcus. b. m.
 minor sit arcu. b. l. z ex hoc angulus. t. e. l. maior erit angulo. k. e. m.

Palam est ergo: quanto linea motus apparentis fuerit pūcto
 trāsitus medij vicinior: tanto diuersitas inter motum equalem
 et apparentem maior est.

¶ Dico aut punctum transitus medij. b. in concentrico quem indicat linea
 e. n. orthogonaliter stans super. a. g. ¶ Idem posset ostendi: si puncta. t. et. k
 essent inter. z. et. g.

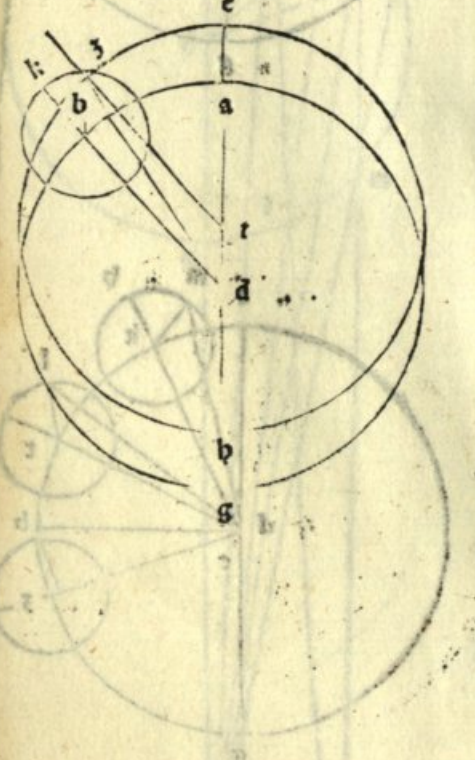
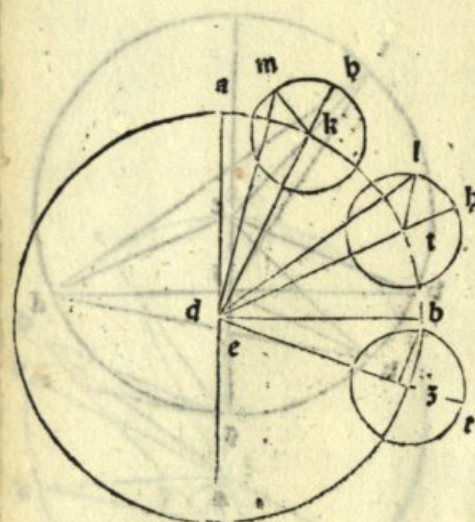
¶ Hinciterū palā est: tempus quod est a pūcto motus minoris
 ad punctū transitus medij: maius est tempore quod est a pun-
 cto transitus medij ad punctum motus maioris in duplo tem-
 pore maxime diuersitatis.

¶ Duo cni angul^o. a. e. z. maior est angulo. z. e. g. eo etiā angul^o. b. z. n. maior
 est angulo. n. z. e. s. a. e. z. maior est angulo. z. e. g. in duplo anguli. z. e. n. igit.

Propositio ix.

Stres motus equales sint: videlicet stelle in ecen-
 trico: epicycli in pcentrico: stelleqz in epicyclo: mo-
 tu tamen eius in longitudine longiori existente mi-
 nori. fuerintqz eccentricus et concentricus eiusdem
 magnitudinis: z semidiameter epicycli equal distā-
 tie centrozum. quicquid diuersitatis fm vnum modoz accidit
 continget etiam fm reliquū.

¶ Sit concētricus. a. b. g. super centro. d. z huic equalis sit eccentricus. e. z. b.
 super centro. t. diameter cōmunis per longitudinem longiorem et propiore
 amboqz centra transiens sit. e. g. concentrici arcus ad libitum sit. a. b. sup. b.
 tanqz centro epicycli descriptus. sit epicyclus fm quantitatem semidiametri
 b. k. equalis linee. d. t. huius epicycli sectio cum eccentrico sit. z. Dico q locus
 stelle fm vtrūqz modoz erit in sectione tali. Nā propter equalitatē motuū
 semper sunt tres arcus. a. b. k. z. et. e. z. similes. Quadrilaterū etiā. b. z. t. d. op-
 posita latera habet equalia: igit semper est equidistantiū laterum: dum cen-
 trum epicycli extra. a. et. g. fuerit. quare. k. b. z. et. b. d. a. et. z. t. e. anguli semp
 sunt equales. Ideoqz motus apprens semp determinabitur linea. d. z. qre
 fm vtrūqz modū locus stelle apprens est in puncto. z. Vnaqz mot^o equalis
 z apprens differētia Nā fm modū ecētrici ipa est angulus. t. z. d. s. fm mo-
 dū epicycli ipa est angulus. b. d. z. Ipsi aut sūt coalterni: igit eāles. Palā est
 igit q fm epicycli modū stella eccentricū describit: nec vsquā ab eo discedet.

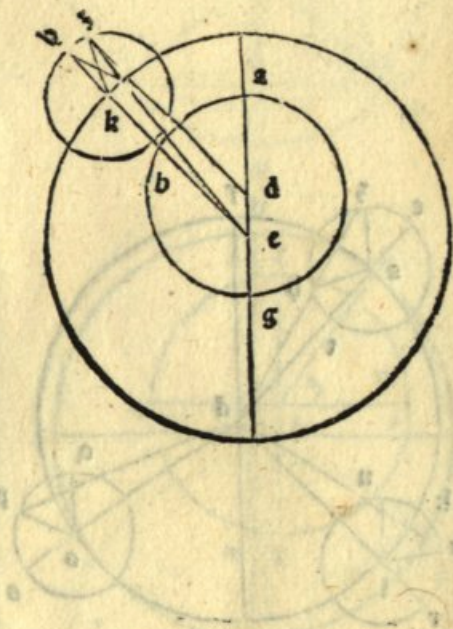

Tertius

Propositio .x.

Nem etiam accidet: si circulus eccentricus et concentricus inequalis magnitudinis fuerit: dum saltem proportio semidiametrorum eccentrici et concentrici sit sicut proportio distantie centrorum ad semidiametrum epicycli.

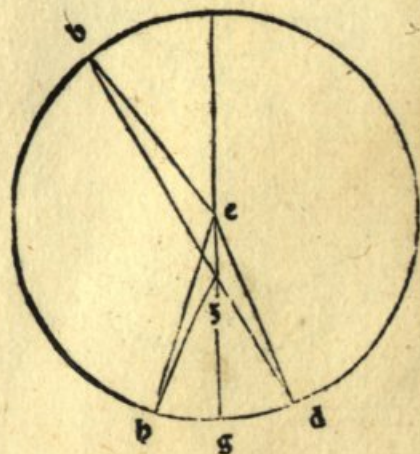
¶ Sit eccentricus. a. b. g. super centro. d. dimaetro. a. g. in qua centrum mundi sit. e. longitudo longior. a. propior. g. sitq; stella in puncto eccentrici. b. Palam est q; locus eius apparetis est super linea. e. b. et angulus diuersitatis motus equalis et apparetis est. d. b. e. sit deinde. e. b. equidistans. d. b. et fm quantitatem semidiametri. e. k. sumptam ad libitum imaginor concentricum. fm modum itaq; epicycli in concentrico quando stella est in. b. centrum epicycli erit in. k. propter motu equalitatem et angulos. a. d. b. et. a. e. k. equales. Sit igitur semidiameter epicycli. k. b. tante quantitates: vt proportio. a. d. ad e. k. sit sicut proportio. d. e. ad. k. b. Item sit. d. z. equidistans. e. b. erit igitur fm modum epicycli locus stelle in. z. Dico. z. esse in directo linee. e. b. ita vt. e. b. z. sit linea vna. ducatur enim. e. z. Quia. z. d. et. e. b. equidistant: crit angulus. d. z. e. equalis suo coalterno. b. e. z. Item quia. k. e. equidistat. d. b. et. z. k. equidistat. e. d. igitur per. 34. primi angulos oppositos eqles esse oportet: scz. b. d. e. et. e. k. z. Sed et lateru proportio est vna: quia. b. d. ad. e. k. est sicut. d. e. ad. k. z. quare per sextam sexti triangulus. b. d. e. est equiangulus triangulo. e. k. z. qre angulus. k. z. e. eqlis est angulo. d. e. b. Sed iam angulus. k. z. e. equalis fuit angulo. a. e. z. igitur angulus. d. e. b. est equalis angulo. a. e. z. quare. e. b. et. e. z. sunt linea vna: quod fuit ostendendu. Vnde et angulus. z. e. k. equalis est suo coalterno scz angulo. e. b. d. scz angulus diuersitatis fm modum epicycli angulo diuersitatis fm modum eccentrici. Patet itaq; q; semper fm quamlibet duaru radicu locus stelle apparetis determinatur per lineam. e. b. et diuersitas in vtraq; est vna: siue eccentricus concentrico maior: sit: siue minor.

Propositio .xi.

Axta modum eccentrici diuersitates motu equalis et apparetis eadem sunt dum linea loci apparetis in orbe signorum a longitudine longiore et propiore equaliter distiterit.

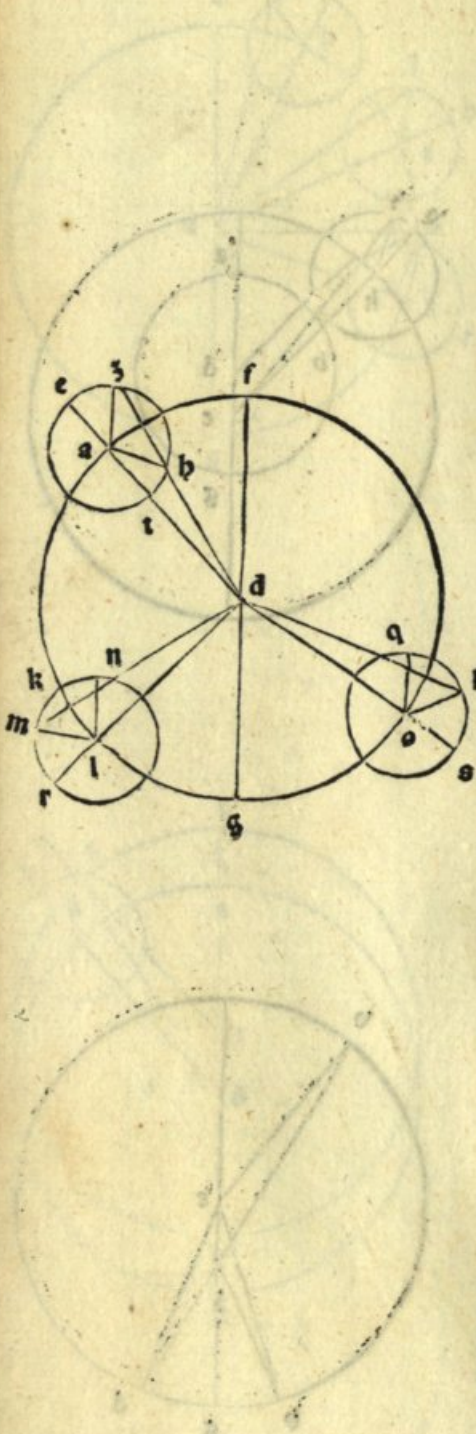
¶ Ut sit eccentricus. a. b. g. d. super centro. e. centru orbis signoru sit. z. diameter p longitude longiorem et propiorem sit. a. e. z. g. sintq; anguli. a. z. b. d. z. g. b. z. g. equales. Dico tres angulos diuersitatis: scz. b. b. et. d. equales esse. Est enim per quintam primi angulus. b. equalis angulo. d. sed et duo trianguli. e. b. z. et. e. d. z. sunt equalium lateru. Nam. e. b. equalis. e. d. ex ratione circuli. et. z. b. equalis. z. d. per septimam tertij. in punctis tamen. a. et. g. nulla erit motu diuersitas. Conuersa huius etiam patet. Sint anguli b. et. b. equales. Dico angulos. a. z. b. et. g. z. b. esse equales. Na si alter eoru maior esset: resecto eo ad equalitatem alterius: per hanc. 11. sequit contra septime huius correlarium: q; quanto linea apparetis motus puncto transitus medij viciniore fuerit: non tanto differentiam diuersitatis maiore esse: quod est impossibile. ¶ Palam etiam est lineam transitus medij semper angulum motus apparetis inter pucta earunde diuersitatu pteti p equa secare.

¶ **L**exa modum epicycli idem etiam accidere.

¶ Sit concentricus a.g.f. super centro mundi d. punctus f. locus centri epicycli dñi stella fuerit in longitudine longiori epicycli g. vò dum in propiori. Item sint tria pñcta & loca centri epicycli a.l.o. in sitibus quibus linee motuū apparētū equaliter distiterint a longitudine longiori & propiori in orbe signorum: ita vt linee motuū apparentium sint d.3.d.n.d.q. vt tres anguli.3.d.f.n.d.g.q.d.g. sint equales. Dico angulos diuersitatū: scz. a.d.3.l.d.n.et.o.d.q. esse equales ex positione motuū equalium oportet. a.3.l.n.et.o.q. equidistare diametro. f.g. igitur tres anguli. a.3.b.m.n.l.o.q.p. sunt equales: quia eorū coalterni & intrinseci sunt equales. Hinc anguli tres.3.a.b.n.l.m.q.o.p. per quintā & 32. primi sunt equianguli. Sed latera.3.a.n.l.q.o. sunt equalia. igit per quartam sexti.3.b.n.m.et.q.p. sunt equalia. Sed que fiunt ex.3.d.in.d.b.et.m.d.in.d.n.et.ex.p.d.in.d.q. sunt equalia: eo qd vnūquodqz horū eqle sit ei qd sit ex. e.d.in.d.t. vt patet ex tricesima quinta tertij. qre si.3.b.m.n.p.q.p. equalia diuidantur: tunc per sextam secundi: cōmunēqz scientiam probabis tres lines.3.d.m.d.p.d. esse sibi inuicem equalis. sunt igit trianguli.3.a.d.m.l.d.p.o.d. equalium laterum: scz quodlibet suo relatiuo: per octauā primi concludes propositum: scz angulos. a.d.3.l.d.m.o.d.p. esse equales. Conuersam quoqz huius ostendes: si anguli. a.d.3.l.d.n.o.d.q. sint equales: etiā angulos. f.d.3.g.d.n.et.g.d.q. esse equales. Quoniā si alter maior esset: reflecto ad equalitatem alterius per hanc. 12. sequitur cōtra correlariū octaue huius qd est impossibile. ¶ Ex hoc patet motum equalem: qui est angulus. a.d.l. in hac dispositione equalem esse motui apparēti: qui est angulus.3.d.n. qui eqliter diuidit linea eunte ad duos transitus medios. Item linea a centro mundi epicyclum secante: & stella posita in duobus punctis sectionū equalis habebit diuersitates motuū equalis & apparentis: vt linea.3.d. secante epicyclum in.3.et.b. siue stella fuerit in.3. siue. b. angulus diuersitatis est. a.d.3. tūc aut erit in. b. quando centrum epicycli situabit in. l. Erunt eni tunc. b. et. n. pñctus vnus: & angulus motus equalis a longitudine longiori scz. e.a.3. maior est angulo motus apparētis: qd est. a.3.d. seu.3.d.f. in angulo. a.d.3. qui est diuersitatis. ¶ Preterea angulus motus equalis a lōgitudine propiori: qui est. l.d.g. seu. d.l.n. minor est angulo motus apparentis ab eadem longitudine propiori: scz angulo. m.n.l. seu. m.d.g. in angulo. n.d.l. qui est eiusdē qualitatis cum angulo. a.d.3. Sic quantum in situ. a. vnus excedit alium: tanto in situ. l. excedet ab alio dum a longitudine viciniori fiet computatio. ¶ Ex premissis patet qd possibile est: qd in diuersitate motus apparentis in aliqua stella causa fiat fm vnū modum tm̄: velut fm modū eccentrici: Aut fm epicycli inconcentrico. In aliqua fiat fm ambos. In sole tamen vna tm̄ diuersitatis reperta est: videlicet qd temp⁹ a minori eius motu ad medium maior est tempore a medio eius motu ad maiorem semper. ideo satis est assignare ei vnū horum modo: um tm̄. Sed quia modus ecētrici planior & leuior est: completurqz vno motu tm̄: modus aut epicycli duob⁹ motib⁹ indiget. ideo conuenientius est solī eccentricum assignare.

Tertius

Proportionem semidiametri eccentrici solis ad centrozū distantiam locūq; longitudinis longioris eccentrici indagare.

P Abraham inuenit tempus ab ingressu solis in punctū equinoctij vernalis vsq; ad solstitium estiuum. 94. dies & medium. A solstitio estiuo ad equinoctiū autumnale. 92. dies & mediū.

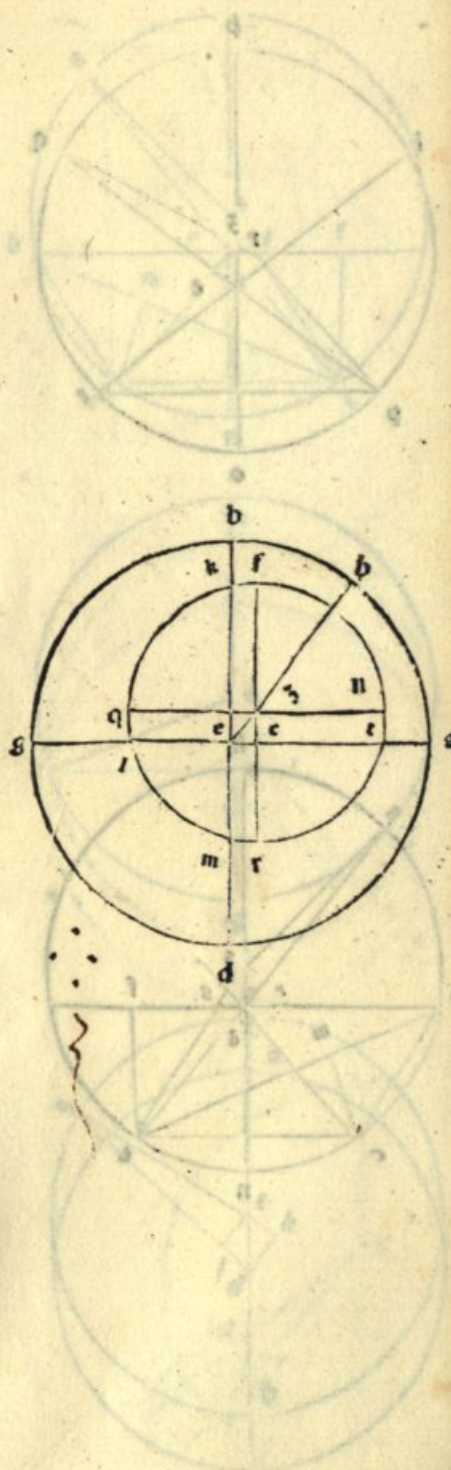
Similiter dicit se reperisse Ptolemus. Ex his inuenit eccentricitatem & locum augis hoc modo: Sit orbis signozum. a. b. g. d. super centro. e. A. quidē punctū vernalē. b. estiuale. g. autumnale. d. biemale. Et quia tempus ab equinoctio vernali ad autumnale fuit plus anni medietate: ex hoc patuit augem eccentrici esse in medietate ecliptice. a. b. g. Similiter quia tempus ab equinoctio vernali ad solstitium estiuū fuit maius tempore ab estiuo solstitio in equinoctium autumnale: ex hoc cognitum fuit: augem eccentrici solis esse in quarta zodiaci. a. b. Sit igitur in hac parte. 3. centrū ecētrici: & super eo eccentricus. t. k. l. m. sintq; due linee equidistantes duabus. a. g. et. b. d. secantes se in. 3. n. q. equidistantes. a. g. f. r. equidistantes. b. d. ductaq; linea. e. 3. occurrat orbi signozum in. b. queritur quantitas lineę. e. 3. & arcus. b. b. Ex dictis constat: q; sol perambulat arcum. t. k. in. 94. diebus & medio. & arcum. k. l. in. 92. dieb; & medio. Ergo ex tabula medij motus solis vterq; horū arcū notus erit. Sed. f. t. est eq̄lis. f. l. ideo. f. t. notus. et. f. n. est quarta circuli: ideo. n. t. notus fiet. Etiam ex notis. t. f. et. t. k. noscet et. f. k. ideo sinus arcū. t. n. et. f. k. noti: qui sunt equales lincis. 3. e. et. c. e. ex quib; propter rectum angulum. c. nota erit hypotemisa. e. 3. talium partium equalium. 3. f. est sinus totus. Inuenit autē Ptolemus eam duarum partium. 29. minorū & medium fere equaliū 3. f. est. 60. Sic proportio semidiametri ad ecētricitatem est. 24. ad vnū fere. Ideo maximam diuersitatem posuit duozum graduum: & vigintitriū minorū. Ex lateribus trigoni. e. c. 3. noscet angulus. 3. e. d. cuius arcus est. a. b. distantia augis solis a principio arietis: quem Ptolemus reperit. 65. g. et medium: sicut & Abraham reperit. Ex hoc cōclūsit Ptolemus augem solis immobilem & fixam respectu puncti equalitatis vernalis & autumnalis. Albategni reperit eccentricitatem duarum partium: quattuor minorū: quadragintaquinq; secundozum. arcum. b. b. septem gradū: quadragintatriū minorū. Arzachel autē licz motum medium variavit: tamen eandem quam Albategni inuenit eccentricitatem. Sed arcum. b. b. duodecem gradū: decē minorū. Quod certe mirum apparet: cum Arzachel post Albategni fuerit. Inde igit cuius obseruationi fidem habeas Albategni ab equinoctio vernali ad solstitiū estiuū inuenit. 93. dies. 14. horas fere. Sz ab equinoctio vernali ad autumnale. 186. dies. 14. horas. 45. m. Ideo posuit maximā equationē solis. 1. g. 59. m. 10. sc. Arzachel post Albategni. 193. annis. 402. obseruationes fecit circa puncta quattuor: media inter puncta equalitatis & solstitiū. & reperit. b. b. esse. 12. partes. 10. m. Ideo coactus fuit dicere q; centrū ecētrici solis moueretur in circulo quodam paruo: velut in mercurio habetur.

Propositio. xiiij.

Liter idem reperire.

Quia non sine magna difficultate per instrumentum haberi potest ingressus solis in puncta tropica: propter declinationē que in ea parte minime variat. Ideo per tria alia loca po-

Tertius

dua eius pars. a. d. nota. Sed quod fit ex. e. d. in. d. a. cum quadrato. 3. d. vt superius patuit: quale est quadrato. 3. k. ideo. 3. d. nota fiet. hinc ex triangulo. a. 3. d. notis laterib⁹ notus erit angulus. a. d. k. &c. Sed hec via labore plena est: vt vides. Ideo elige precedentem: & serua ingressus in puncta equalitatis pro duabus obseruationibus. pro tertia sume ingressum in quodcunq3 punctum mediū in quartis quattuor. puncta. 15. tauri: vel leonis: vel scorpij: vel aquarij: vel prope illa. Et ex quolibet horum cum duabus equalitatibus elicies quod dictum est faciliter. Poteris quoq3 equinoctia duo nunc cum illo: nunc cum alio iungere: et videre si in eandem semper concordē inuentionem producaris.

Propositio xv.

Quanta sit maxima diuersitas inter equalem et apparentem motum: in quantaq3 elongatione a longitudine longiori acciderit patefacere.

Sit eccentrica. a. b. g. diameter. a. d. e. g. centrum. d. centrum orbis signo: um. e. stetq3. e. b. orthogonaliter sup. a. b. ductaq3 d. b. ex septima huius patet angulum. d. b. e. esse que querim⁹. Cum autē proportio. b. d. ad. d. e. sit nota ex premissis duab⁹: & triangulus sit orthogonus: notus erit angulus. d. b. e. qui querit. hinc etiam. a. d. b. extrinsecus patefiet. Varij obseruatores hanc maximam diuersitatem variam inuenerūt: vt superius dictum est: quod accidit propter variam proportionem b. d. ad. d. e. ab eis varie repertam.

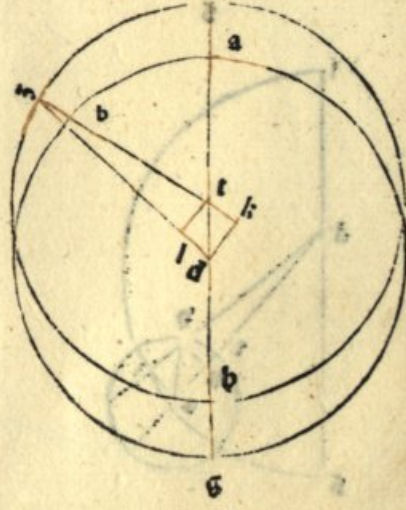
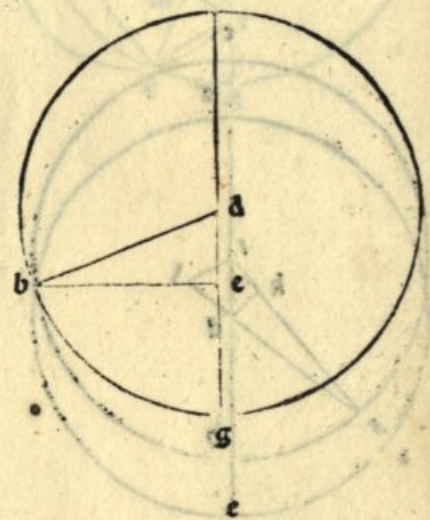
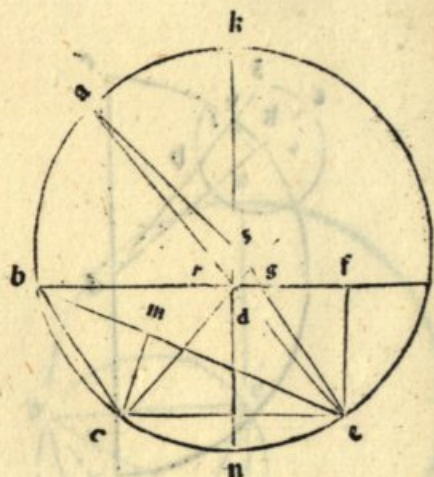
Propositio xvi.

Iuxta viam eccentrici dato angulo motus equalis a longitudine longiori angulū diuersitatis reperire.

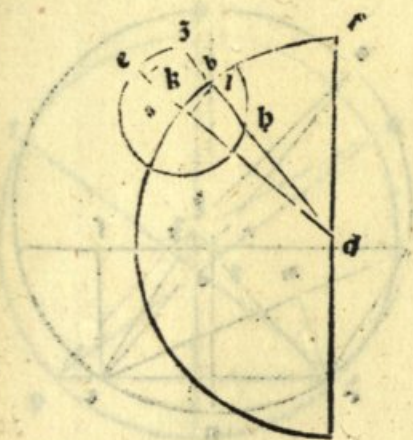
Sit orbis signo: um. a. b. g. super centro. d. et eccentricus. e. 3. h. super centro. t. linea per longitudines longiorē & propiorē & ambo centra transiens. e. a. t. d. b. g. angulus motus equalis datus sit. e. t. 3. sc3 quantitas arcus. e. 3. ductis. 3. t. k. et. 3. d. et perpendiculari. d. k. super. 3. k. angulus motus apparentis erit. e. d. 3. diuersitas eius ad motum equalem est angulus. d. 3. k. quem querim⁹ in trigono. d. t. k. orthogonio anguli. t. et. d. noti sunt: ideo proportio laterū. d. t. t. k. k. d. nota. Sed & proportio. 3. t. ad. t. d. ex. 13. huius nota. ideo proportio. 3. k. ad. k. d. nota. igitur angulus. d. 3. k. notus: qui querebatur. & ipse differentia inter arcum. e. 3. & arcum. a. b. Contra dato. e. d. 3. motus apparentis: notus erit ex hoc angulus. e. t. 3. Sit enī. t. l. perpendicularis super. 3. d. propter angulū. d. trianguli. d. l. t. orthogonij notū: fiet pporatio. d. t. ad. d. l. et. l. t. nota. ideo proportio. 3. t. ad. l. t. data. igitur angulus. t. 3. l. notus. hinc notus fiet angulus extrinsecus sc3. e. t. 3. qui querebatur. Preterea ex angulo diuersitatis sc3. t. 3. l. dato poterimus reperire angulum. e. t. 3. motus equalis. Nam propter angulū. 3. datum nota erit proportio. 3. t. ad. t. l. Sed prius nota fuit proportio. 3. t. ad. t. d. ergo nota erit proportio. d. t. ad. t. l. quare. l. d. t. et. e. t. 3. extrinsecus notus. Corollarium.

Quocūq3 triū anguloꝝ sc3 motus equalis: motus apparentis et diuersitatis dato: notū quoq3 reliqui duo fient.

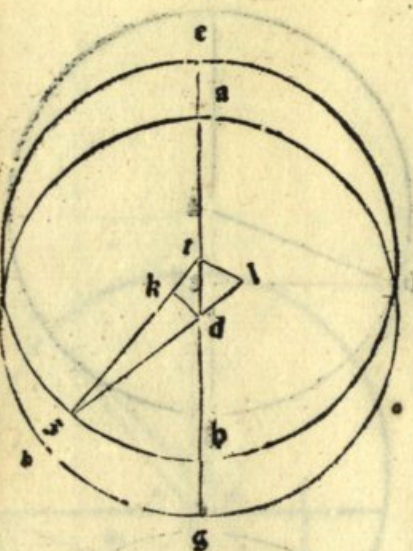
d :

Propositio xvij.

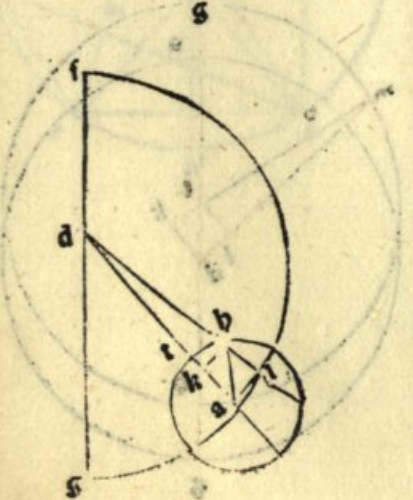
Idem iuxta viam epicycli ostendere.
 Sit orbis eccentricus super centro. d. orbis signorum. f. quidem punctum cētri epicycli dum sol est in auge epicycli. arcus medij motus. f. a. cui similis sit arcus epicycli. e. 3. unde. a. 3. e. q. distabit. f. d. querim⁹ angulum. a. d. 3. et arcum. b. f. quia angulus. k. a. 3. trigoni orthogonij datus est: igitur nota est proportio. d. a. ad. a. 3. quare nota fiet proportio. d. k. ad. k. 3. hinc. d. 3. ad. 3. k. quare angulus. a. d. 3. not⁹ erit. Contra dato angulo. f. d. b. seu. b. 3. a. motus apparentis: cognoscemus etiam duos reliquos angulos. Nam in triangulo orthogonio. 3. a. l. nota erit proportio. 3. a. ad. a. l. quare et nota erit proportio. d. a. ad. a. l. ideo angulus. a. d. 3. notus. hinc extrinsecus. 3. a. e. q. querebatur. Preterea ex angulo diversitatis: scz. a. d. 3. reliqui duo anguli noti fient. Nam nota erit proportio. d. a. ad. a. l. ideo et nota fiet. 3. a. ad. a. l. hinc angul⁹. a. 3. l. notus: qui est equalis angulo. f. d. b. motus apparentis. igitur et extrinsecus e. a. 3. qui est equalis motus.

Propositio xviii.

Iuxta viam eccentrici dato angulo motus equalis a longitudine ppiori angulū diversitatis cognoscere.
 Sit eccentricus. e. 3. b. super centro. t. orbis signorum. a. b. g. super centro. d. sitqz angulus. b. t. 3. datus. querimus angulum d. 3. t. similiter angulum. 3. g. b. facta. d. k. perpendiculari super t. 3. trianguli. d. t. k. laterū proportio nota erit. quare et. 3. k. ad k. d. hinc. 3. d. ad. d. k. ergo angulus. 3. notus: et extrinsecus. 3. d. b. qui querebatur. Contra ex angulo. g. d. b. dato reliquos sciemus. Facta. t. l. perpendiculari super. b. d. proportio. d. t. ad. t. l. nota fiet. hinc. 3. t. ad. t. l. ex hoc angulus. 3. et intrinsec⁹. t. noti fient. Preterea dato angulo diversitatis. 3. reliqz quoqz noscentur. Nam nota fiet proportio. 3. t. ad. t. l. ideo etiam. d. t. ad. t. l. data. hinc angulus. d. t. l. seu. d. g. b. notus: et reliqu⁹ ex hoc: scz. b. t. 3. noscet.

Propositio xix.

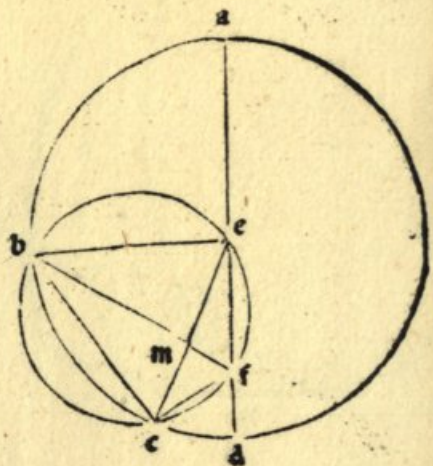
Iuxta viam epicycli idem reperire.
 Sit concentricus. f. a. g. super centro mundi. d. et sit. g. punctus: super quo est centrum epicycli dum sol est in longitudine ppiori. distet centrum epicycli. a. g. per arcum. g. a. seu angulum. g. d. a. motus cōlis datus erit. b. t. arcus similis arcui. a. g. propter motus equalitatem. et angulus. b. a. k. equalis angulo g. d. a. ideo pportio. a. b. ad. b. k. et. k. a. nota. Sed. d. a. ad. a. b. prius nota est igit. d. k. ad. k. b. noscetur. notus ergo erit angulus. b. d. k. diversitatis. hinc b. d. g. motus apparentis. Contra ex angulo. b. d. g. motus apparentis reliquos noscemus in triangulo. b. l. a. orthogonio ex angulo. b. dato nota fiet proportio. b. a. ad. a. l. quare. d. a. ad. a. l. data. ex hoc anguli. l. d. a. et. a. d. g. noti. Preterea dato angulo. b. d. k. nota fiet pportio. d. a. ad. a. l. ideo. b. a. ad. a. l. nota. quare angulus. l. b. a. e. q. l. angulo. l. d. g. notus fiet: et reliquus a. d. g. qui querebatur.

Propositio xx.

Tertius

Dato angulo motus apparentis equali angulo motus medij: angulū diuersitatis vtriusq; et distantia a longitudine longiori aut propiori deprehendere.

Sit in eccentrico. a. g. d. super centro. e. centrum mundi. f. lōgitudō longior. a. propior. d. angulo. b. e. c. motus medij equalis sit alius angulus. b. f. c. motus apparentis. propositum est inuenire angulum. e. b. f. et angulum. a. f. b. **D**ucta linea. b. c. cum angulus b. e. c. sit equalis angulo. b. f. c. et anguli. a. d. m. contrapositioni equeles. Erūt duo anguli diuersitatis. b. et. c. equales. Ex hoc igitur quadrilaterum. b. e. f. c. est circulo inscriptibile. alias enim per. 26. tertij sequeretur impossibile contra 16. primi: si circulus per tria puncta. b. e. f. transiens nō iret per. c. sed abscederet. f. c. aut supra iret. Quia itaq; angulus. b. e. c. datus est: ergo vterq; reliquorum equaliū. e. b. c. et. e. c. b. datus erit. Ideoq; e. f. b. equalis. e. c. b. notus. hinc arcus qui subtenduntur in circulo trigono. e. b. c. circūscripto noti. Quare anguli. e. c. b. seu. e. f. b. subtēsa chorda. b. e. nota. Sed et proportio. b. e. ad. e. f. per. 13. huius nota est: quare arcus. e. f. notus erit. Ideoq; et angulus e. b. f. notus fiet. quare extrinsecus. a. e. b. dabitur. Angulum aut. e. f. b. equali angulo. d. f. c. probauit conuersa vndecime huius: postq; anguli. f. c. e. et. f. b. e. sunt equales: ergo et.

Propositio. xxi.

Radicem motus aliqualis ad cuiuscunq; temporis principium per obseruationem firmare.

Per tertiam huius habes medium motum tabulatū. et per 13. huius habes proportionem semidiametri ecētrici ad id qd cadit inter. per. 16. et. 18. habes ex obseruatione et motu apparente motū equalem. Ex his nunc ad cuiuscunq; temporis principium instans tue obseruationis antecedens aut sequens poteris radicem medij motus firmare. Exemplo Ptolemei: qui supposuit augem seu lōgitudinem longiorem eccentrici immobilem: Reperitq; distantiam puncti equalitatis autumnalis ab auge per. 116. g. 40. m. fm motum medium: velut in figura. 18. huius. Si. b. foret principium lib:e: ex angulo. b. d. g. quem putauit 65. g. 30. m. quia oppositum augis posuit in. 5. g. 30. m. sagittarij: reperit angulum. 3. t. b. 63. g. 20. m. Volens firmare radicem motus equalis ad principium annorum Nabuchodonosaris: accepit considerationem suam subtilis simam et verissimam equalitatis autumnalis in. 17. annorū Adriani: die. 7. mēsis Athyr egyptij: post mediam diem duas horas equales fere. Anni vō a pncipio regni Nabuchodonosaris vsq; ad mortē Alexandri fuerē. 424. anni egyptij. Hinc ad principiu primi anni regni Augusti. 294. anni. et hoc principium fuit primo die mensis Tbus: et in media die. hinc ad dictam obseruationem. 161. anni: et. 66. dies: et due hore. Igitur a principio regni Nabuchodonosaris: quod fuit in principio mensis Tbus in media die precedēti vsq; ad horam huius considerationis fuerunt anni egyptij. 879. 66. dies et due hore. Notus solis medius in hoc tempore post integras reuolutiōes fuit fm positionem eius. 211. g. et. 25. m. quem si minuem⁹ a loco solis equali in dicta cōsideratione remanebit locus solis equalis. 45. m. prime partis piscium in principio primi annorū Nabuchodonosaris. Scdm hoc exemplū in alijs facito. Fuit aut dicta Ptolemei cōsideratio post principium annorū

christi. 131. annis egyptijs. 301. diebus. 2. 7. horis. 25. Nam a principio anno-
 norum Nabuchodonosaris ad initium anno:ũ christi transiuere. 747. anni
 egyptij et. 130. dies.

Propositio xxij.

Dies naturales duplici causa inequales esse.

Dies naturalis dicitur tempus reuolutionis solis per mo-
 tum primi mobilis ab horizonte aut meridiano donec ad ipm
 redeat. Sic quantum temporis est a pũcto meridiæ in punctũ
 meridiæ: tanta est dies naturalis. Et hoc est tempus in quo re-
 uoluitur totus equinoctialis: 7 ultra hoc tanta portio equino-
 ctialis: quãta correspondet ei arcui eclipticæ: quem in illo tempore sol peram-
 bulat. Hoc aut additamentũ duabus de causis diuersificatur. Vna quidem
 q̄ sol in temporibus equalibus inequales arcus de orbe signorum abscindit
 Alia q̄ arcus equales eclipticæ inequales habent ascensiones tam rectas q̄
 obliquas. Oportet igit̄ propter additamenta hec duplici causa diuersificata
 dies naturales ineq̄les esse: quod est propositũ. **E**x hoc patet hos dies na-
 turales qui differẽtes dicuntur: non esse mensuram motuũ aliorum: cũ ineq̄-
 les sint. Oportuit igit̄ in mensurã huiusmodi alios dies qui equales essent
 assumi. Hac ratione vnus annus solis est tempus in quo totiens reuoluitur
 equinoctialis quotiens est vnitas in numero dierum anni reperti iuxta dol-
 ctrinam secũde huius: addita reuolutione vna: que reuoluitur cum motu so-
 lis vero pertracto in vno anno a sole. Diuiso itaq; hoc numero reuolutionũ
 per numerum dierum anni: egreditur quantitas diei mediocris: scz reuolu-
 tio vna equinoctialis cum additamento. 59. minorũ: octo secũdoꝝ equino-
 ctialis: iuxta quantitãtẽ mediũ motus solis in die. Nec v̄o additamenta sunt
 inter se equalia: hinc constat mediocres inter se esse equales. Nalam est igit̄
 dies naturales differẽtes vnum ab alio atq; a mediocribus differre. Et licz
 vnus dies differens parũ a die vna mediocri differat 7 insensibiliter: in plu-
 ribus tamen diebus hec diuersitas collecta: quantitãtem de qua curandũ est
 efficit: vt patebit infra.

Propositio xxij.

Causa inequalitatis dierum propter diuersitatẽ mo-
 tus solis proueniẽs ab altera l̄gitudinũ mediarũ
 incipit: 7 ad oppositam finit: Plurimũq; differẽtie
 ex hoc collecte duplũ est maxime diuersitatis mo-
 tuũ equalis 7 differentis in sole.

Ideo incipit ab alterutra l̄gitudine media: q̄ ibi motus apparẽs motu
 medio adequat ad diẽ vnã. Procedẽdo aut̄ p̄ medietãtẽ orbis signoz̄ supe-
 riorẽ: in q̄ est l̄gitudinẽ l̄gio: eccentrici: patet mediũ motũ differẽte maiorem
 eẽ in duplo anguli maxime diuersitatis. Sed procedendo p̄ medietãtẽ infe-
 riorẽ: in q̄ est l̄gitudinẽ propiorẽ: mediũ motus minor: est apparẽte seu diuer-
 so in duplo eiusdem anguli. Sed duplum huius anguli Ptolemus reperit
 4. 5. 7. 45. m. Per superiorẽ itaq; medietãtem motus diuersus minuit a me-
 dio. 4. partes: 7 tres quartas vnũ: per inferiorẽ v̄o addidit tantundem.
 Quod igitur p̄ ambas medietates procedendo de additione 7 diminutio-
 ne confurgit simul est gradus nouem 7 mediũ: tantũ dies differẽtes maio-
 res addunt supra dies differẽtes minores propter hanc quidẽ causã.

Tertius

Propositio xxiij.

Ad loco causa inequalitatis dierum propter inequalitatem ascensionum apud horizontem obliquum proueniens incipiat vel desinat: quantaque sit differentia tota ex hoc collecta ostendere.

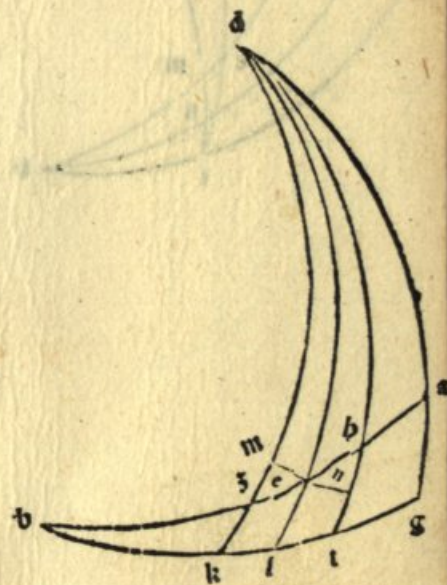
Locus ille secundum varietatem horizontum varius est: in omni terra regione ante tropicum estiualem: et post tropicum hiemalem deprehendere. **U**bi enim est inceptions principium: ubi unus gradus egyptice cum uno gradu equinoctialis oritur. Ad igitur per tabulam ascensionum obliquarum horizontis tui deprehendas. Vide itaque quanta sit portio egyptice inter hec duo loca: et quanta sit huius portio obliqua ascensio: harum differentia est ea quam queris. Quantum autem ex hac causa sola: dies mediocres addunt super differentes per portionem egyptice: in qua est aries: Tantum differentes addunt super mediocres per reliquam portionem egypticam. **E**x hoc constat quod dies differentes maiores addunt super dies differentes minores duplum collecte differentie: quantum prouenit ratione huius cause. Palam est iam quod differentia sic inuenta: augmentum diei solstitialis super diem equinoctialis excedit: propterea quod locorum in quibus inequalitatis huius est inceptio: et finis unus est ante tropicum estiualem: alius post tropicum hiemalem. Propterea itaque quod hec causa varia sit secundum horizontum varietatem. Sed causa diuersitatis dierum: que est propter inequalitatem ascensionum rectarum: que fiunt respectu circuli meridiani est una in omni regione. Comodius igitur est ut dies initium sumant ab instanti quo sol in meridiano fuerit.

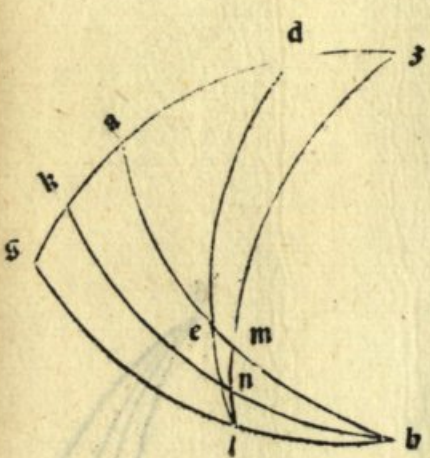
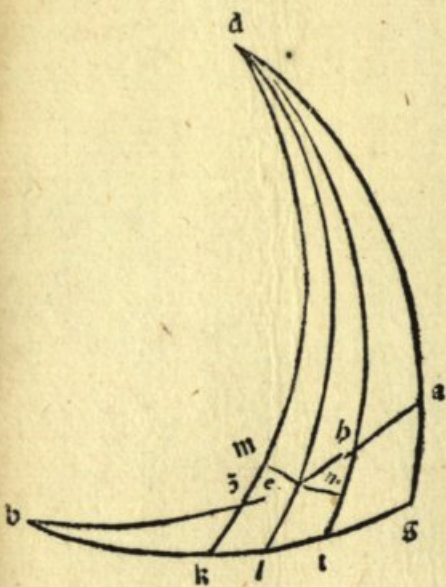
Propositio. xxv.

Unctum in quarta egyptice apud quod plurimum differentie est inter arcum egyptice eo terminatum ex ascensione suam rectam determinare.

Sit quarta egyptice a principio arietis ad principium cancri. b. a. quarta equatoris sibi conterminalis. b. g. quarta coluri distinguens duo solstitia. d. a. g. polus equinoctialis. d. erit g. a. maxima declinatio. complementum autem eius erit. a. d. Inter sinum arcus g. d. et sinum. d. a. sit medio loco proportionalis sinus: cuius arcus sit. d. n. per n. eat circulus parallelus equinoctiali: secans arcum egyptice in e. Dico. e. punctum quesitum esse. Nam duco quartam. d. e. l. que secet equinoctiale in. l. sumamque ab utraque parte. e. puncta ad libitum: et sint. z. et. b. p que vadant quartam. d. z. k. d. b. t. Ab. e. veniant duo arcus: v. z. e. m. perpendicularis super. d. z. et. e. n. perpendicularis super. b. t. Probandum est quod differentia. e. b. super. b. l. est maior quam differentia. z. b. super. b. k. etiam maior quam differentia. b. b. super. b. t. Primum sic ex theorematibus Sebri: Quia. e. m. et. l. k. cadunt orthogonaliter super. d. k. ergo proportio sinus. l. k. ad sinum. e. m. est sicut proportio sinus. d. l. ad sinum. d. e. Sed hec ex hypothesis est sicut proportio sinus. d. c. ad sinum. d. a. Et proportio sinus. d. z. ad sinum. d. a. maior est proportione sinus. d. e. ad sinum. d. a. quare proportio sinus. z. d. ad sinum. d. a. maior est proportione sinus. l. k. ad sinum. e. m. Sed proportio sinus. z. d. ad. d. a. est sicut proportio sinus. z. e. ad sinum. e. m. quod. d. a. et. e. m. sint perpendiculares super. z. a. et. z. d. Igitur proportio sinus. z. e. ad sinum. e. m. maior est proportione sinus. l. k. ad sinum. e. m. quare sinus. e. z. est maior sinu arcus. l. k. Et cum uterque eorum sit minor quarta circuli

culi: erit arcus. e. z. maior: arcu. l. k. Sed arcus. e. b. est maior: arcu. b. l. sicut. e. d. est maior: d. a. z. iam. z. b. est maior: b. k. Ideoq; excessus. e. b. super. b. l. maior: est q̄z excessus. z. b. super. b. k. quod est primū. ¶ Secundum sic: Quia proportio sinus. l. t. ad sinum. e. n. est sicut proportio sinus. l. d. ad sinum. d. e. seu sicut sinus. d. e. ad sinū. d. a. hec autē maior: est proportione sinus. b. d. ad sinū d. a. Sed proportio. b. d. ad. d. a. sinum est sicut sinus. b. e. ad sinum. e. n. igitur proportio sinus. l. t. ad sinum. e. n. maior: est proportione sinus. b. e. ad sinum e. n. Igitur cum arcus sint minoris quartis. l. t. arcus maior: erit arcu. e. b. Sed b. b. est maior: b. t. etiam. e. b. maior: b. l. igitur differentia. b. b. super. b. t. est minor: differentia. e. b. super. b. l. quare patet secundū. Igitur arcus. e. b. est ille qui plurimū suam rectam ascensionem excedit. Inuenimus autē arcum. d. e. esse. 73. g. 13. m. et. e. l. 16. g. 47. m. hinc arcum. b. e. 46. g. 15. m. z. arcum. b. l. 43 g. 45. m. et excessum. b. e. super. b. l. duū gradū z. medij.

Propositio xxvj.

Arcus eclyptice plurimū a sua ascensione recta differens cum sua ascensione recta quartā circuli perficit dum a puncto equalitatis initium sumat.

¶ Ut in figura sit arcus eclyptice. b. e. ille qui plurimū ab ascensione recta sua differat: scz. b. l. Dico aggregatum ex. e. b. et. b. l. quartam circuli fieri trahitur ex demonstratis Nilei. ¶ Sit in coluro solstitiali. g. d. k. pūctus medius inter. g. et. a. et. k. z. sit quarta circuli. erit. d. z. medietas maxime declinationis. quia ex Nileo trahitur: q̄ proportio quadrati sinus. z. d. ad quadratum sinus. d. k. sit sicut proportio sinus excessus. e. b. super. b. l. qui est. e. m. ad sinum aggregati. e. b. et. b. l. Quantū igitur sin^o aggregati ex. e. b. et. b. l. est maior: tanto sinus. e. m. est maior: sed non potest esse maior: sinu toto. igitur quando. e. b. et. b. l. perficiunt quartam circuli. e. m. erit maximus: quod est propositū. ¶ Vel sic: In figura superioris sinus. e. b. ad sinum. b. l. sicut sinus. e. d. ad sinū. d. a. Sinus autē. e. d. ad sinū d. a. exposito sicut sinus. l. d. ad sinū. d. e. Sed sinus. l. d. ad sinum. d. e. sicut sinus. l. g. ad sinum. e. a. igitur quod fit ex sinu. b. e. in sinum. e. a. equale est ei quod fit ex sinu. b. l. in sinū. l. g. Illud vo esse nequit: nisi. b. e. sit equalis. l. g. et. b. l. equalis. e. a. In duobus enim trigonis orthogonis equalib^o sup vna basi cōstitutis: necesse est vt duo latera vnus sint equalia duobus lateribus alterius. Sunt enim inscriptibiles eidem circulo: alias sequeret per. 30. tertij impossibile cōtra. 16. primi. Et cū sint equalis per. 39. primi erunt inter lineas eq̄distātes. hinc ex angulis coalternis. 25. et. 28. tertij patebit ppositū.

Propositio xxvij.

Causa inequalitatis dierum propter inequalitatem ascensionū rectarum proueniens iuxta puncta media in quartis: quas puncta principalia terminant incipit: atq; iuxta punctum sequētis quarte mediū de sinit: Totaq; differentia cum collecta fuerit: ad quinq; gradus peruenit.

¶ Ibi enim est inceptio hec: vbi vnus gradus equinoctialis cum vno gradu eclyptice oritur in sphaera recta. Hoc autē contingit circa. 16. tauri. 44. leonis: z. punctis his oppositis: vt numeratio indicat. Sed portio a. 16. tauri in

Tertius

14. leonis: que est. 88. g. oritur in sphaera recta cum. 93. gradibus equinoctialis: propterea differentium dierum super mediocres differentia: cum collecta fuerit: quinq; p̄ficit gradus. Item portio a. 14. leonis in. 16. scorpij: que est 92. g. oritur in sphaera recta cum. 87. g. equinoctialis. quare mediocrium dierum sup̄ differentes differentia cum collecta fuerit: quinq; gradus complet. Simile accidit in quartis oppositis. Palam igit̄ est: q̄ dies differentes maiores sup̄ant dies differentes minores ob hanc causam q̄ntitate. 10. graduū.

Propositio xxvij.

Quo loco principium additionis dierum differentium super mediocres sit: quantaq; differentia tota sit ex vtriusq; causis simul collecta deprehendere.

Quod superioribus ad singulos dies differentias ex vtraq; causa puenientes collige. Et cum ambe sint addentes aut minuentes super dies mediocres aut ab eis: eas in vnū iunge. Sed cū vna fuerit addens: altera minuēs: minorem de maiori deme. Sed cum minuit tantum quantum altera addit: eo loco dies differens equalis est diei mediocri. Si tunc post hoc ambo simul addant: aut vna plus addat q̄ alia minuat: fit ibi principium additionis. Si aut̄ post hoc ambe simul minuant aut vna plus minuat q̄ altera addat: fit ibi principium diminutionis. Plurimū vō differentie huiusmodi aggregati quo ad additionem repertum est in portio: que est a principio scorpij vsq; ad mediū signū aquarij. Sed quo ad diminutionem in portione que est a medio aquarij ad finem libe. Nam in prima vtraq; differentia est addens: in altera minuens. Et in his differentia ratione inequalitatis solis est. 3. g. 7. due tertie. Differentia aut̄ ratione inequalitatis ascensionū rectarum est. 4. g. 7. due tertie: que simul faciunt octo gradus: 7. tertiam vnus: se3 differentia ex vtriusq; causis collectis. Illud vō quasi medietatem hore facit 7. decimam octauā partem hore. Quam licet dū negligamus in sole vel in alijs planetis tardi motus: nihil erroris sensibilis fiat: In luna tamen neglecta: propter velocitatem motus eius: sensibilis fit error: eo q̄ ad tres quintas vnus gradus fere attingat.

Propositio .xxix.

Dies differētes in mediocres conuertere: 7. ecōtra. In tempore dato tam cursum solis verum q̄ mediū numerā. vero cursui eleuationem in sphaera recta correspondētē accipe: 7. eius ad mediū motum solis differentia nota. Nā ipsa erit dierum equatio: cuius quilibet gradus 7. quattuor: minuta vnus hore representant. Tempus igitur huius equationis adde super dies differentes: si eleuatio recta cursum medium excesserit. Aut minues si ecōtra fuerit: 7. eribunt dies mediocres. Si vō dies eq̄les ad dies diuersos reducere voles in tempore: similiter cursum verum 7. equalem numerā. cursui vero ascensionem rectam respondentem accipe: eius ad mediū motum differentia erit dierum equatio. Cuius tempus super dies mediocres aut equales adde: si mediū motus fuerit ascensione maior: vel minue: si ecōtra: 7. prodibunt dies diuersi seu differentes. Hac via certius deprehēdes q̄d p̄missa exposuit. **A**duertendum aut̄ si radix temporis posita fuerit sup̄ principium additionis: hanc differentiam semp̄ addendam fore diebus differentibus: vt ex eis fiant mediocres. semper minuendam a mediocribus: vt

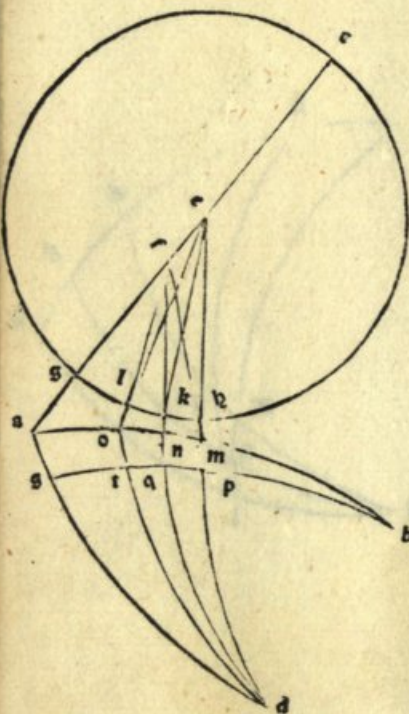

ex eis fiant differentes. E contra si radix temporis posita sit super principium diminutionis. **E**xemplum predictorum. Sit verus motus solis in die naturali ab equinoctio. 59. m. medius vero semper est. 59. m. fere. ascensio respondens vero motui est. 54. m. differentia huius et medij motus est. 5. m. vni⁹ gradus equinoctialis: quin tempus conuersa faciunt tertia vnius minuti hore. Est igitur dies medius maior: die differente in tertia vnius minuti. Hinc igitur vnus dies differens conuersus in mediocres facit mediocrem minus tertia minuti hore. Sed vnus dies mediocris conuersus in differentes efficit vnu differentem et tertiam vnius minuti hore. Ex hoc exemplo habes causam conuersionis dierum differentium in mediocres: et econuerso.

Propositio xxx.

Pincipium diminutionis dierum differentium a mediocribus aliter inquirere: Tabulam equationis dierum componere.

Tale principium iam ostensum est esse circa medium aquarij. Sed supposita fuit aux solis immobilis. nunc vero cum aux solis compta est moueri: querendum est hoc principium precipius. Eritque principium illud in eo loco circa medium aquarij: vbi motus solis equalis correspondeat vni gradui motus veri fuerit precise equalis ascensioni recte correspondens vni gradui veri motus solis. Et ante tale punctum principij oportet diem differentem maiorem esse mediocri: et post tale punctum principij oportet diem mediocrem maiorem esse differente. Sit itaque in figura ecliplice portio a sectione vernali versus principium capricorni. b. a. portio equatoris sibi conterminalis. p. g. polus mundi. d. Item superficies eccentrici solis in superficie ecliplice sit. b. c. cuius centrum sit. e. et centrum mundi. f. longitudo proprio: ex superioribus constat esse sub capricorni nostro tempore principio: scilicet sub. a. erit itaque principium diminutionis dierum differentium a mediocribus in portione. a. b. sit ipsum punctum. n. factoque. m. n. gradu vno: et. n. o. gradu vno. ductisque lineis et circulis ut in figura: vero motui. m. n. respondeant eleuatio recta. q. p. et medius motus. k. h. Sic vero motui. o. n. respondeat eleuatio recta. r. q. et medius motus. l. k. Oportet si. n. est punctus principij diminutionis dierum differentium a mediocribus: q. arcus. r. q. sit maior arcu. l. k. et arcus. k. h. sit maior arcu. p. q. Nam vnus dies differentis maior est mediocri: oportet ut additamentum verum maius sit additamento medio. Sed cum dies medius maior est differente: oportet ut additamentum medium maius sit additamento vero. Additamentum autem medium non est aliud nisi medius motus solis in tempore dato. Additamentum autem verum est ascensio recta que respondet vero motui solis in tempore dato: ut patet ex ratione dierum differentium et mediocrum. quare oportet ut ante punctum principij diminutionis dierum differentium a mediocribus: ascensio recta que respondet vero motui solis in tempore dato: sit maior medio motu solis in eodem tempore. Et post tale punctum sit econuerso. Ad inquirendum igitur punctum. n. et componendum tabulam equationis dierum: primo componere tabulam que ex vero motu solis ab auge dato extrahitur et medius motus sibi correspondens. Id fac secundum doctrinam datam in. 16. huius: eius tabule adiutorio facile habebis propositum. Donec. n. finit. 21. gradus aquarij: et. n. m. vnum gradum: similiter. n. o. vnum gradum: et sit aux in principio cancri. Erit igitur. a. principium capricorni. ex tabula distantie medij motus a vero fiet. l. k. 58. m. 35. secunda. k. h. 58. m. 35. secunda. Ex tabula ascensionis recte erit. r. q. 58. m. 49. se-

Quartus

cunda. q. p. 58. m. 38. secunda. Quia itaq; r. q. excedit. l. k. etiam. q. p. excedit. k. b. Sunt adhuc dies differentes, maiores mediocribus. erit. n. 21. gradus aquarij ante principiu diminutionis questu. Itē si ponas. n. 21. g. 15. m. aquarij: inuenies. l. k. 58. m. 35. secun. r. q. 50. 58. m. 46. secun. q. p. b. k. 58. m. 35. secun. Cum itaq; ante punctu. n. iam dies differens maior sit mediocri: et in puncto. n. sint equales: q; additamēta verum et medium sunt equalia: fiat hoc nostro tempore principium diminutionis dierum differentium a mediocribus in. 21. g. 15. m. aquarij: quod querebamus. Mutabitur tamen successu temporis fm augis mutationem. Habito principio tali: facile compones tabulam equationis dierum. Posui nāq; principium in fine. 21. g. aquarij, feci deinde arcum. n. m. vnum gradum: post duos: deinde tres et c. ad completu circuli. et arcui. n. m. questui correspondentiam. k. b. et. q. p. inueniq; k. b. semper maiorem. q. p. Eorum differentiam tabulaui. Nam ipsa est equatio dierum: addenda quidem ad tempus mediocre: vt dies differentes exeat: et a differentibus minuenda: vt tempus mediocre exeat.

Explicit Liber Tertius Epitomatis
Sequitur Quartus

Liber Quartus Notus lune et per Eclipses et per instrumenti medium deprehensionem: sueq; motus diuersam variationem demonstrando declarat.

Propositio

Prima.

Verum locum Lune in Ecliptica certius per Eclipses lunares q; instrumenta vel Considerationes respectu stellarū fixarū aut eclipses solares deprehendi.

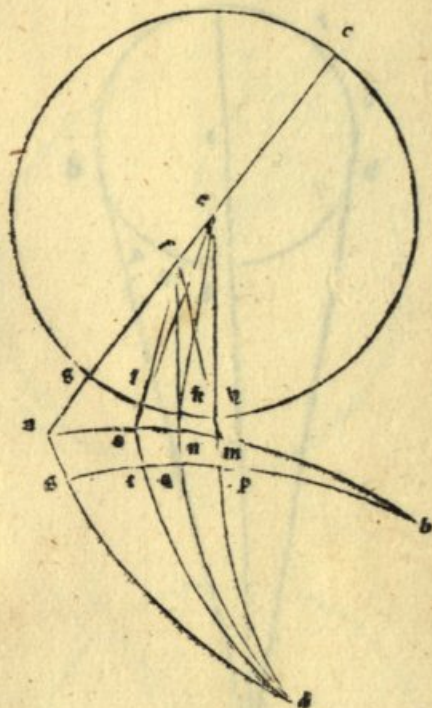
¶ Datet quia semidiametru magnitudinis terre sensibilis est quātūtatē respectu distātie lune a terra. Ideoq; diuersitas aspectus in luna contingit: que impedimento est: vt verus eius locus per instrumenta vel consideratio nes respectu locoꝝ stellarum fixarū aut eclipses solares certus deprehēdi

nō semper possit. In eclipsis vō lunaribus: cum facile per principium et finem medium eclipsis cognoscat: in medio vō luna sit diametraliter opposita: ex loco solis p priora cognito certus habebit lune locus.

Propositio ij.

Reditiōes lune in circulo diuersitatis sue: et in orbe signozum atq; latitudine diuersas videri.

¶ Videmus enī eā sub vna et eadem parte zodiaci nunc tarde nunc velociter: nūc motu mediocri moueri: nec eandem semp sub eadem parte zodiaci seruare latitudinē. Que satis nobis

significant: q̄ reuersio eius in circulo diuersitatis motus equalis est alia a reuersione ipsius in orbe signoz: Et etiā q̄ nodus orbis eius decliuis mouetur in eclipctica: hinc ⁊ reditioes in latitudine diuersas esse.

Propositio .iiij.

Quia via maiores nostri in circulo diuersitatis atq̄ i orbe signozum reditioes lune deprehenderunt.

Quia viderunt motum lune apparente diuersum esse: nunc velocem: nunc tardum: nunc mediocrē: Oportuit in circulo diuersitatis sue quattuor puncta esse: in quoz vno contingat motus lune velocissimus: ⁊ in huius opposito tardissim⁹: ⁊ in duobus medijs mediocris. Que quidem p̄cta circulum in quattuor portiones diuidūt. In prima portione motus lune est a motu velocissimo eius ad mediū primū: ⁊ est velox diminutus. In secunda est medius diminutus. In tertia tardus additus. In quarta mediocris additus. Aspiciētes aut̄ quotidie ad motum lune: scire poterunt: in qua portione circuli sui luna moretur. Elegerūt ergo duas eclipfes lunares: in quarum vnaquaqz luna in eadem portione circuli sue diuersitates eadem motus velocitate mota esset. vnde coniecturam fecerunt: lunam in secunda eclipfi rediisse ad punctum sui circuli: in quo fuit in prima eclipfi: ⁊ q̄ interuallū t̄pis inter ambas p̄tineret integras reuolutiones in circulo sue diuersitatis: Vtqz tale spacium temporis certissime verificatum haberent. Considerauerūt etiam duas alias eclipfes lunares: In quibus luna in portione circuli sue diuersitatis priori opposita iterū equaliter mota esset. Inueneruntqz interuallum harum duarum equale interuallo primarum duarum: ⁊ verum motum lune in primo interuallo equalem vero motui eius in secundo interuallo. Hyparchus aut̄ quantitātē hui⁹ interualli reperit. 126007. dies: ⁊ horā vnam. ⁊ in hoc interuallo fuerunt mēses lunares. 4267. quod facile per numerum nouiluniorum considerare potuit. Reditioes aut̄ in circulo diuersitatis fuerunt. 4573. quod etiam p̄ motus lune conditionatos tardū mediū velocē ⁊ mediū deprehendit. Reditioes v̄o in orbe signoz. 4612. minus septē gradib⁹ ⁊ medietate fere. Tantū enim sol minuit in. 347. reuolutionibus huius temporis: eo q̄ in reditioibus istis processum est in relatione ad stellas fixas. Interuallum itaqz dictū diuisum per numerum mensium: ostendit quantitatem vnius mensis lunaris. Itē quia in vnoquoqz mense lunari luna circulum perficit: ⁊ addit tantum quantum est motus solis in mēse lunari. Hoc igit̄ totum diuisum p̄ spacium mensis lunaris: declarabit motum lune mediocrem in vno die. Circulus diuisus per motum in die: ostendet reuolutionē motus lune mediocris. Vel ex numero reditioē in orbe signozum: ⁊ per interuallum ipsum cognoscas reuolutionem vnam in orbe signozum: ⁊ motum in vno die. Sic etiam ages de numero reditioē in circulo diuersitatis: multiplicando eum in circulum: ⁊ productum diuidendo per dies interualli: ⁊ erit motus in circulo diuersitatis in vno. Item dicti numeri: scz. 4267. mensium: ⁊. 4573. reditioē diuersitatis habent se in proportione. 251. ad. 269. Igitur in. 251. mēsibus lunaribus reuertitur diuersitas similis motus: ⁊ in tanto tempore sūt 269. reuolutiones diuersitatis.

Propositio .iiij.

Quartus

Si interuallum duarum eclipſiũ priorũ fuerit equa-
le interuallo duarum eclipſium poſteriorum: fue-
ritq; in eclipſi ſecũda motus lune in eadẽ portione
circuli diuerſitatis: & cuiſdẽ velocitatis: in qua fuit
in prima. Itẽ in quarta eadẽ portione: & cuiſdẽ
velocitatis cuius in tertia. Motuſq; lune verus in primo inter-
uallo equalis motui lune vero in ſecundo interuallo: Neceſſe
erit vtrũq; interuallum integras reditiones lune in circulo di-
uerſitatis continere.

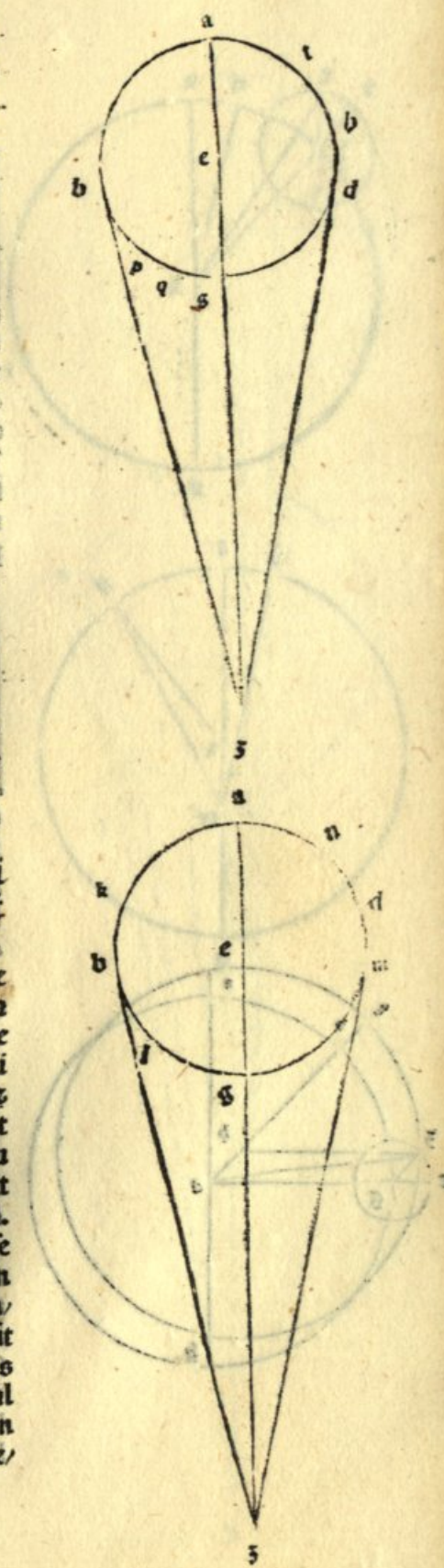
C habeat luna epicyclum. a. b. g. d. cuius centrum. e. centrum mundi. 3. aug-
a. oppoſitum. g. linea per augem. a. e. g. 3. due linee contingentes. 3. b. et. 3. d.
erunt duo pũcta. b. et. d. tranſitus mediocriſ. Sit luna in prima eclipſi ſup-
b. in tertia ſuper. p. ita vt duo inceſſus eius ſint diuerſi: vt vnũ ſit cũ augmen-
to: alter cum diminutione. Sit tamen in ſecunda eclipſi motus eiſdem ve-
locitatis cuius in prima: & in portione. a. d. In quarta etiam eiſdem veloci-
tatis cuius in tertia: & in portione. g. b. Sintq; interualla equalia: & veri mo-
tus lune in vtriſq; interuallis equalia. Dico q; in ſecunda eclipſi neceſſario
redierit ad punctum. b. & in quarta redierit ad punctum. p. quoniam ſi non:
ſit in ſecunda in. t. & in quarta in. q. quia igitur interualla ſunt equalia: opo-
tet vt. t. b. ſit equalis. q. p. & mediuſ motus lune in primo interuallo equalis
medio motui lune in ſecũdo. Et quia inceſſus in. t. et. b. diuerſi ſunt ab inceſ-
ſibus in. q. et. p. q; vnus eſt cum augmento: alter cum diminutione: Oportet
vt motus lune verus in primo interuallo differat a motu eius vero in ſecun-
do per quantitatem duorum anguloꝝ equationum diuerſitatum respon-
dentium arcubus. t. b. et. q. p. huius autẽ p̄trariũ fuit hypoteſis. igif &c.

Propoſitio .v.

In inquisitione temporis reditionũ lune in diuerſi-
tate ſua cauendũ ab eclipſibus: in quibus luna eſt
prope puncta tranſitus medij.

Eligibiliores eclipſes in hac re ſunt: in quibus motus lune
verus plurimũ differt a mediocri. Id v̄o accidit prope pũcta
longitudinis longioris & propioris. Adiuſ autẽ accomodate
ſunt & falaces: in quibus luna eſt prope tranſitus mediocriſ. Nam ſi in pi-
ma eclipſi fuerit luna prope. d. ſc; in. m. propter vicinitatem horum pũctoꝝ
& minimã motus apparentis varietatẽ poſſibile eſt: vt in ſecunda eclipſi ſit
ſup. a. d. in. n. in quo motus eius apparens nõ eſt ſenſibilis varietatis a motu
eius in. m. Et ſi in tertia eclipſi ſit in. k. puncto prope. b. ita vt. b. k. arcus ſit
ẽqlis arcui. d. n. poſſibile eſt in q̄rta eclipſi vt ſit in. l. ſub. b. ita vt arcus. b. l.
ſit equalis arcui. d. m. Nos itaq; putabimus lunã in ſecunda eclipſi rediſſe
ad locum eius quo fuit in prima: & in quarta rediſſe ad locũ eius quo fuit in
tertia. Et licz ita ſit: vt verus motus interualli primi ſit ẽqlis vero motui in-
terualli ſecundi: propterea q; angulus diuerſitatis reſpondens arcui. k. l. ſit
ẽqlis angulo diuerſitatis reſpondenti arcui. n. m. & ambo anguli ſunt vnus
gradus: ſc; quo ad augmentum aut diminutionem in vero motu: & interual-
la etiam temporis ſint equalia propter arcus. n. m. et. l. k. equalia. tamen in
neutro interuallo facte ſunt reditiones integre in diuerſitate. Similiter ſie-

ret: si in prima eclipfi esset in puncto transitus medij primo. 7 in quarta in puncto transitus medij altero. In secunda aut 7 tertia in vno duorum puncto: um. n. et. k. aut. l. et. m.

Propositio vi.

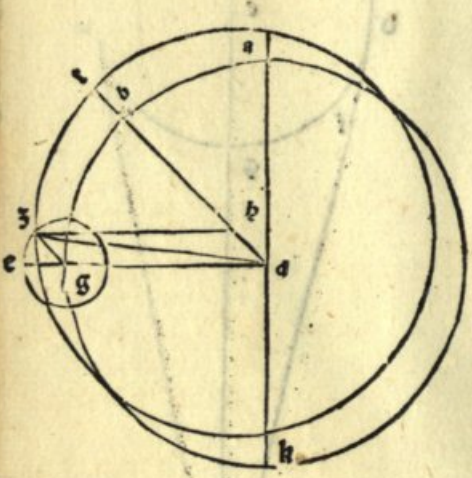
Reditionem lune in latitudine deprehendere.

Considerauerunt obseruatores interuallum duarum eclipsum: in quarum vtraq3 pars diametri eclipfata vnus quantitates fuit: 7 luna in vtraq3 in eodē puncto diuersitatis sue constitit: 7 pars eclipfata in vtraq3 versus septentrionem: aut in vtraq3 versus meridiem apud vnum 7 eundem modum fuerit. Nam harum conditionū positionem sequetur: vt longitudo lune in prima harum eclipsum a nodo: sit equalis longitudini eius a nodo in secunda earum: 7 in eandem partem. Ideoq3 hoc interuallum cōtinebit reditiones integras lune in latitudine: 7 centri orbis reuolutionis eius in orbe decliui. Inuenit aut Hipparchus hoc interuallū continere. 5458. menses. in quibus fuerunt. 5923. reditiones in latitudine. Diuisa itaq3 interuallo tēpōris p numerum reditionū: proueniet tempus reditionis vnus. 7 diuiso circulo per tempus vnus reditionis: proueniet motus lune in latitudine in vno die.

Propositio vij.

Si motus lune in ecētrico fuerit equalis aut similis motui lune in epicyclo: moueaturq3 eccentricus ad partem successionis signorum s̄m quantitatem excessus medij motus longitudinis supra mediū motum diuersitatis: fuerintq3 eccentricus 7 concentricus eiusdem magnitudinis: 7 eccentricitas equalis semidiametro epicycli: quicquid diuersitatis s̄m vnum modorum accidit continget 7 s̄m reliquum.

Sit concentricus. a. b. g. super centro mundi. d. 7 diametro. a. d. k. 7 epicyclus. e. 3. super centro. g. sitq3 arcus concentrici. a. g. medij motus longitudinis a puncto. a. in quo dum centrum epicycli fuerat: luna stetit in longitudine longiori epicycli sui. Interea dum centrū epicycli peragat arcum. a. g. luna in epicyclo peragat arcum. e. 3. Et quia arcus. a. g. est maior: portio de suo circulo q̄. e. 3. de suo. ideo sit arcus. b. g. similis arcui. e. 3. quare s̄m positionē oportebit centrū eccentrici esse in linea. d. b. ducta. Et motus eccentrici in eodē tēpōre fiet angulus. a. d. b. qui est excessus anguli. a. d. g. super angulū. e. g. 3. Sit ergo. d. b. equalis. g. 3. 7 ducta. b. 3. ipsa fiet equalis linee. g. d. per. 34. p̄mi. Super. b. centro fiat eccentricus eiusdem magnitudinis cum concentrico: qui sit. t. 3. cuius longitudo longior. t. Dico itaq3 siue ponamus lunam in epicyclo moueri: ita vt centrum epicycli s̄m quantitatem motus medij in longitudine voluatur super concentrico: 7 luna in epicyclo s̄m quantitatem motus diuersitatis: Siue ponamus lunam in eccentrico moueri s̄m quantitatem motus diuersitatis: 7 cum hoc augem eccentrici seu eccentricum ad eandem partē s̄m quantitatem excessus medij motus in longitudine super motum in diuersitate. Idem semper apparet quo ad motum eius apparentem. Nam quadrilaterū. g. 3. b. d. semper est equidistantiū laterum. quare angulus. e. g. 3. equalis angulo. g. d. b. Sed et. g. d. b. equalis est angulo. 3. b. t. ideoq3 arcus. e. 3. si-

Quartus

milis arcui. t. 3. quare fm vtrūq; modo: ū luna apparebit super puncto: quē indicat linea. d. 3.

Propositio viij.

Nem etiā accidere: si eccentricus ꝛ concētricus in/ equales fuerint. Proportio tamen semidiametrorꝝ eccentrici et concentrici sit sicut proportio distantie centroꝝ ad semidiametrum epicycli: seruata ra/ tione motus vt antea.

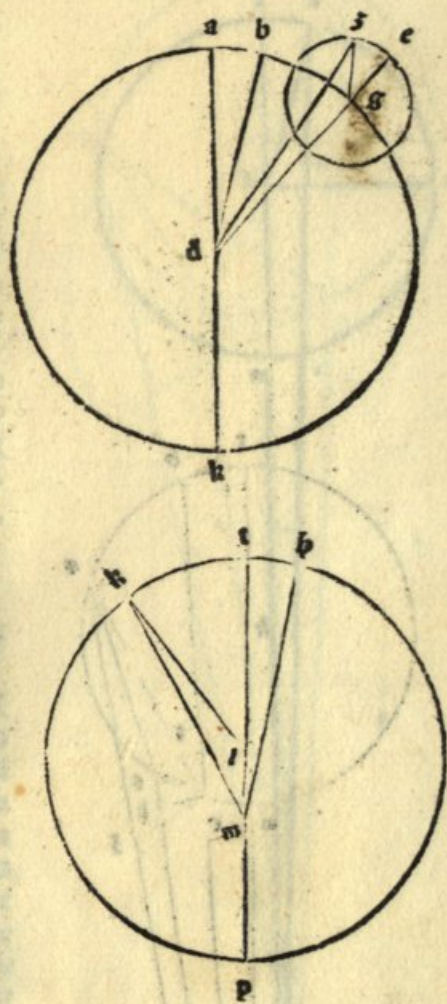
Sint in figuris diuersis circulus concentricus. a. b. g. super centro mūdi d. et diametro. a. d. k. sitq; a. pūctū: in quo centrū epicycli est dum luna est in auge epicycli. centrū epicycli distet ab. a. per arcū. a. g. epicyclus sit sup cen/ tro. g. ꝛ dum centrum epicycli peragit arcum. a. g. luna peragat arcum. e. 3. Item in alia. b. t. k. circulus eccentricus alterius magnitudinis super centro suo. l. ꝛ centro mundi. m. ꝛ diametro. t. l. p. Sit tamen proportio. t. l. ad. l. m. sicut. g. d. ad. g. 3. dum centrū epicycli est in. a. Sit in figura secunda luna sup b. ꝛ in tempore quo centrū epicycli mouet per angulū. a. d. g. motus sit eccen/ tricus per angulū. b. m. t. cui angulo equalis sit angulus. a. d. b. in p̄ma fi/ gura. In eodēq; tempore luna in epicyclo descripsit angulū. e. g. 3. cui sit eq̄/ lis angulus. t. l. k. quem in eodem describit luna mota ab auge in secunda fi/ gura. Dico q̄ fm ambos modos luna in eodem loco celi appareat. Hoc pa/ tebit si probabimus angulū. a. d. 3. equalē esse angulo. b. m. k. quia angu/ lus. e. g. 3. equalis est angulo. t. l. k. ergo residuus. 3. g. d. eq̄lis residuo. m. l. k. ꝛ duo latera. 3. g. et. g. d. sunt proportionabilia duobus lateribus. m. l. et. l. k. igitur per sextam sexti erit angulus. g. 3. d. equalis angulo. l. m. k. Sed angu/ lus. g. 3. d. est equalis angulo. 3. d. b. propter equidistantiam linearum. g. 3. ꝛ d. b. que sequitur ex hypotesi. igit̄ angulus. l. m. k. est equalis angulo. b. d. 3. Sed et. a. d. b. est equalis. b. m. t. q̄ vterq; sit excessus mediij motus in longi/ tudine super motum mediū in diuersitate. quare totus. a. d. 3. equalis est toti b. m. k. quod est propositum. Quoniam igitur fm ambos modos idem con/ tingit: ꝛ vt postea dicemus: in luna reperta est etiā diuersitas secunda: que prouenit ex diuersa habitudine lune ad solem: cōmodius est vt hanc primā diuersitatē lune saluemꝝ p̄ epicyclū ꝛ eccentricū: ꝛ seruemꝝ diuersitati secūde.

Propositio xiij.

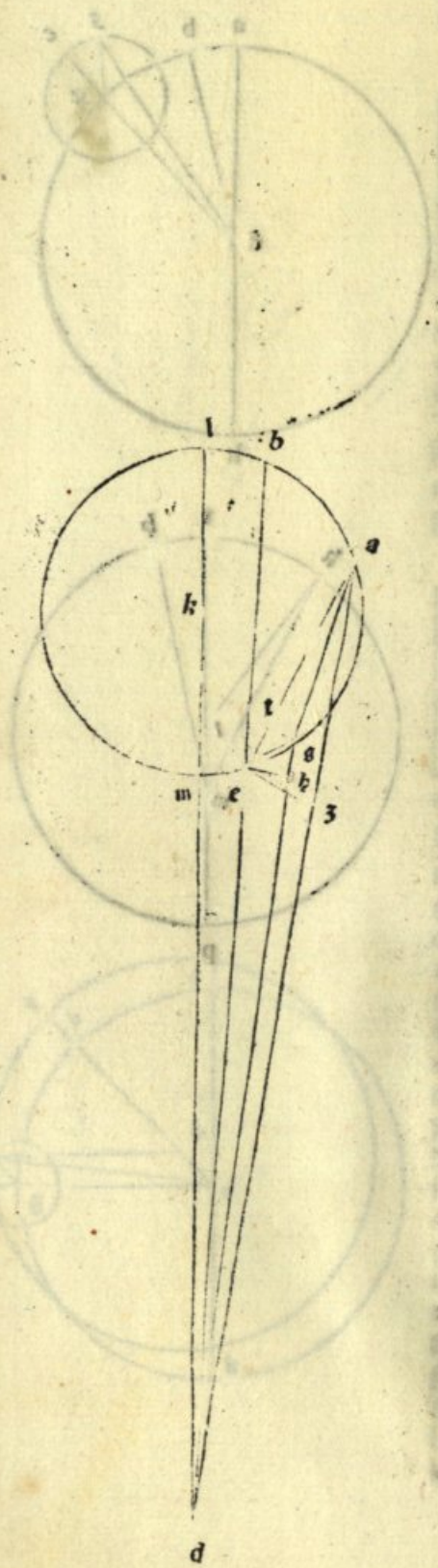

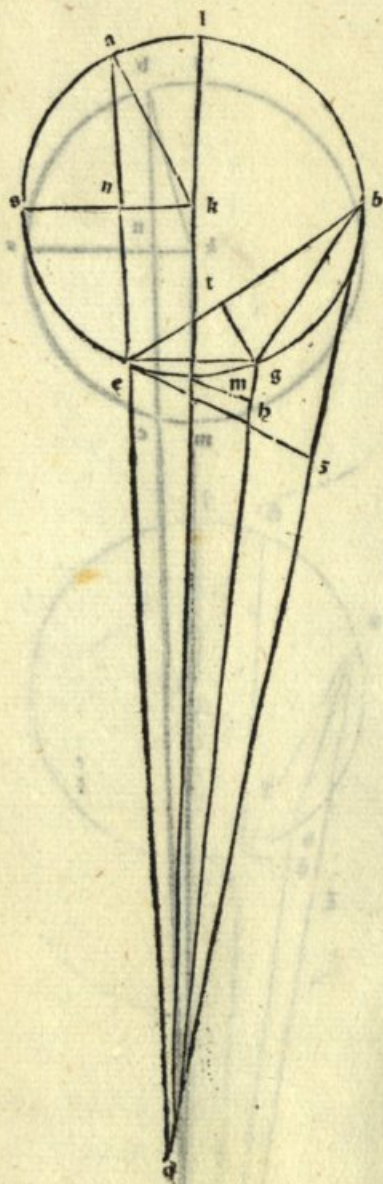
Proportionem semidiametri epicycli ad lineam in/ ter centrum terre ꝛ centrum epicycli per tres ecly/ pses notas patefacere.

Assumit Ptolemæus eclipses antiquas: quarum prima fuit in anno primo Nardochei. 29. diebꝝ trāfactis mensis Thus egyptioꝝ: cuius mane fuit tricesimus dies Sole existente in 24. g. ꝛ 30. m. pisciū ante mediā noctē in alexādia: tribꝝ horis: ꝛ tertia hore. Secūda fuit in secūdo anno Nardochei trāfactis. 18. diebus mensis thus cuius mane fuit. 19. dies: in qua eclipsati fuerunt a parte meridiei tres digi/ ti: in babilonia quidem in media nocte: sed in alexandria ante medium no/ ctis medietate ꝛ tertia hore: quibus orbis meridiei alexandrie precedit orbē meridiei babilonie: sole tunc in. 13. g. ꝛ medietate ꝛ quarta gradus piscium existente. Tertia quoq; fuit in anno secūdo Nardochei: trāfactis nouem diebus mēsis chamant egyptij: eo mane fuit decimus quo luna eclipsata est.

plus medietate a parte septentrionis ante mediū noctis: In alexandria ho-
 ris quattuor: 7 tertia hore: Sole tunc in tertio gradu 7 quarta viii^o signi vir-
 ginis existēte. Verus itaqz motus solis in intervallo p̄me 7 secūde eclypsis
 fuit. 543. g. 15. m. 7 lune totidem post revolutiones integras. 7 in intervallo
 secūde 7 tertie. 169. g. 30. m. Intervallum v̄o inter primā 7 secundā fuit. 354
 dies: due hore: 7 medietas dierum differentium: sed mediocres addūt quin-
 decimā partem hore. Intervallum inter secundam 7 tertiam fuit. 170. dies.
 20. hore: 7 medietas dierum differentium. sed reductum ad dies mediocres
 facit. 170. dies. 20. horas: 7 quintam hore. Motus v̄o equalis in diuersitate
 in primo intervallo est per tabulas post revolutiones integras. 306. partes
 et. 25. m. Sed motus equalis in longitudine est. 345. g. 51. m. Itē in interval-
 lo secundo motus eq̄lis in diuersitate est. 150. g. 26. m. In longitudine. 170.
 partes 7. 7. m. Manifestū est igitur q̄ motus diuersitatis in primo interval-
 lo addit motui lune medio in longitudine. 3. g. 24. m. Sed motus diuersita-
 tis in secūdo intervallo minuit ex medio motu in longitudine. 37. m. Descri-
 bamus itaqz epicyclum lune. a. b. g. super centro. k. 7 sit. a. locus lune in me-
 dio prime eclypsis. b. locus lune in medio secūde. g. v̄o tertie. 7 sit motus lu-
 ne a puncto. b. versus. a. 7 ab. a. versus. g. prout modus epicycli postulat. crit
 igitur arcus. a. g. b. 306. graduū. 25. m. addens ad motum medium in longi-
 tudine. 3. g. 24. m. 7 arcus. b. a. g. erit. 150. g. 26. m. minuens a medio motu in
 lōgitudine. 37. m. q̄re arcus. b. a. g. 33. g. 35. m. necessario minuet a medio motu
 longitudinis. 3. g. 24. m. Ideoqz arcus. a. g. 90. g. 51. m. addet supra motum
 mediū in longitudine. 2. g. 47. m. Ex hoc necessarium est: vt longitudo pro-
 pio: epicycli non sit in arcu. b. a. g. propterea quia minor est medietate circu-
 li: 7 minuit ex motu medio in lōgitudine. In eo enim oportet lunam fm suc-
 cessionem signorum moueri. ¶ Siat igit figuratio: vt in his rebus p̄sona sit
 centrum quidem. d. o: bis signorum. linea transiens a centro mundi per cen-
 trum epicycli 7 suas longitudes longiorē 7 propiorē sit. d. m. k. l. m. quidē
 longitudo propior: l. longior: propositum est ex his inuenire proportionē li-
 nec. l. k. ad lineā. k. d. Ductis lineis. d. e. b. d. a. d. g. a. e. a. g. 7 super. a. d. per-
 pendiculari. e. z. et super. d. g. perpendiculari. e. b. 7 super. a. e. perpendicula-
 ri. g. t. Quia angulus. z. d. e. est. 3. g. 25. m. ideo nota est proportio. d. e. ad. e. z.
 et angulus. g. e. a. notus propter arcum. b. a. notum. Siet residuus angulus
 intrinsecus. e. a. d. notus. Ideo proportio. a. e. ad. e. z. nota. q̄re proportio. d. e.
 ad. a. e. nota fiet. Itē quia angulus. g. d. e. est. 37. m. ideo proportio. d. e. ad. e. b.
 nota. 7 angulus. b. e. g. extrinsecus propter arcum. b. a. g. notus est. ideo resi-
 duus intrinsecus. e. g. d. notus. quare proportio. b. e. ad. e. g. nota. Ideoqz et
 p̄portio. d. e. ad. e. g. nota. Item quia angulus. a. e. g. notus est propter arcū
 a. g. datū: nota fiet proportio. e. g. ad vtrāqz. g. t. et. t. e. ergo 7 proportio. d. e.
 ad lineas. g. t. e. t. et. t. a. nota. quare etiam proportio eius ad lineam. a. g. no-
 ta fiet. Est igitur triangulus. a. e. g. notorum laterū in partibus quibus. d. e.
 est nota. Sed et. a. g. est chorda arcus. a. g. noti. ideo nota fiet semidiameter
 epicycli in partibus quibus. d. e. est nota ex semidiametro epicycli. et. e. g. in eisdē
 partibus quibus notis. a. e. nota est noscet chorda arcus. e. g. ideo arcus. e. g. notus.
 hinc totus. b. a. e. scz. 159. g. 11. m. notus: 7 sua chorda. b. e. quam reprit mino-
 rem diametro epicycli. Ideo certus fuit: q̄. k. centrū epicycli esset extra por-
 tionem. b. a. e. Erit itaqz tota. d. b. nota in partibus tam. d. e. q̄ semidiamete-
 tri epicycli. Sed quod sit ex. b. d. in. d. e. equale est ei quod sit ex. l. d. in. d. m.
 cui si iunxeris quadratum. k. m. erit quadratum. k. d. Ideo proportio. l. k.

ne ab. a. in. b. et a. b. in. g. put epicycli positio postulat. eritq3 arcus. a. b. 110. g. 21. m. minuens ex medio motu. 7. g. 42. m. Et arcus b. g. 81. g. 36. m. addēs medio motui gradum vnum: 7. 21. m. ergo arcus. g. a. residuus de circulo: scz 168. g. 3. m. erit addens sup mediū cursum in longitudine. 6. g. 21. m. Ideoq3 oportet vt longitudo longior: epicycli sit in arcu. a. b. eo q non potest esse in arcu. b. g. nec in arcu. g. propterea q vterq3 eorū sit minor semicirculo: 7 ad dens. Oportet eni in arcu minore semicirculo: in quo est longitudo longior: lunam moueri contra successionem signorum. ¶ Fiat igit fm hoc figuratio d. cētro orbis signoz. ductis lineis. d. e. a. d. b. d. g. b. g. e. b. e. g. et. e. b. perpē diculares sup. d. g. et. e. 3. perpendiculari sup. d. b. et. g. t. perpendiculari sup e. b. Quia itaq3 in triangulo. e. d. 3. rectangulo angulus. d. est notus. ideo pro portio. d. e. ad. e. 3. est nota. Similiter in triangulo. b. c. 3. angulus. b. est no tus propter extrinsecum. a. e. b. 7 intrinsecum. e. d. b. notos. Ideo proportio b. e. ad. e. 3. nota. Sed iam fuit proportio. d. e. ad. e. 3. data: nota fiet igit pro portio. d. e. ad. e. b. Similiter in triangulo. e. d. b. rectangulo propter angu lum. d. notum: nota fiet proportio. d. e. ad. e. b. Et in triangulo. g. e. b. notus erit angulus. g. propter extrinsecum. a. e. g. 7 intrinsecum. e. d. g. notos. ideo nota erit proportio. g. e. ad. e. b. Sed iam. d. e. ad. e. b. nota fuit. quare nota erit proportio. d. e. ad. e. g. Item propter angulum. b. e. g. notum in triangu lo. e. g. t. nota erit in partib⁹ quibus. d. e. nota fuit. Ideo 7 residua. t. b. Et ex g. t. et. t. b. dabitur. b. g. nota. Sed ex arcu. b. g. nota fiet chorda. b. g. respectu partium semidiametri epicycli. ergo 7 eodem respectu nota fiet. e. g. quare arcus. e. g. datus. Hinc totus. b. g. e. notus. quare 7 residuus. e. a. notus fiet: quem inuenit nonagintaquinq3 graduū: sedecim minorum: quinquagin ta secundorum. Ex quo manifestū fuit: q centrū epicycli cecidit in portione a. b. c. Sit itaq3. k. centrum epicycli. ducta linea. d. m. k. l. per. m. longitudi nem propiorem: 7. l. longitudinem longiorem. Jam mediante chorda. e. g. aut. b. g. nota erit proportio. d. e. ad. e. a. ergo tota. d. e. a. nota erit in parti bus semidiametri epicycli: et etiam. d. e. in eisdem. Sed quod fit ex. a. d. an d. e. cum quadrato semidiametri epicycli est equale quadrato. k. d. Ergo pro portio. l. k. ad. k. d. nota erit: quod est propositū. Sic inuenit. l. k. esse quinq3 partes: quattuordecim minuta: dum. d. k. est sexaginta: quod vicinum est in uentioni 7 eclipsibus antiquis. Distantiam aut lune ab auge epicycli: 7 ra dicem mediū motus lune in predictis: similiter reperit in forma simili prio ri: ducendo lineam. k. n. scilicet perpendicularem super. d. e. a. ductaq3 linea a. k. Quia iam nota fuit proportio. d. e. ad. e. a. et. e. n. est medietas. e. a. ergo nota erit proportio. n. d. ad. d. k. ergo notus erit angulus. d. k. n. et eius ar cus. m. e. s. quare totus. m. s. a. notus erit. Ergo et residuus. a. l. qui est distā tia lune ab auge epicycli medio in prime eclipsis: ex quo cognoscuntur et arcus. l. b. et. l. g. Inuenitur autē arcus. a. l. quadragintaquinq3 graduum quadragintatritum minorum: et. l. b. sexagintaquattuor: graduum: trigin ta octo minorum. et. l. b. g. centum quadraginta sex graduum: quattuordecim minorum. Item ex. d. k. n. noto: notus fuit residuus angulus: scilicet n. d. k. quem inuenit trium graduum: viginti minorum. Per hunc cognouit locum lune medium nouem gradus: quinquagintaquinq3 minuta scz pij in prima eclipsi. In secunda autem vigintinouem gradus triginta mi nuta arietis. In tertia aut decem 7 septē gradus: quatuor: minuta virginis.

Quartus

Propositio .xij.

Quantitatem medioꝝ motuꝝ lune in longitudine et diuersitate ex eclipſibus pꝛefatis certificare.

In ſecunda trium eclipſium antiquarum locus lune mediꝝ fuit. 14. g. 44. m. virginis. Locus medius in diuerſitate. 12. g. 24. m. ab auge epicꝝcli. In eclipſi aut ſecunda trium poſteriorum locus lune medius fuit. 29. g. 30. m. arietis. et locus mediꝝ in diuerſitate. 64. g. 38. m. ab auge epicꝝcli. Interuallũ aut inter has duas eclipſes continet. 854. annos egyptios. 73. dies. 23. horas: et medietatẽ vniꝝ hore de tempore differẽte. ſed de equali. 23. horas: et tertia vniꝝ hore. In quo pꝛoſiderationes vltra integras rediſiones medius motus lune in longitudine fuit. 224. g. 46. m. et medius motus in diuerſitate. 52. g. 24. m. Sed in pꝛedicto tempore ſm numerationẽ medius motus in lÃ³gitudine fuit vltra rediſiones integras. 224. g. 46. m. S3 in diuerſitate. 52. g. 51. m. LÃ³cordat itaq3 motus in longitudine ſm numerationẽ cum motu in longitudine ſm obſeruationem Sed in diuerſitate differunt in. 27. m. Ideoq3 hec. 27. m. per dies interualli diuiſa oſtendent: quantum motui diuerſitatis in vno die pꝛius tabulato foret detrahendum: vt motus diuerſitatis in vno die correctus haberetur. Simili via Albategni ſecutus ſuo tempore inuenit motum mediũ diuerſitatis a Ptolemeo poſitum maiorem eẽ motu medio diuerſitatis: quẽ ipſe per eclipſes reperit. Et differentiã per numerum dierum inter Ptolemeum et ſuam obſeruationem intercidentium diuiſit. et quod exiuit: abſtulit a motu diuerſitatis in die poſito in Ptolemeo. Motũ vo longitudinis cundeni inuenit quẽ Ptolemeus: niſi qd addidit ei quod motui ſolis addiderat: illius enim lunationis equalis tempus acceperit.

Propositio .xij.

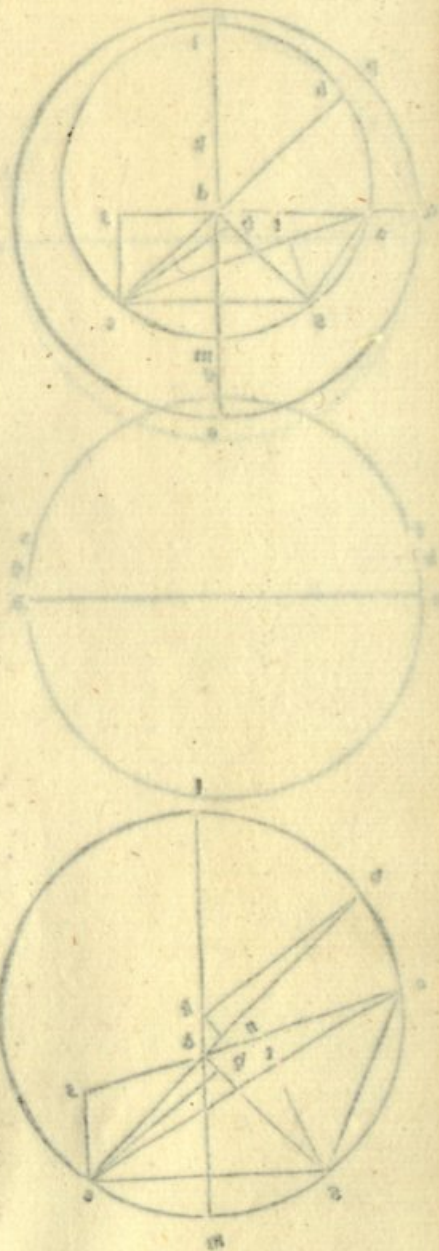
Radices mediꝝ motus lune in longitudine et diuerſitate ad pꝛincipium datum ex eclipſibus firmare.

Velut Ptolemeus volens ad pꝛincipium annoꝝ nabucho donoſaris radices has figere: conſiderauit interuallum inter pꝛincipium hoc et medium eclipſis ſecunde trium eclipſium antiquarum: videlicet que fuit in ſecundo anno Nardochei. 18. diebus menſis Tibus egyptioꝝ tranſactis: ante medietatẽ noctis per hore medietatẽ et tertiam. Fuitq3 interuallum. 27. anni egyptij. 17. dies. 11. hore et ſexta vniꝝ hore: tam de tpe differẽte q3 mediocri. In quo quidẽ tpe mediꝝ motꝝ lune in lÃ³gitudine habet numeratione. 123. g. 22. m. in diuerſitate. 103. g. 35. m. q diminuta a loco mediꝝ motꝝ lune in lÃ³gitudine et diuerſitate in hora ſecunde eclipſis relinquũt radices motuꝝ medioꝝ lune ad pncipiũ annoꝝ Nabucho. in lÃ³gitudine qdẽ. 11. g. 22. m. tauri. In diuerſitate. 268. g. 49. m. Ideoq3 lÃ³gitudõ inter ſolẽ et lunã media tũc fuit. 70. gra. 37. m. vt ex radice mediꝝ motus ſolis habetur ex. 21. tertij huius.

Propositio. .xiiij.

In luna in ecentrico poſitione ſuperius dicta mouetur: pꝛoportionem ſemidiametri ecentrici ad diſtantiã centroꝝ: ceteraq3 que ſuperius expꝛeſſa ſunt elicere.

Quartus

Propositio xv.

Ulilitatē medij mot^o lune in latitudine rectificare.

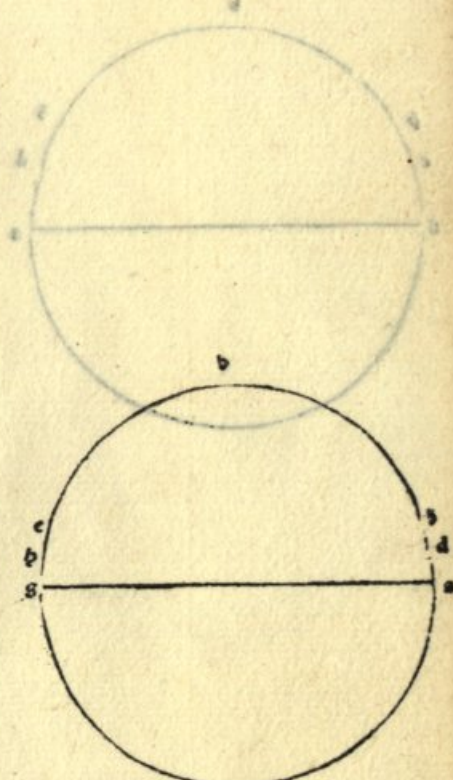
Quod id sumende sunt eclipses lunares due sic conditionate: p^o quantitas eclipsata de diametro sit vna: et fiant apud eundem nodum: et ex eadem parte: scilicet septentrionis aut meridiei. et q^o luna in epicyclo sit in loco vno pene. sic eni fiet vt distātia lune a nodo in ambab^o sit vna: et in interuallo integre reditionis facte sint. **A**ssumpsit Ptolemæus eclipses duas. Prima fuit in anno 21. annor^o Darij primi: tertio die transacto mensis Toc egyptior^o: cui^o mane quartus fuit dies: ante medium noctis alexandrie per horā et tertiam vnus Eclipsatiq³ sunt de luna a parte meridiei duo digiti. Secunda fuit in nono annor^o Adriani: die. 17. mensis Machir egyptior^o: cuius mane fuit dies. 18. ante mediū noctis alexandrie trib^o horis et tertia et quinta. Eclipsata quoq³ est de luna sexta diametri a parte meridiei. Suit aut^o vtraq³ iuxta nodū caude. et luna in vtraq³ iuxta lōgitudines medias epicycli sui. quod sciri potuit p^o tabulas motus in diuersitate iam factas: et radicē eius in principio annor^o Nabuchodonosaris: et differētiā tēporis vsq³ ad ambas eclipses. Suit enī prima eclipsis a principio annor^o Nabuchodonosaris. 256. annis egyptijs 122. dieb^o. 10. horis: et due tertie hore de tpe differēte. sed de mediocri. 10. hore et q^orta. Secda v^o fuit a principio annor^o Nabuchodonosaris. 871. annis egyptijs. 256. dieb^o. 8. horis: et duab^o quintis vni^o de tpe differēte. sed de mediocri. 8. hore: et medietas sexte vni^o hore. In prima itaq³ eclipsi distabat luna a longitudine longiori epicycli. 100. g^o. 19. m. In secūda. 251. g^o. 56. m. Ideoq³ in prima fuit cursus verus minuens ex medio. 5. g^o. In secūda fuit cursus verus addens sup^o mediū. 4. g^o. 53. m. Quare in interuallo duarū eclipsū: scilicet in 615. annis egyptijs. 133. dieb^o. 21. horis: et 50. m. vni^o. fiet cursus lune in latitudine verus p^otinēs integras rediciones. sed cursus medius minuet a vero reuolutionē integrā: aggregatū ex ambab^o diuersitatib^o: scilicet 9. g^o. 53. m. sed sm numerationē quā posuit Abrahā in predicto interuallo minuit cursus medius in latitudine a vero. 10. g^o. 2. m. Sit igit^o cursus medius in latitudine in p^odicto interuallo maior: in 9. m. eo quē assignauit Abrahā. q^o diuisa p^o dies interualli: scilicet 224609. fere ostendunt addendū sup^o motu medio latitudinis in vno die posito ab Abrahā: vt creat cursus rectificatus.

Propositio. xvi.

Istantiam Lune a nodo sm cursum latitudinis medij atq³ verum per eclipses indagare: atq³ radicem medij motus in latitudinem ad principium datum firmare.

Assumpsit ad hoc Ptolemæus sciendū eclipses duas. Vnā ex eis quam dixim^o. Secundam trium antiquarum: scilicet q^o fuit in secūdo anno Mardochei: transactis. 18. dieb^o mensis Thus ante mediū noctis alexandrie medietate hore et tertia. In qua eclipsati sunt tres digiti a parte meridiei. Et fuit a principio annor^o Nabuchodonosaris. 27. annis egyptijs. 17. diebus. 11. horis. et sexta hore de vtroq³ tpe. Et distātia lune a lōgitudine lōgiori epicycli sui. 12. g^o. 24. m. que minuebat a cursu medio. 59. m. Aliā assūpsit: q^o fuit in anno. 20. annor^o Darij: q^o regnauit post philippū. 28. die mēsis Thus egyptior^o: cui^o mane fuit vicesimushon^o: ante mediū noctis

alexandrie p vna hora. In q̄ eclipfati sunt filr tres digiti a parte meridiei. z fuit a principio annoꝝ Nabuchodonofaris. 245. annis. 327. dieb^o. 10. horis et medietate z q̄rta de tpe differete. sed de mediocri. 10. horis z q̄rta hore. Et distatia lune a lōgitudine lōgiori epicycli sui. 2. ḡ. 44. m̄. minuens a medio motu. 13. m̄. Interuallū itaqz ambarū eclipfium fuit. 218. anni. 309. dies. 23. hore. z. 12. vnius fere. In quo tpe medius cursus latitudinis p numerationē habet vltra reuolutiones integras. 160. ḡ. 4. m̄. Sit igit circulus lune decliuis. a. b. g. sup diametro. a. g. nodus capitis. a. nodus caude sit. g. et. b. sit ma gima declinatio huius decliuis circuli ab eclipctica. arcus. a. d. sit eqlis arcui g. e. ita vt luna in eclipfi prima sit sup. d. in secūda sup. c. Itē sit. d. 3. distatia medij loci lune a vero in prima eclipfi. z in secūda sit. e. b. Siet itaqz arcus 3. b. 160. ḡ. 4. m̄. sed. 3. d. est. m̄. 59. ideo. b. d. est. 161. ḡ. 3. m̄. h. e. aut est. 13. m̄. fiet ideo. d. e. 160. ḡ. 50. m̄. igit residuū de semicirculo fuit. 19. ḡ. 10. m̄. cui^o medie/ tas. a. d. aut. g. e. fuit. 9. ḡ. 35. m̄. cursus lune verus in latitudine a nodo. ergo a. 3. fuit. 10. ḡ. 34. m̄. distantia lune a nodo fm cursum latitudinis medium in prima eclipfi. et. b. g. a. 3. fuit. 280. ḡ. et. 34. m̄. distatia lune in latitudine fm motū eqlē a pūcto maxime latitudinis in partē septētrionis. Ex hoc z inter uallo inter principii annoꝝ Nabuchodonofaris firmata est radix hui^o mo tus. Nā mot^o medi^o in latitudine predicto interuallo. scz. 27. annis egyptijs 17. dieb^o. 11. horis z sexta fuit. 286. ḡ. 19. m̄. que si auferim^o a. 280. ḡ. 34. m̄. re/ manēt. 354. ḡ. 15. m̄. radix medij mot^o in latitudine cōputādo a pūcto septen trionali maxime latitudinis in principio annoꝝ Nabuchodonofaris.

Propositio xvij.

Quantus sit medius motus nodi cōtra successione signorum conducere.

Quia medius motus in longitudine ad vnam diem mino/ re medio motu latitudinis ad vnā diē: ideo oportet vt hoc acci dat ppter motū nodi: scz cōtra successione signoz. Aufer itaqz mediū motū in lōgitudine vni^o diei a medio motu latitudinis vnius diei: remanebit medius motus capitis draconis vnius diei: qui semp est contra signorum successione.

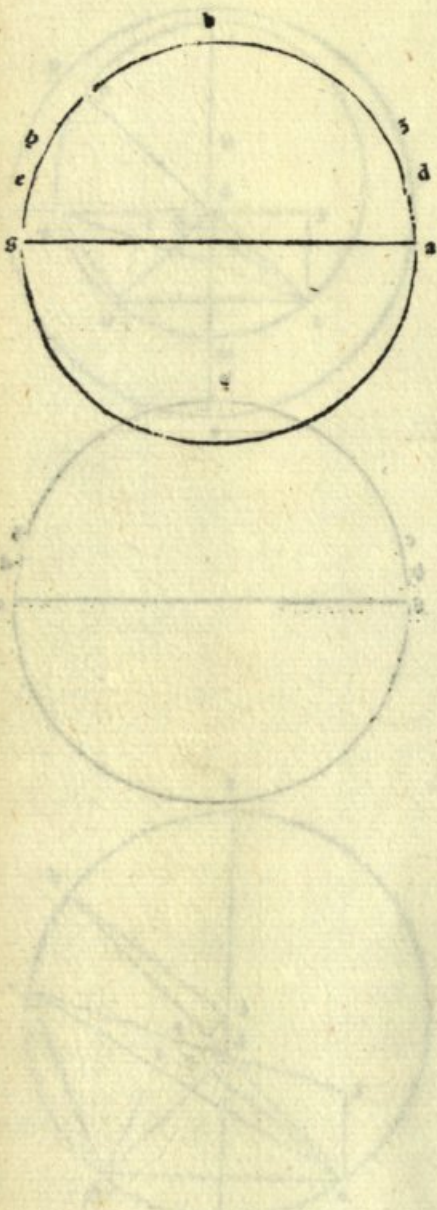
Propositio xviii.

Abulam diuersitatis prime componere.

Nec semp sufficit pro locis lune equadis ad horā pūctiōis aut oppositiōis vere. Cōponit aut eo ingenio: qd̄ habitū est in 17. et. 19. tertij hui^o de sole fm viā epicycli nisi q̄ hic proportio d. a. ad. a. e. hoc est lune a cētro terre ad cētrū epicycli ad lineā q̄ est semidiameter tenet: q̄ est. 60. ad quinqz partes z quartā.

Propositio xix.

Propositionē semidi am etri epicycli ad lineaz inter centrū terre z cētrū epicycli inuentā esse diuersam a pportioe distatie cētri ecētrici a cētro mūdi ad se midiametrū ecētrici ex errore numeratiōis Abzra/ chis: non ex horum modozum epicycli z ecētrici diuersitate contigisse.

Quartus

Adde eni fm vtraq; via accidere iam demonstratū est in. 8. hui^o. Abzrachis aut repit fm via ecētrici pportione semidiametri ecētrici ad distātiā cētroꝝ pportione. 3144. ad. 327. et tertiā vni^o. et est velut pportio. 60. ad. 6. et quartā vni^o. Sz fm via epicycli dixit se inuenisse pportione linee a cētro mūdi ad cētrū mūdi in pūctione aut oppositione ad semidiametrū epicycli pportione 3122. ad. 347. et medietatē vnius. et est velut pportio. 60. ad. 4. et. 45. m. Poportio aut. 60. ad. 6. et qrtā vni^o facit angulū maxime diuersitatis veri mot^o a medio i eclipsib^o. 5. g. 59. m. Sz pportio. 60. ad. 4. et tres qrtas facit angulū hūc. 4. g. et. 34. mi. Poportio aut quā Ptoleme^o repit: scz. 60. ad. 5. et qrtā vni^o facit hūc angulū. 5. g. et vni^o mi. Poportio variā itaq; pportione: quā inuenit Abzrachis: existimauit q; via epicycli aliud diuersitatis daret a diuersitate quā dat via ecētrici. Sz cū illud nō posset cē: necesse fuit in numeratiōe eclipsū eū errasse. Dicam^o itaq; eclipses tres quib^o vsus est in via pma. Pma fuit lune parua pte eclipsata annis Nabuchodonosaris. 365. dieb^o. 25. horis. 18. mi. 30. tps differētis. sz mediocris horis. 18. mi. 15. in alexandria. in q sol repit fuisse fm numerationē in. 28. g. 18. mi. sagittarij. Luna vo in. 28. g. 17. mi. geminoꝝ. Sed medius mot^o lune tūc fuit in. 24. g. 20. mi. geminoꝝ Argumentū aut lune in. 22. g. 43. mi. Secūda fuit annis. 365. Nabuchodo. dieb^o. 203. horis. 8. mi. 15. de tpe differēte. sz mediocri horis. 7. m. 50. In hac sol p numerationē repit fuisse in. 21. g. 46. mi. gemi. luna in. 21. g. 46. mi. sagittarij. Sed fm motū mediū luna fuit in. 23. g. 55. m. sagittarij. argumentū lune. 27. g. 37. mi. Tertia fuit vniuersalis in annis Nabuchodo. 366. dieb^o 15. horis. 10. mi. 10. tps differētis. sed mediocris horis. 9. mi. 50. in q sol p numerationē reperit fuisse in. 17. g. 29. mi. sagittarij. luna in. 17. gra. 29. mi. geminoꝝ. Sed fm mediū motū luna in. 22. gradu. 28. mi. geminoꝝ. Argumentum lune. 81. gra. 12. mi. Interuallū igit primū fuit. 177. dies. 13. hore. 35. mi. temporis mediocris. et verus solis motus in eo. 173. gra. 28. mi. Interuallū secundū. 177. dies: hore due temporis mediocris. et verus solis motus in eo 175. gra. 43. mi. Abzrachis aut dixit interuallū primū fuisse. 177. dies. horas 13. et tres quartas vnius. et cursum verum solis in eo. 172. gra. 53. mi. Et interuallum secundū dixit fuisse. 177. dies: horam vnam: et. 40. minuta. et cursum solis verum in eo. 175. gra. 7. mi. Errauit igit in tempore interualli in tertiā vni^o hore fere: et in cursu solis in trib^o quintis vnius gradus fere. Vsus etiā est tribus eclipsibus alijs. Pma fuit anni Nabuchodo. 546. diebus. 345. horis. 7. temporis differētis. sed mediocris. 6. minuta. 30. sol fm numerationem in. 26. gra. 6. mi. virginis. et luna in. 26. gra. 7. mi. piscium. Sed fm medium motū luna in. 22. gradu pisciū. Argumentū lune. 13. gra. 13. mi. Secūda fuit vniuersalis annis Nabuchodono. 547. diebus. 158. horis. 13. et tertia vtriusq; temporis: Sole fm numerationē in. 26. gra. 17. mi. piscium. luna in 26. gra. 17. mi. virginis. Sed medius lune motus in. 1. gradu. 7. mi. libe. Argumentum lune. 109. gra. 24. mi. Tertia fuit etiam vniuersalis annis Nabuchodo. 547. diebus. 334. horis. 14. et quarta temporis differentis. sed mediocris horis. 13. et tribus quartis vnius: Sole per numerationē in. 15. gra. 12. mi. virginis. Luna in. 15. gra. 13. mi. piscium. Sed medius lune motus in 10. gra. 24. mi. piscium. Argumentū lune. 249. gra. 9. mi. Interuallum igit primū fuit. 178. dies. 6. hore. 50. mi. temporis mediocris. Et verus motus solis in hoc. 180. gra. 11. mi. Secūdū fuit. 176. dies: hore. 0. mi. 25. temporis mediocris. Ver^o solis cursus in eo. 168. gra. 55. mi. Abzrachis aut dixit interuallū primū fuisse. 178. dies: horas. 6. Et cursum solis verū in eo. 180. gra. 11. mi.

Et secundum interuallum dixit fuisse. 176. dies. horam vnam: et tertiā vni⁹.
Et solis cursum verum in eo. 168. gradus. 33. minuta. Errauit igitur in tem/
pore interualli in medietate: et tertia: et decima vnius hore fere. et in cursu so/
lis in quinta et sexta vni⁹ partis. Ex hoc igitur errore puenire potuit: vt diuer/
sas proportionēs ecentricitatis ad semidiametrum ecētrici et semidiametrū
epicycli: ad lineam inter centrum mundi et centrū epicycli reperirentur.

Explicit Liber Quartus Epitomatis
Sequitur Quintus

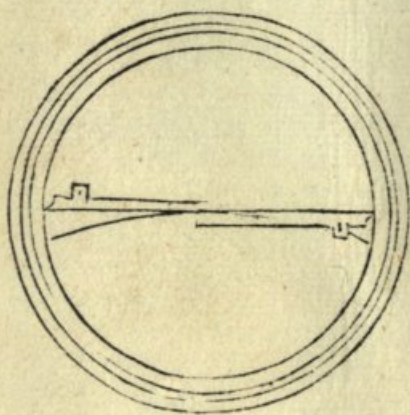
Liber Quintus Instrumentis nonnullis Astronomicis mo/
tus Lune deprehensionē et in longitudine et in latitudine pro/
sequit: Habitudinēq; suam in suis et partibus variā ad solem
et terrā et cū diuersitate aspectus perspicacissime declarat.

Propositio Prima.

Astrumentū armillarum cōponere.

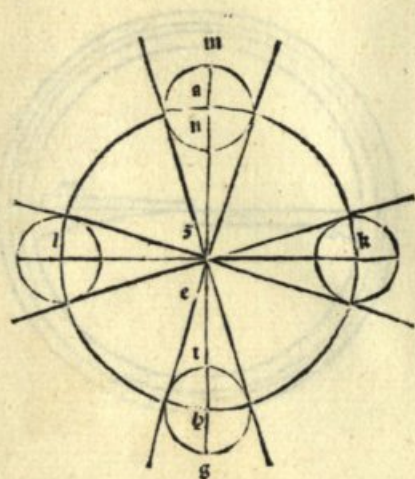
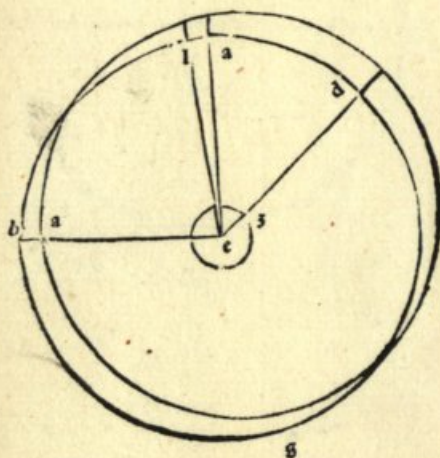
Due armille decentis et eiusdem magnitu/
dinis superficierum lenium: ita primum sibi
inuiçē inferantur: vt vna vicem ecliptice: alia
vicem coluri solstitio:ū teneat. In polis ecly/
ptice: scz in coluro figant duo clauiculi rotun/
di equalis magnitudinis: ita q; exterius et in/
terius prominant. His superaddemus duas
alias armillas. Vnā quidem affixā interius:
vt super polis zodiaci voluatur in clauiculis
predictis: ita vt motu facili sua exteriori super/
ficie contingat ecliptice superficiem interiorē
Aliā affixā in eisdē clauiculis exterius: vt sup
eisdē polis ecliptice motu facili in predictis
clauiculis volui possit: sua interiori superficie superficiem exteriorē eclipti/
ce contingendo. Armilla autē que vicem ecliptice tenet: diuisiones habeat
360. gra. horarū prout fieri potest per subdiuisiones. Similiter armilla que
interius clauiculis affixa est: que vicem circuli latitudinis lune aut stella/
rum tenet. 306. diuisiones graduū habeat. Huic interiori armille: q; latitudi/
num est: adaptabimus aliam armillam: que in ea moueri possit. et habeat ex
opposito diametraliter duas pinnulas. Verū in idem redibit: si centro hui⁹
interioris armille aptaueris regulā cū pinnulis: et linea fiducie sicut in astro/
labio sit. potest enim vicem armille supplere. id fit propter latitudines lune
et stellarum accipiendas. Preterea in armilla que vicem coluri solstitio:um
tenet: fm quantitatem maxime declinationis: sumes puncta a polis eclipti/
ce: quibus axes poloꝝ mundi figendi sunt: vt super eis totum hoc instrumen/
tum volui possit. Tandem ei sedes preparanda est: que sit armilla: exterius
quidē quadrata: interius vo immobilis circularis: habens sibi clauiculos po/
lo:um mundi infixos: vt totum instrumentum fm motum primi mobilis in
eis volui possit: habēs polos eleuatos fm regionis: in qua fueris: habitudi/

di q̄ in coniunctione aut oppositione. Propter huius eni ad terrā accessum fit: vt anguli diuersitatis prime maiores contingant. Oportet igit vt centrū ad centrum terre accedat ⁊ recedat: vt in mense lunari bis fit in maxima accessione: bisq; in maxima eius elogatione a centro mūdi. In maxima quidē accessione in quadraturis ambabus: in maxima distantia in coniunctionib⁹ et oppositionibus. Id vō fit: si centrum orbis eccentrici moueat circa centrū mūdi in contrarium successionis: ita dum centrum epicycli lune fecerit vnā reuolutionem s̄m successionem signorum redeundo ad lineam medij motus solis: centrum eccentrici fecerit quoq; vnā reuolutionem cōtra successionē etiam redeundo ad lineā medij motus solis. Hoc eni motu addito ad priores motus quos diximus: scz motus centri epicycli in longitudine: ⁊ motum medium in latitudine: atq; motum in diuersitate epicycli: manebit apparetia superius dicta de diuersitate prima: atq; accidunt puenientia iam dictis de diuersitate secunda.

¶ Ut in figura Imaginemur circulum in superficie orbis decliuis: cuius centrum sit centrum mundi: qui sit. a. b. g. d. super centro. e. ⁊ eius semidiametro. a. e. Sit aut propter exemplum aux eccentrici: centrum epicycli: ⁊ punctus circuli decliuis: maxime declinans ad septentrionem: locus solis medius: atq; principium arietis simul super linea. e. l. ita vt intelligam⁹ tres lineas mobiles: scz. e. a. e. b. e. d. iacere super linea. e. l. tanq̄ immobili. Dico q; in die vno mouebitur punctus circuli decliuis maxime declinans dictus s̄m motum nodi capitis cōtra successionem signorum tribus minutis fere: donec sit in. 29. g. 57. m. piscium: qui designantur per motū lune. e. a. separate ab. e. l. immobili. ⁊ centrum epicycli mouebitur in eodem die s̄m successionem. 13. g. 11. m. arietis. cuius motus designatur per motum lune e. b. b. separate ab. e. Sic motus in latitudinem ea die fiet arcus. b. a. compositus ex motu longitudinis s̄m successionem: ⁊ motu nodi contra. 13. g. 14. m. et aux eccentrici mouebitur contra successionem quantitate residui de duplo longitudinis medie inter solem ⁊ lunam: hoc est. 11. g. 12. m. scz per arcum. l. d. Ita vt totus arcus. b. a. d. sit. 24. g. 23. m. quod est aggregatum ex arcu. b. a. motu latitudinis: ⁊ arcu. a. d. motu augis eccentrici contra successionem. ⁊ fit illud aggregatum: scz motus eccentrici epicycli ab auge eccentrici equale duplo longitudinis medie inter solem ⁊ lunam: Ideoq; duplex longitudo vocatur. Sic linea medij motus solis semper media est inter centrum epicycli lune ⁊ auge eccentrici: dum centrum epicycli nō sit in auge eccentrici. Hinc accidit: vt in quadraturis medijs linee. b. e. et. e. d. sint opposite. Ideoq; luna tunc in opposito augis eccentrici: ⁊ reuertetur semper ad auge eccentrici in omni punctione media aut oppositione. Palam est itaq; et hoc accidere apparetia: que huic secunde diuersitati reperte pueniat. Nam cum centrū epicycli fuerit in coniunctione cū sole: aut oppositione eius: nulla fit huiusmodi diuersitas secunda. sed eueniunt omnia que ad primā diuersitatē sequunt

¶ Ut sit eccentricus. a. b. super centro. z. ⁊ centro mundi. e. ⁊ epicyclus super auge eccentrici. a. fiet proportio. e. a. ad. a. m. que reperta est superius per tres eclipses. Angulusq; super. e. consistens: qui epicyclum continet: erit omnium minimus: qui hinc sequetur. Nam procedente centro epicycli versus oppositum augis eccentrici: cōtinue maior: abitur ille angulus propter epicycli centri ad centrum. e. accessum. ⁊ ita apparebit angulus diuersitatis maior: proportioq; linee inter centrum mundi ⁊ centrum epicycli ad semidiametrum epicycli minor: donec centrum epicycli sit in longitudine proprio eccentrici: quod in quadraturis accidit. tūc angulus dictus est omnium maximus: ⁊ pro-

Quintus

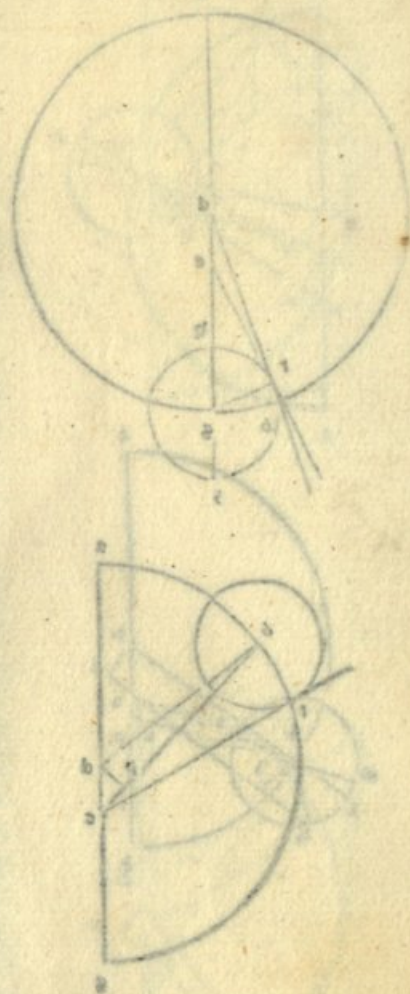
portio dicta omnium minima. Ideoque tunc angulus diuersitatis maximus apparebit. Hinc centro epicycli versus longitudinem longiorum eccentrici procedente: propter eius a terre centro remotionem angulus dictus minorabitur et proportio dicta maiorabitur: donec in longitudinem longiorum eccentrici perueniat.

Propositio .v.

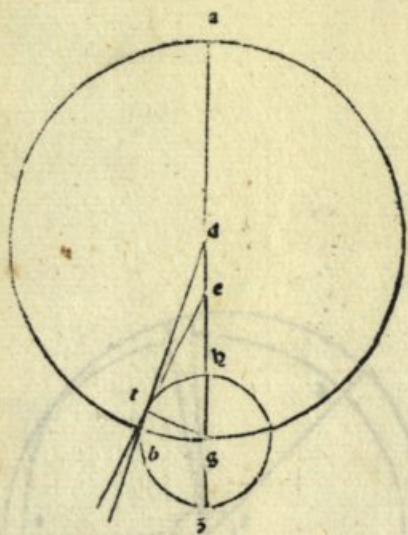

Quanta sit maxima secunda diuersitas patefacere.

In obseruatione huius rei tria necessaria sunt: scilicet ut luna sit in quadratura media solis. nam tunc centrum epicycli eius est in opposito auge eccentrici. Et ut distet ab auge epicycli sui circiter quartam circuli: quia tunc est maximus angulus diuersitatis inter medium versusque locum lune qui fieri potest. Atque ut sit per quartam a gradu ascendente vel prope: quia nulla tunc fit diuersitas aspectus in longitudine: que nobis impedimento esse posset. Sic enim per obseruationem verus locus eius deprehensus differret a medio loco eius per numerationem veram inuento in maximo angulo diuersitatis qui queritur. Obseruauit itaque Ptolemeus locum lune in secundo anno: um Antonij. 25. die mensis Chamaionis: qui est septimus mensis egyptiorum ante meridiem: horis. 5. et quarta unius. Fuitque sol visus per considerationem in. 18. gradibus. medietate et tertia unius aequarij. et fuit medium celi in hora considerationis. 4. gradibus. sagittarij: lunaque visa est in. 9. gradibus. et duabus tertijs scorpionis. et ille fuit verus eius locus: quod tunc non fuerit ei diuersitas aspectus in longitudine. Fuit enim tunc elongatio lune ab orbe meridici Alexandrie per horam unam et medietatem hore circiter. Tempus autem a principio regni Nabuchodonosor. usque ad hanc considerationem fuit. 885. anni. 203. dies. 18. hore: medietas et quarta unius: vtriusque temporis: cum quo sol inuentus est secundum cursum medium. 16. gradibus. 27. minutis. aequarij. sed secundum verum. 18. gradibus. 50. minutis. quod considerationi per instrumentum concordat. Inuenta autem est luna secundum medium motum in longitudine. 17. gradibus. 20. minutis. scorpionis. et elongatio eius media a sole circiter quartam circuli. et elongatio a longitudine longiori epicycli. 87. gradibus. 19. minutis. que maximum angulum diuersitatis facere fere solet. Fuit itaque cursus lune versus per obseruationem reperiens minor: medio per numerationem inuento. 7. gradibus. et duabus tertijs loco. 5. gradibus. que sunt angulus diuersitatis prime. Ab archis quoque in anno. 50. tertie reuolutionis annorum Philippi. 16. die mensis Achir: videlicet annis a principio Nabuchodonosoris. 619. egyptijs. 314. diebus. 17. horis: et medietate: et tertia unius de tempore differente. sed de mediocri. 17. horis. medietate et quarta vidit sol per considerationem in. 8. gradibus. atque medietate: et medietate sexte unius leonis. et luna in. 12. gradu et tertia tauri absque sensibili diuersitate aspectus. Distantia itaque inter lunam et solem fuit. 86. gradibus. 15. minutis. Per numerationem autem Ptolemei inuenitur sol secundum medium cursum fuisse in. 10. gradu. 27. minutis. leonis. Et secundum verum in. 8. gradibus. 20. minutis. Luna vero in longitudine secundum medium in. 4. gradibus. 25. minutis. tauri. Fuit itaque longitudo media inter solem et lunam circiter quarta circuli. et distantia a longitudine longiori epicycli. 257. gradibus. 47. minutis. In qua etiam fere attingit maximus angulus diuersitatis medij motus a vero. Sic distantia inter verum locum solis et lune medium est. 95. gradibus. 55. minutis. et inter vera loca ambo:rum est. 86. gradibus. 15. minutis. ergo locus lune secundum considerationem addit loco eius medio per numerationem inuento. 7. gradibus. et duas tertias unius loco. 5. gradibus: qui sunt angulus diuersitatis prime. Quomam igitur consideratio Ptolemei prime diuersitati diminuit. 2. gradibus. et duas tertias unius. Consideratio vero

Ab:achis eidem addit. 2. g. 7 duas tertias vnus. 7 in pluribus alijs cōside-
rationibus similiter conditionatis idem inuentum est. patet hanc esse quan-
tatem maximam secunde diuersitatis: que fuit quesita.

Propositio vii.

Quanta sit centri eccentrici lune a centro terre distan-
tia cognoscere.

Sit centrū epicycli in longitudine propiori eccentrici. g. cen-
trum eccentrici. d. centrum mundi. e. linea. e. t. contingens epi-
cyclum. b. b. 3. Ducta. t. g. querimus quantitatem. d. e. quia an-
gulus. t. e. g. iam repertus fuit. 7. g. 40. m. 7 angulus. t. est rectus:
ergo proportio. t. g. ad. g. e. est nota. Sed iam ex. 11. quarti huius. t. g. ad. e. a.
nota fuit: ergo. g. e. ad. e. a. nota crit. Inuenit autem Ptolemeus. g. e. esse. 39. par-
tes. 22. m. quibus. e. a. est. 60. ideoq. 3. a. g. 99. partium 7. 22. m. Siet eius me-
dietas scz. d. a. 49. partium. 41. m. ergo. d. e. fuit. 10. partiū. 19. m. quibus. e. a.
est. 60. quod querebatur.

Propositio viij.

Quanta elongatione centri epicycli ab auge maximum
angulū diuersitatis veri motus a medio: qui in ea
contingit videre.

Sit eccentricus. a. b. g. centrum eius. d. centrum mundi. e. 7 sit
centrū epicycli super. b. ita vt angulus. a. e. b. sit datus. Ductis
lineis. e. t. contingentibus epicyclum et. t. b. querimus angulum
t. e. b. Ducatur. d. b. item. d. p. perpendicularis super. e. b. quia itaq. notus est
angulus. a. e. b. nota erit proportio. d. e. ad. e. p. et. p. d. ex. d. b. itaq. et. d. p. no-
tis: nota fiet. b. p. hinc tota. b. e. Sic ex. e. b. et. b. t. notis: noscetur angulus. b.
et qui querebatur.

Propositio viij.

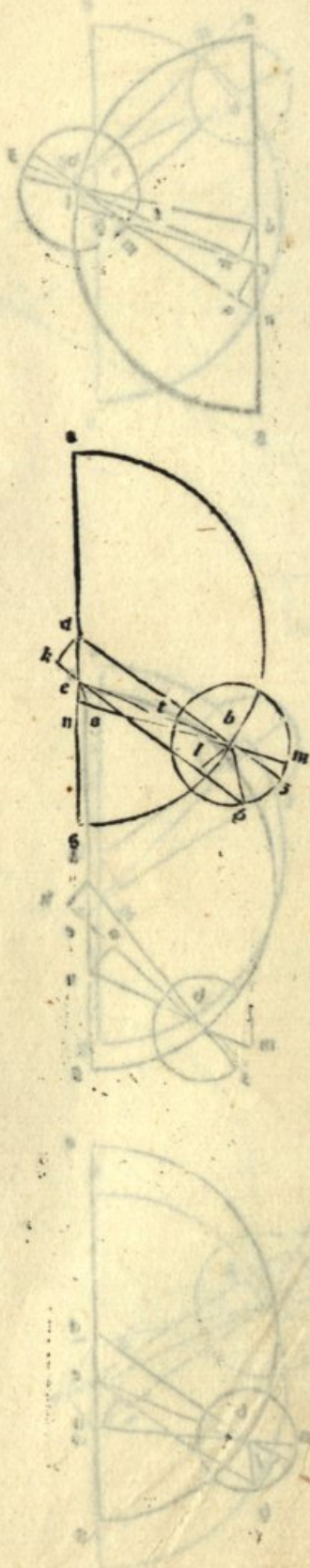

Quare indicatum sit: quod diameter epicycli lune transiens
per auge epicycli mediam et eius oppositum re-
spiciat punctum oppositum centro eccentrici tantum
a centro terre distantē quantum ab eodē centro terre
centrum eccentrici distiterit.

Frequentauit enim Ptolemeus considerationes suas per instrumentum
in obseruando loca lune in reliquis elongationibus lune a sole: scz cum cen-
trum epicycli extra auge eccentrici 7 eius oppositum fuit: 7 cū centrum epi-
cycli fuit in medietate ab auge eccentrici versus oppositum augis eius: 7 luna
in auge epicycli: inuenit locum lune per considerationē diminutū a loco per
numerationē inuēto. Sed luna tunc in opposito augis epicycli existente in-
uenit locum considerationis auctum super loco numerationis. In reliq. aut
medietate eccentrici centro epicycli existēte: lunaq. in auge epicycli: inuenit
locum p. considerationē maiorem loco numerationis. Sed luna tunc in op-
posito augis epicycli existente: inuenit locū considerationis minorem loco nu-
merationis. Maximā aut in his diuersitatem reperit: luna existente in sexti-
litate aut triplicitate ad solem: atq. in auge epicycli aut opposito eius. Sed
luna existente in transitibus medijs epicycli: scz vbi maximi anguli diuersi-
tatum argumenti contingunt: nullam diuersitatem in his reperit. Vaci igi

Quintus

re significatū fuit ei: q̄ diameter epicycli trāsiens p̄ augē mediam epicycli ⁊ op-
positū eius: nō semp̄ recte respiciat cēt̄rū mūdi: sed p̄ctū aliud oppositū ei. Ad
probandū aut̄ quāte distātie eēt ille p̄ctū oppositū a centro terre: assumpsit
duas obseruationes Abrahāis ad hoc. In quarū prima fuit luna prope sextili-
tatem solis: ⁊ prope oppositū augē epicycli sui. fuitq̄ obseruatio in Rhodo in
anno a morte Alexandri. 197. ii. die mensis formiche octauī egyptiorū: in prin-
cipio temporalis hore secūde diei vidit solem in .7. gra. medietate ⁊ q̄rta tauri:
lunā in .21. ḡ. ⁊ duabus tertijs pisciū p̄ aspectū. sed diuersitate aspectus remota
in .21. ḡ. tertia ⁊ octaua vnius gra. pisciū. ergo distātia a vero solis in verū lune
fuit. 313. gra. 42. m̄. fere. Principiū aut̄ hore secūde t̄p̄alis distabat a meridiē. 5.
horis ⁊ duab⁹ tertijs vnius eq̄lib⁹. Ideoq̄ a principio annoꝝ Nabuchodo. ad
horā hui⁹ p̄siderationis fuerūt. 620. anni egyptij. 219. dies. 18. hore ⁊ tertia t̄pis
differētis. sed mediocris. 18. hore t̄m̄. p̄ cuius numerationē cursus solis medius
fuit. 6. ḡ. 41. m̄. tauri: verus. 7. gra. 45. mi. Medius lune. 22. ḡ. 13. m̄. pisciū. ⁊ elō-
gatio eius ab augē media epicycli. 185. ḡ. 30. m̄. distātia mediij loci lune a vero
solis 314. ḡ. 28. m̄. Sit igif̄ ecētricus lune. a. b. g. sup̄ cēt̄ro. d. ⁊ diametro. a. d. g.
centrū orbis signorū. e. epicyclus. 3. b. t. sup̄ centrū. b. ⁊ quia media solis ⁊ lune
est. 315. ḡ. 32. m̄. duplata facit. 271. ḡ. 4. m̄. distātia centri epicycli ab augē fm̄ sic
cessionē. Igitur angulus. a. e. b. fuit. 88. ḡ. 76. m̄. Sup̄. e. b. sit perpendicularis
d. k. p̄pter angulū. d. e. k. notū: nota erit proportio. e. d. ad. d. k. et. k. e. ideo in
partib⁹ quibus. e. d. est. 10. partes. 19. m̄. d. k. et. k. e. note fiunt. Sed in eisdē iam
semidiameter ecētrici. t. b. nota fuit: quia. 49. partes. ⁊. 41. m̄. ideo nota erit. b.
k. hinc. b. e. Et quia elongatio mediij loci lune a vero solis fuit. 314. ḡ. 28. m̄. sed
elōgatio per cōsiderationē veri loci lune a vero solis fuit. 313. ḡ. 42. m̄. horū dif-
ferētia est. 46. m̄. quibus elongatio mediij lune a vero solis maior est. Sed. e. b.
est linea mediij loci lune. ideo sit angulus. b. e. b. 46. m̄. fiet igitur locus lune cō-
sideratus sup̄. b. iuxta oppositū augē epicycli. t. eo q̄ elōgatio eius ab augē me-
dia epicycli sit. 185. ḡ. 30. mi. sup̄. e. b. sit. b. l. perpendicularis. ductaq̄. b. b. p̄pter
angulū. b. e. l. notū: nota erit proportio. e. b. ad. b. l. Sed iam nota fuit p̄portio
e. b. ad semidiametrū epicycli: dum semidiameter est. 5. partes. 15. mi. nota fiet
igif̄ p̄portio. b. b. ad. b. l. ideo angulus. b. b. l. not⁹: q̄re ⁊ reliquis intrinsec⁹: sc̄z
t. b. b. datus: cuius quātitas est arcus. t. b. q̄ rept⁹ fuit. 6. ḡ. 21. m̄. sc̄z distātia lune
ab opposito augē vere epicycli. Sed quia distātia ei⁹ ab augē media epicycli
fuit. 185. ḡ. 30. m̄. oportet igif̄ vt luna sit vltra oppositū augē medie. 5. ḡ. 30. mi.
Sit itaq̄ oppositū augē medie epicycli p̄ct⁹. m. ⁊ sup̄. b. m. n. ducta sit p̄pēdi-
cularis. e. s. Erit itaq̄ angulus. e. b. s. 11. ḡ. 51. m̄. ideo p̄portio. b. e. ad. e. s. nota.
et ex angulo extrinsec⁹. a. e. b. notus fiet reliquus intrinsec⁹. e. n. b. ex quo nota
fiet p̄portio. n. e. ad. e. s. q̄re. b. e. ad. e. n. p̄portio dabit. repta igif̄ est. e. n. partiū
10. 18. mi. quibus. e. a. est. 60. ⁊ in eisdē. d. e. fuit. 10. partium. 19. mi. quare con-
stat punctū quod respicit ipsa diameter epicycli trāsiens p̄ augē mediam epicycli
⁊ oppositū eius tantū distare a cēt̄ro terre quātū centrū ecētrici ab eodē distat.
Secūda consideratio Abrahāis fuit eodē anno: sc̄z. 197. a morte Alexandri in
Rhodo die. 17. mēsis Teguz decimi egyptiorū. 9. horis ⁊ tertia diei transactis.
Viditq̄ solē in. 11. ḡ. cācri min⁹. 10. vni⁹. lunā in. 29. gra. leonis sine diuersitate
aspectus. ergo distātia visi loci lune a vero solis fuit. 48. gra. 6. mi. Nouem aut̄
hore t̄pales ⁊ tertia vni⁹ tūc fuerūt post meridiē. 4. horis equalib⁹. Interuallū
igif̄ a principio Nabucho. fuit. 620. anni egyptij. 286. dies. 4. hore t̄pis differē-
tis. s̄z mediocris hore tres ⁊ due tertie vni⁹. p̄ hoc solis cursus medi⁹ numerat⁹
est. 12. gra. 5. mi. cancri. verus. 10. gra. mi. 40. Locus lune medi⁹. 27. gra. 20. m̄.
leonis. Distātia itaq̄ mediij lune a vero solis fuit. 46. gra. 40. mi. ⁊ longitudo

Quintus

Propositio xj.

Abulas equationum lune complere.

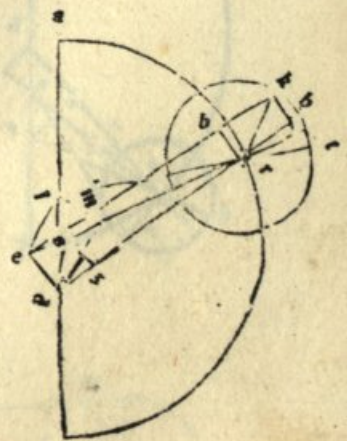
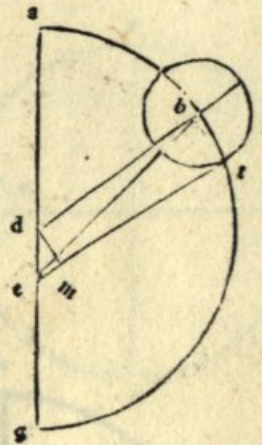
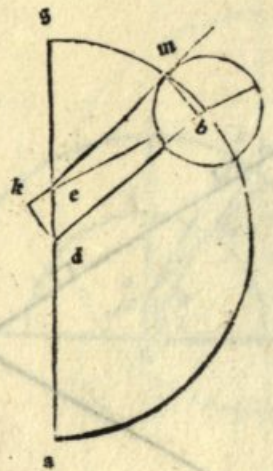
Lex. 9. huius perfectas habet equationes centri. id est que equationes argu. luna in coniunctione media vel oppositione cum sole: ex eadem equationes argu. lune centro epicycli ex parte in opposito augis eccentrici: nisi quod iam proportio lune a centro terre ad centrum epicycli ad lineam que est semidiameter epicycli sit vt. 60. ad. 8. hinc diuersitas circuli b: cuius diametri nota. Restat itaque tantum mi. p. portionalia facere: que sic sunt. Adiuuas p. 7. huius maximam equationem argu. p. singulos gradus. centri seu duplicis distantie ad semicirculum. et differentiam horum que contingunt in auge et opposito augis eccentrici constitue. 60. m. et semper proportionem hanc efficias reliquis diuisis: scilicet earum que contingunt in auge eccentrici et alijs locis mi. et factum est. ¶ Et in exemplo sit distantia duplex. 120. gradus. reperietur e. b. 43. partes. 43. m. semper quantitate que semidiameter eccentrici est 49. partes et. 41. mi. ideo angulus b. e. m. maxime diuersitatis tunc est. 6. gradus. 54. m. si diuersitas maxima in auge eccentrici fuit. 5. gradus. 1. m. et in opposito augis fuit. 7. gradus. 40. m. Diuisa ergo eius que in auge fit et in opposito augis est. 2. gradus. 39. m. Si diuisa eius que fit in auge et que in distantia ab auge. 120. est. 1. gradus. 53. m. Quoniam itaque. 2. gradus. 39. m. fuerit. 60. mi. tunc. 1. gradus. 53. m. fuerit. 42. mi. et. 36. secun.

Propositio. xij.

Equationem argumenti dati hora ve applicatiōis lunariū parū differre ab equatione eiusdē hora medie applica.

Lpossibile enim est: vt distantia ve coniunctionis aut oppositionis a media sit hora. 14. fere. quod accidit cum in hora medie applicatiōis lunariū habeat maximam diuersitatem veri motus sui a medio: et diuersitas vni fuerit addenda: et alteri diminueda. ita vt distantia in media loci amboz fiat. 5. gradus. 24. m. scilicet aggregatum ex maxima diuersitate lune. et in tali vera applicatiōe o3 distantia centri epicycli lune ab auge eccentrici est. 14. gradus. 48. m. propter hoc erit diuisa in equationes eiusdem argu. que sunt in hoc situ centri epicycli et in auge eccentrici. Talis autem diuisa maxima est luna ex parte in longitudinibus medijs epicycli: scilicet in linea contingente epicycli. hec tamen diuisa. 2. m. non transcedit. ¶ Sit enim angulus a. e. b. 14. gradus. 48. m. et b. centrum epicycli. contingens epicyclum sit. e. t. erit. b. t. ducta perpendicularis super. e. t. sitque d. m. perpendicularis super. b. e. ex angulo. d. e. m. dato nota erit proportio. d. e. ad. e. m. et. m. d. et ex. b. d. et. d. m. nota fiet. b. m. hinc tota. b. e. ex. e. b. et. b. t. notus erit angulus b. e. t. quem Ptolemaeus inuenit. 5. gradus. 3. m. si ex parte centro epicycli in auge eccentrici reperitur est 5. gradus. 1. m. est igitur horum diuisa. 2. m. tantum. quod est oppositum. ¶ Preterea cum luna in coniunctione vera aut oppositione fuerit in auge epicycli aut opposito augis medie: possibile est quod distantia loci medij solis a medio lune sit fere maxima diuersitas solis: que est. 2. gradus. 23. m. distabit ergo tunc centrum epicycli ab auge eccentrici. 4. gradus. 46. m. fere. Sit itaque luna super oppositum augis epicycli medie. ductis. l. m. et. 3. s. perpendicularibus super. e. b. vt antea. ex angulo. d. e. m. nota fiet. b. e. et. d. m. et. m. e. sunt eque. 3. s. et. s. e. gradus ex b. s. et. 3. s. nota fiet. b. 3. ideo angulus b. 3. s. notus. si b. 3. ad. 3. s. sic. b. l. ad. l. m. ite b. 3. ad. b. l. sic. b. s. ad. b. m. ideo. l. m. et. b. m. note crunt in partibus quibus b. e. nota fuit ex. l. m. et. m. e. nota fuit. e. l. ideoque angulus l. e. m. que reperitur a ptolemaeo. 4. m. erit igitur tunc in applicatiōe vera distantia veri loci lune a medio. 4. m. que in applicatiōe medij nulla fuisse. Huiusmodi autem diuisas Ptolemaeus inuenerit: non quod difficilis esset in his vitatis inuentio: sed quod parum sensibilis erroris ea neglecta inducere potest. Nam ad maximum hec. 4. mi. neglecta ad octauam vnius horum transire potest. Sed sepe huiusmodi in eclipticis erroribus deprehenditur: que euenit tamen propter diuersitatem aspectus lune in obseruatiōibus obmissa: tamen propter eius motus variabilitatem. et in ista non satis certe verificata. Aduertendum tamen si per argu. medio versus fueris in applicatiōibus per equum: possibile est vt aliquando in maiore errore incidas: velut si in applicatiōe vera equatio lune est. 3. gradus. minuenda a medio motu lune. et solis est. 2. gradus. addenda medio eius: in tali distantia centri epicycli ab auge eccentrici fieret. 10. gradus. Ex angulo itaque. a. e. b. 10. gradus. inuenies arcum. k. b. gradus. 1. et

semis fere: siue facēs op^o p lineas: siue p tabulas. 7 ex angulo. b. e. r. 3. g. iuenies arcū. k. t. 40. g. fere. ideoqz arc^o. b. t. argumēti medij fiet. 38. g. 7 semis fere. cū q tanqz argu. eqto siqris eqtionē: iuenies. 2. g. 54. m. loco triū g. iā fieret i mi. 6. q qsi qntā vni^o hore faciunt.

Propositio xij.

Regulas Ptolemei fabricare.

Tres regulas planas supficerū palellogramaz lōgitudis. 4 cubitorz: grossitudinis sufficiētis: vt sine tor:ura manere possint iuenias. in dimidio latitudis cuiusqz recta linea ducat: qz qdē lineas pntes in margine signabo. a. b. a. d. c. d. e. 7 earum fo:tiō: a. b. atqz grossio: basi. f. g. eqdistāti horizōti ifigat ppēdicularif: ita vt i fo:amie. b. circumuolui possit. In alia vo: q sit. a. d. due pme ptineāf cū fo:amini^o more regule in astrolabio. Sint vo. a. b. et. a. d. piūcte sibi iā: ita vt. a. d. volui possit sup axe i. a. figo p modū cruris i circino. 7 lōgitudini. a. d. eqf sit lōgitudō. a. c. Lōgitudō vo regule tertie scz. c. d. e. sit eqf lateri qdrati ifcriptibil circulo: cui^o semidiamef ē. a. d. sitqz. c. d. e. piūcta regule. a. b. i. c. ita vt. c. d. e. volui sup axe possit in. c. figo. 7 sit regule. c. e. portio. e. d. eqf linee. a. c. diuisa in. 60. ptes eqles. de quib^o habebit tota. c. e. 84. 7. 51. m. Regula aut. c. e. sit cauata vsqz ad lineā. c. e. ita vt extremitas regule ad eqtatē possit sup lineā. c. e. lineā aut. a. b. o: rhogonalē esse ad supficiē horizōtis pbabitqz ppēdiculi officiū factū esse.

Propositio xiiij.
Altitudinem lune maximam elicere.

Ptol. i alexāria: cui^o latitudo ab eqnoctiali dē. 30. g. 58. m. ob seruauit lunā cū regulā dū cēt i pncipio cācri in extremo siue latitudinis vsus septētrionē. iuenitqz distātiā lune a polo horizōtis. 2. g. 7 octaue vni^o p obfuationē cū regulā. nā eleuauit regulā. d. a. cū pinul donec vidit p fo:amē pinulaz lunā. 7 fini. d. adhibuit lineā. c. e. 7 p chor dā. c. d. repit arcū. 2. g. 7 octaue vni^o. Et q: tā puā distātiā habuit a zenith: 7 fuit pol^o egyptice tūc in supficie meridici: q erat circulo altitudis. siq fuit diuersitas aspect^o lune i circulo altitudis: ipa fuit ifensibil. Ideoqz si. 2. g. 7 octaue a. 30. g. 48. m. demāf: remanēt. 28. g. 51. m. 7 mediū. q excedūt maximā declinationē: scz 23. g. 51. m. 7 tertiā vni^o in qnqz g. fere. qre pclusit latitudinē lune maximā eē. 5. gra. Cognita maria latitudine lune: p eā fiet latitudines alic ad quācūqz distātiā ei^o a nodo datā p viā q in pma hui^o pfecte sūt tabule declinatiōis egyptice.

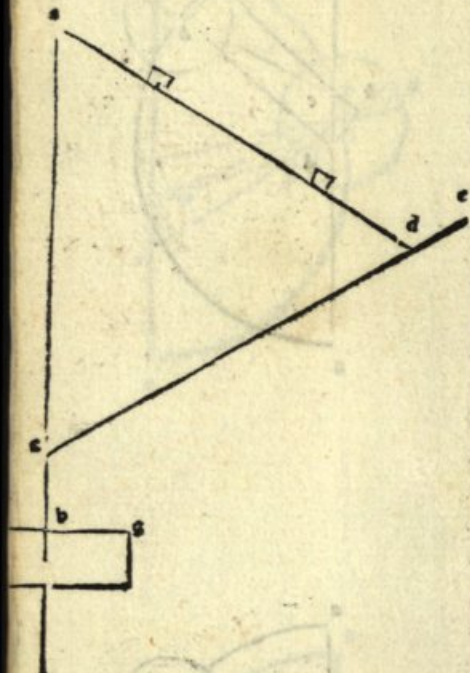
Propositio xv.

Diuersitatē aspect^o lune i circulo altitudis pcludere.

Cōsiderauit Ptol. in. 20. ānoz adriani: die. 13. mēsis athus: q est terti^o egyptioz. 5. hōis: medietate 7 tertia hore equalis a media die. visa tūc fuit per instrumētū regularū luna distare a polo horizōtis. 5. 50. mi. 55. Suit aut psideratio a pncipio annoz Nabucho. 882. annis egyptijs. 72. dieb^o. 5. hōis: medietate 7 tertia vni^o hore tpis differētis. 5. eqf. 5. ho. 7 tertia vni^o. Lū hoc tpe vificauit loca luariū: inuenitqz solē medio motu. 17. g. 31. m. lib:re. vero aut motu. 15. g. 24. m. lib:re. Lunā fm mediū. 25. g. 45. mi. sagittarij. Mediā elōgationē lune a sole. 78. gra. 13. m. Argu. mediū. 262. g. 20. mi. Argu. latitudis medie a pūcto septētrionali maxie latitudinis. 354. g. 40. m. Eqtio lune addēda. 7. g. 26. mi. Ideo ver^o loc^o lune fm numerationē fuit. 3. g. 9. mi. capco:ni. 7 argu. verū latitudis. 2. g. 6. m. Ideo latitudo vera septētrional fuit. 4. g. 59. m. Declinatio aut veri loci lune fuit. 23. g. 49. m. 7 latitudo regiōis. 30. g. 78. m. Suit igit vera elōgatio lune a polo horizōtis 49. gra. 48. mi. Sed visa: vt dictū est: fuit. 50. g. 55. mi. ideo diuersitas aspect^o i circulo altitudis fuit. 1. g. et. m. 7.

Propositio xvi.

modo facile cognoscant distantie lune a centro terre in partibus quibus semi diameter terre est pars vna in horis applicationum solis et lune. similiter in quadraturis eorum. Suadeo tamen in hoc opere: ut lineas iam ductas: scilicet a. e. e. d. d. b. b. l. in his numeris teneas: scilicet a. e. 60000. e. d. 10317. d. b. vel. d. a. 49683. b. l. 5250. et in his agas propter vitare fractionum multitudinem: donec in illis quantitatibus reperias. e. l. manebitque quadratum. d. a. semper idem: scilicet. 2468400489. inuenta. e. l. in eisdem inuenies etiam. e. l. in partibus quibus. e. a. est. 59. et factum erit.

Propositio xviii.

Quantitates diametrorum solis et lune visualium: et etiam umbre in loco transitus lune maxime remoto declarare.

Quia neque per instrumenta aquarum: nec per elevationes circuli equinoctialis illud precise satis reperiri potest: elegit ad hoc duas eclipses lunares. Quarum prima fuit in. 12. die mensis Aiumi egyptiorum. fuitque tempus a principio annorum nabucho. 126. anni. 86. dies 17. hore differentis. scilicet equis. 16. hore: medietas et quarta vni. Locus lune medius 25. gradus. 22. minutis. librae. verus. 27. gradus. 5. minutis. librae. Argumentum lune medius. 340. gradus. 5. minutis. et longitudo lune ab vno nodorum. 9. gradus. tertia vni. igitur latitudo lune septentrionalis fuit. 48. minutis. et medietas vni. et fuit eclipsatum de diametro lune quarta fere a parte meridiei. Secunda fuit annis Nabucho. 224. diebus. 196. horis. 10. et sexta vni tempus differentis. scilicet equis horis. 9. et medietate et tertia: Sole in. 18. gradus. 12. minutis. cancri. Luna fuit medius in. 20. gradus. 20. minutis. capricorni. fuit verum in. 18. gradus. 12. minutis. Argumentum lune. 28. gradus. 54. minutis. Longitudo lune a nodo. 7. partes: et quatuor quinte vni. Ideoque latitudo lune meridionalis. 40. minutis. et due tertie vni. Et fuit eclipsatum de diametro medietas a parte septentrionis. Nonam itaque in figura circuli umbre in loco transitus lune: eo quod in ambabus eclipsibus fuerit fere eiusdem distantie a centro mundi. circuli. a. f. b. e. super centro. c. et vice egyptice tenent. a. c. b. In prima eclipsi luna sit super. d. centro. In secunda super. e. fietque. f. g. quarta diametri lune. e. k. medietas eius. Fiet igitur. c. d. 48. minutis. et medietas vni. et c. e. 40. minutis. et due tertie vni. Scilicet c. e. est equis. c. f. igitur. f. d. erit. 7. minutis. et quinqz sexte vni. Scilicet d. f. e. quarta diametri lune. fiet igitur tota diameter lune visibilis visuali. 31. minutis. et tertia vni. et semidiameter umbre. c. e. 40. minutis. et due tertie vni. Cum autem fecerim proportionem. k. e. ad. c. e. iuuenimur quod. c. e. contingat. k. e. bis et tres quintas eius. Et cum in pluribus alijs proportionibus inuenerim hanc proportionem eandem manere: puenit ut fuit hanc opabimur. Diametrum autem solis visualis dicitur Ptolemy per regulas suas inuenisse equalem diametro lune visuali iam reperta: videlicet dum luna fuerit in maxima a terra longitudine.

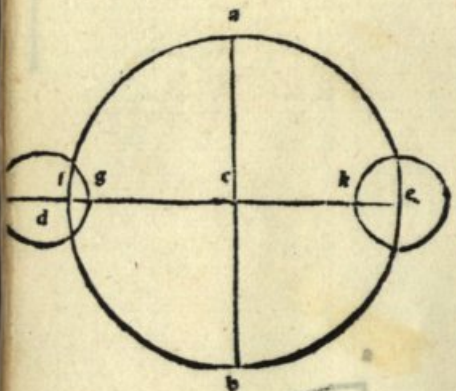
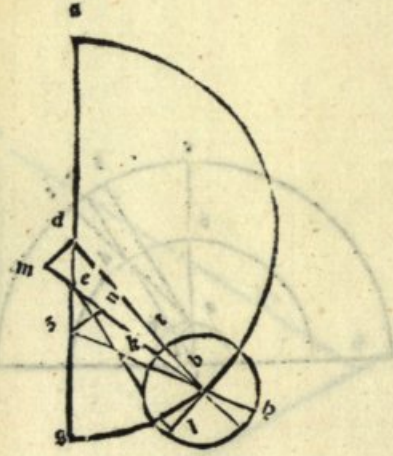
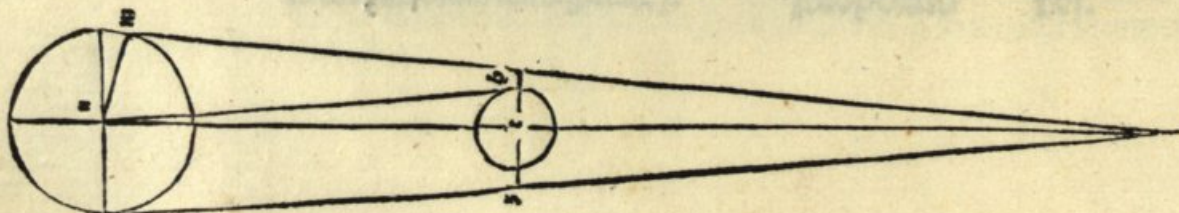
Propositio xix.

Proportionem semidiametri terre ad semidiametrum corporis lune atque semidiametrum umbre ostendere.

Sit circulus super. n. designans terram: et circulus super. t. centro designans lunam in maxima sua remotioe a terra. ductaque. n. t. linea. et. n. b. contingente. et. t. b. perpendiculari ad. n. b. quod angulus. n. t. b. ex premissa cognitus est: quod. 15. minutis. et due tertie vni. ergo proportio. n. t. ad. t. b. data. Sed. n. t. est. 64. partes. 10. minutis. talium qualium. m. n. semidiameter terre est vna: ut patuit ex ante premissa. ergo. t. b. nota fiet in eisdem. Sic ex proportione. b. t. ad. t. 3. cognita fiet. t. 3. semidiameter umbre in eisdem partibus. Inuenit itaque. t. b. esse. 17. minutis. 33. secundis. et. t. 3. 45. minutis. 38. secundis.

Propositio xx.

Solis diametru: & centri eius a centro terre distan-
tiam: atq; longiudinem axis vmbre terre in parti-
bus quibus semidiameter terre est pars vna mani-
festare.

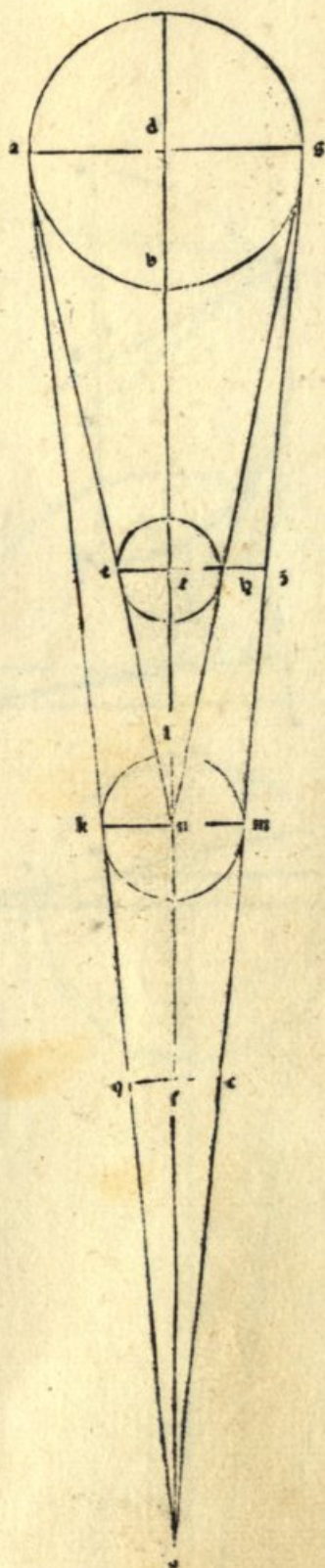
Copertu dicit Ptol. q; luna in maxima sua remotione totu
solem tegat line moza. Que res fuit signum eius; q; tunc semidiameter solis
eidem angulo subtenderetur apud visum: cui semidiameter lune subtendit.
¶ Sit itaq; circulus. a. b. g. sup centro. d. representans solem. & circulus. e. h.
super. t. representans lunam in sua maxima remotione. & circulus. k. l. m. re-
presentans terram super centro. n. & sint. n. t. d. in linea recta. Linee contin-
gentes solem & terram sint. a. k. et. g. m. concurrentes in cono vmbre. s. axis
vmbre fiet. n. s. chorde arcu incluse a cotactibus in sole quide sit. a. d. g. in
terra. k. n. m. item in luna sit. e. t. b. dum. n. e. et. n. b. continueate cotingut: solē
quoq; constat aut propter longitudines solis & lune a terra: q; tales chorde
insensibilis differat a diametris suoz circuloz. Itē sit. n. f. c. q; sit. n. t. et. g. f. c.
diameter vmbre in loco trāsit^o lune maxie remoto. ppositu est iuvenire ppo-
tionē. d. g. ad. n. m. Itē. d. n. ad. n. m. et. n. s. ad. n. m. pcedat. e. b. ad. 3. Quia
dictu est q; angulus. t. n. b. sit notus. ergo p pmissā pportio. n. t. ad. e. t. et. t. b.
ad. n. m. est nota. & inuenta fuit. t. b. 17. m. 33. secun. qualiū. n. m. est pars vna.
Sed pportio. t. b. ad. f. c. fuit sicut vni^o ad duo & tres quintas. ideo. f. c. no-
ta. & fuit. 45. m. 38. secū. in eisdem. Sed propterea q; n. t. equalis est. n. f. fiet
due linee. f. c. et. t. 3. simul sumpte equales duplo. n. m. quod facile pateret: du-
cta per. m. equidistatē & equaliter. c. f. ergo. f. c. et. t. 3. similiter sunt due par-
tes. Quare ablatis. f. c. et. t. h. manebit. b. 3. 6. m. 49. secun. Sed pportio. n. m.
ad. b. 3. est sicut. n. g. ad. g. h. et. n. g. ad. g. h. est sicut. n. d. ad. d. t. quare. n. m.
ad. b. 3. est sicut. n. d. ad. d. t. Ideo si linea. n. d. fuerit vna pars: erit. d. t. 56.
m. 49. secun. et. t. n. residua. 3. m. 11. secū. ergo pportio. t. n. ad. n. d. nota. Ideo
etiam. n. t. sit. 64. partiu. 10. m. talium qualiū. n. m. est vna: fiet. n. d. 1210. par-
tium fere. Itē. n. t. ad. t. b. sicut. n. d. ad. d. g. ideo. d. g. fiet taliū. 5. partiu. 30. m.
fere. hinc & nota pportio. d. g. ad. t. b. Itē. n. m. ad. f. c. sicut. n. s. ad. s. f. igit
f. n. ad. n. s. nota. Sic inuenta est. n. s. 265. partium talium qualiū. n. m. est
vna. Sed. n. f. 64. partium. 10. m.

Propositio XXI.

Roportiones trium corporu; solis terre et lune ad
inuicem assignare.

Ex premissis habes proportiones semidiametro:um suo:ū:
igitur triplicatis proportionib^o consurgent proportiones cor-
porum sic: Cum. d. g. sit quarta & medietas talium qualiū. n. m.
est vna: cubi hoz sunt. 166. vna quarta & octaua vnus itē vni.
quare sol centies sexagesies: xies est maio: tota terra: & insuper tres octauas
eius continens. ¶ Preterea cum. d. g. contineat. d. h. decies octies: & quattuor:
q; rtas. cubus huius est. 6644. & dimidiū fere. Ideo sol maio: est luna sexies
milies sexcenties quadragesies quater: & insuper continens medietatem. Itē
n. m. continet. t. b. ter: & duas quartas fere. huius cubus est. 39. & quarta fere.
Ideo terra maio: luna trigiesis nonies: & insuper continens quartam fere.
De itaq; sunt proportiones trium corporum inuente a Ptolemeo. Sed ipse

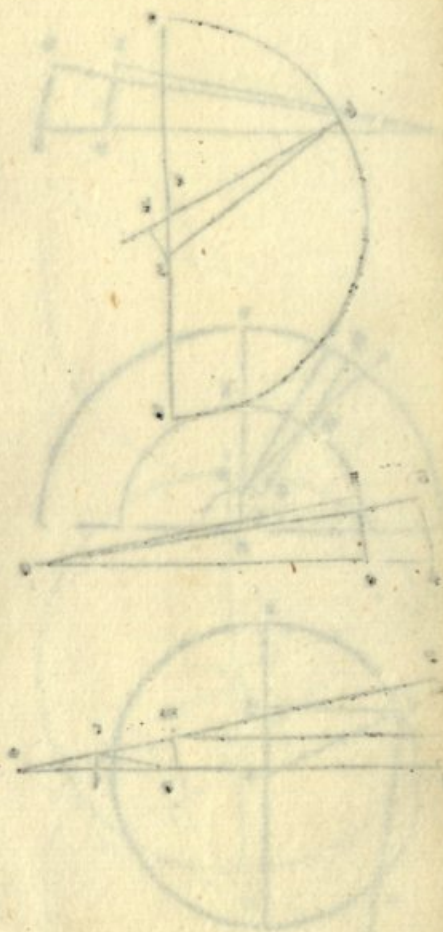

cōstituit solis & lune diametros s̄m visum eidem angulo subtendi. Luna in
 sua maxima remotione a terra exeunte: diametro vero solis nullā posuit va-
 riationem propter parvam eius eccentricitatem respectu distantie eius ma-
 xime. Albategni aut̄ eclipses a se obseruatas diuersas reperit in quantitate
 et tempore ab his que ex numeratione Ptolemei ostendebant. Inquit enī
 se duas solares considrasse. Quarum prima fuit anno ad Iulcanam. 1202.
 qui est a morte Alexandri annus. 1214. vera quidem coniūctio post dimidiū
 octaue decimi mensis in Aracta ciuitate per spacium hore temporalis. Eclp-
 psatūq; fuit ex sole plus duab⁹ tertijs s̄m visum. & s̄m numerationē fuit sol
 motu medio in. 20. g. 54. m. leonis. vero in. 19. g. 14. m. eiusdē. Luna medio
 motu in. 17. gra. 50. m. leonis. vero cum loco solis. Argumentum lune equa-
 tum. 332. gra. 57. m. Argumentū latitudinis medium. 174. gra. 43. m. equa-
 tum. 167. g. 41. m. Eclipsis aut̄ medietas: sc̄z coniūctio visibilis: veram con-
 iunctionē per octauam fere hore partem secuta. Est ergo tunc argumentū la-
 titudinis equatum. 177. g. 11. m. latitudo vera. 16. in septentrionalis. visa aut̄
 6. m. meridionalis. Sc̄dm numerationē aut̄ Ptolemei fieri debuit: vt eclp-
 psatū plus esset medietate & quarta. & eclipsis medietas per vnius hore spa-
 cium visa per instrumentū precederet. ¶ Secunda fuit anno dicto ante me-
 diam diem. 23. diei mensis Calbat: trib⁹ horis: & duabus tertijs vnius hore
 equalis in antiochia. Eclipsatūq; fuit de sole modico plus medietate s̄m vi-
 sum. In Aracta vō eclipsis medietas ante meridiem tribus horis & dimi-
 dia vnius equalis. Eclipsatūq; ibidem de sole apparuit minus duabus ter-
 tijs eius s̄m visum. Sol s̄m numerationē suam fuit medio motu. 7. g. 9. mi.
 aquarij. vero aut̄ in. 8. g. 37. m. Luna medio cursu in. 12. g. 49. m. aq̄rij. Ar-
 gumentū lune equatum. 126. g. 22. m. Argumentū latitudinis medium. 173.
 gra. 25. mi. equatū vō. 169. gra. 41. mi. Visibilisq; p̄iunctio precessit verā p̄ di-
 midiu hore. ideo tūc argumētū latitudinis eq̄tū. 168. g. 45. m. latitudo vera
 79. m. visa aut̄. 10. mi. fuit. Sc̄dm Ptolemei vō numerationē sol totus eclp-
 psari debuit: & eclipsis medium post visam a nobis duabus horis fere con-
 tingere. Considerauit etiā duas eclipses lunares. Prima fuit anno a morte
 Alexandri. 1206. die. 23. mensis kemir. Eius medium fuit in aracta post me-
 ridiem horis. 8. & modicum plus ex horis equalibus. & eclipsatum de diame-
 tro lune modico plus medietate & tertia. Sol per numerationē fuit medio
 motu in. 5. g. 21. mi. leonis. vero in. 4. g. 2. mi. Medius lune in. 8. gra. 45. m.
 aquarij. Argumentum medium. 93. gra. equatum aut̄. 94. gra. 10. mi. Argu-
 mentum latitudinis medium. 100. gra. 49. mi. equatū vō. 186. g. 51. mi. Lati-
 tudo lune meridiana. 52. mi. fere. Sed s̄m Ptolemei numerationē eclipsari
 debuit medietas: & octaua pars diametri. Et medium eclipsis temp⁹
 visum precehere debuit per dimidiū & quartā hore equalis. ¶ Secunda fuit
 anno. 1224. a morte Alexandri post meridiem secundi diei mensis Ab: ho-
 ris. 15. & tertia vnius fere in Antiochia. Sed in Aracta horis. 15. & tertia ac
 quarta fere. Eclipsatūq; fuit modico minus diametro lune. Sc̄dm numera-
 tionem sol fuit medio motu. 16. gra. 10. mi. leonis. vero cursu aut̄ in. 14. g. 36.
 mi. Medius lune in. 19. gra. 24. mi. aquarij. Argumentum enim equatum
 91. gra. 5. mi. Argumentum latitudinis equatum. 185. gra. 21. mi. Latitudo
 lune. 28. mi. Sc̄dm aut̄ computationē Ptolemei eclipsata eē debuit medie-
 tas et tertia t̄m. & tempus medie eclipsis fere per dimidiam et tertiam ho-
 re vnius precessisse debuit. Dicitq; in pluribus alijs eclipsis lunaribus &
 solaribus dissonantiam inuenisse a numeratis s̄m tabulas Ptolemei. Duas
 tamen iam expositas sufficere voluit ad inquirendam diuersitatis causam:

Quintus

q̄ in vtraq3 earum sol fuerit prope auge[m] eccentrici sui: & luna in longitudi-
 ne media epicycli sui. & fere eadem latitudo lune fuerit in vtraq3 in eandem
 partem. Differentia tñ latitudinũ erat. 3. mi. 50. secũ. Sed differentia partiũ
 eclip[s]atarum fuit diameter octaua & medietas octaue vnus quarte. Inue-
 nit itaq3 diametru[m] lune esse tunc. 33. mi. 20. secun. & semidiametru[m] vmbre. 43
 mi. 30. secun. fere. Considerauit aut[em] proportion[em] veri motus lune in hora tñ
 ad quantit[at]e[m] diametri lune visualis iam inuente. & fm eandem proportio-
 nem ex motu lune vero in hora: luna in auge epicycli in applicationib[us] exi-
 stente inuenit diametrum lune in auge epicycli. 29. mi. & dimidij. Similiter
 fm eandem proportionem ex motu lune vero in hora: in opposito augis epi-
 cycli inuenit diametrum lune. 35. mi. & vnus fere. existimauit enim propor-
 tionem motus lune diuersi in hora ad diametrum visuale[m] esse veluti. 6. ad
 6. minus octaua vnus: hoc est. 48. ad. 47. Scdm hac vbiq3 posuit ex motu
 diuerso in hora diametri lune. Proportionẽ vo semidiametri lune ad semi-
 diametru[m] vmbre quã Ptolemeus posuit seruauit: sc3. 5. ad. 13. hoc est vni[us] ad
 duo & tres quintas. Sic semidiametri vmbre in loco transitus lune longiori
 minorẽ reperit ea quã Ptolemeus posuit in duob[us] minutis fere & tertia vni[us].
 Diametri quoq3 solis variationẽ ponit. Nam in longitudine longiori dicit
 esse. 31. mi. & tertia veluti Ptolemeus. Ideo infert totũ solem a luna nõ posse
 obscurari: vtroq3 in sua longitudine longiori existente. Considerauit etiam
 proportion[em] veri motus solis in hora: dum in longitudine longiori fuerit ad
 banc suam diametrum. & fm eam reperit diametrum solis in locis alijs: ex
 vero motu eius in hora: tenens q̄ motus solis in hora se habeat ad diametru[m]
 solis sicut. 5. ad. 66. hoc est sicut vni[us] ad. 13. & quinta. quare solis diameter in
 longitudine propiori fit. 33. mi. & duarum tertiarum vnus. Sic solis diamete-
 ter inter suas longitudes longiorem & propiorem diuersificat duob[us] mi. et
 tertia vni[us]. Deniq3 vmbre diametri ppter solis accessum & recessum variari
 ptingit. Nã in loco transitus lune remotissimo: sole in auge ecẽtrici existẽte
 reperit esse. 1. 5. 17. mi. Sed sole in auge: luna in longitudine propiori: i. 1. gra.
 32. mi. Conuenit etiam vt diameter vmbre sole in longitudine propiori exi-
 stente: minor sit diametro vmbre sole in longitudine longiori existente. 1. mi.
 40. secun. Ex his igitur Albategni distantia centri solis a centro terre: & lon-
 gitudinẽ axis vmbre alias inuenit. Nam fm predicta cũ sol & luna in maxi-
 ma co:um remotione fuerint: diameter lune minor est diametro solis fm vi-
 sum in vno mi. & 50. secũ. Variatio vo diametri lune ab auge epicycli ad op-
 positũ eius est. 5. mi. 50. secun. Accipit igit[ur] de. 10. partibus & tertia vnus qui-
 bus distantia lune a terra variatur ab auge epicycli ad oppositum: partem
 proportionalem fm proportion[em]. 5. mi. 50. secun. ad. 1. mi. 50. secun. que fuit
 tres partes & quarta vnus. quibus ablatis. 64. partibus. 10. mi. sc3 maxima
 lune distãtia relinquunt. 60. partes. 55. mi. Nec erit distãtia lune a terra: cũ
 eius diameter visualis est. 31. mi. & tertia. & tunc semidiameter vmbre iuxta
 proportionẽ assignatã fiet. 40. mi. 4. secũ. Ex his fm viam premisse reperta
 est. n. d. sc3 distantia solis in auge sua. 1146. partes: quibus semidiameter terre
 est vna. et. n. s. sc3 longitudo axis vmbre tũc. 254. partes de eadẽ. Itẽ ex ppor-
 tione semidiametri ecẽtrici sol[is] ad distãtia cẽtroꝝ ecẽtrici sol[is] & terre repit: q̄
 eccentricitas sol[is]. 38. ptes p[er]tineat: quib[us] semidiameter terre est vna. Ideoq3 fiet
 distãtia solis minima. 1070. ptes & media. 108. taliũ. & q̄ luna totũ solẽ occul-
 tat: cũ distãtia inter ambo eoz cẽtra: sc3 linea. t. d. 1085. vicib[us] semidiametru[m]
 terre p[er]tineat: & his p[ro]portiõib[us] quantit[at]ũ diametroz atq3 distãtiarũ in eclip[s]

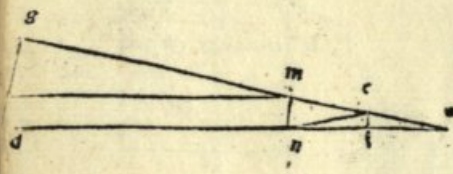
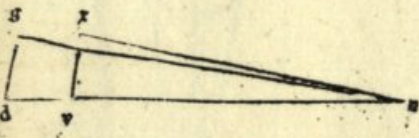
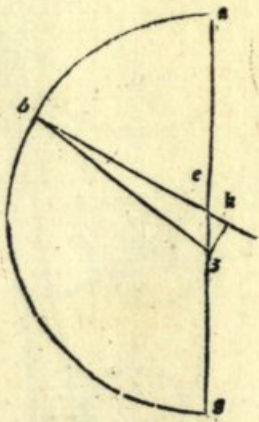
psibus solaribus visa respondent: vt dixit Albategni. quo argumento cōcludit certas esse dictas proportiones.

Propositio xxij.

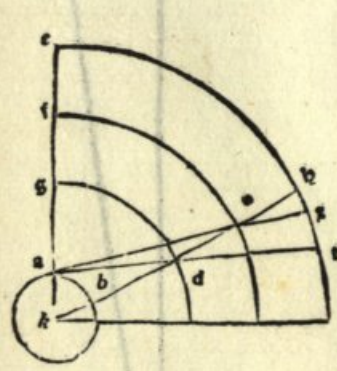
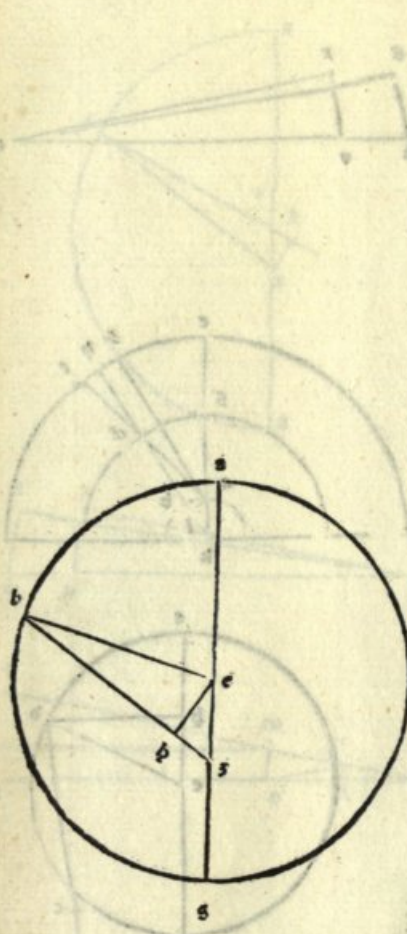

Semidiametros Solis Lune & vmbre visualcs via geometrica perquirere.

Presupponende sunt quantitates distantiarū solis & lune & semidiametro:um que contingunt in maximis eorum distantijs. Primo itaq; de semidiametro solis. Sit igitur distātia solis maxima. n. d. semidiameter solis. d. g. ducta. g. n. sitq; maxima distātia. n. d. vt Albategni ponit. 1146. partes: quibus. n. semidiameter terre est vna: & angulus. d. n. g. 15. mi. 40. 2. & quia angulus. g. est rectus: nota est igitur proportio. n. d. ad. d. g. & fiet vt. d. g. sit. 5. partes. 13. mi. quib⁹. n. d. est. 1146. seu quibus semidiameter terre est vna. Sit postea sol vicinior: volumus reperire quantitatem semidiametri eius visualis. Id fiet postq; cognoueris distātia eius a terra in partibus quibus semidiameter terre est vna. Ideo sit eccentricus. a. b. g. super centro. e. & centrū terre sit. z. angulus. a. e. b. datus fiet. 3. e. 38. partes: quib⁹ semidiameter terre est vna. & in eisdē est. a. e. siue. b. c. 1108. Fiet igitur ex proportione. e. z. ad. z. k. et. k. e. nota. z. b. in partibus quibus semidiameter terre est vna: scz distātia solis a terra: que querebatur. Sit itaq; in figura talis distātia. n. v. & super. v. semidiameter solis v. x. equalis linee. d. g. & tracta. x. n. ita vt angulus. v. x. n. sit rectus. nota igitur erit proportio. n. v. ad. v. x. q. n. v. sit distātia solis iam data. & v. x. sit. 5. partes. 13. mi. quare angulus. v. n. x. notus: scz quem subtendit semidiameter solis visualis: quod est propositum. Nūc de semidiametro vmbre in loco transitus lune sit. n. vt antea centrum terre. Semidiameter vō terre sit. n. m. & semidiameter solis. d. g. g. m. continuata concurrat axi vmbre. m. s. fietq; cōnūsus vmbre. s. ita tamen vt anguli. d. g. m. et. m. n. s. sint recti: sicut fit in contactu laterum vmbre. Item. n. f. sit distātia lune a terra ex prioribus nota: in cuius transitu sit semidiameter vmbre. f. c. orthogonalis super. n. s. ducta linea. n. c. querimus quātitatē anguli. c. n. f. quē semidiameter vmbre in loco transitus lune subtēdit. ex. n. d. distātia solis data: & n. f. distātia lune. Siat enī. l. m. equidistans. n. d. erit. d. l. equalis. n. m. idco. l. g. erit partes. 4. m. 13. quibus semidiameter terre est vna. Sed. g. l. ad. l. m. sicut. m. n. ad. n. s. quare. n. s. axis vmbre cognitus fiet. idcoq; f. s. nota. Item ex. m. n. et. n. s. nota fiet. s. m. Verum propter insensibilem errorem poteris. n. s. vti pro. s. m. Sed s. m. ad. m. n. sicut. s. f. ad. f. c. idco. f. c. nota. Similiter propter insensibilem errorem poteris. n. f. sumere loco. n. c. hinc ex. n. c. et. c. f. reperire quantitātē anguli. c. n. f. qui querebatur. Sic in maximis distantijs sole & luna existentib⁹ fiet semidiameter vmbre in loco transitus lune. 40. m. 54. secun. & axis vmbre. 271. partes. 47. m. quibus semidiameter terre est vna. Sole vō in auge eccentrici: & luna in opposito augis epicycli in applicatione cū sole: fiet semidiameter vmbre. 51. m. 12. secū. Sole in auge: & luna in lōgitudine media epicycli in applicatione tamen cū sole fit semidiameter vmbre. 45. m. 37. secun. Itē sole in opposito augis eccentrici: & luna in auge epicycli: in applicatione tamen cum sole fit semidiameter vmbre. 40. m. 2. secun. Igitur variatio vmbre propter descensum solis ab auge ad oppositū augis ecētrici vmbre inq̄ntum in loco transitus lune in auge eccentrici: & opposito augis epicycli existēte: est. 52. secun. Sed sole in opposito augis ecētrici: & luna in opposito augis

ad. b. b. et. b. e. nota propter angulum. b. rectum: et arcum. a. b. notum ex. 3. b. et. b. b. nota fiet. 3. b. Excessus igitur. 3. a. super. 3. b. est due partes. 30. mi. not^o Sed tota. a. d. est decē partes. 30. mi. Si itaqz tota. a. d. fieret. 60. mi. propo: tionalium: fieret in hoc loco excessus. 3. a. super. 3. b. 14. mi. fere. hec mi. ppo: tionalia scribant in directo. 30. gra. q. postea cum centrū epicycli fuerit in au ge ecētrici: et luna intra augem epicycli et oppositum eius: intrabimus tabu/ lam cum argumento dimidiato: et fm proportionē minorū proportionaliū inter primū et secundum terminū ad. 60. sumemus partem proportionalem de differentia primi et secundi termini diuersitatum: et eam addemus diuer/ sitati aspectus termini primi: et proueniet nobis diuersitas aspectus ad locū lune in epicyclo quesita. Similiter fient minuta proportionalia inter tertiu et quartum terminū quasi centrum epicycli. e. sit in opposito augis ecētrici. et tunc. 3. e. ad. e. a. proportio erit vt. 60. ad. 8. et ita sumpto a. b. 60. gra. fiet ex cessus. 3. a. super. 3. b. tres partes. 37. mi. Sed. a. d. est. 16. que si fiant. 60. mi. proportionalia: fiet excessus p:opositus. 13. mi. 33. secun. que loco suo scriban/ tur. Et cum centrum epicycli fuerit in opposito augis ecētrici: et luna inter augem et oppositum augis epicycli: intrabimus cum argumēto dimidia/ to: et fm proportiones minorū proportionaliū tertij et qrti termini ad. 60. sumemus partem proportionalem de differentia diuersitatum aspectuū ter/ tij et quarti termini: et eam addemus diuersitati aspectus termini tertij: et exi bit diuersitas aspectus ad locū lune in epicyclo quesita. ¶ Sit p:eterea cen tricus. a. b. g. super centro. e. et centrum terre sit. 3. locus epicycli sit. b. angul^o a. 3. b. 60. gra. qui fit dum elongatio lune a sole media sit. 30. gra. Fiet igitur 3. a. 60. et. 3. b. 54. partes. 3. mi. 3. g. 39. partes. 22. mi. excessus. 3. a. sup. 3. g. 20. partes. 38. mi. excessus. 3. a. super. 3. b. 5. partes. 57. mi. Si igitur. 20. partes. 38. mi. fient. 60. minu. proportionalia. fiet excessus. 3. a. super. 3. b. 17. mi. 14. se cun. que in directo. 30. gra. scribantur in tabula minorū proportionalium. et sic perfecta sunt triplicia minuta proportionalia post quattuor terminoū diuersitates. Quotiens itaqz luna nō fuerit in auge ecētrici vel epicycli: eq/ bis primo diuersitatē aspectus eius per primū et secundū modos. deinde per tertium et quartum terminū. et differentia harum nota: intrabis tabulā cum elongatione media solis et lune: et accipias vltima minuta p:portionalia. fm quoz proportionē ad. 60. accipe partē proportionale de differentia notata: quā adde diuersitati aspect^o eqte ex pmo et secūdo termino: et pueniet diuersi tas aspect^o lune in circulo altitudinis q̄sita ad locū lune i ecētrico et epicyclo.

Propositio xxv.

Diuersitatem aspectus lune ad solem in circulo alti tudinis considerare.

Quare ex premissis vtriusqz diuersitatē aspectus seorsum post solis diuersitatem aspectus aufer a lune diuersitatē aspe/ ctus: et manebit quesitū: veluti in figura vides. Nota quia di/ stantia maxima solis fm Ptolemeū fuit. 1210. sed fm Albate/ gni fuit. 1146. harū differentia est. 64. que sunt fere decimanona pars distan tic solis fm Ptolemeū. Ideo si queris ex tabulis Ptolemei volens diuersi tatem aspectus solis rectificare: adde super eam decimanonā sui partem. sic maxima diuersitas aspectus solis existente in auge sui ecētrici fieret triū minorū. Itē quia sole existente in opposito augis ecētrici: diuersitas aspe ctus maxima est. 3. mi. 13. secun. Ideo pro alijs locis ecētrici solis cum argu

Quintus

mento solis iubet intrandum Albategni tabulam equationum lune pro minutis proportionalibus: & fm eorum ad .60. proportionem de illis .13. secundis accipere partem proportionalem addendam verū. id prope verū esset. melius est igitur fm ante premissam agere: & fiet opus certius.

Propositio xxvi.

Diuersitatem aspectus lune aut solis in longitudine & latitudine dū luna sub ecliptica fuerit secernere.

Sit medietas ecliptice .a.c.g. in qua locus lune aut solis sit e. ita vt .e.a. sit quarta. similiter .e.g. quarta. medietas integri circuli altitudinis sit .b.e.d. ita quoq; vt .c.b. sit quarta. et .e.d. quarta. Circulus transiens per polos amboꝝ horum sit .a.

b.g.d. in quo polus ecliptice sit .z. diuersitas aspectus lune aut solis in circulo altitudinis sit .c.b. per .b. veniat a polo ecliptice circulus magnus .z. b.t.k. propositum est ex arcu .c.b. & quāitate anguli .b.e.t. secernere arcum .b.t. diuersitatem aspectus in latitudine: & arcum .e.t. diuersitatem aspectus eius in longitudine. ex angulo .b.e.t. noscetur residuus: scz .a.e.b. cuius quātitas est arcus .a.b. igitur .a.b. notus. Proportio vero sinus .a.b. ad sinum .a.z. est composita ex duabus: scz proportione sinus .b.e. ad sinū .e.b. & proportione sinus .b.t. ad sinum .t.z. a.z. autem .b.e. et .t.z. sunt quarte. & .b.a. et .e.b. dati: igitur b.t. notus fiet.

Correlarium.

Proportio sinus totius ad sinum anguli ex cōcursu circuli altitudinis et ecliptice est sicut proportio sin⁹ diuersitatis aspect⁹ in circulo altitudinis ad sinū diuersitatis aspect⁹ in latitudine.

Cōstituo deinde .b. polū circuli magni: cuius proportio sit .k.n.m. fietq; b.k. et .b.n. quarte. & ppter angulos .t.et.k. rectos .k.n.m. et .t.e.m. procedent per polos circuli .z. b.k. Ideo polus eius est .m. & hinc .k.m. et .t.m. fiunt q̄rte. queremus primo quātitate arcus .k.n. qui est quātitas anguli .t.b.e. si libet quia proportio sinus .b.t. ad sinum .t.k. componit ex duabus: scz proportio sine .b.e. ad sinum .e.n. & proportione sinus .n.m. ad sinum .m.k. Sed .b.t.k. b.e.c.n. et .m.k. noti sunt. iam ergo notus erit .m.n. quare & complementum eius .n.k. cognitū fiet: quod querebas. Nota tamē q̄ si angulus .a.e.b. dematur a recto: manebit angulus fere equalis angulo .e.b.t. quem si sumperis loco anguli .e.b.t. nulla sensibilis diuersitas in eclipsibus proueniet. Nunc queramus quantitatē arcus .e.t. quia proportio sinus .m.k. ad sinum .k.n. componitur ex duabus: scz proportione sinus .m.t. ad sinū .t.e. & proportione sinus .e.b. ad sinum .b.n.

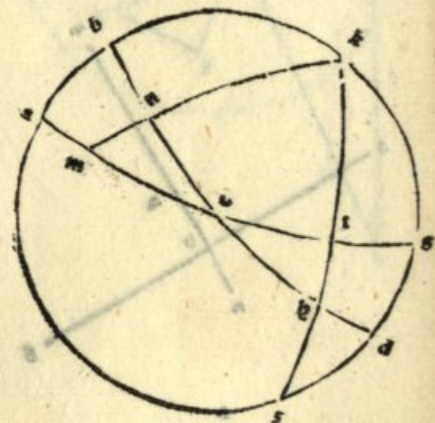
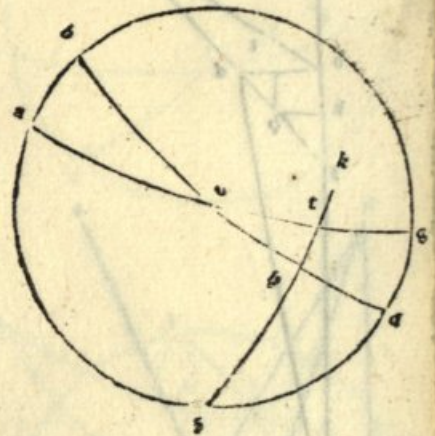
Correlarium.

Proportio sinus totius ad sinum anguli ex concursu circuli altitudinis & circuli venientis a polo ecliptice per locum visum est sicut proportio sinus diuersitatis aspectus a circulo altitudinis ad sinum diuersitatis aspectus in longitudine.

Sed si libeat inuenire .c.t. absq; notitia anguli .e.b.t. sed solum per arcus .e.b. b.t. iam notos. quia proportio sinus .k.ad sinum .k.t. componitur ex duabus: scilicet proportione sinus .b.n. ad sinum .n.e. et proportione sinus .e.m. ad sinum .m.t.

Correlarium.

Proportio sinus complementi diuersitatis aspectus in latitu/

dine ad sinum totum: est sicut proportio sinus complementi di-
uerſitatis aspectus in circulo altitudinis ad sinum complemē-
ti diuerſitatis aspectus in longitudine.

¶ Nota etiam q̄ angulus. t. e. b. vocat̄ angulus latitudinis: quia ei opponi-
tur diuerſitas aspectus in latitudine. Angulus aut̄. e. h. t. vocat̄ angulus lon-
gitudinis: quia ei opponitur diuerſitas aspectus in longitudine.

Propositio xxvij.

¶ Cuius rei inquisitionē precedere oporteat: cum lu-
na latitudinem ab eclipſtica habuerit.

¶ Sit portio eclipſtica. a. b. g. portioq̄ circuli decliui lune. a. d. vt. a. sit nodus. d. v̄o locus lune in circulo decliui. a puncto d. sit orthogonalis super eclipſticam. d. b. a polo horizontis. e. veniant portiones circulo: si altitudinū. e. b. c. d. b. 3. sitq̄. d. b. diuerſitas aspectus lune in circulo altitudinū: vt locus eius viſus in eodē cir- culo sit. h. ab. b. cadant due portiones. b. k. quidem perpendicularis sup. a. b. et. h. t. perpendicularis super. d. b. Sic longitudo lune a nodo vera erit. a. b. viſa. a. k. diuerſitas aspect⁹ in latitudine. arcus. d. t. in longitudine. h. t. secun- dū. k. b. Querendi igit̄ sunt arcus. d. b. h. t. et. d. t. nobis v̄o ex premissis non constat arcus. e. d. sed notus est arcus. e. b. Ideoq̄ si volumus scire arcū. d. h. opus est scire prius arcum. e. d. loco arcus. c. b. Item si ex arcu. d. b. cupiam⁹ scire arcus. h. t. et. t. d. opus est scire angulum. e. 3. g. qui sine sensibili differen- tia equalis est angulo. d. h. t. hic v̄o ex premissis nondū notus est. sed tm̄ an- gulus. e. b. g. notus fuit. q̄re ad cognitionē arcū. d. h. b. t. et. t. d. oportet pre- cognoscere arcū. e. d. ⁊ angulum. e. 3. g. quod est intentum.

Propositio xxviij.

¶ Quando circulus altitudinis orthogonaliter eclip-
ptice insiſtat: arcum inter polū horizontis ⁊ lunā
Item angulum ex concursu huius circuli altitudi-
nis ⁊ eclipſtice ostendere.

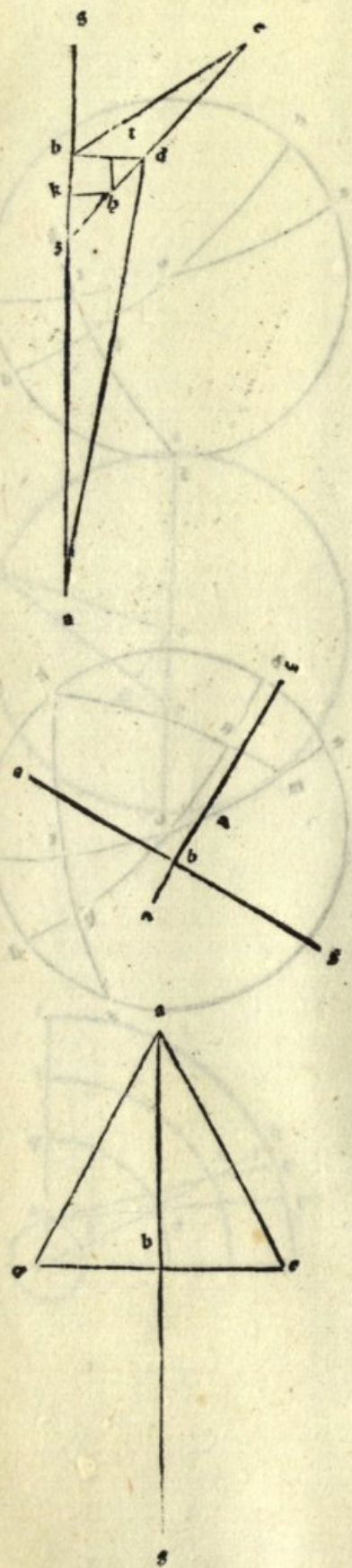
¶ Sit portio eclipſtica. a. b. g. portioq̄ circuli altitudinis. 3. d. b. e. incidentis sup eclipſticā ad angulos rectos. ⁊ tunc idē fiet etiam circulus lōgitudinis loci lune. ⁊ sit. d. vel. e. locus lune. palā tūc est: q̄ nulla est diuerſitas aspectus in lōgitudine: propterea q̄ circulus altitudinis p̄ polos zodiaci trāſeat. Sit aut̄. 3. polus horizontis: q̄ iā notus est arcus. 3. b. ex premissis. ⁊ data latitudo lune. b. d. vel. b. e. ideoq̄ arcus. 3. d. aut. 3. e. noti fiet: q̄ querunt. Palā etiā est q̄ anguli apud p̄cta. d. e. e. ex circulo altitudi- nis ⁊ circulo decliui lune pueniētes: insensibiliter a rectis differūt: p̄pter mo- dicam latitudinem in eclipſibus. ideo nihil diuerſitatis sequeret: si pro eis recti ſumerentur.

Propositio xxix.

¶ Quando circulus altitudinis cū eclipſtica vnus fue-
rit: arcus ⁊ angulos propositos determinare.

¶ Sit eclipſtica ⁊ circuli altitudinis portio vna. a. b. g. in qua polus horizontis. a. portio circuli lōgitudinis loci lune ortho- gonaliter eclipſtice insiſtēs sit. d. b. e. Latitudo lune sit. d. b. vt

Quintus

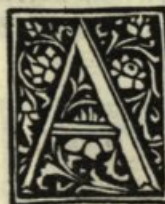
b.e. ductis arcibus. a.d. et a.e. querimus quantitatem arcuum. a.d. et a.e. et angulo: u. b.a.d. et b.a.e. In his utitur Ptol. arcub^o ut lineis rectis: propter diuersitatis paruitatem. Sic cum anguli. a.d. b. sint recti. ex arcibus a.b. et b.d. et b.e. datis per penultimam primi reperit quantitatem arcuum. a.d. et a.e. hinc tanquam in triangulis orthogonijs rectilineis quantitates angulo: um. b.a.d. et b.a.e. qui querebantur.

Propositio xxx.

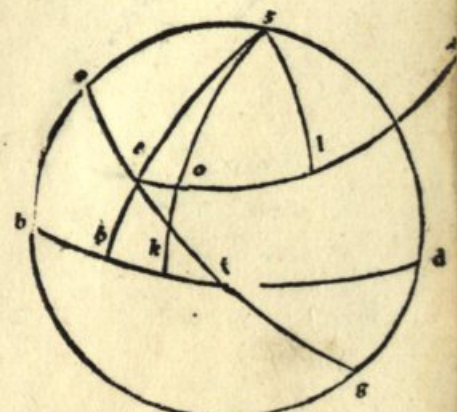
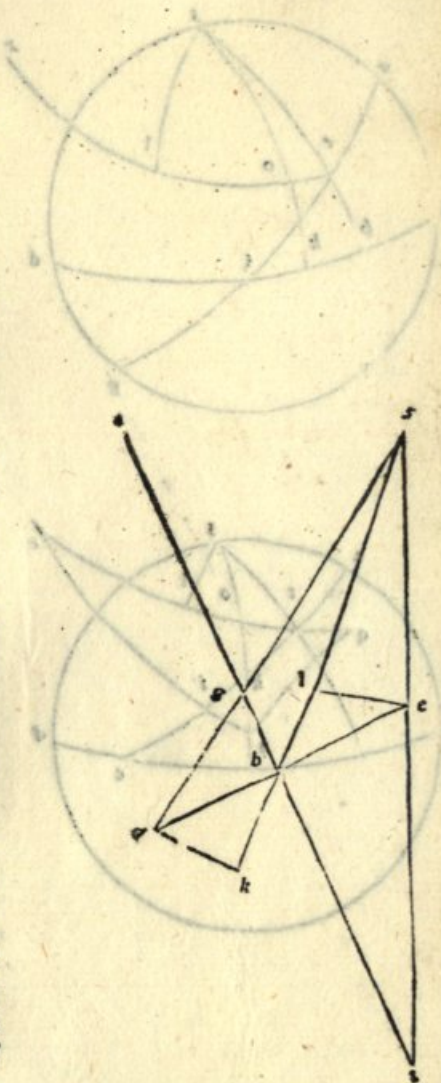

Cum autem circulus altitudinis super eclipticam oblique incidit: arcus et angulos dictos verificare. Sit enim portio ecliptice. a.b.t. cui arcus altitudinis. z.b.k. oblique incidat. sitque z. polus horizontis. circulus longitudinis loci lune sit. d.b.e. que oportet orthogonaliter eclipticam secare. sitque luna in d. vel e. ductis arcub^o. z.g.d. et z.e.t. ex arcu. z.b. et angulo z.b.a. et latitudine lune. b.d. vel b.e. quibus arcu. z.d. vel z.e. et angulo. z.g.a. vel z.t.a. ducamus. d.k. et e.l. perpendicularares arcus sup. z.b.k. Ut iterum arcus tanquam lineis rectis propter diuersitatem insensibilem. Ex angulo. z.b.a. dato: et recto. e.b.a. notus erit angulus. e.b.l. aut d.b.k. Ideoque proportio. e.b. ad e.l. et l.b. data. Similiter proportio. b.d. ad d.k. et k.d. data. Et cum latitudines. b.e. b.d. date sint: ideo arcus. d.k. k.b. e.l. et l.b. dati. itaque ex z.k. et k.d. scietur tanquam in lineis rectis arcus. z.d. Similiter. ex z.l. et l.e. scietur. z.e. quare ex proportione laterum triangulo: um anguli. d.z.k. et e.z.l. noti fient. Sed. d.z.k. est differentia qua angulus. z.t.b. minor est angulo. a.b.z. igitur anguli. a.g.z. et a.t.z. noti fient: qui querebantur. Sic Ptolemus posito arcu z.b. 45. gra. et angulo. a.b.z. 30. gra. Item latitudinibus lune: scilicet. b.e. 5. gra. similiter. b.d. 5. gra. inuenit angulum. b.z.t. 5. gra. et 4. quintas unius. et angulum. b.z.d. 5. gra. et sextam unius. Sic angulus. a.t.z. 24. gra. et quinta unius. et angulus. a.g.z. 35. gra. et sexta unius. Arcus autem. z.e. repertus est ab eo. 42. partes. et 54. mi. et arcus. z.d. 47. gra. 54. mi. Item maxima differentia: que esse potest in diuersitate aspectus in latitudine propter lune latitudinem: contingit Luna in. 90. gra. ab ascendente posita: quia tunc nulla erit diuersitas aspectus in longitudine. Et cum luna. 5. gra. habuerit latitudinem: maxima differentia diuersitatum aspectuum: que propter hoc accidere potest: est. 10. mi. fere. Sed cum latitudo lune in eclipsi solari maxima fuerit: que gradus unius et medietas fere est: maxima differentia diuersitatum aspectus: que propter ea fit est minuti unius: et medietas unius: quod tamen rarissime contingit.

Propositio xxxi.

Acum inter polum horizontis et lunam in latitudine ab ecliptica existentem certius demonstrare. Sit meridianus. a.b.g.d. medietas ecliptice. a.t.f.g. A. quidem punctus in medio celi. f. punctus orientis. medietas horizontis. b.b.k.f.d. polus horizontis. z. locus longitudinis lune in ecliptica. arcus circuli longitudinis. t.o.l.x. Latitudo lune t.o. duo arcus circuli altitudinum. z.t.b. et z.o.k. ex datis arcub^o. a.z.t. et t.o. propositum est reperire arcum. z.o. Nam propter punctum celum medianis notum: notus erit angulus. z.a.t. hinc ex arcu. z.t. et angulo. z.a.t. item arcu. a.z.

Liber Sextus Duorum Luminarium Coniunctionē et Oppositionem: Item utriusque Eclipsim: cum modis suarum variabilitatum lucidissime explanat.

Propositio

Prima.

Ho pacto tempus et locus medie coniunctionis luminarium reperitur.

Exemplum Ptolemei: quoprima mediam coniunctionē in annis Nabuchodonosaris extraxit. Ex eis que premissa sunt in superioribus libris: habuit quod in meridie prime diei mensis Thus: quo fuit principium annorum Nabuchodonosaris: locus solis medius fuit. 45. minu. principij piscium. Media elongatio lune a sole. 70. gra. 37. mi. Argumentum solis: quod vocavit medij loci solis ab auge sui distantiam fuit. 265. gra. 15. minu. Argumentum medium lune. 268. gra. 49. minu. Et distantia medij loci lune a puncto circuli decluis maxime septentrionali: quam vocamus argumentum latitudinis lune medium: fuit. 354. gra. 15. minu. Diuisit igitur elongationem mediam a sole per elongationem huiusmodi: que fit in vno die: et prodierunt quinq; dies. 47. minuta: et 33. secunda vnius diei. Fuit igitur ante meridiem primi diei mensis Thus per. 5. dies. et sua cum proxima que precessit: media luminarium coniunctio. Sed mensis lunaris: hoc est tempus ab vna coniunctione media ad proximam: habuit. 29. dies. 31. minu. 50. secunda vnius diei. Igitur a meridie primi diei mensis Thus per. 23. dies. 44. minu. et 17. secun. vnius diei: fuit proxima sequens media luminariū coniunctio. Oportuit itaque eam fuisse vigesimaquarta die mensis Thus: post meridiem minutis. 44. secundis. 17. Preterea addidit radicibus prefatis medios motus solis: argumenti lune: et argumenti latitudinis lune in diebus. 23. minutis. 44. secundis. 17. et exhibant in predicta media coniunctione locus medius luminarium. 24. gra. 8. minu. 50. secun. piscium. Argumentum solis. 288. gra. 38. minu. 50. secun. Argumentum lune medium. 218. gra. 57. minu. 15. secun. Argumentum latitudinis lune medium a puncto maxime septentrionali computando. 308. gra. 17. m. 21. secun. Ad similitudinē huius exempli in ceteris agas.

Propositio .ij.

Et tabulis coniunctionū et oppositionum luminarium differere.

Fabricauit Ptolemeus tabulas deseruientes huic negotio super meridianum Alexandriae: et ad annos principij Nabuchodonosaris. In differentia prima posuit annos collectos et currentes per. 25. ita vt in prima linea poneret annum primū

Nabuchodonosaris. et in directo eius tempus prime coniunctionis medie scilicet dies mensis *T*hus. 24. mi. 44. secun. 17. Item argumenta solis: lune: et latitudinis lune media: que in premissa reperta fuerunt. In secunda vero linea posuit annum viceesimum sextum Nabuchodonosaris. et in directo huius numeri tempus: scilicet dies et minuta mensis *T*hus: quo fuit coniunctio prima media: et argumenta solis: et lune: et latitudinis lune hoc ingenio consideravit: quod in omnibus viginti quinque annis egyptijs in tempore anticiparentur coniunctiones medie in. 2. mi. 47. secun. et. 5. tertijs diei. Ideo per huius numeri subtractionem perfecit aream temporis prime coniunctionis vsque. 1101. annum Nabuchodonosaris. In hoc vero tempore motus solis medi⁹ ultra integras reuolutiones fuit. 353. gra. 52. m. 34. secun. 13. tertia. Argumentum lune mediu⁹ 57. gra. 21. mi. 44. secun. 1. tertia. et argumentum mediu⁹ latitudinis lune. 117. g. 12. mi. 49. secun. 54. tertia. Per horum motuum additiones ad primas radices perfecit totam differentiam primam: que est coniunctionum mediarum in annis collectis. Ad similitudinem huius posuit differentiam secundam: que est oppositionum mediarum. Dixit enim medium mensum lunarem esse. 14. dies. 45. mi. 55. secun. motu⁹ solis mediu⁹ in hoc tempore. 14. gra. 33. mi. 12. secun. Argumentum lune mediu⁹. 192. gra. 54. mi. 30. secun. Argumentum latitudinis mediu⁹. 195. gra. 20. mi. 6. secun. Id diminutum ex radicibus prime coniunctionis primi anni Nabuchodonosaris: reliquit radices prime oppositionis medie eiusdem anni Nabuchodonosaris. quibus habitis continuauit eas quoque sicut radices coniunctionum ad. 1101. annum Nabuchodonosaris. Deinde perfecit differentiam tertiam: que est coniunctionum et oppositionum in annis expansis. Considerauit enim excessum. 13. lunationum super 365. dies. et fuit. 18. dies. 53. minu. 51. secun. 48. tertia. Item in hoc tempore. 13. lunationum motus solis mediu⁹. 18. gra. 22. minu. 59. secun. 14. tertia. Argumenti lune medij. 335. gra. 37. minu. 12. secun. 51. tertia. Considerauit etiam spacium duodecim lunationum: quod fuit. 354. dies. 24. minu. 1. secun. 40. tertia. Et in hoc tempore motum solis. 349. gra. 16. minu. 36. secun. 16. tertia. Argumentum lune. 309. gra. 48. minu. 1. secun. 53. tertia. Argumentum latitudinis mediu⁹. 8. gra. 2. minu. 49. secun. 42. tertia. Ex his perfecit tabulam annorum expansorum ad annos. 25. Aliquando quidem addendo numeris positus in prima linea duodecim lunationes cum motibus suis: et inde abijciendo. 365. dies. Aliquando excessum tredecim lunationum dictum cum motibus suis. tunc quidem duodecim lunationes cum vidit: si excessum dictum addidisset: plus vna lunatione prouenisset. Tandem tabulam mensium posuit: quam ad. 12. extendit. Vna enim lunatio fuit. 29. dies. 31. minu. 50. secun. 4. tertia. 20. quarta. In hoc tempore motus solis mediu⁹. 29. gra. 6. minu. 23. secun. 1. tertia. Argumentum lune. 25. gra. 49. minu. 0. secun. 8. tertia. Argumentum latitudinis. 30. gra. 40. minu. 14. secun. 9. tertia. Ex his complet tabulam mensium via additionis.

Propositio .iij.

Sum talium tabularum depromere.

Cum annis currentibus a principio Nabuchodonosaris intra tabulas: quod si precise inueneris numerum eorum in annis collectis: in directo eorum habebis coniunctionem et oppositionem mediam in primo mense scilicet *T*hus: atque motum argumen-

Sextus

ti solis medij: et argumenti lune: et argumenti latitudinis lune ad eandem. Si vo supersunt anni vltra collectos proxime minores in tabula repertos: cum eis intra tabulam annorum expansorum: et que in directo eorum inuenis: iunge cum eis que cum collectis annis accepisti: quodlibet quidem sub suo genere: et consurget coniunctio vel oppositio media: computando tempus a principio mensis Thus: et motus dicti ad eandem. Deinde per additionem positorum in tabula mensium habebis quamcumque voles coniunctionem sequentem aut oppositionem.

Propositio iiii.

Operationem veram lune in hora considerare.

Scire preoporet veros motus solis et lune in hora. id communiter queritur: et certior est via equandi solem et lunam ad principium talis hore. item ad finem eiusdem. tunc differentia motuum erit motus in hora quesitus. Facilius sic: et habebis rationem compositionis tabule motus veri in hora. Considera equationem argumenti solis ad tempus pro quo cupis habere motum solis verum in hora. huius equationis: et equationis argumenti primo vno gradu maioris differentiam nota. de qua sume partem proportionalem secundum proportionem. 2. m. et 28. secundorum ad. 60. m. quam deme a. 2. m. 28. secundis: si argumentum solis minus sit. 93. gra. vel adde eiusdem: si plus: vsque ad. 180. gra. et erit verus motus solis in hora. Sic compones tabulam ad semicirculum. Ratio est quia argumentum solis augetur in vna hora per. 2. m. 28. secundum. Item similiter fiat in luna. Considera equationem argumenti lune dati. item equationem argumenti vno gradu maioris. de differentia harum sume partem proportionalem secundum proportionem. 41. m. 49. secundum. ad. 60. m. hanc subtrahere a. 32. m. et 56. secundis: si argumentum fuit minus. 45. gra. aut adde si maior. 45. gra. ad. 180. sic compones tabulam ad semicirculum. Ratio: quia argumentum lune verum post vnam horam a coniunctione media vel ante differt ab argumento medio in hora coniunctionis medie per motum argumenti medij in hora: et equationem centri que vni hore correspondet. 41. m. 49. secundum. equationes etiam lune crescut vsque ad. 35. gra. argumenti. post ad semicirculum decrecut. Habebis motum verum solis et lune in hora: aufer motum solis de motu lune: et remanebit superatio quesita.

Propositio v.

Erā applicationem luminariū et locū dinumerare.

Ex ante premissa primum mediā applicationem cognoscas cum argumentis solis et lune: ex quibus secundum doctrinas superiores vera loca luminariū deprehendas. Quod si concordia fuerit: tempus medie applicationis est tempus vere. Si discordia: differentiam eorum nota. huic: vt Ptol. adde suam duodecimam: que tantum interea fere sol moueat. et totum diuide per motum verum lune in hora repertum per premissam. Vel melius: differentiam eorum simpliciter diuide per supationem veram lune in hora: et tempus quod sic pueniet: est distantia inter veram et mediā applicationem. Sequetur autem vera media: si locus solis precessit locum lune. Si vero locus lune precessit solem: tunc per dictum tempus ex diuisione puenies: secuta fuit media vera. hinc motus solis in hora ductus in tempus distantie inter veram et mediā applicationem: producet verum motum solis in dicto tempore: per quem noscet locus applicationis vere. Verum quia id opus aliquando non sufficit: licet sit prope verum: ideoque oportebit equare ad hoc tempus sic inuentum

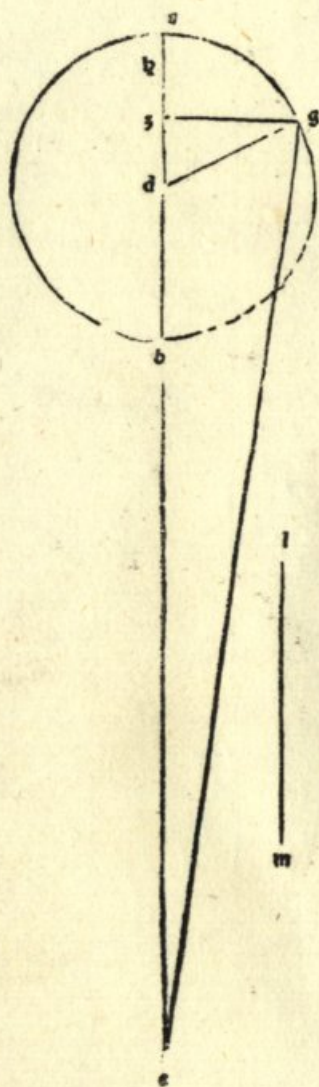
loca luminariū secundario. & si reperiet concordia: satis. Si discordia: opus est iterū more priorū tempus verum elicere.

Propositio vi.

Tabus eclipsibus quibus luna fuit prope longitudinem propiorē epicycli: semidiametros vmbre et lune elicere.

Prima fuit in octavo annoꝝ Naboth: qui fuit a principio annoꝝ Nabuchodonosaris annus quingentesimus septuagesimusquartus transactis. 27. diebus mensis phument: qui est septim^o egyptioꝝ: cui^o mane fuit dies. 28. & fuit a principio hore octaue ad finē hore decime. plurimū partē eclipsate a parte septentrionis fuit. 7. digitis. Tempus mediū fuit post mediū noctis duabus horis tpalib^o & medietate. & sol in. 7. g. tauri. Tempus a principio annoꝝ Nabuchodo. fuit. 573. anni. 206. dies. 14. hore & tertia vni^o tpis differētis. s; medij fuit. 14. hore tm vsq; ad mediū hui^o eclipsis. Locus lune mediū. 7. gra. 49. m. sco: pij. verus. 6. g. 19. m. eiusdē. argumētū. 160. g. 40. m. & argumētū latitudinis a puncto maxime septentrionali. 98. partes 20. mi. Secunda fuit anno. 607. anno: uni Nabucho. diebus mensis Tobi trāfactis duobus: cui^o mane fuit dies tertius ante medium noctis hora vna eqli: medietate & tertia. & eclipsatū a parte meridiei fuit. 3. digitis: sole in. 5. gra. & octaua vni^o partis aqrij. Tps a principio annoꝝ Nabucho. 606. anni egyptij: dies. 91. hore. 10. & sexta hore vtriusq; tpis. Luna fm mediū motū in 5. gra. 15. m. leonis. fm verum. 5. gra. 8. mi. eiusdē. Argumētū. 178. g. 46. m. Argumētū latitudinis a pūcto maxime septentrionali. 80. gra. 36. m. Quia itaq; distantia lune a nodo in prima eclipsi fuit. 8. gra. 20. mi. fuit latitudo meridionalis. 43. mi. 3. secun. Et in secūda distātia a nodo fuit. 10. gra. & tres q̄nte. fuit latitudo meridiana. 54. mi. medietas & tertia. Differentia aut partium eclipsatarum fuit tertia diametri lune. Et differētia latitudinū. 11. mi. 47. secun. necesse est igitur vt tota diameter lune fuit. 35. mi. & tertia. hui^o 8o q̄rta est. 8. mi. medietas & tertia: s; pars eclipsata in secūda eclipsi equalis parti diametri ab extremitate vmbre ad centrum lune. Ea ablata a latitudine lune in secūda eclipsi: manebūt. 46. mi. semidiametri vmbre in loco trāstus lune dū luna fuerit prope oppositū augis epicycli. Sic iterū reperta est eadē pportio semidiametri lune ad semidiametrū vmbre q̄ superi^o: & ita firmavit eā. Quidā semidiametros lune & vmbre in applicatiōib^o Luna inter angē epicycli & oppositū eius existēte: ex his q̄ in auge & opposito repte sunt sic inueniūt. Sit epicyclus. a. b. g. super centro. d. in applicatiōib^o. a. quidē aux. b. oppositū augis. e. cētrū mūdi. sitq; luna in. g. semidiameter lune in. a. est minima. in. b. maxima q̄ potest eē in applicatiōib^o. & differētia ex dictis nota est: q̄ sit. l. m. g. 3. sit sur^o argumēti. a. g. erit igit. g. 3. sin^o notus. & silr. 3. a. sin^o vsus. s; a. b. est notarū partū: quib^o. d. e. est. 60. igit in eisdē. a. 3. g. 3. 3. d. note fient: igit. e. 3. nota. hinc. e. g. nota: que sit eqli. e. b. q̄re. a. b. data. Sine sensibili aut differētia pportio. b. a. ad. a. b. est vt. l. m. ad augmentū: quo semidiameter lune existētis in. g. excedit semidiametrū eius existētis in. a. quare illud augmentū notum erit. hinc semidiameter vmbre nota fiet. Tertio: tamen via hec reperiendi in. 22. quinti data est. O stensis igitur quātita tibus semidiametroꝝ lune & vmbre in maxima accessione ad terrā tempore eclipsis: p: ciniuntur termini eclipsium: vt sequitur.

additi faciunt. 10. gra. 55. mi. fere. Ptolemeus tamen addidit illos tres gra. super aggregato ex distantia visi loci lune in visibili coniunctione et diuersitate aspectus in longitudine. Sed ipsi sint differentia maxima inter mediū locum medie coniunctionis et verum vere coniunctionis locum. Oportet vt addant ad distantiam veri loci lune in hora vereconiunctionis: vt exeat distantia centri epicycli lune a nodo in hora medie coniunctionis: qua possibile est vt luna solem attingat fm visum. Ideo termini egyptici sui paulomaiores sunt. Habemus igitur per omnia septem climata terminos egypticos solares hos: videlicet medium argumentum latitudinis meridiane a nodo 10. gra. 55. mi. et argumentum latitudinis septentrionalis a nodo. 20. gra. et medium fere. Extra autē hos terminos nō est possibilitas eclipfis solaris in dictis climatibus. sed in media coniunctione centro epicycli lune existente: intra dictos terminos possibilis est solis eclipfis. Albategni autē quia alias semidiametrorū quātitates: seu equationū maximarum ponit: dicit terminos hos in meridie quidem. 10. gra. 40. mi. in septentrione. 20. gra. 12. mi.

Propositio viij.

Annis eclipfis terminos assignare.

Let a. b. egyptica. b. g. decliuis circulus lune. sit q3. a. centrū vmbre. g. vo centrum lune: dum circuli vmbre et lune visuales maximi se primū contingant in. 3. erit. g. 3. 17. mi. 40. secun. et 3. a. 45. mi. 56. secun. quare. a. g. fiet vnus gra. 3. mi. 36. secūda. Ideo q3 fm proportionem dictam. g. b. fiet fere. 12. gra. 12. mi. Si itaq3 media oppositio sequatur veram per maximam distantiam possibilem addendi sunt gra. 3. de quibus dictum est. et fiet. 15. gra. 12. mi. maxima distantia centri epicycli lune a nodo in oppositione: qua luna contingit circulum vmbre sine eclipfi: extra hunc terminū nō est possibile lunā eclipfari. Albategni tamen dicit terminū esse. 14. gra. 45. mi.

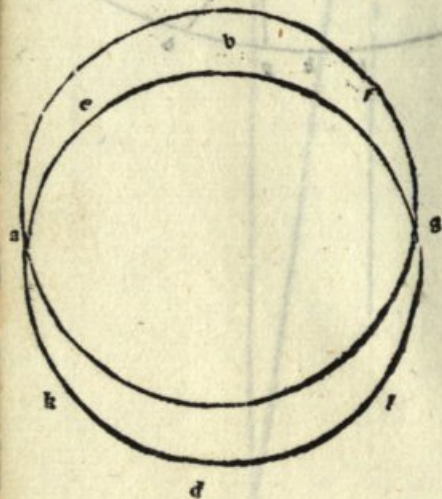
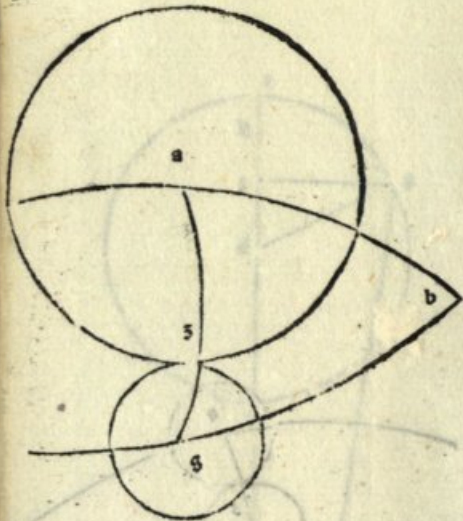
Propositio ix.

Solem aut lunā in sex mensibus bis eclipfim pati est possibile.

Sntelligamus. a. b. g. d. circulū lune decliue: qui secet egypticam in nodis. a. et. g. capitis et caude. et medietas septentrionalis sit. a. b. g. meridionalis. g. d. a. termini egyptici a parte septentrionali sint. e. f. a parte meridiana sint. k. l. erunt itaq3 a. e. et. f. g. in solaribus vterq3. 20. gra. et medij. sed. g. l. et. a. k. 10. gra. 55. mi. quare arcus. e. b. f. continet. 139. gra. Medius autē motus argumēti latitudinis in sex mensibus lunaribus equalibus habet. 184. gra. et minutum vnum integris reuolutionib⁹ semotis. qre mot⁹ argumēti latitudinis in sex mēb⁹ maior est arcu. e. b. f. et minor arcu. f. d. e. Possibile est igit⁹ q si nūc motus latitudinis sit in termino egyptice: q post sex mēses iterum cadat in terminū egypticū: solēq3 in sex mensibus bis eclipfari. Itē in lunaribus eclipfis sicut arcus terminorū. 15. gra. 12. mi. quare tam. e. b. f. q3. l. d. k. fiet. 149. gra. 36. mi. Erit igitur motus argumēti latitudinis dictus vtroq3 horum maior: minor tñ arcu. k. b. l. aut. f. d. e. Parebit itaq3 verū eē quod dicit propositio.

Propositio x.

Sextus

Unam in quinque mensibus bis eclipsari est possibi-
le. Cūq; id acciderit: necesse est: vt ambabus ecly-
psibus versus eandem partem porrigant tenebre.

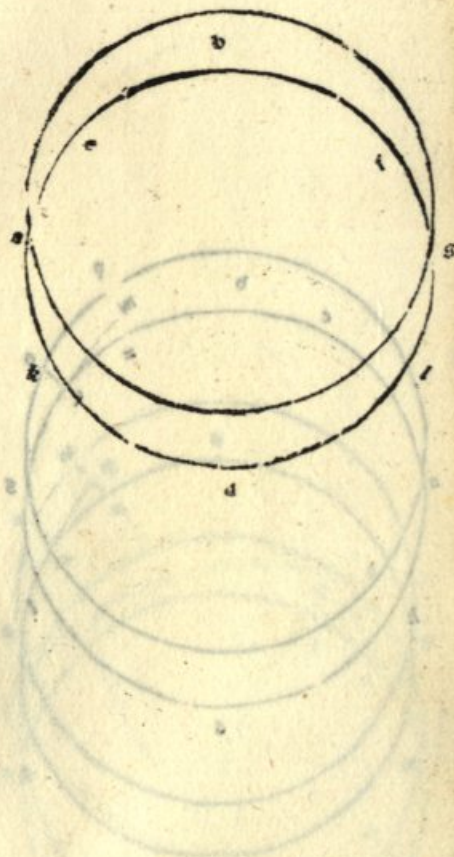
Sit enim vt in his quinque mensibus sol vadat a longitu-
dine media sui eccentrici per propiorē versus alteram longitudi-
nem mediam. Eritq; tunc motus solis veloc. Luna autē in epi-
cyclo vltra integras reuolutiones perficiat motum per partem epicycli su-
periorē: vbi tarda cursu existit. Sient igitur hi quinque menses maiores: in
quibus sol mouetur motu suo maiori: et luna minori. Ad eius motus solis et
lune in quinque mensibus medijs: abiectis reuolutionibus: fiet. 145. gra. 32. m.
Et sumam vt longitudo propior: solis diuidat hunc per equa. addet igit sup
medium cursum equatio solis hincinde sumpta. 4. g. 38. mi. Motus autē lu-
ne in epicyclo in quinque mensibus est. 129. g. 15. mi. hūc quoq; per eā diuidat
longitudo longior: epicycli. minuet igit ex medio cursu cōtio hincinde sum-
pta. 8. g. 40. m. In tempore itaq; quinque mensium illorum q; sol sit veloc: lu-
na autē tarda cursu: precedet sol lunam in. 13. g. 18. mi. hoc est: verus motus so-
lis maior: est vero motu lune in hac quantitate. Sed tūc luna id perambu-
lat donec solem consequat: sol duodecimā huius mouetur: que. 1. g. 6. mi. hec
duodecima si addatur super. 4. gra. 38. mi. que fuerunt differentia veri mo-
tus solis et medij: prouenient. 5. g. 44. m. scz quantū quinque menses maiores
addunt super quinque menses medios. Oportet enim in talibus dispositio-
nibus primam harum oppositionū verarum precessisse mediam tāto tempore
quanto vltima harum mediam sequitur. Constat autē q; differentia locorum
applicationū: veri quidem in vera: et medij in media fere eālis est differētie
argumentorū latitudinis veri in vera: et medij in media. qre differētia argu-
mentorū latitudinis veri et medij in predictis quinque mensibus erit fere. 5. g.
44. mi. Sz argumentū latitudinis in quinque mensibus medijs est. 153. gra. 21. m.
ideoq; argumentū latitudinis verum in quinque mensibus veris lunaribus est
159. gra. 5. m. Termini deniq; ecliptici lunares luna existente in longitudi-
ne media epicycli sunt. 11. gra. 30. m. tunc enim aggregatum semidiametrorū
lune et vmbre est gradus vnus: propterea q; luna in auge epicycli existēte in
applicationibus tale aggregatum fit. 56. mi. 24. secun. sed in propior: longi-
tudine epicycli fit. 1. gra. 3. mi. 36. secun. Respice modo figuram premissę: fiet
iam vterq; arcū. e. f. et. l. k. 157. gra. ideo minor: argumēto vero latitudinis
in quinque mensibus maioribus per. 2. gra. 5. m. Si igitur hic motus latitudi-
nis. a. b. e. per vnum gradum in arcu. a. e. ceperit: et finierit in arcu. f. g. p vnu
gradū fere. a. b. f. possibile est: vt in vtraq; fiat eclipsis lune. Sic etiam ostē-
ditur per arcum. l. d. k. Et dum motus iste fuerit per arcum. e. b. f. ecly-
psabit in vtraq; eclipsi pars meridiana lune. Sed per arcum. l. d. k. septen-
trionalis. Verum tales obscurationes fere sunt insensibiles.

Propositio xi.

Unam eclipsim in septimo mense iterari nō est
possibile.

Consensio similis est q; precedens. Accipiamus ad hoc septē
menses minimos q; possibiles sunt: et oportet vt in his sol mo-
ueatur minore cursu suo: luna vō maior: in septem mensibus
equalibus. Motus luminariū medius. 203. gra. 45. m. Argu-

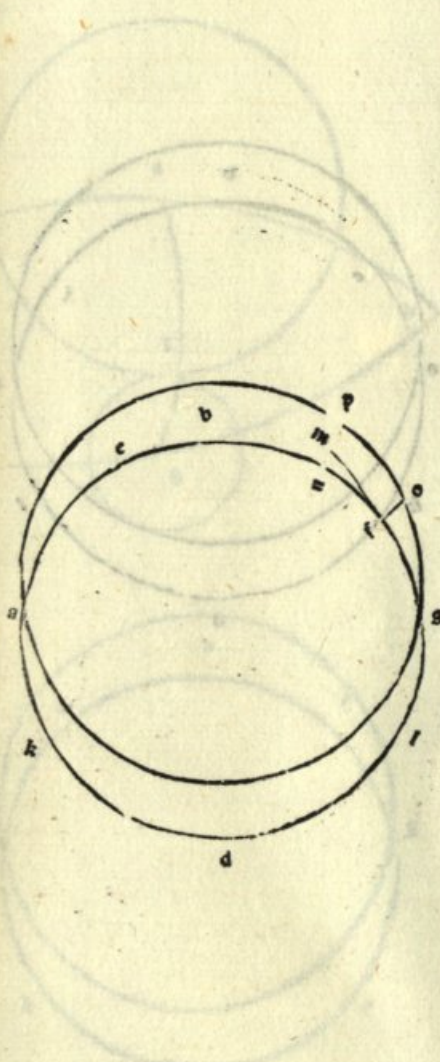
mentum lune. 180. gra. 43. mi. Sit aut vt longitudo longior solis per equa diuidat solis medium: et longitudo propior lune per equa diuidat argumentu istud. Siet igit vt equatio solis hincinde supra minuet ex motu medio. 4. g. 42. mi. et equatio lune addet medio motui. 9. g. 58. mi. Erit igit in hoc tempore. 7. mensiu medius motus solis minor motu lune vero in. 14. gra. 40. m. Nui^o aut duodecima est. 1. g. 13. m. addita super equationem solis facit. 5. g. 55. mi. scz quatitas qua verus solis in septem mensibus minoribus deficit a medio cursu solis in septem mensibus equalibus. sed tantu etiam differt argumentum latitudinis verum in septem mensibus minoribus ab argumento latitudinis medie in septem mensibus medijs. Argumentu aut latitudinis medium in septem mensibus medijs est. 214. gra. 42. mi. quare argumentum latitudinis verum in septem mensibus minoribus erit. 208. gra. 47. m. Totus aut arcus in figura. k. b. l. aut. f. d. e. no est nisi. 203. gra. luna quide in longitudine media epicycli existente. No est igitur possibile: si luna eclypsetur in oppositione prima septem mensium minor: q etiam eclypsetur in vltima illarum: quod fuit propositum.

Propositio xij.

Solem in quinqz mensibus bis eclypfari in plurib^o plagis terre habitatis: no est proorsus impossibile.

¶ Ponam^o ad hoc quinqz menses maiores: vt in ante p^{re}missa ostensum est: verus motus latitudinis lune in bis est. 159. g. 5. mi. Aggregatum aut duarum semidiametro^u solis et lune cum fuerint in longitudinibus medijs: est. 32. mi. 20. secun. Est enim medium inter aggregatum quod fit in auge: et id quod fit in opposito augis. Si itaqz longitudo lune fuerit. 32. mi. 20. secun. fiet lune a nodo distantia. 6. gra. 12. mi. quare arcus. e. b. f. k. u. l. d. k. in quo non contingit eclypsis fiet. 167. gra. 36. mi. Palam igitur: si luna nullam habuerit diuersitate aspectus in latitudine: non esse possibile: vt bis fit solis eclypsis in quinqz maioribus mesib^o: p^{ro}pterea q arcus. e. b. f. aut. l. d. k. sit maior: vero motu latitudinis in quinqz magnis mensibus: maior in qua per gra. 8. 2. 13. mi. Et si veru motu latitudinis disposuerim^o: vt per punctum. b. maxime declinationis diuidatur per equa: distabit quilibet suorum terminorum a nodo per. 10. gra. 28. mi. fere. horum latitudo est. 54. mi. et medium fere. a qua cum sublatu fuerit aggregatum semidiametro^u solis et lune: remanent. 22. mi. et mediu fere excessus latitudinis terminoru veri motus latitudinis sup tale aggregatu. qui bis sumptus: scz hinc et illinc a partib^o. b. facit. 45. mi. que sunt etiam latitudo argumeti latitudinis graduu. 8. 7. 31. m. vt patet ex proportione sepe dicta vnus ad. 11. cum dimidio. Seruatur eni hec proportio circa terminos eclipticos vbiqz: vt in figura. g. f. ad. f. o. sicut. g. n. ad. n. p. sic etiam. f. n. ad. n. m. dum. n. p. sit equalis. f. o. Sic cum. f. n. est. 8. gra. 31. mi. erit. m. n. differentia scz. n. p. super. f. o. 45. mi. Ad cognoscendum aut quib^o horis et locis eclyptrice id fieri possit: videndum est tempus quinqz mensium maiorum: quod taliter deprehendit. Tempus quinqz mensium equaliu habet. 147. dies. 15. horas et medietatem et quartam vnus hore. In hoc: vt patuit: cum luna sit tarda cursu: sol velocius: verus motus solis maior: vero motu lune in. 13. g. 18. m. quod spacium dum luna in medio motu perambulqz ad solis consecutione: interea sol duodecima huius transit. Sit ergo totum. 14. gra. 24. mi. quod si diuisum per mediu cursu lune in die fuerit: proueniunt dies vna: hore due

Sextus

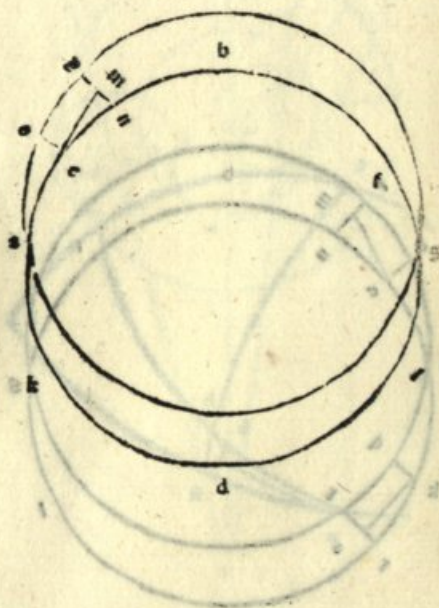
et quarta vnus. Luna enī in talibus coniunctionibus fere motu medio mo-
uetur. Differentia ergo quinqz mensium maiorum super quinqz medios est
dies vna: hore due ⁊ quarta. quare tempus quinqz mensium maiorū fit. 148
dies. 18. hore fere. Liqueat igitur: si prima earū fuerit iuxta solis occasum: fiet
altera sex hore ante occasum solis. Itē si prima fuerit tribus hore post me-
ridiem: erit altera tribus hore ante meridiem. Item verus motus solis in
predicto tempore quinqz mensium maiorum: prout ex ante premissa colligi-
tur: est. 15. gra. fere. quos longitudo propior solis per equa diuidit. que cum
nostro tempore sit in principio capricorni: fiet locus prime coniunctionis in
15. gra. libere. ⁊ locus secunde in. 15. gra. piscium: vel circiter hec loca. In qui-
buscūqz igitur climatibus ita accidit: q. 15. gradu libere versus occasum descē-
dente: item. 15. gradu piscium prope mediū celi existente: diuersitas aspectus
lune in latitudine: in vno horum locorum: aut ambob⁹ simul aggregata ma-
ior fuerit. 45. m. in eis. in talibus coniunctionib⁹ fit solis obseruatio super equi-
noctiali nota in dictis hore ⁊ locis coniunctionū: dum diuersitates aspectus
in latitudine aggregantur: non attingunt. 45. m. Sed a climate secundo in-
cipiēdo: deinde versus arctos. 45. m. transcendūt. Ideoqz in his plagis pos-
sibile est videre solis eclipsim bis in quinqz mensibus. quātoqz plaga septē-
trionalior: tāto possibilitas maior: q. diuersitas in latitudine augeatur. neqz
hoc contingit: nisi cum luna viā in latitudine fecerit septentrionali a capite
versus caudam: ita vt in prima eclipsi fuerit iuxta. e. ⁊ in secunda iuxta. f.

Propositio .xij.

Solis eclipsim in septem mensibus bis fieri eidem
plage terre contingit.

Sint septem menses minores. in his patuit verū argumen-
tū latitudinis lune esse. 208. g. 47. m. Sed arcus. f. d. e. ex pre-
missa est. 192. gra. 24. mi. qui est a termino ecliptico accedente
ad caudam: ad terminū eclipticum recedentem a capite. Cla-
rum est igitur: si luna diuersitatem aspectus in latitudine non habeat: nō est
possibile vt sol bis eclipses in his septem mensib⁹: scz in prima harum coniu-
ctionū ⁊ extrema: propterea q. 208. gra. 47. mi. excedant arcum. f. d. e. in. 16
g. 23. m. Arcus autē veri loci latitudinis dispositus: vt punctū. d. quod est ma-
xime latitudinis in meridie diuidat ipsum per equa: distabit quilibet suorū
terminorū a nodo. 14. gra. 23. mi. a latitudine bis cor:respondente ablata quan-
titate semidiametrorū luminariū: excessus bis sumpt⁹ facit. 1. gra. 25. mi. fere.
et tanta est etiam latitudo argumenti latitudinis. 16. gra. 23. mi. vt patet ex
proportionē vnus ad. 11. ⁊ semis. Ita si incipias argumentum verum latitu-
dinis computare a. b. f. procedendo per. d. ipsum excedat arcū. f. d. e. in gra.
dictis: qui sunt. e. n. quare tamen sui latitudo scz. n. p. excedet latitudinē pun-
cti. e. que est. e. o. scz aggregatum semidiametrorū luminariū in parte propor-
tionali ad. 16. g. 23. m. sm proportionem vnus ad. 11. ⁊ semis. ⁊ ipsa est. n. m.
vnus gra. 25. mi. Liqueat igitur: si in septimo mense eclipsis solis redire de-
beat: q. oportet lunam habere diuersitatem aspectus in vna harum coniun-
ctionum: aut aggregatum ex eis in ambabus: que sit maior vno gra. 25. mi.
Videndū est autē in quibus hore ⁊ quib⁹ locis id fieri queat. Tempus septē-
mensium equalium habet. 206. dies. 17. hore fere. in quo sol tardiori cursu:
luna vō velociori mouet. Et mediū solis minor vero lune in gra. 14. m. 40.
quem arcum cum sua duodecima luna medio cursu perambulat in die vna:

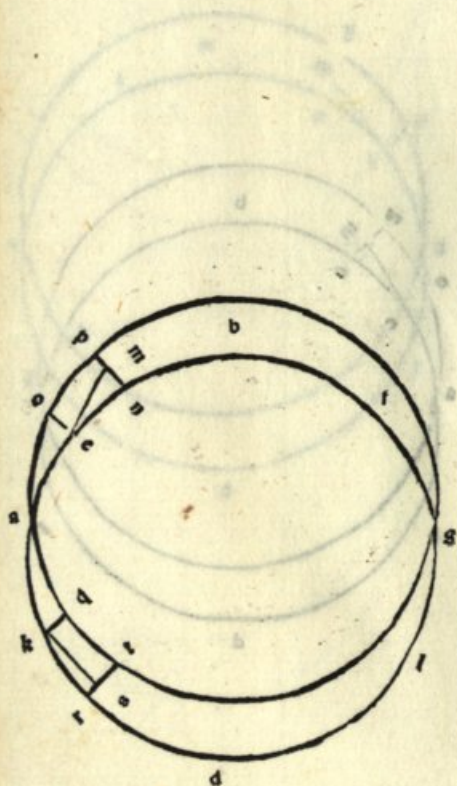
quinque horis. Septem igitur menses minores qui esse possunt: habent dies 205. et horas. 12. quare tempus coniunctionis extreme fiet post dies integros ab hora coniunctionis prime horis. 12. Ideoque si prior: fit iuxta solis ortum: erit altera iuxta solis occasum. Verus autem solis motus in dictis septem mensibus minoribus: ut ex ante premissa colligitur: est. 198. gra. fere. quos autem solis per medium diuidit: que nostro tempore in principio cancri fiet locus prime coniunctionis harum circa. 21. gra. piscium: et alterius circa. 9. gra. librae. In plagis vero septentrionalibus a quarto climate incipiendo in predictis locis et horis contingit ut diuersitas aspectus in latitudine: ablata diuersitate aspectus solis excresecat super vno gra. 25. mi. Ideoque in illis climatibus possibile: ut solis eclipsis in septem mensibus bis videatur. Necessesse est autem: ut id accidat luna in prima coniunctione accedente versus nodum caude: in secunda vero ea a nodo capitis recedente.

Propositio xiiij.

Lycpsim solis in vno mense bis fieri apud homines vnus climatis: est omnino impossibile.

Licet ad hoc omnium causarum conuenientia sit impossibilis: ponamus tamen ad imaginationem causas congregatas esse scilicet ut luna sit in coniunctionibus in longitudine propior: et sic maximam diuersitatem aspectus in latitudine habeat. et ut sit lunatio minima que esse possit. et sic motus vero argumenti latitudinis in mense fiat minimus. et minimum addat super arcum circuli decliuis inter duos terminos eclipsis solaris contentum. et ut sint coniunctiones ille in horis et locis quibus maxime fient diuersitates aspectus. Quia itaque in vno mense equali medius motus luminarium est. 29. gra. 6. mi. et argumentum lune. 25. gra. 49. mi. Sit ut longitudo longior: solis per equa hunc arcum medij solis diuidat: et longitudo propior: lune argumentum lune etiam per equa diuidat. Siat ut equatio solis hincinde sumpta minuet ex medio solis. 1. gra. 8. mi. et argumentum lune addet. 2. gra. 28. mi. Equationes autem ille iuncte faciunt. 3. gra. 36. mi. huius duodecima pars: scilicet. 18. mi. si addita equationi solis fuerit: producitur 1. gra. 26. mi. scilicet differentia qua verus motus solis in minimo mense deficit a medio motu solis in mense equali. sed tantum etiam fere differt argumentum latitudinis verum in minimo mense ab argumento latitudinis medio in mense equali. Argumentum autem latitudinis medij in mense est. 30. gra. 40. mi. Ideoque cursus verus latitudinis in mense minimo est. 29. gra. 14. mi. Ponamus autem ut hunc nodum per equa diuidat: habebit vnusquisque terminorum suorum latitudinem vnus gra. 16. mi. et medij fere. que duplicata facit. 2. gra. 33. mi. fere: scilicet latitudinem argumenti. 29. gra. 14. mi. secundum proportionem sepe dictam. Aggregatum autem semidiametrorum luminarium luna in longitudine propior: exi stete: est. 33. mi. que ablata a gradu vno et 16. mi. et medio: relinquunt. 43. mi. que ab vtraque parte sumpta nodi: id est bis sumpta: faciunt vnum gra. 27. mi. fere. Non est igitur possibile: ut sol bis eclipsetur in mense vno: nisi ut luna nullam habeat diuersitatem aspectus in latitudine in vna coniunctione: et in altera diuersitatem aspectus habeat maiorem. 1. gra. 27. mi. Aut si ei in vtraque coniunctione diuersitas aspectus sit in eandem parte. et differentia ipsarum maior: 1. gra. 27. mi. Aut si ei in vtraque coniunctione diuersitas aspectus sit in partes contrarias. et aggregatum ipsarum sit maior: 1. gra. 27. mi. Quod potest enim in eclipsibus: ut latitudo visa in vtraque coniunctione sit minor aggregato semidiamet

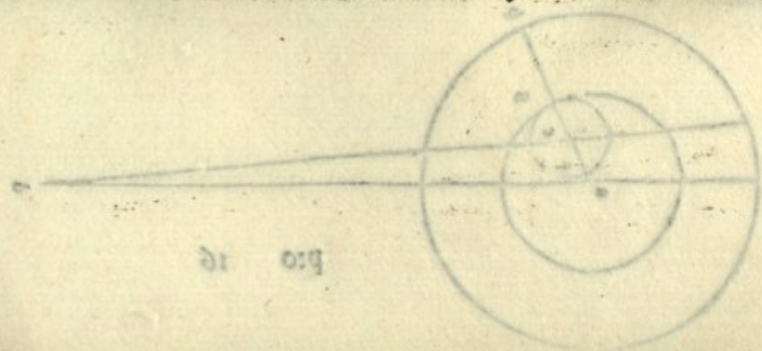
Sextus

tro:um. quod fieri non potest in his coniunctionibus: nisi conditiones iam dicte seruentur. Est etiam opus: vt latitudo lune vera in prima: cum latitudine lune vera in secunda simul perficiant. 2. gra. 35. mi. que est latitudo veri argumenti latitudinis in mense minori. Verum nō est locus in terra: in quo diuersitas aspectus lune ad solem in latitudine sit maior: 1. gra. 27. m. nec est locus in quo in vtraq; coniunctione differentia diuersitatum aspectus in latitudine in eandem partem sit maior: 1. gra. 27. mi. Si igitur debet in vno mēse bis eclypfari sol: oportet vt diuersitas aspectus in vtraq; coniunctione sit in partes cōtrarias. et aggregatū earum sit. 1. gra. maius: et. 27. m. Sub equinoctiali autē maxima diuersitas aspectus in latitudine maior non est. 25. mi. in quamcūq; partem. neq; in aliquo septem climatū: versus septentrionē pcedendo diuersitas aspectus in latitudine maior est gradu vno. quare non est possibile: vt vni plage terre sol bis vno mense eclypset. Nihil tamen prohibet homines vnius habitabilis plage eclypsim solis videre: et in sequenti coniunctione alterius plage homines etiam eclypsim habere: q̄ ambe diuersitates aspectus eis contingentes in partes contrarias: simul maiores esse possunt. 1. gra. 27. mi. vt si vna plaga esset ad meridiem ab equatore: ad septentrionem alia. Patet igitur: non esse possibile: q̄ in vno mense sol bis eclypsetur apud homines vnius climatis aut diuersorū: dū ab eadem parte equatoris sint. Contingens tamen est in locis contrariorū situū ab equatore.

Propositio xv.

Transitum lune in circulo decliui inaequales arcus in ecliptica secare: verum differentiā longitudinū in ambobus circulis admodum pariam esse.

CA nodo. a. sint duo arcus sumpti: ecliptice quidem. a. g. circuli decliuis lune. a. b. Sit autē luna in. b. procedat a puncto. b. arcus circuli magni perpendicularis super eclipticam: qui sit b. g. Palā est: q̄ verus locus lune in ecliptica est in puncto. g. Dato autē arcu a. b. per scientiam datā de ascensio⁹ nubrectis: notus erit arcus. a. g. qui semper erit minor arcu. a. b. et scientiam. 24. tertij. huius maxima differentia que inter hos esse potest: reperitur. 6. mi. et hoc dum arcus. a. b. est circiter. 45. gra. et latitudo maxima lune supposita est iam. 5. gra. In terminis vō eclipticis differentia arcuū. a. b. et. a. g. maxima esse potest. 4. m. vt si arcus. a. b. sit. 20. gra. reperies. a. g. esse. 19. gra. 56. m. Est enim proportio sinus. b. 3. ad sinū. 3. f. sicut proportio sinus. b. a. ad sinū. a. g. dū modo. 3. sit polus ecliptice. et. a. f. et a. l. quarte. Cogniti autē sunt. b. 3. et. 3. f. et. b. a. Nam. l. f. est. 5. gra. et proportio sinus. a. f. ad sinum. f. l. sicut proportio sinus. a. b. ad sinum. b. g. sic dū. a. b. est. 20. gra. b. g. est vnius gra. et. 42. m. Item a puncto. g. cadat perpendicularis super. a. b. que sit. d. g. quia proportio sinus. a. l. ad sinum. l. f. sicut proportio sinus. a. g. ad sinum. g. d. inuenies. g. d. insensibiliter differre a. g. b. Nam dum. a. b. est. 20. gra. reperies. g. d. esse. 1. gra. 42. m. fere. Nihil erroris sensibilis sequetur: si loco arcus. g. d. in eclypfibus sumatur arcus. g. b. etiā si loco arcus. a. d. sumatur arcus. a. b. quoniam si. g. sit centrum solis vel vmbre: fiet b. verus locus lune in vera applicatiōe. Sed. d. ver⁹ lune in medio eclypfis est: tamen possibilis est arcuū. g. d. et. a. d. sciētia: vt iam ostensum est de arcu g. d. Arcū autē. a. d. inuenies per viam: qua inuenite sunt ascensionē recte ex arcu. a. g. iam noto: vel quia sinus cōplementi. d. g. ad sinū cōplementi. g. a. proportio sit sicut sinus totius ad sinum cōplementi. d. a. Si tamen quis:

dicit Ptolemeus: huius rei scientiam exactam querat: multo iustius illum difficultas operis angat q̄ vtilitas delectet.

Propositio xvi.

Neclypsi lunari ex latitudine lune in medio eclypsis: et aggregato semidiametrorum lune et vmbre digitos ecliptice prenoscere.

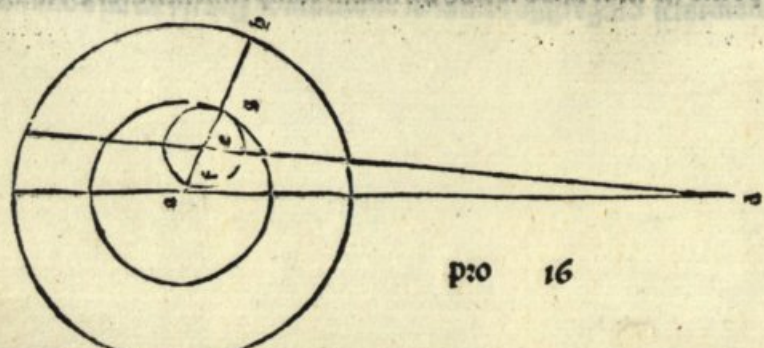
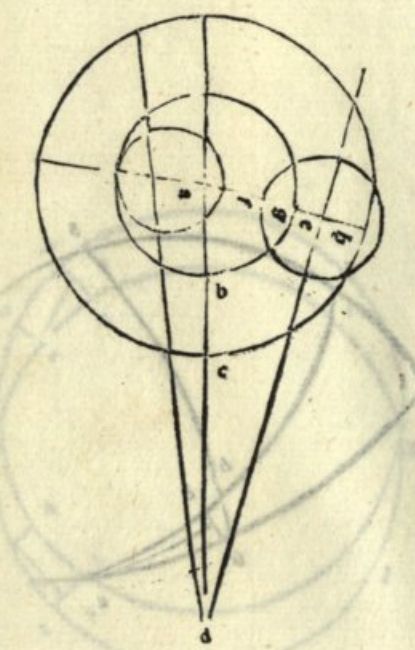
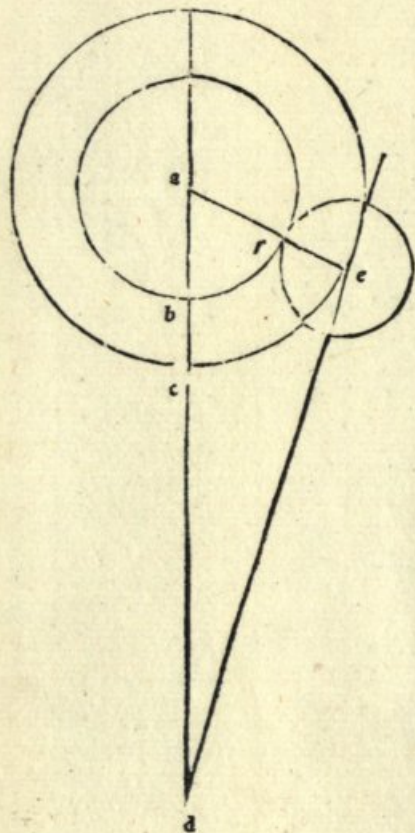
Sit circulus designans vmbre: in loco transitus lune. b. f. Semidiameter eius. a. b. semidiameter aut lune sit linea. b. c. ita vt aggregatum ambarum semidiametrorum sit. a. b. c. portio ecliptice. a. d. circulus lune decliuis. d. e. in quo locus lune in medio eclypsis sit. c. Si itaqz latitudo lune. a. e. sit equalis aggregato semidiametrorum scz. a. c. constat qd luna cōtinget circulum vmbre: et nihil eius eclypfabif. **S**ed si latitudo lune. a. e. sit minor: linea. a. c. ita tamen vt sit maior: linea. a. b. fiet eclypsis lune partialis. Ideo sublata latitudine. a. e. ab aggregato semidiametrorum scz. a. b. remanebit. e. b. que est equalis. f. g. parti diametri lune eclypstate. et cū tota diameter lune sit nota: constituta ipsa. 12. digitorum: constabit quot digitorum sit. f. g. hoc fit si duxeris. f. g. in. 12. et productum diuiseris per diametrum lune. **S**i aut latitudo lune minor esset semidiametro vmbre in quantitate: semidiameter lune fieret eclypsis totalis sine mora: et sic esset. 12. digitorum. Quā vō semidiameter vmbre excedit latitudinem lune in pluri q̄ semidiametro lune: tunc fit eclypsis totalis cum mora. Quando aut luna careret latitudine: tunc in medio eclypsis centrum eius esset centrum vmbre: fieretqz eclypsis lune maxima q̄ possibilis est: precipue si foret cursu tarda. Quando itaqz voles inuenire digitos eclipticos: aufer latitudinē lune ab aggregato semidiametrorum. reliquū duc in. 12. et diuide per diametrum lune: si proueniunt p̄cta pauciora. 12. erit eclypsis partialis. si precise. 12. erit vniuersalis: sed sine mora. si plura. 12. erit vniuersalis cum mora. Conuersa huius quoqz nota est. cū velis ex digitis eclipticis et semidiametris lune et vmbre latitudinē lune in medio eclypsis cognoscere: duc digitos in diametrum lune visualem: et diuide per. 12. quod erit aufer ab aggregato semidiametrorum: et manebit latitudo quesita. huius argumentum: hoc est distantiam a nodo reperies vel per tabulas latitudinis lune: vel per proportionē vnus ad. 11. et semis. Vel precipius: si voles per triangulum spherale. a. e. d. ex angulo. d. et laterc. a. e. et angulo. e inuenies latus. a. d. hinc. e. d. quod queritur. Verum in precedenti ostensum est: ea insensibiliter differre.

Propositio xvij.

Minuta casus: minutaqz mora: cum morā habet: in eclypsi lune determinare.

Sit. a. centrum vmbre in ecliptica. a. b. circulus lune decliuis. b. e. in quo sit in principio contactus lune et vmbre centrum lune. g. e. vō centrum lune in medio eclypsis. erit. a. e. ex premisissis orthogonaliter super. b. f. minuta itaqz casus que querunt sunt arcus. g. e. cui sit equalis arcus. e. f. eritqz fere eclypsis finis in. f. et principium in. g. ductis arcibus magnis. a. g. et. a. f. fiet tam. a. g. q̄. a. f. aggregatum ex semidiametris vmbre et lune. et. a. e. latitudo lune in medio eclypsis: vel arcus parū ab. e. a. differens: ex ante premissa notus. Si tribus arcibus

Sextus

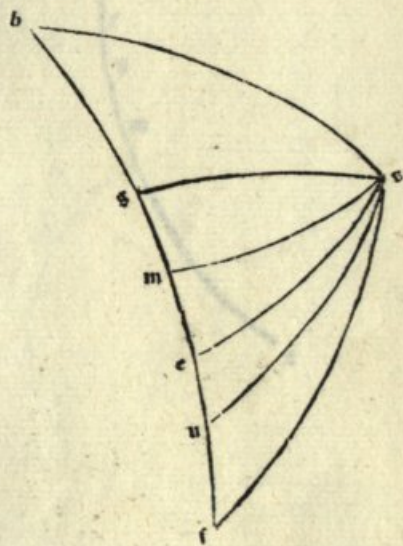
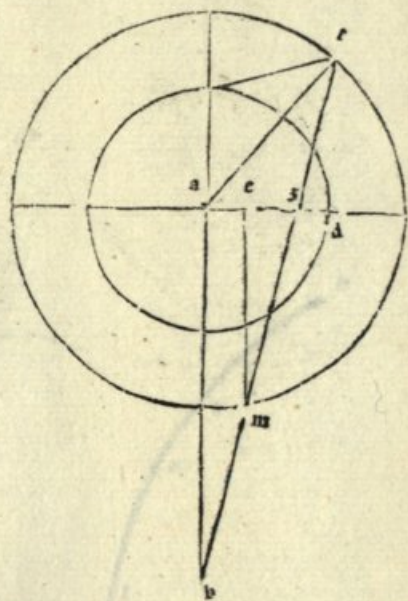
trianguli. a. e. g. vtaris tanq̄ rectis lineis: nihil diuersitatis erronee sequet̄
 propter earum paruitatem. Ideoq̄ quadratū. a. e. aufer a quadrato. a. g. et
 remanebit q̄dratū. e. g. q̄re. e. g. notus: qui querebas. Si si luna eclypfabif
 cū moza: sit. m. centrū lune in principio totalis obscuratiōis: z. n. centrū eius
 in fine totalis obscuratiōis: fiet centrum. e. m. fere equale. e. n. z. vterq̄ hoz
 arcū dicit̄ minuta moze. z. erit. a. m. aut. a. n. excessus semidiametri vmbre
 supra semidiametrū lune. ideo notus fiet. Et sic ex arcub⁹. e. a. et. a. m. modo
 predicto inuenies quantitatem arcus. e. m. Verum si precisionem sequi pla
 cet: poteris ex scientia trianguli sphericalis. e. a. g. cui⁹ duo latera. e. a. et. a. g. z
 angulus. e. rectus nota sunt: inuenire quantitatem arcus. e. g. Est eni propor
 tio sinus complementi. a. g. ad sinum complementi. e. g. sicut proportio sinus
 complementi. e. a. ad sinum totum. ¶ Quidam minuta casus z moze: que p
 viam reclarum linearum inuenerunt: definitio: sic reddunt. Sit ecliptica
 a. b. in qua. a. centrum vmbre. Aggregatum ex semidiametris vmbre z lune
 sit. a. m. z via obliqua lune. b. m. z. t. sitq̄. m. centrum lune. in cōtactu vmbre
 z. centrū lune in oppositione vera. et. t. centrū lune in contactu vmbre postq̄
 liberata est eclypsi. a. d. orthogonalis super. a. b. erit in oppositione vera la
 titudo lune. a. z. Ex minutis itaq̄ casus prius inuentis: dum duodecimam
 sibi superadijces: addifcas argumentum latitudinis ad principium et finē
 eclypsis: scz minuta casus cum sua duodecima auferendo ab argumento lati
 tudinis. a. z. z eidem addendo. Ex quibus habebis latitudines lune ad prin
 cipium z finem eclypsis. Ad principium sit. a. e. ad finem. a. d. ex. e. a. et. a. m
 propter rectum angulū. e. nota fiet. e. m. z ex. m. e. et. e. z. notis nota fiet. z. m.
 minuta casus a principio eclypsis ad veram oppositionē. Similiter ex. t. a.
 et. a. d. propter angulū. d. rectum nota fiet. t. d. ex qua et. d. z. nota erit. z. t.
 scz minuta casus a vera oppositione ad finem eclypsis. Simili via de minu
 tis moze procedunt. Verū vt sepius ostensum est in autep: remissa: parum vti
 litatis hoc opus affert. Si tamen vtiq̄ precisionē amas: age opus fm viam
 ante premisse: vt arcum inter verum locum oppositionis: z locū mediū eclyp
 sis cognoscas: z tunc inuenias cuncta definitio: a.

Propositio xvij.

**Via tempora in eclypsi lune particulari: seu quinqz
 in vniuersali diffinire.**

¶ Si nō habet mozam: tria tempora reperies: scz principium
 medium z finem. Veram oppositionem habes ex dictis: q̄ ni
 hil vel parum a medio eclypsis differt. si tamen differt: z vo
 les precisius diffinire: mediū ipsuz ex doctrina data in. 15. hui⁹
 cognosces arcum. b. d. in figura eiusdem z cum sua duodecima diuide p mo
 tum lune in hora: vel ipsum solum per superationē lune in hora diuide: z eri
 bit tempus inter veram oppositionē z mediū eclypsis. ex quo cognosces me
 dium eclypsis. Item minuta casus diuide p superationē lune in hora: z eri
 bit tempus a principio ad medium. tantum quoq̄ est a principio ad finem.
 ¶ Si mozam habet: habebit tempo: a quinqz: scilicet principium contactus
 vmbre: principium totalis obscuratiōis: medium z finem totalis obscura
 tiōis: z finem eclypsis. Principium z finem reperies vt antea. Deir. de di
 uide minuta moze per superationem lune in hora: z erit tempus quod est

a principio totalis obsurationis ad mediū eclipſis. ⁊ tantum eſt a medio ad finem totalis obsurationis. Ex his facile habebitur locus lune in punctis horum temporum: ſiue minuta caſus cum ſua duodecima addēdo ad locum lune in medio eclipſis: ⁊ deinde diuidēdo. Item minuta more cum ſua duodecima addēdo ad locum lune in medio eclipſis: aut demēdo. Siue velis agere per tempus caſus ⁊ tempus more: multiplicando ipſum per motum diuerſum lune in hora: ⁊ productum addēdo ⁊ demēdo: vt dictum eſt. Ex his quoq; latitudines lune ad principia ⁊ fines facile addiſces.

Propoſitio xix.
Motum locū lune in eclipſtica ex vero eius loco dato oſtendere.

Ad inſtans datū diuerſitatē aspectus lune in lōgitudine ex p̄miſſis libro q̄nto hui⁹ collige. Et ſi luna fuerit inter aſcēdens et nonageſimū gradū ab aſcēdente: diuerſitatē aspect⁹ lune in lōgitudine adde ſup vero loco eius ad inſtās datū: ⁊ exhibit locus eius viſus. Sed ſi luna fuerit inter gradum occidentem ⁊ nonageſimū gradū ab aſcēdente: diuerſitatem aspectus dictam minues ex vero loco lune: ⁊ proueniet quod queris.

Propoſitio xx.
Latitudinem lune viſam comprehendere.

Ex priorib⁹ habeas latitudinē lune verā ad inſtans datū: ⁊ diuerſitatē aspect⁹ in latitudine. Et ſi ambo fuerit i eandē ptē ab eclipſtica: vnā alteri iūge. ſi diuerſarū ptū: minorē a maiori deme: ⁊ relinquet latitudo lune viſa ei⁹ partis cui⁹ maior: fuit.

Propoſitio xxi.
Motum lune viſum in hora aſſignata perpendere.

Per ante p̄miſſā ad p̄ncipiū hore aſſignate repias viſū locū lune. Et p̄ eadē ad finē hore date inuenies q̄z viſū locū lune. Et d̄ia horū eſt qd̄ cupis. Vel cōſidera p̄ dicta ad p̄ncipiū: ſiſt ad finē hore diuerſitatē aspect⁹ in lōgitudine. Et ſi diuerſitas hore ad p̄ncipiū ſit maior: q̄z diuerſitas ad finē hore: differētiā ipſarū minue a motu vero lune in hora. Si aut̄ diuerſitas ad p̄ncipiū hore ſit minor: diuerſitate ad finē hore: differētiā ipſarū adde motu vero lune in hora: ⁊ pd̄bit mot⁹ viſus lune in hora. Et hoc ſi luna fuerit inter aſcēdēs et. 90. ḡ. Cū vō luna fuerit inter. 90. ḡ. ab aſcēdēte ⁊ gradū occidētē: ſi diuerſitas ad p̄ncipiū hore ſit maior: diuerſitate ad finē hore: differētiā ipſarū adde vero motu lune in hora. Si aut̄ diuerſitas ad p̄ncipiū hore ſit minor: diuerſitate ad finē hore d̄iaz ipſarū minue a vero motu lune i hora: ⁊ pueniet viſus mot⁹ lune i hora. Siſt repies ſupationē lune viſā in hora: ſumēdo loco mot⁹ veri ſupationē veram in hora.

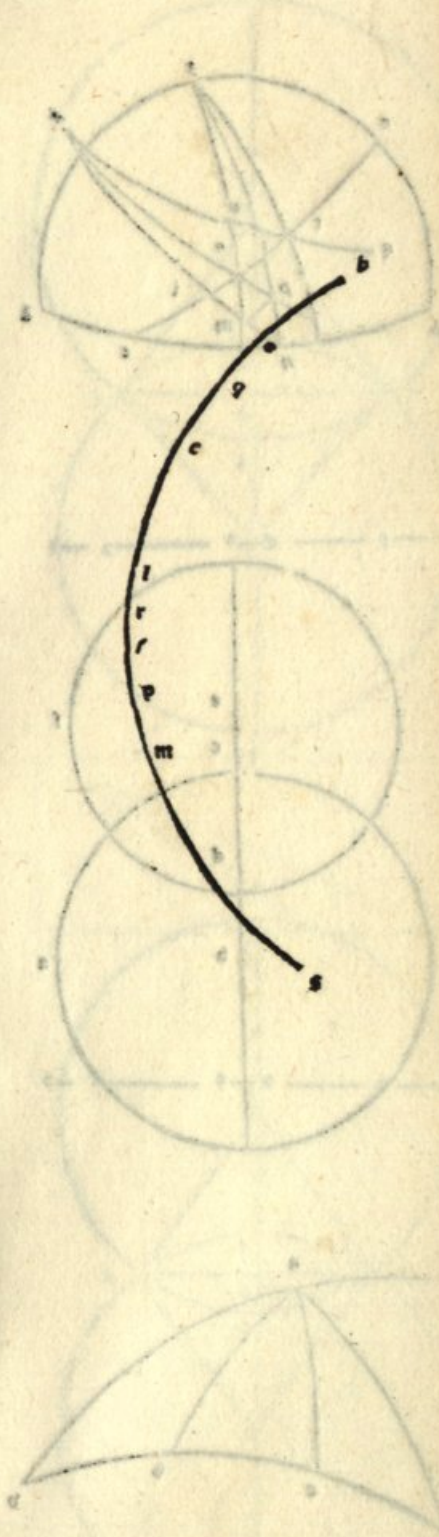

Propoſitio xxij.
Coniuñtionem luminarium viſibilem diſſinire.

Ad t̄ps vere iūñctiōis p̄ p̄cedētes doctrinas repias diuerſitatē aspect⁹ lune ad ſolē i lōgitudine. ſi ea fuerit ſm ſucceſſionē ſignoz. id accidit dū locus iūñctiōis fuerit inter aſcēdens ⁊ 90. ḡ. ab aſcēdente: iūñctio vera viſibilem ſequit. Et cū in hor

Sextus

rizonte maior: ptingit diuersitas aspectus in longitudine: fiet diuersitas ipsa
 in hora visibilis coniunctionis maior: q̄ in hora vere coniunctionis. Si autē
 ea fuerit contra successione[m] signorum: id accidit dum locus coniunctionis
 fuerit inter gradum occidentem ⁊ nonagesimum gradum ab ascendente: cō
 iunctio vera visibilis p̄cedit. Et cū iterū in horizonte maior: fuerit ⁊ ptingit
 diuersitas aspectus in longitudine: fiet ipsa diuersitas in hora visibilis con
 iunctionis iterum maior: q̄ in hora vere coniunctionis. Si autem nulla esset
 diuersitas aspectus in longitudine: quod solum accidit quando locus coniu
 ctionis est in nonagesimo gradu ab ascendente: tunc simul fiet coniunctio vi
 sibilis ⁊ vera. ¶ Intelligamus itaq; quartam egyptice ab horizonte ad no
 nagesimū gradū ab ascendente. g. v. ita vt in horizonte sit. g. in nonagesimo
 gradu. v. in qua q̄rta locus vere p̄iunctionis sit. l. ⁊ tūc sit diuersitas aspectus
 in longitudine arcus. l. m. locus solis quidem visibilis. r. locus lune visibilis
 m. p. oppositum est inuenire punctum egyptice: in quo cum luna sit s̄m verita
 tem: locus visus eius sit super. r. Erit autē diuersitas aspectus lune ad solem
 arcus. r. m. huic equalis sit. l. c. ad partem oppositam. Quando igitur luna
 fuit in. c. si diuersitas aspectus eius est equalis arcui. l. m. seu. c. r. c. est punctus
 quesitus. Sed luna existēte in. c. quia tunc vicinior: horizonti fuit: diuersitas
 aspectus eius in longitudine maior: fuit q̄ dum est in. l. Sit itaq; lune in. c.
 existētis diuersitas. c. p. q̄ est maior: prior in arcu. e. p. huic equalis sit. c. q. in
 contrarium successione[m]. Si ergo luna existēs in. q. haberet diuersitatē aspe
 ctus in longitudine arcus. q. c. q. esset punctus quesitus. Sed cum sit vicinior:
 horizonti dum est in. q. erit eius diuersitas aspectus maior: arcu. c. p. aut. q. r.
 Sit itaq; tunc. q. f. excedens. q. r. in arcu. r. f. hinc. r. f. equalis. q. s. In cōtra
 rium successione[m] dico esse. s. punctum quesitū. Nam si luna fuerit in. s. s̄m
 verum locum: erit locus eius visus super. r. fere: aut insensibiliter ab eo diffe
 rens. P̄cisius tamen habebis: si. q. s. facies equalē. r. f. ⁊ tanti parti. r. f.
 quāta ipsa. r. f. est pars. r. p. Simili via procederēs in reliqua quarta egypti
 ce. Est igitur opus tale: Diuersitatem aspectus in longitudine lune ad solem
 scz arcum. r. m. diuide per motum verum lune in hora: ⁊ tempus quod exit
 aufer ab hora vere coniunctionis: si fuerit ante nonagesimū gradū ab ascen
 dente. vel adde idem sibi si post. ⁊ ad t̄ps iam p̄oueniēs queras diuersitatē
 aspectus in longitudine: que est arcus. c. p. eius differentiam ad primam di
 uersitatem: que fuit. c. r. scz arcum. r. p. diuide per motum lune in hora: ⁊ tem
 pus p̄oueniens iterum adde vel minue vt antea a tempore cum quo secun
 dam diuersitatem quesuisti. ⁊ ad tempus iam p̄oueniens tertio queras di
 uersitatem aspectus in longitudine: que est arcus. q. f. eius differentia ad se
 cundam diuersitatem: que fuit. q. r. est. r. f. Super. r. f. si sensibilis quātitas sit
 iungamus tantam partem. r. f. quanta est. r. f. pars. r. p. vt. r. f. cum parte sua
 sit equalē. q. s. erit itaq; s. r. diuersitas aspectus lune in longitudine in hora
 visibilis coniunctionis fere. diuide arcum. s. r. per motū lune in hora: ⁊ tem
 pus minue vel adde ad tempus vere coniunctionis: vt antea dictum est: ⁊ exi
 bit coniunctio visibilis: que querebatur. Vel sic agas ⁊ facilius Ad horā vere
 coniunctionis queras diuersitatem aspectus lune in longitudine: ⁊ motum
 eius visum in hora: agendo in hoc per horā antecedentem veram coniu
 ctionem: si sit ante nonagesimū gradum. aut sequentem: si sit post nonagesi
 mum gradum. diuidasq; diuersitatem aspectus in longitudine per motum
 visum lune in hora: ⁊ erit tempus distantie visibilis coniunctionis a vera.
 quod adde vel minue: vt ante dictum est: ad idem tempus visibilis coniu

¶ **R**ia tempora eclipſis ſolaris extrahere.

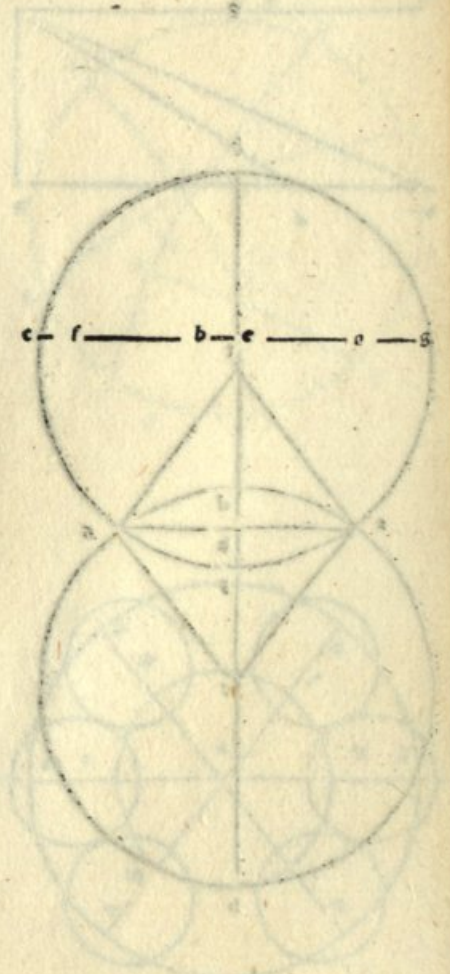
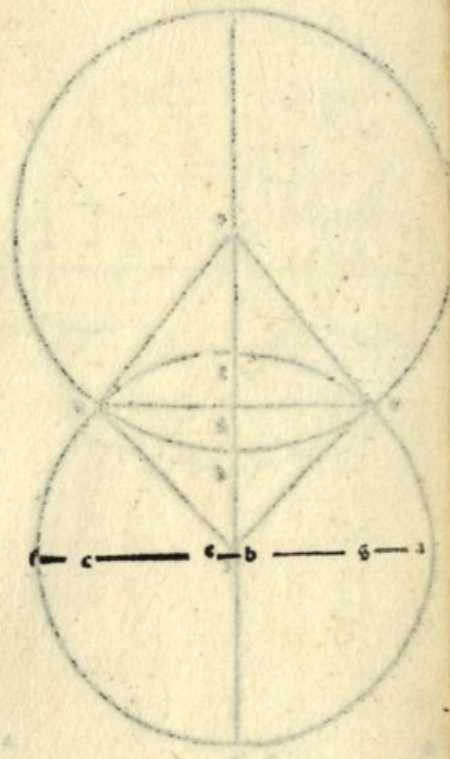
T Minuta caſus diuide p ſuperationē lune in hora: ⁊ exi-
bit tēpus a principio ad mediū. ⁊ tantū nūc ſupponit a medio ad
finē. vel adde minutis caſus ſuā duodecimā: ⁊ habebis viſum
motū lune a principio ad mediū: ⁊ a medio ad finē. hūc motū
cōuerte in tēps: diuidēdo ipſum p motū lune viſum in hora.

Propoſitio xxvj.

¶ **H**ec tempora definitioza reddere.

Quia diuerſitas aspectus lune in longitudine variatur in
principio: in medio: ⁊ in fine eclipſis. ⁊ tñ arcus viſus motus a
principio ad mediū ſit equalis arcui motus viſus a medio ad
finē: ſit in deſcriptione horū arcuū ſm viſum diuerſitas: ita vt
l3 arcus ſint eq̄les: tñ in diuerſis tēpib⁹ videant ſm viſū deſcri-
bi. Sic tēps ab initio ad mediū erit aliud a tēpe a medio ad finē. ¶ Sit igiſ
arcus veri motus lune a principio ad finē eclipſis. a. b. c. ita vt in principio
ſit ſm veritatē in. a. in medio in. b. in fine in. c. Sed ſm viſum in principio ſit
in. g. in medio in. e. in fine in. f. Sit motus viſus a principio ad finē. g. f. erit
aut. g. e. inſenſibiliter differens ab. e. f. propter aggregatum ſemidiametroꝝ
in principio ⁊ fine inſenſibiliter variatū. Si diuerſitates aspectus in lōgi-
tudine ſint ſm ſucceſſionē ſignoz: qđ accidit ante. 90. g. ab aſcēdēte: oportet vt
a. g. ſit maior. e. b. Sic motus ver⁹ a principio ad mediū: maior eſt motu viſo
in eodē tēpe in tāto in quāto. a. g. excedit. b. e. Aufer igiſ diuerſitatē. e. b. a di-
uerſitate. g. a. ⁊ reſiduū adde cū. e. g. exiſit. a. b. qđ diuide p motū lune veruz
in hora: ⁊ exiſit tēps quo luna ſm viſum trāſit. a. g. in. e. Siſt ex diuerſitatib⁹
f. c. et. e. b. inuenies arcum. b. c. ⁊ tēps ſuū. Si vō diuerſitates aspectus in lōgi-
tudine fuerint ptra ſucceſſionē ſignoz: qđ ſit poſt. 90. gradū: erit. a. g. minor:
b. e. et. b. e. minor. c. f. Sic iterū verus motus lune a principio ad mediū: ma-
ior eſt viſo motu lune in eodē tēpe: in differētia. b. e. et. a. g. diuerſitatū. q̄re au-
fer. a. g. a b. e. reſiduū adde cū. g. e. ⁊ pdibit. a. b. quē diuide p verū motū lune
in hora: ⁊ exiſit tēps quo luna ſm viſum a principio eclipſis cadit in mediū
eclipſis. Siſt ex differētia diuerſitatū. c. f. et. b. e. ⁊ arcu. e. f. inuenies tēps quo
luna a medio eclipſis ad finē ſm viſum exiſit. Ex his p̄ſtat: qđ ſi differētia
diuerſitatū aspectus in lōgitudine in principio ⁊ medio eclipſis ſit eq̄lis dif-
ferētie diuerſitatū aspectus in lōgitudine in medio ⁊ fine: tēps incidētie eq̄le
eſt tempori exiſitētie. Id autē p̄tingit: ſi mediū eclipſis in. 90. gradu ab aſcē-
dente fiet. Quñ vō differētia diuerſitatū aspectus in lōgitudine in principio et
medio eclipſis ſit minor differētia diuerſitatū aspectus in lōgitudine in me-
dio ⁊ fine: qđ accidit ante. 90. gradū: tēps incidētie minus eſt tēpe exiſitētie.
Sed quñ differētia diuerſitatū in lōgitudine in principio ⁊ medio eclipſis ſu-
erit maior differētia diuerſitatū aspectus in lōgitudine in medio et fine eclip-
ſis: qđ ſit poſt. 90. gradū: tēps incidētie maius eſt tēpe exiſitētie. Quñ autē diffe-
rentie diuerſitatū aspectus in longitudine verſus. 90. gradū: maiores ſint q̄
verſus aſcēdēns vel occidēns: trahit ex ſciētia anguloꝝ in ſecūdo hui⁹: ⁊ ta-
bulis ſuis. Vt autē breuius ſingula complectant: minuta caſus diuide p ſupa-
tionē lune viſam in hora repertā ad principiū eclipſis: ⁊ pueniet tēps incidē-
tie in mediū eclipſis. Itē diuide ea p ſupationē lune viſam in hora repertā
ad mediū eclipſis: ⁊ pueniet tempus exiſitētie a medio eclipſis.

Sextus

gra. 26. m. Item fm proportionē vnus ad 3. 7. 8. m. 30. secundum e. a. est. 6. erit periferia. a. b. g. d. 37. digiti. 42. m. Et area circuli solaris. 113. digiti quadrati. 6. m. 7. fm eandem proportionem dum. t. a. est. 6. digiti. 10. m. fiet periferia. a. 3. g. b. 38. digiti. 45. m. Et area circuli lunaris. 119. digiti. 29. m. Proportio autē periferie. a. b. g. d. se habet ad arcū. a. d. g. sicut area circuli ad area sectoris. a. e. g. sed. e. a. est. 180. a. d. 41. gra. 49. m. Ideo area sectoris. a. e. g. est 26. digiti quadrati. 7. 15. mi. fere. Similiter sector. a. t. g. fiet. 26. digiti. 51. mi. Sed area trianguli. a. e. g. fuit. 17. digiti. 52. mi. ergo portio. a. d. g. k. est. 8. digiti. 23. m. Et area trianguli. a. t. g. fuit. 18. digiti. 48. mi. ergo portio. a. 3. g. k. est. 8. digiti. 3. m. igitur area ovalis. a. 3. g. d. est. 16. digiti superficiales. 26. m. Superficies autē dicti circuli. a. b. g. d. fuit. 113. digiti. 6. mi. quam si constituemus. 13. digitos: erit ovalis. a. 3. g. d. digit^o vn^o. 45. mi. fere. quod est intentū.

Propositio xxviii.

Quantitatē anguli ex ecliptica 7 circulo per ambo centra luminariū vel lune 7 vmbre transeunte pro uenientis inquirere.

Non queruntur hi anguli nisi ad principia eclipsum 7 fines: 7 principia more 7 fines in luminari^o. Sit igit in eclipfi lunari in principio totius centrum vmbre punctum. a. in ecliptica. b. a. 7 portio circuli decliuis lune sit. e. g. que est tanq̄ equidistet ecliptice: propter paruitatem arcus eius. In principio eclipfis sit luna super. e. in principio more super. d. in medio super. g. pductis lineis. a. e. a. d. a. g. propositum est inuenire angulum. b. a. e. item angulum. b. a. d. Est autē angulus g. insensibiliter a recto differens. et. a. e. est aggregatum semidiametro:ū lune 7 vmbre. a. d. autē semidiameter vmbre minus semidiametro lunc. a. g. 7o latitudo lune in medio eclipfis: que nota sunt. In trigono itaqz. e. a. g. portio laterum. e. a. a. g. nota. ergo tanq̄ in rectilineo notus erit angulus. a. e. g. qui est equalis angulo. e. a. b. quesito. Similiter per trigonum. d. a. g. notus erit angulus. a. d. g. eq̄lis. d. a. b. quesito. In medio 7o eclipfis talis angulus rectus est. similiter in eclipfi solari. a. e. erit aggregatū ex semidiametris. et. a. g. distantia duorum centrozum in medio eclipfis: ex quibus notus quoqz fiet angulus. a. e. g. Sed melius est: vt agas in principio eclipfis per aggregatum semidiametroz: 7 latitudinem lune veram aut visam. in principio eclipfis 7 in principio more per semidiametrum vmbre minus semidiametro lune: 7 latitudinē lune veram in principio more. 7 fiet opus precisus. Verum si omni precisioni inniti voles: fac opus per scientiam trianguloz sphericalium. Fecit enim Ptolemeus tabulam horum anguloz: in quam fit introitus cum digitis eclipticis. 7 supposuit lunā in longitudine media epi cycli. Ex digitis enim 7 aggregato semidiametro:ū reperit arcum. a. g. cum quo egit vt dictum est.

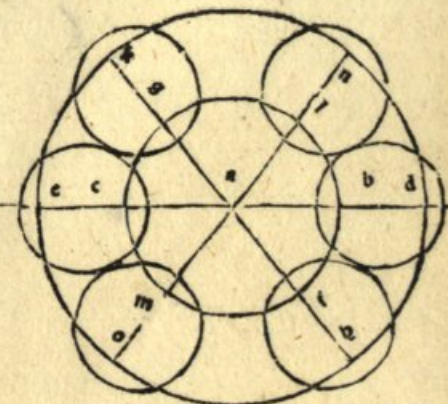
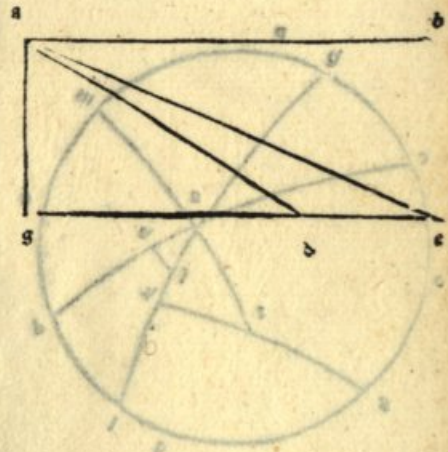
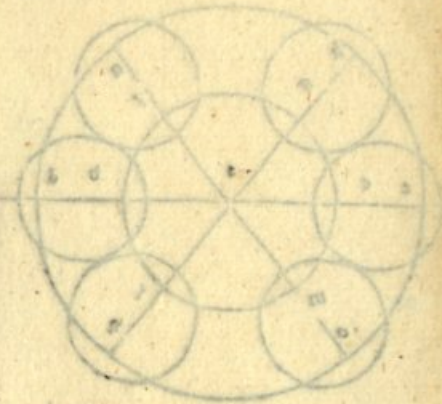
Propositio xxix.

Lexus tenebrarū ad quam partē accedēt in eclipfi determinare.

Euidentie gratia sit eclipfi lunari circulus vmbre sup centro. a. in ecliptica. b. a. c. 7 propter angulos quib^o precedēs doctrina fuit assignādos: sit circulus. d. n. e. cuius polus sit. a. Si itaqz luna in aliquo priorum tempo:ū eclipfis fuerit super. b.

b 4

Septimus

Liber Septimus Stellarum Fixarū Motus Variabilitatē
tam in Longitudine q̄ in Latitudine demonstrando enucleat.

Propositio

Prima.

Quod stelle fixe zodiaci nō mo-
do inter se: verumetiā ad eas
que extra zodiacū sunt stellas
distantiam inuariatā habeant:
expimento docere multiplici.

Quod huic rei testimoniū adduci
potest: non est nisi a parte Abrahā.
Nam ipse ante se paucas admodum
de stellis fixis considerationes obser-
uatas reperit: eas videlicet q̄ fuerunt
Arsafilis et Timocaris: tales quidē
quibus tute credi non poterat. Signi-
ras tamen stellarum ad inuicem: tam

earum que in zodiaco sunt inter se: q̄ carundem ad eas que extra sunt: quas
ipse Abrahā cognouit & scriptas reliquit: adhuc hodie inuariabiliter man-
sisse videm^o. Dixit enī q̄ stella in labio meridiano cancri: & stella lucida que
antecedit caput hydre: & stella lucida in cane antecedente: sunt fere fm recti-
tudinem: nisi q̄ media earum tēdit ad meridiem digito vno & medietate di-
giti. & longitudes inter eas fere sunt equales. Item earum quattuor: q̄ sunt
in capite leonis: due orientales: & stella ante caput hydre sunt in recta linea.
Item que est super cauda leonis: & ea que super cauda vrse: extrema & lucida
sub cauda sunt fere in linea: nisi q̄ media & orientalis: a linea per digitū vnū.
Item linea que recta transit a stella sub cauda vrse: ad stellam in cauda leo-
nis: continuat duas stellas que sunt inter eas. Talium figurarū plures scri-
psit: quas & Ptolemeus suo tempore mansisse vidit. Et cum inter Abrahā
et eum. 200. & 60. anni circiter fluxerūt: & figuras in tanto tempore nihil mu-
tatas sensisset: conclusit eas semper inuariatas manere. Et vt etiā posteri fir-
mius id scire possint: addidit figuras alias: quas suo tempore considerauit.
Inquit enim trium stellarum que sunt in capite arietis: due septentrionales
et stella lucida q̄ est in genu meridiano deferentis caput algol: & stella dicta
albaiotb: sunt super lineam rectam. Item linea recta transiens albaiot & al-
debaran pertransit stellam que est in pede anteriori retinentis habenas: ita
vt modicū intersit. Itē albaiot & stella q̄ cōis est cornu tauri & pedi retinētis
habenas: & stella q̄ est in humero dextro orionis: sunt sup linea recta. Siles
in alijs figuras scripsit: q̄s & hodie nos māsisse videm^o. Cū tñ iteruallū t̄pis
a ptolemeo ad nos mille tricētos & circiter viginti annos ptineat. Quib^o re-
bus satis cōpertū habem^o: q̄ omniū stellarū fixarū ad inuicē sit vna & eadē
habitu do semper: & motus earum sit motus celi vnus: in quo constituunt.

Propositio

II.

Stellas fixas alio q̄ diurno motu moueri: motūq̄
earum ad signorum successione tendere.

Huius rei argumentum ex hoc: q̄ distantia earum in longi-
tudine a punctis solstitialibus & equinoctialibus non manet

eadem semper: sed crescit secundum successionem signorum procedendo: ita ut stelle que antiquo tempore fuerunt ante puncta tropica et equalitatis: modo reperiuntur post ipsa puncta tropica et equalitatis. Quantoque tempus inter considerationes antiquorum et nostras maius est: tanto a locis antiquis suis stelle magis reperiuntur secundum successionem signorum elongate. Exemplum Abzrachis: ante quem Timocaris observans reperit stellam azennech: que est spica virginis: ante caput equinoctij autumnalis per gradus 8. fere. Ipse autem Abzrachis reperit eandem ante punctum autumnale gradus 6. tantum. In alijs quoque stellis similem motum reperit Ptolemeus deinde comparans loca stellarum a se inuenta ad ea que Abzrachis scripta reliquit. Inuenit ipsa quoque permutata esse secundum signorum successionem. Adducit autem hoc exemplum anno secundo Antonij mense Bzomathi: qui est octauus egyptiorum: nono die eius: occidente sole in alexandria: parte postrema geminorum celum mediante: post meridiem horis quinque et media equalibus. Considerauit solem et lunam per instrumentum armillarum. et fuit sol visus in 3. gradibus piscium. et longitudo lune a sole 92. gradibus et octaua unius. Sol tamen secundum veritatem fuit in 3. gradibus et 24. unius gradibus piscium. Est enim diuersitas aspectus eius iuxta horizonta 2. tantum et medium fere. Sic luna visa fuit in 5. gradibus et sexta unius geminorum celum mediante. Per instrumentum armillarum visa est longitudo stelle: que est cor leonis: a luna 57. gradibus et decime unius. Sed oportuit lunam in medietate hore interea motam fuisse circiter quartam partem sexte secundum successionem signorum: et diuersitatem aspectus eius esse contra successionem signorum a loco viso suo per medietatem sexte unius. 6. quare visus locus lune a media hora post occasum solis fuit 5. gradibus et tertia geminorum. Sed inter eum et stellam dictam fuerunt 57. gradibus et decima unius. quare oportuit stellam esse in 2. gradibus et medietate fere leonis. Sic distantia eius a puncto tropico fuit 32. gradibus et medietas fere. Abzrachis autem dixit se considerasse hanc stellam in anno 50. tertie reuolutionis Kalippi: scilicet anno 196. a morte alexandri. et eam distitisse post punctum tropicum 29. gradibus et medietate et tertia unius. Ergo a tempore Abzrachis usque hanc Ptolemei considerationem mota est 2. gradibus et duabus tertijs unius. Tempus autem ab hora considerationis Abzrachis usque hanc Ptolemei considerationem fuit 265. anni egyptij: et paulo plus. Ex hoc cognitum est: ut in quibuslibet 100. annis vno gradu fere secundum successionem signorum mouerentur. Hinc accidisse videtur quod Abzrachis de quantitate anni dixit: Puncta tropicorum et equalitatum ad partem successionis signorum in anno non minus centesimo anno unius gradus mutari. Similem quoque mutationem in alijs stellis fixis inuenit Ptolemeus a locis earum que Abzrachis scripserat. Ex quibus satis concluditur propositionis intentio.

Propositio iij.

Motum stellarum fixarum circa axem eclyptice et super eius polis fieri.

Quam latitudines stellarum quas Timocaris scripsit: et hi qui ante Abzrachim fuerunt: ita quoque ab Abzrachi reperte fuerunt: similiter et a Ptolemeo considerate. et si diuersitas aliqua inter latitudines stellarum quas Abzrachis scripsit: et latitudines a Ptolemeo notatas reperta fuerit: tamen ipsa modica valde fuit: ita ut talis euenire potuerat ratione instrumenti aut visus in consideratione. Sed declinationes ipsarum ab equinoctiali non sunt eadem ab illis inuente. ita

Septimus

vt neq; Ab:achis easdem comprehenderet quas Timocaris et homines sui temporis scriptas reliquerunt. nec Ptolemeus concordet eis quas Ab:achis notauerat inueniret. Verum stellarum que sunt in medietate spheræ: que est a puncto tropici hiemalis: ad punctum tropici estiuales: per punctum vernale procedendo: declinationes meridiane quæ minui: sed septentrionales augmentari visæ sunt. E contra stellarum que sunt in medietate spheræ reliqua: declinationes septentrionales minui: sed meridiane augmentari visæ sunt. Ad id: quod diuersitas variationis reperta est in his que sunt iuxta puncta equalitatis: et minor in his que sunt iuxta puncta tropica. Nam de stella luminosa in vulture volante scripsit Timocaris: quod haberet declinationem septentrionalem. 5. gradus. et 4. quartarum unius. similiter Ab:achis. Sed Ptolemeus. 5. gradus. et medietate et tertia. Stella media pleiadum tempore Timocaris inclinata fuit ad septentrionem. 14. gradus. et medio tempore Ab:achis. 15. gradus. et medio tempore Ptolemei. 16. gradus. et quarta. Aldebaran tempore Timocaris inclinata fuit ad septentrionem. 8. gradus. medio et quarta. Tempore Ab:achis. 9. gradus. medio et quarta. Tempore Ptolemei quasi. 11. gradus. Alhaioth que est luminosior: tenetis habenas: tempore Arsatilis inclinata fuit ad septentrionem. 40. gradus. tempore Ab:achis. 40. gradus. et quinta. tempore Ptolemei. 41. gradus. et sexta. Bellatrix que est in humero sinistro orionis: tempore Timocaris declinationem habuit septentrionalem gradus unius et duarum quintarum. Tempore Ab:achis gradus unius et 4. quartarum. Tempore Ptolemei gradus 2. et medietate. Que est in humero dextro orionis: tempore Timocaris habuit declinationem septentrionalem. 3. gradus. et medietas et tertia. Tempore Ab:achis. 4. gradus. et tertia. Tempore vero Ptolemei. 5. gradus. et quarta. Alhabor que est in ore canis: tempore Timocaris declinationem habuit meridianam. 16. gradus. et tertia. Ab:achis vero tempore. 16. gradus. Ptolemei vero. 15. gradus. medietate et quarta. In his itaque et alijs pluribus que sunt in hac medietate spheræ: in qua est punctum vernale: inuente sunt declinationes successu temporis: septentrionales quidem augeri: et meridiane minui. et plurimum variationis in eis que iuxta punctum vernale: et minimum in his que iuxta puncta tropica sunt repertum. Item stella que est cor leonis a Timocaride reperta est declinata ad septentrionem. 21. gradus. et tertia. Ab Ab:achi. 20. gradus. et 2. tertijs. A Ptolemeo. 19. gradus. medietate et tertia. Azimech que spica virginis est: reperta est in declinatione septentrionali a Timocaride gradus 1. et 2. quintis. Ab Ab:achi tribus quintis unius gradus. A Ptolemeo autem reperta est declinata ad meridiem medietate sexta. Stellam que est in extremitate caudæ vrse maioris: ad septentrionem inclinatam reperit Arsatilis. 61. gradus. et medietate. Ab:achis. 60. gradus. medietate et quarta. Ptolemeus. 59. gradus. et duabus tertijs. Alramech Timocaris dixit declinatam ad septentrionem. 31. gradus. et medietate. Ab:achis. 31. Ptolemeus. 29. gradus. et medietate. Stellam que est super cor scorpionis Timocaris reperit inclinatam ad meridiem. 18. gradus. et tertia. Ab:achis. 19. gradus. Ptolemeus gradus 24. et quarta. Ex his et alijs similibus visæ sunt stelle in hac medietate declinationes septentrionales suas minuere: et meridianas augere. Talis vero declinationum varietas esse nequit: nisi stelle fixe in motu proprio: non circa axem mundi et super polos eius: sed circa axem eclipticæ et super eius polos reuoluantur. Et quoniam huic positioni motus earum et varietates predictæ pueniunt atque concordant: non erit inconueniens asserere motum hunc super axem et polos eclipticæ fieri: quod est propositum.

Propositio iij.

Quantitatem motus stellarum fixarum secundum successio-
nem signorum ex mutatione declinationum suarum
affirmare.

Ad facilius deprehenditur ex stellis iuxta puncta equalita-
tis: quod illic declinatio plurimum variatur. Abrahim inuenit me-
dium pleiadum in declinatione septentrionali. 15. gra. et sexta.
Ptolemeus vero 16. gra. et quarta. Variatio itaque declinationis huius fuit in
265. annis et sexta unius et medietate sexte. Sed illud est fere equale qua de-
clinationes duorum graduum et tertiarum duarum ecliptice circa finem arie-
tis differunt. Abrahim tempore Abrahim declinata fuit. 40. gra. et duabus
quintis ad septentrionem. Sed tempore Ptolemei. 41. gra. et quinta unius.
Facta igitur fuit in. 265. annis declinatio unius gradus et quattuor quintarum.
Sed huic differentie declinationum circa medietatem tauri in ecliptica respon-
dent. 2. gradus et 2. tertie. Numerus sinister orionis tempore Abrahim de-
clinavit ad septentrionem gra. 1. et 4. quintis. Tempore Ptolemei gra. 2. et
medietate. Facta est igitur septentrionalior quasi in duobus tertijs gradus.
Huic autem differentie declinationum circa finem tauri respondent fere. 2. gra.
et 2. tertie. unius ecliptice. Sicut de stellis in alia medietate sphaere compertum
Abrahim reperit declinationem stelle quae azimech seu spica dicitur ad septentrio-
nem tribus quintis partis unius. Ptolemeus vero ad meridiem medietate par-
tis. Facta igitur fuit meridionalior in parte una et decima unius. Huic vero dif-
ferentia declinationis in fine virginis respondet de ecliptica. 2. gra. et 2. ter-
tia unius. Stellam in extremitate vrsae maioris cauda reperit Abrahim de-
clinari ad septentrionem. 60. gra. medietate et quarta unius. Ptolemeus. 59.
gra. et 2. tertijs. Facta igitur est meridionalior parte una et duodecima unius.
Huic autem differentie declinationis in principio librae respondent de eclipti-
ca duo gradus et duo tertia unius. Alramech tempore Abrahim habuit de-
clinationem. 31. gra. sed tempore Ptolemei. 29. gra. medietate et tertia ad se-
ptentrionem. Facta est igitur meridionalior gra. 1. et sexta. Huic autem differ-
entia declinationis respondent in principio librae duo gradus et due tertie unius.
Ex his itaque et similibus satis compertum est: quod propter mutationes stellarum
in intervallo temporis inter Abrahim et Ptolemeum: stellas oportuit mo-
tas esse secundum successione signorum gra. 2. et duabus tertijs unius. dum vero duo
gradus et due tertie unius per. 265. annos diuidit: fiet ut fere in. 100. annis
hic motus gradum attingat.

Propositio .v.

Quantitatem dicti motus ex considerationibus as-
seuerare.

Timocaris in alexandria anno. 41. reuolutionis prime Ka-
lippis: anno. 465. Nabuchodo. 29. die mensis Athus: cuius
crastinus erat. 30. ante medium noctis quasi tribus horis tempo-
ralibus. sed equalibus tribus horis et tertia. Sole existente in
septimo gradu aquarii vidit medietatem lune iam cooperuisse medietatem
sequentem pleiadum. fueruntque dies differentes propinqui equalibus et me-
dijs. Ideo secundum radices motus lune premissas fuit locus lune in. 20. m. primi
gradus tauri. et latitudo eius ab ecliptica septentrionalis. 3. g. 45. m. Sed lo-
cus eius visus fuit in alexandria. 29. gra. 20. m. arietis. et latitudo eius in se-

Septimus

ptentrionē. 3. gra. 35. mi. Quonia medium celi erat. 2. gra. geminorū: fuit igit
 medietas postrema pleiadum in. 29. gra. arietis & medietate fere. Quonia
 centrum lune precesserat ipsum aliquantulum. & fuit latitudo eius ad partē
 septentrionis. 3. gra. & due tertie vnus fere: quoniam fuit parum septentrio-
 nalis: lune centro. ¶ Item Agras in bitinia in. 12. anno:ū domitiani: scz
 840. anno: Nabucho. in die secūdo mensis Tobi: cui^o crastin^o fuit dies ter-
 tius. ante mediū noctis horis temporalib^o scz equalibus. 5. quia sol in sexto
 sagittarij. cooperiri vidit meridianam partem pleiadum a cor:nu lune meri-
 diano. In alexandria aut id fuit ante medium noctis. 5. horis & tertia hore
 equalis fm tempus differens. sed fm mediocre horis. 5. & medietate & quar-
 ta vnus. Ideo locus lune fm veritatē fuit. 3. gra. 7. m. tauri. & latitudo eius
 4. gra. & medietas & tertia ad septentrionē. Locus aut visus eius in bitinia fuit
 3. gra. 15. mi. tauri. & latitudo in septentrionem. 4. gra. Mediabat eni celum
 2. gra. piscium. Fuit igitur locus sequentis partis pleiadum. 3. gra. & quarta
 tauri. & latitudo in septentrionem. 3. gra. & due tertie. Ex his constat latitudi-
 nem mansisse inuariatam: sed in longitudine mutatam esse fm successionem
 3. gra. 45. mi. in annis. 175. ergo in. 100. annis vno gradu mouentur. ¶ De-
 terea Timocaris in alexandria anno. 30. reuolutionis prime anno:ū Kalip-
 pi: scz anno. 454. Nabuchodo. die quinta mensis Tobi: a nocte eius quem
 sequit sextus: ante mediū noctis. 4. horis temporalibus etiā equalibus fere.
 Sole in. 15. g. pisciū: vidit q̄ luna consecuta erat azimech spicam medietate
 sua: que opponitur orienti equalitatis. & sequebatur lunam azimech parte. 3.
 diametri lune versus septentrionē. Locus igitur lune fm numerationē fuit
 21. gra. 21. m. virginis. & latitudo eius ad partem meridiei gra. 1. medietas &
 tertia. Sed locus visus fuit. 22. gra. 12. mi. virginis. & latitudo eius ad partē
 meridiei gra. 2. fere. Mediū enim cancri celum mediabat. fuit itaqz locus
 azimech. 21. gra. & tertia virginis. & latitudo eius ad meridiem. 2. gra. Simi-
 liter in anno. 42. eiusdē reuolutionis: scz anno. 466. Nabucho. die septimo
 mensis & medietate: siue tribus horis eq̄lib^o & octaua vnus. Sole in medio
 scorpij postq̄ orta est luna: vidit azimech cōtingere latus lune septentriona-
 le. Licz aut scripserit fuisse post noctis medium. 3. horis temporalibus & me-
 dietate. Oportuit tamen id fuisse duabus horis & medietate equalibus post
 noctis medium fm tempus differens. sed fm tempus mediocre duabus ho-
 ris equalibus tm: q̄ tunc celum mediaret. 22. gra. & medietas geminorum. &
 ascenderēt partes virginis circa azimech. Locus igitur lune fm veritatem
 fuit. 21. gra. 30. m. virginis. & latitudo eius ad meridiē. 2. gra. & medius. Sed
 locus visus fuit. 22. gra. & medietas. & latitudo. 2. gra. & quarta. quare locus
 azimech habuit latitudinē. 2. gra. ad meridiem. & fuit tunc in. 22. gra. et me-
 dietate virginis. In. 12. itaqz annis qui fuerant inter has considerationes
 mota est azimech per sextam partē gradus. quare in sextuplo huius tempo-
 ris: scz. 72. annis moueretur stella per gradum vnum. Sed quia tempus il-
 lud breue fuit: non erit ei standū. ¶ Nileus aut geometra rome in anno pri-
 mo Traiani: scilicet anno Nabuchodo. 845. transacto die. 15. mensis Aezir
 in nocte quam sequitur dies. 16. post medium noctis. 4. horis temporalibus
 considerare volens azimech: intellexit eam a luna coopertam. Nam in fine
 hore vndecime: scz quinqz horis temporalibus post medium noctis luna vi-
 debatur iam post se reliquisse azimech per quantitatem minorem diametro
 lune: in equidistantia a duobus cor: nubus eius. Fuit aut hec visibilis coniu-
 ctio respectu meridiani romano:um quinqz horis equalibus post medium

noctis: quoniam sol fuit in .20. gradu capricorni. In alexandria aut sex ho-
ris equalibus et tertia hore fm tempus differens. et fm tempus mediocre sex
horis et quarta hore: aut plus parum. Tunc aut luna vero cursu fuit in .25. g.
medietate et quarta virginis: habens latitudinem meridianam vnus gra-
dus et tertie partis vnus. Scdm aspectum apparuit in .26. gra. et quarta vir-
ginis in latitudine eadem meridiaua duorum graduu. quoniam in celi me-
dio quartus gradus libere extitit. Locus itaqz azimech in .26. gra. et quarta vni-
gradus virginis fuisse dicit et concludit. Mansit itaqz latitudo stelle huius
inuariata. Verum in annis egyptijs. 391. qui fuerunt inter hanc Nilei ob-
seruationem et Timocaridis: eam que fuit in anno Nabuchodo. 454. mota
est stella. 3. gra. 55. m. Similiter in. 379. annis q fuerunt inter hanc et Timo-
caridis sequente: sex in anno. 466. Nabuchodo. consideratione stella transi-
uit. 3. g. 45. m. vnde in. 100. annis mota fere per vnum gradum existimabit.
Amplius in anno. 36. reuolutionis prime Kalippi considerauit in alexan-
dria lunam fere contingere fm limbum eius septentrionalem vnam ex stel-
lis tribus: que ceteris septentrionalior est in fronte scorpionis. Nec aut con-
sideratio fuit in anno a principio regni Nabucho. 456. die. 16. mensis Baba
transacto: in nocte quam sequitur dies. 17. tribus horis temporalibus post me-
dium noctis. equalibus vo tribus et duabus quintis vnus. quonia sol in .26
gradu sagittarij fuit. Illud quidem fm tempus differens. et fm tempus me-
diocre tribus horis et sexta hore. Tunc aut luna vero cursu suo ad vnum gra-
dum et quartam gradus scorpionis peruenit: habes latitudinem septentrio-
nalem vnus gradus et tertia. Visi vo luna apparuit in secundo gradu scor-
pionis: cum latitudine septentrionali. 1. gra. et duodecima vnus gra. quonia
in celi medio fuit medietas leonis. Quamobrem et huius stelle locus fuit in
secundo gradu scorpionis. latitudinēqz. 1. gra. et tertie ad septentrionem ha-
buit. Similiter etiā stellam rome considerauit Nileus geometra in anno
primo Traiani: dum luna fm estimatione fuit ei coniuncta. Nam cornu lu-
ne meridianum videbatur in recta linea cum stella media et stella meridia-
na trium que in fronte scorpionis sunt. Centrum aut eius fm coniecturā pu-
tabatur distare a stella media: quantum ipsa media a meridionali dictarum
stellarum distat: et posterius stella media fm successione signorum. Fuit aut
consideratio hec in anno Nabuchodonosaris. 845. transacto. 18. die mensis
Mesir: post medium noctis quam sequitur dies. 19. quinqz horis temporalibus
transactis. equalibus vo sex et sexta vnus. Quoniam sol fuit in .23. gra.
capricorni. istud quidem ad meridianum considerato:is referendo. In ale-
xandria autem oportuit esse hanc considerationem post medium noctis septē
horis equalibus et medietate fm tempus differens: et mediocre fere: dū quide
luna vero itinere suo ad. 5. gra. 20. minu. scorpionis peruenisset: habens lati-
tudine septentrionalem. 2. gra. 10. minu. fm visum vo in. 5. gradu. 55. minu.
scorpionis estimabat. In latitudine itidem septentrionali vnus gra. 20. mi.
quonia medium celi fuit postremus gradus libere. Constat igitur in hoc tem-
pore dictam stellam fuisse fere in quinto gradu. 55. minu. scopij: habendo la-
titudinem septentrionalem. 1. gra. 20. minu. In tempore igitur. 391. annoru
egyptioꝝ qui inter duas fuerūt considerationes: stella hec suam seruans latitu-
dine. 3. g. 55. m. mota est. quare in. 100. annis: quemadmodū superius: vnus
respondebit gradus: quod hucusqz quesiuimus.

Septimus

De motu stellarum fixarum quid alij senserint explanare.

CIn ciuitate Aracta diligentissimus philosophie Albategni anno. 1191. Adhildarnaz siue Alexandri magni completis. si quidē a principio regni Nabuchodo. 1626. annis stellas fixas considerauit: et loca earum cis quibus in tempore preterito uidebantur cōferebat. Differentiam quoque locorum in tempus medium distribuit: quatenus haberet motus unius quantitatem. Stellam enim septentrionalem ex tribus que in fronte scorpij site sunt: deprehendit ipse in. 17. g. 50. m. scorpij. que quidē Nileo geometre: quemadmodū recitatum est: uidebatur in. 5. g. 55. m. scorpij. Opposuit igitur stellam in tempore medio duarum considerationum motam esse per. 12. g. 55. m. est autē tempus illud. 782. anni egyptij. quoniam Nileus anno a principio regni Nabuchodo. 845. suam perfecit considerationem. Si itaque ex hoc tempore medio unius gradui suam dederimus portionem: uidebitur stella ipsa in. 66. annis solaribus fere mota per unum gradum. Simile fecit ipse per alias stellas. Nam cor leonis: quod Ptolemæus in. 2. g. 10. m. leonis considerauit: inuenit ipse in. 4. g. 50. m. eiusdem. Quidam uero antiquorum putabant spheram stellarum fixarum moueri continue ad orientem donec. 8. g. itinere suo describeret. deinde redire ad occidentem mouendo tantundem. postea uero motum pristinum reuerti affirmabant. Unius autē gradui. 80. annos dederunt: Partim ex hoc inducti: quia per solis maximam uarietatem et quantitates annorum solarium comperiebant varias: spheræ octauæ motum trepidationis opinabantur. Siue igitur instrumentorum incertitudo hanc uarietatem immiserit: siue motum quendam adhuc nobis occultum stellis fixis natura indiderit: difficile admodum est et erit: huius motus qualitatem eniti: propter tarditatem eius. Nam si maiores nostri suis decepti sunt instrumentis: et nos decipimur necessario: cum nostre considerationes: nisi antiquorum conferantur obseruationibus: nihil unquam edocebunt. At si occultum illum motum inesse stellis estimabimus: expedit oculos ad stellas fixas habere assiduū. Posterioresque itidem scriptas considerationes liberare.

Propositio vii.

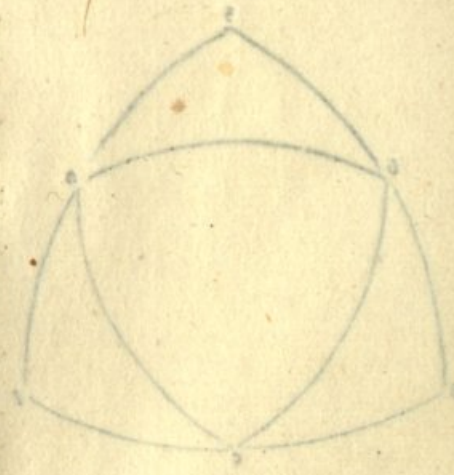
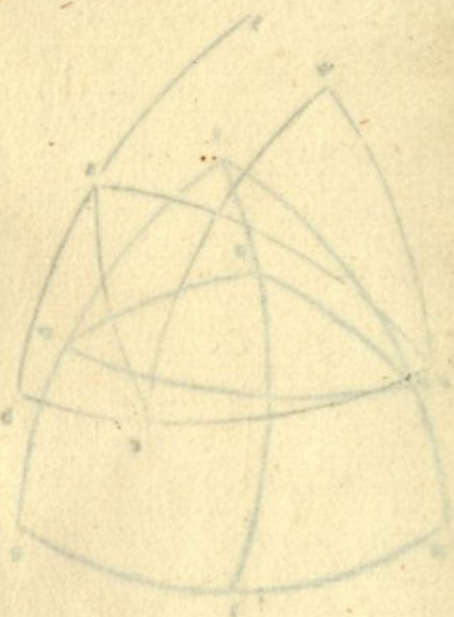
Stelle fixe quantum ab arietis initio et ab egyptica ipsa distent: instrumenti ingenio comprehendere.

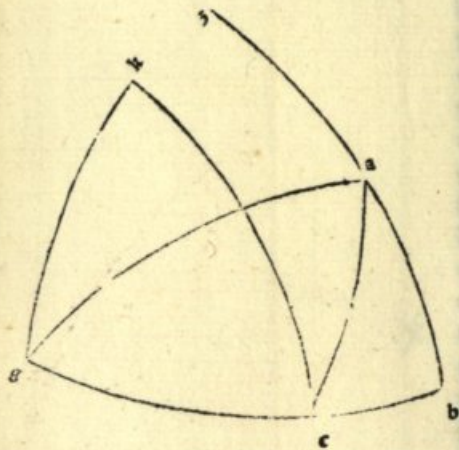
Cum superius locum lune cupiebas: instrumentum armillarum sole rectificabas. Nunc uero quoniam sol adhuc supra horizonem manens: stellas fixas apparere non sinit: per locum lune visum certe numeratum instrumentum aptabis. Et quolibet stellarum: donec per utrumque regule foramen ad oculum radiabitur considerabis. mox enim uelut in luna et longitudo et latitudo cognoscetur.

Propositio viii.

Quam distantie trium inter se stellarum fixarum note fuerint: quarum due in egyptica loca habuerint nota: extra egypticam existentis longitudinem et latitudinem patefacere.

Distantiam intellige arcum circuli magni ad centra stella

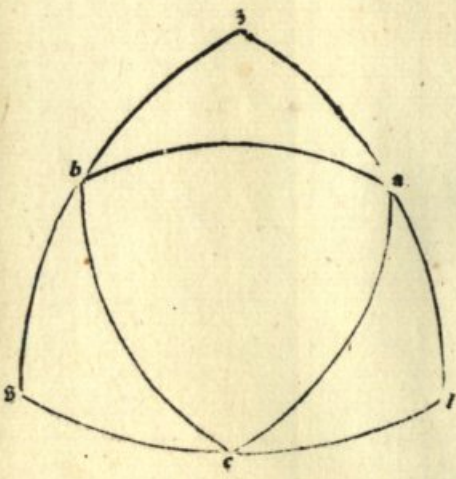
rum in ecliptica existentium terminatū. ¶ Sit in conuexo sphere arcus ecliptice. b. g. punctus. b. vna: et. c. alia stellarum in ecliptica existentium. A. vō sit stella extra eclipticam existens. Productisq; arcibus distantiarum. a. b. et. a. c. a polo ecliptice. 3. demittatur ad eclipticā per stellam. a. transiens arcus. 3. a. g. Jam dico: q; arcus. b. g. notus erit cū arcu. a. g. latitudinis. Triangulus enim. a. b. c. ex arcibus circuloꝝ magnoꝝ notus constat. quare per scientiam trianguloꝝ sphericalium angulus eius. a. b. c. notus erit. Et quia angulus. a. g. b. rectus est: erit arcus. a. g. latitudinis notus cū arcu b. g. Sed stelle. b. locus in ecliptica supponit cognitus: vnde locus stelle. g. notus veniet: quod intendebatur. Verum hic 2 in sequentibus caute aspiciendum est qualiter stella: cuius locus queritur: ad reliquas se habeat. Nam si s̄m quantitātē arcus. a. c. super. b. polo. d. descriperis circūferentiā. itēq; sup polo. c. s̄m quantitatem. a. b. videbis sectionem earum in. k. puncto. Posita igitur stella in. k. idem per omnia erit opus ad vtrāq; stellarū. a. et. k. que tamen in diuersis locis statuunt. Notandum igitur erit. an stella cuius locus inuestigatur: alteram duarum reliquarum s̄m successionem signoꝝ sequatur an cōtra. quod quidem distantie ipse satis edocebunt. Si nāq; a. ad. b. et. c. distantias habuerit equales: locus eius in ecliptica inter. b. et. c. precise medi⁹ erit. Si vō inequales a puncto medio recederunt: locus eius versus eam stellam a qua minus distat. Hoc quoq; pacto in sequentibus te expedies.

Propositio .ix.

Distantijs trium stellarū inter se notis: quarum in ecliptica vna locum habet notū: altera vō duarū extra eclipticam existentium longitudinem cum latitudine cognitas habet: Tertiā quantū ab arietis initio atq; ab ecliptica distet inquirere.

¶ Sit arcus ecliptice. g. l. in quo pūctus. c. stellā cuius notus est locus significet. b. vō stellam extra eclipticam existentem: cuius quidē in ecliptica locus cognitus est cum eius latitudine. Et sit. a. stella cuius locum querimus. continuatis tribus punctis. a. b. et. c. per arcus circuloꝝ magnoꝝ. a. b. a. c. b. c. 7 producantur a polo. 3. ecliptice due quarte circūferentiā per duo pūcta que sunt. a. et. b. q̄sunt. 3. a. l. 3. b. g. Quia itaq; triangulus. a. b. c. tria nota habet latera: erit eius angulus. a. b. c. ex sciētia trianguloꝝ sphericalium cognitus. sed 7 trianguli. b. g. c. latus. b. c. cum latere. b. g. nota sunt. 7 angulus. g. rectus. fit igitur angulus. c. b. g. notus. et ideo totus angulus. a. b. g. cognitus. eiq; coniunctus. a. b. 3. inuentus. Habes ergo triangulū. a. b. 3. cuius angulus. a. b. 3. notus est: 7 duo latera eius. a. b. et. b. 3. nota. vnde arcus. a. 3. erit cognitus. quare 7 complementum eius datum: arcus scilicet. a. l. qui est latitudo stelle quesita. Sed et propter idem quod premissum est: erit etiam angulus. a. 3. b. notus. cuius quantitatem determinat arcus. g. l. qui propter hec cognitus est. Cum autem locus stelle. b. in ecliptica sciatur: erit et locus stelle. a. in ecliptica scitus: qui querebatur. Quāuis enim varie possint accedere stellarum habitudines: quarum queq; suam poscit figurationem: hac tamen vnica si te exercueris: scientiam trianguloꝝ sphericalium considerando: propositum quodcūq; ad nutum exqueris.

Propositio .x.

Septimus

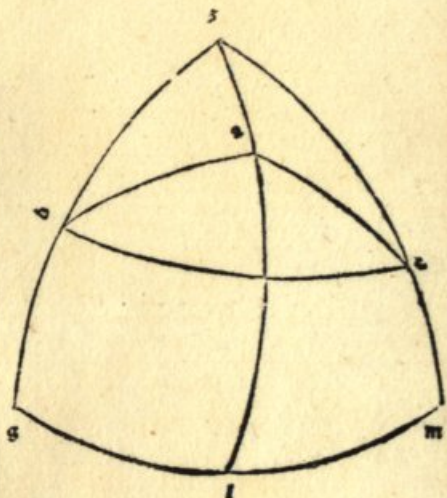

Ites stelle fixe notas inter se distancias si habuerint et duabus earum quibuslibet longitudes latitudinesq; scitas habentibus: relique longitudo cum latitudine non ignorabitur.

Sit arcus egyptice. g. l. m. punctus. b. locus stelle cuius longitudo nota supponitur: atq; latitudo. c. reliq; stella sicut precedens nota. A. vo cui locus queritur. Concluso triangulo. a. b. c. ductis arcibus. a. b. a. c. et b. c. demittantur a polo zodiaci. z. tres parte circulo:um magnozū: que sint z. b. g. z. a. l. z. c. m. Dico q; arcus. g. l. notus fiat: et ob hoc distātia stelle a principio arietis. Est enim arcus. g. m. ex hypotesi cognitus. qui cum determinet quantitatem anguli. g. z. m. erit ipse angulus. g. z. m. inuentus. Cū autē triangulus. b. z. c. latera omnia habeat scita: et angulum. z. iam notum: erit ipsius angulus. c. b. z. notus. Itē trianguli. a. b. c. oia latera hypotesis nota reddidit. qre et angulus eius. a. b. c. cognitus. quē si ex angulo. c. b. z. noto dempseris: manebit angulus. a. b. z. scitus. Duo autem latera. a. b. et. b. z. nota sunt. quare angulus. a. z. b. notus erit: et arcus. a. z. similiter. Sic igitur arcus. g. l. elicitus est: quoniam ipse quantitatem anguli. a. z. b. determinat. Locus autē stelle. b. in egyptica ex hypotesi scitur. vnde locus stelle. a. non ignorabitur. Arcum vo. a. z. iam notum ex quadrante: si proieceris: reliquū habebis latitudinis arcum. a. l. non ignotum: quod intendebam. Alios figurationum modos: quoniam quidem propter dicta faciles: missos facio. Tandem cor:relarium: si libet: inferas magnum.

Correlarium.

Si vniverse stelle scitas habuerint inter se distantias: due vo dūtaxat longitudine et latitudine cōstiterint: reliquas cunctas quantū ab arietis distent initio: quantūq; ab egyptica versus alterum remoueantur polozum: cognitās fieri necesse est.

Explicit Liber Septimus Epitomatis

Sequitur Octauus.

[Faint, mostly illegible text bleed-through from the reverse side of the page, appearing as ghosting of the main text.]

Liber Octauus Stellarum Fixarum descriptionem amplior
rem prosequitur. Item varietatem habitudinum stellarum ad
luminaria z planetas: Horizontem quoq; et Meridianum:
Declinationem item earundem: cum passione quadam ipsis
a Sole adducta: vtili serie luculentissime absoluit.

Propositio

Prima.

Jam Lacteam per stellas que
in ea sunt notabiliores descri-
bere.

Hec celi zona diuersi coloris: z in-
qualis latitudinis sensui apparēs La-
ctea vocata est: q̄ lactis colorē vt plu-
rimum imitari videatur. Que q̄uis
totum firmamentum ambiat: habet
tamen duos ramos a se diuisos. Quo-
rum q̄dem vni apud imaginē Laris
initium est Reliquus v̄o apud stellas
galline sumit originē. Sone aut̄ prin-
cipali initiū p̄ libito demus apud Lē-
taurū. Stella aut̄ que est in iunctura

pedis dextri posterioris: sita est in ipsa via lactea: parum recedens a margi-
ne aut circūferētia eius septentrionali. Que v̄o in genu sinistro anteriori in
medio huius vie cernitur. Ea autē que circa posteriores pedes pars est spis-
sio: siue lucidio: parum apparet. Deinde margo septētrionalis procedit ad
stellam posteriorem in do:so Lupi. Verum ab ea versus meridiē gradu vno
et dimidio remouetur. Meridionalis aut̄ margo per septentrionalem dua-
rum: que sunt Ignis: z per meridionalem duarum que sunt in basi Laris in-
cedit. Pars deniq; septentrionalis eius tres spondiles postremas Scorpio-
nis includit. Meridionalis v̄o margo per eam que in calcaneo pedis de-
xtri anterioris sagittarij est incedit: z per eius stellam que in manu eius est
sinistra. Pars que spondiles scorpiionis continet: rara est. Que v̄o hastulam
sagittę comprehendit: spissa est admodum: ab hoc loco equalis seruato vie
lactee latitudo vsq; ad vulturem volantem. Stella aut̄ quam habet postre-
mum caude serpentis: precedit marginem septentrionalem vno gradu fere.
Luminosam v̄o que inter spatulas vulturis est: prope habet margo meri-
dionalis. Sagittam preterea totam in hac zona videbis. Dehinc ad galli-
nam tendit. Latus enim septentrionale duas: que in pede meridiano sunt:
stellas habet. Merionale v̄o eam que ale sinistre extrema cernitur. Postea
margo septentrionalis meridianā trium stellarum que in pileo Lephei sunt
continet. Hoc etiam in loco duo rami considerantur extendi. Vnus quidem
ad septentrionem z orientem. Alius v̄o ad meridiem z orientem. Totam
deniq; Cassiopeiam comprehendit hec zona: dempta vnica que in extremi-
tate pedis est stella. z partes extreme densiores vident̄ partibus medijs que
in hoc loco vie lactee sunt. Latus exinde septentrionale huius zone: quod mul-
te raritatis est: stella in dextro genu Herculis sita terminatur. Meridiona-

Octauus

le & latus lucidior:em Mercuri habet stellam: quod quidem densitatis est plurime. Ab hoc postea loco raritatem magnam habet hec zona: cuius quidem latus septentrionale stellam Albaiotb: & duas que in brachio agitato:ris dextro sunt preterit. eas enim in via lactea versus occidentem relinquit. Margini vero meridionali: ea que in tali sinistro est: terminum ponit. Deinde procedit ad pedes geminorum. Omnes namque que in pedibus sunt comprehendit stellas. Margo quoque eius occidentalis ad duas septentrionales que sunt in manu orionis terminatur. Duos etiam canes preterit: maiorem quidem ad orientem: maiorem vero occidentem versus relinquens. Verum margo occidentalis eas que in collo sunt canis maioris fere continet. Postea procedit hec zona ad nauim. Comprehendit enim fere omnes stellas clypei: qui est in capite nauis. Deinde transit per duas lucidas: quarum vna est in latere nauis prope malum. Alia in pede mali: & tandem continuatur ei parti: a qua sumpsimus initium. Partialis autem zona: cuius supra meminimus: apud larem incipiens primas tres spondiles scorpionis: que scilicet in principio caude sunt transit. Stella vero sequens cor: scorpionis: a margine occidentali remota est vno gradu fere. Stella vero que est in spondili quarta: videtur in aere puro inter hunc ramum & zonam principalem. Postea ramus ille ad zonam principalem instar portionis circuli se reflectit. Margo enim occidentalis eam que in genu dextro serpentarij est: & eam que in cubito dextro situm habet complectitur. Orientalis itaque margo per talem dextrum et stellam occidentalem que in manu dextra est incedit. hic quoque ramus ille terminum habet. Due namque stelle que in cauda serpentis sunt: in celo puro cernuntur. Ramus ille plurimum habet raritatis: preter eam partem: que tres scorpionis spondiles continet. hec enim paulo densior est. Est & alius ramus siue partialis zona: cuius quidem terminus quattuor stellas que circa humerum dextrum serpentarij sunt continet. Marginem autem orientalem prope modum contingit lucida que in cauda vulturis volantis est: occidentalem quoque vna stellarum que circa serpentarium sunt: ab humero eius distatissima terminat. Deinde procedit ad rostrum galline cum angustia & raritate multa: adeo quod putetur interruptio apud rostrum. Postea vero amplior: atque densior usque ad pectus galline tendit. Indeque ad humerum dextrum duasque stellas que in pede dextro sunt: versus septentrionem scilicet cum raritate notabili vergit. Postea vero celum videtur purum & stellis carens usque ad eam que in cauda galline est. Habes enim breuem vie lactee descriptionem: quam si ampliozem velis Ptolemei scripta consule.

Propositio .ij.

Sphera solida quo pacto fabricanda sit explanare. Spheram ex metallo vel alia materia durabili confice. Cui si sit capax: colorem adhibe celestinum. Et in eius conuexo duo puncta per diametrum opposita inueni: que polos zodiaci representabunt. Et super altero eorum describe circumferentiam circuli magni in ipsa sphaera: quam more vulgato in 360. partes equales describe. & apud eam nomina signorum zodiaci duodecim ex ordine suo describe: dando cuilibet. 30. gradus. Deinde laminam tenuem atque flexibilem accipe. in cuius superficie lineam rectam equalem semicircumferentie prius descripte constituas. & eam in 180. partes equales diuide. Numerosque harum partium a medio huius linee diuise per terminos procedendo: donec

utroque ad .90. peruenies collocabis. Officio enim huius laminae stellarum latitudines comprehendunt. In duobus laminae terminis: duobusque punctis in pueris sphaere sibi oppositis foramina facias: et ipsam laminam corpori sphaerico duobus clavis connecte: sic ut circa clavos illos leuiter volui possit. Quo facto: stellas fixas siue considerationibus tuis: siue rectificatione alia in longitudine et latitudine cognitas habeto. Quaeque earum quamcumque sphaere imprimere voles: laminae circumflexe extremitatem: que per polos zodiaci transit ad locum stelle: in ecliptica constitue. numerataque latitudine ad partem suam apud terminum eius notam fere insigas: que posthac stelle huius vices geret. Impressis igitur hoc precepto omnibus unius imaginis stellis: lineas imaginem ipsam terminantes ita producas: ut suam queque stella aut locum aut membrum habeat. Similiter viam lacteam in conuexo sphaere designare poteris: si prius stellas notatu dignas in ea sitas cognoueris. Deinde per duos polos ecliptice et principium cancri circumferentiam circuli magni produce: et in ea duos mundi polos per maximam solis declinationem inuenias. Et super altero eorum circumferentiam circuli magni describe vice equinoctialis. quam per .360. partes equales: quemadmodum eclipticam: diuisisse proderit. In polis autem repertis duo foramina rotunda facias. ipsis namque clavi duo postea immittentur: circa quos sphaera voluetur. Habes itaque sphaeram absolutam. Postea armillam apte magnitudinis conficies. in cuius una superficie: que in meridiano semper statuenda est: circumferentiam facias circuli: quam itidem in .360. equas distribue partes. Et numeros harum partium a duobus punctis diametraliter oppositis usque ad .90. utrumque extende. In ipsis autem duobus punctis foramina duo facias predictis equalia: ut sphaera sub hac armilla posita: circa clavos foraminibus immisos instar primi mobilis circuire possit. Aptabis denique aliam armillam. in cuius superficie iterum modo predicto circumferentiam circuli in .360. partes diuides. que quidem horis vices tenebit. Ut respectu huius alter polorum mundi eleuari: et tota sphaera pro habitudine cuiusque regionis situari possit. Quis erit etiam quarta circumferentia in nonaginta partes equales diuisa. Nec fiet ex lamina tenui. et summitati meridiani adhaerebit. Verum libere sub eo ad omnes fere horis partes decurrendo faciet officium suum. Nam si nota am stelle ad numerum altitudinis supra horizontem ipsius stelle in hac quarta posueris: sphaera prius secundum alterius polorum eleuationem disposita: videbis corpus sphaericum instar firmamenti esse constitutum.

Propositio .iij.

Varietates habitudinum quas Stelle fixe ad Solem et Lunam reliquasque stellas habent erraticas pronuntiare.

Conhabitus stellarum fixarum ad luminaria et quinque retro gradas stellas: fit nunc per coniunctionem: nunc per oppositionem. quandoque vero per aspectum trinum: sextilem: aut quartum. Per coniunctionem quidem generaliter: dum centrum stelle fixe et centrum planete complectitur vnus circulo: dum per polos ecliptice transeuntium. Similiter per oppositionem. Per aspectum vero trinum dum circuli magni per polos ecliptice producti: quorum vnus centrum stelle fixe: alii centrum planete continet: a se distant per tertiam partem zodiaci. Per aspectum vero sextilem in eorum: quos diximus: circulo: distantia sextam partem zodiaci habet.

Octauus

Et per quartum aspectum quando distantia eorum quadranti equatur: huiusmodi habitudines singulis: quas firmamentū habet: stellis accidūt. Specialior: tamen reperitur habitudo ad planetas earum stellarum quas in suo itinere planete offendūt: dum scz aliquis quinqz retrogradoz ad lineā rectā que a centro mundi ad stellam fixam protenditur peruenit. Nec enim habitudo nomen coniunctionis sibi vendicat propriissime. Idem accidit eis respectu luminariū. Sed amplius Sol enim velocior: est cursu stellis fixis: quo fit vt stella que pridem post solis occasum videbatur: propter vicinitatem solis apparere desinit. hanc habitudinē appellāt occasum vespertinū. Deinde sol tendit ad coniunctionem cum stella fixa. Postea vō dum sol adeo recedit a stella: vt q̄ prius propter vicinitatem solis non videbatur: denuo apparere incipiat ante solis ortum. huic habitudini ortus matutini nomē dedere philosophi. Respectu deniqz lune has habitudines considerandas intellige.

Propositio iij.

Varias stelle fixe ad horizontē habitudines accipiant enarrare.

Quattuor sunt huiusmodi habitudines: scz ortus: mediatio celi super terrā: occasus: z mediatio celi sub terra. Nam in horizonte recto omnis stella oritur z occidit: cum poli motus primi sunt in horizontis superficie: que ob eam rem omnes equinoctiali equidistantes circulos per mediū secat. vnde etiam mora stelle diurna nocturnā equabit moram. His quoqz stella bis celū mediabit: aut ad meridianum perueniet. semel super terram: z semel sub terra. Vbi vō poli mundi sunt poli horizontis: nulla stellarum oritur aut occidit. Equinoctialis enī in superficie horizontis circumuoluitur. reliqui vō circuli ei equidistantes: z horizonti in circuitione sua equidistant. Quare stelle in hemisperio superioris non occidunt. Stelle autē inferioris hemisperij non oriuntur. Verum vnaqueqz ipsarum bis celum mediabit in vna circuitione. Ne quidē sup terram: ille vō sub terra. Ceteri vō horizontes: ad quos equinoctialis inclinā: quibus alter poloꝝ eleuatur: hoc considerationis habebunt. Intelligēdi sunt duo circuli parui equales sibi: z equinoctiali equidistantes. quoz vterqz circulum horizontis contingat. Sic quidem apud polum mundi eleuatum: ille vō apud polum depressum. Quicquid igitur stellarum inter alterū paruoꝝ circuloꝝ z polum eleuatum comprehendit: non occidit. Quod vō inter polum depressum z paruū circulum complectitur: nunq̄ oriatur nec occidet: sed semper occultabitur. Verum vnaqueqz harum stellarum meridianū vna circuitione bis attinget. hec quidem super terram: illa sub terra. Reliquae autē stelle omnes: quas claudunt dicti duo parui circuli: z oriuntur z occidunt: mediantqz celum vna vice super terrā: alia vō sub terra. Preterea siue ab horizonte siue a meridiano stella moueri ceperit: tempora reditionū apud sensum equalia censebuntur. Tempus etiā quo stella a parte meridiana supra terram: ad partem meridiana sub terra: aut econtra perducitur: tempoz: quoad principium motus reuertitur equale est: quoniā omnes paralelos in quibus itinera stellarū metimur: meridianus per eā scindit. Quod autē tēpus ortui atqz occasui interiacet: inaequale est tempoz: quo stella ab occasu ad ortum sub terra reuertitur. Hoc quidem in omni horizonte obliquo contingit: demptis tamen stellis: que in equinoctiali sunt circulo: quibus supra terrā z sub terra equalem moram equinoctialis ab horizonte per mediū

fectus tribuit. Amplius quod ab ortu stelle tempus est: ad mediatione celi supra terram: equatur tempori quod a mediatione celi ad occasum fluit. Meridianus enim portiones parallelorum que supra horizontem sunt omnes per equalia secat. Idem accidit sub horizonte. Tempus autem quod fluit a mediatione celi supra terram ad stelle occasum in sphaera recta: equale est tempori quod transit ab occasu ad mediatione celi sub terra. In sphaera vero obliqua inaequale semper: nisi stella sit in equinoctiali. Similiter tempus a mediatione celi sub terra ad ortum: equale est in sphaera recta tempori quod est ab ortu ad mediationem celi supra terram. In obliqua vero non: nisi stellam in equinoctiali reperias. Accidit denique in sphaera recta: quod omnes stelle celum simul median-tes: etiam simul orientantur et occidant. Secluso tamen motu earum: qui inter has instantiam facit: quibus admodum paruum accidit. In sphaera vero obliqua non sic: sed stellarum que una celum median-tes: que septentrionalior est: meridianam oriendo praevenerit: occidendo vero sequitur etc.

Propositio

.v.

Dictas stellarum habitudines utiliter commiscere. Commiscebimus siquidem has habitudines dum quaeque stellarum cum qua parte zodiaci orientantur: occidant aut celum mediet Considerabimus etiam cum qua stellarum fixarum quaeque planetarum aut orientantur: aut occidant: siue celum mediet. Ad eas tamen habitudines quas stelle ad solem et horizontem habent: specialius descendemus. In novem enim modos eas partiemur. Prima habitudo est ortus matutini: dum scilicet sol et stella ipsa in orientali parte horizontis statuantur. Huic tres sunt modi. Unus quando stella sub radijs solis existens: statim post solem ortum oritur. Alius quando sol et stella simul orientantur. Sed horum duorum neuter sensu percipitur. Tertius dum stella radios egrediens: prior sole oritur. Secunda habitudo dicitur mediatio celi matutina: quando scilicet sole in orientali parte horizontis existente: stella est in medio celi. Cuius itidem tres modos distinguimus. Quorum unus est: dum statim post solem ortum stella celum mediat. Nec enim habitudo visu considerari nequit. Alius modus accidit: quando sole oriente stella celum mediat. qui quoque modus videri non potest. Tertius modus: quando statim postquam stella celum mediat: sol oritur. hic visu notari potest. Tertia habitudo: quando sol in orientali parte et stella in occidentali parte horizontis constituuntur. et dicitur occasus matutinus. Cui tres sunt modi. Unus quando statim post solem ortum stella occidit. Alius quando sol et stella in horizonte statuantur precipissime. ille quidem ex parte orientis: hec vero ex parte occidentis. Sed neuter horum modorum sensu dinoscitur. Tertius modus: quando statim post stellam occidentem sol orientatur. illum sensus comprehendere potest. Quarta habitudo vocatur ortus meridiana. que fit dum sol in meridiano: et stella in orientali horizontis parte fuerint. Cui duos modos dabitur. Unum dum sol in medio celi super terram fuerit et stella orientatur. qui diurnus dicitur. Alium dum sol in medio celi sub terra fuerit: et stella in ortu. qui nocturnus appellabitur. Primum sensus comprehendere non poterit: sed secundum. Quinta habitudo est mediatio celi meridiana. que contingit dum stella celum mediat: sole meridianum occidit. Cui duo sunt modi diurni. Unus dum sol et stella simul sunt in meridiano supra terram. Alius dum sol est in meridiano supra terram: et stella in medio celi sub terra. Et neuter horum sensu cognoscitur. Duo quoque modi no-

Octauus

etur ni. Vnus dum sol est in meridiano sub terra: et stella in medio celi supra terram. Alius dum sol itidem est in medio celi sub terra: et stella cum eo in meridiano sub terra. Primus horum duorum sensui patere potest: non secundus.

¶ Sexta habitudo dicitur occasus meridianus: dum scilicet sol in meridiano est et stella occidit. Cuius duo sunt modi. Vnus diurnus: quando scilicet sol est in medio celi supra terram: et stella occidit, qui non videtur. Alius dum sol est in medio celi sub terra: et stella occidit, et hic modus sensui patet. ¶ Septima habitudo vespertinus ortus nominatur: dum scilicet sol occidentalem partem horis occupat: stella vero orientalem. Hinc tres modos distinguimus. Vnus est quando statim post solem occidentem stella oritur, et hic videri potest. Alius quando sole occidente stella oritur, que non videtur. Tertius quando post stellam ortam statim sol occidit, sed neque modus iste sensum intrat. ¶ Octaua habitudo mediationis celi vespertine nomen erit, que accidit dum solem in occidente: et stellam in medio celi supra terram aut sub terra statuimus. Nec habet tres modos. Quorum vnus dum post solem occidentem stella statim celum mediat: supra terram quidem aut sub terra. Alius dum simul sol occidit et stella celum mediat. Tertius quando post stellam celum mediantem sol occidit. ¶ Nona habitudo erit quando sol et stella in occidentali parte horis continentur: et dicitur occasus vespertinus. Quam in tres partemur modos. Vnus accidit quando stella sub radijs solis existens: occidit post solis occasum. Alius quando sol et stella coniuncti simul occidunt. Tertius quando stella radijs solaribus implicita: ante quam sol occidit.

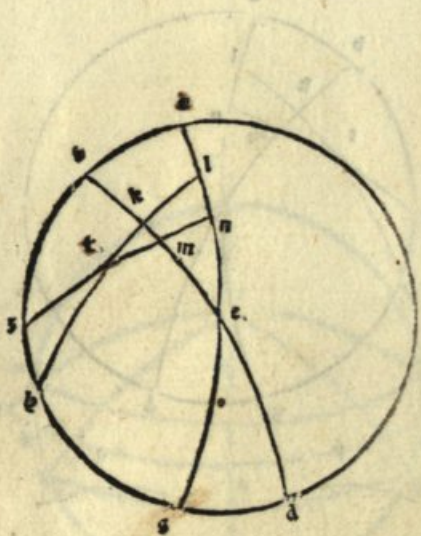
Propositio vi.

Stella fixa cuius ab arietis initio alteroque polorum ecliptice remotio noscitur: quantum ab equinoctiali declinationem habeat elaborare.

¶ Pingam huius causa colorum maximas solis distinguendum declinationes: qui sit circulus. a. b. g. d. sub quo medietate equinoctialis circuli. a. e. g. et mediam eclipticam. b. e. d. describam. et sit punctus. e. caput arietis aut librae. sitque. h. polus ecliptice. 3. vero polus equinoctialis. Ponatur itaque stella pro libito in puncto. t. productis arcibus. b. t. k. l. et. 3. t. m. n. querimus arcum. t. n. Quia autem a puncto. a. descendunt duo arcus. a. b. et. a. n. a quorum terminis alij duo. h. l. et. n. 3. reflexi se secant in puncto. t. Erit per viam coniunctionis proportio sinus. b. a. ad sinum arcus. a. 3. composita ex duabus: proportione scilicet sinus arcus. h. l. ad sinum arcus. l. t. et proportione sinus arcus. t. n. ad sinum arcus. n. 3. Quinque autem horum nota sunt: quare et sextum cognitum veniet. Est enim arcus. a. b. notus propter. a. 3. quadrantem: et. 3. b. equalem maxime solis declinationi. Sic arcus. a. h. notus est. item arcus. b. l. notus fit. Cum enim arcus. k. l. erectus sit orthogonaliter super eclipticam: erit arcus. e. k. velut ascensio recta. et arcus. k. l. tanquam declinatio respondens fini arcus ecliptice: cuius estimatur hec ascensio recta: scilicet arcus. e. k. Statue ergo arcum. e. k. notum ex hypotesi velut ascensionem rectam: et ex tabula arcum ecliptice sibi respondentem elice. cui declinationem suam inuenias: que erit arcus. k. l. Est autem arcus. b. k. quarta circuli. totus igitur arcus. b. l. cognitus erit. Similiter arcus. l. t. propter arcum. t. k. latitudinem ex hypotesi notam. et arcum. l. k. prius cognitum. Sed arcus. n. 3. est quarta circuli: ergo etc.

Correlarium.

Proportio sinus. b. l. ad sinum. l. t. est vt proportio sinus. b. a. ad sinum. t. n.

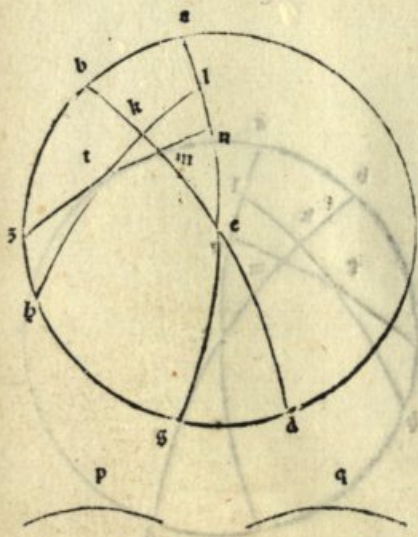
Sit enim medius positus sinus totus inter sinum. b. et sinum. t. n. fiet proportio sinus. b. a. ad sinum. t. n. composita ex duabus: scz proportione sinus. b. a. ad sinum totum: et sinus totius ad sinum. t. n. Sed harum prima est ex duabus: scz proportione sinus. b. l. ad sinum. l. t. et proportione sinus. t. n. ad sinum totum. Igitur proportio sinus. b. a. ad sinum. t. n. est ex tribus: scz sinus. b. l. ad sinum. l. t. et sinus. t. n. ad sinum totum: et sinus totius ad sinum. t. n. Sed vltime due faciunt proportionem equalitatis. igitur patet correlarium facilius sic Quia ab arcu. l. h. descendunt duo perpendicularares super. l. g. scz. b. g. et. t. n. igitur proportio sinus. l. h. ad sinum. b. g. est sicut proportio sinus. l. t. ad sinum. t. n. Quod si aliter per scientiam triangulorum sphericalium velis concludere: sic agas: Triangulus. k. e. l. duos angulos. k. e. l. et. e. k. l. notos habet. Primum quidem propter maximam solis declinationem notam. Secundum vero quia rectus est. Arcus etiam. k. e. notus est. quare arcus. k. l. per scientiam triangulorum sphericalium notus erit cum arcu. l. e. et angulo. k. l. e. Sic itaqz totus arcus. t. l. notus erit. Sed trianguli. t. l. n. duo anguli. t. l. n. et. t. n. l. noti sunt. ergo arcus. t. n. qui est declinatio stelle cognitum veniet: quod querebas. Vtrum autem declinatio ipsa meridionalis sit an septentrionalis: hoc habetur iudicio. Si posueris punctum. b. polum septentrionalem ecliptice: et latitudinem stelle septentrionalem: erit declinatio septentrionalis. Si vero stelle fuerit meridiana latitudo: minor tamen arcu. k. l. qui scz ex circulo latitudinis inter eclipticam et equinoctialem cadit: declinatio iterum septentrionalis erit. Si vero equalis ei: nulla erit stelle declinatio. Quod si latitudo maior arcu fuerit: erit declinatio stelle meridiana. Hoc pacto te in singulis sitibus expedias.

Propositio .vij.

Quod punctum ecliptice cum quo stella celum mediat discernere.

In prehabita dispositioe respice figuram: que habet arcus a. b. a. n. b. l. et. n. 3. Erat enim per viam disunctionis proportio n. l. ad. l. a. composita ex duabus: scz proportione. n. t. ad. t. 3. et proportione. b. 3. ad. b. a. de sinibus tamen volo intelligas. que etiam proportio. b. 3. ad. b. a. componitur ex proportione. 3. t. ad. t. n. et proportione n. l. ad. l. a. quod sic constat. Nam. 3. b. ad. b. a. proportio est que relinquitur subtractioni proportionis. n. t. ad. t. 3. a proportione. n. l. ad. l. a. Ex. t. 3. igitur in. n. l. fiat. p. ex. n. t. in. l. a. fiat. q. erit. 3. b. ad. b. a. sicut. p. ad. q. P. autem est aggregata ex duabus: scz. t. 3. ad. n. t. et. n. l. ad. l. a. vt ex modo addendi proportionum sumitur. quare. 3. b. ad. b. a. componitur ex duabus: scz. 3. t. ad. t. n. et n. l. ad. l. a. Sed quinqz horum nota sunt. nam declinatio stelle nota est cum eius complemento. Sed arcus. l. a. cognitus est: quoniam est complementum arcus. e. l. pridem noti. vnde arcus. n. l. notus prodibit. quo dempto ex arcu. e. l. noto: relinquetur arcus. e. n. notus. Punctus igitur. n. notam habebit distantiam ab eo puncto equinoctialis: vnde ascensiones rectas inchoare voles. Quare per ea que in secundo libro dicta sunt: punctus ecliptice in istis respondens ascensionibus notus erit. cum eo autem stella ad meridianum motu primo perveniet: quod petebatur. Quod si alio processu idem cupias: age quemadmodum dicam. Ex precedenti erat arcus declinationis. t. n. notus cum angulo. t. l. n.

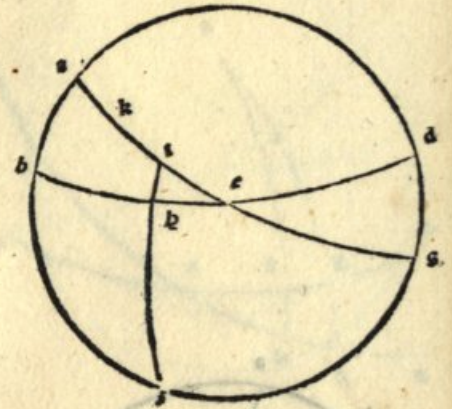
Octauus

sed \angle angulus. $t.n.l.$ notus est: quia rectus. trianguli igitur. $t.l.n.$ duos angulos cum latere vno notos habetis: latus. $l.n.$ notum erit. Prædem aut cognitus erat arcus. $e.l.$ si igitur arcum. $l.n.$ ex arcu. $l.e.$ dempseris; residuabitur arcus. $n.e.$ notus: de quo vt prius te absoluas.

Propositio vij.

Ductū ecliptice quod cum stella oritur inquirere. Sit meridianus circulus. $a.b.g.d.$ sub quo medietas ecliptice. $a.e.g.$ cum medietate horizontis orientalis. $b.e.d.$ stella autem quæ iam oritur sit. $b.$ ducaturque a polo equinoctialis meridionali. $z.$ quarta circuli per punctum. $b.$ que sit. $z.h.t.$ igitur punctum. $t.$ cum quo stella mediat celum: ex præcedenti notum est. cum ipso tamen non oritur stella in sphaera obliqua: licet in sphaera recta hoc fiat. sed oritur cum puncto equinoctialis. $e.$ Inuenito igitur puncto. $e.$ quantum scilicet ab eo puncto distet: a quo ascensiones recte incipiunt: cognitus erit punctus ecliptice ei ad hunc horizontem respondens: cum quo dico stellam oriri. Quia autem inter duos arcus. $a.e.$ et. $a.z.$ alij duo se secant: qui sunt. $e.b.$ et. $z.t.$ erit per viam diuisionis proportio. $z.b.$ ad. $b.a.$ composita ex duabus: proportione scilicet. $z.h.$ ad. $h.t.$ et ex proportione. $t.e.$ ad. $e.a.$ de sinibus rectis intellige. Quinque autem horum nota sunt: igitur sextum cognitum erit: arcus scilicet. $t.e.$ et erit punctus. $e.$ notus: cum puncto ecliptice qui cum eo et stella. $b.$ oritur. Idem per scientiam triangulorum triangulus. $e.h.t.$ latus. $h.t.$ notum habet. Est enim declinatio stelle ex superioribus nota. Sed angulus. $e.t.h.$ rectus est. et angulus. $h.e.t.$ notus: propter inclinationem equinoctialis: que nota supponitur. et est arcus. $a.b.$ quare arcus. $t.e.$ cognitus veniet: et reliquæ vt ante. Ex hac denique propositione arcum diurnum stelle cognoscet. Si enim arcum. $t.e.a.$ quadrante dempseris pro stellis declinationem habentibus meridionalem. aut eum quadrante adieceris pro stellis septentrionalibus: prodibit arcus semidiurnus cognitus. Quo duplicato proveniet arcus diurnus. Quem si ex toto minues circulo: arcum nocturnum videbis relictum.

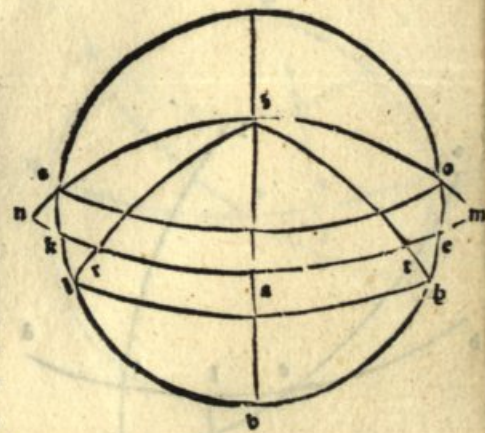

Propositio ix.

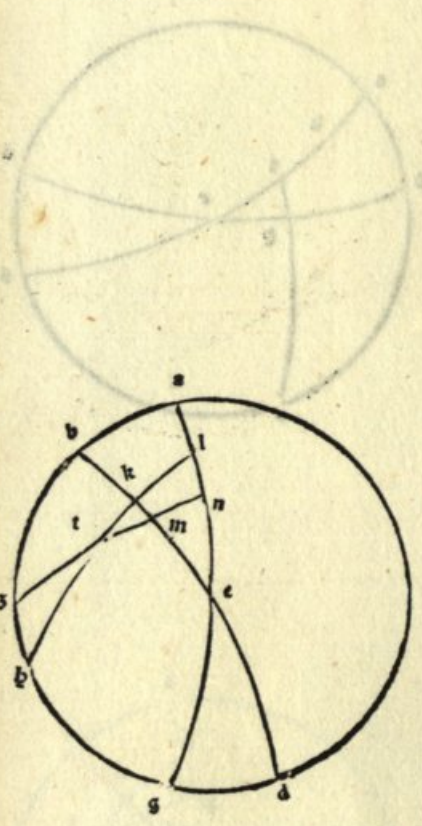

Stella fixa cum quo puncto ecliptice occidat inuestigare.

In figura præcedenti statue arcum. $t.k.$ equalem arcui. $t.e.$ ad partem diuersam ab arcu. $t.e.$ procedendo. Erit enim punctus $k.$ equinoctialis: cum quo occidit stella notus. Punctus igitur equinoctialis ei diametraliter oppositus: qui oritur stella occidente: cognitus veniet. et ideo punctus ecliptice oriens stella occidente: scitus erit. cui quidem per diametrum oppositus punctus in ecliptica notus erit: qui querebas. Ut fidem faciamus huic operi: sit horizon obliquus. $s.l.b.h.$ supra quem medietas equinoctialis. $k.a.e.$ et due portiones parallelorum. $l.h.s.o.$ quas describunt due stelle supra horizontem. Quarum vna meridionalis sit: alia vero septentrionalis. Productisque a polo mundi. $z.$ supra horizontem eleuato arcubus. $z.o.m.z.t.h.z.r.l.$ et. $z.s.n.$ Stella itaque meridionalis oritur in puncto horizontis. $h.$ cum puncto equinoctialis. $e.$ et mediat celum cum puncto equinoctialis. $t.$ sed occidit in puncto horizontis. $l.$ cum puncto equinoctialis. $k.$ celum autem mediat cum puncto. $r.$ qui idem est cum puncto. $t.$ Itaque. $e.$ quod est ortus: sequitur punctum. $t.$ mediationis celi. punctum autem. $k.$ quod est

occasus: precedit idem punctum mediationis celi. & duo arcus. t.e. et. k.r. equales sunt: quonia proportio sinus arcus anguli. t.e.b. ad sinum arcus. t.b. est sicut proportio sinus arcus anguli. r.k.l. ad sinum arcus. r.l. Est eni angulus t.e.b. equalis angulo. r.k.l. & arcus. t.b. equalis arcui. r.l. Sed hec proportio est sicut sinus totius ad vtriusqz arcuū. b.e. et. k.l. sinū. Est enim vterqz angulorum. e.t.b. et. l.r.k. rectus. quare arcus. b.e. est equalis arcui. k.l. Item sin^o complementi arcus. t.b. ad sinum totum: sicut proportio sinus complementi arcus. b.e. ad sinū complementi arcus. t.e. Similiter sinus complementi arcus. l.r. ad sinum totum: sicut sinus complementi arcus. k.l. ad sinum complementi arcus. k.r. Cum aut omnia relativa sint equalia: erit sinus complementi arcus. t.e. equalis sinui cōplementi arcus. k.r. & ideo arcus. t.e. equalis arcui. k.r. Hoc simili via ostendes pro stella septentrionali. Verū pūctus equinoctialis qui cum stella oritur: precedit punctum mediationis celi. Punctus aut qui cum ea occidit: sequitur punctum mediationis celi. cuius contrariū in stella meridiana accidebat.

Propositio .x.

Data declinatione stelle: & gradu cum quo celū mediat: latitudinem eius & verum locum in eclipctica distinguere.

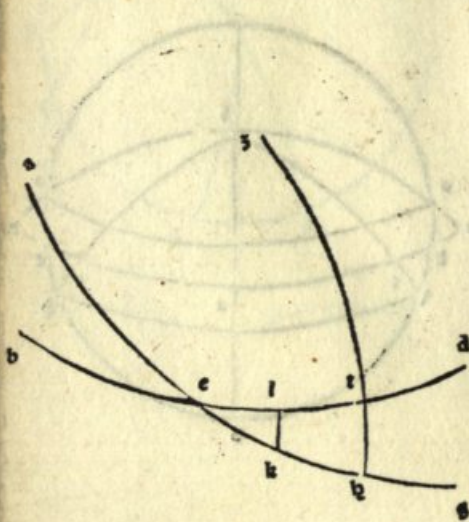
Repetat figura septime huius: in qua dati sunt arcus. e.m. et. t.n. propositum est inuenire arcus. t.k. et. e.k. Ex arcu. e.m. s^m sciētia declinationū notus erit. n.m. hinc. m. z. et. m. t. dati. Sed proportio sinus. m. z. ad sinum. z. b. est sicut proportio sinus. t. m. ad sinū t. k. igitur latitudo stelle nota. Item proportio. b. z. ad. z. b. componit ex duabus: scz. b. t. ad. t. k. et. k. m. ad. m. b. quoz quinqz nota iam fuerunt. igit. k. m. notum fiet. quare. e. k. notus: qui querebatur.

Propositio .xj.

Napparitionibus stellarum fixarum & occultationibus postremo cogitare.

Stellis fixis quandam sol adducit passionem: vt que nunc visui latent: vicinitate solis id efficiente: postea sole: quantum oportet: ab eis remoto appareant. Quedam vō tametsi visu post solis occasum comprehendant: mox tamen ad eas appropinquante sole disparere incipiunt. Inuenta est igit occasio illarū passionū vicinitas scz solis ad stellas. Verū quo in tempore: quāta solis distantia accidat: scitu admodum difficile fuit. Si enim in eclipctica acceperimus duas stellas inequalis magnitudinis: minor erit arcus eclipctice: qui inter stellam maiorem earum primo apparentē & solem ipsum est: q̄ arcus eclipctice: qui inter solem & stellam minorē est in principio apparitiōis sue. Radij nāqz stelle maioris quia fortiores & multipliciores sunt: vicinis obtūdunt. Sola igit distantia solis a stella in eclipctica principium apparitiōis indicare nō poterit. Amplius non quilibet due stelle equales a sole habentes distantias apparebūt. Ponam^o eni medietatem horizontis orientalem. b.e.d. & medietatem eclipctice orientalem. a.e.g. Sitqz polus horizontis punctus. z.a quo ducatur arcus. z.t.b. per centrum solis in principio apparitiōis stelle: quem punctum. e. designat. Erigamusqz arcum. k.l. orthogonaliter ad eclipcticam Stella igit in. e. apparebit: dum a sole per arcū eclipctice. e.b. distat. Stella

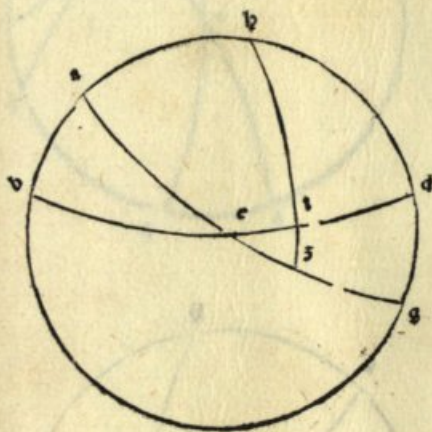
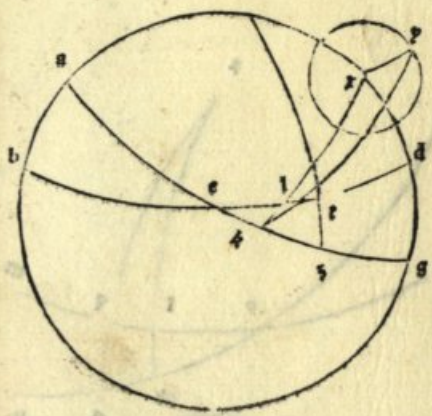
quarta circuli arcus. a. e. propter gradum medij celi et locum stelle cognitos
 Arcus vo. e. 3. est distantia stelle a sole nota. et arcus. b. t. quadrans. quare cum
 omnia preter arcum. 3. t. nota sint: erit et ipse scitus. ¶ Quod si breviori syllo-
 gismo volcs: scias proportionē sinus arcus anguli. t. e. 3. ex secundo libro noti
 ad sinum arcus. 3. t. quesiti esse vt proportionē sinus totius ad sinū arcus. e. 3.
 noti. vnde cognitus erit arcus. 3. t. qui querebatur. Ipse vo omnibus stellis
 equalibus stelle in. e. posite: siue ad apparitionem: siue ad occultationem. ser-
 uiet. ¶ Si vo stella primū apparens latitudinem habuerit: et quesieris ar-
 cum visionis: hoc pacto te expedies. Maneat prior dispositio: hoc tñ notato
 q stella sit in. l. puncto horzontis: habens latitudinem septentrionalem. k. l.
 Sitqz polus mundi arcticus. r. et polus ecliplice. y. productis arcibus circu-
 lozum magno: ū. k. l. x. l. x. ct. x. y. Si itaqz stella fuerit in principio cancri vel
 capricorni: erunt duo arcus. k. l. et. l. x. sibi directe coniuncti. et erit. l. x. notus
 ex precedentibus: quia complementum declinationis stelle. Est et arcus. d. x.
 equalis latitudini regionis scitus. Angulus vo. d. est rectus. quare per scien-
 tiam ttriangulorum sphericalium angulus. d. l. x. notus erit: et ei cōtrapositus
 k. l. e. Est aut angulus. e. k. l. rectus: et arcus. k. l. scitus. Cum igit triangulus
 k. e. l. duos angulos habeat notos: et latus vnū cognitum: reliqua latera cū
 reliquo angulo patebunt. Sed locus stelle in eclipica notus est cum loco so-
 lis: ergo arcus. k. 3. notus. Trianguli itaqz. e. t. 3. angulus. t. e. 3. scitus est. et. e.
 t. 3. rectus. latus etiam. e. 3. notum. quare ex scientia triangulorum spheraliū
 arcus. t. 3. qui querebatur notus prodibit. ¶ Si stella non fuerit in principio
 cancri aut capricorni: triangulum. l. x. y. aduerte: cuius duo latera. l. x. et. x. y.
 nota sunt. L. x. quidem complementum est declinationis stelle. x. y. equalis.
 maxime solis declinationi. Sed angulum. l. y. x. notum reddit distantia ver-
 loci stelle a principio cancri vel capricorni: per scientiam igit spheraliū trian-
 gulozum angulus. l. x. y. notus erit. Sed et angulus. d. l. x. processu prior no-
 tus fuit: relinquetur igitur arcus. d. l. y. cognitus: et ei cōtrapositus. k. l. e. Le-
 tera vt ante in stellis meridianam latitudinē habentibus: mutata dūtaxat
 figuratione: syllogismo triangulo: ū sphericalium faciliter expedies.

Propositio xiiij.

Cognito stelle loco latitudine carētis: quantum ar-
 cum eclipice soli et stelle ipsi iam primo apparēti
 intercidere opo reat: patetacere.

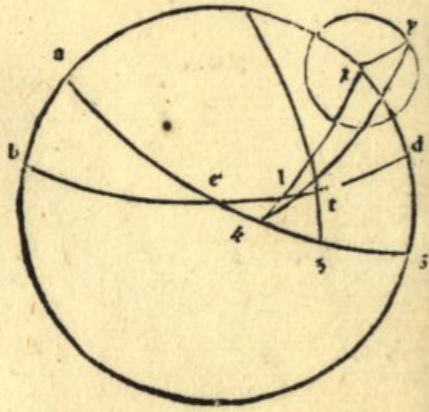

¶ Repetita prior figura: in qua duo arcus. b. b. et. b. 3. a pun-
 cto. b. descēdunt: et inter quos duo alij. b. t. et. 3. a. se secant. erit
 proportio. 3. t. ad. t. b. composita ex duabus proportionib⁹. vna
 scilicet. 3. e. ad. e. a. alia. b. a. ad. b. b. de sinibus intellige. Et via permutatio-
 nis proportio. b. t. ad. 3. t. composita ex proportione. b. b. ad. a. b. et proportio
 ne. a. e. ad. e. 3. Sunt autem omnia preter sextum nota. H. t. enim quadrans
 est. t. 3. arcus visionis ex precedēti notus. b. b. quarta circuli. a. b. altitudo me-
 ridiana gradus medij celi. Et arcus. a. e. notus est: propter ascendens notū.
 Est enim locus stelle orientis cognitus. erit itaqz arcus. e. 3. cognitus: distan-
 tia scilicet solis a stella in principio apparitionis. ¶ Facilioz cū syllogismo
 inuenies idem: si scientiam triangulorum sphericalium consulas. In triangu-
 lo enim. t. e. 3. angulus. t. e. 3. notus ex secundo libro. et arcus visionis. t. 3. co-
 gnitus. Angulus enī. e. t. 3. rectus. quare arcus sibi oppositus inuentus erit.

Quod si stella latitudinem habet: idem concludere.
 Precedentē aspice figuram: vbi stella in puncto. l. scita est.
 erit aut arcus. l. x. directe iunctus arcui. k. l. dum stella in prin-
 cipio cancri vel capricorni fuerit. z erit ipse arcus. l. x. cognit⁹:
 quoniam est complementum declinationis stelle ex predictis
 note. Arcus quoqz d. x. notus est: quia eleuatio poli arctici. sed
 angulus. l. d. x. rectus: ergo per scientiam triangulorum spheraliū angulus
 d. l. x. scitus erit: z ei contrapositus. k. l. e. Sed angulus. k. est rectus. et arcus
 k. l. latitudinis scitus. quare arcus. e. k. dabitur notus. eritqz angulus. k. e. l.
 notus. Triangulus itaqz. t. e. z. duos angulos. t. e. z. et. e. t. z. rectum habet no-
 tos: cum latere. t. z. arcu scz visionis cognito. ergo latus eius. e. z. scitū veniet.
 cui si arcum. e. k. notum demperis: relinquet arcus. k. z. cognit⁹: qui est di-
 stantia Solis a stella iam primū apparente. **Q**z si stella non fuerit in prin-
 cipio cācri vel capricorni: sic pcede. Triangulus. l. x. y. duo latera. l. x. et. x. y.
 nota habet. l. x. quidem complementum declinationis stelle. et. x. y. equatur
 maxime Solis declinationi. Item angulus eius. l. x. y. cognit⁹ erit. Distan-
 tia enī veri loci stelle a principio cancri vel capricorni nota supponitur: qre
 per scientiam triangulorum spheraliū angulus. x. l. y. scietur. Angulū aut
 d. l. x. quemadmodum prius inuenies: a quo si demperis in hac figuracione
 angulū. x. l. y. manebit angulus. d. l. y. notus: z ei cōtrapositus. k. l. e. Deinde
 vt superius procede.

Quāntus arcus eclipice Solem a stella in princi-
 pio occultationis remoueat dinumerare.
 Principium occultationis apud occidentalem horizontis
 partem sicut initium apparitionis in oriente contingit. Ar-
 cus quoqz visionis qui apparitioni seruit: z occultationi vti-
 lis erit. Nihil ergo apparitionis opus habuit: quod occulta-
 tioni non seruiet. hoc vno dempto: q pro angulo quem horizon cum eclip-
 tica continent orientali: in occultationibus accipias angulum occidentalē ho-
 rizonte z eclipica comprehensum.

Explicit Liber Octauus Epitomatis
 Sequitur Nonus.

Liber Nonus Spherarum celestium Ordines: Planetarum motuum diuersitates: eorumque medios motus: Theoricam quoque totam Mercurij speculando disquirat.

Propositio

Prima.

Sphere celestes quo ordine habende sunt ostendere.

Maiores nostri varias de hoc habuerunt sententias. Hoc in vno tamen conueniebant omnes: quod sphaera stellarum fixarum ceteris omnibus planetarum orbibus sublimior esset. Sub qua sphaeram Saturni: inde sphaeram Iouis: et sub hac sphaeram Martis concorditer ordinabant. Lune item infimum deputabant locum: et quidem sapienter: siue quod solaris eclipsis perhibeatur occasio: siue quod diuersitatem aspectus inter omnia astra cognitu manifestiorem habeat. De reliquis autem tribus controversia fuit. Vetusissimi enim sub Marte Sole: sub quo Venerem: et supra Lunam Mercurium ordinabant. Posteri vero: qui coniunctionibus Solis cum Venere et Mercurio oculos adiecerunt crebriores: dum solis eclipsim Veneris et Mercurij venisse occasioibus nunquam sentiret: eos supra Solem locandos censebant. Alpetragnis autem: qui motuum diuersitates: atque eorum apparentes velocitates incurtatione quadam accidere putabat: sub Marte Venerem: sub qua Solem: deinde Mercurium statuebat. Minus enim incurtat Venus a motu primo quam sol: ex parte quidem epicycli. Mercurius autem plus quam sol. Harum autem opinionum: ea quam antiqui sectabantur: modernis accepta est. Nec mirum si a Venere et Mercurio Soli: sub quo sunt coniuncti Sol ipse non eclipsetur. Potest namque Soli alter eorum coniungi secundum zodiaci longitudinem: sic tamen quod linea recta Solis et oculi centra continuans: per centrum planete non transeat: velut in coniunctionibus luminarium sepe accidit. quare tunc radios Solis ad oculum venire non prohibebunt. Praeterea cum eorum corpora Solis comparatione admodum parua videantur: ita quod antiqui Veneris diametrum visualem referente Albatagni Solis subdecuplam ponebant. Et ob hoc superficiem eius visibus nostris obiectam: que ut plana est apud sensum: subcentuplam ad superficiem Solis esse oportet. Si posuerimus tria centra Solis Veneris et oculi in vna recta linea: insensibile erit: quod Venus ex superficie Solis visui subtrahet. Amplius maxima Lune a centro mundi distantia semidiametrum terre. 64. fere vicibus continet. Minima vero Solis a centro mundi distantia eandem fere semidiametrum. 1070. vicibus aut amplius habet. Fiet igitur ut distantia inter duo luminaria sibi quicquidissime appropinquata: semidiametrum terre. 1006. fere vicibus contineat. Hoc autem spacium natura non finit vacuum: necessario igitur quoddam celeste corpus ipsum occupabit. Sed id corpus de integritate erit orbium Solis et Lune. frustra enim tanta moles in celo pmitteret. Quamobrem spacium illud Veneris et Mercurij duobus orbibus comoditate naturali ven

dicabitur. Vter aut horum supra alterum situetur: nulla certitudine deprehendi potest. Mercurius enim in plerisque climatibus rarissime apparet. Et si apparet: id fit quando est circa longitudes medias epicycli. tunc aut licet habeat diuersitatem aspectus: ea tamen multo minor est quam ipsa: quam haberet si esset in opposito augis epicycli. Quare huiusmodi diuersitas aspectus: ad vngue non potest elici: cum nec instrumentis huic rei necessarijs: neque in motibus Mercurij numerandis: omnem precisionem habere possimus. Idem de Venere estimandum erit.

Propositio .ii.

Diuersitates motuum qua via cognite sint exprimere Principio in his quinque stellis manifeste apparuit motus secundum successionem signorum: ab occidente scilicet ad orientem: per relationem ad stellas fixas. Deinde notabant primi philosophi aliquanto tempore ad sensum loca sua non mutare: et post contra successionem signorum moueri. Intelligebant etiam: quod huius motus diuersitas ad Solem haberet colligantiam. Nam post coniunctionem alicuius trium superiorum cum Sole viderunt eos moueri motu admodum veloci: et pedetentim minui velocitatem hanc: donec apparerent stationarij: et postea retrogradi. Dumque totum tempus retrogradationis dimidiarent: inuenerunt in huius temporis medio Solem ipsis oppositum. Et quia crebris ob cruationibus idem sub vna habitudine redire videbant: iam certum concludere: quod in omni coniunctione media Solis cum aliquo horum trium rediret diuersitas huius motus. similiter in omnibus equalibus eorum a Sole distantijs. Postea vero considerabant eos dum haberent equales a medio loco Solis distantias a coniunctione eorum cum Sole: Inueneruntque motus eorum in his temporibus fere equalibus non equales. Idem etiam fecerunt per distantias locorum: in quibus stelle post coniunctionem videbantur stationarie. eas namque distantias inequales conperiebant. Id vero nequaquam accidere potuit: nisi aut motus orbium super ceteris suis fuissent irregulares: quod natura quidem horret. Aut centra orbium eorum a centro mundi essent diuersa. Et quia duplices inuenerunt diuersitates: duplices orbis: quibus eas accidere verisimiliter esset: ponere cogebantur. Et aut diuersitati que in coniunctione eorum cum Sole reuertit dederunt orbem reuolutionis. Nam tempus quod est a motu planete veloci ad motum mediocrem: videbatur maius tempore quod est a motu mediocri ad motum tardiorum: quod maxime orbi reuolutionis competit: minime vero eccentrico. Item ad motus latitudinum saluandos: de quibus inferi: hic orbis est accommodatior. Sed diuersitati secunde eccentricum attribuerunt. Inuenerunt enim tempus quod est a motu tardiori ex hac diuersitate veniente ad motum mediocrem: maius tempore quod est a motu mediocri ad motum velociorem. Preterea duo loca: in quibus motus velocissimus et motus tardissimus hac quidem diuersitate accidunt: moueri ad motum stellarum fixarum comperiuntur: quod non nisi eccentrico orbi accidere potest. In Venere autem et Mercurio epicyclos itidem quibus modis retrogradis esset occasio posuerunt. Dum vero aggregatum ex duabus longitudinibus a medio loco Solis: vespertina scilicet et matutina considerabant In vno loco zodiaci inuenerunt ipsum diuersum in quantitate ab aggregato huiusmodi quod in alio loco accidebat. Oportuit ergo epicyclum in vno loco terre vicinior: esse quam in altero. Ideoque orbem: cui epicyclus insigif: necessario eccentricum posuerunt.

Medios motus harum stellarum quibus temporibus mensurari incertum sit enumerare.

Quia animū inducimur scire loca harum stellarū vera ad omne tps: et mot^o earū veri ex sup: adictis in sua velocitate irregulares sunt: Logitādū fuit de medio quo extraherent huiusmodi vera loca: sed de tpe noto. cui mot^o medi^o respōdeat not^o. Illud autē nō potuit fieri p stationes stellarū: velut antiquoz quidā fecere: sed vt arcū a stella p trāsitu in tpe qd est inter duas stationes: dicerem^o eē mediū motū huic tēpori respondentem. Nam neqz tempus illud satis precise cōprehendi potest: cum stella tempore notabili in vno pene loco manere videatur. neqz arcus huiusmodi inter duas stationes primas equales sunt propter ecentricū. Per ortus etiam earum non erit via. Stelle enim primo apparentes: subito disparent: ita q loca earum cōprehendi nequeant. Atqz aer ipse: vt nūc citius: nunc tardius appareant: occasio est. Preterea p considerationes ad stellas fixas nihil efficietur. Licet enim in tempore noto planetarum aliquis ad stellam fixam rediens: arcum descriperit notum: tamē quia motus eius circa centrum mundi irregularis est: accidet forte q hunc arcum: aut ei equalem describet alias in tempore maiori aut minori. Nō igitur cōprehensus erit arcus mediij motus. Illud deniqz nōnihil erroris ingerit: q stelle apud horizonem: et apud celi medium non equaliter inter se distare videntur.

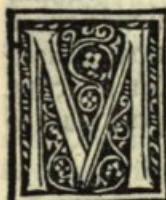
Nunc qua via incedendum sit eligere.

Observandū est: vt corū aliquis a medio loco Solis certā habeat distantiam: et sit in parte zodiaci nota sm longitudinē. Deinde vō expectandum: donec planeta reuertetur ad eundē locum. et cum hoc eam quam prius a medio loco Solis distantiam habeat. hac conditione stante: certum est redisse priores diuersitates: in epicyclo quidē propter eandem a loco Solis medio distantiam. Et in ecētrico quia ad locum in quo prius erat centrum epicycli reuersum est. Sed notum erit tempus inter duas considerationes: et notus erit numerus reuolutionum in longitudine et diuersitate. Nam in tribus superioribus numerus reuolutionū integrarū in diuersitate ad certū tps equant numero reuolutionū Solis in eodē tpe: vt facile ex supiorib^o dictis elicies. In Venere autē et Mercurio numer^o reuolutionū lōgitudinis equat numero reuolutionū solis. hi eni tres mot^o medios eāles hnt: qm a Sole Ven^o et Mercurius certos limites nunqz excedūt. Leterū numer^o reuolutiōis Veneris et mercurij in diuersitate facile habebit: si tps vni^o reuolutiōis huiusmodi ppe verū pri^o p̄siderabim^o. Reditiones autē has velut ex Abzachi vidicit Ptol. et recitat hoc ordine. Saturn^o h3. 57. reuolutiōes diuersitatis in. 59. annis solarib^o: die vno: medietate et q̄rta diei fere. Annū vō vocat tps more suo: q Sol ad pūctū eq̄noctij seu solstitij reuertit. In tpe autē dicto saturn^o h3 reuolutiōes lōgitudinis duas. et vltra has ̄. 1. et 2. tertias. et medietatē decimie vni^o grad^o. Jupif h3. 65. reditiōes diuersitatis in. 71. annis solarib^o: demptis. 4. dieb^o medietate et tertia et. 15. parte diei fere. Reuolutiōes autē lōgitudinis. 6 demptis. 4. ̄. et medietate et tertia vni^o gradus. Mars h3 reuolutiōes diuersitatis. 37. in. 79. annis solaribus: et tribus dieb^o et sexta diei: et. 10. parte diei

Monus

fere. Et reuolutiones lōgitudinis. 42. 7 gradus tres 7 septim vnius. In his tribus numerus reuolutionū in longitudine cum numero reuolutionū in diuersitate simul iuncti equales sunt numero reuolutionum solis. Venus habet quinq; reuolutiones diuersitatis in .8. annis solaribus: demptis duob; diebus: 7 quarta dici: 7 parte vicesima dici fere. Reuolutiones vō longitudinis tot quot sol: scz. 8. demptis duobus gradibus 7 quarta vnius. Mercuri; habet. 145. reuolutiones diuersitatis in. 46. annis solarib;: 7 die vno: 7 tricesima parte dici fere. Et reuolutiones lōgitudinis. 46. quot sol: 7 partē vnā.

Propositio .v.

Medios motus quinq; stellarum errantiū ad singulas temporum dimensiones elicere.

Numerum annorum solarium: quibus sue respondeant reuolutiones diuersitatis in dies cōuerte: quibus adde dies qui vltra integros annos superfluūt cum fractionibus: si addendi sunt. aut minue: si minuendi. Numerum etiam reuolutionum huius tempo: is in. 360. partes multiplica: 7 productum diuide per numerū dierum iam habitum cum fractionibus suis: 7 erit motus diuersitatis medius vni diei naturali correspōdens. Huius ad medium motum solis in die differentia in tribus superioribus est motus medius in longitudine vni diei correspōdens. Inuenit itaq; Ptolemeus quantitates medio:um motū in his quinq; planetis: put in hac tabella vides. ex qua facile est ad singula tēpora medios motus tabulare.

Medij motus Longitudinis in die.

	ḡ	m	2	3	4	5	6
Medius motus Saturni	0	2	0	33	31	28	51
Medius motus Iouis	0	4	59	14	26	46	31
Medius motus Martis	0	31	26	36	53	51	33
Medius motus Veneris	0	59	8	17	13	12	31
Medius motus Mercurij	0	59	8	17	13	12	31

Medij motus Diuersitatis in die.

	ḡ	m	2	3	4	5	6
Medius motus Saturni	0	57	7	43	41	43	40
Medius motus Iouis	0	54	9	2	46	26	
Medius motus Martis	0	27	41	40	19	20	58
Medius motus Veneris	0	36	59	25	53	11	28
Medius motus Mercurij	3	6	24	6	59	35	50

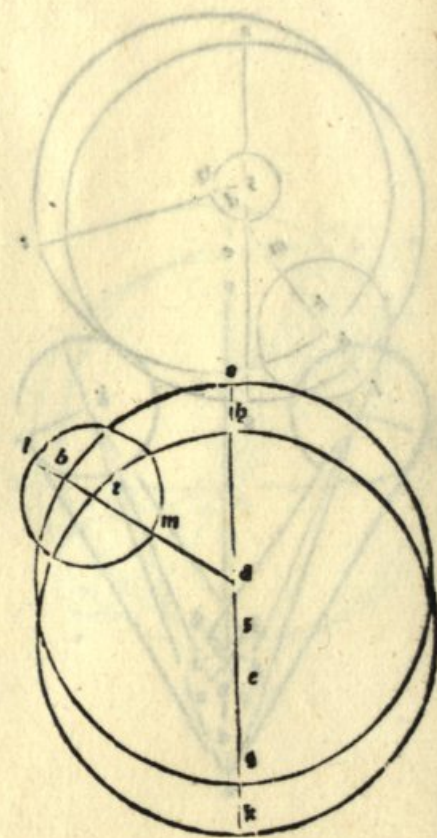
Propositio .vi.

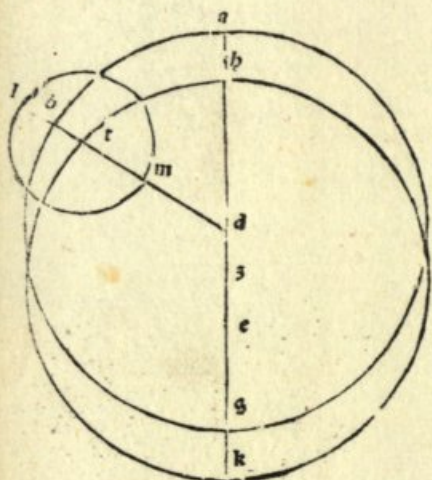

Trium superiorum 7 veneris diuersis motibus occasiones cōmodas adaptare.

Tribus quidem superioribus 7 veneri quantum ad motus longitudinis vna seruet habitudo: quam in figura sic accipe. Sit circulus eccentricus. a. b. g. super centro. d. cuius diameter p centrū orbis signoz trāsies sit. a. d. g. in q̄ centrū orbis signoz sit. e. p̄ctus. Erit itaq; p̄ctus. a. lōgitudō eius lōgio: 7 p̄ctus. g. lōgitudō

k 3

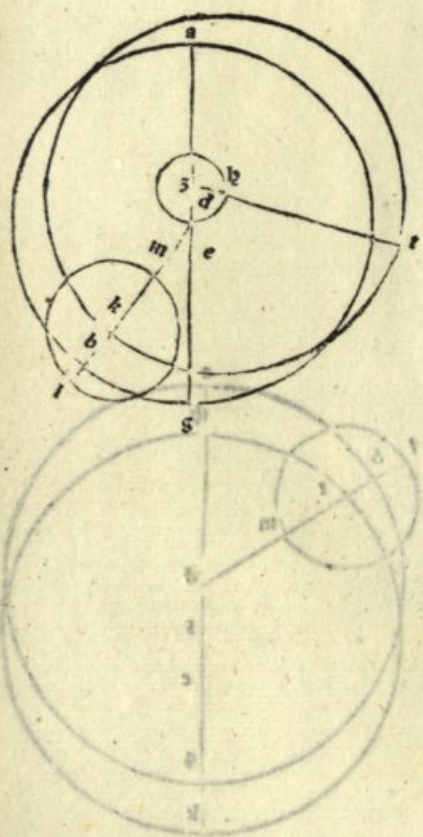
propio: secta q3 linea. d. e. in pñcto. 3. super cō sm quantitatem. a. d. describo
 circulum. b. t. k. equalem circulo. a. d. g. 7 sup centro. t. orbis reuolutionis cir-
 culū describo: qui sit circulus. l. m. protracta linea. l. t. m. d. Imaginemur autē
 superficies horum circuloꝝ omnium in superficie orbis signozum esse: pro-
 pter facilitatem sequentium. Primū itaq3 estimandū est: q3 linea. e. a. per lō-
 gitudinem longioꝝem 7 propioꝝem eccentrici transiens moueatur ad motum
 orbis stellarum fixarum: deferendo secum duo puncta. 3. et. d. Deinde q3 sup-
 ficies orbis eccentrici. b. t. k. qui defert orbem reuolutionū. l. m. moueat semp
 sm successionem signozum super centro suo. 3. non tamen regulariter super
 eodem: sed super puncto. d. Post quod epicyclus super centro suo moueatur
 deferendo corpus planete: in supioꝝi quidē medietate ad successione signoz:
 in inferioꝝi autē ecōtra. Huius tamen motus regularitas ad punctū in sumi-
 tate epicycli respectum habeat. Qui quidem punctus in linea per punctum
 d. 7 centrum epicycli transeunte existit. Hoc itaq3 pacto ei que per sensum cō-
 perta est diuersitati similis videbitur euenire.

Propositio vij.

A habitudines diuersorum motuum mercurij cō-
 grue speculari.

¶ Describā primo circulū. a. b. g. super cuius centro. d. motus
 mercurij in longitudine regularis statuit. Trāseatq3 linea re-
 cta p centrū. d. 7 orbis signoz 7 cētrū. e. que sit. a. d. e. g. eritq3
 a. lōgitudō lōgioꝝ hui⁹ eccentrici: cui⁹ nomen est equantis. g. vō
 propioꝝ. Deinde ex. d. a. accipio. d. 3. equalem. d. e. super centro. 3. sm quanti-
 tatem. 3. d. fiat circulus paruus: qui sit. d. b. Estimandum itaq3 erit: q3 centrū
 circuli eccentrici deferentis epicyclum: moueatur contra successione signoz
 describēdo circūferentiā huius parui circuli. ¶ Sit nunc igitur centrū eccen-
 trici deferentis in. b. puncto: super quo fiat circulus. t. k. eccentricus deferens
 equalis circulo. a. g. eccentrico equanti. Ductaq3 linea. 3. b. t. angulo. a. 3. t. fiat
 equalis. a. d. k. super. k. describam epicyclum. l. m. Jam iterum: vt in ceteris:
 putemus lineam. e. a. moueri ad motum stellarum fixarum: deferēdo secum
 duo puncta. d. et. 3. punctaq3. a. et. g. sc3 longitudinem longioꝝem 7 propioꝝem
 equantis. Punctū vō. b. centrū deferētis epicyclū vna cū linea. 3. b. t. imagi-
 nemur moueri cōtra signoz successione regulariter sup centro. 3. in anno so-
 lari vnā faciēdo reuolutionē. Silr eccentricū. t. k. estimem⁹ moueri sup cētro
 suo. b. deferēdo centrū epicycli. k. vna cum linea. d. k. l. ad successione signoz
 in anno itidē solari reditionē vnā faciēdo. Sietq3 motus cētri epicycli regu-
 laris sup cētro. d. Ideoq3 circulo. a. g. cuius. d. est centrū: nomē equantis indi-
 tū est. Hinc manifestū erit: q3 linea. d. k. l. habens in se centrū epicycli: bis in
 anno solari obuiet linee. 3. b. t. habēti in se centrum eccentrici deferentis. vna
 quidē vice sup linea. d. a. alia super. d. g. q3 semp dū cētrū epicycli sit in auge
 ecētrici: cētrū deferētis in auge parui circuli. d. b. p̄sistet. ¶ Epicyclū deniq3
 putem⁹ circa centrū. k. moueri: deferēdo corp⁹ mercurij: in supioꝝi quidē me-
 dietate ad successione signoz: p̄tra vō in inferioꝝi. ¶ Motus tñ planete in epi-
 cyclo regularitatem sumat a puncto in summitate epicycli signato: quem in-
 dicat linea a centro equantis per centrum epicycli veniens. Nec est ergo spe-
 culatio motuum in his quinq3 erraticis. que q uamobrem huiusmodi posita
 sit: inferioꝝi loco pedetentim aperietur.

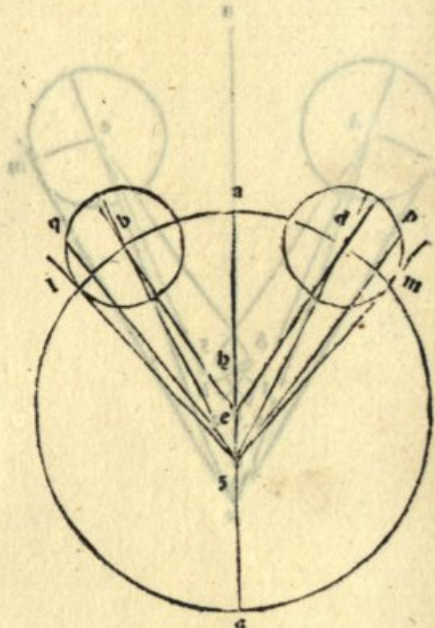
Monus

Propositio vij.

Centro epicycli equaliter ab alterutra longitudinū
eccentrici remoto: angulos diuersitatis qui propter
eccentricum accidūt: eosq; maximos quibus in cen-
tro mundi existentibus semidiameter subtenditur
epicycli equales esse. vnde apertū crit lōgitudines

veneris maximas a loco solis medio et p̄trarias equales esse.
¶ Pingo propter hoc circulum eccentricum delatozem epicycli. a. b. g. d. sup
centro. e. cuius diameter per centrū mūdi. z. transiens sit. a. e. z. g. in q̄ quidē
diametro refecetur. e. b. equalis. e. z. vt. b. sit punctus ad quem motus regula-
ritas attenditur. a. longitudo longior. g. propior. sumptis angulis. a. b. b. et
a. b. d. equalibus super centris. b. et. d. statuo duos circulos equales: epicyclū
in duobus sitibus representantes. z. p̄duco a centro mundi duas lineas. z. b.
z. d. item duas. z. l. z. m. epicyclum contingentes. item semidiametros epicy-
cli. b. l. et. d. m. sit venus in punctis. l. et. m. Quibus sic dispositis: dico angu-
lum. b. b. z. eq̄ri angulo. b. d. z. itēq; angulum. b. z. l. angulo. d. z. m. Quia eni
angulus. a. b. b. equalis positi⁹ est angulo. a. b. d. erit linea. b. b. equalis. b. d.
Facta aut. b. z. cōmuni: per quartam primi Euclidis fiet. z. b. equalis. z. d. et
angulus. b. b. z. equalis angulo. b. d. z. q̄ sunt anguli diuersitatis propter ecē-
tricum accidentes. Deinceps quoniam anguli. l. z. m. sunt recti. z. linea. b. z.
eq̄lis. d. z. linea quoq; b. l. equalis. d. m. fiet igit̄ ex penultima primi. l. z. eq̄-
lis. z. m. Inde per octauiam primi angulus. b. z. l. equalis angulo. d. z. m. qui
sunt maximi ad hunc situm epicycli. z. quilibet semidiametro epicycli subten-
ditur: que fuere demonstranda. ¶ Pro correlario asit sint. z. q. et. z. p. equidi-
stantes duabus. b. b. et. b. d. ipse profecto per medium locum solis z. veneris
transibūt. Sicut aut duo anguli. b. z. q. et. d. z. p. inter se equales: propter eoz
coalternos equales. quibus demptis ab angulis. b. z. l. et. d. z. m. equalibus:
relinquant. q. z. l. equalē. p. z. m. Sed ipsi sunt due lōgitudines veneris maxi-
me a medio loco solis: z. contrarie ad hunc situm epicycli in eccentrico: z. pla-
nete in epicyclo. Maxime quidē propter. z. l. et. z. m. contingentes epicyclū.
p̄trarie vō q̄ vna earū vespertina sit: alia matutina. quare patet propositio.

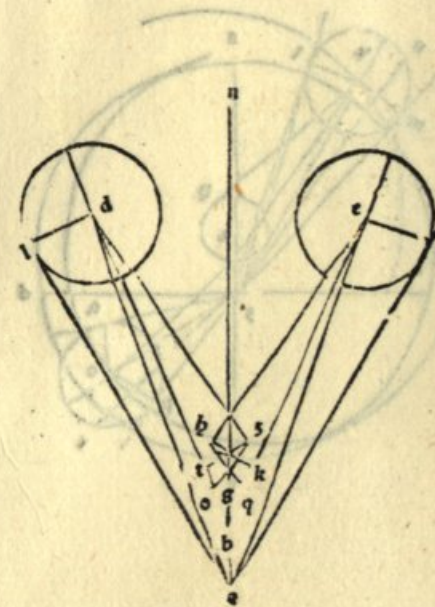

Propositio ix.

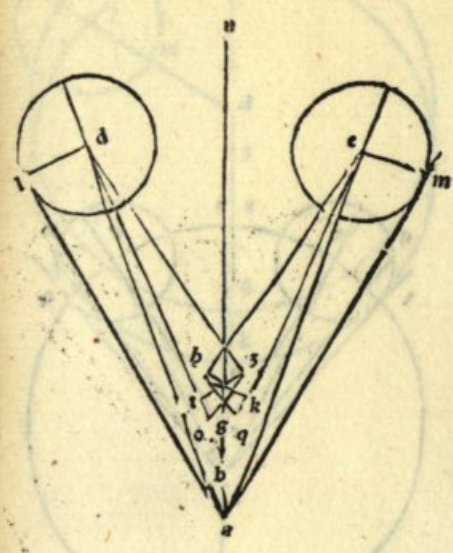

In mercurio quoq; idem indubitanter accidere.

¶ In linea recta. a. n. punctus. a. sit centrum orbis signorū. b.
centrum motus regularis. g. vō punctus tantum a puncto. b.
distans: quantum. b. ab. a. Sit centrum parui circuli: cuius cir-
cūferentiā centrum eccentrici deferentis epicyclū d̄scribit. po-
nāq; epicyclū in duobus sitibus super centris. d. et. e. sic q̄ pro-
ductis lineis. d. b. et. e. b. fiant. g. b. d. et. g. b. e. equales. Ob hoc eni epicyclus
equalis a longitudine longiori habebit distantias. Deinde a centro mundi
quod est. a. duco duas lineas: quarū vna sit. a. l. alia. a. m. contingentes epi-
cyclum in. l. et. m. in quibus contactib⁹ ad imaginationem putemus stellam
esse. Ab. a. quoq; ducte sint. a. e. et. a. d. z. due semidiametri epicycli sint. d. l. e
m. Jam dico duos angulos. a. d. b. et. a. e. b. itēq; duos. d. a. l. et. e. a. m. inter
se equales. Super p̄cto eni. g. statuo angulū. n. g. z. equalē angulo. g. b. d.

posita. g. z. equali. g. b. similiter angulum. n. g. b. equalem angulo. g. b. c. posita. g. b. eqli. g. b. ductisqz lincis. z. d. et. b. e. planū est ex supradictis ppter eq̄litatē motū centri epicycli quidē super. b. et centri ecentrici sup. g. in partes p̄trarias duo p̄cta. z. et. b. vices habere centri deferentis epicyclum ad hos duos situs epicycli. Itē. z. g. continuata occurrat. b. d. in. o. similiter. b. g. cōtinuata occurrat. b. e. in. q. Deniqz a puncto. z. descēdat. z. t. perpendicularis super. b. d. z. similiter ab. h. descendat. b. k. perpendicularis super. b. e. Quia itaqz duo anguli. o. g. b. et. g. b. o. sunt equales duobus. g. b. q. et. q. g. b. lateri g. b. cōmuni. erit angulus. b. o. g. equalis. b. q. g. et. b. equalis. b. q. similiter. g. o. equalis. g. q. Et cū. g. z. ct. g. b. sint semidiametri circuli parui: tota. z. o. eq̄lis erit toti. b. q. Sed angulus. z. o. t. equalis est angulo. b. q. k. et. z. o. b. sit eq̄lis. b. q. b. z. anguli. t. et. k. sint recti. quare. t. o. equalis. q. k. z. perpēdicularis z. t. equalis perpēdulari. b. k. ideoqz. b. t. equabitur. b. k. Item. z. d. equalis est. b. e. q̄ vtraqz sit semidiameter circuli ecētrici. et. z. t. equalis. b. k. z. anguli. t. et. k. recti. ideo. d. t. equalis erit. e. k. quare tota. b. d. equalis toti. b. e. z. facta. b. a. cōmuni duobus angulis. d. b. a. et. e. b. a. equalibus: fiet. a. d. equalis a. e. z. angulus. b. d. a. equalis angulo. b. e. a. qui sunt anguli diuersitatis propter ecentricum accidētes. Deinde quia anguli. l. et. m. sunt recti. z. due linee a. d. et. d. l. equales duab⁹. a. e. et. e. m. fiet. a. l. eq̄lis. a. m. hinc angulus. d. a. l. equalis angulo. e. a. m. qui sunt anguli maximi: quibus semidiametri epicycli subtenduntur ad hunc situm. Hinc aut̄ sicut in venere probabis duas lōgitudines mercurij maximas a medio loco solis esse equales.

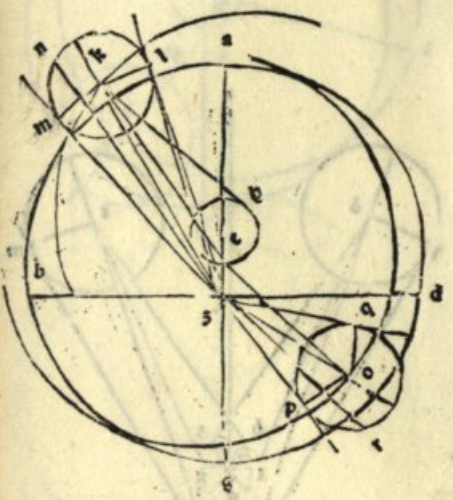

Propositio x.

Qualitatibus diuersi motus mercurij cognoscēdis viam parare.

Ad qualitatem diuersorum motū mercurij cognoscendaz non erat via: nisi primo locus longitudinis longioris aut propioris haberef. Hic vō locus non nisi per duas elongationes maximas a medio loco solis equales quidē z. contrarias inueniri potuit. Dum enim huiusmodi due elongationes reperte fuerint: z. distātia locorum solis mediorum dimidiata fuit. Punctus medius erit locus longitudinis aut longioris aut propioris. Verū non satis erit inuenisse generaliter huiusmodi duas elongationes maximas eq̄les z. contrarias: scz quarum vna sit vespertina: alia matutina. sed expediet vt ipse sint proprie z. manifeste contrarietatis: volo dicere: vt vna manifestum habeat augmentum: et alia manifestum decrementum. Et vt illud planius fiat: in figura sit circulus ecentricus equans motum centri epicycli. a. b. g. d. super centro. e. cuius diameter. a. e. z. g. transeat per centrum mundi. z. lineaqz. b. d. o: thogonali ter secet lineam. a. g. in puncto. z. erit itaqz. a. longitudo longior: equantis. g. vō propior. sed. b. et. d. lōgitudines medie. apud duo puncta. a. et. g. nulla est diuersitas que propter centrum accidit. Apud. b. aut̄ z. d. maxima sit: q̄ procedendo ab. a. ad. b. continue crescit angulus huius diuersitatis. a p̄cto vō b. ad. g. cōtinue decrescit. sed a. g. ad. d. rursus crescit: z. a puncto. d. ad. a. vō crescit. Diuersitas aut̄ que est propter epicyclū maxima: procedendo ab. a. ad eum locum in quo epicyclus terre propinquissim⁹ est: continue crescit: ita vt fm maiorem accessionē ad terram: maior sit illa diuersitas: z. fm minōrē mino:. Ponam⁹ itaqz epicyclum in arcu. a. b. circulum. l. m. super centro. k. ductis p̄tingentibus. z. l. z. m. et lineis. e. k. l. k. m. Et. z. n. equidistante. e. k.

Monus

erit ex supradictis. 3. n. linea medij motus solis. et. l. 3. n. elongatio matutina maxima a medio loco solis ad hunc situm epicycli. Et angulus. m. 3. n. elongatio vespertina. et ad hunc modum in toto arcu. a. b. g. elongatio matutina maxima constabit ex angulo diuersitatis eccentrici: et angulo diuersitatis maxime epicycli. Longitudo vero vespertina residuum erit post ablationem diuersitatis eccentrici ab angulo diuersitatis epicycli maxime. Sed huius contrarium accidet in semicirculo. g. d. a. procedete vero epicyclo versus. b. vtriusque diuersitatis angulus crescit. et propterea longitudo matutina manifestam habet causam crementi sui. Unde facile in hoc situ considerari potest longitudo matutina maxima. Longitudo vero vespertina incerti et dubij crementi erit aut non manifesti. Licet enim angulus. k. 3. m. crescat: tamen cum hoc etiam angulus. n. 3. m. crescat. qui quidem demedus est ab angulo. k. 3. m. vt relinquatur longitudo vespertina. Accidet itaque in certo loco arcus. a. b. vt quantum addit decrementum anguli. k. 3. m. tantum fere minuatur angulus. k. 3. n. Incertum itaque erit: quando planeta in hoc situ epicycli maximam habeat longitudinem vespertinam. imo in pluribus partibus sibi vicinis putabitur habere equales longitudes vespertinas. Quamobrem inter longitudes maximas: que in arcu. a. b. contingunt: matutina vsitatur nobis consideranda censetur. In arcu vero. b. g. quia diuersitas eccentrici decrescit: et diuersitas epicycli crescit: vsquequo veniat epicyclus ad locum terre vicinissimum. Et cum longitudo matutina ex his tunc completur: erit ipsa incerti crementi. Quantum enim in certo loco huius arcus diuersitas epicycli crescit: tantum forte diuersitas eccentrici minuit. Longitudo autem vespertina: quia tunc relinquitur post subtractionem diuersitatis eccentrici a maxima diuersitate epicycli: et diuersitas eccentrici decrescit: alia vero tunc crescit: habebit angulus residuus post subtractionem duplicem causam crementi sui. Ideoque in hoc arcu longitudo vespertina sola obseruanda veniet: et longitudo matutina non curanda. In arcu vero. g. d. post locum maxime accessionis centri epicycli ad terram: diuersitas propter epicyclum decrescet. sed diuersitas eccentrici crescet. et longitudo matutina residuatur post subtractionem anguli diuersitatis eccentrici ab angulo diuersitatis epicycli. fiet elongatio matutina notabilis decrementi: vespertina incerti et dubij. In arcu denique. d. a. ambe diuersitates decrescunt: ex quibus longitudo vespertina consistit. quare ipsa vespertina elongatio manifesti erit decrementi: matutina autem incerti. Ad summam igitur longitudes matutine in arcu. a. b. longitudinibus vespertinis in arcu. a. d. recte contrarie dicentur. Cum be manifesti crementi: ille vero manifesti decrementi sint. Vespertine itidem in arcu. b. g. ad locum centri epicycli centro terre vicinissimum matutinis in arcu. g. d. a loco centri epicycli centro terre vicinissimo contrarie existunt: quia ille manifeste crescant: he vero manifeste decrescant. Reliquarum autem nulle merebuntur inter se dici contrarie. Licet enim contrarias sibi matutinum et vespertinum denominationes accipiant: tamen sibi crementum et decrementum minime. Ille vero quas contrarias recte diximus: instituto modo conducent. Duabus enim huiusmodi repertis: punctus medius inter duos loca solis media certe locus erit longitudinis aut longioris aut propioris eccentrici mercurij. Nam non possunt accidere he longitudes contrarie equales: nisi illud sit quod volumus: vt locus longitudinis longioris aut propioris sit in medio.

Longitudo longior mercurij sine propior: qua in parte orbis signorum existat depromere.

L Duas ad hoc accipiamus considerationes Ptolemei: in quibus maiores elongationes mercurij a medio solis equalis fuerunt: matutina scilicet et vespertina. Harum prima fuit in anno .16. Adriani. .16. die mensis pphenit: transacta hora vespertina. Videbatur enim mercurius descripsisse unum gradum piscium: aptato instrumento per aldebaran. Sol vero secundum cursum medium erat in .9. graduum medietate et quarta unius aquarii. Longitudo itaque eius vespertina a loco solis medio fuit .21. graduum .15. minutis. **A**lia consideratio fuit in anno .18. Adriani. .18. die mensis Achita transacto in mane diei decimonomi. Tunc enim per Aldebaran instrumento rectificato videbatur in .18. graduum medietate et quarta tauri. et erat sol per medium cursum in .10. graduum geminorum. Fuit igitur longitudo matutina maxima. .21. partes: et .15. minutis. Differentia autem duorum mediorum motuum solis fuit. .120. graduum .15. minutis. cuius medietatem si adiecerimus ad .9. graduum .45. minutis aquarii: venient .10. graduum arietis: excepta octava parte unius gradus. quare diameter eccentrici per longitudinem longiorem transiens: secuit orbem signorum in .9. graduum .53. minutis arietis: cuius petebatur cognitio. **I**dem quoque per alias duas considerationes Ptolemei exhibet. Quarum prima fuit in anno primo annorum Antonij pij. .20. diebus mensis egyptiorum Achita transactis: cuius mane fuit dies .21. hora quidem vespertina: rectificato instrumento per stellam cordis leonis: inuenit mercurium in maxima longitudine vespertina in .7. graduum cancri: sole secundum cursum medium existente in .10. graduum .10. minutis geminorum. Erat itaque longitudo mercurij a medio loco solis maxima. .26. graduum .30. minutis. **A**ltera harum fuit in quarto anno Antonij .18. diebus mensis pphenit transactis: in mane diei decimonomi. Tunc enim rectificato instrumento per stellam Anchus: que cor: scorpionis creditur: reperit mercurium in .13. graduum .30. minutis capricorni: sole per cursum medium in .10. graduum aquarii existente. Erunt itaque longitudo. .26. graduum .30. minutis. Differentia autem duorum mediorum locorum solis fuit. .120. graduum .30. minutis. Cuius medietas adiecta solis loco medio prime considerationis: pueniunt .10. graduum .15. minutis leonis. Per hunc itaque locum diametrum eccentrici per ambas longitudes transcurrente opus est procedere.

Propositio xij.

Longitudinem longiorem eccentrici atque propiorē quemadmodum stellas fixas moueri. **E**x considerationibus Ptolemei: et eorum qui ipsum preceserunt: concludere illud hoc pacto conabimur. In anno .23. quemadmodum scripsit Dionysius Ptolemeo referente. .21. die transacto mensis idis: videbatur mercurius apud stellam vebementer lucidam: que est orientalis in capricorno: distans ab eadem quantitate trium diametrorum luminarium septentrionem versus. Tunc autem: ut nuper ait Ptolemeus: hec stella fuit in .22. graduum .7. tertia capricorni. Fuit enim in anno .486. Nabuchodo. .17. die mensis Tangut egyptij transacto: in matutino diei. .18. sole secundum cursum medium in .18. graduum aquarii et sexta existente. Ideo longitudo maior matutina a solis medio loco fuit. .25. graduum .7. medietas et tertia. Huic autem longitudini Ptolemeus ex antiquis comparem ex duabus tantum elicit hoc modo. In anno predicto. .23. ut scripsit Dionysius: die quarto mensis Thaterun: in hora noctis prima. fuit linea que transit super duo cornua

tauri diminuta a loco mercurij triū diametrorū luminiū q̄ntitate. ⁊ estima-
 bat q̄ in transitu eius lōgītudo ad meridiem fuit maior tribus diametris lu-
 minaribus: donec locus eius: s̄m q̄ Ptole. numerauit: esset in. 23. ḡ. ⁊ duab⁹
 tertijs tauri. Nam fuit in anno Nabuchodo. 486. in mense Pheminit: in
 vespertino dici primi eius Sole s̄m cursum mediū in. 29. ḡ. 30. m̄. arietis exi-
 stente. Ideoq; longitudo vespertina mercurij a loco solis medio fuit. 24. ḡ.
 10. m̄. Itē: vt scripsit Diony. in anno eius. 28. die septima mensis geminalis
 visa fuit stella mercurij obuia capitibus geminorum: meridionalior: quidem
 capite gemini sequētis s̄m quantitatem tertie partis diametri lune. Et vide-
 batur distare ab eodem capite paulominus duplo eius quod est inter duo ca-
 pita. Et quia caput gemini sequentis s̄m numerationem Ptolemei tūc erat
 in. 22. ḡ. 40. m̄. geminorū: elicitus est mercuri⁹ videri in. 29. gra. 20. m̄. gemi.
 Et consideratio fuit in anno. 491. Nabuchodo. 5. diebus transactis mensis
 Phomite: hora noctis prima. Sole s̄m medium cursum in. 2. ḡ. 50. m̄. gemi.
 existente. quare longitudo vespertina mercurij a loco solis medio fuit. 26. ḡ.
 30. m̄. ¶ Preterea differentia medio:um loco:um solis in his duabus confi-
 derationib⁹ fuit. 33. ḡ. 20. m̄. Sed differentia longitudinū vespertinarū. 2. ḡ.
 20. m̄. Differentia autē longitudinis: cui comparem querimus: supra longitu-
 dinem primā harum p̄siderationū est vnus gra. 40. m̄. Accipienda est itaq;
 pars proportionalis ex. 33. ḡ. 20. m̄. s̄m proportionē. 1. ḡ. 40. m̄. ad. 2. ḡ. 20. m̄.
 Ipsa autē prouenit fere. 24. ḡ. addendi ad locum solis medium prime confi-
 derationis: scz. 29. ḡ. 30. m̄. arietis: p̄dibūtq; 23. ḡ. 30. m̄. tauri. In quo quidē
 loco sole existente: sit longitudo mercurij vespertina maxima. 25. gra. 50. m̄.
 Reperta est igitur compar longitudo prime: in quibus differentia loco:ū so-
 lis medio:um. 95. ḡ. 20. m̄. cuius medietas est. 47. ḡ. 40. m̄. adiecto loco solis
 prime p̄siderationis: qui fuit. 18. ḡ. 10. m̄. aquarij: producit. 5. ḡ. 50. m̄. arietis.
 Linea ergo per centrum mundi ⁊ longitudinē longiorē ⁊ propiorē eccen-
 trici mercurij transiens hoc tempore fuit in. 6. ḡ. arietis. que per observatio-
 nes predictas Ptolemei venit ad. 10. arietis. Et quia inter has Dionysij et
 Ptolemei cōsiderationes fuere. 400. anni fere: constabit hanc lineam motā
 esse in. 400. annis fere p̄ gra. 4. q̄re in. 100. annis mota fuit p̄. ḡ. 1. fere. sed et
 in tauro in tāto tempore tantus stellarum fixarum motus suo in loco: vt per
 Ptolemeum predicabatur: quare apertum est quod intendimus.

Propositio cimo xij.

Ampliori obseruationum testimonio idem confir-
 mare.
 ¶ Dionysius ille: quemadmodum scripsit Abrahā in anno
 24. 18. diebus transactis mensis leonū: considerauit mercuriū
 hora vespertina precedere spicam: scz contra successione signo-
 rum plus tribus gradibus parum. Et ideo s̄m Ptolemei con-
 siderationē ⁊ numerationē mercurius erat in. 19. ḡ. 30. m̄. virginis. Fuit autē
 hec cōsideratio in anno Nabucho. 486. 30. die mensis decimi Benn. Ideo
 sol s̄m numerationē per mediū cursum fuit in. 27. ḡ. 50. m̄. leonis. quare lon-
 gitudo vespertina a loco solis medio fuit. 21. ḡ. 40. m̄. Huic vō longitudini ve-
 spertine non reperit Ptolemeus matutinalem comparē in scriptis antiquo-
 rum. Elicit tamen eam ex duabus alijs: quemadmodum in premissa factū
 est. In anno nāq; 75. Chaldeorum. 4. die mensis postremi Tisim: visus est
 mercurius apud stellam orientalem: que est supra lancem libe meridionalē

Erat autem hec stella distans a mercurio in latitudine quidem per cubitum et dimidium. et locus eius in .14. gradibus .10. minutis. fuit autem consideratio hec in anno 512. anno:um Nabuchodo. 9. diebus mensis Tibus transactis: in matutino diei decimi: Sole scilicet medium cursum in .5. gradibus .10. minutis. scorpij existente. Ideoque longitudo matutina a medio solis fuit. 21. gradibus. Item in anno. 67. Chaldeorum. 5. diebus mensis Tibus primi transactis: videbatur mercurius apud stellam orientalem et septentrionalem: que est in fronte scorpij. Cuius quidem tunc locus fuit secundum computationem Ptolemei in .2. gradibus .20. minutis. scorpij. Sed hec consideratio fuit in anno Nabuchodo. 504. 27. diebus mensis Tibus transactis: in mane diei. 28. Sole scilicet medium cursum in .24. gradibus .50. minutis. scorpij existente. Ideoque longitudo mercurij matutina a medio loco solis fuit. 22. gradibus. et medietas. Habemus itaque duas longitudes matutinas. Unam. 21. gradibus. sole scilicet cursum medium in .5. gradibus .10. minutis. scorpij existente. Aliam. 22. gradibus .30. minutis. sole scilicet cursum medium in .24. gradibus .50. minutis. scorpij. Querimus igitur quo in loco cursus medium solis existat: dum matutina longitudo sit. 21. gradibus .40. minutis. quod ita facimus. Differentia locorum solis mediorum est. 19. gradibus .40. minutis. Differentia autem longitudinum matutinalium dictarum est. 1. gradibus .30. minutis. Sed differentia prime longitudinis matutinalis: et eius cuius locus queritur: est. 40. minutis. Sumat ergo de. 19. gradibus .40. minutis. pars proportionalis secundum proportionem. 40. minutis. ad. 1. gradibus .30. minutis. ipsa est. 8. gradibus .45. minutis. fere. Pro quibus: quia modicum interest: sumpsit Ptolemeus. 9. gradibus. quibus adiectis ad locum solis medium prime longitudinis eribunt. 14. gradibus .10. minutis. scorpij. Sole igitur secundum medium cursum in .14. gradibus .10. minutis. scorpij existente fit longitudo matutina maxima. 21. gradibus .40. minutis. que est compar longitudini vespertine: que fit Sole secundum cursum medium in .27. gradibus .50. minutis. leonis existente. Inter harum longitudinum media loca solis distans est 76. gradibus .20. minutis. Ideoque punctus medius inter ea est. 6. gradibus. libere. Hoc igitur tempore longitudinis longioris et propioris linea eccentrici mercurij transit per sex gradus arietis atque per sex gradus libere. Sed tempore Ptolemei recepta fuit in .10. gradibus. arietis et libere. Non dubium ergo quin tempore medio: quod est. 400. annorum: ad. 4. gradus mora sit: et tantum sententia quidem Ptolemei stellas fixas moveri constat. Quare per hec et similia in ceteris stellis errantibus iudicia estimari cogimur: quod longitudes longiores et propiores ad motum stellarum fixarum colligantiam habeant.

Propositio xliij.

Quia in parte orbis signorum longitudo mercurij longior sit experiri.

Quae considerationes Ptolemei illud docebunt. Quarum prima fuit in anno. 19. Adriani. 14. diebus mensis Atus tertij egyptiorum transactis: in matutino diei. 15. Tunc enim rectificato instrumento per stellam: que est super corde leonis: visus est mercurius maximam habere a loco solis medio matutinam elongationem in. 20. gradibus .12. minutis. virginis: Sole secundum cursum medium in. 9. gradibus .15. minutis. libere existente. et fuit ipsa longitudo matutina. 19. gradibus .3. minutis. Alia consideratio in eodem anno. 19. die mensis Nachir noni egyptiorum completo. in quo videbatur mercurius per instrumentum rectificatum per stellam lucidam Aldebaran in. 4. gradibus .20. minutis. tauri: Sole secundum medium locum in. 11. gradibus .5. minutis. arietis existente. quare longitudo vespertina fuit. 23. gradibus .15. minutis. Quia itaque longitudo maior inuenta est in ariete quam in libra: certum est longitudinem longiorem

Monus

esse in libra propiorē q̄ in ariete: quoniam quod diuersitatem in huiusmodi a Sole elongationibus faciat: preter ascensionē epicycli ad centrū mundi nihil est. Diuersitas enim que per eccentricum euenire solet: in his duabus cōsiderationibus nulla est.

Propositio xv.

Proportionem semidiametri epicycli ad lineam cōtentam inter centrum epicycli in longitudine longiori ⁊ idem centrum epicycli in opposito constituti numerare.

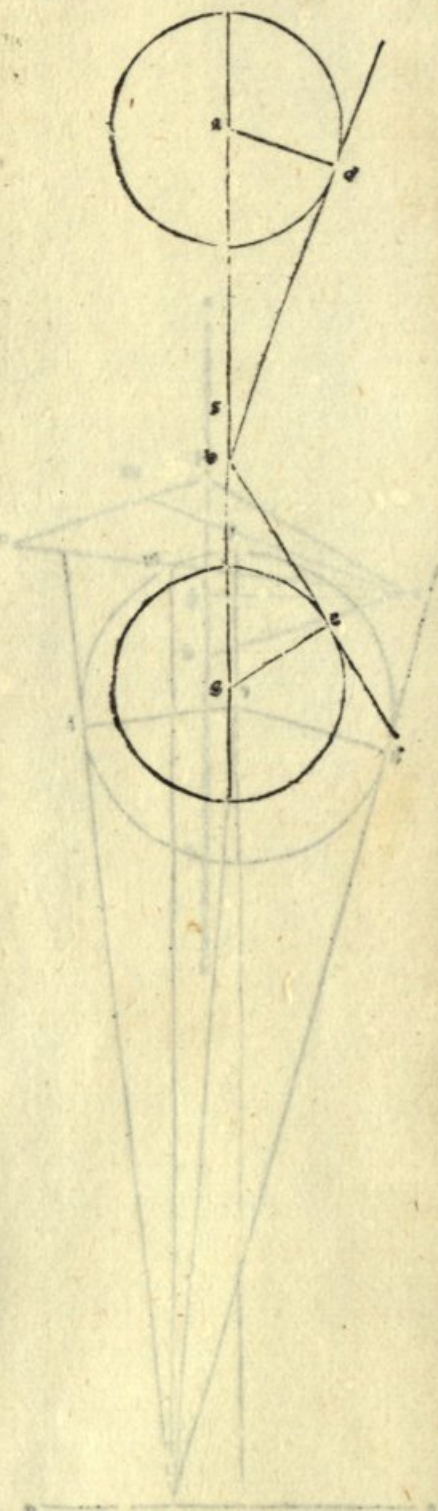
Linea recta. a. g. transeat per lōgitudinē longiorē ⁊ propiorē equātis. In qua punctus. b. sit centrum mūdi. b. a. trāseat per. 10. g. lib. ⁊ b. g. vō per. 10. g. arietis. ⁊ super duo puncta. a. et. g. duo circuli: epicycli vicem habituri pingantur. ductis. b. e. et. b. d. contingentibus epicyclos cum lineis. a. d. et. g. e. Sitq̄ ad imaginationem planeta in lōgitudine matutina in puncto. d. in vespertina vō in. e. Quia itaq̄ angulus. a. b. d. per precedentem notus est: quoniam. 19. g. 3. m. ⁊ angulus. d. est rectus: nota erit proportio. d. a. ad. a. b. Similiter angulus. e. b. g. notus per premissam: quoniam. 23. g. 15. m. ⁊ angulus. e. est rectus. ideo quoq̄ nota fiet proportio. e. g. ad. g. b. Quare nota erit proportio. d. a. ad. a. g. que querebatur. Sic Ptolemeus: dum. a. b. est. 120. partes: inuenit. a. d. esse. 39. partes. 9. m. et. b. g. 99. partes. 9. m. Ideo tota. a. g. 219. partes. 9. m. Diuisa autē. a. g. per medium in puncto. 3. erit. a. 3. 109. partes. 35. m. Ideoq̄. 3. b. 10. partes. 25. m.

Propositio xvi.

Entro epicycli Mercurij bis in anno solari vicinitatem ad centrum mūdi maximā accidere. Unde liquidum fiet: epicycli delatozem eccentricum super centro contra signozum successionem moto circumuolui.

Ex cōsiderationib⁹ Ptolemei superius in. ii. huius recitatio id accipere. In quibus distantia centri epicycli vtrinq̄ a lōgitudine longiori fuit quattuor: signozū fere. In ea nāq̄ que fuit in anno. 16. Adriani Sole fm cursum mediū in. 10. g. a. aquarij fere existente: longitudo vespertina fuit. 21. g. 15. m. Item in cōsideratione: que fuit in anno quarto Antonij: Sole ⁊ Mercurio fm cursum medium iterum in. 10. g. a. aquarij existentibus: inuenta fuit lōgitudō matutina. 26. g. 30. m. Aggregatis autē his duabus longitudinibus veniunt. 47. g. 45. m. tanto arcui subtenditur epicyclus in hoc situ: dum scz a longitudine. 4. signis distat. Idem per alias ⁊ ad sitū epicycli aliū elicies. In anno enim. 18. Adriani Sole fm medium cursum existente: in. 10. g. geminorum inuenta fuit lōgitudō matutina. 21. g. 15. m. In anno vō Antonij primo Sole iterum per cursum medium in. 10. g. geminorum existente: longitudo vespertina repta fuit. 26. g. 30. m. quib⁹ quoq̄ longitudinib⁹ collectis. 47. g. 45. m. pueniūt. ⁊ tanto arcui subtenditur epicyclus in hoc situ. Verum lōgitudō vespertina a loco Solis medio in lōgitudine propiori reperta fuit. 23. g. 15. m. cui equalem longitudinē matutinam in eodem loco fieri manifestū est. Duplatis igitur. 23. g. 15. m. veniunt. 46. gra. 30. m. quibus subtenditur epicyclus in lōgitudine propiori existens. Cōstat igit viciniorē centro mundi esse epicyclum a lōgitudine longiori per quattuor: signa distantem: q̄ in lōgi

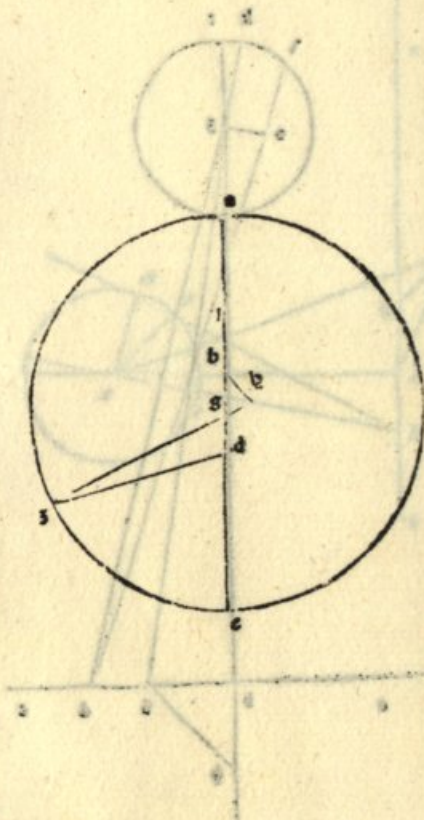

Propositio xxj.

Quod maior sit epicycli ad terram vicinitas dum a longitudine longiori quattuor signis comunibus distiterit: quā dum in longitudine propiori eccentrici fuerit: geometricè demonstrare.

Sit linea. a. e. trāsiens per longitudinem longiorem et propiorem equantis. in qua punctus. d. centrum mundi. g. centrū epicyclo in longitudine longiori existente. Itaque contra successione signorum describerit semicirculum: ita quod sit in. g. puncto. super quo tanquam centro describatur circulus. a. e. vice eccentrici epicycli deferētis. Propter similitudinē autē motuū erit centrum epicycli in. e. puncto. Deinde statuatur angulus. a. g. 3. 120. gra. ut quattuor anguli sint. 360. gra. et in linea. g. 3. sit punctus. 3. centrū epicycli a longitudine longiori per. 120. gra. distans. Angulo quoque. a. g. 3. ponatur equalis. a. b. h. et linea. b. h. equalis. b. g. siue. b. f. ducta linea. g. b. erit itaque unusquisque angulo: um. b. g. h. et. b. h. g. tertia pars duorum rectorum: et triangulus. b. h. g. equilaterus: cum duo latera. b. h. et. b. g. sint equalia: et angulus. b. h. g. tertia pars duorum rectorum. Sed et angulus. d. g. 3. est tertia pars duorum rectorum. quare due linee. h. g. et. g. 3. sibi directe coniuncte sunt ex vna linea. Et quia. b. est centrum eccentrici: et epicycli centrū ponebatur in. 3. erit. b. 3. semidiameter eccentrici: equalis quidem. g. e. Ablatis autē. h. g. et. g. d. equalibus: manebit. g. 3. equalis. d. e. Item ex. 19. huius linea. g. d. est tres partes: et totidem. g. b. ut tota. b. 3. est. 60. partes. erit ergo. g. 3. 57. partes. quare angulus. g. d. 3. maior est angulo. g. 3. d. Sed duo anguli dicti equantur duabus tertijs duorum rectorum. ergo angulus. g. d. 3. est maior: tertia parte duorum rectorum. unde maior erit angulo. d. g. 3. Et ideo linea. g. 3. longior: linea. d. 3. Sed erat. d. e. equalis. g. 3. quare. d. e. longior est. d. 3. Vtraque autē harum est distantia centri epicycli a centro mundi: linea quidem. d. 3. dum centrum epicycli distat a longitudine longiori per quattuor signa comunia. d. e. et dum est in opposito augis eccentrici: Constat igitur propositum.

Propositio xxij.

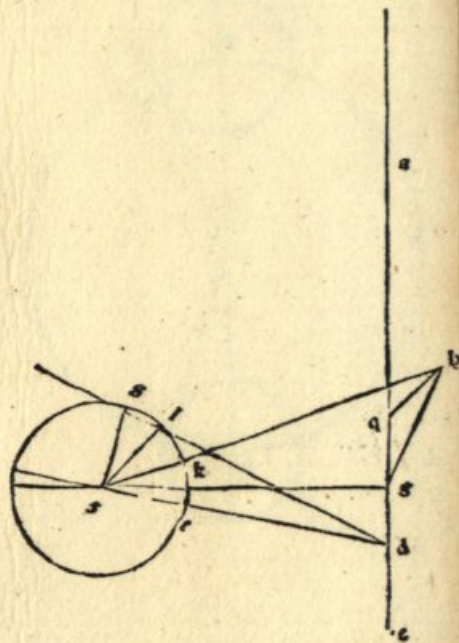
Motum mediū argumēti Mercurij certū reddere.

Superius ex quarta et quinta elicum⁹ huiusmodi motum mediū suo tempore quantolibet. Et quia considerationes quibus numeri reuolutionū temporū fortasse reperti sunt: grosse fuerunt et non satis exacte: dubia fides habetur earum recitationi. Id igitur certius reddituri: hoc pacto procedemus per vnam considerationem: quemadmodum infra videbitur. Considerabimus distantiam: si qua sit: planete a longitudine longiori media epicycli: et per aliam considerationem similiter. Quod si differentiam locorum planete in epicyclo hoc ingenio compertam ei motui argumēti medio: qui per tabulas iam effectas tempore inter considerationes medianti equalem videbimus: satis est. Si vero non: excessum per dies illius temporis distribuemus: et portionem vnius diei motui medio per tabulas inuēto adiciemus: si addenda fuerit. Aut minuemus si minuenda. Addenda autē erit: dum motus per considerationes inuētus motu per quartam et quintā huius inuēto maior fuerit. Minuenda autē

Nonus

Nunc aut eliciamus locum eius in epicyclo. Sit in linea a.e. punctus a. longitudo longior: et e. propior. d. centrum mundi. g. centrū motus equalis. et b. centrum parui circuli. Sitqz epicyclus super cetro. z. descriptus. ductis lineis. z. d. z. g. z. h. z. g. aut linea secet circūferentiā epicycli in inferiori parte super puncto. k. z sit locus planete in epicyclo fm q̄ consideratio fuerit punctus. l. quem continuabo cum centro epicycli z centro mundi per lineas. l. z. et. l. d. Deinde statuam angulum. a. b. h. equalem angulo. a. g. z. et lineā. b. h. equalē lineē. b. g. producta lineā. h. z. et lineā. h. g. quia itaqz angulus. a. b. h. notus est: quoniam equalis angulo. a. g. z. propter medium locum solis z lōgitudinem longior:em noto. z duo anguli. b. h. g. et. b. g. h. sunt equalēs: erit vnusquisqz eorum notus. z linea. b. g. nota respectu. b. g. Sed z notus est angulus. a. g. z. q̄re totus angulus. b. g. z. trianguli. b. g. z. notus est. z due linee b. g. et. h. z. note. fit igitur. g. z. respectu. h. z. et. b. z. siue. g. d. nota. Sed z angulus. d. g. z. notus est. q̄re lineā. z. d. respectu. d. g. z. ideo respectu. b. z. nota erit Angulus quoqz. g. d. z. cognitus erit cum angulo. g. z. d. Et quia angulus. a. d. l. notus est: propter locum verum planete: quem dedit consideratio: z propter longitudinem longior:ē notam: erit angulus residuus. z. d. l. notus. Est aut proportio. d. z. ad. z. l. nota. vtraqz enim earum respectu. h. z. nota est. q̄re angulus. d. z. l. notus erit. Superius aut cognitus erat angulus. g. z. d. relinquetur itaqz angulus. k. z. l. notus. z arcus. k. l. similiter ei subtensus. qui quidem est distantia planete a longitudine propiori media epicycli. cui si semicirculum adieceris: distantiam eius a longitudine longior:ī conficies. Habes tandē duas planete a longitudine longior:ī epicycli z media distantias: quas ad se conferas. z differentiam earum: si qua sit: agnosce. que si fuerit eq̄lis motui medio argumēti ad tempus inter considerationes medias per tabulas extracto: tabulis ipsis fidem habebis. Si vō nō fuerit ei equalis: age vt superius precipitur.

Propositio xxxij.

Radices Mercurij mediorum motuum ad instans temporis certum constituere.

Medius motus in longitudine sibi radicem accipit solis. Pro motu aut medio argumēti siue diuersitatis sic agito. Ex vna considerationū sup: a scriptarum: aut per te factarum elicias distantiam planete a longitudine longior:ī media epicycli. Postea per tempus quod est inter considerationē tuā et instans ad quod radicem constituendam voles: motum mediū diuersitatis per tabulas suas addisce. quem quidem motū argumēti subtrahē a distantia planete ab auge epicycli: quā dedit consideratio: accommodatis integris more solito: si opus fuerit reuolutionib⁹. Illud quidē facies: si instans considerationis instante cui radicem elaboras posterius fuerit. Si vō prius fuerit: dicte distantie addas hunc motum medium argumenti. z abiectis integris: si que excreuerint reuolationibus: habebis radicem cupitam.

Explicit Liber Nonus Epitomatis

Sequitur Decimus.

Liber Decimus Veneris Theoricā Martisq; omnimodam subtilissime percunctari: Trium item superiorū theorice speculationis partem non minimam accuratissime coniectatur.

Propositio

Prima.

Ameter ecētrici Veneris per longitudinem longiorem eius atq; propiozem trāsiens: quibus in punctis eclipticam se/ cet experiri.

¶ Nō aliter q̄ in mercurio inuestigā dum est. Considerabimus enī duo loca Solis media: Venerē maximas & inter se eq̄les a loco Solis medio longitudes contrarias habēte. Nam punct^o inter hec loca Solis medians cum puncto sibi diametraliter oppo/ sito erūt quos querimus. ¶ In anno

aūt. 16. Adriani. 21. diebus mensis Phormuth octauū transactis considerauit Taion: vt refert Ptolemeus: stellam Veneris iam in maxima longitudine vespertina a loco Solis medio constitutam. & videbatur precedere mediā pleiadum quantitate longitudinis pleiadum. Fuit itaq; s̄m numerationem Ptolemei Venus in. 1. g. 30. m. tauri. Solis aūt locus medius tūc erat in. 14. partibus & 15. m. piscium. Quare longitudo vespertina maior erat. 47. partium & 15. m. Deinde in anno. 4. Antonij. 11. diebus mensis T both trāfactis in mane diei duodecime Ptolemeus considerauit stellam Veneris distantē a stella fixa: que est in genu sinistro gemini sequentis: per quartam partē gradus fere versus orientem & septētrionē. Fuit ergo locus Veneris in. 18. partibus & 30. m. geminorū. Solis aūt locus medius tunc erat in. 5. g. 45. m. leonis. quare lōgitudo matutina fuit maxima. 47. g. 15. m. Dum aūt arcū duobus Solis medijs locis interceptū dimidiabimus: ad finē. 25. g. tauri peruenimus. Quare lōgitudo longior: & propior: in. 25. g. tauri & 25. g. scorpionis erunt: quod inuestigauimus. ¶ Idem per alias duas confirmabimus obseruationes. Taion ille in anno quarto Adriani. 19. diebus mensis Atus tertij trāfactis: in mane diei vicefimi: cōsiderauit Venerem distantem a stella fixa que est in extremitate ale meridiane virginis: s̄m quantitatē lōgitudinis pleiadum: dempto fortasse arcu: cui ipsamet stella veneris subtenditur. Videbatur enim Venus versus meridiem distare a dicta stella s̄m quantitatē diametri lunaris. Et quia s̄m numerationem Ptolemei hec stella in quarto anno Adriani fuit in. 28. gra. 5. mi. leonis: si addiderimus quantitatē longitudinis pleiadum: scz. 1. gra. 30. mi. veniet locus Veneris ad. 20. mi. primi gradus virginis. Sol aūt medio cursu suo erat in. 17. gra. & 52. mi. libe. q̄re longitudo maior matutina fuit. 47. gra. 32. mi. Deinde in anno. 21. Adriani nona die mensis Aesoz sexti: hora vespertina considerauit Ptolemeus Venerē apud stellam vicefimam sextam aquarij: eam scz que septentrionalis est in paruo quadrilatero: quod circa primam insinuationem aque est. & videbatur precedere eam in duabus quintis vnus gradus. Apparuit etiā Ve/

Decimus

nus tunc scintillans admodum. Huius aut stelle fixe locus fuit in .20. gradu
 aquarij fm computatione Ptolemei. quare locus verus Veneris fuit in .19.
 gra. 36. mi. aquarij. Sol vo fm cursum medium erat in .2. gra. 4. m. capricor
 ni. quare longitudo maior: vespertina fuit. 47. gra. 32. mi. Qz si differentiam
 duorum locoru Solis medio:um dimidiabimus: ad .25. gra. tauri. z. 25. gra.
 scorpionis: quemadmodum superius: perueniemus. In quorum vno pone
 mus longitudinem eccentrici Veneris longior:em: in alio aut propior:em.

Propositio .ij.

Ongitudini Veneris longiori atq; propiori sua se
 orsum loca assignare.

Lertitudo iam est alteram longitudinum esse in .25. g. tau
 ri: z altera in .25. g. scopiōis. Sed vtrum hic vel illic sit: duas
 per considerationes docebimur. Quarum vnam fecit Taion
 Ptolemeo recitante in anno. 13. Adriani: in mense egyptioru

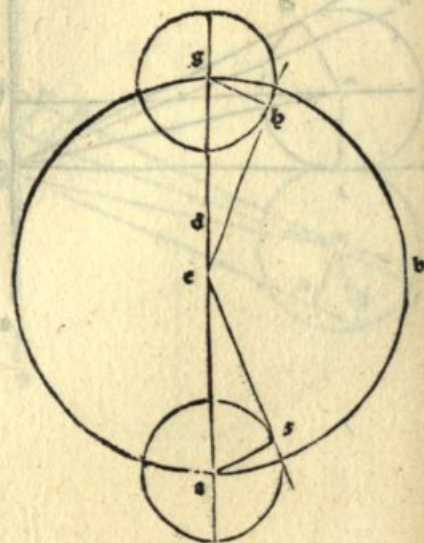
Achita vnacimo: duobus scz dieb^o transactis: in mane diei tertij. Tunc eni
 videbatur venus precedere lineam rectam: que transit per precedentem triu
 stellarum in capite arietis existentium: z per eam que in pede eius postremo
 est. Precedere in qua videbatur per .1. g. 24. m. Et erat distatia veneris ab ea
 stella que est in capite arietis fere dupla distantie ipsius veneris a stella que
 in postremo pede est. Stelle aut q in capite arietis est: locus erat tuc in .6. g.
 et. 36. m. arietis. z eius latitudo septentrionalis. 7. g. 20. m. fm numeratione
 Ptolemei. Illius aut que in pede postremo est: locus erat in .14. partibus et
 45. m. z latitudo eius meridionalis. 5. g. z. 15. m. Vnde concludetur Venerē
 fuisse in .10. g. z. 36. m. arietis: habēdo latitudinē meridionalem. 1. g. z. 30. m.
 Sol aut per cursum mediū erat in .25. g. z. 24. m. tauri. quare longitudo ma
 tutina maior: fuit. 44. g. z. 48. m. **A**lia fuit cōsideratio Ptolemei in anno
 21. Adriani: duobus diebus mensis Tobi quinti scz transactis: hora vesper
 tina. Videbatur enim venus per relationē ad duas stellas: que sunt in duo
 bus cornib^o capricorni: in .12. g. z. 50. m. capricorni. Sol aut medio cursu suo
 erat in .25. g. z. 30. m. scorpionis. qre fuit longitudo vespertina maior. 47. g.
 et. 20. m. Quia aut longitudes maiores respectu medij loci solis sunt solū
 propter epicyclum: dum ipse in auge vel opposito augis ecētrici fuerit. Qm
 diuersitas quam ingerit ecētricus: tunc nulla est. Huiusmodi aut longitudo
 maior: inuenitur apud. 25. g. scorpionis: qz apud. 25. g. tauri. Palam est qua
 ta fuit longitudo p obseruationē precedentē: q in .25. gradu scorpionis hoc
 tempore fuerit longitudo longior: eccentrici veneris: z longitudo propior: in
 eius opposito patet: cuius petebatur cognitio.

Propositio .iij.

Semidiameter epitycli Veneris ad semidiametru
 ecētrici quam proportionem habeat inuestigare.

Semidiameter epitycli Veneris ad semidiametru
 ecētrici quam proportionem habeat inuestigare. Pro cuius explanatione sit circulus ecētric^o veneris. a. b. g.
 super centro. d. in cuius diametro. a. g. sit punctus. e. centrum
 mundi. g. vo longitudo longior: et. a. propior: z super duobus
 centris. a. et. g. duos circulos vice epicycli describam: quos cō
 tingant due linee. e. h. et. e. z. in punctis. b. et. z. ductis lineis. g. h. et. a. z. sitqz
 stella in duabus considerationib^o predictis in duobus punctis. b. et. z. Quia
 aut ex p:missa angulus. g. e. h. longitudinis maxime: scz longitudinis matu

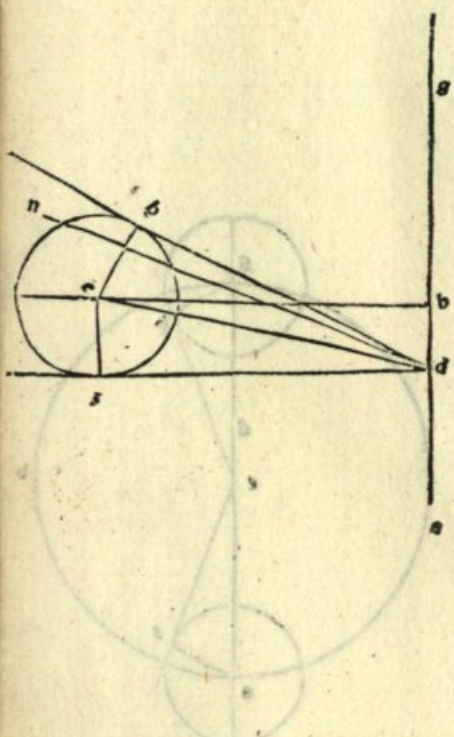
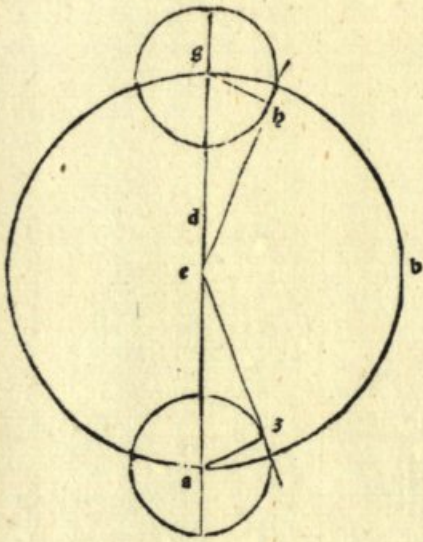

tine notus est: et angulus. b. rectus: erit proportio. g. b. semidiametri epicycli ad lineam. e. g. nota. Item propter angulum. a. e. 3. longitudinis vespertine maxime notum: et angulum. 3. rectum: fit nota linea. a. e. respectu. a. 3. quare tota linea. a. g. respectu. g. b. siue. a. 3. semidiametri epicycli nota fiet: et eius media medietas eodem respectu nota: unde et linea. d. e. nota. Et quia aggregatum duarum longitudinum maiorum: epicyclo existente in transitu medio eccentrici: quem admodum ex considerationibus crebris copertum est: non est minus aggregato huiusmodi: quod accidit epicyclo existente in longitudine longiori eccentrici. Nec est maius eo: quod accidit epicyclo existente in longitudine propioris eccentrici: sicut in mercurio contingebat. Immo procedente epicyclo a longitudine longiori versus propioris: continue crescit hoc aggregatum siue angulus ille cui epicyclus subtenditur. et a longitudine propioris versus longioris eundo continue decrescit: liquido constabit eccentricum venis esse fixum: volo dicere: quod centrum eius non mouetur sicut mercurij: nisi quantum fit ad motum stellarum fixarum: de quo hic nihil differitur. Habemus igitur proportionem semidiametri epicycli ad semidiametrum eccentrici: et ad distantiam duorum centrorum: mundi scilicet et circuli eccentrici. Posita autem semidiametro eccentrici. 60. partium: inuenitur distantia huiusmodi duorum centrorum unius partis. 7. 15. m. fere: et semidiametri epicycli. 43. partium. 7. 10. m. fere: quod intendebatur.

Propositio iiii.

Determinatum quoddam: cuius respectu motus Venis in longitudine irregularis est determinare.

Hoc per duas habebimus considerationes. Quarum una Ptolemei fuit in anno. 18. Adriani: secundo die mensis Phormuth scilicet octauis transacto: in mane diei tertij. Videbatur enim Venus plurime longitudinis a medio loco solis in. 11. g. 7. 55. m. capricorni: aptato instrumento armillarum per stellam cordis scorpionis. Sol autem medio cursu fuit in. 25. g. 7. medietate gradus aquarij. Fuit itaque longitudo maior matutina a medio loco solis. 43. g. 35. m. Alia consideratio Ptolemei fuit in anno tertio Antonij: die quarto mensis Phormuth: octauis scilicet hora vespertina. Videbatur enim Venus plurime longitudinis a loco solis medio in. 13. g. 7. 15. m. arietis: dum sol medio cursu suo esset in. 25. g. 7. medietate gradus aquarij. Fuit itaque longitudo maior vespertina a medio loco solis. 48. g. 7. 20. m. Collectis autem his duabus longitudinibus maioribus: habebimus arcum circuli magni: cui subtendit epicyclus. 91. g. 7. 55. m. eo quidem distante a longitudine longiori eccentrici per quartam circuli. et hic arcus proposito nostro inseruet. Sit igitur diameter eccentrici. a. g. per longitudinem longiorem et propioris transiens. in qua punctum. b. sit centrum mundi. a. longitudo longior: et. g. longitudo propioris. d. vero punctum sit ille quesitus: cuius respectu motus regularitas perpendicularis. a quo educo perpendicularem. d. e. ad lineam. a. g. et super centro. e. describo circulum epicycli. ductis duabus lineis b. 3. et b. h. cum contingantur in punctis. 3. et. h. quos continuabo cum centro epicycli lineis. e. 3. et. e. h. Centrum quoque epicycli. e. continuabo cum centro mundi. e. b. producam etiam b. n. equidistantem. d. e. quam constat esse lineam medij motus solis et venis. His ita dispositis: queram quanta sit. d. b. respectu semidiametri epicycli Angulus. b. b. 3. notus est: quoniam aggregatus est ex duabus longitudinibus. Quare eius medietas: scilicet angulus. e. b. h. cognita. et angulus. b. rectus. unde proportio. e. h. a. d. e. b. nota. Angulus vero. e. b. n. scitus relinquatur. sub-

Decimus

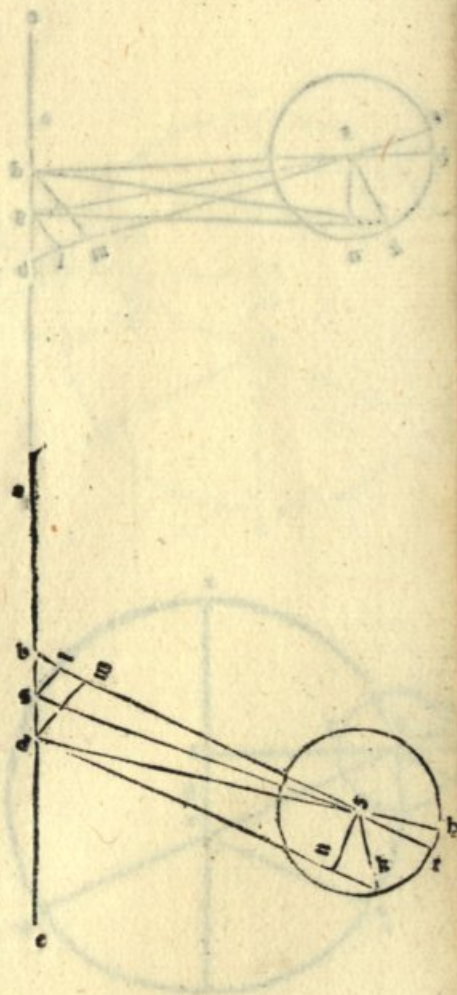
tracto angulo. n. b. b. lōgitudinis matutine noto: ab angulo. e. b. h. noto: erit itaq; ei coalternus angulus. b. e. d. inuentus. Sed angulus. b. d. e. rectus est: fit igitur triangulus. b. d. e. noto: ū angulo: um. vnde p̄oportio. e. b. ad. b. d. nota. Sed erat. e. b. semidiametri epicycli ad. e. b. nota p̄oportio. ergo p̄oportio. e. b. ad. b. d. nota fit. ⁊ propterea crit p̄oportio. b. d. ad semidiametrū eccentrici nota. Posita aut̄ semidiametro eccentrici. 60. partium: reperitur linea. b. d. duarum partiū: ⁊. 30. mi. fere. Superius aut̄ linea: que est inter centrum mundi ⁊ centrum eccentrici: erat vnus partis ⁊. 15. m̄. Constat igit̄ centrum ecētrici mediare inter centrū mundi ⁊ centrū motus regularis. ¶ Poteris etiam idem experiri ad quemcūq; situm epicycli: non distantis a longitudine lōgiori per quartam circuli: dum saltem habeas aggregatū huiusmodi duarum longitudinū maior̄ ad vnū huiusmodi situm epicycli. Verū via qua iam incessimus: ponendo distantiam a longitudine longiori per quartam circuli planior est.

Propositio .v.

Distantiam Veneris a longitudine longiori epicycli media comperire.

¶ Pro huius executione supponemus locum longitudinis lōgioris eccentrici superius repertum: ⁊ p̄oportiones linearum quas elicuimus. locum deniq; verum planete: qui per considerationē manifestat. Ptolemeus obseruauit venerem in anno secundo Antonij. 29. diebus mensis Tobi quinti sc̄z transactis. Que quidē tunc non erat in maxima lōgitudine a loco solis medio. ⁊ videbatur in. 6. ḡ. et. 30. mi. sc̄z p̄ionis. Erat enim tunc in linea recta: que fm̄ visum transiuit p̄ centrum lune ⁊ stellam primam sc̄z p̄ionis: eam sc̄z que in fronte sc̄z p̄ionis magis ad septentrionem tendit. Et erat distantia lune a venere fm̄ successione signorum. 6. gra. ab altera distātia veneris a stella predicta. Latitudo aut̄ veneris septētrionalis Ptolemeo videbatur. 2. ḡ. ⁊. 30. mi. Fuit nāq; cōsideratio illa post mediū noctis. 4. horis trāfactis equalibus: ⁊. 45. mi. Sol enim fuit in. 23. ḡ. sagittarij. ⁊ medium celi fuit. 26. gra. virginis. Sol v̄o fm̄ cursum mediū erat in. 22. gra. ⁊. 9. mi. sagittarij. ¶ Hoc p̄missio sit diametro. d. punctus sit centrum mundi. g. centrum eccentrici: et. b. centrum motus eq̄lis. Sitq; quemadmodum in consideratione cecidit centrum epicycli h. t. k. punctus. ⁊ planeta ipse in puncto. k. a punctis deniq; b. et. d. educantur linee per centrū epicycli. b. ⁊. t. et. d. ⁊. h. Item semidiameter eccentrici. g. ⁊. Punctus quoq; k. continuetur cum p̄ctis. d. et. ⁊. lineis. d. k. et. ⁊. k. ⁊ tandē si libet: ducantur perpendiculares linee. g. l. quidem ad. b. ⁊. d. m. ad eandem ⁊. n. v̄o ad. d. k. Quia aut̄ locus longitudinis p̄opioris notus est: ⁊ locus solis medius siue veneris erat angulus. g. b. ⁊. notus. quare cū p̄oportio. g. b. ad. g. ⁊. nota sit erit. b. ⁊. nota respectu. g. ⁊. ⁊ consequenter respectu. b. d. vnde etiā. d. ⁊. nota erit: ⁊ angulus. b. ⁊. d. similiter: cui equalis est. h. ⁊. t. Angulus quoq; b. d. ⁊. notus fit: ⁊ sibi coniunctus. ⁊. d. e. Cum aut̄ locus planete compertus sit: erit angulus. e. d. k. cognit⁹. ⁊ propterea angulus. k. d. ⁊. residuus datus erit. Sed p̄oportio. d. ⁊. ad. ⁊. k. cognita est: quoniam vtraq; linearum d. ⁊. et. ⁊. k. ad lineam. g. ⁊. p̄portionē habet notam. fit igit̄ angulus. d. k. ⁊. notus. quare ⁊ extrinsecus. h. ⁊. k. a quo si dempseris angulum. b. ⁊. t. notum:

relinquetur angulus. k. 3. t. notus. et arcus. k. t. notus fit. residuus quoque de circumferentia arcus. t. b. k. cognitus. et ipse est distantia planete a longitudine longiori epicycli media: quam querebamus.

Propositio vi.

Huiusmodi distantia iteque investigare vni medium motum argumenti veneris certior: si oportuerit: constituemus.

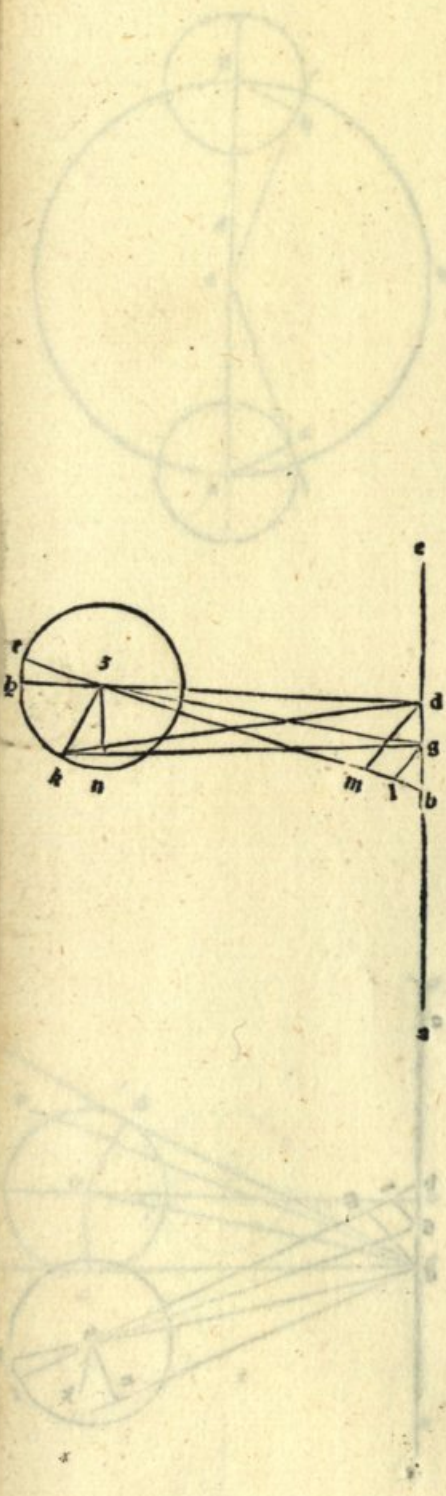
Timocaris consideravit: Ptolemeo narrante: un anno. 52. a morte Alexandri. 18. die mensis egyptiorum ultimi videbat stellam veneris. et vidit eam coniunctam stelle virginis: ei sequenti illam: que est in summitate ale meridiane virginis. Fuit itaque locus veneris in. 4. gradibus. 10. minutis. virginis. Sed tunc fuit locus longitudinis propioris veneris in. 20. gradibus. 7. 55. minutis. scorpionis: propter motum eius cum stellis fixis. Non autem fuit venus in hac consideratione plurime longitudinis a loco solis medio: quam post tres dies: die scilicet. 21. dicti mensis: in nocte quidem quam sequitur dies 22. videbatur iam in. 8. gradibus. 7. 50. minutis. Iudicium igitur fuit: venerem tunc esse in superiori medietate epicycli: et preteritam esse hanc longitudinem maximam matutinam. In hac vero consideratione medio suo cursu sol erat in. 17. gradibus. 7. 20. minutis. libere fere. quare distantia loci veneris a medio loco solis fuit. 43. gradibus. 7. 10. minutis. In secunda vero consideratione: scilicet post tres dies locus solis medius erat in. 20. gradibus. 7. 59. minutis. libere. Et ideo distantia veneris a loco medio solis erat. 42. gradibus. et. 9. minutis. His stantibus: resumamus superiorum figuram in nullo variatam: preterquam quod epicyclus sit ante longitudinem propioris eccentrici: quemadmodum consideratio ipsa cogit. Erit autem angulus. g. b. 3. notus propter locum longitudinis propioris notum: et locum solis medium. Sed proportio. b. g. ad. g. 3. est nota: quare. b. 3. nota respectu. b. g. et consequenter respectu. b. d. unde et linea. d. 3. hoc respectu nota dabitur. et duo anguli. b. 3. d. et. b. d. 3. dati erunt. Itemque duo anguli. b. 3. t. et. 3. d. e. Et quia locum planete in zodiaco consideratio fecit notum: erit angulus. e. d. k. notus. a quo si subtraheris angulum. e. d. 3. notum: manebit angulus. k. d. 3. notus. Est autem proportio. d. 3. ad. k. 3. nota: quam ambe ad lineam. g. 3. proportionem habent notam. ergo angulus. d. k. 3. notus: et extrinsecus angulus. b. 3. k. datus. et tandem angulus totus. k. 3. t. cognitus. cui arcus. t. b. k. subtensus erit notus. quo de toto circulo dempto: manebit arcus. t. k. notus. et ipse est distantia planete a longitudine longiori epicycli media. habebimus itaque ex duabus huiusmodi considerationibus duas planetae a longitudine longiori epicycli distantias. Et inde patebit arcus epicycli: si quis sit: post integras revolutiones descriptus. Qui si equalis sit motui argumenti siue diversitatis ad tempus medium per tabulas extracto: bone sunt tabule. Si vero inequalis: excessus dividatur in dies: qui sunt inter duas considerationes. et exiens adijciatur motui argumenti vnius dici ex tabulis inuento: si arcus epicycli per considerationes extractus maior fuerit arcum quem tabule dederunt. Aut minuatur ab eo: si minor fuerit: et habebitur motus argumenti medius in vno die rectificatus: quod interdebat correlarium.

Propositio vij.

Mediorum motuum Veneris pro tempore placito radices constituere.

Sol venus et mercurius: et in quantitate et radicibus medij motus longitudinis conveniunt. Sed pro radice medij motus

Decimus

argumenti siue diuersitatis in venere elige consideratione cui fidem habere potes. 7 per eam: velut in premissa: distantia planete a longitudine longiori epicycli media concludere. Deinde pro tempore quod est inter dictam considerationem 7 primu instans temporis: ad quod radicem statuere voles: ex tabula mediū motū diuersitatis collige. Si itaqz instans: pro quo radicē queris: preceedit instans considerationis: subtrahere motum medium diuersitatis tempore medio correspondentem a distantia planete a longitudine longiori epicycli media. Aut adde eidem: si sequit: 7 habebis quesitum. hoc excepto q̄ reuolutiones integre mutentur: si opus fuerit: aut abijciantur: fm̄ operis exigentiam.

Propositio vij.

Qualiter diuersitas in motibus trium superiorum Saturni scilicet Jouis et Martis cognosci possit ostendere.

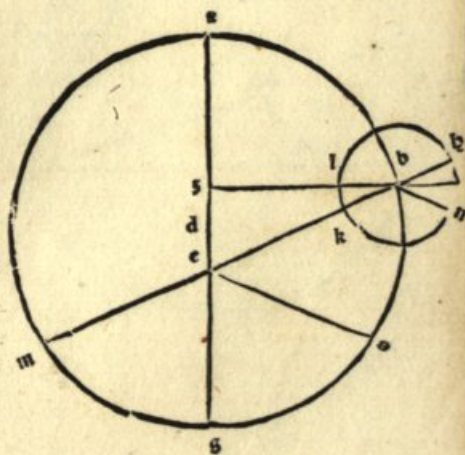
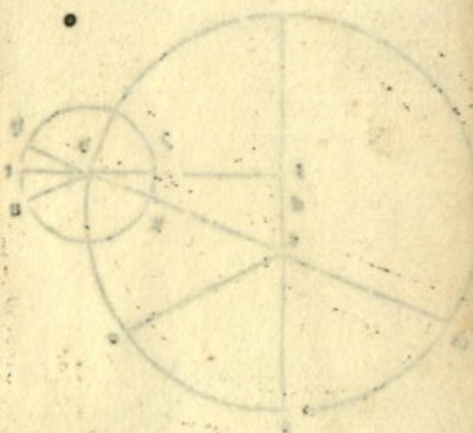
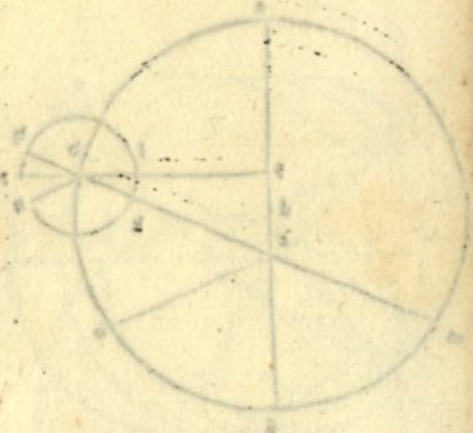
Quod principio omnium opus est: vt inueniatur locus longitudinis longioris 7 propioris cū distantia centri eccentrici a centro mundi. Nam deinde poterit haberi quantitas diuersitatis secūde cuius epicyclus occasio est. Sed in his tribus ingeniu: quod nos ad loca augium veneris 7 mercurij perduxit: locum non habet. Illi enim certos limites respectu solis non possunt excedere. quamobrem in hora certa nobis constabit eos esse in lineis a centro mundi epicyclū contingēdo ductis. In istis aut non sic: quoniam motus eorum in longitudine ad solem non habet colligantiam. Logitandum igitur fuit: quo pacto ad id veniendi esset facilitas. Ad solio: aut 7 certior: via nō est: nisi vt locus verus cētri epicycli aliquotiens inueniatur. Hoc enim habito: procedemus fere sicut in luna fm̄ modū eccentrici. Visum aut fuit Ptolemo: q̄ hi tres superiores in centrīs orbium suoz eam haberent habitudinem quam venus: scz q̄ centrum eccentrici deferentis epicyclum medietat inter centrum mundi 7 centrum motus equalis. 7 q̄ aux media epicycli semper centrū motus equalis dictum respiceret: quemadmodum in venere 7 mercurio. Sed quid rationis eum ad hoc compulerit: non satis liquet: nisi quia positioni cōcordat experimentum. aut quia in omnib⁹ alijs stellis duas diuersitates habētibus inuenit duplicia puncta. Vnū quidem quod esset centrū eccentrici epicyclum deferētis. Aliud vō vt esset determinatiuū motus equalis: siue in epicyclo velut in luna: siue in epicyclo 7 eccentrico: quemadmodum in venere 7 mercurio.

Propositio .ix.

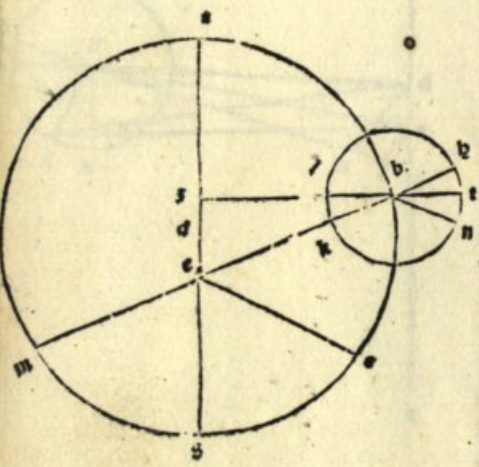
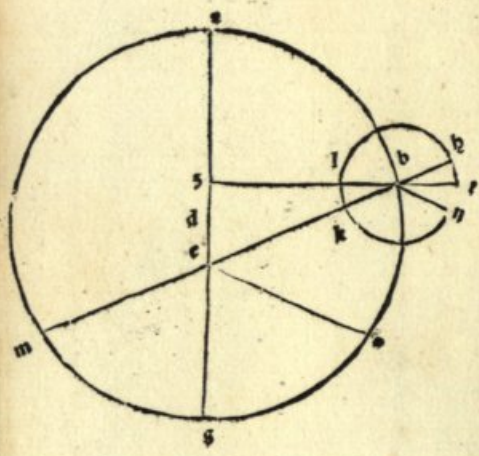
Qualibet trium superiorū in auge vera epicycli aut eius opposito existens: in linea medij motus solis fore comprobabitur.

Quod omnes superficies epicyclorum 7 eccentricorum in superficie egyptice nunc supponamus esse propter facilitatem negocij. Nam quod earum ab egyptica declinatio ingerere potest erroris: insensibile est. Sit circulus eccentricus epicycli delator: a. b. g. sup centro. d. cuius auge 7 oppositum augis diameter. a. g. indicet. In qua quidē sit. e. centrum mundi: et. z. centrum motus equalis. 7 super centro. b. describo circulum epicycli. t. k. l. ductis duabus lineis per centrum epicycli. z. t. a centro quidem equantis: et. e. b. a centro mundi. Erit itaqz punctus. h. auge vera

epicycli. et. k. oppositum eius. p̄ctus aut. t. auz media: cuius scz respectu motus argumenti regulā habet. et sit. l. oppositum eius. et sit planeta aut in puncto. k. aut in. b. dico q̄ linea. e. b. erit medij motus solis: aut linea ei directe coniuncta. Nam intelligamus lineam medij motus solis: et centrum epicycli incepisse moueri ab auge. a. et iam peruenisse ad hunc: quem figuramus: situm Et sit p̄mo planeta in puncto. b. In hoc itaqz tempore planeta descripsit arcum. t. k. b. epicycli per medium cursum diuersitatis: et centrū epicycli circa centrum motus equalis angulū. a. z. b. descripsit: qui valet duos angulos b. e. z. et. e. b. z. siue ei contrapositum. t. b. b. Si ita collegerimus motum planete in epicyclo cū motu longitudinis: veniet totus circulus et angulus. a. e. b. Illud aut aggregatū equat medio motui solis in hoc tpe: quemadmodū ex eis q̄ circa p̄ncipiū noni dicta sunt eliciēda. Descripsit itaqz linea medij motus solis totum circulum: et amplius angulum. a. e. b. Et quia ipsa incepit moueri a puncto. a. cōstat iam eam esse eandem cum linea. e. b. Nunc v̄o ponamus planetam in. k. ceteris vt ante manentibus. Jam erit angulus. t. b. k. medij motus argumenti in hoc tempore. cui addamus angulum. a. z. b. motus longitudinis: siue duos. e. b. z. et. b. e. z. prouenient itaqz duo anguli recti cum angulo. b. e. z. quare linea medij motus solis amplius q̄ semicirculum descripsit: quantum est angulus. b. e. z. Sit igitur ipsa linea. e. m. ita q̄ angulus. e. m. equalis sit angulo. b. e. z. propter illud igitur linea. e. m. directe coniuncta erit linee. e. b. planeta ergo erit in linea medij motus solis vtrinqz conuata quantum libet: quod erat p̄positum.

Propositio

.x.

Ineam a centro epicycli ad centrum corporis planete extra auge vel oppositum eius existentis productam: linee medij motus solis equidistare.

Resumo figurationē primā. hoc tñ attento: q̄ planeta sit in puncto. n. et linea medij motus solis. e. s. inceperint q̄sil moueri centrū epicycli et linea medij motus solis ab auge ecētrici. a planeta aut ab auge epicycli media. Descripsit igitur linea medij motus solis angulum. a. e. s. et planeta in epicyclo agulum. t. b. n. centrum v̄o epicycli angulū. a. z. b. qui equipollet duobus angulis. e. b. z. et. b. e. z. Tres igitur anguli. t. b. n. b. e. z. et e. b. z. qui est equalis. h. b. t. equabuntur angulo. a. e. s. dempto igitur cōmuni angulo. a. e. b. manebit angulus. b. e. s. eqlis angulo. b. b. n. quare linee. e. s. et. b. n. coniunguntur equidistantes: quod erat demonstrandum.

Propositio

.xi.

Quilibet trium superiorū in linea medij motus Solis quatum libet protracta constitutus: in auge vera epicycli aut eius opposito fore cōuincet. Unde cōstabit centrum epicycli et centrum corporis planete sub vno celi puncto reperiri.

Hec est conuersa none huius. Tunc aut planeta erit in auge vera epicycli quando fm verum cursum ad medium solis locum ipse perueniet. In opposito v̄o auge quando eidem opponetur. Quod sic demonstrabo. Si eni planeta non fuerit in auge aut eius opposito: non erit centrum epicycli in linea medij motus solis quantum libet protracta: sed extra eam. Protrahatur igitur linea a centro planete ad centrū epicycli: que quidē p̄ p̄missam equidi-

Decimus

stabit linee medij motus solis. Sed et ipsa secat eam: quonia be due linee cõ/
currunt in centro corporis planete. due igitur linee equidistantes se secabunt:
quod est impossibile. Destructo igit hoc impossibili astructur intentum. Ve
ritas aut correlarij aperta est. Planeta eni nunq̃ est in auge epicycli aut ei^o
opposito: nisi sit in linea a centro mundi per centrum epicycli producta. Cũ
igit necessario sit in auge vera epicycli aut eius opposito. vt probatũ est: erit
ipse quoq; in huiusmodi linea a centro mundi p centrũ epicycli pducta. que
quidem ad firmamentum vsq; continuata vnum punctũ offendet: sub quo et
planeta et centrum epicycli constituentur.

Propositio xij.

**Verum locum Epicycli alicuius trium superiorum
percunctari.**

VInstrumento veridico planete locum observa: aut ad stellas
fixas: quarũ loca nota sunt referas: vt locum eius verũ agno/
scas. Quẽ si in opposito medij loci solis comperies: idem erit:
quemadmodũ conclusit premissa: verus epicycli et planete lo/
cus. quare ipse epicycli locus inuentus erit. Idem quoq; haberes: si instans
quo planeta ad medium solis locum applicat: deprehendere posses. Verum
hec coniunctio comprehendendi nequit: quonia radij solares: ne planeta videat
impedimento sunt. In solis igitur oppositionibus: quas p̃isci vocabant ha
bitudines extremitatis noctis: possibile erit inuenire verum epicycli locum.
qui: quemadmodũ infra videbitur: ad eccentricitatem et locum augis ecentri
ci comperiendus vtilis veniet.

Propositio xij.

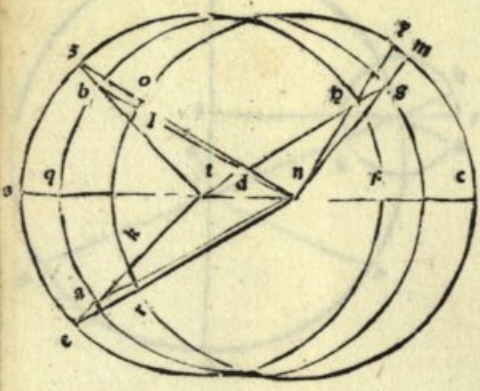
**Deo augis Martis reperiendo oportuna media
premittere.**

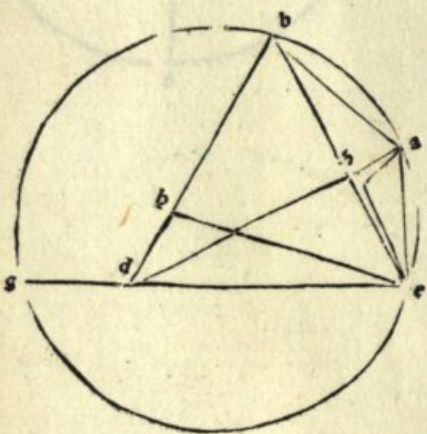
LPer tres habitudines extremitatis notis: in quibus tria lo
ca epicycli subtiliter explorata sunt: id efficiemus: quemadmo
dum in luna iuxta modum ecetrici tribus locis eius cognitis
operati sum⁹. ¶ Sicut aut vna Ptolemei p̃sideratio ad martẽ
in anno. 15. Adriani. 26. diebus mensis Tobi quinti scz transactis: in nocte
hora videlicet vna post medium noctis completa. Tunc enim stella videba/
tur in. 21. partibus geminoꝝ. vnde etiam verus locus centri epicycli ibidem
fuerat. ¶ Secũda fuit in anno. 19. Adriani: sexto die m̃sis P̃ho: muth trã/
acto: ante medietatem noctis tribus horis equalibus. Et videbatur stella in
28. g. et. 50. mi. leonis. ¶ Tertiam considerationẽ fecit ille philosophus cla/
rissim⁹ in anno secũdo Antonij: die. 12. mensis Athica: vndecimi scz trãfacto
ante medietatem noctis duabus horis equalib⁹. et apparuit stella martis in
2. g. et. 33. m̃. sagittarij. Interuallũ aut temporis: quod prime et secunde confi
derationibus intercudit: fuit quattuor: anni egyptij. 96. dies: et. 20. hore equa
les. Tempus aut inter secũdã et tertiam fuit. 4. anni egyptij. 96. dies: et vna
hora equalis. In primo aut temporis interuallo mot⁹ medius longitudinis
martis fuit. 81. partes siue g. et. 44. m̃. In secũdo. 95. partes et. 28. m̃. Motus
aut longitudinis verus interualli primi erat. 67. partes et. 50. m̃. Interualli
aut secũdi. 93. partes et. 44. m̃. Illis recitatis p̃ncipio supponamus id quod
etiam in luna exercuimus: quodq; circa principium noni premisimus: com/
putando motus omnes in superficie ecliptice: tamen si ipsa mobilia nõ semp

in egyptica sint: quoniam error: circulo:um reliquo:um super egypticam in/ clinatione proueniens: aut nullus accidit: aut modicissim^o: ad illud nos inui/ rat facilitas operationū. ¶ Describantur igitur in superficie egyptice tres cir/ culi equales. Eccentricus quidem delator: epicycli. a. b. g. super centro. d. circu/ lus equas. e. z. b. super centro. t. z. circulus. k. l. m. super centro. n. quod sit cen/ trum mundi. Nec tria centra sunt in recta linea. s. q. f. c. z. sit linea. n. t. diuisa per medium in puncto. d. quemadmodū circa principium noni institutū est. In eccentrico aut epicycli delatore sint tria puncta. a. b. g. tria loca centri epi/ cycli in dictis tribus obseruationibus representatiua. Que quidē puncta cū centro. t. motus equalis continuabunt lineis. t. a. e. t. b. z. et. t. b. g. Item pro/ ducemus lineas. n. k. a. n. l. b. et. n. g. m. Erit itaq; arcus. e. z. circuli equantis: quē descripsit centrum epicycli in primo tempore: interuallo. z. b. v. o. arcus quem descripsit in secundo interuallo. quoz vterq; notus venit propter tem/ pora interualloz nota. Similiter arcus. k. l. quem descripsit linea veri mot^o epicycli in primo interuallo notus est: z. arcus. l. m. notus: quem peragravit in secundo interuallo. Si igitur arcui. e. z. equatis: arcus. k. l. subtenderetur: et arcui. z. b. arcus. l. m. responderet: non oportet posuisse ad fortunā: vt sic loquar: punctum. d. mediū inter. n. et. d. neq; aliter q̄ superius in luna iuxta viam eccentrici prime diuersitatis operaremur. Sed arcus. k. l. notus subten/ ditur arcui. a. b. ignoto. z. arcus. l. m. notus arcui. b. g. ignoto respondet. opo/ teret aut hos z. illos fuisse notos. ¶ Si duxerim^o lineas. n. e. n. z. et. n. y. secan/ tes circulum. k. l. m. in punctis. r. o. y. arcui. e. z. noto: subtenderetur arcus. n. o. ignotus. sed z. arcui. z. b. noto: arcus. o. y. responderet ignotus. Oportuit aut binos eē notos: ad hoc vt faciliter z. precise propositum eniteremur. hoc aut esse nequit: nisi sciatur arcus illi parui. r. k. l. o. et. y. m. His eni adiectis aut demptis: quemadmodū res ipsa exigit: pdibunt arcus. r. o. et. o. y. noti. Sed istos arcus paruos cognoscendi non est via: nisi habeatur locus augis eccen/ trici. alterū quidem ex altero pendet. Facilius tñ erit z. certius. quādoquidē recta via z. precisa incedenda non est potestas ex loco augis sm estimationē cognito arcus hos paruos inuenisse: q̄ arculis istis paruis ad estimationē acceptis locum augis inquirere: z. cetera: si experimētis consonēt: attendere.

Propositio xiiij.

Distantiā eccentrici equantis a centro mundi prope verum estimando inuestigare. ¶ Non eni ad precisum veniendi primis passib^o interest: sed prius accipiem^o in figura prehabita arcus. e. z. et. z. b. in rei ve/ ritate cognitos. z. arcus r. o. et. o. y. ignotos tanq̄ notos arcus Qui quidē paulo differunt ab arcubus. k. l. et. l. m. z. ex eis in/ ueniamus locum augis z. eccentricitatem: quia deinde per mediū diuisa que/ remus arcus paruos. r. k. l. o. et. m. y. z. eos adiciemus arcubus prius notis: aut ab eis dememus: si res ipsa postulabit: vt arcus quos cupim^o exeat nō/ bis noti. z. denuo inueniem^o locum augis z. eccentricitatem: z. arcus huiusmo/ di iterum paruos. hoc opus quoq; repetem^o: donec ad sufficientem precisio/ nem perueniamus. ¶ Pingam igitur huius causa circulum eccentricum: sup/ cuius cētro motus planete in longitudine est equalis: qui sit circulus. a. b. g. et sit arcus: quem motu equali descripsit epicyclus: ab habitudine extrema/ tis noctis prima ad secundā. Arcus v. o. b. g. quē descripsit in tempore quod est inter secundam z. tertiam habitudines inter hunc circulum sit pūctus. d.

Decimus

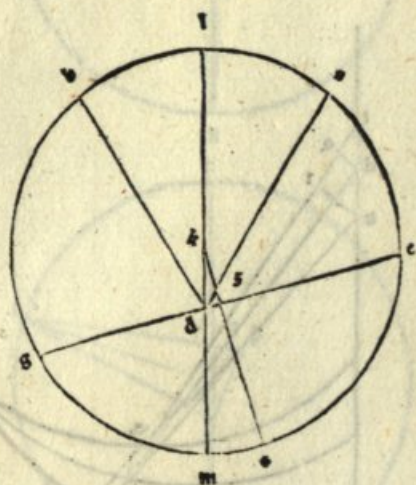
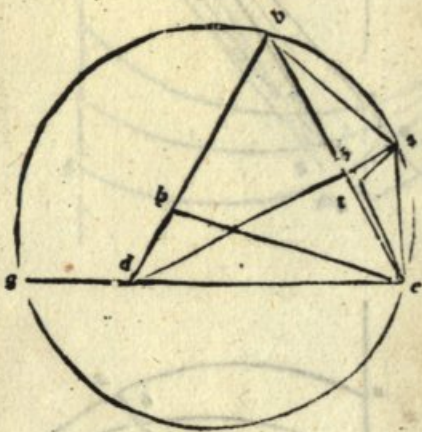
centrum mundi. a quo producam lineas. d. a. d. b. et. d. g. z continuabo lineam d. g. donec secabit circūferentiā circuli equantis in puncto. e. Tria quoq; puncta. e. a. b. lineis rectis cōtinuabo complendo triangulum. e. a. b. Tandem z lineas perpendiculares producam. e. z. quidem ad. d. a. a. t. ad. b. e. et. e. b. ad d. b. Erit aut in hac figura angulus. a. d. b. velut angulus. e. n. z. in superiori figura. Item angulus. b. d. g. sicut angulus. z. n. y. qui licet ignoti sint: tamen anguli. a. n. b. et. b. n. g. noti sunt ex precedēti: qui paulo a predictis differūt. bis igitur interea vtar. Quia itaq; angulus. b. d. e. siue. b. d. e. notus est propter angulum. b. d. g. notū: z angulum. b. rectum: erit proportio. d. e. ad. e. b. nota. Item angulus. b. e. d. propter arcum. b. g. notum non ignorabit: quare angulus. e. b. d. scietur. vnde proportio. b. e. ad. e. b. cognita veniet. z ideo proportio. d. e. ad. b. e. manifestabit. Item angulus. e. z. notus est propter angulum. a. d. g. cognitum. z angulum. z. rectum. quare proportio. d. e. ad. e. z. nota erit. Sed z angulus. d. e. a. notus est propter arcū. a. b. g. numeratū: quare proportio. a. e. ad. e. z. z ideo etiā proportio. d. e. ad. a. e. non erit ignota. Lū itaq; vtraq; linearum. b. e. et. a. e. ad lineam. d. e. notam habeat proportionē: erit proportio. b. e. ad. a. e. cognita. ¶ Preterea angulus. a. e. b. notus est propter arcum. a. b. notū: z angulū. t. rectum. ergo tam. a. t. q̄. t. e. respectu. a. e. cognita fiet. vnde z residua. b. t. nota. z ideo. a. b. cognita. Item. a. b. nota est respectu diametri circuli. a. b. g. cum ipse arcus. a. b. numeratus sit. quare. a. e. nota erit respectu eiusdē: z sequēter arcus. a. e. notus. vnde totus arcus. e. a. g. notus est. Cuius quidē quantitas: vtrum centrum circuli. a. b. g. in linea. e. g. fuerit: an in portione. e. b. g. aut in alia portione. e. g. indicabit. Ex predictis etiā linea. d. e. nota erit respectu diametri circuli: z ipsa tota. e. g. cū arcus ei⁹ sit notus. Ut aut habeam⁹ distantiam centrum: sic procedemus. Si arcus e. b. g. esset semicircūferentia: constaret centrum circuli equantis esse in linea e. g. Et quia. e. d. eēt nota respectu. e. g. diametri z medietatis eius: esset facili ter distātia centrum nota. Sed quia nunc cadit extra lineam. e. g. z portio e. a. b. g. maior est semicirculo: sit punctus. k. in alia quidem figura centrum equantis. ducatur diameter circuli. a. b. g. per duo puncta. k. et. d. que sit. l. k. d. m. Cum igitur vtraq; linearum. e. d. et. d. g. respectu diametri circuli nota sit: erit quod fit ex altera in alteram notum. Id aut equale est ei quod fit ex d. m. in. d. l. quare z illud notum. Quo dempto ex quadrato semidiametri: relinquet quadratū lineae. d. k. notū. vnde z ipsa nota veniet: qd̄ intēdebat.

Propositio *ouloro* xv.

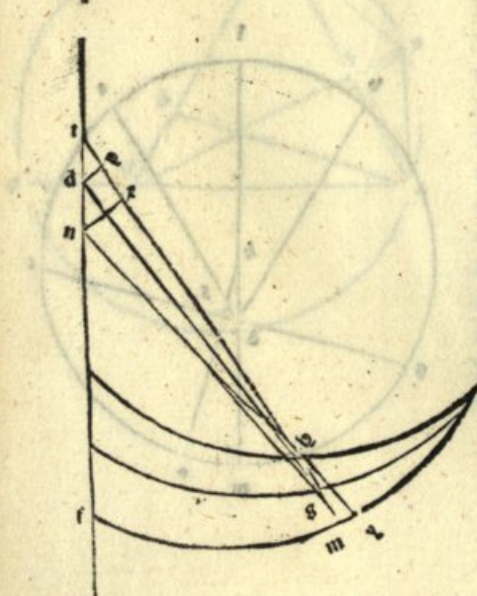
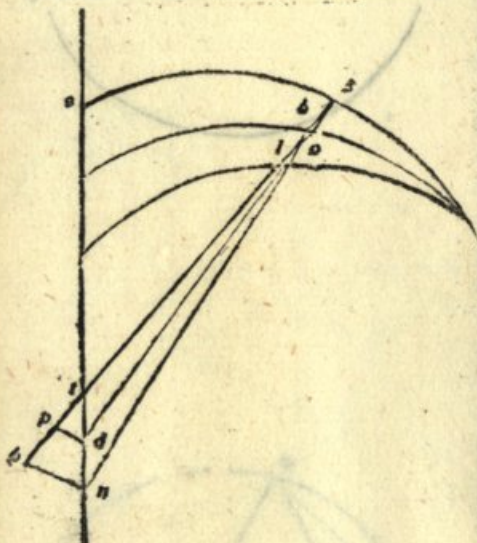
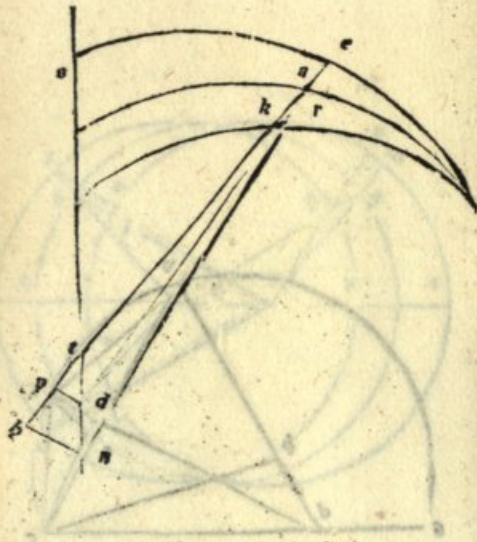

Quantum in vnaquaq; trium habitudinū ab auge eccentrici planeta distet coniectare.

¶ In figura simili prehabite ducatur semidiameter. k. s. diuidens lineam. e. g. per medium et orthogonaliter in puncto. z. erit aut. d. z. linea nota: quoniam tota. e. g. nota est: z eius medietas cum linea. d. g. Trianguli igitur. k. d. z. duo latera. k. d. et. d. z. nota sunt: z angulus. z. rectus. q̄re angulus. d. k. z. notus: z arcus. m. s. cognitus. Sed erat totus arcus. e. g. datus. a cuius medietate. g. s. arcus. m. s. ablato: relinquetur arcus. g. m. notus: qui est distantia tertie habitudinis ab opposito auge ecētrici. quem si ex semicirculo reijceremus: remanebit eius ab auge distantia ecētrici. Erat aut arcus. b. g. notus: q̄ ex arcu. l. g. iam noto sublatus: relinquet arcū. l. b. notum: distantiam scz secunde habitudinis ab auge ecētrici. Itē arcus. a. b. notus fuit. a quo si demas. b. l. arcū iam cognitū

remanebit distantia habitudinis prime ab auge cognita. Inuentio aut loci veri augis eccentrici: neqz certa adhuc potest esse: neqz utilis. sed distantie habitudinū ab auge: q̄s iam extrahim⁹: ad arcus paruos inueniēdos valebūt.

Propositio xvj.

Accum paruum prime habitudinis numerare.

Repeto partem figure tredecime huius: et intēdo inuenire arcum paruum. k. r. Prius tamen continuo lineam. e. t. vt supra ipsam cadere. possint due perpendiculares. d. p. et. n. b. Quia igitur ex precedenti angulus. e. t. s. notus fuit: erit angulus. d. t. p. notus. et angulus. p. est rectus: quare proportio. d. t. que est medietas. n. t. ad. d. p. nota erit. Itēqz eiusdem. d. t. ad. p. t. cognita erit proportio. Erat aut. d. t. cognita respectu. d. a. siue. t. e. quare etiam vtraqz linearum. d. p. et. p. t. eodem respectu cognoscetur. vnde linea. a. p. nota. crit. cui si b. p. equalem. p. t. addiderimus: proueniet tota. a. b. scita. Est aut. n. b. dupla ad. d. p. cognita. igitur propter lineas. n. b. et. a. b. notas: angulūqz. b. rectū nota erit linea. n. a. cum angulo. n. a. b. Item. t. e. nota est: quoniam semidiameter circuli equantis eccentrici. et. t. b. est nota: ergo tota. e. b. cognita fit. que cum. n. b. superius scita manifestabunt lineā. e. n. vnde et angulus. n. e. b. scietur. qui subtractus ab angulo. n. a. b. prius noto: relinquet angulū. a. n. c. notum: quare arcus. k. r. notus veniet: qui querebatur.

Propositio xvij.

Secunde habitudinis arcum paruulū indagare.

Partem figure superioris: in quam. a. cecidit secundam repetitam volo: et pro arcu. o. l. reperiēdo operam dabo. Cū aut angulus. z. t. s. not⁹ sit: vtraqz linearū. d. p. et. p. t. respectu. d. t. erit nota. Et ideo respectu. d. b. semidiameter eccentrici nota. li nec quoqz. p. b. quidem equalis. p. t. et. n. b. dupla ad. d. p. note fient. quare cum angulus. b. sit rectus: nota fiet. n. b. linea cum angulo. n. b. b. Linea aut. z. b. ex duabus notis. z. t. scz semidiametro equantis: et. t. b. alias nota constat. ex qua et linea. n. b. cognita patefiet linea. n. z. vnde angulus. n. z. b. innotescit. Quem si ex angulo. n. b. b. noto dempseris: remanebit angulus. b. n. z. notus. et ideo arcus. l. cognitus: qui petebatur.

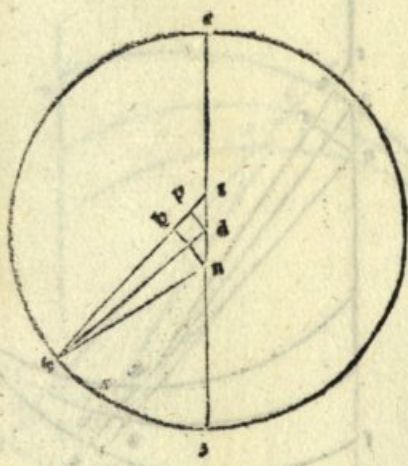
Propositio xvij.

Tertia habitudine quantitatem arcus parui cōprehendere.

Huius habitudinis ex figura dicta secabo partem: in qua propter angulum. f. t. b. notum: erit proportio. d. t. ad. d. p. nota. Si h. proportio eiusdem. d. t. ad. p. t. cognita erit. vnde tota r. t. fiet nota. et ideo residua. h. x. de. h. t. semidiametro equantis nota manebit q̄ cū. n. x. dupla ad. d. p. notā eliciet lineā. n. b. cognitā. vnde et angul⁹. n. b. x. manifestus erit. Deinde propter. d. g. semidiametrū eccentrici notā: et lineam d. p. innotescet linea. d. g. cui si lineam. p. x. eqliē. p. t. abstuleris: relinquet. g. x. nota. q̄ cū linea. n. x. dabunt lineā. n. g. notā: et angulū. n. g. x. scitū. q̄ dempro ex angulo. n. b. x. noto: relinquet angul⁹. g. n. b. inuēt⁹: et arcus. y. m. cognit⁹ erit. Inuētis igit illis trib⁹ arcub⁹ paruis: reuertere ad figurā pmā. 13. hui⁹. Nouisti aut ex. 15. hui⁹ auge ecētrici cadere inter duas pmas habitudines.

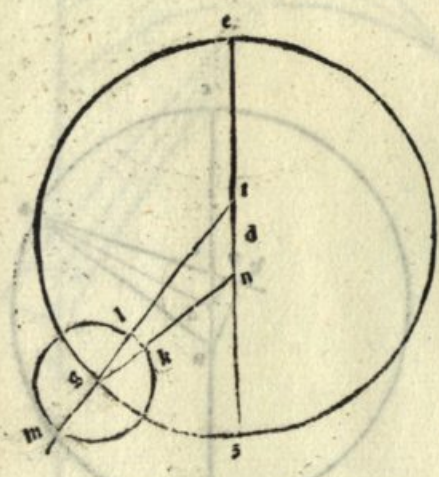
tur. qui ex angulo. e. t. b. reiectus: relinquet angulum. e. n. b. cognitū: qui ostēdit distantiam secunde habitudinis ab auge eccentrici respectu centri orbis signorum. **P**reterea in tertia habitudine epicycli centrum in. g. pūcto statuat. reliqua autem similia sint prioribus: hoc dempto: q̄ perpendicularares n. b. et. d. p. aliter cadent. Ex premissa constabat angulus. g. t. 3. notus: quare proportio. d. t. ad. d. p. nota erit. eiusdēq̄. d. t. ad lineam. p. t. nō ignorabitur proportio. Vtraq̄ igitur linearū. d. p. et. p. t. respectu semidiametri eccentrici d. g. nota fiet. ⁊ ideo. p. g. nota veniet. Reliqua quoq̄. g. b. manifestabit ablatā. p. b. equali. p. t. Sed. n. b. dupla est ad. d. p. cognitā: ergo linea. g. n. nota erit: ⁊ angulus. b. g. n. innotescet. quem si angulo. g. t. 3. adiecerimus: proueniet angulus. g. n. 3. cognitus. qui subtract⁹ a duobus rectis: relinquet angulum. e. n. g. notum: qui est distantia tertie habitudinis ab auge eccentrici respectu centri orbis signorum. Collectis igitur duobus angulis. a. n. e. et. b. n. c. habebis distantiam duarum habitudinū prime ⁊ secunde. quam si diligentiam numerando feceris: equalem inuenies distantie superius circa tredecimam huius recitate. Similiter si angulum. b. n. e. ex angulo. g. n. e. minuas: relinquetur distantia duarum habitudinū: secunde sc̄z ⁊ tertie: nimirū equalis ei: quam dedecunt considerationes superius recitate.

Propositio xx.

Tandem augis eccentrici locum verum inuestigare
 Unde etiā distātia epicycli ab auge eccentrici: ⁊ plane ab auge epicycli sm cursus constabit medios.

Quamlibet trium habitudinū dictarum: aut per te consideratarum elige: ⁊ modo pretacto inuenias distantiam vnus earum ab auge aut eius opposito. quam distantiam si a loco stelle in hac habitudine noto numeraueris sm signorum successionem: aut contra: sicut res ipsa postulat: ad locum augis perduceris. Exemplo Ptolemei: qui reperit distantiam epicycli in tertia habitudine a longitudine propioris 52. partium ⁊ 56. minorum. Stelle aut locus erat in. 2. gra. ⁊ 35. minu. sagittarij. cui quidem loco sm continuationem signorum adiecit. 52. gradus ⁊ 56. m. ⁊ inuenit oppositū augis siue longitudine propiorum in. 25. g. ⁊ 30. m. capricorni. Augem vo ei oppositam in. 25. g. 30. m. cācri. Sed pro correlario sit epicycli circulus. k. l. m. super cētro. g. in tertia habitudine. Erāt superius angulus. e. t. g. notus. ⁊ ipse est distantia epicycli ab auge sm cursum mediū. Item locus augis iam notus est: ⁊ locus planete erat notus: angulus. g. n. 3. scitus. a quo si angulum. g. t. n. notū abstraxeris: relinquetur angulus. t. g. n. cognitus: ⁊ arcus. k. l. inuentus. Ille igitur ex semicirculo reiectus: reliquet arcum. m. k. notum: qui est distantia planete ab auge epicycli media.

Propositio xxi.

Nam in parte zodiaci aux eccentrici sit: alio processu comperiri.

Demorata superius oia. hoc vnū nunq̄ demōstratū supponunt: q̄ centrū eccentrici deferētis a duob⁹ centris: mundi sc̄z ⁊ equātis equidistet: in vna quidē recta linea cū eis existēs. Speciose aut demonstrationi: si quid incerti admiscebit: nauseabit exinde intellectus. Quod si fugere voles: hāc amplectere viā. Verū nō min⁹ fortasse molestie pariet hic difficultas q̄ alibi incertitudo: Quattuor habitus

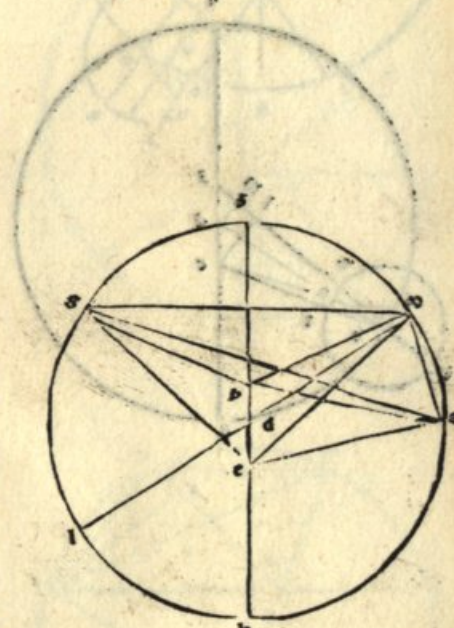
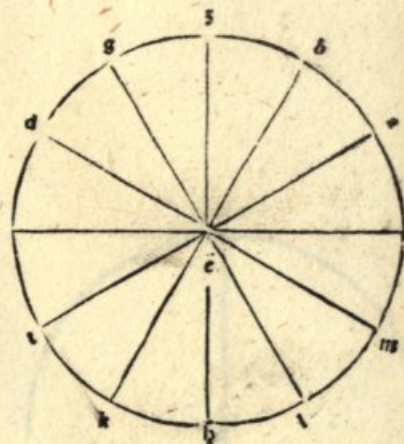
Decimus

dines extremitatibus notis: tales obseruabim⁹: vt temporis interualla que inter binas sunt: eqlia sint. Nec eni conditio augem in medio binaru habitu dinu ee indicabit. ¶ Hoc tn vt plani⁹ appareat: in figura speculaberis. Sit circulus orbis signorum. a. b. g. d. sup centro. e. z sint qttuo: habitudines p/derate p lineas. e. a. e. b. e. g. et. c. d. duo quoqz tpa: q sunt inter. a. et. b. habitu/ dines: z inter. g. et. d. habitudines: sint eqlia. diuidaturqz arcus. b. g. per me/ diu in puncto. z. ducta linea. z. h. in qua dico esse augē z oppositu augis ecen/ trici. Na ptinuat is lineis. a. e. b. e. g. e. et. d. e. donec secabunt circūferentiā in punctis. t. k. l. m. erunt hec qttuo: loca solis media in habitudinib⁹ dictis. Et qm tpa inter binas habitudines sunt equalia: erit arcus. t. k. eqlis arcui. l. m. vnde etiā arcus. a. b. eqlis arcui. g. d. igit in his duob⁹ itervallis eqlib⁹ cētrū epicycli planete de orbe signorū arcus eqlis secuit. quod equidē fieri nequit: nisi arcus isti equaliter ab auge aut eius opposito distent: quemadmodū ex eis que de sole dicta sunt: facilliter elici potest.

Propositio xxij.

Proportionem eccentricitatis ad semidiametru ecē/ trici concludere.

¶ Ad hui⁹ executionē pono circulū ecētrici epicycli delato: ē a. b. g. sup centro. d. In cui⁹ circūferētia tria puncta. a. b. g. epi/ cycli cētrū in trib⁹ habitudinib⁹ representent. Linea vō trāsies p auge z oppositu augis eccentrici sit. z. h. in q sit cētrū mūdi punctus. e. z cētrū motus eqlis. v. z ipsa linea. z. h. diuidat arcum. b. g. p me/ diu. Produca deinde lineas. a. e. b. e. et. g. e. itēqz lineas. a. v. b. v. et. g. v. tria etiā puncta. a. b. g. inter se ptinuabo. a. b. g. et. a. g. tandē quoqz pducā dia/ metru huius eccentrici: que sit. b. d. l. Quia igit tps quod est inter habitudinē secūda z tertia notum est: erit angulus. b. v. g. notus: cū eius medietate. b. v. z vnde angulus. b. v. e. notus. Sed propter locum augis ex precedenti notū: z propter locū habitudinis secūde notū: datus erit angulus. b. e. v. Trianguli itaqz. b. v. e. notos angulos habētis latera inter se nota erūt. e. v. igit ad. b. v. proportionē habebit scitā. Sed trianguli. a. v. e. anguli noti erunt p filia me/ dia cum locus habitudinis prime sit datus z locus augis. Ob hoc eni angu/ lus. a. e. v. notus erit. Sed z angulus. a. v. z. datus: qm. b. v. z. not⁹ est: z. a. v. b. fil⁹ propter tēpus: quod est inter primā habitudinē z secūda cognitū. quare proportio. e. v. ad. a. v. nota. Cum aut aut angulus. a. v. b. datus sit: erit ppor/ tio. a. v. ad. a. b. nota. angulus quoqz. a. b. v. cognitus. Itē triangulus. b. v. g. angulū. b. v. g. habet notū. Sed angulus. g. b. v. est eqlis angulo. b. g. v. igit vnusquisqz eorū scitus: z proportio. b. v. ad. b. g. data. quare etiā. b. g. respectu a. b. nota. Cum aut angulus. a. b. g. ex duobus angulis constet iam notis: scz a. b. v. et. g. b. v. z duo latera. a. b. b. g. inter se nota sint: erit angul⁹. b. a. g. no/ tus. qre etiā arcus. b. g. datus: z eius cho: da. b. g. respectu semidiametri cir/ culi. a. b. g. nota. Sed erat. b. g. nota respectu. v. e. g. sicut oēs relique linee. er/ go etiā. v. e. linea respectu semidiametri eccentrici nota erit: z ipsa est eccentrici/ tas circuli equātis. Deinde quia arcus. b. g. notus csterit residuus. g. l. not⁹: et angulus. g. b. l. scitus. Dempto autē angulo. g. b. v. noto: manet angulus v. b. l. notus. Sed z ppor/ tio. b. v. ad. b. d. semidiametri ecētrici nota est. ergo eodē respectu linea. d. v. nota sit. q dempta de tota. e. v. relinquif. d. e. nota: z ipsa est ecētricitas circuli deferētis. Sic igit vtraqz ecētricitas elicitā est. In hoc tn pcessu centra equātis z deferētis supponunt esse diuersa. Quod vtrū

ita sit an nō: hac via cognosces. Angulū. g. b. v. habuisti notū: cū angulo. g. b. l. qui si diuersi fuerint: cētra predicabis diuersa. Si vō eos coincidentes inuenis: dic & eccentricos in centro cōicare. Nec oīa tenēt: ponēdo centrū mūdi cū cētris ecētricoꝝ in vna linea recta. Qd si aliter esset aliter pcedendū cēt.

Propositio xxij.

Semidiametrum epicycli ad semidiametrum eccentrici martis: certa sub proportione conferre.

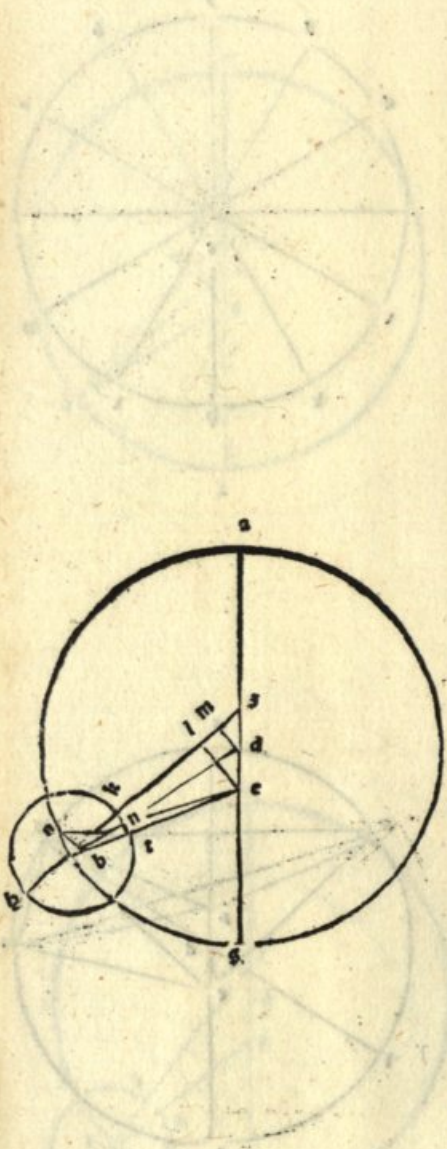
Captiores ad hoc cōsiderationes sunt: q̄ prope habitudines: quas vocāt extremitates noctis: fiunt. Dic enī sensibilibiter variat angulus diuersitatis: que propter epicyclū accidit: vna cōsiderationē habuit Ptol. in anno. 2. Antonij: tertio die post habitudinē extremitatis noctis tertiā superi^o recitata: scz. 15. die mensis Athica vndecimi: scz transacto: tribus horis ante medietatē noctis. Cōsiderauit enī martē p instrumentū armillarū ad spicā rectificatū. & videbat in. 1. g. & 36. m. sagittarij: dū sol medio motu in. 5. g. & 27. m. gemi. v̄sabaf. & mediū celi erat 20. pars lib: c. Apparuit etiā stella martis seq̄ centrū lune tūc p g. 1. & 36. mi. Visū aut locū habuit luna i pncipio sagittarij. vñ certissim^o erat loc^o martis. **N**ūc describo circulū ecētricū epicycli delatorē. a. b. g. sup cētro. d. cui^o diameter p augē eius & oppositū trāsfiēs sit. a. d. g. in q̄ pūct^o. 3. sit cētrū mot^o eq̄lis. et. e. centrū mūdi. Epicyclus aut. h. t. k. centrū suū habeat in pūcto. b. & sit planeta in puncto. n. ducoqz lineas. 3. b. b. d. b. e. b. e. n. et. b. n. & perpēdicularē duas. e. l. et. d. m. sup lineā. 3. b. Aliā vō perpēdicularē. b. s. sup lineā. e. n. p̄tinuatā. Erat aut distātia cētri epicycli ab auge ecētrici i tertia habitudine nota: & ab eo instāti cōsiderationis vsqz nūc fluxit tps notū. q̄re & nūc distātia cētri epicycli ab auge scita est. vñ angul^o. a. 3. b. not^o: & angul^o. d. 3. b. p̄portio igif. d. 3. ad vtrāqz. d. m. et. 3. m. cognita erit. q̄re vtrāqz eaz respectu semidiāmetri ecētrici. d. b. nota fiet. vñ etiā. b. l. scief. Est aut. l. m. eq̄lis. m. 3. et. e. l. du pla ad. d. m. igif. b. l. nota cū. e. l. & ideo linea. e. b. numerata. Angul^o q̄ 3. e. b. l. inuenief cognit^o. Cū aut locus lōgitudinis p̄prioris scitus sit: & locus astri cōsideratus: erit angulus. g. e. s. dat^o. Angulus vō. g. e. b. notus reddif propter duos angulos. b. 3. e. et. e. b. 3. cognitos. relinquit igif angulus. b. e. s. cognit^o. Vnde. b. 3. respectu. b. e. nota veniet. Itē distātia planete a lōgitudine longiori epicycli media nota est. q̄re angulus. k. b. n. not^o. S3 erat cognit^o. k. b. t. angulus: ergo reliquus. n. b. t. angul^o scief. q̄ cū angulo. b. e. n. cognito manifestabūt angulū. b. n. s. & ideo p̄portio. b. n. ad. b. s. scita emerget. vnde etiā p̄portio. b. e. ad. b. n. semidiametrū epicycli manifesta erit. S3 fuit. b. e. respectu semidiametri ecētrici nota: ergo etiā. b. n. eodē respectu cognoscef: qd fuit ostēdendū. Inuenit aut Ptol. semidiametrū epicycli martis. 39. partes & 30 mi. partis vnus cōplete: dum semidiametrū eccentrici poneret. 60. partium.

Propositio xxiii.

Ro medijs motib^o martis rectificādis operā dare.

In anno. 13. Dionysij: anno scz. 52. a morte Alexandri: siue 476. a pncipio annoꝝ Nabucho. quēadmodū narrat Ptol. 20. die mēsis Athus tertij scz trāsfacto: in diluculo diei. 21. stella martis videbat cooperire stellā fixam: que est in latere septentrionali frōtis scorpionis. In hac aut cōsideratiōe sol fm cursū mediū fuit in. 23. g. & 54. m. capricorni. & hec stella fixa in. 2. g. & 14. m. scorpionis.

Locus aut augis in .21. g. .7. 25. m. cācri fm cōputationē Ptolemei: qm̄ inter
 hanc cōsiderationē ⁊ primā Antonij fuerunt anni egyptij fere. 409. quibus
 estimatiōe quidē Ptolemei respōdent. 4. g. .7. 6. m. fere. ¶ Hoc p̄missō sit
 eccentricus epicyclū deferēs. a. b. g. sup̄ centro. d. in cuius diametro p̄ augem
 et ei⁹ oppositū trāseunte p̄uetus. a. sit aux. et. g. oppositū eius. e. centrū mūdi.
 et. 3. centrum motus eq̄lis. Sitq̄ epicyclus. b. t. super cētro. b. ⁊ planeta ipse
 in p̄cto. t. Linea aut. e. l. sit medij motus solis. Ducant etiā linee. e. b. et. 3. b.
 b. d. b. t. et. b. n. perpendiculares ad lineam. e. t. Linea v̄o. t. e. continuetur
 vltra. e. donec. d. m. ad eam perpendiculariter incidere possit. Ducaturq̄ li
 nea. d. s. equidistans. e. t. linee. Quia itaq̄ locus solis medius datus est: ⁊ lo
 cus planete verus sit angulus. t. e. l. datus. cui equalis est. b. t. c. angulus: cum
 ex. 10. huius linee. b. t. et. e. l. equidistent. triangulus ergo. b. t. n. notorū est an
 gulo: um. quare proportio. b. t. semidiametri epicycli ad. b. n. nota est. ⁊ linea
 b. n. respectu semidiametri eccentrici nota. Deinde quia angulus. t. e. g. aut ei
 contrapositus. d. e. m. ex loco planete ⁊ lōgitudine propior: cognitū notus
 est: ⁊ angulus. m. rectus: erit. d. m. respectu. d. e. nota. Sed. d. e. respectu semi
 diametri ecētrici est nota: ergo ⁊. d. m. cui equalis est. s. n. eodem respectu no
 ta erit. Sed erat nota. b. n. hoc respectu. q̄re. b. s. residua data erit. vnde etiā
 p̄opter semidiametrū. b. d. notam: data erit. d. s. ⁊ angulus. b. d. s. cognitū
 Est aut angulus. s. d. e. notus: qm̄ equalis angulo. t. e. g. dato. ergo totus an
 gulus. b. d. e. cognitū: ⁊ ei coniunctus. b. d. 3. Sed ⁊ proportio. b. d. semidia
 metri ad. d. 3. nota iam est. quare angulus. b. 3. d. notus erit cum angulo. a.
 3. b. qui est angulus distātie medij loci planete ab auge eccentrici. Anguli aut
 duo. b. 3. g. et. g. e. l. equipollēt angulo. b. b. t. quare cū ipsi noti sunt: erit angu
 lus. b. b. t. cognitū: qui ostēdet distātiā planete ab auge epicycli media. Da
 bemus itaq̄ motū mediū planete ad hanc cōsiderationē. Superius quoq̄
 in tertia habitudine motus huiusmodi notus erat: quare differētia eorū mo
 tuū: siqua sit: nota. Sed tempus inter duas cōsiderationes existens notum
 est: ⁊ motus longitudinis p̄ quartā ⁊ quintā noni libri huic tempori cor: espō
 dens extrahi potest. qui si eq̄lis fuerit differētie medioꝝ motuū ex cōsidera
 tionib⁹ accepte: certa est medij motus tabulatio. Si v̄o ineq̄lis: excessum no
 tabis: ⁊ cū more v̄sitato in dies t̄pis medij distribues: vt exeat portio erroris
 pro vna die: Addenda quidem motui vnus diei prius tabulato: aut subtra
 benda: quemadmodum res ipsa postulat.

Propositio

xxv.

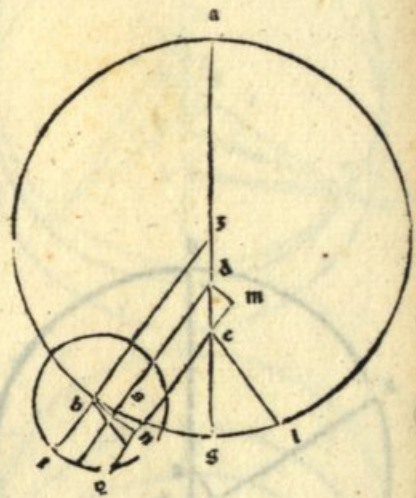

Radices medioꝝ motuū martis certo t̄pi coaptare.

¶ Jam habes mediū motū in lōgitudine. numera igit̄ t̄ps q̄s
 est inter instans cōsiderationis: ⁊ instans pro quo radice funda
 re instituis. huic t̄poꝝ motū mediū ex tabula rectificata colle
 ctū: a motu medio: quē dedit cōsideratio subtrabe: si radice ad
 p̄teritū voles. aut adde: si ad futurum. ⁊ quod resultabit: erit
 radix cupita. Silr pro radice diuersitatis ages. Verū cum distātia: siqua sit:
 inter duo loca media solis ⁊ planete sp̄ eq̄lis sit distātie planete ab auge me
 dia epicycli: satis erit pro medio motu planete in lōgitudine radice statuisse.

Explicit Liber Decimus Epitomatis

Sequitur Undecimus.

Liber vñdecimus Theoricā Iouis et Saturni lucide tractat:
Planetaryūq; oīz vna veros elicere mot^o aptissime patefacit.

Propositio

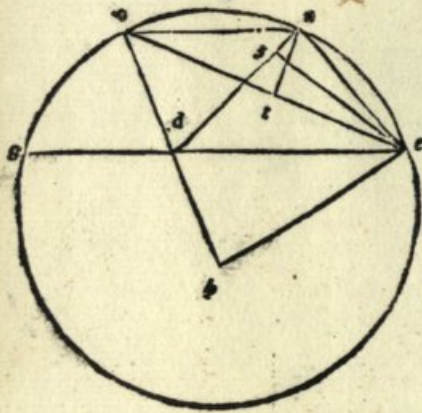
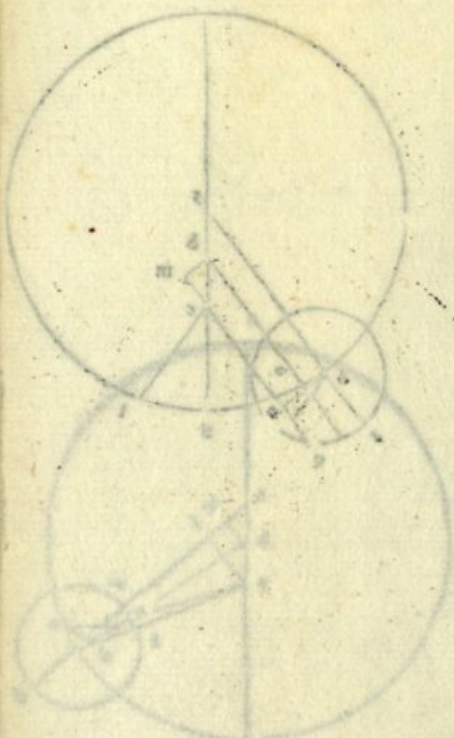
Prima.

Occasiones diuersi motus
Iouis quibusdā preambulis
peruenire.

Non est in Ioue et Marte quo ad
huius rei inquisitionem aliqua varie-
tas: nisi q̄ extremitates noctis aliter
incidunt. quod quidē huiusmodi sciē-
tie qualitatē nōn alterat. Trib^o pro-
positum nostrum absoluemus confi-
derationibus. Quarum vna Ptole-
mei fuit in anno. 17. Adriani: die pri-
mo mēsis Athica vñdecimi trāfacto:
ante medietatē noctis vna hora eq̄li.
Et videbatur Iupiter per instrumē-

tū in. 23. g. 7. 11. m. scorpionis. Secūda fuit p̄sideratio in anno. 21. Adriani
13. die mensis Baba: secundi sc̄z transacto: duabus horis equalibus ante me-
dium noctis. Et videbatur stella Iouis in. 7. g. 7. 54. m. pisciū. Tertia vō
fuit in anno primo Antonij. 20. die mensis Athus tertij trāfacto: quinq; ho-
ris equalibus ante medium noctis. Et videbatur stella in. 14. g. 24. m. arie-
tis. Tempus aut̄ quod a prima consideratione fluxit ad secundam: fuit tres
anni egyptij: tres menses. 16. dies. 23. hore equales. Quod vō fuit inter secū-
dam et tertiam: annus vnus egyptius: vnus mensis: septem dies: et septē ho-
re equales. Motus verus Iouis in primo interuallo temporis fuit. 104. par-
tes et 43. m. Et motus medius longitudinis. 99. partes: et 55. m. In secundo
aut̄ interuallo motus Iouis verus. 36. partes: et 30. m. Medi^o vō motus. 33.
partes et 26. m. His p̄missis procedamus per omnia sicut in Arte: de-
scribendo circulum ecentricum. super cuius centro motus Iouis regularita-
tem habet: qui sit. a. b. g. et punctus. a. prime habitudinis. b. secunde. g. vō ter-
tie. Intra hunc circulum sit centrum mundi. d. p̄ctus. ducaturq; linea. d. g.
donec occurrat circūferētie in puncto. e. A p̄ctis item. a. et. b. due linee. a. d.
et. b. d. protrahantur. et tres cho: de. e. a. a. b. et. e. b. tres quoq; perpendicu-
res. a. t. b. h. et. e. 3. Quia aut̄ angulus. b. d. g. ex p̄siderationib^o notus est: erit
proportio. d. e. ad. e. b. nota. Angulus vō. b. c. g. propter arcū. b. g. est notus.
quare residuus angulus. e. b. h. cognitus. et ideo proportio. b. e. ad. e. h. nota.
vnde. b. e. linea respectu. d. e. nota fiet. Item quia angulus. a. d. g. notus est p̄
cōsiderationes: erit etiam angulus. a. d. e. scitus. et ideo linee. d. e. ad. e. 3. pro-
portio manifesta. Angulus aut̄. a. e. g. notus est propter arcum. a. g. notū. q̄re
cum prius angulus. a. d. e. sit notus: relinquetur angulus. d. a. e. cognitus. Et
ideo proportio. a. e. ad. e. 3. inuenta. quare si. e. 3. mediam posuerimus: veniet
a. e. respectu. d. e. nota. cuius quidem respectu etiam nota fuit linea. b. e. vnde
b. e. et. a. e. inter se note erunt. Est aut̄ angulus. a. e. b. propter arcum. a. b. no-
tus. et angulus. t. rectus: quare vtraq; linearum. a. t. et. e. t. respectu. a. c. no-
ta erit. dempta igitur. e. t. ex. b. e. nota: manebit. b. t. cognita: propter quam et

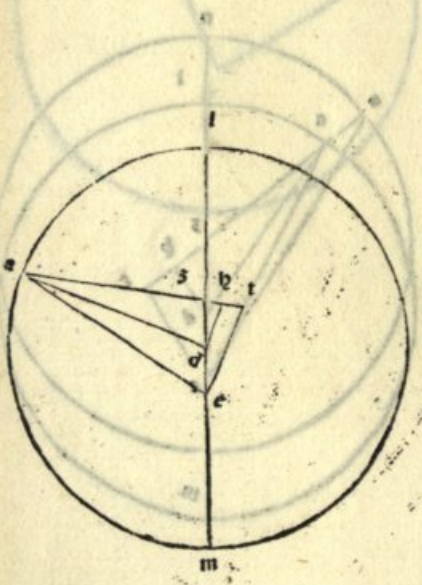
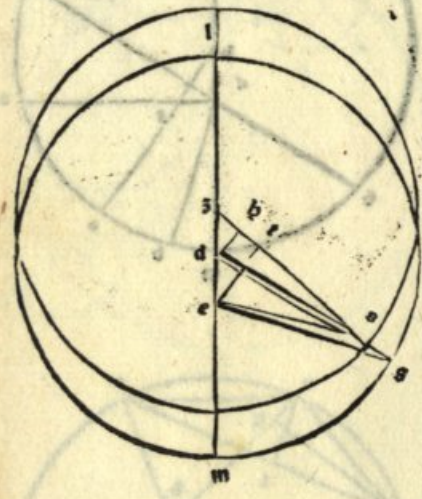
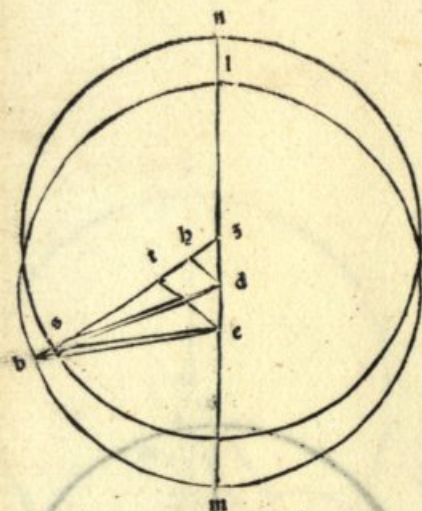
ta. Sed ex a. d. semidiametro eccentrici: et d. b. iam nota constabit linea. a. b. cui si. b. t. equalem. b. z. adieceris: veniet tota. a. t. nota. ex qua z. linea. e. t. dupla ad. d. b. nota fiet. a. c. quare angulus. e. a. t. cognit⁹ erit. Similiter ex. 3. s. semidiametro equantis: et. 3. t. nota fiet tota. s. t. que cum. e. t. notam facient linea. s. e. vnde angulus. e. s. t. scitus erit. quo dempto ex angulo. e. a. t. relinquetur angulus. a. e. s. cognit⁹ cuius quidem arcum loco epicycli in prima habitudine superaddam⁹: z. collecta in noua operatione vtamur. ¶ Pro secunda aut habitudine ponamus dispositione prioris similem: nisi q^o punctu. b. vicinius sit opposito augis. Ex angulo itaqz. n. 3. b. per precedentem nota erit proportio. 3. d. ad vtraqz linearum. d. b. et. b. 3. nota. vnde etiam vtraqz earu respectu semidiametri equantis nota erit. Ablata igit. t. 3. dupla ad. b. 3. ex linea. s. 3. manebit. s. t. nota. que cum linea. e. t. dupla ad. d. b. notificabunt lineam. s. e. vnde angulus. e. s. t. notus erit. Item ex. d. b. semidiametro eccentrici: et. d. b. nota constabit linea. b. b. cui si dempseris lineam. t. b. manebit linea b. t. nota. ex qua z. linea. t. e. dupla ad lineam. d. b. cognita veniet linea. b. e. et ideo etiam angulus. e. b. t. notus erit: quem ex angulo. e. s. t. minuem⁹: vt relinquetur angulus. b. e. s. notus. huius aut anguli arcum ex vero loco epicycli in secunda habitudine minuemus: z. cum residuo operamur in noua operatione: quemadmodum etiam in marte actum est. ¶ In tertia deniqz habitudine non mutemus figure characteres. Verum huius habitudinis notam post oppositum augis statuamus. Erat aut angulus. g. 3. d. cognit⁹: quare vtraqz linearum. d. b. et. b. 3. respectu. d. 3. cognita erit. Dempta igit. t. s. nota. ex q^o quide et linea. e. t. nota reddet linea. e. s. vnde etiam angulus. e. s. t. notus fiet. Item ex. d. g. et. d. b. notis: manifestabit linea. b. g. Inde aut reiecta linea. b. t. manebit linea. t. g. cognita. ex q^o deniqz et. e. t. nota erit. e. g. z. angulus. e. g. t. inuentus. que si ex angulo. e. s. t. minuerimus: relinquetur angulus. g. e. s. notus. cuius arcum ad verum locum epicycli in tertia habitudine addamus: z. collecto in noua operatione vtamur. His veris motibus iam repertis vtamur vice eorum quos per considerationes accepimus: z. per differentias eorum: retentis medijs motibus antea inuentis: extrahamus denuo eccentricitate et distantiam singularum habitudinū ab auge eccentrici: vel ab eius opposito. Iterum quoqz arcus huiusmodi paruos inquiramus. Et vt prius pergamus donec certitudinem bonam nacti fuerimus. Cuius quidem indicium erit quando arcus isti parui in aliqua operatione inuenti: eis qui in sequenti inueniuntur: arcibus equantur. Ptolemeus aut optimus hanc centro:um distantiam ad semidiametru eccentrici. 60. partiu p^ostituta reperit. 5. partiu z. 50. m.

Propositio iij.

Quod ea que de eccentricitate z. trium habitudinū ab auge vel eius opposito distantijs conclusa sunt: experimento respondeant observationum: numeris offendemus.

¶ Si ex eccentricitate nouissime delusa: z. ex distantijs trium habitudinū ab auge vel opposito augis equantis reperiemus eas distantias inter se trium habitudinū respectu centri mundi: quas per considerationes accepimus: certum erit omnia bene inuenta esse. Sit itaqz eccentricus epicycli delator: circulus. l. a. m. super centro. d. In cuius diametro per auge z. oppositam eius transeunte: que est. l. m. sit punctus. 3. centrum motus equalis.

Undecimus

et. e. centrum mudi. sitq; a punctis habitudinis prime ductis lineis. a. z. a. d. et. a. e. Ex precedenti aut angulus. l. z. a. notus erat: quare vtraq; linearu. d. b. et. b. z. respectu. d. z. erit cognita. Et cum. a. d. sit semidiameter eccentrici: erit linea. a. b. nota. cui si. b. t. equalem. b. z. adiecerimus: erit tota. a. t. cognita. s; e. t. dupla est ad. d. b. vnde ipsa nota. per qua z lineam. a. t. nota fiet linea. a. e. et angulus. e. a. t. qui demptus ex angulo. l. z. a. relinquet angulu. a. e. l. notu: qui est distantia vera habitudinis prime ab auge eccentrici. ¶ Preterea in secunda habitudine: quam punctus. b. notat: quia angulus. b. z. m. notus est ex precedenti: erunt linee. d. b. b. z. t. b. et. e. t. modo iam sepe dicto note. Ex linea aut. d. b. et. d. b. cognoscetur linea. b. b. z. residua. b. t. que cum linea. t. e. manifestabit lineam. b. e. quamobrem z angulus. e. b. t. notus erit. qui cum angulo b. z. m. noto equantur angulo. b. e. m. scz distantie vere secunde habitudinis ab opposito augis ecetrici. Prius aut constabat distantia habitudinis prime ab auge eccentrici. manifesta igitur erit distantia duaru habitudinū inter se. ¶ In tertia deniq; habitudine: qua representat punctus. g. quia angulu. g. z. m. notum fecit precedens: erunt iterum linee. d. b. b. z. t. b. et. e. t. note. Ex linea itaq; d. g. et. d. b. nota fiet. g. b. a qua subtracta. t. b. manebit. t. g. cognita: q̄ cum. e. t. manifestabit lineam. g. e. vnde etiam angulus. e. g. t. notus erit. que si angulo. g. z. m. prius noto coniungerimus: prodibit angulus. g. e. m. notus scz distantia habitudinis tertie ab opposito augis. Quam quidem distantia si distantie secunde habitudinis ab opposito augis coniungerim: proueniet distantia illarum duaru habitudinū inter se. Si igit diligēter numerabim: reperiemus distantias has equales eis: quas per cōsiderationes accepim. q̄re ptenti erimus in his: que sup: a de eccentricitate z rebus alijs conclusim.

Propositio .v.

Inter qua in parte orbis signorum auge eccentrici habeat percunctari.

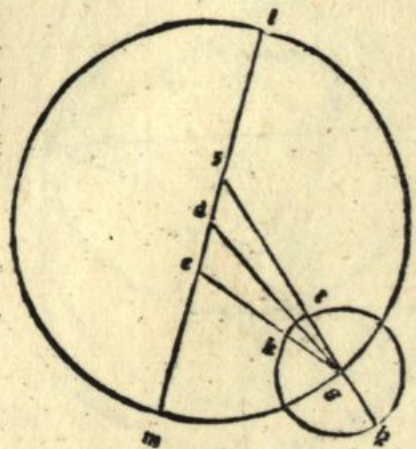
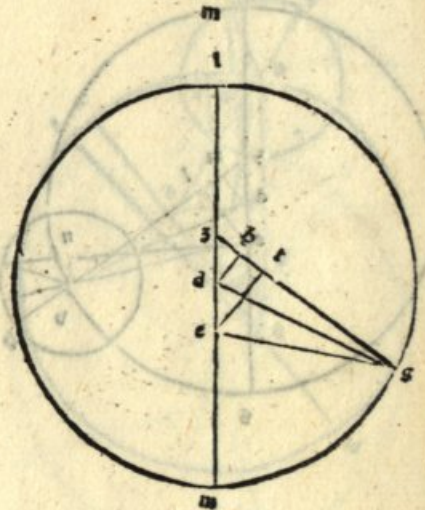
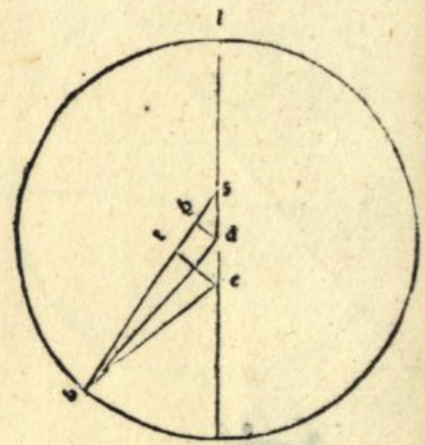
Distantiam tertie habitudinis ab opposito augis eccentrici precedens elicit. sed z huius habitudinis in orbe signoru notus est locus ex p̄sideratione: quare z locus oppositi augis cognitus erit: z sequēter locus augis. Inuenit aut Ptolemeus locum augis in. 11. g. virginis. nam locus tertie habitudinis erat in. 14. g. et 23. m. arietis. Distantia vo eius ab opposito augis sm signorum successione erat. 33. g. et. 23. m. qua si a. 14. g. z. 23. m. dempserim: accommodata vna integra reuolutione: proueniet oppositum augis ad. 11. g. pisciu. In cuius diametrali oppositione constat auge esse.

Propositio .vi.

Inter quomodo medium Jouis in Zodiaco: eiusq; distantiam ab auge epicycli media in aliqua trium habitudinū patefacere.

Huius cognitio sequentib; seruiet. In habitudine itaq; tertie notus erat angulus. g. z. m. scz medie distantie ab opposito augis: z erat locus oppositi augis cognitus. quare per additionem huiusmodi distantie ad locum oppositi augis ad medium locum iouis perducemur. ¶ Amplius descripto epicyclo. b. t. k. super centro. g. querimus arcum. b. t. k. Ex prioribus aut constabat angulus. g. e. m. distantie scz vere ab opposito augis. iteq; angulus. g. z. m. distantie medie ab eodem. vnde notus

erit reliquus angulus intrinsecus. e.g. 3. et arcus. t.k. cognitus. quem si semicirculo addiderimus: prodibit arcus. b.t.k. quesitus.

Propositio vij.

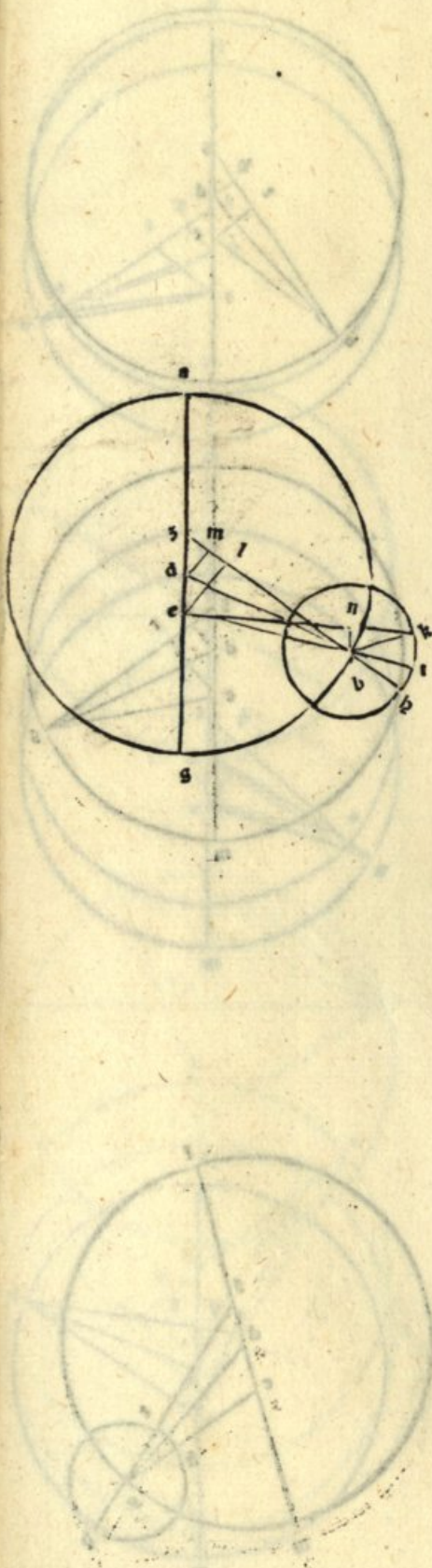
Rapportione semidiametri epicycli ad semidiametrum eccentrici manifestare.

In anno secundo Antonij. 26. die mensis Mesre: ultimi scilicet ante ortum solis: quinq; horis equalibus fere a medio noctis Ptolemeus per armillas ad aldebaran rectificatas locum iouis verum reperit in. 15. gra. 7. 45. mi. geminor. Erat enim oino iupiter sem visum coniunctus lune: nisi quod luna modico declinatio: fuit ad meridiem. Et locus lune ex numeratione Ptolemei tunc itidem sem visum erat in 15. gra. 7. 45. mi. geminor. In hac autem consideratione erat sol medio cursu suo in. 16. gra. 7. 11. m. cancri. 7. medium celi. 2. gra. arietis. Quo recitato describo eccentricum epicycli delatozem super centro. d. qui sit. a. b. g. In cuius diametro per augem 7. oppositum eius transeunte. a. g. punctus. 3. sit centrum motus equalis. et. e. centrum mundi. deinde super puncto. b. post oppositum augis: quemadmodum ipsa consideratio exigit: describo epicyclum. h. t. k. sitque planeta in puncto. k. Producam denique lineas. 3. b. b. d. b. e. b. t. et. c. k. et. b. k. duasque perpendiculares. d. m. et. e. l. ad lineam. 3. b. 7. perpendicularem. b. n. Quia autem tempus: quod est inter hanc considerationem 7. eam pro qua in precedenti locum medium planete didicimus notum: erit medius motus planete huic tempori respondens cognitus. Qui quis nondum satis correctus sit: nihil tamen in hoc erroris inducet. Sed erat locus medius in ea consideratione notus: ergo 7. nunc datus erit. Ex loco autem oppositi augis: 7. medio loco planete iam cognito notus erit angulus. b. 3. g. 7. erit utriusque linearum d. m. et. m. 3. ad lineam. d. 3. proportio nota. quare quelibet earum respectu. d. 3. erit nota. Ex semidiametro autem. d. b. 7. linea. d. m. nota fiet linea. b. m. 7. residua. l. b. postquam. l. m. equalis. m. 3. abijcit. Ex qua quidem 7. e. l. dupla ad. d. m. cognoscetur. b. e. quamobrem etiam angulus. e. b. l. cognitus erit. Propter angulos autem. e. 3. b. et. e. b. 3. notos: scietur angulus. g. e. b. distantia scilicet centri epicycli ab opposito augis eccentrici. Deinde sicut inuenitur est locus medius planete: ita inuenietur distantia eius ab auge epicycli media: scilicet arcus. b. k. Prius autem notus erat angulus. e. b. 3. cui contrapositus est angulus. b. b. t. unde arcus. b. t. notus. quo dempto ex arcu. b. k. relinquetur arcus. t. k. argumenti veri planete. 7. angulus. t. b. k. notus erit. Ex loco autem planete per observationem cognito: 7. ex loco oppositi augis scietur. g. e. k. Prius autem notus erat angulus. g. e. b. quem relinquetur angulus. b. e. k. scietur. qui denique demptus ex angulo. t. b. k. relinquetur angulum. b. k. e. cognitum. Et cum angulus. n. sit rectus: erit utriusque linearum. e. b. et. b. k. respectu. b. n. nota proportio. quare. b. k. semidiameter epicycli respectu. e. b. nota erit. Sed erat. e. b. respectu semidiametri eccentrici nota quem etiam. b. k. respectu eiusdem data veniet: quod expectabatur demonstrandum. Inuenit autem Ptolemeus semidiametrum epicycli. 11. partium 7. 30. mi. huiusmodi de quibus. 60. habet semidiameter eccentrici.

Propositio viij.

Vmedij motus Jouis inuenti certiores habeant ingenium fatigare.

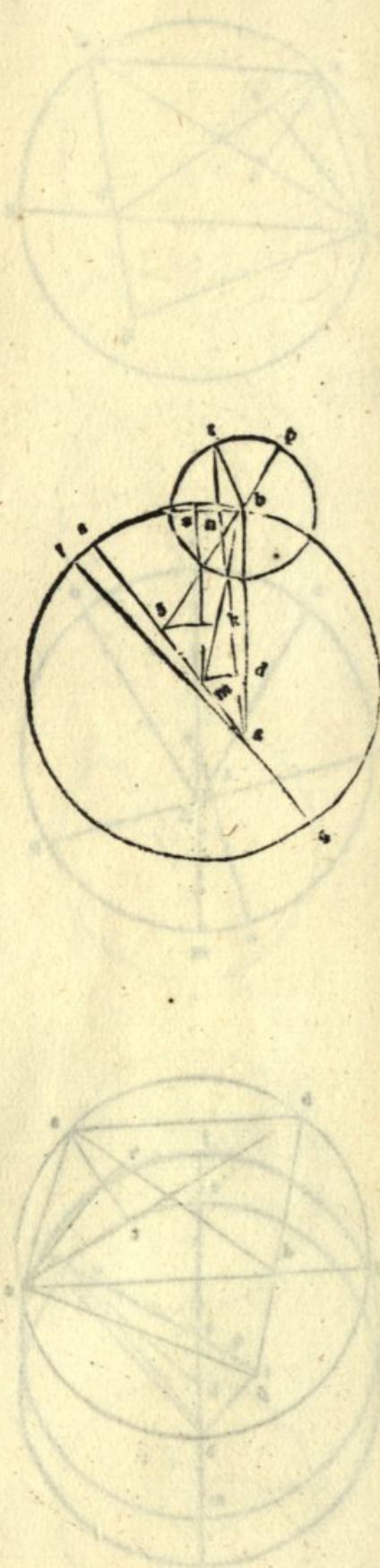
Quemadmodum in marte illud attentando processimus: hic

Undecimus

pergemus eligentes considerationem vnam: que nos locum iouis doceat q̄ certissime in anno. 45. s̄m tempus Dionysij die decimo m̄sis nominati Iuuenū Ptolemeo recitante videbatur stella iouis cooperire stellam fixā cācri: cuius Asinus meridianus nomen est. Fuit aut̄ hec consideratio in anno. 83. a morte Alexandri. 17. die mensis Athica: vndecimi sc̄z transacto: in matutino diei. 18. dum medio cursu suo sol esset in. 9. ḡ. 7. 56. m̄. virginis. Huius stelle fixe locus erat in anno primo Antonij in. 11. ḡ. 7. 20. m̄. cancri. Sed p̄cessit hec p̄sideratio in. 378. annis fere: quib⁹ s̄m numerationē Ptolemei de motu octave sphere respōdent. 3. ḡ. 7. 47. m̄. q̄re in ipsa consideratione locus stelle fixe: qui 7 iouis erat locus: fuit in. 7. ḡ. 7. 33. m̄. cācri. Similiter quia locus augis iouis Ptolemei tempore fuit in. 11. ḡ. virginis: in hac p̄sideratione oportuit fuisse in. 7. ḡ. 7. 13. m̄. eiusdem. ¶ Nunc proposito parata est via nostro. ¶ Dingamus eccentricū. a. b. g. super centro. d. in cuius diametro. a. g. per augē et eius oppositū transcunte sit p̄ctus. e. centrū m̄di. et. 3. centrū motus eq̄lis. Sitq̄z epicyclus descriptus super puncto. b. in cuius circūferētia p̄ctus t. planetā in consideratione ipsa representet. Ductis lineis. 3. b. h. d. b. e. b. e. t. et. b. t. 7 super lineam. e. t. perpendicularis demittatur a puncto. d. q̄ sit. b. n. hec continuetur donec occurrat lineę. d. s. equidistanti. e. n. ita vt angulus. s. fiat rectus. Ducantur p̄terea due perpendiculares. d. m. et. 3. k. ad duas lineas. e. t. et. d. b. Linea autē mediij motus solis in hac consideratione sit. e. l. Quia itaq̄z locus augis notus est: cum loco solis medio: 7 loco planete vero: erit angulus. l. e. t. notus: 7 ei coalternus. b. t. e. Sed angulus. n. est rectus: ergo latus. b. n. trianguli. t. b. n. notum erit respectu. b. t. Item propter locū augis notum: 7 locum planete datum: angulus. b. t. e. scietur. Sed angulus. m. est rectus: ergo. d. m. respectu. d. e. nota. Cui quidē equalis est. s. n. u. sic tota b. s. est cognita respectu semidiametri eccentrici. d. b. cum. b. t. et. d. e. respectu eiusdē note sint trianguli: igitur. b. d. s. rectanguli duo latera nota sunt. q̄re oēs eius anguli dati cū reliquo latere. eritq̄z ex hoc totus angulus. a. d. b. cognitus. vnde. 3. k. et. k. d. respectu. d. 3. 7 semidiametri eccentrici note erunt. relinquatur ergo. k. b. nota. ex qua 7 linea. 3. k. patefiet linea. 3. b. cū angulo. 3. b. k. Sic duo anguli. 3. d. b. et. 3. b. d. noti sunt. 7 ideo angulus. a. 3. b. extrinsec⁹ notus dabitur. qui quidem est distantia media epicycli ab auge. Sed erat notus angulus. a. e. l. distantie medie solis ab auge ecētrici iouis. Hi duo anguli ex supra declaratis equantur angulo. b. h. t. Est enim punctus. h. auge media epicycli. quare angulus. b. h. t. cognitus: 7 arcus. h. t. scitus. Conclufimus itaq̄z distantiam planete s̄m cursum medium longitudinis ab auge eccentrici. Est enī locus augis cognit⁹: quare 7 medius locus planete datus. In sexta hui⁹ simile docuimus. Patebit itaq̄z differentia duorum locorum: si qua sit. Q̄ si medius motus per tabulas extractus huic differentie equalis fuerit: bonas credemus esse tabulas. Si vō non: excessum diuidem⁹ in dies oēs: qui inter duas sunt considerationes. 7 quod exibat: addem⁹ motui diei vnus ex tabulis accepto: si addendū fuerit. Aut minuemus: si minuendū: 7 proueniet motus vnus diei correctus. ex quo deniq̄z nouas tabulas fabricabimus: quē ad modum in ceteris actum est. Similiter poterimus emendare motum mediū diuersitatis. Verumtamen cum motus diuersitatis medius a motibus medijs solis 7 alicuius trium superiorum dependeat: satis erit emendasse medium longitudinis motum.

Propositio ix.

De tempore statutum medio motui Jouis in longi-
tudine radicem firmare.

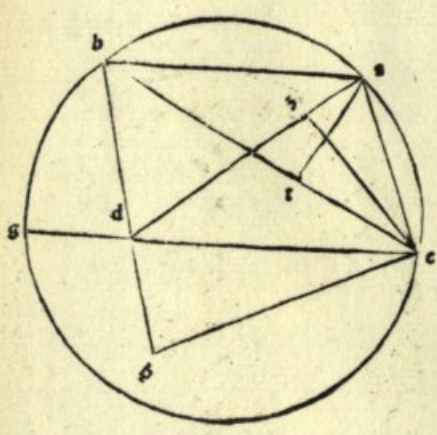
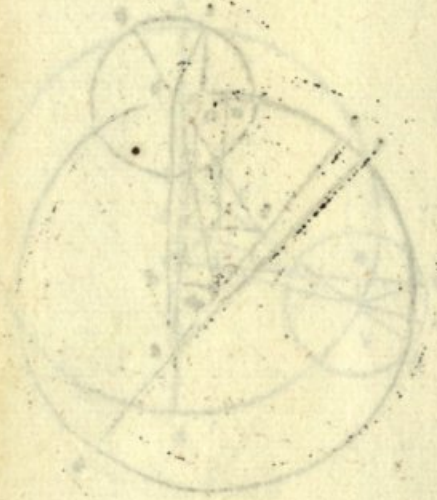
Ex premissa habes medium motu iouis ad certum tempus
Accipe itaqz ex tabulis iam innovatis medium motum corre-
spondentem differentie duorum temporum: illius scz ad quod
medium precedens eliciuisti: et alterius cui radicem adaptare
instituis. Hunc itaqz motum deme ab eo: quem ex consideratione eliciuisti: si
ad tempus preteritum radicem cupis. aut adde eidem: si ad tempus futurum:
et habebis radicem cupitam. Radicem aut medij motus diuersitatis dabunt
due radices: medij motus solis scilicet et medij motus planete: postqz alter
ex altero subtrahetur.

Propositio .x.

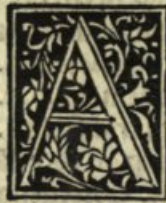
De diuersitate motuum Saturni tandem rationa-
biliter speculari.

Principio locum augis comperisse studebimus: qm preter
eum qui ianua ceteris est: sicut neqz in marte ioue nihil vnquam
in saturno efficiemus. Ex tribus itaqz considerationibus: qua
in parte zodiaci eius aux fuerit: docebimur. Quarum primam
Ptolemeus fecit in anno. 11. Adriani. Dum eni in duabus noctibus se sequen-
tibus ad saturnum respiceret: reperit eum in prima nondum peruenisse ad ha-
bitudinem extremitatis noctis. In secunda vero nocte reperit eum transiisse
huiusmodi habitudinem. Trutinando eum elicit fuisse in huiusmodi habi-
tudine post meridiem septimo die mensis Machur: sex horis equalibus: dum
locus eius verus eet in .1. g. 7. 13. m. libe: quoniam sol suo cursu medio erat in
1. g. 13. m. arietis. In secunda consideratione: que fuit in anno. 17. Adriani. 4
horis equalibus transactis a meridie diei. 18. mensis Athica: vndecimi scz: saturnus
erat p oppositu ad locum solis medium in .9. g. 7. 40. m. sagittarij. In
anno aut. 20. Adriani saturnus fuit in hac habitudine extremitatis noctis in
meridie diei. 24. mensis Desre: vltimi scz. et verus eius locus in .14. g. 14. m.
capricorni. Tempus itaqz quod a prima habitudine fluxit in secundam: fuit
sex anni egyptij. 70. dies: et 22. hore equales. In quo quidem tempore medius
motus saturni fuit. 75. partes sine gra. 7. 43. m. Tempus vero a secunda habi-
tudine ad tertiam fuit tres anni egyptij. 35. dies: et 20. hore equales. Et me-
dius motus saturni in eo. 37. g. 7. 52. m. Notus aut verus eius in primo in-
teruallo teporis fuit. 68. g. 27. m. In secundo vero intervallo. 34. gra. 7. 34. m.
His recitatis repetamus figuram: quam superius ioui exarauimus. In qua
cum angulus. b. d. g. notus sit: erit proportio. d. e. ad. e. b. nota. Sed angulus
b. e. g. notus est: propter arcum. b. g. numeratum: fit igitur angulus. e. b. d. re-
liquus intrinsecus cognitus: et proportio. b. e. ad. e. b. scita. Cum itaqz ta. d. e.
qz. b. e. respectu. e. b. habeat proportionem notam: erit. b. e. nota respectu. d. e. Si-
militer ex angulo. a. d. e. propter angulum. a. d. g. notum erit. 3. e. respectu. d. e.
cognita. Est aut angulus. a. e. d. notus propter arcum. a. b. g. notum. quare resi-
duus. e. a. d. scitus. Et ideo proportio. a. e. ad. e. 3. inuenta. Proportio igitur. a. e.
ad. d. e. cognita veniet. Due itaqz linee. a. e. et. b. e. respectu linee. d. e. manife-
stam habent quantitate: que ipse inter se note erunt. Cum aut angulus. a. e. b.
ex arcu. a. b. sciatur: erit vtraqz linearum. a. t. et. t. e. respectu. a. e. cognita. vnde
et residua. t. b. Inde quoqz. a. b. notificabitur. Est aut. a. b. respectu diametri

tur. a. e. vnde etiam angulus. e. a. t. scitus erit. **Q** si iunxerimus duas lineas notas. 3. s. scz semidiametrum: 7. 3. t. fiet tota. t. s. scita. propter quam 7 lineā e. t. patefiet linea. e. s. 7 angulus. e. s. t. quem si ex angulo. e. a. t. extrinseco mī nuerimus: relinquetur angulus. a. e. s. inuentus: qui querebatur. **I**n habitudine v̄o secunda simili syllogismo ex angulo. l. 3. s. omnīū linearum. d. b. b. 3. e. t. et. t. b. ad linem. d. 3. proportionēs note erūt: quare vnaqueqz earum respectu semidiametri eccentrici nota erit. Ex lineis aut. d. b. et. d. b. nota erit b. b. cui adiecta. b. t. fiet tota. b. t. scita. propter quam 7 lineam. e. t. scief linea e. b. cum angulo. e. b. t. Linee aut. s. 3. et. 3. t. note: cum. e. t. notificabunt lineā e. s. 7 angulum. e. s. t. quo sublato ex angulo. e. b. 3. relinquetur angulus. b. e. s. quesitus. **E**t in habitudine tertia per omnia similiter agemus: donec angulum. g. e. s. reperiemus. Sed ne sermone longiori obtundaris: bis angulis aut eorum arcibus vtaris sicut in ioue 7 marte fecisti: totiens repetendo hoc opus: quotiens oportū fuerit. Inuenit aut Ptolemeus: dum poneret semidiametrum ecētrici. 60. partiū 7. 50. m. centrum aut deferentis epicyclū mediū itidem posuit vt in alijs inter centrū mundi 7 centrum equantis.

Propositio xij.

Arcus a stella in duobus temporum intervallis vero cursu descriptos: ex eis que conclusa sunt reperire. Unde liquidū erit: eccentricitates cum ceteris rebus bene inuentas esse.

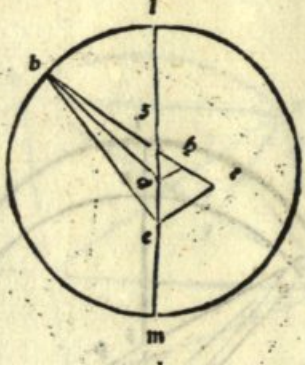
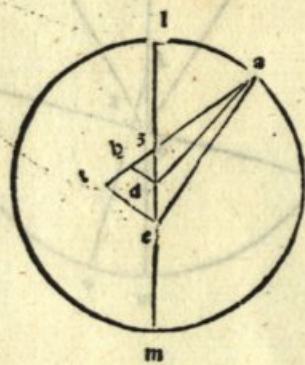
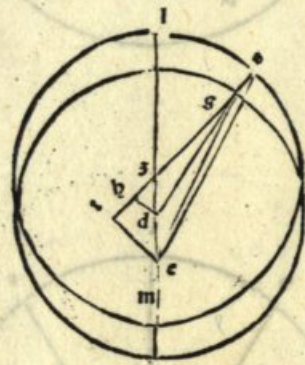
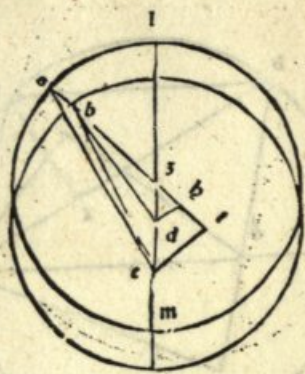
Nisi tres ille habitudines saturni aliter q̄ in ioue cecidissent: ad superiora te remitterē. Oculis itaqz tuis figuras tres obieci: quē ad modum trina compellit observatio. Accipe ergo primā: in qua circulus. l. m. delato: epicycli estimetur super cētro. d. In cuius diametro. l. d. m. p̄ctus. l. sit aux. 3. v̄o centrum motus equalis. et. e. centrum mundi. sitqz. a. punct⁹ prime habitudinis. ductis lineis. e. a. d. a. et. 3. a. duabusqz perpendicularibus d. b. et. e. t. Ex processu aut̄ precedentis. l. 3. a. angulus sit notus. 7 ideo proportionēs linearum. d. b. b. 3. t. b. et. e. t. ad lineam. d. 3. cognite erunt. omnes igitur ille linee respectu semidiametri eccentrici note erunt. Ex lineis aut. d. b. et a. b. cognosce. a. b. cui adiecta. t. b. nota veniet tota. a. t. propter quā deinde et lineā. e. t. inotescet linea. e. a. 7 ideo angulus. e. a. t. notus erit. quo dempto ex angulo. l. 3. a. prius noto: relinquetur angulus. l. e. a. notus: qui est distātia vera prime habitudinis ab auge ecētrici. **I**n secūda v̄o habitudine omnino similibus medijs vtaris. Angulus. b. e. l. notus erit: distātia scz habitudinis secunde ab auge. Nos itaqz duos angulos si coniectos videbis equales arcui: quē stella vero cursu in primo intervallo tēporis descripsit: recte stat. **D**einde pro habitudine tertia non dissimiliter angulus. g. e. l. notus erit. A quo quidē angulo g. e. l. angulū. b. e. l. demas. 7 residuū: si fuerit eq̄le arcui quem stella per motum verum in secūdo temporis intervallo descripsit: iam certum est: omnia bene inuenta esse. Quandoquidem cū considerationibus plane concordant: igitur zc.

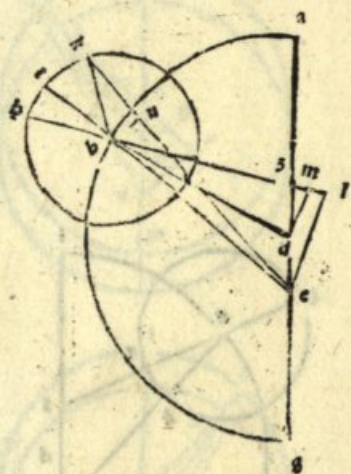
Propositio xiiij.

Saturno deniqz in orbe signozū existente sue augis locus ab astronomo scitus desideratur.

Quia vniuscuiusqz trium habitudinū ab auge distāntiam precedens elicit: 7 cuiuslibet earum locus in orbe signoz per

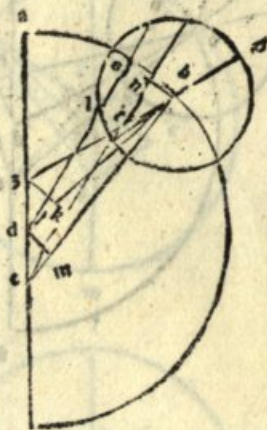
laris. b. n. super lineam. e. k. Quia autem locus medius planete ad instans
 buius considerationis notus est: et locus augis similiter: erit angulus. a. z. b.
 notus. Et ideo omnes ille linee. d. m. m. z. e. l. et. l. m. respectu. d. z. et semidia/
 metri eccentrici note fiunt. Ex semidiametro autem. b. d. et linea. d. m. cogni/
 ta redditur linea. b. m. cui si adicceris lineam. l. m. erit tota. b. l. scita. Ex qua
 deniqz et linea. e. l. inuenietur linea. e. b. cum angulo. e. b. l. Prius autem no/
 tus fuit angulus. a. z. b. quare reliquus intrinsecus. a. e. b. notus erit. Est autē
 locus verus planete ex cōsideratione patens: et locus augis notus. quare an/
 gulus. a. e. k. scitus erit. Quo dempto ex angulo. a. e. b. relinquetur angulus
 k. e. b. notus. vnde proportio linee. e. b. ad. b. n. nota veniet. Item angulus. b.
 b. k. notus est. Ipse eni est distantia planete ab auge media epicycli. Ex quo
 si projiciem^o angulum. b. b. t. equalem angulo. e. b. l. prius noto: manebit an/
 gulus. t. b. k. scitus. et ideo reliquus intrinsecus. b. k. e. vnde proportio. b. k. ad
 b. n. cognita fiet. Sed respectu. b. n. fuit etiā nota. e. b. ergo semidiameter epi/
 cycli respectu. b. e. et psequēter respectu semidiametri eccentrici non erit igno/
 ta: quod intendebatur. Ptolemeus autē huic epicycli diametro sex partium et
 30. m. fere mensurā dedit. huiusmodi in quā partium: quarum semidiameter
 eccentrici deferentis epicyclum habet. 60.

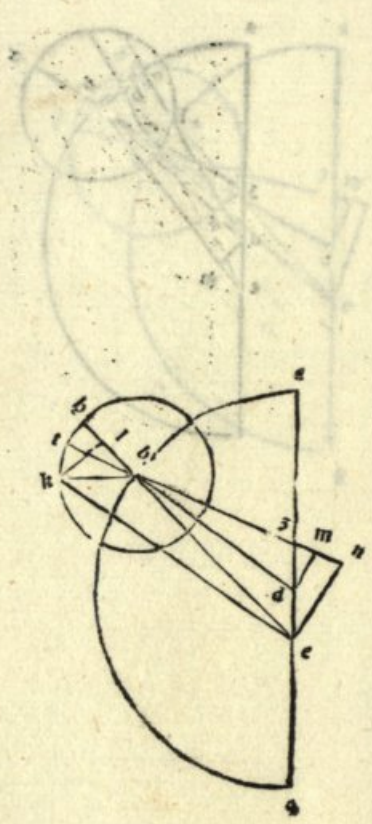
Propositio xvij.

Medios Saturni motus admodū certos efficere.

Que pro marte et ioue aperta est via: ad intentum nos per/
 ducer: si prius per considerationem locum saturni verum acce/
 perimus. In anno itaqz chaldeorum. 802. in mense corum no/
 minato Lhestendesin: in die quinto: circa principiu noctis: vi/
 debatur saturnus sub humero meridiano virginis duobus di/
 gitis. Nec autē cōsideratio fuit a principio Nabuchodonosaris in anno. 519.
 14. die mensis Tobi: quinti scz transacto: circa principium noctis: dum me/
 dio cursu sol peruenisset ad. 6. gra. et. 10. mi. piscium. Huius autem stelle fixe
 fm numerationem Ptolemei locus fuit in primo anno Antonij in. 13. gra. et
 10. minu. virginis. Sed inter hanc considerationem antiquam et primū an/
 num Antonij fuerunt anni egyptij fere. 366. quibus de motu stellarum fixa/
 rum respondent. 3. gra. et. 40. mi. fere. Quos si a. 13. gradibus et. 10. minutis
 dempserimus: manebit locus huius stelle in. 9. gra. et. 20. minu. fere virginis
 Similiter aux saturni: que tempore Ptolemei fuit in. 23. gra. scorpionis: tūc
 erat in. 9. gra. et. 20. minu. fere scorpionis. Describamus igitur figuram:
 qualem superius pro ioue posuimus: nisi qd epicyclum hic aliter: et planetam
 in epicyclo: locūqz solis medium: quemadmodū in hac consideratione acci/
 dit statuamus. Erat autem in hac consideratione et locus augis notus: et lo/
 cus planete: quare angulus. a. e. t. cognitus. Sed et medi^o locus solis patens:
 quare angulus. a. e. l. inuentus. Et ideo totus angulus. t. e. l. cognitus: cui eq/
 lis propter equidistantiam linearum. e. l. et. b. t. angulus. e. t. b. vnde angu/
 lus. b. t. n. cognitus. Sed angulus. n. est rectus: fit igitur proportio. b. t. semi/
 diametri epicycli ad. b. n. nota. Sed propter angulum. a. e. t. notum: siue. a. e.
 m. et angulum. m. rectum fit proportio. d. e. ad. d. m. nota. Vtraqz igitur li/
 nearum. d. m. et. b. n. respectu semidiametri eccentrici nota erit. Est autem. d.
 m. eqlis. n. s. hinc tota. b. s. cognita. Cum igitur angulus. s. sit rectus: et. d. b.

aut. d. b. z linea. d. m. inotescet linea. b. m. cui si addideris. m. n. veniet linea b. n. nota. propter quam z lineam. e. n. nota erit. e. b. hinc angulus. e. b. n. cognitus erit. ¶ Preterea supponit argumentum medium: scz arcus. t. k. Est aut arcus. t. b. notus: propter angulum. t. b. h. equalem. e. b. n. angulo prius cognito. sic totus arcus. b. k. scit⁹ est. z ideo angulus. b. k. b. notus. quare propter angulum. l. rectum: vtriusqz linearu. k. l. et. b. l. ad lineam. k. b. semidiametrum scz epicycli proportionem habebit notam. Semidiameter aut epicycli respectu semidiametri eccentrici nota est. vnde hoc respectu predictae lineae note erunt. Sed erat nota linea. e. b. cui addamus. b. l. lineam: z tota. e. l. nota fiet. ex qua z linea. k. l. scita erit linea. e. k. hinc angulus. k. e. l. notus veniet. Cum aut angulum. e. b. z. prius notum ex angulo. a. z. b. demperimus: relinquet angulus. a. e. b. et. b. e. k. ex quo habebit totus angulus. a. e. k. q est distantia vera planete ab auge eccentrici. Cum aut locus auge respectu principij arietis pateat: erit distantia vera planete a principio arietis nota: qua verum motum vocant: quod expectabatur ostendendu. ¶ Ne aut numeranti crebra numerorum multiplicatio atqz diuisio: siue radicum extractio: aut alia quenis operatio tedium pareret: maiores nostri tabulas operantiu confecerunt: in quibus angulos huiusmodi cognitu necessarios industrie collocauerunt. Quas equidem tabulas: si auscultare voles: dabo conficiendas. Tribus superioribus z venci vna sufficet via. Centro igitur medio: vt vocabulis vtat modernis: si minor fuerit quadrante: sinum rectum quere: sinuqz completi eius. quoz vtruzqz in eccentricitatem multiplica: z productum per sinum totum diuide. quodqz propter sinum centri medij exibat in se multiplicatum a quadrato semidiametri eccentrici demas. Et residui radicem addisce quadratam. eiqz radici id quod propter sinum complementi prouenerat superadde. productoqz in se multiplicato adde quadratum dupli eius quod per sinum centri medij venerat. Et collecti radix erit distantia centri epicycli a centro mundi ad hoc centru medium: quam serua. Deinde duplu eius quod per sinum centri medij venerat: in sinum totum extende. productum vo per radicem seruata partire. Exibit enim sinus equationis centri: cuius arcus est ipsa equatio centri. Quam: si libet: in tabula ex directo centri medij collocabis: Vt eam quandocuzqz opus fuerit: absqz proliza: qualis iam ostensa est operatione paratam habeas. ¶ Si vo centrum mediu plus quadrante fuerit: ipsum a semicirculo subtrahere: residuiqz sinum primum: vt breuius dicam sinum quozqz secundum: siue sinum completi eius elicias. quozum vtruzqz in eccentricitatem multiplica. z producto: um vtruzqz per sinu totum diuide. que aut exhibunt custodi. Quadratum itaqz eius quod per sinum primum exiuit: a quadrato semidiametri deme: z a radice quadrata residui id quod per sinum secundum exiuit subtrahere. Quodqz remaserit: in se ductu: duplo eius quod per sinum primum venerat in se multiplicato coniunge. Collecti naqz radix erit distantia centri epicycli a centro mundi: quam serua. Deinde duplum eius quod per sinum primum venit: in sinum totum multiplica: z productu per radicem seruata diuide. Exeuntis eni arcus erit ipsa centri eqtio qstia. ¶ Qz si centru medium qrtu circuli fuerit: eccentricitatis qdratu a qdrato semidiametri abijce. Relictu vo duplo eccentricitatis in se multiplicato adiunge. z collecti radix qdrata est linea: q centru epicycli a centro mundi distat: ea serua. Duplu deniqz eccentricitatis in sinu totum extende. productum vo per radicem diuide seruata. Nam sinus exeuntis arcus est equatio centri quesita.

Undecimus

Jam itaqz patet inter oēs eq̄tiones centri p̄ semicirculū cognoscendi. Reliq̄
 vo semicirculi equationes: quia inuentu similes: z in quantitate priorib⁹ eq̄/
 les sunt: p̄tereo. Centro enī epicycli equaliter vtrūqz ab auge medio quidē
 itinere distante equales accidunt centri equationes. Argumento: um deniqz
 equationes: vt cognite fiant: ordo poscit argumenti planete veri: si quadran
 te minus fuerit: sinum primū habeas z secundum: z vtrūqz eorum in nume
 rum semidiametri epicycli respectu semidiametri ecētrici superius elicium
 multiplica. productoz quoqz vtrūqz in sinum totum diuide. z quod per sinū
 secundum exiuit: distantie centri epicycli a centro mūdi adijce: collectūqz in
 se ductum: ei quod per sinū primū exiuit. in se multiplicato coniunge. Aggre
 gati enim radix quadrata distantiam corporis planete a centro mundi nu
 merabit: quam tene ad partem. Deinde id quod per sinum primū exiuit: in
 sinum totum extēde: z productum per radicem partire seruatam. Exibit enī
 sinus: cui⁹ arcus est equatio argumenti quesita. ¶ Si vo argumentū equatū
 plus quadrante fuerit: ipsum ex semicirculo abijce: z residui sinum primū et
 secundum ex tabulis suis addisce. Vtrūqz aut eorum in semidiametrum epi
 cycly multiplica. Vtrūqz etiam productum per sinum totum diuide: z quod
 per sinum secundum exiuerit: ex distantia centri epicycli a centro mundi mi
 nue. relictum vo in se ductū: ei quod per sinum primū exiuit: in se isidem mul
 tiplicato adijcias. Lōgregati enim radix quadrata distantiam co:poris pla
 nete a centro mundi p̄dicabit: quam seruabis. Deinde quod per sinum pri
 mū exiuit in sinum totum multiplica. productum vo per radicem seruatam
 diuide. nam quod exibit: est sinus rectus: cuius quidem arcus erit equatio ar
 gumenti cupita. ¶ Si huiusmodi verum argumentum equale quadranti sta
 tueris: quadratum semidiametri epicycli quadrato lineae: que epicyclū a cen
 tro mundi remouet: coniunge. z collecti radicem planete a centro mundi di
 stantiam appella. Deinde semidiametrum epicycli in sinum totum multipli
 ca. productum vo per radicem partire seruatam. Exeuntis nāqz arcus erit
 equatio argumenti quesita. Per semicirculum igitur argumento: um equa
 tiones non ignorabis. Reliquus aut semicirculus equationes prioribus ha
 bet equales: quare ipsum nunc missum facio. Has duas equationes oppone
 numeris suis in tabula: cum quibus queri solent: si tabulas voles habere cō
 positas. Si itaqz in motu suo centrum epicycli equalem semper habeat a cē
 tro mūdi distantiam: satisfacerent he due equationes pro motib⁹ equandis.
 Id vo non est. vnde vt motus euentur: z ne tabule solito plures fiant: cogi
 tandum erit de minutis proportionalibus: z diuersitatibus diametri: quem
 admodum in luna. Equationes tamen argumentoz hic reperientur ad sitū
 epicycli in longitudine ecētrici media. z ob hoc duplicib⁹ minutis propo:
 tionalibus opus erit. Excessus nāqz equationum: que relatiuis argumentis
 in auge z eius opposito respōdent: adeo magni sunt: q̄ si minutis propo:rtio
 nalibus simplicibus velut in luna vtaris: nimirum a vero recedes. Pro his
 ergo ea que circa lunā recitata sunt psule. ¶ Ad equationes mercurij deniqz
 quo pacto dep̄ehēdi queant: operam dabimus. z primo ad equationes cen
 tri veniemus. Si itaqz centrum medium fuerit minus. 60. gradibus: ipsum
 a semicirculo remoue: z residui cho:rdam per ecētricitatem multiplica. pro
 ductum vo per sinum totum diuide: z quod exibit serua. Deinde centro me
 dio adde suam medietatem: z collecti sinum primū elice cuni sinū secūdo: z
 vtrūqz eorum in prius seruatam multiplica. Vtrūqz etiam productum per
 sinum totum diuide. quodqz per sinum primum exibit: in se multiplicatum

a quadrato semidiametri aufer. & residui radicem quadrata: ei quod per sinum secundum exiuit superadde. Nam quod aggregabitur: erit distantia centri epicycli a centro motus equalis: quam serua. Postea sinum primum centri medij accipe: sinumque secundum & quemlibet eorum in eccentricitatem multiplica singula: & producta per sinum totum diuide. Quodque per sinum secundum exiuit: distantie prius seruate superadde. & collectum in se ductum: ei quod per sinum primum exiuit in se multiplicato coniunge. Nam collecti radix quadrata distantia centri epicycli a centro mundi numerabit: quam serua. Deinde vero id quod per sinum primum exiuit: in sinum totum multiplica. & productum per radicem partire seruatam. Exeuntis enim arcus erit equatio centri quesita. ¶ Si vero centrum medium fuerit. 60. gra. triplum quadrati eccentricitatis et quartam semidiametri minue. Relicti enim radix quadrata erit distantia centri epicycli a centro equantis: cum qua deinceps ut prius procedes. ¶ Si centrum medium plus sexaginta fuerit: minus tamen. 90. ipsum a semicirculo deme: & residui chordam addisce. quam per eccentricitatem multiplica: et productum in sinum totum diuide. quod vero exibit custodi. Item centrum medium cum medietate sua a semicirculo aufer: & residui sinum primum accipe sinumque secundum: & utrumque eorum in prius seruatam multiplica. utrumque vero productum per sinum totum diuide. Quodque per sinum primum exiuit in se ductum: a quadrato semidiametri eccentrici deme. & a radice residui id quod per sinum secundum exiuit subtrahere. Nam quod relinquitur: erit distantia centri epicycli a centro equantis: cum qua deinceps ut superius procede. Si autem centrum medium. 90. gra. fuerit: eccentricitatem in se multiplicatam a quadrato semidiametri eccentrici minue: & a radice residui eccentricitatem ipsam deme. quod enim remanebit: erit distantia centri epicycli a centro equantis. quam in se ductam eccentricitati in se multiplicata superadde. & collecti radix quadrata erit distantia centri epicycli a centro mundi: quam serua. Deinceps eccentricitatem per sinum totum multiplica: & productum per radicem diuide seruatam. exeuntis enim arcus est equatio centri quesita. ¶ Sed centrum medium si posueris plus. 90. gra. minus tamen. 120. procede ut antea in tertio casu ad habendum centri epicycli a centro equantis distantiam. quam quidem inuentam serua. Deinceps centrum medium a semicirculo subtrahere: & residui duos sinus primum & secundum accipe: utrumque eorum in sinum totum multiplica: & productorum utrumque per sinum totum diuide. & quod per sinum secundum exibit: a distantia prius seruata deme. Residuum vero in se ductum: ei quod per sinum primum exiuit in se ducto coniunge. Nam collecti radix quadrata erit distantia centri epicycli a centro mundi: quam serua. Postea id quod per sinum primum exiuit: in sinum totum multiplica: & productum per radicem seruatam diuide. Eius vero sinus: qui exibit arcum: scies esse equationem centri quesitam. ¶ Et si centrum medium. 120. gra. fuerit: eccentricitatem a semidiametro eccentrici deme: & relinquetur centri epicycli a centro equantis distantia: cum qua ut in precedenti casu operaberis. ¶ Si vero centrum medium plus. 120. gra. fuerit minus tamen semicirculo: Ipso ex semicirculo subtracto: residui chordam accipe: quam in eccentricitatem multiplica: & productum per sinum totum diuide. quod vero exibit seruandum est. Item a centro medio cum sui medietate semicirculum deme. & ei quod remaserit arcus sinum primum addisce atque secundum. Demum utrumque eorum per prius seruatam multiplica. & utrumque productum per sinum totum diuide. Quod itaque per sinum primum exibit in se ductum: a quadrato semidiametri minue. & a radice residui id quod per sinum secundum exiuit abijce. Re-

Duodecimus

Inque enim distantia centri epicycli a centro equantis: cum qua ut in quinto casu procede. Habes igitur centri equationes ad semicirculos absolutas. Argumentorum vero equationes in mercurio sicut in reliquis elaborabis. Minuta quoque proportionalia sicut alibi. Verum equationes argumentorum: quas in tabula scribi convenit: fiant ac si centrum epicycli sit in mediocri eius a centro mundi distantia: dum scilicet ab auge equantis per. 60. fere gradus distat. Nec de angulis diversitatum breviter perstringere libuit.

Explicit Liber Undecimus Epitomatis.
Sequitur Duodecimus.

Liber Duodecimus Speculationes Ampliores Circa Passionem planetarum diversam: Progressum videlicet Stationem: et Regressum. Variationes nonnullas in longitudinem motus epicyclorum gratia accidentes lucidissime discernit.

Propositio

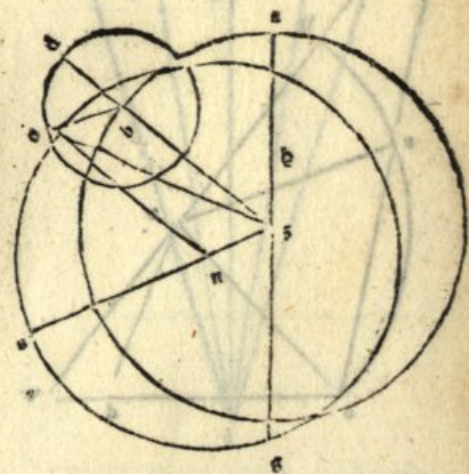
Prima.

In planetis altioribus unquam posueris diversitatem: epicyclus in concentrico: aut eccentrico sine epicyclo eidem sufficiens erit occasio.

Diversitati que soli colligata est intellige. Ponamus itaque quod motus epicycli in concentrico: et motus planete in epicyclo collecti eque medijs motui solis: quemadmodum superius ostensa postulant. Eccentrici vero centrum moveatur ad successione signorum eque velociter cum sole: et planeta ipse similiter ea velocitate procedat: qua epicy-

clus in concentrico. Eius quidem medium locum determinet linea a centro mundi ducta equidistanter linee excurrenti a centro eccentrici per centrum planete. Sit igitur circulus mundo concentricus. a. b. g. super centro. z. et sit punctus. a. in quo fuit centrum epicycli: dum planeta fuit in auge epicycli: scilicet puncto. d. dumque sol medio cursu coniunctus fuit planete: et punctus. b. fuit centrum eccentrici. Nunc vero epicyclus sit super puncto. b. et planeta in epicyclo super puncto. o. Ductis igitur lineis. z. b. d. b. o. n. o. z. o. et. z. s. erit angulus. a. z. b. motus medij: et angulus. d. b. o. diversitatis siue motus medij argumeti. Sit autem angulus. a. z. s. medij motus solis. hinc in linea. z. s. erit centrum eccentrici: quod sit. n. Ponamus itaque primo concentricum et eccentricum equales: et proportionem semidiametri concentrici ad semidiametrum epicycli equalem proportioni semidiametri eccentrici ad distantiam centrozum. Erit igitur linea. z. b. siue. z. n. equalis. b. o. Cum autem duo anguli. a. z. b. et. d. b. o. equant angulo. a. z. s. sublato communi. a. z. b. erit angulus. b. z. s. equalis angulo. d. b. o. quare z. b. et. n. o. equales et sibi equidistant. Et quia sunt equales: erunt due linee. due linee. z. n. et. b. o. equidistantes. unde super centro. n. descripto cir-

culo fm quantitatē equalem semidiametro eccentrici: circūferentia eius trāssit per punctū. o. Et quia linea. 3. b. ponitur medij motus planete: que quidē equidistat linee. n. o. a centro eccentrici ducte: erit planeta in linea. n. o. et ob hoc in puncto. o. Sed et fm viam epicycli in eodem pūcto positus est: quare fm vtrāq3 viam vna est linea: per quam videtur planeta oculo in centro mūdi posito. et erit angulus. s. n. o. argumenti medij equalis angulo. d. b. o. Quod si posueris semidiametros eccentrici et concentrici inaequales: proportionem tamen semidiametri concentrici ad semidiametrum epicycli: sicut proportionem eccentrici semidiametri ad distantiam centrozū idem sequetur: quemadmodum ex eis: que pro luna sunt conclusa: elicere poteris q̄facillime.

Propositio .ij.

N Venere idem et Mercurio videri necess e est.

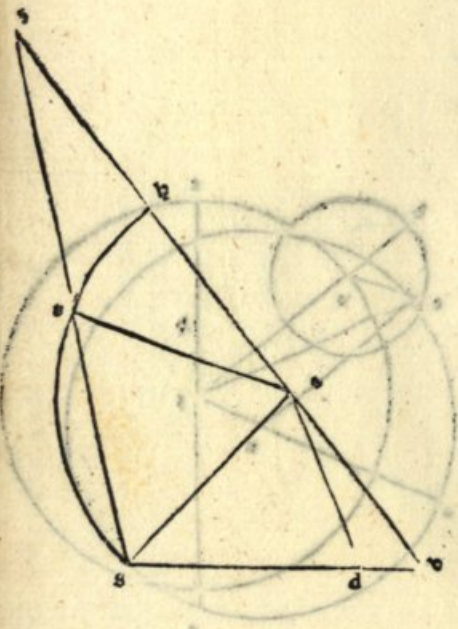
Iponamus motum epicycli in concentrico eque velocē medio motui solis. et motum argumenti unicuiq3 suum. motū vō centri eccentrici ad successionem signozum equalem aggregato ex medio motu solis et medio motu argumenti. Repetita igitur figura pristina: in qua angulus. a. 3. b. est medij motus solis: erit angulus. b. 3. s. equalis angulo. d. b. o. motus argumenti. quare linea. 3. n. equidistat a it linee. o. b. et reliqua vt ante. Ex his aperte sequitur: q̄ fm viam epicycli et concentrici: quicquid planete accidit de statione et retrogradatione accidit etiā ei fm viam eccentrici: quāvis et centrum eccentrici et linea medij motus planete nō nisi ad successionem signozum moueantur. Verum illud erit in locis proportionalibus: volo dicere: si incerta distantia planete ab auge epicycli planeta videtur stationarius: in equali distantia ab auge eccentrici itidem apparebit stationarius. Jam igitur si planete esset vnica diuersitas sui motus: vt putabat Apollonius: et ceteri vetustiores: satis esset ostendisse occasionem stationis aut retrogradationis per viam epicycli. Cum autē superius duplicem cōcluserimus diuersitatem: propter eccentricum scz et epicyclū: frustra determinare laborarimus puncta stationū in eccentrico solo: aut epicyclo et concentrico: quare missa isthec facio. Ad rem ergo ipsam veniamus. quam: vt planius consequamur: preambula quedam audiamus.

Propositio .iij.

Si basis trianguli rectilinei in duas secta fuerit portiones: quarum vna latere sibi conterminali nō minor fuerit: erit eiusdem ad reliquam basis portionem maior proportio: q̄ angulorum qui supra basim sunt ordine permutato.

Trianguli. a. b. g. basis. b. g. diuisa sit in duas portiones. b. d. et. d. g. quarum vna: scz. g. d. nō sit minor latere. a. g. Dico linee. g. d. ad lineam. d. b. maiorem esse proportionem: q̄ anguli. a. b. g. ad angulum. a. g. d. Sit enim primo. g. d. equalis. a. g. producta linea diuidente. a. d. ei equidistantē a puncto g. educo: donec cum. a. b. cōtinuata concurrat in puncto. 3. Linee quoq3. g. d. equidistantem: que sit. a. e. producam. Erunt itaq3 parallelogrami. a. d. g. e. duo latera. a. e. et. d. g. equalia. Itēq3. a. d. et. e. g. sibi equalia. Descripto igitur arcu circūferentiē circuli fm quantitatē. a. g. ipse transibit per punctū. e. sitq3 arcus. g. e. b. Proportio igitur trianguli. 3. a. e. ad triangulū. a. e. g. maior est proportione sectoris. b. a. e. ad triangulū. a. e. g. cū sector. b. a. e. sit pars trian-

Duodecimus

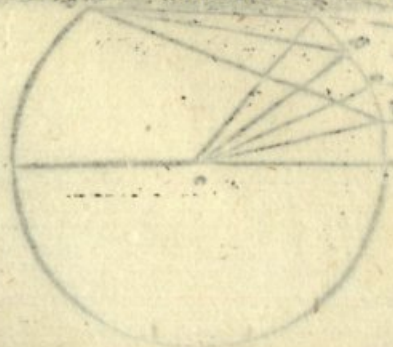
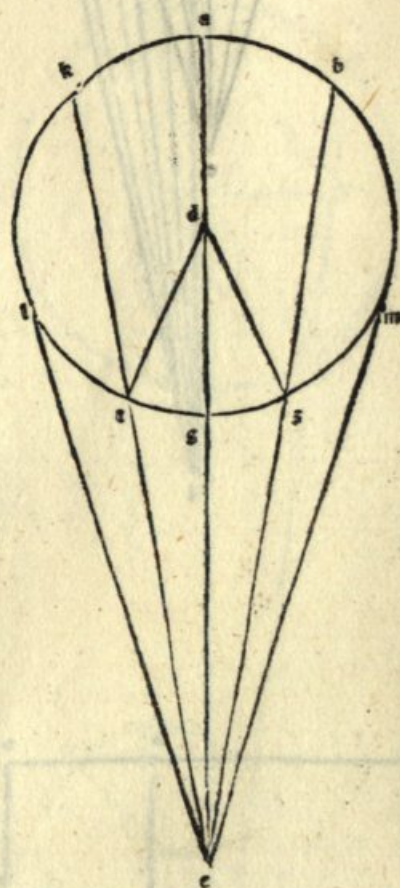
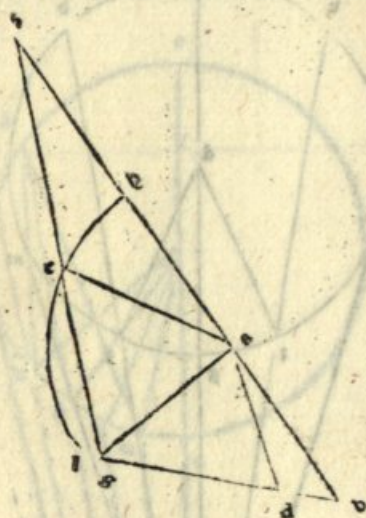
guli. z . a. e. Sed sectoris. b . a. e. ad triangulum. e . a. g. maior est proportio: q̄ sectoris eiusdem ad sectorem. e . a. g. quoniam triangulus. e . a. g. est pars sectoris. e . a. g. q̄re multo maior est proportio trianguli. z . a. e. ad triangulum. e . a. g. q̄ sectoris. b . a. e. ad sectorem. e . a. g. Est aut̄ proportio trianguli. z . a. e. ad triangulum. e . a. g. sicut lineae. z . e. ad lineam. e . g. cum sint trianguli eiusdem altitudinis. Et. z . e. ad. e . g. sicut. z . a. ad. a . b. z ideo sicut. g . d. ad. d . b. Igitur trianguli z . a. e. ad triangulum. e . a. g. sicut lineae. g . d. ad. d . b. Item sectoris. b . a. e. ad sectorē. e . a. g. proportio est: sicut proportio trianguli. b . a. e. ad triangulum. e . a. g. quibus angulis equales sunt duo anguli. a . b. g. et. a . g. b. Proportio igitur sectoris. b . a. e. ad sectorē. e . a. g. sicut anguli. a . b. g. ad angulum. a . g. b. Sed erat proportio trianguli. z . a. e. ad triangulum. e . a. g. maior: proportionē sectoris b . a. e. ad sectorem. e . a. g. quare etiam proportio. g . d. lineae ad. d . b. maior: erit proportionē anguli. a . b. g. ad angulum. a . g. b. quod fuit p̄cludendū. ¶ Si aut̄ g . d. maior: fuerit. a . g. ductis lineis rectis ut ante. z . a. c. maior: a . g. fm̄ quantitatem itaq̄. z . a. c. describo arcum. lineam z . o. a. g. continuo: donec arcui ipsi obuiabit. Quo disposito argumentabimur: ut sup̄a fecimus.

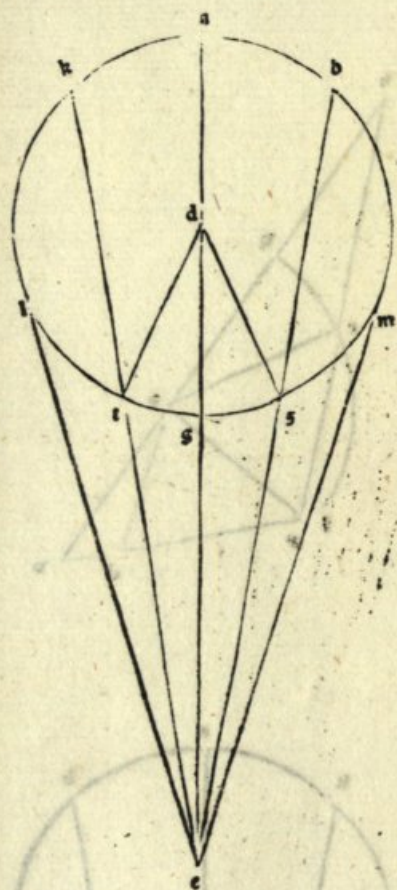
Propositio iiii.

Quibus stellis statio aut retrogradatio accidat: z quibus non: discernere.

¶ Stella unicū habens motum ad signorum successionem: et regularem super centro mundi: nunq̄ retrogradari videt̄. Que z o duplicem habet motum: siue propter epicyclum z cōcentricum: siue cōcentricum solum: cuius centrum mobile est: retrogradationem patitur: Si tamen motus eius: quo seorsum moueret̄: contra signorum successionem tēderet. Ut aut̄ manifestius fiat illud: sit circulus epicycli. a . b. g. super centro. d . z centrum mundi. e . a quo per centrum epicycli ducatur linea. e . d. a. z sit. a . aux epicycli. g . z o oppositū augis. Dico itaq̄ generaliter: si proportio lineae. d . g. ad lineā. e . g. non fuerit maior: proportione velocitatis motus epicycli ad velocitatem stelle in epicyclo: non est possibile q̄ stella retrogradari videatur. Si enim hoc possibile eēt: maxime fieret apud punctum. g . ubi enim plurimū minuit motus diuersitatis ex motu longitudinis. sed nō accidit ibi quod dictum est. Accipiamus enim arcum. g . t. q̄ minimū. ducta linea. e . t. z linea. d . t. Quia igitur basis trianguli. d . t. e. diuisa est in duas portiones. d . g. et. g . e. z vna earum: sc̄z. d . g. non est minor: latere. d . t. erit per precedentem maior: proportio lineae. d . g. ad. g . e. q̄ anguli. d . e. t. ad angulum. e . d. t. Et ideo minor: proportio anguli. d . e. t. ad angulum. e . d. t. q̄ lineae. d . g. ad. g . e. Sed proportio. d . g. ad. g . e. posita est nō maior: proportione velocitatis epicycli ad velocitatem planete in epicyclo. Multo igitur minor: proportio anguli. d . e. t. ad angulum. e . d. t. q̄ sit proportio velocitatis epicycli ad velocitatem stelle. Sed velocitatem stelle nunc determinat angulus. g . d. t. angulus igitur velocitatis epicycli maior: est angulo. g . e. t. Sitq̄ angulus ipse. g . e. l. In tempore igitur quo stella describit arcum epicycli. t . g. videtur ipsa descripsisse angulum. t . e. g. circa centrum mundi contra signorum successionem: si centro epicycli quiescente stella. l . dumtaxat in epicyclo moueretur. Sed z in eō tempore epicyclus descripsit circa centrum mundi angulum. l . e. g. maiorem angulo. t . e. g. fm̄ successionem signorum. visa igitur est stella moueri ad signorum successionem fm̄ quantitatem differentie horum angulorum: sc̄z fm̄ quantitatem anguli. l . e. t. Nequaquam igitur

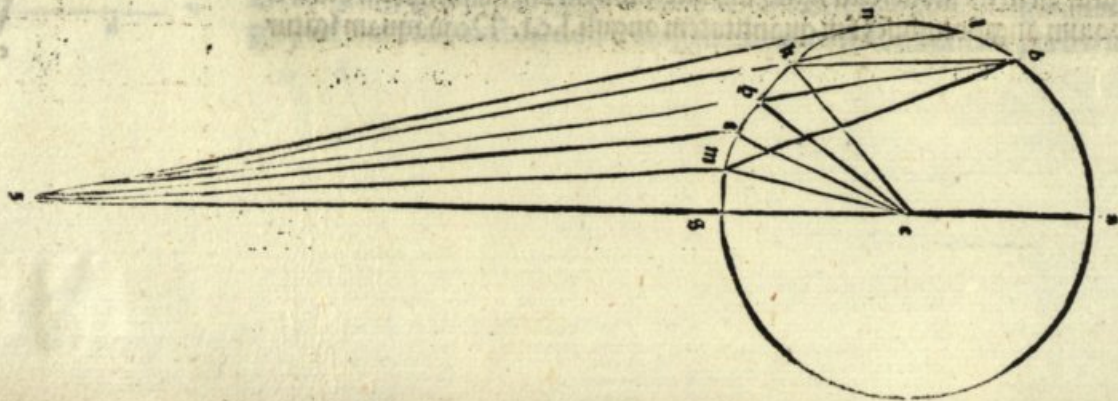
passa est retrogradationem. ¶ Idem probabitur: si acceperimus arcum. g. 3 productis lineis. e. 3. et. d. 3. Erit eni iterum angulus. g. e. 3. minor angulo velocitatis motus epicycli. Sit igitur angulus ille. g. e. m. Dum igitur planeta circa centrum epicycli describit angulum. g. d. 3. videtur in centro mundi. e. propter epicyclum descripsisse angulum. d. e. 3. contra signorum successionē. Sed in eo tempore centrum epicycli descripsit fm signorum successionē angulum. m. e. d. Qui cum superet angulum. d. e. 3. cōmiscendo motus duos: videtur planeta nō retrogradari: sed fm successionem signorum moueri. Ex his sequit: qd neqz soli accidat retrogradatio neqz lune. Sol enim fm viam epicycli eam habet velocitatē in epicyclo quam epicyclus circa centrū mundi. Propositio autē semidiametri epicycli ad partem semidiametri concentrici que est extra epicyclum: est multo minor hac proportione eq̄litas. Est enim fm numeros Ptolemei fere sicut. 1. ad. 23. Similiter de luna p̄dicabis. ¶ In reliquis vō quinqz erraticis aliud apparet. Nam proportio lineę. g. d. ad lineam. e. g. maior est proportione velocitatis epicycli ad velocitatē stelle. Lōtingit igitur a puncto. e. produci lineam epicyclum secantem: taliter vt proportio medietatis eius partis: que in epicyclo est: ad partem lineę ductę extrinsecam sit sicut proportio velocitatis epicycli ad velocitatē stelle. Nam a situ lineę. e. a. recedendo vtrinqz lineę partiales: que intra epicyclum cadūt pedetentim minuunt: que vō extra epicyclum sunt maiorant. Signatis igit huiusmodi duab⁹ lineis. e. t. k. et. e. 3. b. sic vt proportio medietatis lineę. t. k. ad lineam. e. t. sit sicut proportio velocitatis epicycli ad velocitatē stelle talis. Item sit proportio medietatis lineę. 3. b. ad lineā. e. 3. Dico qd planeta in vtroqz puncto: um. t. et. 3. existens videbitur stationarius. Et per totum arcū t. g. 3. apparebit retrogradus. In toto vō epicycli arcu reliquo videbitur directus: quemadmodum infra demonstrabitur.

Propositio .v.

Punctum stationis stelle in epicyclo determinare.

¶ Sit epicycli circulus. a. b. g. super centro. c. Et centrum mundi sit. 3. a quo per centrū epicycli ducatur linea. 3. e. a. Et sit proportio. e. g. ad. g. 3. maior proportione velocitatis epicycli ad velocitatē stelle. Alias enim stelle non accideret statio neqz retrogradatio: quemadmodū precedens ostendebat. Sitqz alia linea. 3. b. secans epicyclū in duobus punctis. b. et. h. taliter vt proportio medietatis. b. h. ad lineam. b. 3. sit sicut proportio velocitatis epicycli ad velocitatē stelle. quod quidem possibile est: vt p̄tactum est. Dico hanc lineā determinare punctum stationis. Nam stella in. h. existens: apparebit stationaria. Quantuscūqz enim arcus ab. h. versus augem accipietur: in eo loco planeta videbitur directus. In arcu vō ab. h. versus oppositum augis epicycli p̄tensio: quantuscūqz modicus fuerit: stella videbitur retrograda: quare necessario in puncto. b. videbitur stationaria. ¶ Huius rei audi demonstratio nem. Accipiaturo primo arcus. h. k. versus augem epicycli. ducta linea. 3. k. l. et linea. b. k. Itēqz due semidiametri epicycli. e. h. et. e. k. producantur. Quia itaqz trianguli. b. k. 3. basis. b. 3. diuisa est in duas portiones. b. h. et. h. 3. et. b. 3. maior est latere. b. k. erit proportio lineę. b. h. ad. h. 3. per tertiam huius maior: proportione anguli. b. 3. k. ad angulū. k. b. 3. 7 ideo maior: proportione du-

Duodecimus

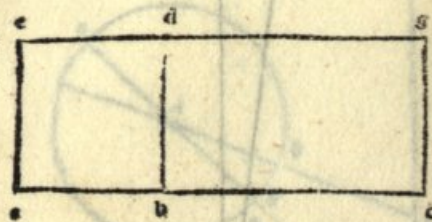
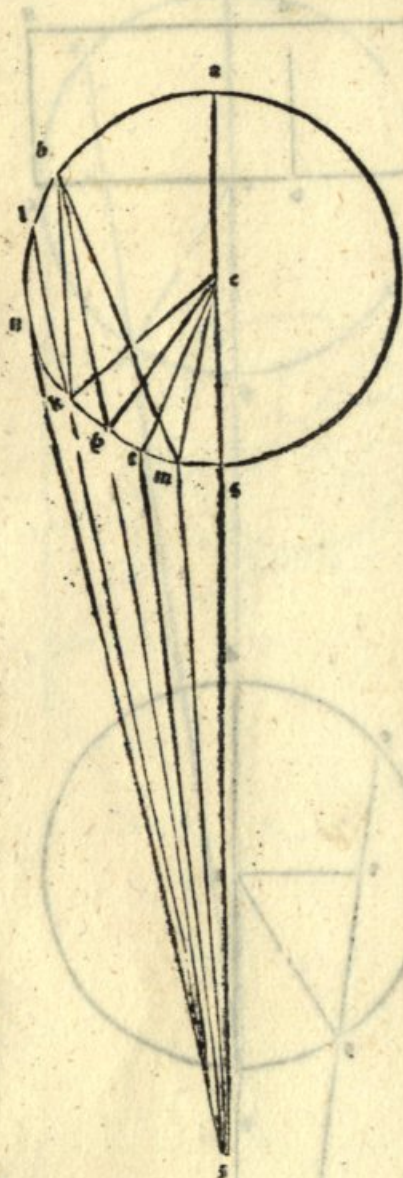
pli anguli. b. 3. k. ad duplum anguli. k. b. 3. Igitur maior est proportio medietatis lineae. b. h. ad lineam. b. 3. q̄ anguli. b. k. 3. ad duplū anguli. k. b. 3. sc̄ ad angulum. b. e. k. Sed erat posita proportio medietatis. b. h. ad. b. 3. sicut proportio velocitatis epicycli ad velocitatē planete. quare velocitatis epicycli ad velocitatē planete: sc̄ angulū. b. e. k. maior est proportio q̄ anguli. b. 3. k. ad eundem angulum. b. e. k. Igitur angulus velocitatis epicycli respondens angulo. b. e. k. velocitatis planete: maior est angulo. b. 3. k. k. Sit igitur angulus. b. 3. n. equalis angulo velocitatis epicycli. Dum ergo planeta in epicyclo describit angulum. b. e. k. videtur circa centrum mundi descripsisse cōtra signorum successionem: quantum est ex parte epicycli angulū. b. 3. k. Sed in eo tempore centrum epicycli describit arcum. b. n. 7 ideo etiam totus epicyclus motus est ad successionem signorum per angulum. b. 3. n. Plus igitur procedit epicyclus: q̄ stella propter motum eius in epicyclo retrocedat in angulo quidem. k. 3. n. 7 tantundem videtur stella moveri ad signorum successionem. quare in toto arcu. b. k. apparet planeta directus. Quod si a puncto. h. sumperimus versus oppositum augis epicycli arcum. b. m. quantumcūq; parū: planeta in toto hoc arcu apparebit retrogradus. Ductis enim lineis. 3. m. et b. m. et. e. m. Ex tertia huius maior erit proportio. 3. h. ad. h. b. q̄ anguli. m. b. 3. ad angulum. b. 3. m. Est enim basis trianguli. b. 3. m. diuisa in duas portiones. 3. b. et. b. b. Quarū vna sc̄. 3. b. maior est latere trianguli. 3. m. quare conuersim minor est proportio. b. h. ad. h. 3. q̄ anguli. b. 3. m. ad angulum. m. b. 3. Et ideo minor q̄ dupli anguli. b. 3. m. ad duplum anguli. m. b. 3. Hinc etiam minor erit proportio medietatis lineae. b. h. ad lineā. h. 3. q̄ anguli. b. 3. m. ad duplum anguli. m. b. 3. sc̄ ad angulum. b. e. m. Sed erat proportio medietatis lineae. b. h. ad lineam. b. 3. sicut velocitatis epicycli ad velocitatem planete. Ergo minor est proportio anguli velocitatis epicycli ad angulum velocitatis planete: q̄ proportio anguli. b. 3. m. ad angulū. b. e. m. Cum autē angulus. b. e. m. sit velocitatis planete in epicyclo: erit angulus epicycli velocitatis minor angulo. b. 3. m. Sit igitur ipse. b. 3. t. Dum ergo planeta in epicyclo describit arcum. b. m. 7 angulum. b. e. m. videtur circa centrum mundi descripsisse angulū. b. 3. m. contra signorum successionem: quantum est ex parte epicycli. Sed in eo tempore centrum epicycli s̄m signorum successionem motum est per angulum. b. 3. t. Maior itaq; est retrocessio planete circa centrū mundi propter motum eius in epicyclo q̄ sit processio eius propter motum epicycli totius in angulo quidem. m. 3. t. quare stella dum mouetur per arcū h. m. videbitur retrocessisse per angulum. t. 3. m. Cum igitur in toto arcu. b. k. stella sit directa: in toto arcu. b. m. sit retrograda. necesse est. h. punctū esse finem directionis: 7 initium retrogradationis. Et ideo ipsum erit punctū stationis: quod fuit demonstrandum. Idem per omnia similiter ostendetur: posito planeta post oppositum augis epicycli: velut iam positus est ante huiusmodi augis oppositum.

Propositio vi.

Data proportione duarum linearū: si quod sub eis rectangulum continetur notum fuerit: vtrāq; earū notam fieri.

Due lineae. a. b. et. b. c. proportionē inter se notam habeant. sitq; d. b. equalis. a. b. 7 orthogonalis ad lineam. a. c. 7 cōpleatur parallelogramū rectangulum. b. d. g. c. quod notū suppo-

natur. Dico q̄ vtraq; linearum. a. b. et. b. c. scita veniet. Continuet enī. g. d. in. e. ita vt. a. e. o. thogonalis ad. a. c. sibi occurrat in. e. Erit itaq; p̄portio q̄ drati. a. d. ad parallelogramū. b. g. sicut lineae. a. b. ad lineam b. d. quare cum bec p̄portio nota sit: z superficies. b. g. cognita: veniet quadratum. a. d. notum: z latus suum. a. b. quod querebatur. Sed z p̄opter p̄portioem. a. b. lineae ad. b. c. suppositam lineam. b. c. nota fiet.

Propositio vij.

Cognita epicycli ab auge eccentrici distantia: velocitates epicycli et planete: proposito medio cursui respondentes elicere.

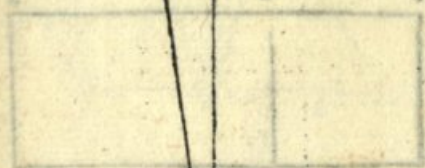
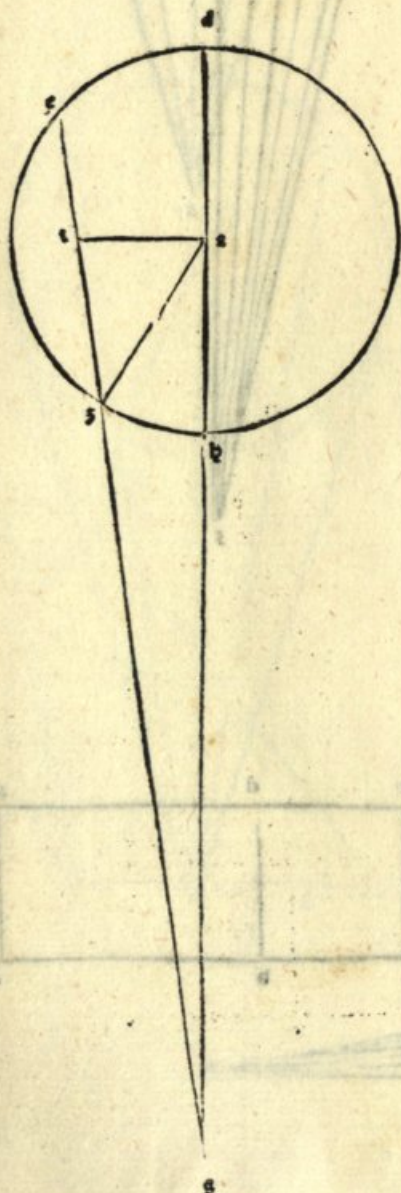
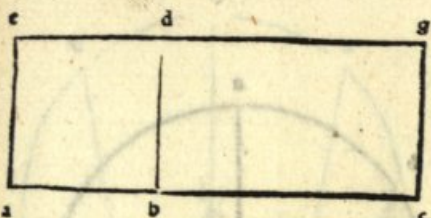
Ut si distantia centri epicycli ab auge fuerit. 10. gra. volens scire dum centrum epicycli medio quidem cursu per gradum vñū mouetur: quantum in rei veritate respectu centri mundi moueatur: z quantum planeta in epicyclo: hoc pacto procedam. Cum centro medio: quod est distantia epicycli media ab auge eccentrici: accipio equationem centri: quā seruo. Deinde cētro medio: quo iam vsus sum: addo arcū medij motus propositi. Et cum aggregato iterum more solito cētri equationem addisco. Harum duarum equationū differentiam: si qua sit: ab arcu medij motus propositi demō: si epicyclus fuerit inter duos transit⁹ medios versus auge eccentrici. Aut addo eidem: si versus oppositū auge. Illud tamen tenet dum epicyclus in eadem parte respectu auge aut eius oppositi fuerit: Volo dicere: si centrum mediū datū posuerit epicyclum ante auge: q̄ aggregatum ex centro medio z arcu medij motus propositi similiter ponat epicyclum ante auge: aut post auge: si alterum eorum posuerit epicyclum: q̄ z reliquū id faciat. Si vō vñū ex eis posuerit epicyclum ante auge: z alterum post auge: oportet duas equationes coniūgi: z collectum demī ex arcu medij motus propositi. Q̄ si vñū eorum posuerit epicyclum ante auge oppositam: z aliud post collectum ex huiusmodi centri equationibus adijciendum est medio motui proposito. Pro velocitate vō planete in epicyclo accipiatur medium argumentum: proposito medio motui respondens. quod facile fiet: si quanto tempore motus ille medius propositus respondeat scietur. Hinc argumento medio: quod ad habendam velocitatem epicycli minuisse adde: aut minue quod superius addidisti. Ratio aut huiusmodi operationis ex eis que superius de angulis diuersitatum p̄opter eccentricum venientium data sunt: si mentem apposueris: plane constabit.

Propositio viij.

Quantū in principio retrogradationis aut directionis ab auge vera epicycli planeta distet certificare.

Sit epicycli circulus. d. e. 3. b. super centro. a. notam habēs ab auge eccentrici distantiam. z ob hoc ex p̄missa velocitatem respectu velocitatis cognitam. Ducaturq; a centro mundi: q̄ sit. g. linea recta epicyclū secans in duobus punctis. e. et. 3. taliter vt p̄portio medietatis lineae. e. 3. scilicet lineae. t. 3. ad lineā. 3. g. sit vt p̄portio velocitatis epicycli ad velocitatem planete in epicyclo. ductis ante tamen lineis a. t. quidem perpendiculari ad. e. 3. et. a. 3. semidiametro epicycli: cum linea g. b. d. epicycli auge. d. z oppositū eius. g. indicantibus. queritur arcus. d. e. 3. Est enim per quintam huius punctus. 3. in loco: in quo planeta stationa-

Duodecimus

rius apparet: et incipiens retrogradari. Qui etiam punctus: si in latere epicycli dextro signabitur: simili conditione erit ipse initium directionis. Quia autem proportio lineae. 3. t. ad lineam. 3. g. iam nota est: quoniam velocitates epicycli et planete premissa docuit: erit proportio. e. 3. dupla ad. t. 3. ad lineam. 3. g. nota Quare coniunctim proportio. e. g. ad. 3. g. cognita fiet. Item ex eis que libri precedentes explanarunt: nota fit proportio semidiametri epicycli ad lineam a. g. et ideo. a. b. respectu. a. g. nota. et consequenter. d. b. ad. b. g. Sed et. d. g. respectu. b. g. cognita fiet. igitur quod fit ex. e. g. d. in. b. g. scitum veniet. Sed ipsum equatur ei quod fit ex. e. g. in. 3. g. ergo quod fit ex. e. g. in. 3. g. notum dabitur. Cum autem proportio. e. g. ad. 3. g. iam constet: erit per sextam huius utraque linearum. e. g. et. 3. g. cognita respectu lineae. a. b. semidiametri scilicet epicycli. linea denique. e. 3. nota prodibit: et medietas eius. t. 3. Trianguli igitur. 3. t. a. rectanguli duo latera. t. 3. et. 3. a. nota sunt. quare latus eius. a. t. scitum: et angulus t. a. 3. cognitus. Sed et linea. t. g. nota est: et angulus. t. rectus. quare angulus a. g. t. notus fiet: et reliquus ex recto angulus. t. a. g. A quo si dempseris angulum. t. a. 3. notum: manebit angulus. 3. a. b. notus: et arcus. 3. b. cognitus. unde et residuus de semicirculo arcus. d. 3. inuentus erit: qui querebatur. Ad hunc igitur epicycli situm dum planeta in puncto. 3. note distantie a puncto. d. fuerit: videbitur stationarius. ¶ Si vero initium directionis optaueris: translata intellige omnes lineas sinistri lateris epicycli ad latus eius dextrum: et spilogisino fruaris pristino. Concludes etenim initium retrogradationis et initium directionis: epicycli situ non mutato: equilater ab auge epicycli vera distare.

Propositio .ix.

Motum diuersitatis medium pro tempore dimidie retrogradationis numerare.

¶ Arcus hic quem querimus est de circūferentia epicycli descriptus a planeta medio quidem cursu diuersitatis a principio retrogradationis ad medium eius. Medium autem istud: ut nunc supponimus: est instans quo planeta est in opposito auge vere epicycli: oppositus scilicet medio loco solis. quod si oppositum auge vere epicycli non variaretur respectu oppositi auge medie epicycli: precedens satis docuisset arcum quesitum. Non autem ita est: imo variatur punctus ille semper. ¶ Sit enim ut cognitu facilius fiat: in figura linea. 3. e. ducta per auge eccentrici. 3. et centrum mundi. e. In qua sit centrum motus equalis. t. Statuaturque epicyclus inter auge et longitudinem eccentrici mediam: qui sit circulus. a. b. g. sup centro. d. descriptus. Ducta linea. e. d. a. ad auge epicycli veram: que sit. a. Oppositum autem auge vere sit punctus. g. sed oppositum auge medie epicycli sit punctus. b. ducta linea. t. b. d. Planeta vero retrogradari incipiens sit in puncto. b. Arcum igitur. b. g. ex precedenti habebimus notum. Eum autem non describit planeta precise a principio retrogradationis usque ad eius medium. Accedente enim planeta ad oppositum auge epicycli: epicyclus ille recedit amplius ab auge eccentrici. Angulus igitur diuersitatis. e. d. t. ob eam rem maior: erit in medio retrogradationis quam in eius initio. et inde oppositum auge vere epicycli plus distabit ab opposito auge medie. In medio itaque retrogradationis sit oppositum auge vere epicycli punctus. m. Describet igitur planeta arcum epicycli. b. m. a principio retrogradationis ad eius medium. In fine vero retrogradationis mutabit oppositum auge epicycli per arcum fere equale arcui. g. m. Estimetur igitur venisse ad punctum. n. ita quod a medio ad finem retrogradationis arcum epicycli fere

equalē arcui. b. m. describere quincat. Querim⁹ itaqz arcū. b. m. qui equidē statim inueniret: si arcus. g. m. cognitus esset. Sed ipse sciri non poterit: nisi sciant anguli diuersitatū propter eccentricū venientū. quoz vn⁹ in principio retrogradationis: alter vō in eius medio ptingit. Eoz enī anguloz differētia arcū. g. m. manifestaret: si initū z mediū retrogradationis ante aut post augē acciderēt. Si vō alterū ante z alterū post augē siue eius oppositū ptingeret: ipsi anguli diuersitatū collecti idē efficerēt. ¶ Ut igitur hos diuersitatū angulos prope verū eliciam⁹: operā demus. Arcus. b. g. notus est: z p^oportio velocitatis epicycli ad velocitatē planete cognita est. Quare cū arc⁹. b. g. velocitatē planete in epicyclo mensuret: erit arcus quem epicyclus cor:espōdenter describit scitus. Accipe igitur eq̄tionē centri cū cētro medio: quo vtebaris in pcedēti: dū querebas arcū. z. b. quā serua. Deinde huic cētro medio arcum velocitatis epicycli supadde: quē iam nouissime extraxisti. z cū collecto iterū q̄re eq̄tionē cētri. Cui⁹ eq̄tionis z prioris differētiā notabis. eq̄lis nāqz erit fere in pposito arcui. g. m. Subtrahē igitur eā ab arcu. b. g. p^o noto: z manebit arcus. b. m. quest⁹ dū epicycl⁹ inter duas lōgitudines ecētrici medias vsus augē fuerit. aut eidē adde: si in reliq̄ ecētrici parte pstit⁹ fuerit. Illud quidē obseruabis dū initū z mediū retrogradationis i eadē parte augis aut eius opposito ceciderint. Si enī in diuersis acciderint partib⁹: cētri eq̄tiones pūge: z cū aggregato vt p idē opaberis. Reptū aut hūc arcū si duplaueris: habebis arcū fere toti⁹ retrogradationis. Facile deniqz p̄stabit tps huic arcui respōdēs: si tabulas medioz motū p̄suleris. ¶ Si velis opus huiusmodi p̄ccisus reddere: inuēto arcui diuersitatis motū lōgitudinis mediū cor:respondentem inquire: z eo consequenter vtaris vice arcus: quem superius p̄portionem velocitatum motū eliciisti.

Propositio .x.

Arcum dimidiē retrogradationis discernere.

¶ Resumam⁹ figurā supio: ē: q̄ dedit angulū. a. g. t. notū. p quē planeta qdē retrocederet in tpe dimidiē retrogradationis: si in hoc tpe epicycl⁹ ad motū ecētrici nō moueret. Verū iterea mouet ipse sm signoz psequētiā. Oportebit igitur angulū: quē linea veri mot⁹ epicycli in hoc tpe dimidiē retrogradationis describit: minui ex angulo. a. t. g. Residuū enī q̄ntū planeta retrogradabit i hoc tpe indicabit. Est aut ex pcedēte tps dimidiē retrogradationis notū. cui mediū motū lōgitudis tabule sue dabūt cognitū. Sic igitur distātia epicycli ab auge ecētrici nota est ad pncipiū retrogradationis qdē ex supposito: ad mediū vō retrogradationis p additionē hui⁹ mot⁹ medij: q̄ cor:ndet tpi dimidiē retrogradationis. q̄re p tabulas eq̄tionū not⁹ erit arc⁹: quē epicycl⁹ vero suo motu in tpe dimidiē retrogradatis describit. Sic igitur arcus ab angulo. a. g. t. demptus: relinqt arcū retrocessiōis q̄sitū. Quē si duplaueris: habebis prope verū arcū a planeta p̄tra signoz successiōne in tempore totius retrogradationis descriptum.

Propositio .xi.

Arcus stationum industria tabulare.

¶ Ptolemus hunc operandi tenet modum. Principio que rit stationem primā cuiuslibet planete ad lōgitudinē mediam eccentrici. Deinde stationes primas similiter accipit ad augē z oppositum augis eccentrici. Non tamen curat hanc p̄ccisam

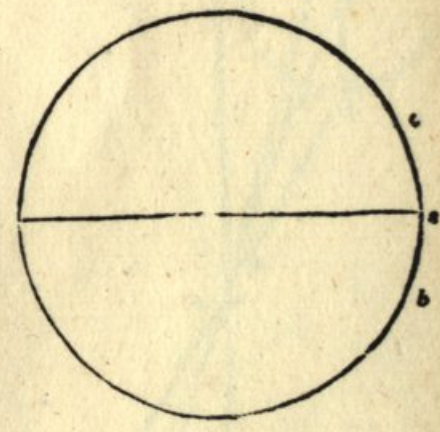
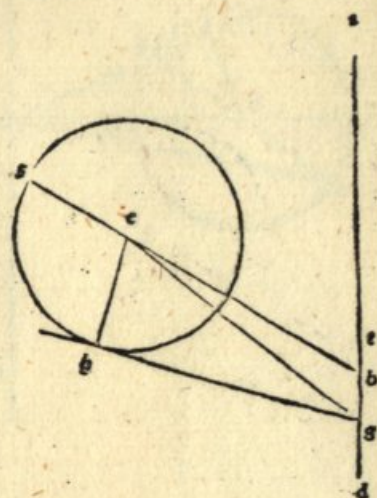
Duodecimus

Propositio xiiij.

Mercurij lōgitudines a sole maximas ex loco eius vero in orbe signorum cognito deprehendere.

In linea. a. b. g. pūctus. a. sit aux ecētrica. g. cētrū mūdi. b. cētrū motus eq̄lis. et. t. cētrū parui circuli: quē cētrū ecētrici describit. Epicycli autē circulus. s. b. sup cētro. e. statuat: quē cōtinuat linea. g. b. in pūcto. b. Eiusqz cētrū p̄tinuet cū trib⁹ pūctis b. g. b. lineis suis. sitqz locus planete: quē ostēdit linea. g. b. in orbe signorum motus: Propositum est inuenire maximā mercurij a vero solis loco longitudinē. Quod nequaquā poterim⁹ exeq̄ ingenio: quo circa venerē freti sumus. Nā licz angulū. a. g. b. notū habeāt: tñ nulla distātia cētri epicycli ab aliquo triū pūctoz. g. b. et. t. cognita est. cuius quidē sciētia ad hanc rem est necessaria. Logitandū igit fuit sup alio medio: quo institutū nostrū attingendi fieret copia. Tertū autē sumus: qz cognito angulo. a. b. e. scz motus medij longitudinis: cognosceſ p ea q̄ supius ostensa sunt: angulus diuersitatis. b. e. g. cū angulo. b. g. e. Et ideo etiā linea. e. g. respectu semidiametri ecētrici. quo quidē respectu z semidiameter epicycli nota erit. hinc angulus. e. g. b. z inde totus angulus. a. g. b. noti crunt. Sic ex loco medio planete supposito: verū ipsius elaborādi patet ianua. Medio autē loco solis dato: verū ipsius eniti q̄s ignorabit. Quare medio loco solis aut mercurij: qm̄ his ambob⁹ cōis est: ad libitū supposito: facile agnoscem⁹ maximā mercurij siue matutinā longitudinē siue vespertinā. **N**ūc ad rem ipsam feliciter p̄operem⁹. Que vt intellectu iocūdio: habeat: exēplari vtat sermone. Doceri vellē Mercurio fm̄ verū sui cursum in p̄ncipio arietis cōstituto: quāta possit eē ipsi⁹ maximā a vero loco solis lōgitudō: siue matutinā malim: siue vesp̄tinā. Pono ad fortunā: ex rōnabili estimatiōe tñ: mediū locū solis siue mercurij talē: vt expleto ope: cui⁹ nūc memini: ver⁹ loc⁹ mercurij cadat in p̄ncipiū arietis: aut prope. Si igit ver⁹ locus mercurij ad p̄ncipiū arietis p̄tinget: cert⁹ ero: qz mercurio in p̄ncipio arietis p̄stituto: tāta potest accidere maximā a sole lōgitudō: q̄ntū opus ipm̄ docuit. **S**i autē locus mercurij ver⁹ citra p̄ncipiū arietis ceciderit: itelligo zodiacū. b. a. c. in quo pūct⁹. a. sit p̄ncipiū arietis: z pūct⁹. b. sit mercurij loc⁹ ver⁹. Eligā deniqz locū aliū mediū: ita vt ver⁹ mot⁹ mercurij in maximā lōgitudinē exītis cogat cadere vltra p̄ncipiū arietis. Vt videlicz in figura cadat i pūctū. c. Habebo itaqz duas lōgitudines mercurij maximas. q̄rū vna mercurio in pūcto. b. existēte accidit: altera vō in pūcto. c. p̄ q̄s inueniā lōgitudinē ei⁹ maximā ad pūctū. a. hoc ingenio. De excessu duarū lōgitudinū in duobus locis. b. et. c. mercurio accidentiū accipio partē p̄portionalē fm̄ p̄portionē arc⁹. a. b. noti: ad totū arcū. b. c. notū. Hāc autē partē p̄portionalē addā lōgitudinē maxime ad pūctū. b. p̄tigēti: si reliq̄ maior: fuerit. aut minūā ab ea: si reliq̄ minor: fuerit. z habebō longitudinē a loco solis vero maximā: q̄ accidit mercurio in p̄ncipio arietis existēti: quod intendebā. Non aliter ad cetera loca zodiaci operaberis. Igit quo simplici conatu rerum mediarū egestate p̄ficiscēdi nō est potestas: gemis visib⁹ p̄tingere nō tua te deterreat seco: dia:

Explicit Liber Duodecimus Epitomatis.

Sequitur Tredecimus.

Liber Tertiusdecimus Speculationis Theoricarum Partē
postremā Notus videlicet in latitudinē planetarum: suasq;
considerationes planissime dimititur.

Propositio

Prima.

Latitudinibus trium superio-
rū viā speculationis aperire.

Crebris Ptolemeus obseruationi-
bus coniecit tēpore suo maximas sa-
turno & ioui accidere latitudines: dū
in principio libe aut prope constitue-
rentur. Marti vō circa finem cancri
fortasse in auge eccentrici posito: lati-
tudines inquam septentrionales. In
partibus vō diametraliter oppositis
maximas latitudines meridionales.
Quo satis explorato: cepit Ptolemeus
obseruare planetas: vniūquēq; in me-
ta latitudinis sue maxime: nūc quidē
in auge epicycli vera aut prope: quoniam in auge epicycli vix aut nunquā oculo
satis apparet planeta: radijs solaribus id agentibus: nūc vō in augis op-
posito. Notauit aut pluri latitudine planetā in opposito augis epicycli exi-
stentem ab egyptica remoueri q̄ in ipsa auge: tam in parte eccentrici septen-
trionali q̄ meridionali. Vtraq; aut latitudinū ad auge epicycli veram et
eius oppositum pertinentium: in medietate eccentrici septentrionali videbaf
septentrionalis: & in medietate meridionali vtraq; meridionalis cernebat.
Que res significauit: totam epicycli diametrum versus septentrionē ab egypti-
ca: aut totam versus meridiem remoueri. Quod haud euenire potest: nisi
centrum epicycli: & pars superficiē eccentrici: in qua ipsum epicycli centrum
statuitur: versus eandem partē declinet. Conclufit igitur Ptolemeus noster
superficiē eccentrici ad superficiē egyptice inclinatum esse. Duosq; sectio-
nis terminos: quemadmodū in luna nodos appellauit. Epicycli itidem sup-
ficies ad superficiē eccentrici eodem iudicio comprobatur inclinata. Nisi
enim id certum esset: nequaquā cernebas planete diuersas quantitate latitu-
dines ad auge epicycli & eius oppositum accidere. Deinde haud inertius
expectauit aduentum centri epicycli in alterum nodorum: ita vt ipsum a ter-
mino boreali per quadrantem distare intelligeret. Sed & corpori planete di-
stantiam quadrantis ab auge epicycli vera delegit. quotienscūq; considera-
tiones duas istas confluisse vidit: non deprehēdit astri aliquam latitudinē.
Idem quoq; comperit: planeta in alijs epicycli partibus existēte. Epicyclo
tamen in nodo manente: hoc iudicio conuicit totam epicycli superficiē in
hoc situ egyptice superficiē nusquam trāsire. Ad summū igitur Ptolemei
vestigia sectando asseremus: q̄ superficiē eccentrici in his tribus superiori-
bus ad superficiē egyptice inclinata sit inclinatione fixa. superficiēsq; epi-
cycli ad superficiē eccentrici: non tamē fixa inclinatione. Ita q̄ longitudo
epicycli propior: ad eam partem ab eccentrico elongat: ad quam tendit pars
eccentrici: in qua ipse epicyclus constituitur. Diameter vō epicycli per longi-
tudines medias transiens: sicut in superficiē egyptice iacere cognoscitur: epi-

Tredecimus

cyelo in altero nodorum manente: Ita extra hos duos situs egyptice concluditur equidistare.

Propositio .ij.

Pro Veneris denique et Mercurij latitudinibus perambula quedam absolvere.

Cum sedulo aspiceret Ptolemeus: quid varietatis in suis haberent latitudinibus venus et mercurius: deprehendit quod centro epicycli in auge eccentrici constituto: eandem haberet planeta latitudinem in auge epicycli vera existens: quod in eius opposito. Simile reperit quod centro epicycli in opposito auge eccentrici manente. Nec autem latitudo in venere quidem ad ambos situs epicycli dictos erat septentrionalis: in mercurio vero meridionalis. Unde liquidum erat: quod tota diametere epicycli per auge eius et oppositum transiens. Et ideo etiam centrum epicycli in venere quidem versus septentrionem tenderet: in mercurio autem ad meridiem. Quod accidere nequit: nisi pars eccentrici: que tunc epicyclum continet: eo declinet. Postea vero alios planete in epicyclo situm observare studuit epicyclo tamen in auge eccentrici manente. Potissime tamen maximas planete a sole longitudes et matutinas et vespertinas advertendas censuit. Invenit igitur epicyclo veneris in auge eccentrici constituto: longitudinem vespertinam pluris declivitatis ad septentrionem quam longitudinem matutinam. Contrarium vero huius expertus est in opposito auge eccentrici. Ibi enim plus ad septentrionem tendere notavit longitudinem matutinam quam vespertinam. Sed in mercurio aliter. In auge enim eccentrici longitudinem eius vespertinam plus ad meridiem reperit declinatam quam longitudinem matutinam. In opposito vero auge eccentrici huius contrarium. Non pigrius inde experimenta habuit dum epicycli centrum in altero nodorum situaretur. Consideravit enim quod planeta utrinque ab auge epicycli per quartam circuli distans: nullam ab egyptica haberet latitudinem. In auge vero atque eius opposito latitudine non careret: et quidem differenter. Vidit enim quod longitudo propior epicycli veneris in parte eccentrici sinistra: ubi scilicet est motus longitudinis diminutus: declivior esset ad meridiem quam eius longitudo longior. Contrarium autem in reliquo nodo. ubi enim longitudo epicycli declivior: erat ad septentrionem: has autem latitudines in mercurio per omnia contrarias invenit. In nodo enim medietatis eccentrici sinistre: longitudo propior epicycli declivior: erat ad septentrionem quam longitudo longior. E contrario autem in reliquo nodo. Summatim igitur intelligemus utriusque istorum duorum eccentricum ab egyptica declinationem pati: non quidem fixam: sed variatam. cuius quidem mutatio cursum epicycli verum imitatur. Epicyclo enim in auge eccentrici aut eius opposito existente: maxima est huiusmodi deviatio. Eo autem ab hoc situ recedente: pedetentim minuitur: donec nulla fiet: sed tota superficies eccentrici in superficie egyptice situetur: dum scilicet epicycli centrum in altero nodorum fuerit. Inde vero recedens: iterum deviatio eccentrici crescere incipit. In venere quidem: ut dictum est: semper versus septentrionem: in mercurio autem versus meridiem. Epicyclus vero hoc habet varietatis in nodis: diameter eius per auge et eius oppositum transiens: non in superficie deferentis est: sed ad eam inclinatur. In auge autem eccentrici atque eius opposito tota illa diameter in superficie eccentrici sita est. Diameter vero epicycli orthogonalis ad dictam diametrum in eo situ: scilicet auge eccentrici aut eius oppositi: non in superficie eccentrici est: sed ab

ea reflexione maxima separata in nodis: nō modo in superficie ecētrici: verū etiam in superficie ecliptice situm sibi vendicat. Hanc speculationem si ampliozem cupias: introductorios ad artem nostram libellos consule.

Propositio ij.

Nunc quante sint vniuerse Veneris et Mercurij latitudines discernere: vnde liquido singularum superficialium ad alias constabunt inclinationes.

Venus in auge epicycli aut eius opposito manens: comperitur habere latitudinē. 10. m. siue epicyclus ipse in auge eccentrici: siue in eius opposito fuerit constitutus. Mercurius. 45. m. Tanta igitur erit cuiusque eorum deuiatio siue declinatio eccentrici ad superficiem ecliptice. Nec mirari oportet: quo pacto id considerādi sit poterit: cū vterque eorum in auge epicycli manens aut in eius opposito: ne consideratori appareat: radius solaris impedimentum afferat. Dico equidem planetam nō in his duobus obseruātū esse sitibus: sed in locis eis propinquis. Ita vt conijcere possis: tantam accidere latitudinē planete in auge epicycli aut eius opposito existente. Preterea in locis memoratis eccentrici reflexiones differre compertum est in. 5. g. In venere quidem sine diuersitate sensibili in auge atque eius opposito. In mercurio autē differētia reflexionū in opposito augis eccentrici contingentium: super eas que in auge eccentrici accidunt: addunt medietatem gradus. Ita vt si mediocrem inter extremas reflexionum differentiam pensaberis: quinq; gra. quemadmodū veneri: et nūc mercurio vendicabis. Hinc elicitur: maximam reflexionem alterius medietatum epicycli a superficie eccentrici esse fere duorum graduum et dimidij. Nec enī reflexio duplicata quinq; gradus integrat. Angulum autē inclinationis superficiali epicycli ad superficiem eccentrici paulo inferius eliciemus. Tandem autē veneris epicyclo in altero nodorum constituto: stella ipsa in epicycli auge existens: latitudinem ad vtrūque latus ecliptice habuisse cernitur vnus gradus: in opposito augis epicycli sex graduum et tertie vnus gradus. Vnde concluditur angulum inclinationis superficiali epicycli ad superficiē eccentrici in hoc situ continens duos gradus et medietatem vnus gradus. Si enim a centro mundi per centrum epicycli in hoc situ rectam duces lineam: que secet superficiē conuexam epicycli in duobus punctis. et a summo earum quocūque velis. 2. g. et dimidiū numeraueris: due linee terminos huiusmodi arcus continuantes angulū in centro mundi continebunt. vnus gra. vt quattuor: recti sunt. 360. Ab infimo vero puncto: si tantundē numeraueris: et modo dicto lineas in centro mundi confluentes intellexeris: erit angulus in ipsis comprehensus. 6. g. 20. m. fere. Hic autē inclinationis angulus latitudinibus singulis eliciendis inferiori loco vsu veniet. Latitudo vero mercurij in auge epicycli existēs vno g. et 45. m. cōplectit. In opposito vero augis epicycli. 4. g. fere. Ita vt inclinatio superficiali epicycli ad superficiē eccentrici sex gra. et quartā partē gradus vnus sibi postulare videtur.

Propositio iij.

Angulos inclinationū huiusmodi geometrica via inuestigare.

Angulos inclinationū huiusmodi itinere geometrico vidisse volens: intellige superficiē planam perpendiculariter inci

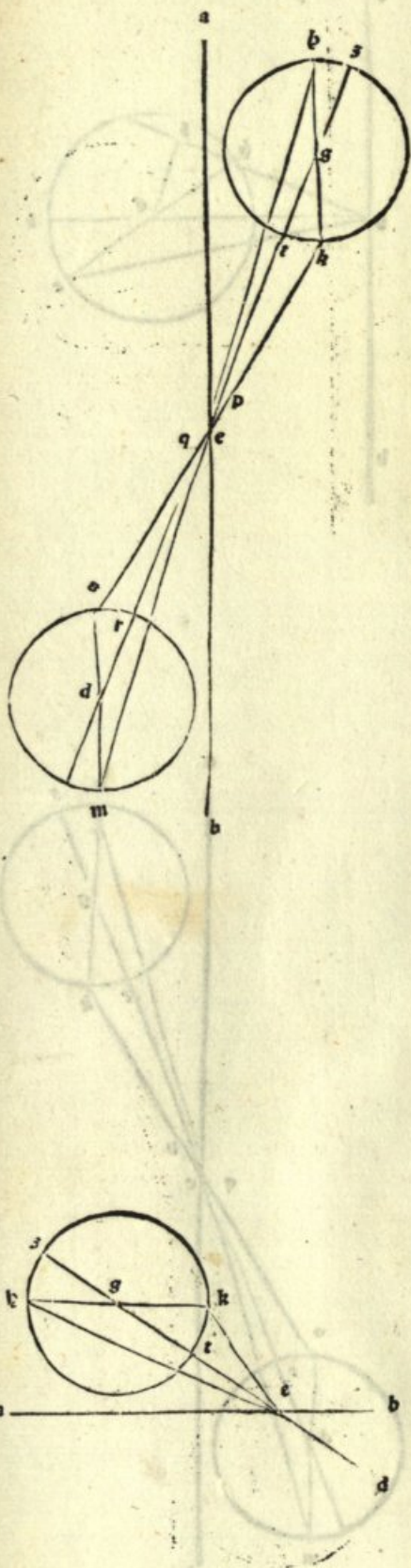
ca angulos diuersitatum ab epicyclo pendentium explanata sunt: si certum arcum ab opposito augis epicycli numerabimus: facile constabit: quanto angulo apud centrum mundi ipse subtendetur. & quidem non difficilius in opposito augis ecetrici q̄ in ipsa auge. Tales igitur arcus equales accipiam⁹ de circūferētia epicycli in auge ecetrici & eius opposito intellecti. Ex parte tamen oppositi augis epicycli & equātis: quia angulis in centro mundi ipsi subtenduntur: exploremus. Si enim hos duos inter se conferemus angulos prope verum habebimus proportionem eam quam nostri nunc habent anguli latitudinū. Ea proportio in rem nostram erit hoc pacto. Sit alter illoꝝ angulo:um. p. & alter. q. p. quidem maior: q. & minor: q. Differentia coꝝ sit. r. Cum itaq; proportio. p. ad. q. sit sicut anguli. d. e. s. ad angulū. g. e. k. erit diuisim proportio. r. ad. q. sicut differentie duorum angulo:um. d. e. s. et. g. e. k. ad angulum. g. e. k. Sed. r. et. q. anguli cum differentia angulo:um iam dicta noti sunt. quare angulus. g. e. k. non ignorabit. Cui si differentiam sepe memoratam adieceris: angulus. d. e. s. notus resultabit. Igitur trianguli. g. e. k. cuius duo latera. g. e. et. g. k. nota sunt: cum angulo. g. e. k. angulus. e. g. k. scit⁹ veniet per scientiam triangulorum planorum. & ipse est angulus inclinationis epicycli ad superficiem ecetrici. Quem Ptolemeus conclusit habere duos gradus: & quartam vnius gradus. Angulum vō. a. e. g. inclinationis sc̄ ecetrici ad celypticā vnico gradu contineri didicit. Quod si opus huiusmodi precipius reddendi libido incesserit Arcu. t. k. siue angulo. e. g. k. vtaris ad extrahendum terminos proportionis superius memorate Inde vō vt prius per omnia procedas.

Propositio vi.

Aturnus postremo cum Ioue suorum inclinatio- nes circuloꝝ astronomo cognitae volunt.

Sed duo tamen si pleriq; cū Marte coēs in motibus habeant passiones: hoc tñ vno a se diuersiores perscipiunt: q̄ martis latitudines in auge ecetrici atq; eius opposito accidentes sensibiles habent differentias: relatiuis ad se collatis latitudinibus. Quod vō latitudinibus saturni & iouis in oppositis augium epicycloꝝ existentium: atq; in terminis maximarum latitudinū suarum accidentibus interest: sensui non apparet. Quamobrem aliud medium propositi nostri finem aperiet. Conuerte oculos ad figuram precedentis. Verum nō aspicias circulū epicycli: nisi eum qui in auge ecetrici situatus est super centro. g. Inuenta autē est latitudo saturni in auge epicycli constituti: epicyclo autē in termino boreali manente: per coniecturam que in apparitionibus atq; occultationib⁹ haberi potuit. 2. g. fere. In opposito vō augis epicycli triū graduū. Iouis vō in auge epicycli vni⁹ gradus. In opposito vō augis epicycli duorum graduū. Igitur in hac figura angulus. h. e. k. prodit cognitus. Ipse enī est differentia duarum latitudinū. Et si proportio anguli. h. e. g. ad angulum. g. e. k. nota esset: quis ignoraret vtrūq; eorum. Item si arcus. h. z. siue. t. k. sibi equalis foret cognitus: statim haberetur vterq; duorum angulo:um. h. e. g. et. g. e. k. cum proportio etiā lineae. e. g. ad lineam. g. h. siue. g. k. nota sit. Sed neq; isti arcus cogniti sunt. Accipiamus igitur duos arcus equales: quantūcūq; sint: propinquos tñ s̄m estimationem arcubus. h. z. et. k. t. adhuc ignotis. Quod faciemus per tabulas diuersitatū: coniungēdo duos diuersitatū angulos arcubus equalibus apud auge & oppositū augis epicycli respondē.

Tredecimus

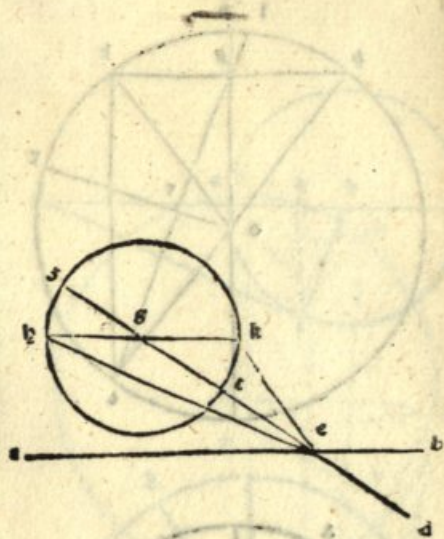
tes: donec reperiamus aggregatum equari angulo. b. e. k. noto: & quanti sint anguli quibus ipsi apud centrum mundi subtenduntur: exploratum habemus per ea que in libro vndecimo circa finem conclusa sunt. Erit namque eorum angulorum proportio equalis fere proportioni anguli. b. e. g. ad angulum. g. e. k. Sitque vnus eorum. p. & reliquus. q. p. quidem maior: & q. minor. Si igitur proportio. p. ad. q. est sicut anguli. k. e. g. ad angulum. g. e. b. erit coniunctim proportio. p. et. q. ad. q. sicut totius anguli. b. e. k. noti ad angulum. b. e. g. Ex tribus igitur notis quantitibus nota fiet quarta: scilicet angulus. b. e. g. Quo adiecto ad angulum. a. e. b. minime scilicet latitudinis: colligetur totus angulus. a. e. g. notus: qui est angulus inclinationis eccentrici ad eclipticam. Proportio denique lineae. e. g. ad semidiametrum epicycli. g. b. nota est: propter situm epicycli notum: & angulus. g. e. b. quare per scientiam triangulorum planorum angulus. e. g. b. cognoscitur. Quo dempto ex duobus rectis: manebit angulus. b. g. 3. scitus: qui mensurat inclinationem epicycli ad superficiem eccentrici. Quod si precius eniti voles: vtere arcu. b. 3. nunc propter angulum. b. g. 3. noto: loco eius quo mediante superius proportionem huic rei necessariam eliciisti. Reliqua vero vt antehac exequaris: opusque huiusmodi iterum tandem donec ad bonam precisionem anguli. g. e. b. venies. Ptolemeus vero proportionem: qua vsus est ad saturnum posuit vt. 18. ad. 23. ad iouem vero vt. 29. ad. 43. Angulum inclinationis eccentrici ad eclipticam in saturno conclusit esse. 2. gradus. & 26. minuta. In ioue autem vnum gradum. & 24. minuta. Verum facilitate operationis persuasus: in saturno accepit pro inclinatione eccentrici duos gradus esse & dimidium. In ioue autem vnum gradum & dimidium. Epicycli autem ad eccentricum inclinationem dimensus est in saturno quidem 4. gradus. & dimidio. In ioue autem duobus gradibus & dimidio.

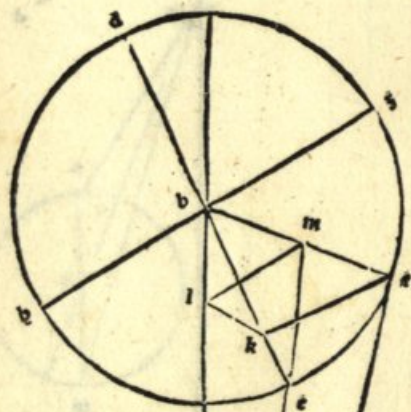
Propositio vij.

Quod precedentis docuit: via geometrica lucubrare.

Hec precedentem superaddit nouum illud: quo pacto ex linea. g. k. cognita respectu lineae. g. e. & angulo. b. e. k. vterque angulorum b. e. g. et. g. e. k. cognosci possit: & inde anguli inclinationum quæriti Ex figura igitur precedentem triangulum. b. e. k. refecabo. cui circumscribitur circulus. b. l. k. centrum. o. habeat. Continuata. e. g. in. l. punctum circuleretie. A quo quidem centro procedant tres semidiametri o. p. scilicet. o. k. et. o. r. quarum vna lineam. l. e. in puncto. r. altera vero lineam. k. b. per medium & orthogonaliter secans in puncto. d. Per quod denique punctum g. linea. e. g. l. educatur. Ex dato itaque angulo. b. e. k. cum proportione. e. g. ad g. k. querimus intentum. Quia igitur angulus. b. e. k. notus supponitur: erit chorda. b. k. respectu diametri circuli nota: & eius medietas. g. k. cuius quadratum a quadrato semidiametri subtractum: relinquet quadratum lineae. g. o. notum. vnde ipsa linea. g. a. nota dabitur. Item linea. g. e. ad lineam. g. k. semidiametrum scilicet epicycli proportionem habet notam. quare linea. g. e. ad diametrum circuli relata haud ignote fiet quantitatis. Ex qua quidem & linea. l. g. tantum fit: quantum ex. b. g. in. g. k. siue. g. k. in se. vnde. l. g. nota crit hoc respectu. ideoque tota. l. e. & eius medietas. l. r. A qua si dempseris lineam. l. g. restabitur. g. r. nota. Trianguli itaque. o. g. r. rectanguli duo latera. o. g. et. g. r. cognita sunt. quare angulus eius acutus. g. o. r. scietur. ideoque arcus. p. r. Quæ si ex medietate arcus. e. r. l. propter chordam suam. l. e. noti reieceris: manebit arcus. l. p. notus. Hoc denique ex arcu. b. p. sublato: relinquetur arcus. b. l. notus. & ideo angulus. b. e. l. non ignoscitur. Item arcum. l. p. cum arcu. p. k.

iam notis: ex toto arcu. l. e. minuas : z habebis arcum residuū. k. e. scitū. quare angulus. e. h. k. sciatur. Duo anguli intrinseci. b. e. l. et. e. b. k. iam noti equi pollent angulo. e. g. k. extrinseci: quare ipse notus erit: qui est angulus inclinationis epicycli quesitus. Ex angulo aut. h. e. l. cognito cum latitudine astri minore: cognoscetur angulus inclinationis eccentrici ad eclipticam: que fue re demonstranda.

Propositio vij.

Quantam latitudinem siue Venus siue Mercuri in omni eius ab auge epicycli distantia habeat perpendiculariter.

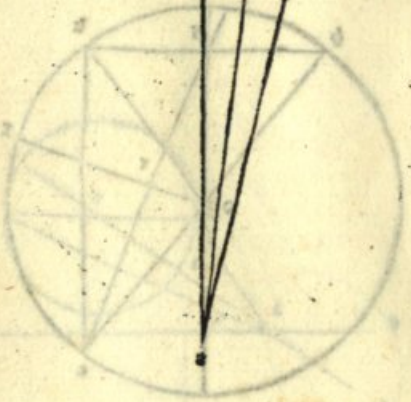
Veneri z mercurio idem processus eadēq figuratio inferuiet. Igitur epicyclū. e. t. d. in altero nodo: um constitutū secet superficies plana ecliptice perpendiculariter insistens : z per centrum epicycli. b. transiens. Sitqz superficiē huius cum epicyclo sectio cōmunis linea. d. e. Sectio aut cōmunis huic superficiē secanti cum ecliptica sit linea. a. b. ita q. b. representet cen trū epicycli in trāsitu ecētrici medio manentis: diametrū epicycli. d. e. secet alia eius diameter. h. z. perpendiculariter: totaqz superficies epicycli dicte superficiē secanti ad rectos incidat angulos. Quo fit: vt omnis linea in superficie epicycli perpendicularis ad lineā. d. e. superficiē ecliptice equidistet: vna dūtaxat linea. h. z. dempta: que in ipsa ecliptice superficie iacet. Sit igitur planeta in puncto. t. notam ab auge epicycli aut eius opposito habēs distantia. A quo quidē puncto. t. ad superficiē ecliptice perpendicularis. t. m. demittat. duoqz puncta. t. et. m. cētro mūdi copulēt p lineas. a. m. et. a. t. Querim itaqz qntitatē anguli. t. a. m. ex notis quibusdā reb. scz angulo. a. b. e. z proportione lineē. a. b. et. b. e. distātiaqz puncti. t. ab altero duoz punctoz. d. et. e. Hui executionē faciem: si orthogonalē lineā a puncto. t. ad lineam. d. e. ptēdem: q sit. t. k. Itē perpendicularē. l. k. ad superficiē ecliptice pductis duab lineis. t. b. et. l. m. vnde psequit quadrilaterū. t. k. l. m. esse equidistantiū laterū z rectorū anguloz. Nūc syllogismo innitaris Cū angulus. e. b. t. notus supponat: z angulus. k. sit rectus: vtraqz duarū linearū. t. k. et. k. b. respectu semidiametri epicycli. b. t. cognita erit. hinc. l. m. linea data. Itē trianguli. k. b. l. angulus. k. b. l. notus est per quintam huius: z angulus. l. rectus: igitur. k. l. nota erit respectu. k. b. aut ei equalis. t. m. Linea quoqz. l. b. nota erit. vnde omnes respectu lineē. b. t. note sunt. z inde respectu lineē. a. b. ex qua si lineam. b. l. subtraxeris: manebit. a. l. non ignota. Que cum lineā. l. m. propter angulū. l. rectum: suscitabit lineam. a. m. notam: z angulum. l. a. m. cognitū. Qui quidē est angulus diuersitatis in lōgitudine. Ex lineā aut. a. m. scita iam z lineā. t. m. superius elicita constabit lineā. a. t. cum angulo. t. a. m. qui est angulus latitudinis quesitus.

Propositio ix.

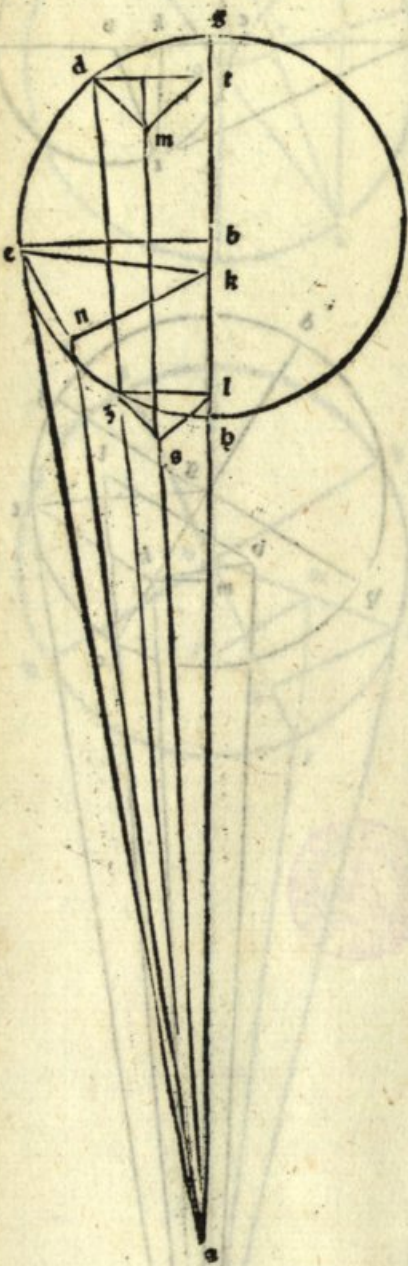
Inclinationē epicycli nihil erroris sensibilis motui longitudinis immittere.

In principio noni libri dum habitudines orbium ex plana remus: superficiem eccentrici a superficie ecliptice nusquam recedere: superficiēqz epicycli in superficie ecētrici iacere supposuimus. Quod etiam fecim dam per p̄siderationes plerasqz occasiones diuersorum motuū eniteremur quasi superficieum ad seinuicem

bit linea. a. t. scita. 7 angulus. t. a. l. nequaquam ignorabitur: qui quidem est angulus latitudinis quesitus. Quod si angulum. b. a. l. diuersitatis verum: angulo diuersitatis: qui elicitur: epicyclo in egyptica iacente conferemus: nullam aut insensibilem differentiam sentimus. Ptolomeus naq; differentiam horum angulorum in saturno 7 ioue inuenit fere vnus minuti. In Marte aut penitus insensibilem.

Propositio xi.

Maximam reflexionis latitudinem in puncto contactus accidere.

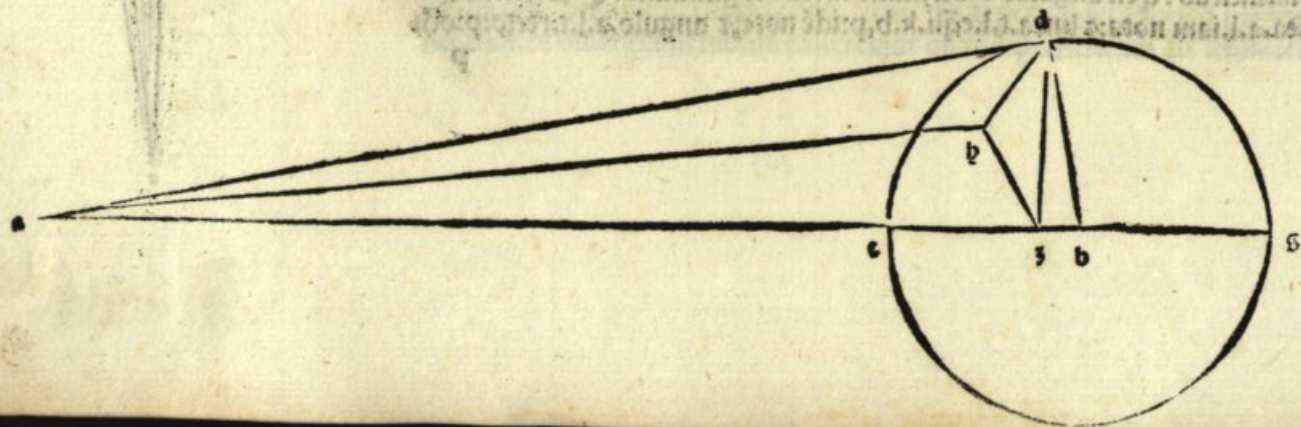
Facilitatis causa ponamus centrum epicycli in superficie orbis signorum. Sitq; ipsum. b. circa quod describatur epicyclus. d. e. 3. h. Ductaq; linea a centro mundi per ipsum epicycli centrum: que sit. a. b. g. Ducatur alia linea contingens epicyclum. a. e. Alia item secans epicyclum in duobus punctis. d. et. 3. A punctis vero d. e. et. 3. linee protendantur perpendiculares. Vna quidem ad superficiem orbis signorum. d. n. s. 3. e. n. et. 3. s. Alie vero. d. t. e. k. et. 3. l. ad lineam. a. d. Continuenturq; termini harum perpendicularium lineis. t. m. k. n. et. s. l. Ducaturq; linea. a. n. iteq; linea. a. s. m. Oportet enim hec tria puncta. a. s. m. in vna recta linea esse: quoniam ipsa sunt in sectione communi superficiem orbis signorum secantis eclipticam: 7 transeuntis per lineam. a. d. Quibus ita dispositis: ostendendum est: qd planete in puncto. e. existenti: maxima reflexionis latitudo euenire solet. Sunt enim tres trianguli. d. t. m. e. k. n. 3. l. s. equianguli: quonia vnusquisq; habet angulum rectum. Reliqui aut anguli equales sunt quoniam binae linee eos continentes inter se equidistant. Erit igitur proportio. e. k. ad. e. n. sicut. d. t. ad. d. m. 7 sicut. 3. l. ad. 3. s. Sed maior est proportio. e. k. ad. e. a. qm. d. t. ad. d. a. iteq; maior qm. 3. l. ad. 3. a. Si itaq; a proportione. k. e. ad. e. a. que maior est proportione. d. t. ad. d. a. subtraxeris proportionem. k. e. ad. e. n. equalem proportioni. t. d. ad. d. m. similiter proportionem. t. d. ad. d. m. reiceceris ex proportione. t. d. ad. d. a. manebit proportio. n. e. ad. e. a. maior proportione. d. m. ad. d. a. Ipsaq; proportio. n. e. ad. n. a. maior: ex simili medio proportione. 3. s. ad. 3. a. Cu aut tres anguli. a. n. e. a. m. d. et. a. s. 3. sunt recti: erit angulus. e. a. n. maior: angulis. d. a. m. et. 3. a. s. Simili via probabis de reliquis planete in semicirculo. g. e. b. sitibus: oes videlicet referedo ad punctum. e.

Propositio xij.

Epicyclo in ange eccentrici aut eius opposito manente: quanta sit superficiem sue ad superficiem eccentrici inclinatio depromere.

Venus 7 mercurius hac in re vniam suscipiunt dispositionem in qua superficies epicycli sit circulus. g. d. e. super centro. b. inclinatus ad superficiem eccentrici. A centro aut orbis signorum prodeat linea. a. d. contingens epicyclum in puncto. d. 7 alia linea. a. e. d. per centrum epicycli transiens: epicycliq; circulerentiam in duobus punctis. g. et. e. secans. Deinde a puncto. d. tres linee producantur. d. b. quidem semidiameter epicycli. d. 3. perpendicularis ad lineam. g. e. et. d. b. perpendicularis ad superficiem eccentrici. Punctum quoq; b. cum duobus punctis. a. et. 3. conti-

Tredecimus.

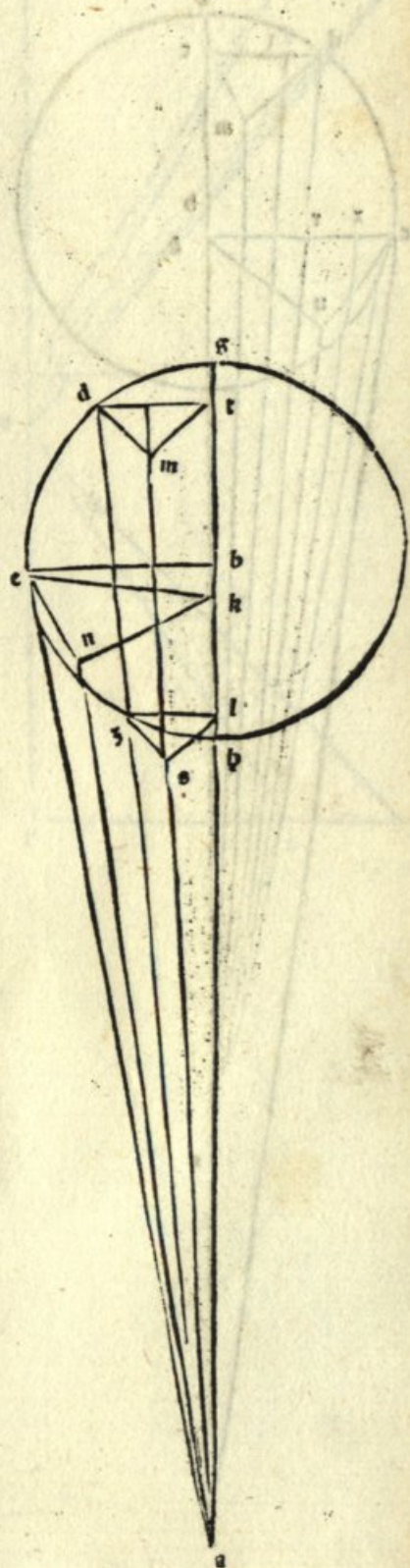
nuctur lineis. b. 3. et. b. a. Erit aut. b. 3. necessario perpendicularis ad lineam g. e. Ex angulo igitur reflexionis. d. a. b. que precedens demonstravit in hoc situ planete accidere maximū. Querim^o angulum. d. 3. b. qui determinat inclinationem quesitam. Ex tertia aut huius angulus. d. a. b. notus concludetur. Quia igitur proportio linee. a. b. ad. b. d. nota est: erit z. a. d. respectu vtriusqz earum nota propter angulū. a. d. b. rectum. Sed proportio. a. b. ad a. d. iam notam: est vt proportio. b. d. ad. d. 3. ex similitudine triangulorū: qre cum tres prime sint note: erit quarta scz linea. d. 3. respectu reliquarum nota Item propter angulum. d. a. b. notum: z angulum. b. rectum: fit nota proportio linee. d. b. ad lineam. d. a. vnde linca. d. b. ad lineam. d. 3. proportionē habebit notam. Cū aut angulus. d. b. 3. sit rectus: erit angulus. d. 3. b. cognitus qui est angulus inclinationis quesitus. Inuenit aut Ptolemeus hūc angulū in venere quidem continere tres gradus z medietatem gradus: vt quattuor recti sint. 360. In mercurio aut septem gradus. Non conturberis aut ex eo in tertia huiusmodi latitudines reflexionum respectu ecliplice considerata/ rum aggregauimus: z medietatem aggregati proposito presenti adaptauimus. Cum tamen centrum epicycli in his considerationib^o non fuerit in superficie ecliplice: tam parua est enim cētri ad eclippticam inclinatio. qz nihil ad hoc erroris sensibilis accidere potest.

Propositio xij.

Maximum angulum diuersitatis vere apud punctū contactus reperiri.

Terminos quibus vtemur: intellexisse consilium est. Angulum diuersitatis in longitudine estimatum: voco cum qui pro/ ueniret: si superficies epicycli in superficie ecliplice iaceret: que/ admodū in fine vndecimi supposuimus. Angulum aut diuer/ sitatis verum nō imaginaberis: nisi perpendiculariter erexeris duas super/ fices planas ad ecliplice superficiem. Quarum vna centrum epicycli inclu/ dat. altera vō per quemlibet circūferētie epicycli punctū incedat. Angulus enim quem continebunt due sectiones cōmunes harum superficierum dua/ rum cum eclipptica: vocabitur z est angulus diuersitatis in longitudine ver^o qz duobus locis: epicycli scz z planete veris in eclipptica intercidat. Presenti tamen proposito hunc angulum diuersitatis verum: facilitate operationis persuasi: in superficie ecentrici considerabimus. Tanta est enim enim ecen/ trici ad eclippticam inclinatio: vt varietatem sensibilem non adducat. **R**e/ petita igitur pro/ sus figura vndecime huius: ostendendum est qz angulus. n. a. k. maior sit omnibus diuersitatum angulis in semicirculo. g. e. b. contingē/ tibus. In ea enim vndecima ostendebat: qz proportio linee. e. n. ad. e. a. ma/ ior sit proportione linee. d. m. ad lineam. d. a. Sit igitur conuersim proportio e. a. ad. e. n. minor: proportione. d. a. ad. d. m. quare quadrati. e. a. ad quadratū. e. n. minor: erit qz quadrati. d. a. ad quadratum. d. m. Quadratum autē e. a. propter angulum. e. n. a. rectum valet quadrata duarum linearum. e. n. z e. a. Similiter quadratū. d. a. equipollet duobus quadratis linearū. d. m. et. m. a. Sit igitur proportio duorum quadratorum. n. a. et. n. e. ad quadratū n. e. minor: proportione duorum quadratorū. m. a. et. m. d. ad quadratū. m. d. vnde diuisim minor: proportio quadrati. n. a. ad quadratum. n. e. qz quadrati. m. a. ad quadratum. m. d. Igitur etiam proportio linee. n. a. ad lineā. n. e. minor: erit qz linea. m. a. ad. m. d. Est aut pportio linee. e. n. ad. n. k. sicut. d. m.

Tredecimus.

Propositio

xv.

Maximam huiusmodi angulorum differentiã mer/ curio in puncto contactus infallibiliter accidere.

Confusionis tollende gratia: duos triangulos. e. a. k. et. d. a. t. in figura precedenti multiplicatos hic segregabo. Eo tamen pacto: vt in. a. puncto coincident. Quia igitur in mercurio an/ gulus. e. a. k. est minor medietate recti. maximus enim diuersi/ tatis sue angulus: qui ab epicyclo pendet. 24. gra. vt quatuor: recti sunt. 360. non excedit. erit angulus. d. a. t. multo minor medietate recti: cum ipse sit mi/ nor angulo. e. a. k. vnde etiam angulus. a. e. k. maior erit angulo. a. d. t. cum vterq; angulorum. k. et. t. sit rec. Angulus igitur. d. t. f. equalis sit angulo. a. e. k. ductis lineis. d. f. et. l. f. erunt itaq; duo trianguli. a. e. k. et. f. d. t. equianguli qre pportio. a. e. ad. e. k. erit vt pportio. f. d. ad. d. t. Sed pportio. e. k. ad. e. x est vt pportio. t. d. ad. d. l. queã admodũ in pcedenti firmatũ est. Per equã igit pportionalitatẽ pcludit pportio. a. e. ad. e. x. eãlis pportioni. f. d. ad. d. l. Sz angulus. f. d. l. equalis ponebat. a. e. x. duo igit trianguli. a. e. x. et. f. d. l. erũt equianguli. z erit angulus. a. x. e. eãlis angulo. d. l. f. sũr angulus. e. a. x. eãlis angulo. d. f. l. Angulus aut. a. x. e. valet angulũ rectũ cum angulo. k. a. x. qui minor est medietate recti. qre z angulus. f. d. l. eosdem valet. Item angulus d. a. t. minor est medietate recti. vnde duo anguli. d. l. f. et. d. a. t. minores sunt duobus rectis. Circuli igitur circũscribentis triangulum. d. l. f. circũferentia secabit lineam. l. a. Non enim potest hec circũferentia ire per punctum. a. sic eni duo anguli oppositi. d. l. f. et. d. a. f. quadranguli. d. l. f. a. inscripti circulo essent minores duobus rectis. Si vò transiret infra. a. iterum lãge minores essent duobus rectis. quod contrariũ est vicesimeprime tertij Euclidis. Secet igitur dicta circũferentia lineam. l. a. in puncto. q. producta linea. d. q. cum li/ nea. q. f. Erunt itaq; duo anguli. d. f. l. et. d. q. l. in circũferentia consistentes et in arcum vnum cadẽtes inter se equales. Sed angulus. d. q. l. extrinsecus ad angulum. d. a. q. maior est eo: quare etiam angulus. d. f. l. maior est angu/ lo. d. a. l. Sed erat angulus. d. f. l. equalis angulo. e. a. x. igitur angulus. e. a. x maior est angulo. d. a. l. cuius petebatur demonstratio.

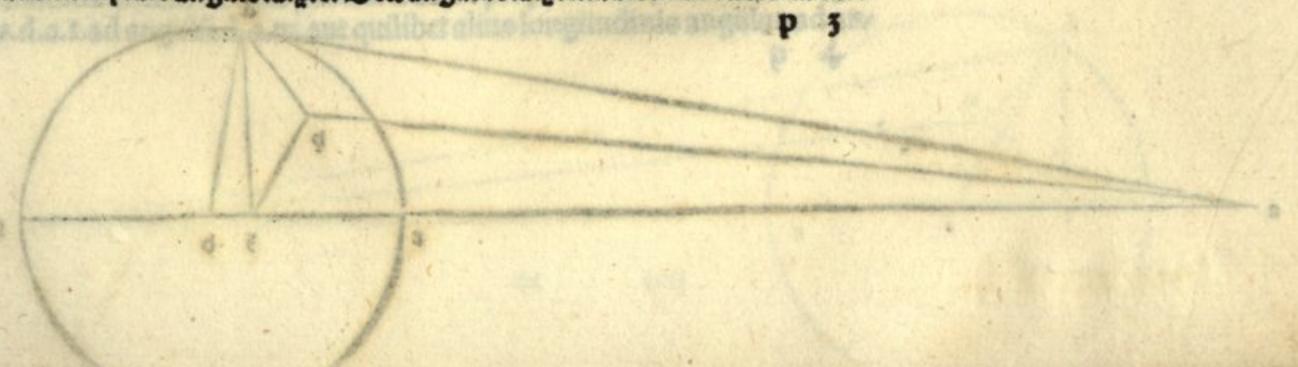
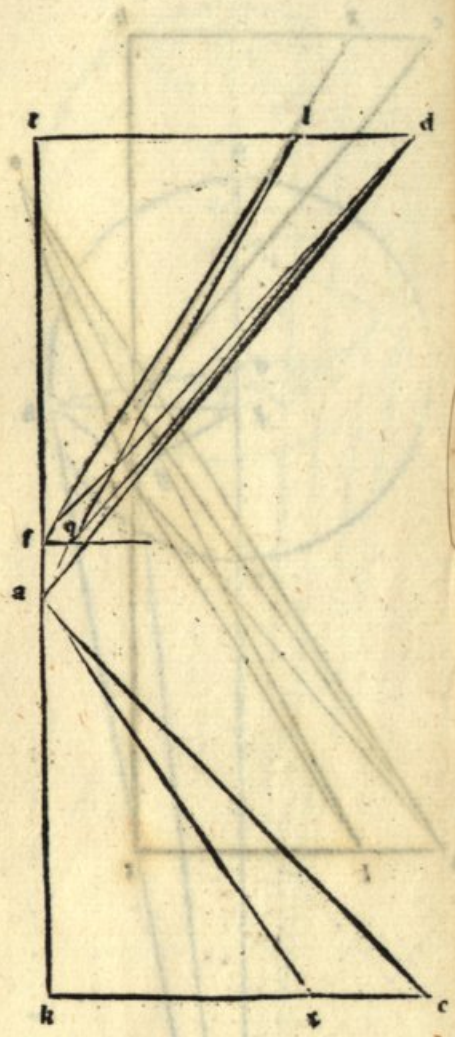
Propositio.

xvi.

Maximam huiusmodi angulorum differentiã extra punctum contactus plerũq; re/ periri necesse est.

Resumo figuram precedentem: nihil prorsus variãdo. An/ gulus aut. k. a. x. centro epicycli in auge eccentrici cõstituto: mi/ nor est medietate recti: quemadmodum ex secunda decimi tra/ bitur. Ibi enim angulus ille concluditur. 4. gra. z. 48. minu. completi. Tũc igitur velut in mercurio maxima huiusmodi angulorum differentia in pun/ cto contactus inuenit. Dum vò angulus. k. a. e. maior est medietate recti: qd equidem in multis epicycli sitibus accidit: possibile est dare punctum circũse/ rentie epicycli: in quo differẽtia dictorum angulorum maior est: qã ea que so/ let fieri in puncto cõtactus. Sit enim vterq; duorum angulorum. k. a. x. et. k. a. e. maior medietate recti: quod vtiq; possibile est. Angulus vò. d. a. t. sit me/ dietas recti. Sretus itaq; medijs in precedentiã assumptione: concludam angu/ lum. d. l. f. equalẽ angulo. a. x. e. Sed angulus. a. x. e. maior est recto z medie/

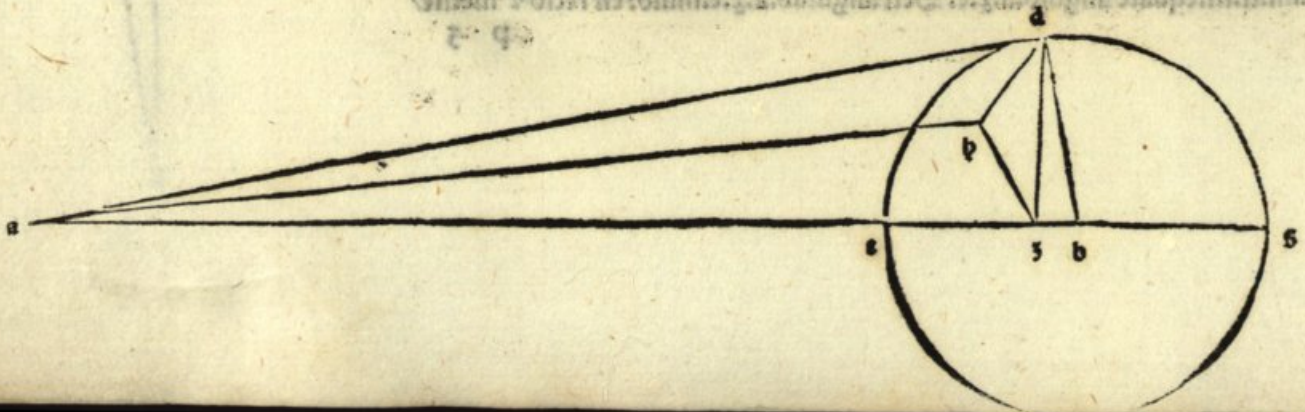
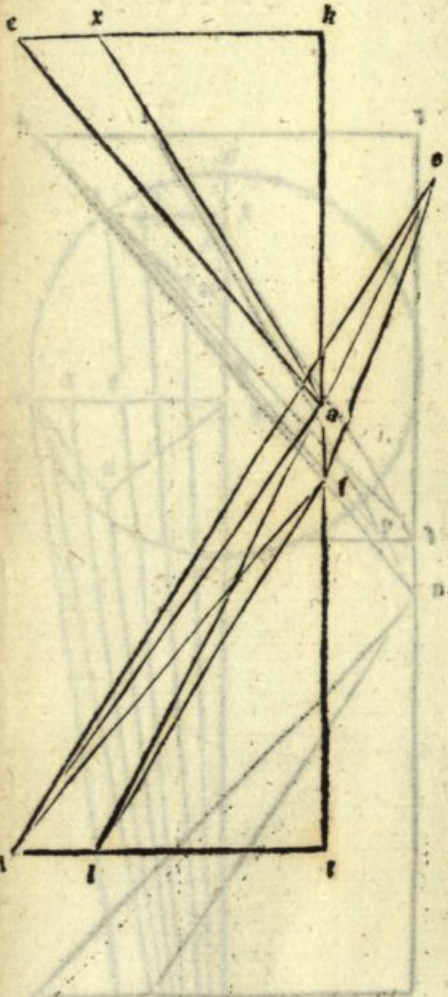
tate recti. Ipse eni equipollet duobus angulis. k. scz recto: z. k. a. x. qui ex by/ potest maior: est medietate recti. Et quia angulus. d. a. t. ponebatur medietas recti: erunt duo anguli. d. l. f. et. d. a. f. maiores duobus rectis. Circūferentia igitur circuli circūscribentis triangulū. d. l. f. non secabit lineā. l. a. Si eni secabit eam: fit vt in puncto. q. productis lineis. f. q. et. d. q. vt in figura preceden- tis: erunt duo anguli. d. l. f. et. d. q. f. equales duobus rectis. Sed idem angulus. d. l. f. cum angulo. d. a. f. erunt maiores duobus rectis. quare angulus. d. q. f. minor: est angulo. d. a. f. quod est impossibile per vicesimā primā primi Euclidis Neqz transibit per. a. sic eni idē esset maius seipso. Transeat itaqz infra. a. z continuetur. l. a. donec occurrat huic circūferētie ad imaginationē in puncto. s. Productis autē lineis. f. s. et. d. s. erit angulus. d. s. l. equalis angulo. d. f. l. cum in circūferētia consistentes: in vnum cadant arcum. Sed angulus. d. a. l. maior: est angulo. d. s. l. extrinsecus intrinseco. igitur z maior: angulo. d. f. l. qui erat equalis angulo. e. a. x. Si igitur a centro mundi duarum linearū exeuntiu: vna p centrū epicycli: alia vō epicyclū secans transeat: que medietatem anguli recti contineant: fit vt in vtroqz pūcto sectionum maior: accidat dictorum angulorū differentia: q̄ in ipso puncto cōtactus. Nō itaqz in puncto contactus semper accidit plurima horum angulorum differentia: sed quandoqz extra: quod erat deducendum. Qz si posueris angulum. d. a. t. minor: em medietate recti: equalē tamen angulo. a. x. k. qui etiam minor: est medietate recti: reliquis vt ante manentibus: trāsbīt circūferētia circuli circūscribētis triangulū. d. l. f. per punctum. a. z erit ad vltimū angulus. e. a. x. eqlis angulo. d. a. l. Huius autē deductionē ipse enitaris: filis est eni priorib⁹.

Propositio xvij.

Quanta vt plurimū possit inueniri angulorum huiusmodi differentia concludere. Unde liquebit reflexionē epicycli nihil varietatis sensibilis motui longitudinis immittere.

¶ Dum superius in nono z decimo occasionibus diuersorum motuū veneris z mercurij reperiendis operam dedimus: superficiem epicycli in superficie egyptice comprehendendi supposuimus. Non autē ita est: s̄m q̄ in hoc libro ostendimus. Inuestiganda igitur nobis est maxima differentia angulorū longitudinis. quorū vnus accideret: si epicyclū in superficie egyptice ponerem⁹. alius vō si ponerem⁹ ei inclinationē vt sciam⁹ refellere maledicta huic diuino studio aduersantium: qui supposita fundamenta suspicantur infirma. Dabunt eni veniam: si erro: ille quem astronomo imputant: insensibilis fuerit. In hoc enim quiescendum est: cum in hac arte punctum geometricum siue precisionem attingendi non sit potestas: instrumentis id efficien- tibus. Nunc autem tametsi plurima huiusmodi angulorum differentia non semper in puncto contactus accidat: cum Ptolemeo clarissimo stabimus: facilitate operationis psuasit: ac si ea differentia in puncto contactus fuerit maxima. ¶ Figurationem igitur duodecime huius resumamus. In qua propter angulum. a. d. b. rectum: z duas lineas. a. b. et. b. d. inter se notas: linea a. d. nota erit: z angulus diuersitatis. b. a. d. estimatus: ac si superficies epicycli sit in superficie egyptice: cognitus fiet. Est autem proportio. b. a. ad. a. d. vt. b. d. ad. d. z. Ex tribus itaqz notis: quarta scz. d. z. haud ignorabitur. Ex angulo etiam. d. a. b. maxime scz latitudinis: z angulo. b. recto: nota fiet vtraqz li-

Tredecimus.

nearum. d. b. et. b. a. et due linee. d. 3. et. d. b. lineam. 3. b. nota suscitabunt. que deniqz cum. b. a. linea : linec. 3. a. cognoscende viam parabunt. Vnde quoqz angulus. 3. a. b. cognitus crit. Quem si augulo. b. a. d. pridem scito conferas in venere differentia vnius minuti: recitante Ptoleleo : in mercurio vo sex minorum reperies. Que quidem differentie parupendende sunt. Et hec declaranda p:oposimus.

Propositio xviii.

De pro inclinatione superfici ei cyclici ad superficiem eccentrici determinata sunt: an considerationibus respondeant sensualibus indagare.

Querendo angulum inclinationis: vnde latitudo reflexionis: posuimus epicyclū in longitudine eccentrici media. Nūc autē seruato eodem inclinationis angulo: ponemus epicyclum primo in auge eccentrici: postea in eius opposito. Et per opus numerorum inuestigabimus: quanta possit vtrobiqz maxima prouenire reflexio propter epicycli huiusmodi inclinationē. Quod si reperiemus latitudines reflexionis maximas equales his: que sensuali obseruatione deprehendimus: non iniuria laudabimus et approbabimus inuentionem dicte inclinationis. Qua quidē inclinatione reflexionis latitudines ad ceteros planete situs quoslibet eliciemus. Figura igitur qua vsi sumus circa duodecimā huius resumentes: ex lineis. a. b. et. b. d. notis: cum angulo. a. d. b. recto: sciemus lineam. a. d. Siue eni ponamus epicyclū in auge eccentrici: siue in augis opposito: lineā. a. b. per ea que in nono et decimo explanata sunt: respectu semidiametri epicycli cognitam intuebimur. Cum autē sit proportio. a. b. ad. a. d. vt. b. d. ad. d. 3. erit lineā. d. 3. propter reliquas tres scitas cognita. Ex duodecima autem huius angulum. d. 3. b. notum fecimus. quare cū angulus. d. b. 3. sit rectus: erit. d. b. respectu. d. 3. et ideo respectu. d. a. cognita. Sed angulus. a. b. d. rectus est: igitur angulus. d. a. b. cognitus erit: qui est angulus reflexionis quesitus. Numero autem Ptolemeus didicit angulum. d. a. b. ad auge eccentrici veneris 2. gra. 7. 27. mi. ad augis autē oppositum. 2. gra. 34. m. Reflexio itaqz p hanc operationem ad auge eccentrici inuenitur minor: ea: quam longitudini medie vendicauimus in tribus minutis: in opposito autē augis maior: eadem in quattuor: minutis. Sed neqz tria neqz quattuor: minuta sensu comprehendere possumus: bene igitur stat negotium veneris. Mercurius autē in auge eccentrici: si numero Ptolemei credimus: habet reflexionem. 2. gra. 7. 17. minu. In opposito augis. 2. g. 46. m. Ecce minor: est reflexio hic in tredecim minutis: et maior: ibi in sedecim: ea quā in longitudine media posuim⁹. Diminutio quidē in quarta parte gradus fere accidit: et additio: q̄ satis respondent experimētis instrumētōz. Bene igit res se habet circa mercuriū: quod dudū optauim⁹.

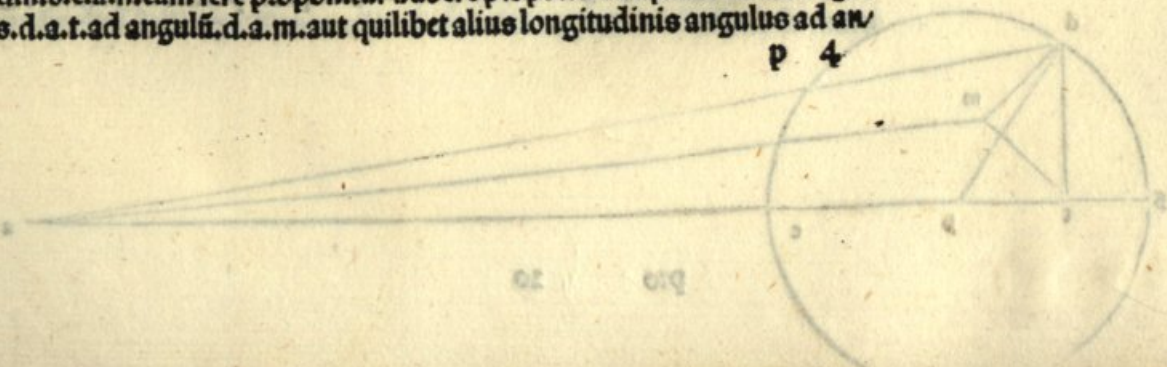
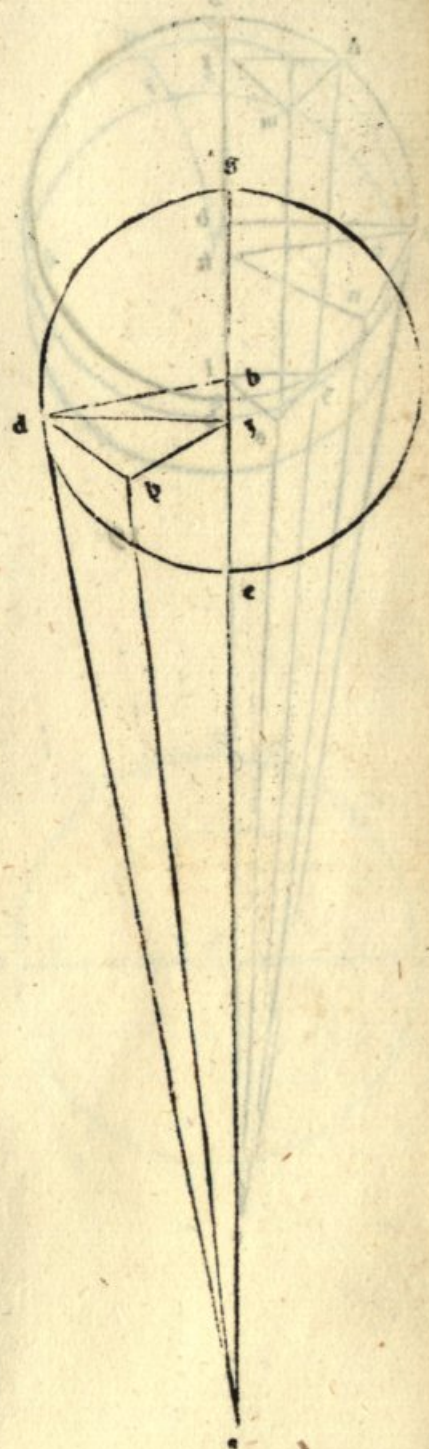
Propositio xix.

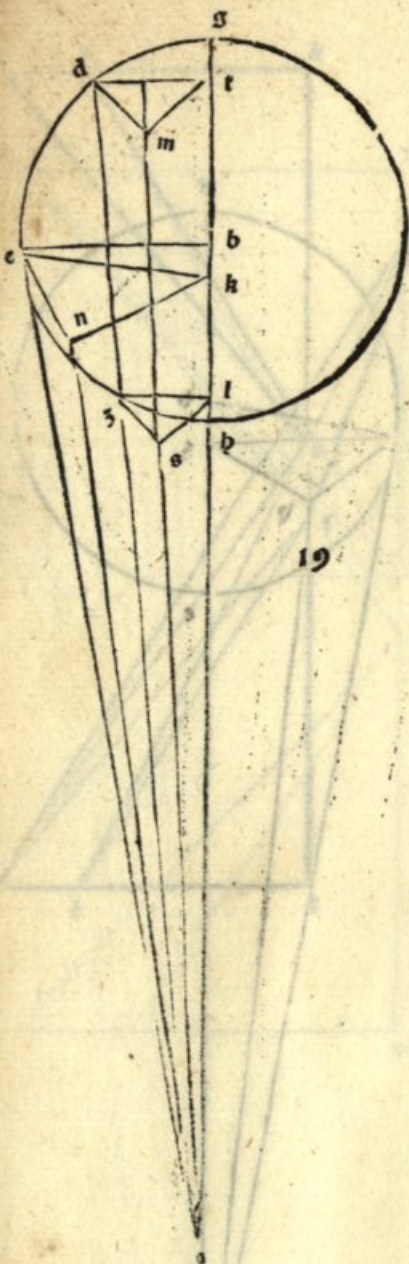

Maxim⁹ angulus diuersitatis in longitudine ad maximū angulum latitudinis: eam ferme proportionem suscipit: quam alius quispiā longitudinis angulus ad angulum latitudinis sibi correspondētē.

Nostro proposito vndecime huius figuratio inseruiet. In qua angulus. e. a. k. diuersitatis in longitudine maximus ad angulum latitudinis. e. a. n. eam fere proponitur habere proportionē: quam habet angulus. d. a. t. ad angulū. d. a. m. aut quilibet alius longitudinis angulus ad an-

p 4

19

gulum latitudinis sibi correspondentem. Intelligentur enim duobus trian-
gulis. e. a. k. et. e. a. n. circūscribi duo circuli. quos equales esse constat: cū vnā
habeant diametrum; scz lineam. e. a. g. vterqz angulo: um. a. k. e. et. a. n. e. re-
ctus sit. Similiter duob⁹ triangulis. d. a. t. et. d. a. m. circulos duos circūscri-
bamus: qui pari ratione sibi equales probabunt. Est autē proportio line. k. e.
ad lineā. e. n. sicut pportio. t. d. ad. d. m. Sed. k. e. ad. e. n. proportio est fere vt
proportio suorum arcuum. Itēqz proportio chordarum. t. d. et. d. m. vt suoru
arcuum fere: propter paruitatem earum. quare arcus quē chordat lineā. k. e.
ad arcum quem chordat. e. n. est vt proportio duorum arcuum: quos chordat
t. d. et. d. m. Horum autē arcuum proportio est vt angulorum in circūferentia
super pūcto. a. consistentium: z in eos arcus cadentium: cum circuli bini sunt
eqles. qre angulus. e. a. k. ad angulū. e. a. n. fere pportione habebit eā: quā an-
gulus. d. a. t. ad angulū. d. a. m. qd erat pcludēdū. Vñ manifestū est: qz cog-
nitis duob⁹ angulis. e. a. k. et. e. a. n. cū singul angulis diuersitatū in lōgitudine
cognoscens singule reflexionū latitudines: qru gra pns cudebat theozuma.

Propositio .xx.

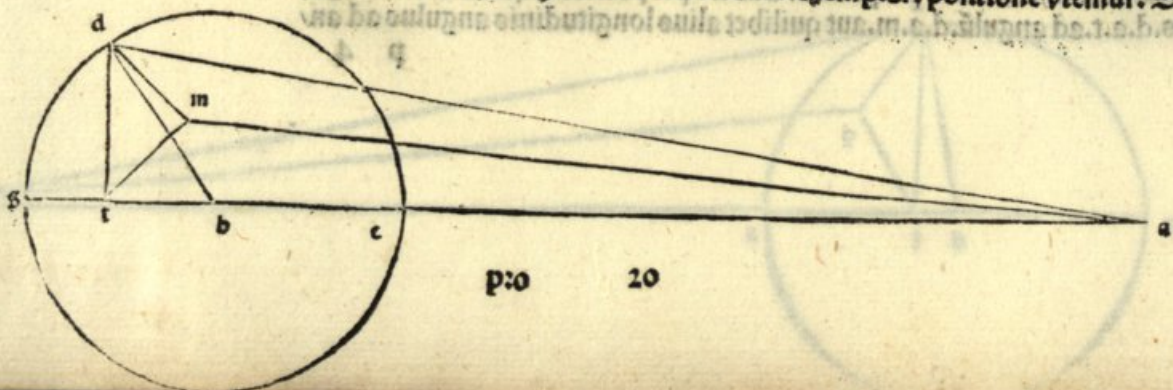
Data planete ab auge epicycli distantia: angulū re-
flexionis eius dimetiri.

Epicycli circulum. g. d. e. secet lineā. a. g. per centrum mūdi
a. z centrum epicycli. b. transiens. Sitqz plaueta in. d. puncto
notam habens a puncto. g. quod est aux epicycli: distantia. du-
ctisqz perpendicularibus. d. t. quidem ad diametrum epicycli
et. d. m. ad superficiē ecētrici. protrahantur linee. a. d. a. m. et. t. m. cum semī-
diametro epicycli. b. d. Ex angulo igit. g. b. d. noto: z angulo. t. recto: lineā. d
t. respectu semidiametri epicycli nota veniet cum lineā. t. b. vnde etiam tota
a. t. hoc respectu scita crit. que cum lineā. d. t. suscitabunt. a. d. cognitam. Itē
ex angulo. d. t. m. inclinationis epicycli noto: z angulo. d. m. t. recto: erit. d. m
linea respectu. d. t. z ideo respectu. a. d. cognita. Quare cum angulus. a. m. d.
sit rectus: inuenietur angulus latitudinis. d. a. m. numeratus. Pariformiter
ad reliquos planete situs operaberis. Si igitur incertitudinē: quam antee-
dens presert ppositio hozreas: hāc psule pntē: que ambigui nihil admittit

Propositio .xxi.

Muta proportionalia latitudinū adaptare.

Vniuersa de latitudinibus superius data: posuerunt epicy-
clum aut in maximarū punctis latitudinū: aut in nodis. Pro
locis autē medijs nihil actum est. Si igitur ad loca media lati-
tudines singulas eniti volumus: angulum inclinationis epicy-
cli ad superficiē ecētrici presciamus necesse est: nō enī inua-
riatus manet ille inclinatiois angulus: vt erat in termino boreali: aut meri-
dionali: aut in nodis. Verum huiusmodi inclinationes ad omnem epicycli
situs in ecētrico inuenire: labor est non modicus. Logitandum igitur erat
de alio medio: quo latitudines ad situs epicycli ceteros prope verū addisce-
rentur facile. Eam autē habere debuit mediū illud conditionem: vt quemad-
modum latitudines maxime propter motum epicycli decrescunt in alijs siti-
bus: ita z medium istud proportionabiliter facit. Quo quidē fit: vt cognito
decremento istius medij: palam fiat quantum latitudines ipse decreuerunt.
Vt autē hec res cognitu facilio: habeat: exemplari positione vtetur. Sit

p:0 20

Tredecimus

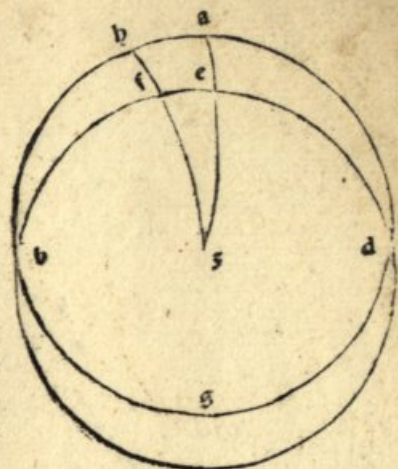
igitur ecliptice circulus. a. b. g. d. super quem inclinatus sit circulus decliuis saturni: quibus centrum mundi comune sit. Solus ecliptice sit punctus. z. a quo demittantur due quarte circuloꝝ magnoꝝ. Vna quidem. z. a. per punctum maxime latitudinis: terminu scz borealem incedens secando circuleretiam circuli decliuis in puncto. e. Altera vo. z. b. secas circulum decliuem in puncto. f. Quemadmodu itaqz quelibet saturni latitudo: dum epicyclus in. e. ponitur eueniens: pedetentim decrefcit: procedente epicyclo ab. e. versus. b. nodum: donec ibi manens nulla fiat. Ita arcus circuli per polum ecliptice transeutis: qui ecliptica z termino boreali intercipitur: paulatim minuitur donec in puncto. b. nullus reperiatur. Arcus igit dicti z latitudines ipse videntur habere proportionalem quandam colligantiam: ita vt quantum arcus ille decrefcit: tantum proportionaliter z latitudo ipsa censeatur decreuiffe. Igitur illi arcus collati ad arcum. e. a. idonea fient media ad conijciendum quantum latitudo quelibet diminuta fit: minutaqz proportionalia vocabuntur non iniuria. Que si in numeris operntione accomodatio:ibus cognoscere voles: hanc audi doctrinam. Ex arcu. e. a. notus fiet arcus. f. b. non aliter qz in latitudinibus lune particularib⁹ actum est. Pone igitur arcum e. a. 60. minu. z quot de huiusmodi minutis in arcu. f. b. inueniant addifcas. Ipsa enim erunt minuta proportionalia ad situm epicycli in. f. puncto. que quantum minuut ex totis minutis proportionalibus: scz. 60. tantum etiam proportionaliter quelibet latitudo planete ibi perueniens minuit ex altitudine sibi correlatiua: quam dat epicyclus in puncto. e. constitutus. Ptolemeus tamen: qui non modo inueniendis rebus ingenium habuit: sed z inuentis subtiliter vtendi: accepit vniuersas lune latitudines iam dudum numeratas: z quemadmodum totam latitudinem quinqz scz graduu in. 12. multiplicauit: vt prodirent tota minuta proportionalia. 60. ita singulatim reliquas oes latitudines duodecies repetiuit: vt ceteris locis sua fabricaret minuta pportionalia. His itaqz minutis pportionalib⁹ in oib⁹ latitudinib⁹ reliquoꝝ fituu vti solemus: veluti tabularum explanatores precipiunt. quare zc.

Propositio xxij.

Arca apparitiones planetarum atqz occultationes postremo speculari.

C No iniuria Ptol. apparitionib⁹ planetaru atqz occultationibus locu vdicauit postremu: post latitudines videlicet iam explanatas. quib⁹ ptermiffis: hec sciencia apparitionu z occultationu attingi nequit. Quicquid igit supius in fine octauu libri de apparitione z occultatione stellaru fixaru dixim⁹: hoc in loco repetitu volumus. Quemadmodu eni ille nuc apparetes sero post solis occasum: aliqui disparere incipiut sole ad eas accedete: inde vo aliquadiu latet. postea vo sole ab eis recedete: mane iteru apparere incipiut. Ita z quinqz stelle erraticae faciunt: differete tñ. In stellis eni fixis accessus solis ad eas: siue recessus ab eis: occultationis siue apparitionis vitarat est occasio: quod etia in trib⁹ planetis supiorib⁹ comune est. Veru in mercurio atqz venere copiosior est apparitionis vel occultationis occasio. Illi eni no modo ppter sole ad eos accedete aut ab eis recedete has habent passiones. sz z ipsimet soli appropinquates aut eu fugientes hoc passionis gen⁹ sibi inferut. Quo fit: vt sicut stellis fixis simplices eueniut ille passioes: ita z trib⁹ supiorib⁹: veneri aut z mercurio geminate. Tres eni supiores occultatione patiunt vespina: z apparitione matutina: velud stelle fixe. Venus aut z mercurius apparitione no modo matu

tinā: s; z vespertinā occultationē: itēq; geminā sustinere cōperiunt. Ut igit
 his passiōib⁹ scitu iocūdissimis: priusq; euenirēt: tpa p̄figere diceret astrono
 mus: Inquirēdū erat mediū vnū: cui⁹ p̄cognitio tpa apparitionū z occulta
 tionū nob̄ apiret. Ip̄m aut̄ nō potuit eē arcus ecliptice soli z stelle primū ap
 parēti interiaces. Nō enī potest eē vnū⁹ ad oēs quinq; erraticas: qm̄ stella
 maior: in p̄ncipio apparitiōis sue aut occultatiōis min⁹ a sole distare cogno
 scit q̄ stella minor. S; z in vna stella variatio rep̄it. Eadē enī stella nunc in
 ecliptica ex̄is: nūc vō ab ecliptica latitudinē habēs: variā h; a sole distātiā
 initio apparitionis aut occultatiōis sue. Itēq; variā si nūc septētrionalē ha
 buerit latitudinē: nūc meridionalē. Minori enī arcu a sole distat stella p̄mū
 apparēs: si latitudinē habuerit septētrionalē: q̄ si in ecliptica p̄stituta fuerit
 aut extra eā vsus meridiē. ¶ Preterea si stelle non fuerit latitudo aliq; aut si
 latitudo fuerit vna: tñ hor̄izon ali⁹ aliā stelle p̄mū apparētis a sole facit distā
 tiā. In vno deniq; hor̄izonte p̄pter variā ecliptice sup̄ hor̄izontē inclinationē
 idē euenire nemo dubitat. Inuenit aut̄ Ptol. mediū vnū: qd̄ variationē non
 patit: nisi fm̄ magnitudines stellarū. Arcū videlicet circuli magni p̄ polos
 hor̄izontis z solē trāseuntis in p̄ncipio apparitiōis sue occultationis. Arcū
 in quā q̄ inter solē sub hor̄izontē ex̄itē z hor̄izontē ip̄m claudif. Quē qdē arcū
 ex officio suo: vti etiā sup̄ius in octauo libro: arcū visionis nūcupabim⁹. Qui
 quantus vniciq; debeaf: q̄literq; proposito seruiet nostro: inferius aperief.

Propositio xxij.

Accum Visionis studiose percunctari.

¶ Quemuis planetarum initio apparitionis sue aut occulta
 tionis obserua: quantum videlicet a sole fm̄ zodiaci longitudi
 nem remoueatur. Et siquam latitudinē habeat: addisce cuius
 cūq; partis: an septentrionalis siue meridionalis existat. Ob
 seruationes aut̄ huiusmodi eo amplius laudabo: quo cācri vi
 cinores sunt initio: in ipso aut̄ cancri principio commodissime habebuntur.
 Eo enim in loco dum sol extitit: aeri mediocris accidit serenitas. Inuēta igit
 tur distantia inter solem z stellam primū apparentem: eas que duodecime
 octauū libri seruibant: repete figuras. Primam quidem si latitudine careat
 plāheta: secundam aut̄ si latitudinem habuerit. Quid multis moro: ad eam
 duodecimam pro: sus fugies. Ibi enim quicquid facto opus est intueberis.
 Inuenit aut̄ Ptolemeus chaldeo: um vetustissimas ad hanc rem considera
 tiones: quas in syria habitas confitetur. Ex quibus trahitur: q̄ saturnus ini
 tio apparitionis sue in principio cancri manens distat a sole. 14. g. Jupiter
 aut̄ primū apparens in eo loco distat a sole. 12. gra. z tribus quartis vni⁹ gra
 dus. Mars vō. 14. gra. z medietate gradus. Sed venus in eo loco vespere
 oriens: a sole remouetur. 5. g. z duabus tertijs vnus gradus. Mercuri⁹ aut̄
 a sole iam distans. 11. g. z duabus tertijs: in dicto zodiaci loco constitutus: se
 rotinam habet apparitionem. Ex his distantijs vniciq; planetarum suum
 visionis arcum elicuit. Saturno quidem. 11. gra. Ioui. 10. Marti aut̄. 11. gra.
 et dimidium fere. Veneri. 5. Mercurio. 10. gra. Constat igitur ex his: arcum
 visionis veneris minorem esse maxima eius latitudine: que reperit. 6. gra. z
 20. minu. dum in opposito augis epicycli fuerit. Quo fit: vt ipsa quandoq;
 mane appareat ante ortum solis: quando tamen nondum ad oppositum au
 gis epicycli peruenit. Vnde etiam locum eius profundiorē oportet esse: in
 ecliptica vō distantiorē a principio arietis q̄ locum solis. Quod vtiq; mi
 raberis: nisi iam dictum veneris singulare accidēs inspereris. Reliquis aut̄

Propositio xxvi.

A Occasu matutino Veneris siue Mercurij vsqz ad ortum vespertinum: quantum fluere temporis oporteat inuestigare.

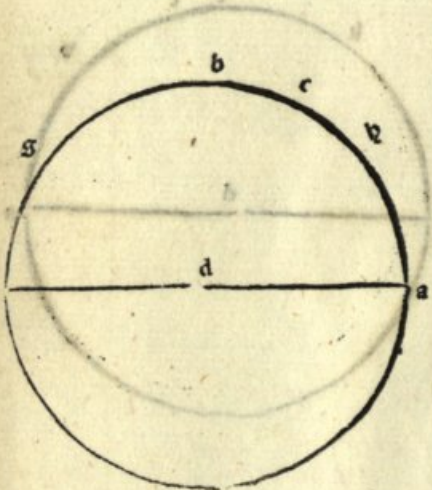
E Neqz figuratio huius propositi neqz executio in villo a precedenti differunt: nisi qz vbi prius ponebas solem: nunc ponas venerem aut mercurium Vbi vo in precedenti planete locum habas: nunc solem ipsum collocabis. Sicut enim sol tribus superioribus appropinquans: eos cogit occidere: ita venus et mercurius sole insequentes: sue disparitionis sunt occasio. Quod et similiter de ortu accidere manifestum est Verum hic numeramus tempus: quod fluit ab occasu matutino vsqz ad ortum vespertinum. Precedens autem mensurare docuit tempus occasui vespertino atqz ortui matutino interiacens. Hoc autem qualitate processus siue operationis nequaquam alterat: igitur habes quod proponebatur.

Propositio xxvii.

Quantum temporis ab occasu Veneris aut Mercurij vespertino vsqz ad ortum matutinum transire debeat enodare

Due precedentes docuere tempora: in quibus planetas constat semper esse directos. In tempore autem quod presens eliciendum proponit: planeta vterqz retrogradus inuenitur: Quare aliam operandi viam res ipsa postulat. In hac autem et precedentibus duabus locuti sumus: ac si mercurius quattuor: semper habeat apparitionum et occultationum tempora: quemadmodum venus. Quod equidem non accidit: vt infra determinabitur. Sit igitur propositi habendi gratia circulus ecliptice. a. b. g. super centro. d. In quo punctus. b. locum stelle vespere primum disparientis significet a vero loco solis. Per vice simam quartam itaqz huius inueniatur arcus. a. b. quo quidem a sole distet stella. Et quia planetam hoc in situ retrogradum esse liquet: sit vt ab instanti occultationis vsqz ad instans coniunctionis eius cum sole contra successionem signorum descriperit arcum b. c. ita vt planeta ipse et sol in puncto. c. coniungantur. Totum igitur arcum a. b. sol et planeta coniunctim describere. Et ideo motum planete in vno die motui solis in vno die adicias: et in collectum ex eis arcum. a. b. distribue. exhibit enim tempus futurum inter principium apparitionis et instans coniunctionis. Quo duplicato: vt breuius habeatur opus: tempus quod occasui vespertino ortuiqz matutino interiacet constabitur. Aut precipius operaturus quantitatem arcus. b. c. ex tempore: quod occasui vespertino et coniunctioni interest: addidas Cui iam cognito arcum. c. b. contra signorum successionem equalé statuas. Erit enim prope verum. b. locus stelle mane apparétis. Cuius iterum a puncto. g. loco scz solis distantiam vice sima quarta huius notam efficiet. Quia autem ab instanti coniunctionis vsqz ad instans apparitionis matutine totus arcus. b. g. iam notus: a sole et planeta vna peragraat: cum more pristino in collectum ex motu planete motuqz solis in vno die partiaris. Exhibit enim tempus: quod cadit inter coniunctionem et matutinam apparitionem. Nec igitur duo tempora aggregata: tempus futurum inter occultationem vespertinam et apparitionem matutinam integrabunt. Quod quidem hoc theoreumate efficere instituimus.

Tredecimus

Propositio

xxvij.

Quod ea que pro apparitionibus atq; occultationibus Venuris asseruimus: experimentis consonent visualibus promulgare.

Q Venus circa principium piscium in opposito augis epicycli existens: dum scilicet latitudinem septentrionalem habet sex gradus et 20. minu. comperta est latere sub radijs solaribus ad duos duntaxat dies: Ita quod ab occasu eius vespertino ad ortum eius matutinum duo intercipientur dies. Quod equidem preter oppositionem accidit. et admirabile videtur: nisi causam rei aspicias. Cum ipsa: quemadmodum compertum est circa principium virginis in opposito augis epicycli existens: dum scilicet latitudinem meridianam habet. 6. gradus. et 20. minu. nequaquam appareat in spacio sedecim dierum: qui sunt ab occasu vespertino usque ad ortum eius matutinum. **S**i itaque voles explorare: an ea que determinata sunt de occultationibus et apparitionibus istis respondeant experimentis: sic procede. Ad principium occultationis per vicissimam quartam huius elice distantiam plane a sole: similiter ad principium apparitionis. ex quibus per precedentem facilliter numerabis tempus: quod occasui vespertino atque ortui matutino intererit. Aut si placet: inuenta distantia planete a sole in occasu vespertino: que est tanquam angulus diuersitatis distantie certe venuris ab opposito augis epicycli correspondens. Nam centrum epicycli et sol ipse fere in vno loco zodiaci secundum longitudinem situm habent. Huic denique angulo diuersitatis: quantum apud oppositum augis epicycli arcus respondeat addiscas. Tantum enim arcum oportebit describi per planetam ab occasu vespertino usque ad conjunctionem eius cum sole. Huiusmodi quoque epicycli arcum inuenias ad principium apparitionis: aut prius inuentum dupla. Habebis enim: quantum arcum circulerentie epicycli planeta describit ab occasu vespertino usque ad ortum eius matutinum. Ex quo tandem quesitum tempus elicies quam facillime. Ptolemeus itaque numerando reperit huiusmodi arcum: venere in principio piscium existente: vnius gradus et quarte partis gradus vnius. cui respondent duo dies fere. Ad principium autem virginis inuenit huiusmodi arcum. 10. gradus. quibus de tempore debentur. 16. dies. Bene itaque respondent experimentis superius explanata: quod optauimus declarandum.

Propositio

xxix.

Mercurio denique idem attentare.

M Compertum est: quod mercurio in principio scorpiionis existenti: et maximam quam ibidem habere potest a sole distantiam habenti: non accidat ortus vespertinus. Sed et in principio tauri existens: usus est non habere ortum matutinum: quous esset in maxima solis elongatione. Si igitur conclusiones: quas hactenus apparitionibus et occultationibus adaptauimus: huiusmodi consonabunt experimentis: digne erunt nimirum quibus fidem habeamus. Igitur per vicissimam quartam huius: vt quibuscuissime dicam: inuenias arcus ecliptice: que necesse est soli et mercurio circa principium scorpiionis existenti interiaccere: ad hoc vt stella vere oriatur. In eo quoque loco numeretur maxima: quam mercurius a sole potest habere in eo situ elongatio: per ea que in fine duodecimi libri explanata sunt. Quod si hec maxima mercurij a sole elongatio minor fuerit

ca distantia : quam erigit vespertina apparitio : certum habebimus:mercu-
 rium in eo loco constitutum sero:oriri non posse. Ipse enim tantum euadere
 non potest solares radios:vt lumine suo visum moueat. Et si illud mercurio
 maxime a sole remoto non potest accedere:multo minus accidet ei a sole mi-
 nus distante. Pro ortu aut matutino prorsus agam^o similiter. Ptolemus
 itaq; mercurio in principio scor:pionis existeti: numerauit arcum apparitio/
 nis sue. 22. gra. fere. hoc est: mercurium in eo loco appariturum distare opor/
 tuit a sole per. 22. gra. Veru plurima quam ibi a sole potest habere. 20. gra. &
 52. minuta complectitur : non potest igitur mercurius apparitionis sue ter/
 minu attingere. In principio deniq; tauri apparitiois sue matutine arcum
 extrahit. 22. gra. & 16. minu. Maxima aut a sole elongatione in eo situ. 22.
 gra. 13. minu. Que: quonia termino apparitionis matutine minor extat: mer-
 curium: vt visui appareat : solares non finit euadere radios. Lessabit igitur
 in nobis vulgaris admiratio. Nam veneri sero occidenti: nunc subitum sero
 me accedere ortum: nunc vo tardum. Mercurium deniq; olim & sero & mane
 oriri et occidere: alias aut prorsus non videri: tamen si plurimu a sole distite/
 rit: ratio conuincit. Quod postremo hoc in thecor:umate explorare: & cepto
 labori modum statuere decreuimus.

Finis

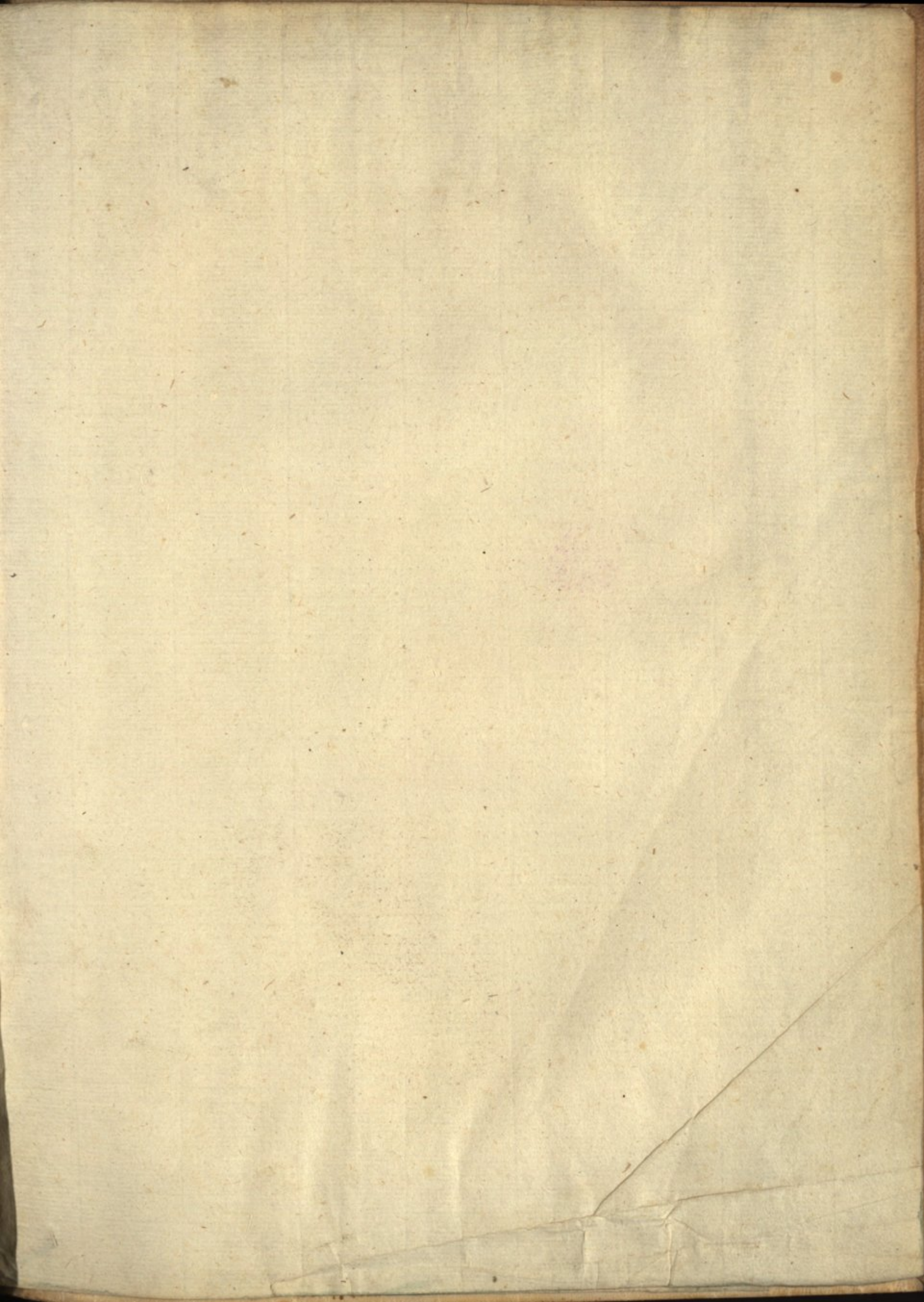
Explicit Dagne Compositionis Astronomicon Epitoma
 Johannis de Regio monte. Impensis non minimis: cu-
 raq; & emendatione non mediocri viroꝝ prestan-
 tiu Casparis Brotsch : & Stephani Koemer.

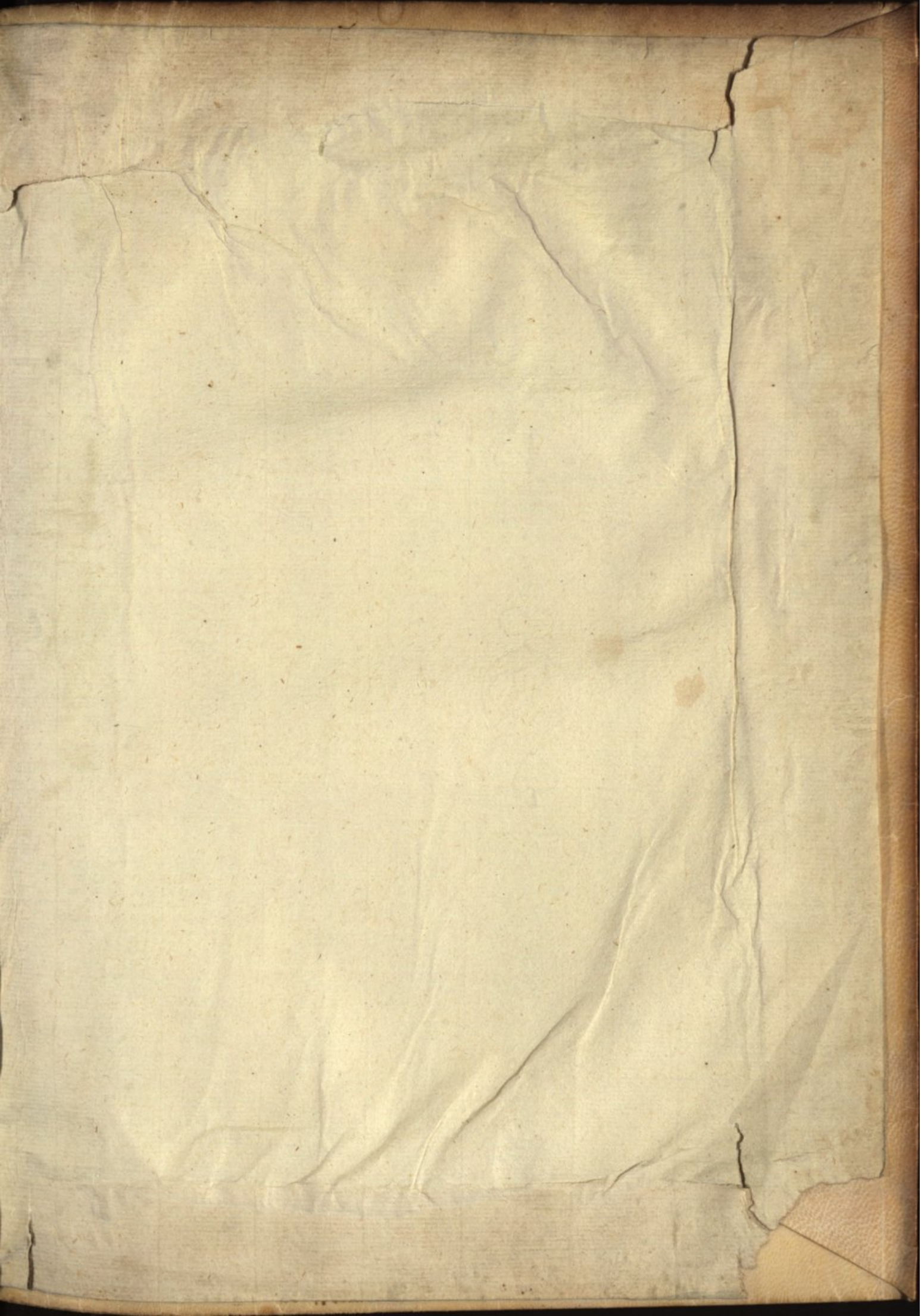

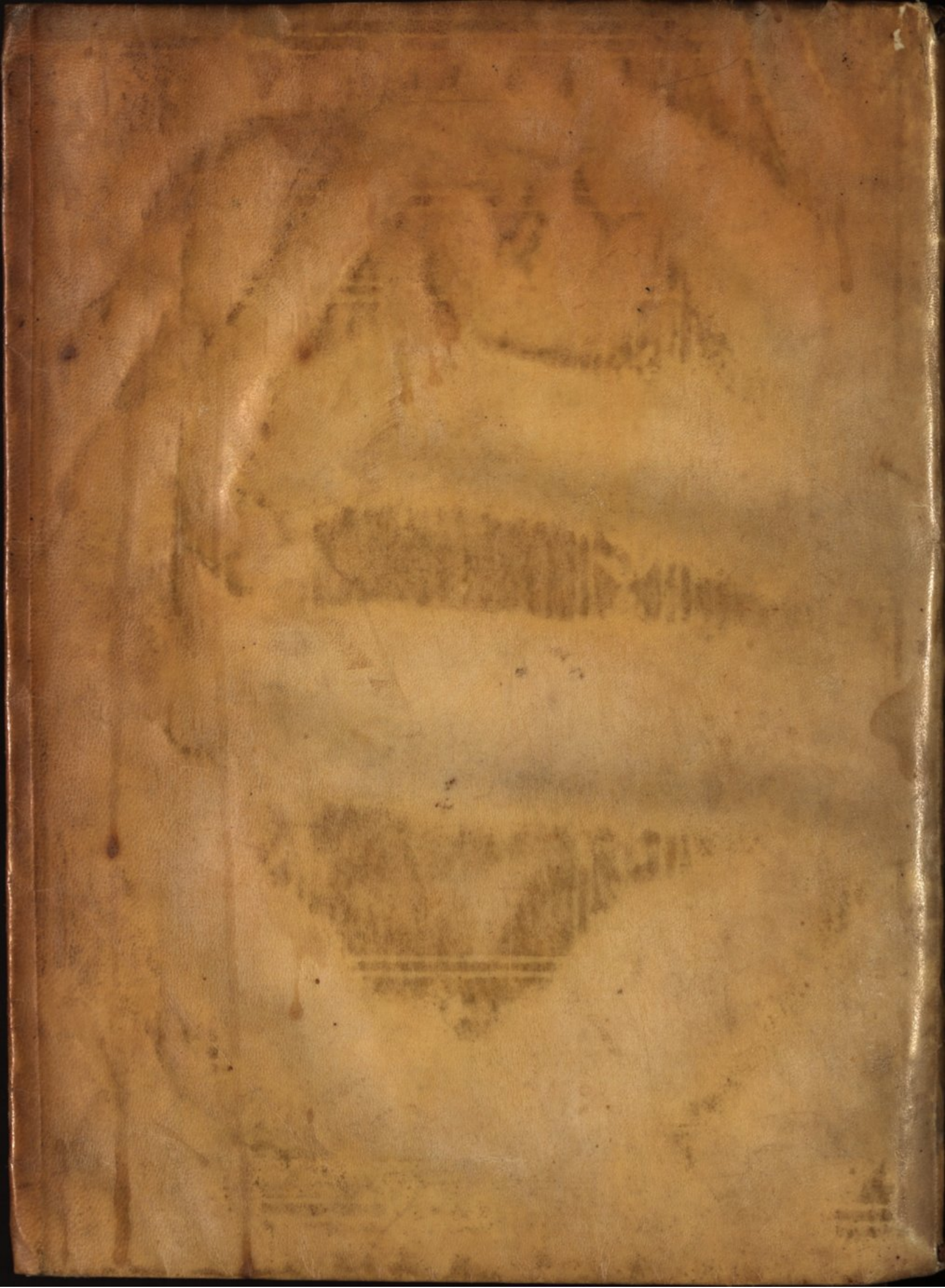
Opera quoq; & arte impressionis mirifi-
 ca viri solertis Johannis haman de
 Landoia: dictus hertzog: feli-
 cibus astris expletum.

Anno a prima rerum etherearu circuitione. 8480. Sole
 in parte sextadecima virginis gradiente. In hemi/
 spherio Veneto: Anno salutis. 1496. currente:
 Pradie Calen. Septembris Venetijs:
 Maximiliano Romanorum rege
 primo Faustissime imperante.

Handwritten text on a narrow strip of aged paper, oriented vertically. The text is written in a dark ink and appears to be a list or index of names or titles, possibly in a historical or religious context. The characters are somewhat stylized and difficult to decipher precisely due to the image quality and the narrowness of the strip. The text is arranged in a single column, with some characters appearing to be in a different script or dialect than the others.